

LYŽAŘSTVÍ

ČASOPIS ČESKOSLOVENSKÉHO SVAZU TĚLESNÉ VÝCHOVY

ROČNÍK 71 — 1985

odborný redaktor JAROSLAV TROUSIL

VYDÁVÁ NAKLADATELSTVÍ OLYMPIA

OBSAH

	Čís	Str.		Čís	Str.
Politickovýchovné články a úvodníky			Stanislav Lasota: Hodnocení skokanské sezóny dorostu	9	11
PhDr. Miroslav Hanák: Do nového roku	1	1	Vladimír Seidl: Pre zlepšenie výkonnosti združenárov	10	7
Pavel Jílek: Úspěšná cesta čs. lyžařů	2	1	Doc. dr. Tadeáš Broda, CSC.: Hodnocení sjezdařů v ČSR	10	8
Úspěch Švýcarska na MS '85	3	1	Pavel Zelenka: Příprava skluznic a správné používání vosků SWIX	10	10
Mírko Prokop: Dále zkvalitnit politicko-výchovnou práci	4	1	Doc. PhDr. T. Broda, CSC., E. Stránská a kolektiv: Regenerace sil v tréninkovém procesu	11	8
Pavel Jílek: 40. výročí osvobození Československa	5	1	Ladislav Rygl: K tréninku sruženářů	11	10
Vám padlým čest a sláva	5	14	K problematice zatěžování mládeže	11	10
K Mezinárodnímu roku mládeže	6	1	Jaroslav Potměšil: Význam silných juniorských celků	12	8
-tr-: O PVP a reprezentaci	6	2	Josef Tremel: K problematice sjezdu	12	9
Hlavní úkoly a cíle politickovýchovné práce	6	3	Vladimír Pašiak: Tréninové formy v malých jednotách	12	10
Soutěž kolektivů mládeže	6	12	-bor-: Účelně boulovatým svahem	12	16
Nezapomenutelná ČSS 1985	7	1			
Využití dobrých zkušeností	8	1	Zpravodajství		
Mládež jednotně za mír a odzbrojení	9	1	Dr. Vilém Podešva: MSJ v Jasné připraveno	1	4
Letní brigády	9	14	Přehlídka elity na MS	1	2
Úspěšná spolupráce	10	1	Světová série s překážkami	1	3
Před výročními schůzemi	11	1	O prvé body Světových pohárů	1	5
Karel Smola: Hodnocení roku 1985	12	1	Štafeta díků 40X1 km	1	6
			Krušnohorská padesátka	1	6
			Přebor ČSR	1	6
			18. Jizerská padesátka	1	6
			Ze světa	1	13
			Z oddílů	1	14
			Plénium českých lyžařů	1	14
			Ing. Pavel Borský: Bilance práce veřejných lyžařských škol	1	15
			Úspěch Seveřanů na MS klasiků	2	2
			První zlatá Gunde Svanovi	2	2
			Úspěch Norek na 10 km	2	2
			Vítězství sruženáře Weinbucha	2	3
			Bergerud přeskočil favority	2	3
			Druhá zlatá Boeové	2	3
			Härkönen vítězem na 15 km	2	3
			Sovětské běžkyně překvapily	2	4
			Finští skokani obhájili prvenství	2	4
			Norové vítězi, Italové druží!	2	4
			Tým sruženářů NSR nejlepší	2	5
			Norky dominovaly ve dvacíctce	2	5
			Střední můstek patřil Weissflogovi	2	5
			Svan vítězem maratónu	2	5
			Přehled výsledků 35. MS v klasických disciplínách	2	6
			Pohár přátelství sruženářů	2	9
			Pohár ÚV ČSTV	2	9
			Z oddílů	2	9
			33. ročník Intersportturné	2	10
			Jaroslav Trousil: Povel Ploc vítězem Bohemie	2	11
			-tr-: Jiří Beran vítězem	2	13
			Světové poháry	2	14
			Ze světa	2	15
			Zázračná operace Pirmína Zurbriggena	3	2
Metodické materiály					
Jaroslav Potměšil: Co očekáváme od našich nadějí	1	7			
Školení a semináře VSL ČÚV ČSTV	1	7			
Ladislav Rygl: K technice a tréninku bruslení	1	8			
Jaroslav Demčuk: Problematika ranej špecializácie a predčasnej akcelerácie športovej výkonnosti mládeže	1	9			
Pavel Borský: Proč získal sarajevské zlato Bill Johnson	1	11			
Jaroslav Potměšil: Hledání cesty vpřed	2	7			
Olga Charvátová, Ke stavbě tratí pro sjezdové disciplíny	2	8			
Dr. Vladimír Hellebrandt: Za vyššíu efektivnost prípravy mládeže	4	8			
Jaroslav Potměšil: Do další části OH cyklu	6	8			
Miroslav Míšek: Nové lyžařské skriptum	6	9			
Jiří Vlček: V čem zaostáváme	7	7			
Jaroslav Potměšil: Co přinesly oponentury	7	8			
Josef Tremel: Windsurfing a lyžaři	7	9			
Školení cvičitelů	7	10			
Jaroslav Potměšil a Pavel Zelenka: Konference trenérů a metodiků	8	7			
Ing. Jan Seidl: Prevence úrazovosti mládeže	8	8			
Podmínky pro tělovýchovný proces	8	9			
Josef Tremel a Luboš Novotný: Využití lyžařského klouzadla	8	10			
PhDr. Vladimír Hellebrandt, CSC.: 25 rokov vyučovania lyžovania	8	11			
MUDr. Petr Krejčí a PaedR. Ladislav Jirků: Metody diagnostiky výkonnosti běžců	9	7			
Olga Charvátová: O práci trenéra sjezdových disciplín	9	8			
Jarda Neužil: Motivační prvky	9	9			
-mh-: K běžecké sezóně mládeže	9	9			
Dálkové studium trenérů	9	9			
Ing. Jaroslav Jurečka: Programy sportovní přípravy a RTC mládeže	9	10			

	Čís	Str.		Čís	Str.
Doug Lewis přítelem Michely Figiniové	3	2	Čs. reprezentační družstva		
Figiniová zopakovala Sarajevo	3	2	pro sezónu 1985—86	6	14
Úspěch Švýcarů ve sjezdu	3	2	-zž-: Vyškovští sjezdaři bilancují	6	14
Erika Hessová jako ve Schladmingu	3	3	Jaroslav Trousil: Jubileum		
Druhá zlatá medaile Zurbriggena	3	3	janskolázeňských lyžařů	6	15
Přijeli získat zkušenosti	3	3	O poslední mistrovské tituly	6	16
Duše švýcarských sjezdařek	3	3	ČH Banská Bystrica	6	16
Celá rodina povzbuzovala	3	3	Pavel Zelenka: Čs. sjezdařky zklamaly	7	2
Helikoptéra nepomohla	3	3	Kongres FIS ve Vancouveru	7	6
V obřím slalomu nejlepší Američanky	3	4	Ze světa	7	13
Wasmeier překvapil v obřím slalomu	3	4	Jaroslav Trousil: P. Ploc		
Úspěch Francouzek ve slalomu	3	4	králem bílé stopy	7	14
Švéd Nilsson nástupcem Stenmarka	3	4	Nejmladší přeborníci ČSSR	7	15
Výsledky 28. MS 1985 ve sjezdových disciplínách	3	5	Antonín Husák: Ski-Interkritérium 1985	7	16
Švýcarský tým nejsilnější	3	5	Ján Mráz: Čo nového vo FIS?	8	2
Jaroslav Potměšil: Hodnocení MS 1985 klasiků	3	6	Ze světa	8	13
Z oddílů	3	9	-jč-: Úspěšné výsledky Prazanů	8	15
Zajímavosti ze Seefeldu	3	10	Nejmladší přeborníci ČSSR	8	16
Molec a Jankechová vítězi Bílé stopy SNP	3	10	-tr-: Velká cena Frenštátu připravena	8	16
Štafeta díků 40×1 km	3	10	Ján Mráz: Čo nového vo FIS?	9	2
Světové poháry	3	11	Světový pohár zahájen	9	3
Ze světa	3	13	Ze světa	9	13
Jaroslav Trousil: Mistrovství ČSSR			Janskolázeňská mládež v Branžeži	9	14
ve znamení bruslení	3	14	Nejlepší lyžařkou	9	14
Výsledky...	3	15	Čs. lyžaři na trávě	9	15
Československá univerziáda	3	16	Pavel Zelenka: Běžci po testech	10	5
Jaroslav Trousil: IV. MSJ 1985 v Jasné	4	2	XIII. ročník Velké ceny Frenštátu	10	6
Zdeněk Ciller: Zdeněk Ciller hodnotí MS 1985	4	4	Ze světa	10	14
Úspěch v Družbě	4	5	Lomnické jubileum	10	15
-tr-: Světová elita v Novém Městě	4	6	Po dvaceti pěti letech	10	15
Jaroslav Trousil: Torzo letů, ale rekord	4	7	Příprava čs. reprezentantů	10	4
O tituly ve sjezdových disciplínách	4	10	Jaroslav Trousil: O tituly		
MSJ 1985 klasiků	4	11	mistrů světa na trávě	11	5
Přehledka talentované mládeže	4	12	Evropský pohár na trávě	11	7
Ze světa	4	13	Ze světa	11	14
Světové poháry	4	14	Pohár Národní fronty	11	15
Přebor ČSSR dorostu	4	15	Čtyři Světové poháry v ČSSR	12	4
Oslava jubilea	4	16	Zebříček FIS	12	5
Jaroslav Trousil: Finále SP skokanů			Ze světa	12	14
ozdobou Tatranského poháru	5	2			
Devatenáct medailí na X. ZSSA	5	5	Různé		
Pavel Zelenka: Hodnocení MS 1985			Antonín Husák: Novelizace		
ve Valtellině	5	6	sportovní klasifikace	1	12
Světové poháry	5	8	-jk-: Jak připravíme běžecké lyže	1	14
Nykanen i mistrem světa v letech	5	10	-jk-: Jubilejní sezóna Pavla Linky	1	16
Ing. Josef Burda: ISPO			Kalendář	1	16
s lyžařskými novinkami	5	11	-fm-: Konference úrazové zábrany	1	16
Ze světa	5	12	Dr. Otto Kulhánek: Perspektiva		
Antonín Husák: Pohár Loka			závodního lyžařského sportu	2	12
a 25. Trofeo Topolino	5	13	Ing. Dušan Molitoris: Ako obnovit		
Finále Štafety díků	5	14	ojazdené lyže	2	16
5168 účastníků Spartakiádní jízdanky	5	14	Zdeněk Gabriel	2	16
Spartakiádní vločky na Vysočině	5	14	Dr. Jan Weisshäutel: Úprava skluznic		
Dr. Dušan Kříž: Bilance VLŠ v Olomouci	5	15	závodních běžeckých lyží	3	16
Král-královna bílé stopy 1985	5	15	Pavel Linka: Úloha rodičů		
Bohuslav Rázl: Jaká byla			v jablonecké školce	4	16
sezóna běžců 1984—85	6	6	-lp-: Vhodné vybavení pro děti	4	16
Vladimír Sturm: K výsledkům			Dr. Otto Kulhánek: FIS před těžkým problémem	5	4
čs. juniorů-běžců	6	7	Ing. Ivo Fibiger: Kolečkové lyže		
Ján Mráz: Čo nového vo FIS?	6	10	opět na scéně	5	16
Pohár osvobození — finále EP FISU	6	10	Ing. Zdeněk Parma — 60 let	5	16
Ze světa	6	11	Úspěšná bilance českých lyžařů	6	3
Emília Šipulová: Radostné			Dr. Otto Kulhánek: Sjezdová sezóna 1984—85	6	4
športové podujatie	6	12	Letní skiservis	6	9
Spartakiádní vločky středem zájmu	6	12	Knihovnička	6	9
Spartakiádní liga Vysočiny	6	12	-jk-: Ošetření lyží po sezóně		
Noví dorostenečtí přeborníci ČSSR	6	13	před uložením	6	16

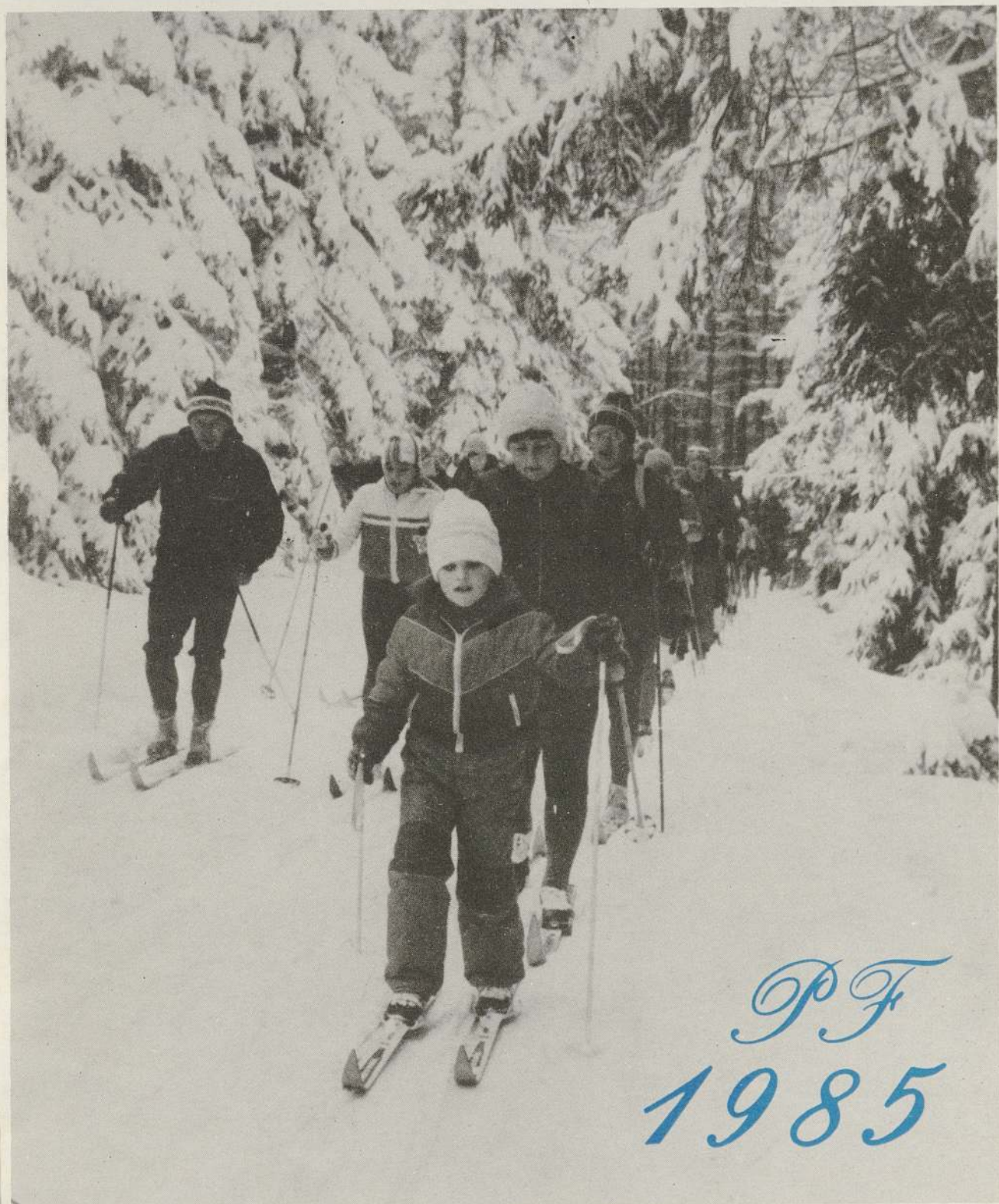

ROČNÍK 71

1985

Kčs 3,—

lyžařství

PF
1985

Z prvních bojů Světového poháru 1984—85 ve sjezdových disciplínách. Na prvním obrázku Marc Girardelli (Lucembursko) při vítězné jízdě superobřího slalomu v Madonně di Campiglio, na druhém Švýcar Pirmin Zurbriggen při úspěšném slalomu v Davosu, na třetím čs. reprezentantka Olga Charvátová, která získala první body šestým místem ve slalomu v Davosu. (Foto ČTK)

Z OBSAHU PŘÍŠTÍHO ČÍSLA

●
ÚSPĚŠNÁ CESTA
ČS. LYŽAŘŮ

●
33. INTERSPORTTURNÉ

●
ZAJÍMAVOSTI
ZE SVĚTA

NOVÁ LYŽAŘSKÁ SEZÓNA ZAČALA A ZEJMĚNA O REKREAČNÍ A TURISTICKÉ LYŽOVÁNÍ JE STĚLE VĚTŠÍ ZÁJEM, JAK UKAZUJE NÁŠ OBRÁZEK NA TITULNÍ STRÁNCE Z JIZERSKÝCH HOR (FOTO O. MRÁKOTA). — NA ZADNÍ STRANĚ OBÁLKY TŘI ZÁBĚRY Z NAŠICH KRÁSNÝCH HOR. NA PRVNÍM POHLED NA SLALOMOVOU TRATĚ NA ŠPIČÁKU V JIZERSKÝCH HORÁCH (FOTO J. STRÁNSKÝ), NA DRUHÉM SJEZDOVÁ TRATĚ NA ŠUMAVSKÉM ŠPIČÁKU (FOTO J. KABÁT), NA TŘETÍM LYŽAŘSKÝ AREÁL NA ŠTRBSKÉM PLESE (FOTO O. MRÁKOTA).

lyžařství

Ročník 71

Číslo 1

Vydává Československý svaz tělesné výchovy v nakladatelství Olympia v Praze. Šéfredaktor tělových. časopisů ing. Alexandr Žurman. Odborný redaktor časopisu Jaroslav Trousil. Řídí redakční rada: J. Trousil, předseda, ing. P. Borský, K. Eidlps, PhDr. F. Chovanec, J. Kotland, JUDr. O. Kulhánek, MUDr. F. Mach, R. Marek, J. Maršák, J. Máša, Z. Paulů, PhDr. J. Potměšil, dr. J. Soukup a Pavel Zelenka. Redakce: 115 88 Praha 1, Kliment-ská 1. Tel. 23 14 88 4. Redakční uzávěrka: k 1. dni předcházejícího měsíce. Vychází jednou za měsíc. Vytiskla Stráž, tiskařské závody, n. p., Karlovy Vary. Cena 3 Kčs. Rozšiřuje PNS. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá administrace PNS, pošta a doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS - ústřední expedice a dovoz tisku Praha, závod 01, administrace vývozu tisku, Kafkova 19, 160 00 Praha 6. Uzávěrka tohoto čísla byla 1. prosince 1984. Neobjednané příspěvky se nevracejí.

ISSN - 0323 - 1445

Do nového roku

Začátek roku 1985 představuje pro československé lyžaře velice „ostrý start“ do období, které bude bezprostředně konfrontováno s dosud nejspěšnější sezónou lyžařské historie. Čas oslav je však již dávno za námi a nové úkoly nečekají.

Povinností celého lyžařského hnutí v roce 1985 je především vynaložit všechny síly pro zdar Československé spartakiády, jejích dílčích sportovních a tělovýchovných podniků i jejího vyvrcholení na pražském Strahově. Každý lyžařský oddíl musí konkrétně přispět ke spartakiádní aktivitě, což je však zároveň mimořádná příležitost pro zvýšení popularity a rozšíření jeho mládežnické sportovní základny.

Dávno jsme si již zvykli, že organizace přípravy vrcholových sportovců má dnes již blíže k práci velkého štábu, než k zájmové či klubové činnosti. Odpočítávání dnů zbývajících do zahájení té které vrcholné sportovní události se stalo stejně normálním jevem, jako odpočet před startem kosmické rakety.

Nuže, do startu vrcholných lyžařských soutěží letošního roku již zbývají pouze hodiny. Náročné výkonnostní cíle hovoří o třech medailích a dvaceti bodech v neoficiálním hodnocení národů. K tomu přistupují neméně obtížné úkoly pro nastupující závodnickou generaci: na mistrovstvích světa juniorů je třeba získat jednu medaili a dvacet bodů. Nepodaří-li se tyto úkoly splnit, nebude zcela oprávněně československé vrcholové lyžování příznivě hodnoceno.

Výkonnostní cíle, zbývajících hodiny jsou však jen součástí daleko významnějšího odpočítávání měsíců a dnů, na jehož konci je perspektiva Zimních olympijských her 1988 v Calgary. Proto letošní mistrovství světa představují především prověření stávajících možností naší reprezentace. Na základě dosažených výsledků dojde k přehodnocení současného složení reprezentačních týmů, k posouzení přístupů každého jednotlivce a ve svém souhrnu k celkové přestavbě družstev. A to je další významný úkol pro letošní rok.

Bylo by samozřejmě velmi jednostranné dívat se na úkoly lyžování v roce 1985 pouze z pohledu vrcholového sportu. Jedním z hlavních úkolů, který sice není specifický jen pro tento rok, ale jeho důležitost je taková, že by měl být stále připomínán, je nutnost systematického zvyšování členské a organizační základny lyžování. Jde především o podchyčení statistických mas neorganizovaných zájemců o lyžařské pohybové aktivity, ale jde rovněž o zvyšování počtů trenérských a cvičitelských kádrů, o dostatečné množství funkcionářů z organizačních úseků a aktivních rozhodčích.

Jedním z prostředků plnění těchto úkolů je rozvoj lyžování a jeho výuky v podmínkách rekreačních pobytů ROH, zimních výcvikových táborů dětí a mládeže a organizování masových lyžařských běhů. V této souvislosti je ale konečně nutné vyřešit v našem hnutí tolik diskutovanou a „problémovou“ metodiku výuky jízdy na lyžích.

Lyžařské oddíly, tělovýchovné jednoty, kde lyžování patří k hlavním sportům, územní lyžařské orgány, národní svazy i svaz federální mají samozřejmě řadu vnitřních problémů, jejich odstraňování v praxi naplňuje obecný požadavek zkvalitňování řídicí a organizační práce. Pokusíme-li se o zobecnění — samozřejmě při nutném zjednodušení — jde o způsoby zvyšování ideové a odborné úrovně tělovýchovného procesu v lyžování při efektivním a hospodárném vynakládání materiálních a finančních prostředků.

Existují však i úkoly „z druhého pólu“. Zásadně musíme v roce 1985 přistoupit k rozšíření dosavadního rozsahu našeho sportu o disciplíny akrobatického lyžování. Představuje to řešit celý komplex problémů organizační, sportovně technické, metodické, materiální a finanční povahy. Akrobatické lyžování však představuje potenciální základnu dalšího rozvoje lyžařského sportu a proto by tyto problémy neměly stát v cestě jeho přidružení k ostatním lyžařským aktivitám.

Dalo by se samozřejmě mnoho psát o desítkách a stovkách dalších úkolů. Každý lyžařský nadšenec, závodník, rozhodčí, trenér, organizátor na ně dokáže ukázat. Co úkol, to mnoho problémů. Co dílčí problém, to mnoho drobné práce pro desítky lidí. Avšak ve svém souhrnu představují tyto splněné úkoly výsledek činnosti celého našeho lyžování.

Popřejme si tedy navzájem do roku 1985 kromě nezbytného zdraví, aby se nám všem, československým lyžařům, dařilo plnit úkoly, které si před sebe stavíme. Ať spartakiádní soutěže mladých lyžařů ukáží na nové talenty, ať Seefeld či Valtellina jsou místy dalších úspěchů našich reprezentantů. Ať v jasné ukážeme své organizační umění a naši junioři statečně srdce. Ať se na start Jizerské padesátky, Bílé stopy SNP, soutěže Po hřebenech Krkonoš a desítek dalších závodů postaví tisíce nových nadšenců. Ať na zájezdech mládeže a v lyžařských školách naučíme lyžovat další generaci. K tomu si popřejme elán, poctivost a rychlé lyže!

PhDr. MIROSLAV HANÁK, člen předsednictva VSL ÚV ČSTV

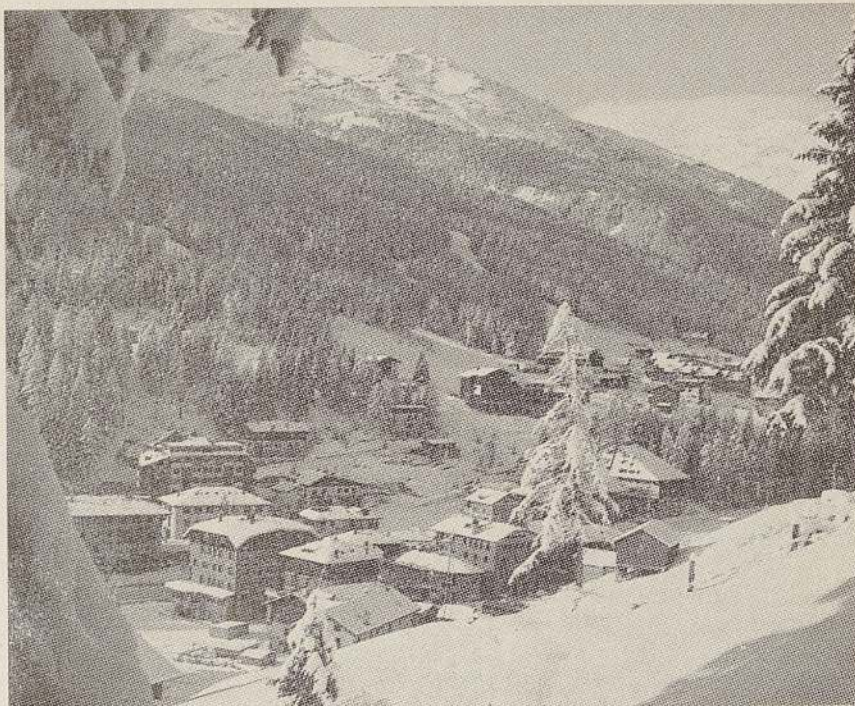
Přehlídka elity na MS

Lyžařská střediska Bormio a Santa Caterina žijí ve znamení posledních příprav k zahájení 28. mistrovství světa ve sjezdových disciplínách. Bude slavnostně zahájeno ve středu 30. ledna a potrvá do neděle 10. února. Prosinčové závody Světového poháru byly důležitou prověrkou výkonnosti sjezdařské elity a přinesly řadu nečekaných výsledků. Ženy měly možnost si vyzkoušet sjezdovku v Santa Caterině v posledním závodě SP roku 1984 těsně před vánočními svátky.

ITALOVÉ CHTĚJÍ PŘEKVAPIT

Domácí prostředí je zpravidla dosti značnou výhodou pro pořadatele světového šampionátu. Toho pochopitelně chtějí využít i Italové a na MS 1985 se cílevědomě připravovali. Předseda Italského svazu lyžování Arrigo Gattai sám věnoval značné finanční prostředky na zajištění dobrých podmínek pro letní a podzimní přípravu italského družstva na ledovcích. Získal také pro práci v realizačním týmu od října 1984 do února 1985 zkušeného Gustava Thöniho. Početný kolektiv mužů absolvoval letní tréninky v Bariloche, La Parva a v Portillu, kde se zúčastnil i několik závodů. V Jižní Americe bylo loni poprvé i několik žen. Šéftrenér Sepp Messner soustředil mimořádnou pozornost na kondiční přípravu svých svěřenců. Starali se o ni Guido Vittur a sportovní učitelka Margit Hrasdlová. V tréninku se uplatňovaly nové metody a úspěšné působení Thöniho.

Na ZOH 1984 v Sarajevu zůstali italské mužské týmy bez medaile. Nejúspěšnější byli Oswald Tötsch, který obsadil páté místo ve slalomu a Alex Giorgi (sedmý v obřím slalomu). V soutěži žen vybojovala cennou zlatou medaili pro Itálii Paoletta Magoniová ve slalomu. V této disciplíně si úspěšně vedly ještě Maria Rosa Quariová

Pohled na zasněžené Bormio

(sedmá) a Daniela Ziniová (devátá). Ve sjezdu a obřím slalomu žádná z italských lyžařek se nezařadila do první dvacítky.

Italští lyžařští odborníci dávají z mužů největší vyhlídky na úspěch v MS Robertu Erlacherovi. Po prosinčové části Světového poháru byl v celkové klasifikaci na čtvrtém místě, v obřím slalomu třetí. Zvítězil totiž v prvním obřím slalomu v Puy St. Vincent a v Sestriere skončil osmý, v tomto lyžařském středisku bodoval také ve slalomu (šesté místo). Na stupních vítězů stál dvakrát Paolo De Chiesa za druhé a třetí místo ve slalomu v Sestriere, Richard Pramotton za třetí pořadí v obřím slalomu v Puy St. Vincent a Ivano Edalini za stejné umístění ve slalomu v Sestriere. Ze žen byla zatím nejúspěšnější Paoletta Magoniová třetím místem v úvodním slalomu SP v Courmayeru. V Santa Caterině a Bormiu by měly zasáhnout do bojů v první desítku také Quariová a Ziniová. Příležitost má dostat i šestnáctiletá Cecilia Lucová, označovaná za velký talent.

ZATÍM NEJLEPŠÍ REPREZENTANTI ŠVÝCARSKA

Stejně jako v loňském ročníku Světového poháru a na ZOH v Sarajevu byli v úvodní části SP 1985 nejúspěšnější reprezentanti a reprezentantky Švýcarska. V patnácti soutěžích mužů a žen stáli šestnáctkrát na stupních vítězů, z toho byla čtyři vítězství: Zurbriggen v superobřím slalomu v Puy St. Vincent a v slalomu v Sestriere, Haasová ve sjezdu v Puy St. Vincent a Oertliová v kombinaci v Davosu. Obhájce velkého křišťálového globusu Zurbriggen je v čele SP po prosinčové části před Girardellim, který na začátku sezóny prokázal vel-

mi dobrou formu. Stoupající výkonnost prokázali lyžaři a lyžařky NSR i Francie, zatímco rakouští trenéři zatím nebyli spokojeni s výkony svých svěřenců a svěřenek, věří však ve zlepšené výkony na MS. Sjezdaři USA a Kanady se zatím ve Světovém poháru neprosadili, výsledky Švéda Stenmarka v úvodu sezóny byly zklamáním.

PROGRAM MS 1985

Středa 30. ledna: slavnostní zahájení 28. MS ve sjezdových disciplínách.

Čtvrtek 31. ledna: sjezd žen do kombinace v Santa Caterině v 11 hod., trénink mužů ve sjezdu v Bormiu ve 12 hod.

Pátek 1. února: sjezd mužů do kombinace v Bormiu ve 12 hod., trénink sjezdu žen v Santa Caterině v 11 hod.

Sobota 2. února: sjezd žen v Santa Caterině ve 12.30 hod., trénink sjezdu mužů v Bormiu v 11 hod.

Neděle 3. února: sjezd mužů v Bormiu ve 12.30 hod.

Pondělí 4. února: slalom žen do kombinace v Bormiu v 10.30 a 12.30 hod.

Úterý 5. února: slalom mužů do kombinace v Bormiu v 10 a 12.30 hod.

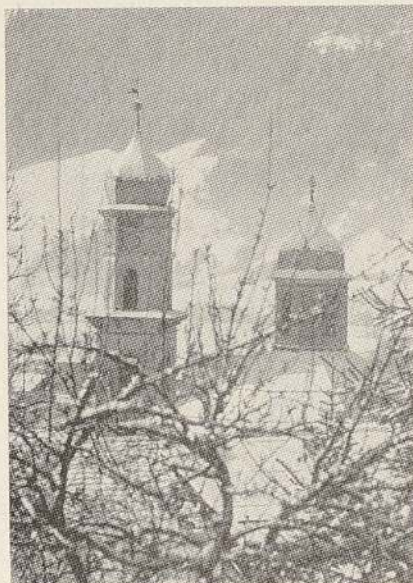
Středa 6. února: obří slalom žen v Santa Caterině v 10 a 13 hod.

Čtvrtek 7. února: obří slalom mužů v Bormiu v 10 a 13 hod.

Pátek 8. února: volný den.

Sobota 9. února: slalom žen v Bormiu v 10 a 13 hod.

Neděle 10. února: slalom mužů v Bormiu v 10 a 13.30 hod. — Slavnostní zakončení MS.

Světová série s překážkami

Teplé počasí v závěru listopadu v Alpách znamenalo velké starosti pro pořadatele Světové série, která je poslední přípravou před zahájením Světového poháru ve sjezdových disciplínách. Znovu se ukázalo, že brzké zahájení soutěží je velmi riskantní, dochází k odložení závodů, změnám organizátorů a termínů lyžařského kalendáře.

Ještě ve čtvrtek večer posledního listopadového víkendu se zdálo, že program Světové série v italském San Sicariu se uskuteční podle přípravného programu. Pořadatelé pečlivě připravili se sněhovými děly trať Monte Luna v nadmořské výšce 2000 m, která po teplém dešti „uplavala“ a zahajovací slalom musel být odložen. V sobotu turisté v San Sicariu pod modrým nebem hráli tenis v tričkách s krátkými rukávy. V neděli příznivci lyžování po zelených loukách snadno stoupali k nejzajímavějším úsekům slalomové trasy a v přestávce mezi dvěma koly se občerstvovali na terase, neboť na slunci vystoupila teplota na 20 stupňů. Dobře preparovaná trať z umělého sněhu a zbytků napadlého však vydržela a mohl se na ní uskutečnit i pondělní slalom mužů. Obří slalomy však musely být přeloženy do francouzského Puy St. Vincent, vzdáleného hodinu cesty autem.

NOVÝ ZPŮSOB USPOŘÁDÁNÍ ZÁVODU

Při slalomu Světové série v San Sicariu a obřím slalomu v Puy St. Vincent byl vyzkoušen nový způsob uspořádání a hodnocení závodu. V prvním kole startovali všichni závodníci a závodnice a výsledky byly směrodatné pro udělování FIS bodů. Do druhého kola postoupilo jen třicet nejlepších a poslední startovali v obráceném pořadí. Zahajoval třicátý a poslední vyjel na trať sjezdač s nejlepším časem z prvního kola. Do konečné klasifikace se počítaly časy obou kol, obřeh závodů byl zajímavý pro diváky. Ti však při obřím slalomu chyběli a při soutěži byl natrhně improvizace při náhlé změně dějiště závodů. Na rychle upravené trase při závodě žen sněhové hroudy a kameny znamenaly noříže pro sjezdačky i servismany. Při obřím slalomu mužů vzhledem k nové tenlé vlně ve druhém kole trať byla podstatně měkčí.

VE SLALOMU ŽEN NEJLEPŠÍ V ČELE

V zahajovacím závodě Světové série — slalomu žen — stály na štunných vítězů Marie Eppleová (NSR), Erika Hessová (Švýcarsko) a Paoletta Magoniová (Itálie), které patřily k favoritkám. Úspěšně si vedla Američanka Twardokensová, která zde obsadila čtvrté místo. V prvním kole startovala až 27., zatímco její krajanka McKinneyová závod nedokončila, stejně jako odpadly v prvním kole Konzettová (Lichtenštejnsko) a Švýčarka Gadientová. Walliserová (Švýcarsko), která vyjela na trať poslední (60.), si

Španělka Blanca Fernandezová-Ochoaová překvapila prvenstvím v obřím slalomu Světové série

29. pořadím v prvním kole zajistila postup a nakonec byla patnáctá. Ve druhém kole Magoniová z osmého pořadí postoupila na třetí a Švýčarka Grüningenová z patnáctého na šesté. Ze šedesáti startujících bylo jen 17 klasifikováno.

ITAL TÖTSCH ZVÍTĚZIL VE SLALOMU MUŽŮ

Slalom mužů skončil nečekaným vítězstvím talentovaného Itala Oswalda Tötsche. Bylo to jeho první prvenství ve slalomu a dobrá předzvěst pro MS 1985 ve Valtellině. Na startu však chyběli Švéd Stenmark, Girardelli (Lucembursko) a Wenzel (Lichtenštejnsko). Jugoslávec Bojan Križaj potvrdil svédomitou přípravu na novou sezónu stejně jako Bulhar Popangelov. De Chiesa (Itálie) a Švéd Nilsson, kteří byli v čele po prvním kole, závod nedokončili stejně jako Švýčari Zurbriggen, Julien a Gaspoz. Mezi těmi, kteří byli vyřazeni již po první části závodu, byl i Švýcar Lüthy.

PRVENSTVÍ FERNANDEZOVÉ-OCHOAOVÉ V OBŘÍM SLALOMU

Stejně jako před rokem předčasnou dobrou formu na začátku sezóny ukázala Španělka Blanca Fernandezová-Ochoaová a zvítězila v obřím slalomu v Puy St. Vincent. S náskokem téměř sekundy porazila Marinu Kiehlovou (NSR) a o 1,64 s Jugoslávku Mateju Svetovou. Olympijská vítězka ve sjezdu Švýčarka Figiniová druhé kolo nedokončila, stejně jako Francouzka Barbierová. Fernandezová-Ochoaová loni v obřím slalomu Světové série v Bormiu byla druhá. Konzettová startovala se silným nachlazením a musela se spokojit dvanáctým pořadím. Pro švýcarské vedení sjezdařského týmu bylo umístění jejich reprezentantek zklamáním.

ÚSPĚCH ŠVÝCARŮ V OBŘÍM SLALOMU

Obří slalom mužů skončil úspěchem Švýcarů. Zvítězil Thomas Bürgler, zatímco chyba jeho krajana, vítěze SP 1984 Pirmina Zurbriggena ve druhém kole, znamenala pro něho pokles z vedoucího pořadí po prvním kole na třetí místo. V první desítku se umístili ještě Gaspoz (6.) a Julien (7.). Vítěz slalomu Ital Tötsch i tentokrát zajel dobře a skončil čtvrtý. Rakouský trenér Peter Prodingler připomenul, že FIS orientovala Rakouský lyžařský svaz, že obří slalomy budou odřeknuty a vzhledem k opožděnému hlášení uspořádání závodu v Puy St. Vincent chyběli na startu Enn a Hinterseer. Američané po slalomu předčasně odcestovali, aby mohli jinde trénovat za lepších sněhových podmínek.

Přehled výsledků Světové série

Slalom žen: 1. M. Eppleová (NSR) 1:25,00 (42,28 a 42,72), 2. E. Hessová (Švýcarsko) — 1,29 (42,69 a 43,60), 3. Magoniová (Itálie) — 2,21 (43,75 a 43,46), 4. Twardokensová (USA) — 2,22 (43,11 a 43,81), 5. Pelenová (Francie) — 2,43 (42,92 a 44,51).

Slalom mužů: 1. Tötsch (Itálie) 1:33,69 (48,66 a 45,03), 2. Križaj (Jugoslávie) — 0,11 (48,78 a 45,02), 3. Popangelov (Bulharsko) — 0,60 (48,94 a 45,35), 4. Petrovič (Jugoslávie) — 1,57 (50,13 a 45,13), 5. Strand (Švédsko) — 1,72 (49,67 a 45,74).

Obří slalom žen (délka tratě 804 m, převýšení 320 m): 1. Fernandezová-Ochoaová (Španělsko) 2:21,05 (1:07,27 a 1:13,78), 2. Kiehlová (NSR) — 0,90 (1:08,22 a 1:13,73), 3. Svetová (Jugoslávie) — 1,64 (1:09,57 a 1:13,12), 4. Ziniová (Itálie) — 2,16 (1:09,43 a 1:13,78), 5. Wachterová (Rakousko) — 2,28 (1:09,92 a 1:13,41).

Obří slalom mužů (stejná trať jako žen): 1. Bürgler (Švýcarsko) 2:07,05 (1:06,58 a 1:00,47), 2. Erlacher (Itálie) — 0,51 (1:06,71 a 1:00,85), 3. Zurbriggen (Švýcarsko) — 0,59 (1:06,9 a 1:01,55), 4. Tötsch — 0,64 (1:06,57 a 1:01,12), 5. Pramotton (Itálie) — 0,99 (1:06,57 a 1:01,47).

MSJ v Jasné připraveno

Jasná se stane v nedlouhé době již podruhé dějištěm setkání nejlepších sjezdařů a sjezdařek kategorie dorostu. V roce 1974 se zde konalo mistrovství Evropy juniorů, od 24. února do 3. března 1985 se tu uskuteční mistrovství světa juniorů. Uspořádání této významné soutěže je výrazem uznání Mezinárodní lyžařské federace (FIS) pořadatelům našich mezinárodních závodů, mezi nimiž Jasná patří k nej přednější. Současně je to i doklad funkcionářské a sportovně diplomatické zdatnosti čs. zástupců v komitích a předsednictvu FIS. Mistrovství světa juniorů navázalo na dřívější mistrovství Evropy a konalo se zatím dvakrát — v roce 1983 ve Francii a 1984 v USA.

Po pořadatelské a sportovně technické stránce bude v Jasné tradičně vše v pořádku. Podívejme se proto spíše na problematiku přípravy našich juniorských reprezentantů ve sjezdových disciplínách na jejich vrcholnou soutěž sezóny. Nejlepší z nich Jurko, Hozdová, L. Medzihradská a Milanová, na něž jsou také především stavěny výkonnostní cíle, byli zařazeni přímo do reprezentačních družstev dospělých a absolvovali s nimi kompletní přípravu — s výjimkou Hozdové, která se po zranění zapojila do plného tréninku až v polovině října. Těžiště veškeré další přípravy leží na juniorských družstvech s jejich trenérem M. Sochorem a V. Kekelím a asistenty M. Beňačkou a J. Petříkem. Vyjmenování členů juniorských družstev podle ročníků narození dává současně přehled pro další sezóny. Ročníky 1967 Zibrňn, Boráňová a Parobková jsou posledním rokem v juniorské kategorii, následují silně zastoupené ročníky 1968 Dařílek, Turčan, Valeš, Veselský, Vokatý a Stejskalová a konečně ročníky 1969 A. Břeš, Kunkela, Adamíková, Kováčová a Schimmerová. Pro vlastní přípravu a pro spojení s pořadajícími slozkami byl ustaven realizační tým.

Na začátku závodního období lze zatím těžko hodnotit jednotlivce. To ukáže sezóna a proto snad jen jmenujme Veselského, který v přípravném období vykazoval dobrou motorickou, funkční a v podstatě i technickou připravenost a proto mu bylo dáno více tréninkových možností při tréninku na ledovcích spolu s reprezentačním družstvem mužů.

PŘÍPRAVA ČS. REPREZENTACE

Juniorská družstva využívala v první části přípravného období plně domácích sněhových podmínek — hoši ještě na sklonku zimy nejprve v Krkonoších a pak až do poloviny června na severní straně Derešů, dívky byly dvakrát po sedmi dnech v červenci a v srpnu ve Zmrzlé dolině ve Vysokých Tatrách. Je pochopitelné, že byly také využity všechny další formy přípravy — umělá hmota, dostatek

V cíli slalomové tratě v Jasné, kde jistě i při MSJ 1985 bude početná návštěva.
(Foto ing. J. Bobula)

prostoru pro rozvoj pohybových schopností a pro zajištění příslušné kondiční úrovně, vše doplněno dvakrát lékařským vyšetřením, čtyřikrát kontrolními soubory pro všeobecnou a speciální tělesnou připravenost a laboratorním měřením. Poslední kontrola z konce VII. cyklu 1. a 2. listopadu 1984 v Olomouci ukázala dobré funkční a motorické předpoklady našich mladých nadějí. Věříme, že po této stránce bude sportovní forma správně načasována. Zbývá ovšem to hlavní — práce na sněhu, technika, trénink jednotlivých disciplín, ale také úroveň FIS-bodů, potřebných pro losování, jako základního předpokladu pro dosažení kvalitních a perspektivních výsledků.

Koncepce závěrečné přípravy před MSJ 1985 vyšla z obdobných principů, které byly použity pro přípravu na MS 1983 v letech na lyžích v Harrachově, tj. trénink na vlastních tratích časově značně předradit a do místa konání soutěže se vrátit až před jejím zahájením. Nepříznivé počasí a nedostatek sněhu v úvodu sezóny tento plán značně zkomplikovaly. Po týdenním výcvikovém táboře na Kaprunu, který zajistil VSL SÚV ČSTV v posledním listopadovém týdnu, nemohl se uskutečnit plánovaný týdenní trénink sjezdu a obřího slalomu začátkem prosince v Jasné. Pro špatné sněhové podmínky neuskutečnily se i některé závody FIS v zahraničí, na nichž měli čs. reprezentanti v dalším týdnu startovat. Čekalo se na zlepšení situace v lednu, kdy měli čs. junioři startovat na závodech Evropského poháru. Po návratu do ČSSR se zapojí do vrcholných domácích soutěží. Přebor ČSSR dorostu 2.—8. února ve Špindlerově Mlýně a 11.—17. února mistrovství ČSSR v Jasné. Po krátkém oddechu a odreagování následuje čtyřdenní výcvikový tábor u dějišti MSJ s opakovanou tematikou na tratích připravených již pro vlastní soutěž, ale ještě před příjezdem zahraničních výprav.

TĚŽKÝ ÚKOL V SILNÉ KONKURENCI

Naši soupeři nespali. Podle svědectví a zpráv trenérů čs. reprezentačních družstev z výcvikových táborů v Hintertuxu se na MSJ 1985 pilně připravovali nejen alpské země, Švédsko a USA, ale i Jugoslávie, Bulharsko a dokonce sjezdařky rozvojového Řecka. Je prostě začátek nového OH cyklu a tak všude chtějí získat rezervy pro ZOH 1988 v Calgary.

Díky domácímu prostředí využijeme plných povolených počtů a proto uvidíme na startu šest juniorů a čtyři juniorky, další dva hoši a dvě dívky budou družstvo doplňovat jako náhradníci s možností alternace v některých disciplínách a budou také využiti jako předjezdci.

Výkonnostní cíle určují pro juniorky umístění dvakrát a pro juniory jednou do šestého místa. To odpovídá reálným předpokladům složení družstva i podmínkám, které mohly být využity pro přípravu. Avšak všichni, kteří se podíleli na přípravě čs. reprezentace na MSJ 1985, jsou optimisté — jinak to snad ani nemůže být — a doufají na víc.

PROGRAM MSJ 1985

Pondělí 25. února: příjezd účastníků a úvodní porada zástupců.

Úterý 26. února: slavnostní zahájení v 16.30 hod., trénink sjezdu pro juniory i juniorky od 10 hod.

Středa 27. února: trénink sjezdu juniorů a juniorek od 10 hod.

Čtvrtek 28. února: sjezd juniorů od 10 hod., juniorek od 13 hod.

Pátek 1. března: obří slalom juniorek — I. kolo v 10 hod., II. kolo ve 13 hod.

Sobota 2. března: obří slalom juniorů — I. kolo v 10 hod., II. kolo ve 13 hod.

Neděle 3. března: slalom juniorek — I. kolo v 9 hod., II. kolo v 10.45 hod., slalom juniorů — I. kolo ve 12.30 hod., II. kolo ve 14 hod., vyhlášení vítězů v 15 hod.

Dr. VILÉM PODEŠVA
předseda subkomise sjezdových disciplín KVL

O první body Světových pohárů

Opožděný příchod zimního počasí znamenal v novém ročníku 1984—85 Světových pohárů změny termínů i pořadatelů nejen závodů ve sjezdových disciplínách, ale i v běhu a v závodech sdruženém v jejich úvodní části. Pouze program čtyř závodů SP skokanů v zámoří se uskutečnil podle plánu, a to s dávkou štěstí, neboť po skončení posledního v Lake Placidu všichni snili v tomto americkém lyžařském středisku „uplavali“.

Závody se staly významnou prověrkou výkonnosti lyžařů světové špičky ve všech disciplínách před rychle se blížícím včasným termínem mistrovství světa 1985 v klasických disciplínách v Seefeldu a ve sjezdových ve Valtellině. Přinesly řadu překvapujících výsledků, pro některé závodníky a závodnice, jakož i jejich trenéry trpká zklamání. Do zahájení světových šampionátů se dalo ještě něco dohonit.

Po předvánoční části Světového poháru ve sjezdových disciplínách v soutěži mužů byl v čele celkové klasifikace obhájece křišťalového glóbusu Švýcar Pirmin Zurbriggen se 105 body před Girardellim (Lucembursko) 95, Wenzelera (Lichtenštejnsko) 67, Italem Erlacherem 65 a Švýcarem Julem 60 b. Příležitost dostali i čs. reprezentanti Kolář a Šoltýs, v silné konkurenci však neobstáli. „Časové ztráty na závodníky první desítky byly příliš velké,“ komentoval start čs. sjezdařů trenér Jiří Vlček. „Naši reprezentanti mají zastaralé pojetí jízdy a zaostávají v technice. To se prokázalo zejména na těžkých tratích. Máme co dohánět, chceme-li udržet krok se světovou špičkou.“ Nejlepším umístěním bylo 23. pořadí Koláře ve slalomu v Sestriere. Švéd Stenmark v zahajovacím závodě ve slalomu v Sestriere vypadl již v prvním kole, stejně jako o osm dní později tamtéž. Bodoval teprve v Madonně di Campiglio, kde skončil čtvrtý. Sjezdaři si nemohli vyzkoušet trať mistrovství světa v Bormiu, neboť závod pro špatné sněhové podmínky musel být odřeknut.

Ve Světovém poháru žen ve sjezdových disciplínách po první části je pořadí na vedoucích místech: 1. Kiehllová (NSR) 78, 2. E. Hessová (Švýcarsko) 59, 3. Guignardová (Francie) 57, 4. Oertliová 54, 5. Haasová 50, 6. Walliserová (všechny Švýcarsko) 49 b. Čs. reprezentantka Olga Charvátová byla zatím čtrnáctá s 30 body. Jejím největším úspěchem bylo páté místo ve slalomu v Madonně di Campiglio. Bodovala také Valešová, která v zahajovacím slalomu v Courmayeru skončila dvanáctá, potom se však zranila a do dalších bojů nezasáhla. „Dobré výsledky dosáhly naše závodnice jen ve slalomu, ve sjezdu a obřím slalomu se nám nedařilo,“ prohlásil trenér Pavol Štátný. „Po náročném olympijské sezóně na děvčata dolehla únava. Věřím však, že jejich výkonnost stoupne. Valešová je již v po-

Švýcar Thomas Bürgler měl úspěšný vstup do sezóny vítězstvím v obřím slalomu Světové série, potom se však zranil

řádku a očekávám podstatné zlepšení od Olgy Charvátové. Ve sjezdovém lyžování se projevuje větší specializace na jednotlivé disciplíny a řada talentovaných mladých závodnic.“

Nejúspěšnější v první části SP byli skokani, Parma a P. Ploc bodovali ve všech čtyřech závodech v zámoří. „Celkem 81 bodů ze závodů v Thunder Bay a v Lake Placidu je slušný výsledek,“ řekl po návratu trenér Peter Schlank. „Vždyť poprvé v letošní sezóně naši reprezentanti skákali na devadesátce. Zájezd se zdál trochu riskantní, ale přinesl nejen dobré výsledky ve čtyřech závodech, ale i kvalitní trénink. Nezklamal ani Dluhoš, zájezd byl pro něho dobrou školou.“ Zdá se, že Rakušané opět stoupají na čelo světové špičky. Andreas Felder zvítězil ve všech čtyřech závodech, z elity chyběli jen skokani NDR. Také Vettori byl největším soupeřem výborných Finů. Před Intersportturné bylo pořadí ve Světovém poháru: 1. Felder 100, 2. Puikkonen (Finsko) 64, 3. Vettori 57, 4. Nykänen (Finsko) 44, 5. Parma 43, 6. Kokkonen (Finsko) 39, 7. P. Ploc 38, 8. Bergerud (Norsko) 29 b.

Zklamáním byly výsledky čs. běžkyň, které postrádaly v přípravě kvalitní sniž a náročné tratě. Zatím z jednotlivkyň bodovala jen Havrančíková patnáctým místem v zahajovacím závodě na 5 km v Itálii. Úspěšnější byly naše závodnice ve štafetách, kde v obou závodech bodovaly. Dobrou připravenost prokázaly Norky. Po předvánoční části vede Aunliová (Norsko) se 40 body před svou krajanou Pettersenovou 39, Ordinovou (SSSR) 38, Nykkemoovou (Norsko) 37, Stěpanovovou 34 a Smetaninovou (obě SSSR) 28 b.

Světový pohár běžců byl v úvodu ve znamení úspěchu Norů. Svědčí o tom pořadí na vedoucích místech: 1. Mikelsplass 48, 2. Aunli 41, 3. T. Holte (všichni Norsko) 35, 4. Härkönen (Finsko) 30, 5. Mogren (Švédsko) 29, 6. G. Holte (Norsko) 28 b. Výsledky čs. závodníků byly zklamáním.

SP VE SJEZDOVÝCH DISCIPLÍNÁCH

Ženy

Slalom v Courmayeru 1. prosince 1984

(převýšení 153 m, v obou kolech 56 branek): 1. Pelenová (Fr.) 1:34,18 (48,25 a 45,93), 2. M. Epplová (NSR) — 0,37 (47,91 a 46,64), 3. Magoniová (It.) — 0,61 (48,46 a 46,33), 4. McKinneyová (USA) — 1,15 (48,23 a 47,10), 5. E. Hessová (Švýc.) — 1,22 (48,57 a 46,83), 6. Quariová (It.) — 2,28 (48,71 a 47,75), 7. Kronbichlerová (Rak.) — 2,37, 8. Ziniová (It.) — 2,50, 9. Svetová (Jug.) — 2,59, 10. M. Tlalkaová (Pol.) — 2,79, 11. Gaudientová (Švýc.) — 2,90, 12. Valešová — 2,94 (49,71 a 47,41), 13. Beerová — 3,60, 14. Maierhoferová (obě Rak.) — 3,94, 15. Fernandezová-Ochoaová (Šp.) — 3,95. — 16. Mařasová — 4,49, 19. E. Medzihradská — 5,24. — Charvátová druhé kolo nedokončila. — Ze 78 startujících bylo 41 klasifikováno.

Sjezd v Puy St. Vincent 6. prosince

(délka tratě 1968 m, převýšení 565 m): 1. Haasová (Švýc.) 1:26,30, 2. Kiehllová — 0,05, 3. I. Epplová (obě NSR) — 0,25, 4. Kirchllová (Rak.) — 0,55, 5. Ehratová (Švýc.) — 0,73, 6. Gergová (NSR) — 0,87, 7. Vitzthumová (Rak.) — 0,90, 8. Walliserová (Švýc.) — 1,09, 9. Heightová (Kan.) a Ederová (Rak.) obě — 1,10, 11. Figiniová (Švýc.) — 1,13, 12. Gutensohnová (Rak.) — 1,15, 13. Mösenlechnerová (NSR) — 1,28, 14. Grossová-Gaudenierová (Fr.) — 1,33, 15. Nelsonová (USA) — 1,44. — 23. Gantnerová — 1,90, 37. Charvátová — 2,75, 41. L. Medzihradská — 3,23, 67. Mařasová — 7,19, 68. E. Medzihradská — 7,68. — Ze 77 startujících 73 bylo klasifikováno.

Superobří slalom v Davosu 8. prosince

(délka tratě 2400 m, převýšení 445 m, 41 branek): 1. Hächerová (NSR) 1:50,33, 2. Walliserová — 1,81, 3. Kiehllová — 1,82, 4. Oertliová (Švýc.) — 2,06, 5. Kirchllová — 2,18, 6. Gergová — 2,63, 7. I. Epplová — 2,74, 8. Dedlerová — 2,80, 9. Wieslerová (obě NSR) — 2,91, 10. E. Hessová — 2,92, 11. Andeřová (Švýc.) — 3,28, 12. Zurbriggenová — 3,67, 13. Delagová (It.) a Grahamová (Kan.) obě — 3,74, 15. Flandersová (USA) — 4,15. — 45. Charvátová — 6,14, 58. Gantnerová — 7,94, 73. E. Medzihradská — 9,08, 79. Mařasová — 9,64, 84. L. Medzihradská 10,96.

Slalom v Davosu 9. prosince (převýšení 150 m, v prvním kole 60, ve druhém 58 branek): 1. Guignardová (Fr.) 1:34,04 (49,53 a 44,51), 2. E. Hessová — 0,22 (48,99 a 45,27), 3. Barbierová (Fr.) — 0,84 (49,52 a 45,36), 4. M. Tlalkaová — 0,85,

5. Oertllová — 0,98, 6. Charvátová — 1,27 (50,01 a 45,30), 7. Schmidhauserová (Svyc.) — 1,43, 8. D. Tlalkaová (Pol.) — 1,46, 9. Steinerová (Rak.) — 1,78, 10. Zavadlavová (Jug.) — 1,84, 11. Pelenová — 1,96, 12. M. Eppliová — 2,45, 13. Brichettiová (It.) — 2,95, 14. Mösenlechnerová — 3,18, 15. Gadientová — 3,20. — 27. E. Medzihradská — 4,08, 43. Mařasová — 5,65.

Kombinace v Davosu (superobřbí slalom a slalom): 1. Oertllová 25,00, 2. E. Hessová 26,10, 3. Hächerová 46,58, 4. Andeerová 53,11, 5. Gergová 55,03, 6. Kirchnerová 59,81, 7. Charvátová 64,04, 8. Guignardová 68,22, 9. Kiehllová 68,47, 10. Mösenlechnerová 69,19, 11. Bedardová (Kan.) 73,46, 12. Delagová 75,90, 13. Brichettiová 76,41, 14. Maierová (Rak.) 81,62, 15. Studerová (Svyc.) 82,73.

Slalom v Madonně di Campiglio 14. prosince (převýšení 170 m, v prvním kole 61, ve druhém 60 branek): 1. D. Tlalkaová 1:47,90 (54,15 a 53,75), 2. Gadientová — 0,46 (54,95 a 53,41), 3. Guignardová — 0,67 (55,40 a 53,17), 4. Pelenová — 0,68 (54,06 a 54,52), 5. Charvátová — 1,25 (55,37 a 53,79), 6. Steinerová — 1,26, 7. Becková (NSR) — 1,39, 8. Konzettová (Licht.) — 1,41, 9. Schneiderová (Svyc.) — 1,58, 10. Oertllová — 1,82, 11. Schmidhauserová — 2,05, 12. M. Tlalkaová — 2,07, 13. Leskovšeková (Jug.) — 2,09, 14. Twardokensová (USA) — 3,33, 15. Zintlová — 3,50. — 17. E. Medzihradská — 4,34, 22. Mařasová — 6,01.

SP SKOKANO

První závod v Thunder Bay 8. prosince (P 70 m): 1. Felder (Rak.) 244,6 (97 a 89,5), 2. Kokkonen (Fin.) 226,5 (88,5 a 89,5), 3. Vettori (Rak.) 224,2 (89,5 a 88), 4. Puikkonen (Fin.) 223,4 (89,5 a 87,5), 5. Ulaga (Jug.) 222,1 (87,5 a 89), 6. Nykänen (Fin.) 220,8 (89 a 89,5), 7. P. Ploc 220,5 (89,5 a 88,5), 8. Persson (Nor.) 214,1 (83,5 a 88), 9. Richards (Kan.) 209,3 (86 a 85), 10. Stjernen (Nor.) 204,3 (83 a 85,5), 11. Brown (Ka...) 204,1 (84 a 85), 12. Bergerud (Nor.) 203,4 (83 a 84), 13. Parma 203,1 (81,5 a 85), 14. Rohwein (NSR) 202,8 (84 a 84,5), 15. Holland (USA) 201,4 (85 a 82). — 23. Dluhoš 186,6 (80 a 81,5).

Druhý závod v Thunder Bay 9. prosince (P 90 m): 1. Felder 233,2 (120,5 a 120), 2. Puikkonen 225,6 (120 a 119), 3. Vettori 221,1 (113,5 a 123), 4. Nykänen 218,7 (121 a 117), 5. Parma 216,0 (114,5 a 118), 6. P. Ploc 211,9 (119,5 a 114), 7. Kokkonen 209,0 (113 a 117), 8. Persson 208,0 (112,5 a 115), 9. Tepeš (Jug.) (112 a 115,5), 10. Rohwein 199,6 (113 a 115,5), 11. Akimoto (Jap.) 196,3 (114 a 110,5), 12. Ulaga 194,9 (110 a 113,5), 13. Richards 192,9 (109 a 109,5), 14. Bergerud 190,3 (105,5 a 111,5), 15. Ylipulli (Fin.) 190,1 (114 a 107,5). — 24. Dluhoš 171,8 (104 a 105,5).

Třetí závod v Lake Placidu 15. prosince (P 90 m): 1. Felder 225,5 (115,5 a 115), 2. Parma 217,0 (117 a 108,5), 3. Vettori 214,1 (117 a 107,5), 4. Puikkonen 205,7 (109,5 a 109), 5. Nykänen 203,0 (112,5 a 108), 6. Kokkonen 199,5 (109,5 a 106), 7. P. Ploc 197,4 (104 a 115), 8. Bergerud 196,6 (103 a 111,5), 9. Akimoto 195,4 (109 a 105), 10. Palmer (USA) 193,5 (111 a 104,5), 11. Holland 191,1 (107,5 a 107), 12. Fischer (Mad.) 189,2 (105,5 a 108), 13. Piazzini (Svyc.) 186,8 (107 a 103), 14. Bulau (Kan.) 185,9 (104 a 105), 15. Klauer (NSR) 185,2 (105,5 a 108). — 26. Dluhoš 154,5 (102 a 101,5).

Ctvrtý závod v Lake Placidu 16. prosince (P 70 m): 1. Felder 223,9 (91 a 85), 2. Puikkonen 223,2 (89 a 82), 3. Bergerud 220,6 (86,5 a 84), 4. Vettori 219,2 (88 a 83,5), 5. Nykänen 217,9 (89 a 82), 6. P. Ploc 216,6 (90 a 80,5), 7. Parma 205,7 (85,5 a 82), 8. Zuehlke (USA) 205,6 (85 a 79), 9. Bulau 204,8 (83 a 82), 10. Steiert (NSR) 199,7 (80,5 a 81), 11. Holland 198,8 (85,5 a 77), 12. Rohwein 198,4 (82 a 81,5), 13. Neulandtner (Rak.) 197,6 (85,5 a 75), 14. Akimoto 197,2 (80 a 81,5), 15. McGrane (USA) 296,3 (80 a 80). — 27. Dluhoš 184,8 (80 a 79,5).

ŠTAFETA DÍKŮ 40x1 km

ČESKOSLOVENSKÁ
SPARTAKIADA 1985

Výbor Svazu lyžování a oddělení masového rozvoje tělesné výchovy Slovenského ústředního výboru ČSTV pod záštitou redakce Sport Bratislava připravily na počest 40. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou a Československé spartakiády 1985 I. ročník Štafety díků 40 X 1 km. Cílem této akce slovenští lyžaři chtějí důstojně přispět k významnému výročí, dokumentovat organizační schopnost lyžařských kolektivů a podnit spontánní masovost a oblibu běhu na lyžích. Štafetou se slovenští lyžaři zapojí do sportovních soutěží ČSS 1985, vzdají hold naší vlasti za čtyřicet svobodných roků budování socialismu, jakož i 40 plodných roků naší sjednocené tělesné výchovy.

Okresní kola uspořádají z pověření VSL SÚV ČSTV, OV ČSTV a VSL OV ČSTV lyžařské oddíly, tělovýchovné jednoty, komise mládeže a tělesné výchovy NV, PO, SSM, základní organizace ROH, Svazarmu, školy, podniky a pracoviště 26. ledna 1985, další místní akce se budou konat do konce února. Při okresním kole bude společný start na celém území SSR v 9 hod. na časový signál Československého rozhlasu.

Štafety zahrnují všechny kategorie běžců od 11 roků v počtu čtyřiceti. V řadě okresů mezi těmi, kteří budou zahajovat tuto manifestační štafetu, budou účastníci SNP. Předpokládá se i účast trenérů, cvičitelů, rozhodčích a ostatních funkcionářů. Po dobytí posledního 40. člena štafety mohou startovat i další lyžaři až do 14 hod., kteří svou účastí přispějí k evidovanému počtu a podpoří masovou účast Štafety díků v rámci okresu.

Akce bude uspořádána na kilometrové trati s nenáročným profilem

se stometrovou rovinou v prostoru startu a cíle a připravenými čtyřmi stopami, po celé délce další trasy je třeba připravit dvě stopy. Vítězem okresního kola se stane štafeta, která první proběhne cílem. Prvenství ve Štafetě díků SSR získá okresní štafeta s nejlepším časem (220 bodů) a další body získává účastí dalších lyžařů v soutěži masovosti, v níž každý závodník získává pro svůj okres 1 bod. Ostatní štafety budou vyhodnocené na základě časového zpoždění, přepočítaného na body, a doplněné body ze soutěže masovosti. Pro štafety připravil VSL SÚV ČSTV soupisky družstev.

Při jubilejním 20. ročníku Tatranského poháru 1985 na Štrbském Plese (22.—24. března) se uskuteční „národní finále“ krajských družstev Štafety díků ve zkrácené formě 20 X 1 kilometr, ale při zastoupení všech věkových kategorií a funkcí, které představují slovenské lyžování.

Krušnohorská padesátka

Největší zimní spartakiádní akcí Teplická bude 17. února 6. ročník Krušnohorské padesátky se startem v Novém Městě v Krušných horách. Ve srovnání s předcházejícími ročníky připravili pořadatelé několik novinek. Kromě hlavního závodu na 50 kilometrů se muži mohou také přihlásit k rámcovému běhu na 30 km. Ženy mají zkrácenou trasu na 20 km. Zpestřeniím bude závod mládeže na 5 km.

Krušnohorská padesátka je zařazena do ligy dálkových běhů, organizovanou výborem Svazu lyžování ČÚV ČSTV. Start mužů je v 9.30 hod., mládeže v 10 hod. a žen v 10.30 hod. v prostoru nad Oseckou chatou, cíl všech kategorií v prostoru lyžařského stadiónu v Novém Městě v Krušných horách. Uzávěrka přihlášek byla 31. prosince 1984, v omezeném množství budou přihlášky přijímány i před startem. Zbylé přihlášky zasílá sekretář závodu Pavel Hušák, ul. 25. února 1300, 415 01 Teplice. Startovné je 50 Kčs, mládež závodí bez startovného. Ubytování je zajišťováno v tělocvičnách ve vlastním spacím pytli a na vlastním lehátku. Z Teplice je zajištěna kvadrová doprava ČSAD i pro veřejnost.

Přebor ČSR

Ještěd Liberec na počest 40. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou a Československé spartakiády 1985 pořádá ve dnech 8.—10. února

v zimním středisku Ještěd a Bedřichov přebor ČSR mužů a dorostenců ve skoku, jakož i přebor ČSR mužů, juniorů a dorostenců v závodě sdruženém. V pátek 8. února od 12 hod. na Ještědu je na pořadu přebor dorostenců ve skoku a první část přeboru stejné kategorie sdruženářů. V sobotu v 8.30 hod. v Bedřichově bude odstartován běh dorostenců sdruženářů, na Ještědu od 12 hod. se koná přebor ČSR dorostenců a mužů ve skoku na můstku P 70 m a první část přeboru sdruženářů-mužů a juniorů. V neděli 10. února od 8.30 hod. v Bedřichově pokračuje během přeboru sdruženářů-mužů a juniorů, ve 13.30 hod. bude zahájen přebor ČSR ve skoku na velkém můstku. Všechny tyto závody jsou pořádány jako otevřené přebory a přístupné i pro závodníky SSR.

18. Jizerská padesátka

Poslední lednová neděle je tradičně termínem Jizerské padesátky, která se stala jednou z nejvýznamnějších masových akcí čs. lyžování. Letos 27. ledna se uskuteční její již 18. ročník opět s početnou mezinárodní účastí. Závod je pořádán na počest 40. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou a Československé spartakiády 1985. Hromadný start mužů po sledech na 50 km je v 8.45 hod. v prostoru Hrabčtic, žen na 20 km v 10 hod. Cíl je na lyžařském stadiónu v Bedřichově.

Co očekáváme od našich nadějí?

Tuto otázku slycháváme v poslední době velmi často, je předmětem diskuzí a úvah. Vyplývá ze skutečnosti, že lyžování dosáhlo určitých výsledků, stojí před dalším mistrovstvím světa a na prahu nového OH cyklu. Není tajemstvím, že po mistrovství světa 1985 zákonitě dojde k doplnění reprezentačních družstev vzhledem k XV. ZOH 1988 v Calgary.

V první chvíli se naskytá v podstatě jednoduchá odpověď: že nastoupí za osvědčené reprezentanty a v co nejkratší době je nahradí. Skutečnost je však složitější. Vůbec celý problém vyžaduje v lyžování velkou pozornost.

Co je talent? Ve sportu hovoříme o talentu tehdy, jestliže morfologické, fyziologické i psychologické dispozice tvoří komplex, jehož struktura odpovídá specifickým požadavkům sportu či disciplín. Cílem výběru talentů je nalézt pro určitý druh sportu jedince, u nichž je možné za podmínek vhodné koncepce tréninku perspektivně očekávat vysokou úroveň rozvoje všech vlastností a schopností adekvátních požadavkům daného sportovního odvětví [Malá encyklopedie sportovního tréninku].

Máme talenty v lyžování? Máme, určitě máme. Přesvědčujeme se o tom na různých úrovních. Je potřeba si přiznat, že vyhledávání a výběr probíhá živelně a nahodile, není celostátně zajišťován a tak touhu stát se lyžařem má ten, kdo je z lyžařského kraje nebo města, nebo ten, koho rodiče vozili na hory. Jsou to ti praví? Zčásti určitě ano. Jsou to však všichni potenciální perspektivní jedinci? Určitě ne. Co lze pro zlepšení této situace momentálně udělat?

V Základních programových materiálech jednotlivých disciplín lyžování z roku 1983 jsou v kapitole 8 — výběr talentů — uvedeny organizační zásady, kritéria výběru i přístup. Celé řešení výběru talentů v lyžování je blíže prakticismu a organizačnímu zajištění než skutečně profesionálnímu výběru. Přesto však vidím momentálně větší nedostatky v rozvoji předpokladů talentovaných jedinců. Především v tom, o čem bylo mnohokrát diskutováno a psáno — v urychlování jejich vývoje brzkou specializovaností, jednostranností a snahou vyniknout co nejdříve. Nechci zde znovu opakovat nářky trenérů na způsob hodnocení jejich práce.

V roce 1985 budeme doplňovat reprezentační družstva s výhledem na Zimní olympijské hry 1988. Vybrané jednotlivce — to budou ti, kteří prošli už základními stupni výběru, podrobíme důkladnému vyšetření s cílem odhalit a zachytit specifiku předpokladů [morfologických, fyziologických, psychologických apod.]. Vycházíme z toho, že tím získáme konkrétnější předpoklady o vybraných jedincích a bude možnost také hledat cesty jejich rozvoje. Na úrovni realizace však bude stále rozhodující trenér, jeho zkušenosti, znalosti, schopnosti tvořit, úroveň vztahu mezi trenérem a sportovcem a celková úroveň zabezpečení tréninkového procesu.

Kdo jsou tedy naše naděje a co od nich očekáváme? Nadějami v širším smyslu jsou všichni reprezentanti — tedy i ti starší a zkušení. V reprezentačních družstvech jsou proto, že od nich očekáváme výkony na hranici jejich možnosti (mám na mysli Blanku Paulů, Gabrielu Svobodovou, ale i Annu Pasiárovou, Ladislava Švandu, Jiřího Švabu, Miloše Bečváře, Jána Jelenského, Jána Klimka, Miroslava Koláře, Janu Gantnerovou aj.). O nadějích však zpravidla mluvíme u mladších sportovců, ty v reprezentačních družstvech jednotlivých disciplín máme a za krátkou dobu (po mistrovství světa 1985 a mistrovství světa juniorů 1985) budeme doplňovat další.

Vůbec nejdůležitější asi je, aby opravdu měli předpoklady, byli zdraví a trénovatelní. Z řady zkušeností víme, že je velice důležité, aby „to měli v hlavě srovnané“, aby věděli co chtějí, na tom pracovali, tímto směrem se zaměřovali a především se na tuto činnost po období, které je potřeba věnovat tréninku a závodění, plně soustředili. Právě schopnost „obětovat“ určitou část života tréninku a závodění se při analýze života řady světových sportovců ukazuje jako velmi důležitá. Nelze opomenout ani schopnost tvořivě spolupracovat s trenérem a aktivně se na přípravě podílet, přemýšlet o ní, neustále se aktivizovat, hledat nové cesty a z vlastního vnitřního přesvědčení cílevědomě trénovat a vše tomu podřídit.

Jaká je tedy situace v jednotlivých disciplínách? Cíle [obecné] lze stanovit pro všechny stejně — nejvyšší, ale

realita asi bude poněkud rozdílná. V běhu žen stojí před nadějami (budu vždy jmenovat několik zástupců, doufám, že ty [ti], které [kteří] budou vynechány [i], se samy [i] brzy postarají o nápravu - Viera Klimková, Marcela Jebavá, Alžběta Havrančíková, Ludmila Klingerová, Petra Šimůnková aj.) co nejvíce pochopit a naučit se od osvědčených reprezentantek — především přístup k tréninku, náročnost na sebe, stabilitu výkonnosti, schopnost připravit se na hlavní soutěž apod. Mistrovství světa 1985 z naší strany ještě bude pod taktovkou osvědčených reprezentantek, ale pro další cestu už musí nastoupit další.

V běhu mužů stojí před mladými (Pavel Benc, Milan Blaško, Václav Korunka, Štefan Lichoň, Petr Lisičan a další) velký úkol — postupně dokázat, že nejen ženy, ale i muži jsou schopni dobře závodit. Oni a jejich trenéři budou rozhodovat o tom, jestli se i běh mužů zařadí mezi úspěšné disciplíny. To je vlastně hlavní úkol této nové generace.

na pomoc trenérům a cvičitelům

Ve skoku zatím nejlépe se uskutečňuje návaznost výkonnosti mladých na úspěchy osvědčených (zde vlastně i při dosažených výsledcích lze za mladé a dosud neopotrebované počítat P+P+P tým — Povel Ploc, Jiří Parma, Vladimír Podzimek, ale i Ladislava Dluhoše, Petra Čiže, Miroslava Poláka, Martina Švagerku a další juniory). Hlavním úkolem tedy je pokračovat po této cestě a postupně zapojovat další mladé na vysoké úrovni výkonnosti.

V závodě sdruženém jde o to překonat stávající a dlouho trvající bariéry malého (u nás) sportu, omlouvání a čekání na výsledek. Za všechny budu jmenovat jenom Františka Repku. Rád bych však svoje stanovisko opravil.

Ve sjezdových disciplínách žen jde rovněž o to, využít vzorů osvědčených reprezentantek, jejich konkurence v přípravě i závodění a z toho vytěžit maximum (nadějami jsou kromě dalších Olga Charvátová — nevyčerpala své možnosti, Ivana Valešová, Alexandra Mařasová, Ludmila Milanová, Lucie Medzihradská).

Ve sjezdových disciplínách mužů je svým způsobem obdobná situace jako u běžců. Také dříve byly výsledky — dnes se bojuje o místo na slunci. Je to velmi těžké, ale žádné nařikání nepomůže. Desetitisíce sjezdujících lyžařů a statisíce našich občanů si zaslouží lepší výsledky. A tak vlastně před celým družstvem stojí tento úkol — i když asi generace Petra Jurka, Michala Hoška, Antonína Novotného a dalších bude další v řadě, která se o jeho naplnění (doufejme, že úspěšně) bude pokoušet.

Smyslem tohoto příspěvku bylo s předstihem předložit názory na další přístupy k řešení reprezentačních družstev v OH cyklu. Ze seznamů nadějí jsem zatím vynechal juniorské reprezentanty, i když právě s mnohými z nich se počítá. Nebylo by vhodné jim připisovat zásluhy, kterých ještě nedosáhli a tak jim předem usnadňovat cestu. Cesta vzhůru vede jen a jen přes práci, zdravé myšlení a tvůrčí přístup — to všechno dlouho a kvalitně.

JAROSLAV POTMĚSIL, ústřední trenér VSL ÚV ČSTV

Školení a semináře VSL ČUV ČSTV

Termín	Místo konání	Školení
4.—6. 2.	Harrachov	seminář tr. sjezd. d. 1. běh
8.—10. 2.	Harrachov	seminář tr. sjezd. d. 2. běh
4.—10. 2.	Horní Mísečky	II. konzultace C
11.—17. 2.	Harrachov	II. konzultace cvič. A
2.—3. 3.	Chopok	seminář tr. sjezd. d. 3. běh
11.—17. 3.	Harrachov	II. konz. tr. skok + ZS
11.—17. 3.	Horní Mísečky	II. konzultace cv. B
11.—13. 3.	Harrachov	seminář cvič. 3. běh
14.—16. 3.	Harrachov	seminář cvič. 4. běh
25.—27. 3.	Horní Mísečky	seminář cvič. 5. běh
28.—29. 3.	Horní Mísečky	seminář cvič. 6. běh
1.—3. 4.	Horní Mísečky	seminář tr. běh A
4.—6. 4.	Horní Mísečky	seminář tr. běh B

K technice a tréninku bruslení

V poslední době se v závodním běhu na lyžích používá převážně nové techniky, tzv. bruslení jednostranného nebo oboustranného. Praxe již potvrdila, že tato technika je nejužitečnější. Splňuje požadavek nejvyšší možné rychlosti pokud možno při co nejmenší spotřebě energie. Vývoj zastavit nelze a tak je nutné se této změně přizpůsobit, zachytit včas tento světový trend. Je třeba změnit některé zvyklosti a speciálně se na bruslení připravovat.

Nový způsob běhu vyžaduje určité přizpůsobení některých prvků v přípravě lyžaře běžce z těchto důvodů:

- Prodloužení odrazové doby nohou (lyže jede do strany a dopředu). Při tomto prodloužení doby mohou svaly odrazové nohy pracovat s nižší rychlostí a tím vyšší silou než při odrazu při střídavém běhu dvoudobém.
- Je kladen větší důraz na sílu paží a břišních svalů.
- Jsou trochu jiné, většinou výhodnější podmínky pro práci diovaskulární soustavy — další čas na uvolnění při skluzové části kroku.
- Jsou větší nároky na rovnováhu — jízda po jedné lyži při pohybu odrazové nohy po odrazu zpět. Celkové postavení má být uvolněné, je to odpočinková fáze.
- Při celkem stabilní poloze a jednostranném pohybu vznikají určité zdravotní problémy (bolesti zad, v kyčli apod.), kterým je nutné předcházet množstvím uvolňovacích cvičení a regenerací.

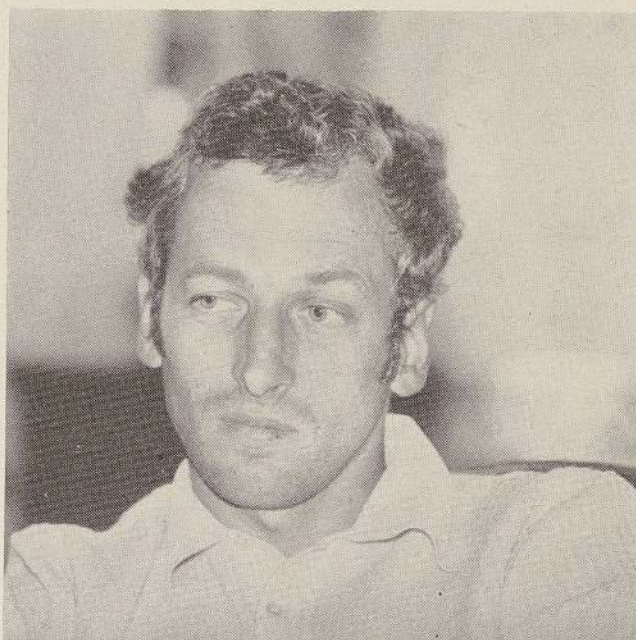
ZPŮSOBY LYŽAŘSKÉHO BRUSLENÍ

- Kombinace soupažného odpichu holemi a lyžařský krok jedné nohy do strany. Odraz holemi začíná před odrazem nohy.
- Kombinace soupažného odpichu holemi a střídání bruslařského kroku jednou a druhou nohou. (Tato technika se používá nejvíce do stoupání i při sjezdu, kde není vyjetá stopa.)
- Kombinace střídavého odpichu holemi a střídavého kroku do strany. (Tato technika může být použita do stoupání.)
- Bruslení oběma nohama ze strany na stranu bez odrazu holemi (známé bruslení se používá v rovinatém terénu, kde není vyjetá stopa).
- Lyžařský krok při přejíždění do druhé stopy.
- Lyžařský krok v zatáčkách (odšlapy).

Z toho je vidět, že některé způsoby nebo samotné části bruslařského kroku nejsou nové, byly již několikrát přesně popsány v našich metodických materiálech. Samotná technika základního kroku a jeho modifikací však určité jiné zákonitosti má.

Dílčí pozorování [základní poznatky, kterých bychom si měli nejvíce všimnout při posuzování správnosti technického provádění]:

- Délka holí, šíře držení, úhel zapíchnutí. Jsou to věci ryze individuální, musí se vyzkoušet. Délka holí však je o trochu větší (2,5—5 cm) než jaké je zvykem používat. Příliš dlouhé hole však vadí postavení těla.
- Poloha a práce paží. Trochu jiná než při klasickém způsobu běhu. Způsob práce bez předklánění a „natahování“ se pro odraz. Krátký zátať pažemi jen k tělu a dokončení odpichu energickým pohybem předloktí a zápěstí. Vyžaduje to též trochu jiné posilování než jen „tahání“ a záběr napjatými pažemi.
- Práce a pohyb trupu. Je možné jet ve vzpřímeném postoji i v předklonu. Trup je ale nutné držet ve stabilní poloze, nekývat s ním dopředu, dozadu ani do stran. Těžiště těla se musí vychýlovat co nejméně.
- Postavení pánve. Příliš nízké postavení stojí mnoho energie při udržování polohy, výhodnější se jeví postavení vysoké. Poloha pánve má být při pohybu pevná, bez vytáčení, rotace! Úhel pánve malý — zatažené břišní svaly (platí i při jízdě v předklonu). Postavení pánve je jedním z nejproblémovějších míst v tréninku mládeže a začátečků.
- Práce odrazové nohy. Odrazová noha se pokládá na sníh trochu před nohou stojnou. Neodrážet se dozadu, ale spíše dopředu, je to lepší pro odraz i korekci pohybu. Podle rychlosti a terénu (sklonu) je snaha vždy o co nejmenší úhel odrazu.
- Celkové postavení. Lepší je vyšší, může být i trochu vzadu, musí být stabilní. Důležitá je tedy rovnováha, kdy zvláště při skluzové části je možné se uvolnit, odpočívat.

Ladislav Rygl

(Foto: B. Hynek)

- Při skluzu zvedat chodidlo odrazové nohy co nejméně. Čím vyšší poloha, tím vyšší výdej zbytečné energie.
- Časové rozdíly pro práci paží a nohou. Jsou individuální, rozhodující je cit pro sladění pohybů.
- Lyže. Délka lyží trochu kratší než bylo zvykem (5 — maximálně 10 cm), obě lyže podle řádů FIS stejně dlouhé. Samotná technika provádění vyžaduje velmi dobré hrany. Mazání lyží převážně na sjezd. Na stoupání se maže na délku asi 20 cm (i méně) pod vázání ne příliš radikálních vosků.

Problémy při bruslení, které se vyskytují nejčastěji:

I když je možné používat několik poloh při bruslařském kroku, přece jenom základní a nejpoužívanější technika působí na organismus jako velmi jednostranně zatěžující. Vzhledem k trochu jinému tréninku jednotlivých svalových partií než jsme zvyklí z tréninku běhu „na suchu“ i při tréninku již klasického běhu na lyžích, vzniká několik jiných možností, kdy se mohou vyskytnout zdravotní problémy.

- Potíže se zády — při déletrvajícím držení stabilní polohy i při převážně jednostranných pohybech dochází k větší námaze zádového svalstva a hlavně svalstva kolem bederní páteře. Úspěšně čelit tomuto problému, který se dříve vyskytl při tréninku mládeže, je možné téměř každodenním cvičením zádových svalů (všechna všeobecně známá cvičení léčebné tělesné výchovy při poruchách dynamiky páteře).
- Bolesti v kyčelním kloubu. Objevují se dříve při nestabilní poloze pánve, při rotaci a natáčení do strany. Je nutné tedy posilovat břišní svaly (hlavní i postranní) zvláště při rotačních pohybech („metronomy“, leh-sed s natáčením trupu...). Důležité též protahování zádových svalů, hlavně při rotačních pohybech.
- Pro nácvik techniky vždy zdůrazňovat, že pohyb dělají jen ruce a nohy.
- Při fixaci pánve vznikají větší nároky na svaly nohy a kyčelního kloubu.
- Sval hyžďový — nutný pro odraz — posilovat. Pod ním však prochází nerv, jehož podráždění, vzniklá rotačními pohyby pánve, je velmi bolestivé (hodně protahovat).
- Napínač povázky stehenní s pruhem kyčloholenním — zajišťuje flexi, abdukcí a vnitřní rotaci kolena. Důležité protahovat hlavně rotačními pohyby kyčelního kloubu a kolena.
- Hlavní natahovač v kyčli (působí při zevní rotaci a abdukcí i addukcí [podle toho, která část] stehna — protahovat!
- Velký přitahovač (flexe, zev. rotace, addukce kyčelního kloubu) — protahovat.

Doporučuje se svaly protahovat větším množstvím cvičení (zdravotní a průpravná gymnastika...).

Při nácviku se vyskytují ještě největší problémy:

- S polohou těžiště. Zvláště při počátečních trénincích a při přípravě mládeže jsou velké problémy s vychylováním těžiště příliš nad odrazovou nohou. Přitom je nutné, aby se těžiště vychylovalo co nejméně, tedy ani nahoru ani dolů, ale ani do stran. Při základním kroku je třeba, aby závodník jel po skluzné lyži a odrazy nohou prováděl se snahou o co nejmenší úhel odrazu a bez vychylování.
- Problémy s rovnováhou — zvláště u začátečníků, nutné odstranit tréninkem. Je to důležité pro uvolnění a odpočinek ve skluzové části kroku.
- Rytmus pohybů — pro sladění pohybů, pro lepší přizpůsobivost tempu, terénu apod. je potřebný trénink rytmiky (cvičení s hudbou apod.).

POZNÁMKY K TRÉNINKU

Pro bruslení musí být závodník po všech stránkách velmi dobře připraven. Důraz je kladen na cvičení síly a protahovací cvičení. Doporučuje se rozmanitost cviků, všestranná příprava.

Při tréninku na lyžích se doporučuje při nácviku techniky celý krok nacvičovat komplexně, odrážet se s maximální silou. Vede to k lepšímu zafixování techniky, protože při provádění silou menší vznikají jiná působení sil, jiné požadavky na rovnováhu apod.

Pro lepší využití této techniky je kladen důraz na silovou vytrvalost a proto je nutné větší pozornost věnovat posilování.

— Trénink dynamické síly nohou. Nejúčinnější je používat hodně poskoků střídnož zvláště do stran po rovině i do kopce. Zvláště u mládeže je toto vhodné zařazovat v průběhu celé cvičební jednotky po menších dávkách jako doplněk ke všeobecně rozvíjejícím cvičením.

Pro rozmanitost tréninku je vhodné používat množství pomůcek. V tělocvičně mohou sloužit třeba koberečky 20 x 30 cm, na jedné straně textil, na druhé guma. Podle volby např. přeskokování z jednoho na druhý (koberečky gumou na podlahu), nebo cvičení ve dvojicích — „tahání“ jednoho, který stojí na koberečích (gumou nahoru) a unožuje, uskutečňuje napodobivá cvičení bruslení. Ten co tahá posíljuje... apod. Další speciální známá cvičení.

— Trénink síly horních končetin a břišních svalů. Vhodné je i cvičení s lehkými činkami [1–2 kg]. Tyto činky je možné používat i při imitaci bruslení, při tréninku dynamické síly nohou (poskoky). Speciální cvičení simulující pohyb a práci paží při samotném běhu. Vhodné jsou trenážery a pomůcky u nás používané. Je ale nutné dbát na to, aby pohyb a zá-

běr paží při posilování byl podobný jako při bruslení na trati — záběr jen k tělu, dokončení předloktím a zápěstím. (Vhodný a jednoduchý trenážer je šikmá lavička a vozík — přitahování...)

Dále se doporučuje cvičení flexibility hlavně jako prevence potíží z námahy a jednostranného zatížení, ale i pro lepší využití práce svalů. Důležitá jsou cvičení rovnováhy a polohy (kinestetická cvičení, důležitá pro lepší korekci pohybů, pro lepší cit pro správnou polohu, přizpůsobení se podmínkám. Je zdůrazňováno zvláště u mládeže cvičení rytmiky [rytmus běhu na lyžích se neustále vlivem terénu, podmínek apod. mění, je nutné se pořád přizpůsobovat např. změnami úhlu odrazu apod.]. Je velmi vhodné mnoho cvičení s hudbou, je to dobré i pro psychické uvolnění a tím následnou lepší připravenost apod.

Z těchto poznatků plynou i určité malé změny v tréninku, na které je třeba se zaměřit. Jedním z hlavních poznatků je skutečnost, že vzhledem k této nové technice, při které je důležité hlavně zvýšení silové vytrvalosti nohou (ale i paží a „vršku“), se osvědčuje běhání do kopců ve větších dávkách a další cvičení dynamické síly. Zvýší se i význam kola jako tréninkového prostředku, doporučují se kratší etapy, ale rychlejším tempem, časovky do kopců apod.

Na co však též nelze při tréninku nové techniky zapominat. Samotné provádění je individuální, jsou rozdíly i u nejlepších světových závodníků v jejich osobním pojetí, stylu. Věrně je napodobovat by bylo chybou. Jako dobré se jeví přiblížení jejich technickému provedení, je však třeba neustále hledat a zkoušet nejuvhodnější způsob pro každého jednotlivého závodníka zvlášť. Každému bude v maličkostech vyhovovat něco jiného, co znamená větší přínos k rychlosti jízdy (úhel odrazu, frekvence kroků apod.).

V neposlední řadě je nutné dbát i na lepší úpravu běžeckých tréninkových stop (tvrdý podklad, šířka úpravy...), což je asi největší problém. Musíme však udělat vše pro to, aby i u nás se na lyžích běhalo [jezdilo] ještě rychleji.

LADISLAV RYGL

Poznámka redakce: V běhu na lyžích se prosazuje a diskutuje nový způsob — bruslení. Je to doslova velká revoluce (má vliv na současný obsah i metodu tréninku, výběr nových typů běžců apod.) a dodnes není jasno jak dále. Vyskytuje se řada námětů v komisích FIS i od jednotlivých trenérů a odborníků, dokonce i pořadatelů světových soutěží [např. MS 1985 v Seefeldu]. Ačkoliv není jasné, jak to dále s bruslením dopadne, je dobře s ním počítat a hlavně přijmout a rozvíjet všechny inspirující momenty současněho vývoje. Příspěvek mistra světa 1970 v závodě sdruženém a trenéra Ladislava Rygla je zpracován jako informace ze semináře trenérů závodu sdruženého v norském Hamaru (viz Lyžařství 9/1984), jehož se L. Rygl zúčastnil.

Problematika ranej špecializácie a predčasnej akcelerácie športovej výkonnosti mládeže

V príprave na IV. celoslovenskú trénerskú konferenciu VLZ SÚV ČSZTV 1984, konanú v Banskej Bystrici, zaoberali sme sa v kruhu trénerov problémom, aktuálnym takmer pre všetky druhy športov, akým je raná špecializácia a akcelerácia športového výkonu mládeže v pretekoch lyžovaní. I keď názory na uvedený problém boli v minulosti mylné a sú už v zásadných otázkach prekonané, predsa mnohí tréneri mládeže sa v praxi pridŕžujú vlastnej verzie ich riešenia.

Súhrnné poznatky a skúsenosti za posledné desaťročie športovej prípravy mládeže v jednotlivých úsekoch lyžiarskeho zväzu SÚV ČSZTV (v bežeckých, skokanských, združenárskych a jazdových disciplínach), v súvislosti so zriaďovaním športových stredísk mládeže, poukazujú na nedostatky v dodržiavaní pedagogických zásad postupnosti rozvoja všestranných i špeciálnych pohybových predpokladov športového rastu, hlavne talentovaných jedincov.

Zo všeobecnosti vieme, že dosiaľ nie sú vytvorené vhodné podmienky pre odborný — tímový výber talentovanej mládeže pre pretekové lyžovanie. Naproti tomu prax produkuje tzv. špičkových pretekárov už od žiackych kategórií na základe výsledkov dosiahnutých na národných

i celoštátnych klasifikačných pretekoch a majstrovských súťažiach. Tieto súťaže a ich bodové hodnoty sú hlavnými kritériami pre zaradenie, zotrvanie a vyradenie lyžiarov z tzv. útvarov talentovanej mládeže (ÚTM). V SSR patria k týmto útvarom: školské športové strediská (ŠSS), športové triedy (ŠT), TSM, športová škola (ŠŠ) v Banskej Bystrici a SVŠ-M. V ostatnom čase zvýšená pozornosť sa venuje deťom do 10 rokov v etape športovej predprípravy v tzv. „lyžiarskych prípravkách“ na úrovni lyžiarskych oddielov. V tejto etape je zaužívaný tiež názov „predžiacká kategória“.

Smernice pre zaradenie do TSM sú v zásade správne. Je však celý rad nevyriešených problémov v oblasti kritérií pre výber talentovanej mládeže pre lyžovanie, ktoré na seba nadväzujú (nedokonalý výber — resp. nábor, nedostatočná pozornosť zdravotným a funkčným predpokladom, ekonomická závislosť športového strediska i športovca na TJ, podmienená momentálnymi výsledkami z pretekov atď.). A práve „špičkové“ výsledky v kategórii žiactva nie sú častokrát docielené v súvislosti so všestrannou telesnou prípravou, vrátane všestrannej lyžiarskej prípravy, ale úzkou špecializáciou, zameranou na najlepších

každoročný výkon v zimnom pretekovom období. V kategórii žiactva sa pritom používajú tréningové prostriedky, ktoré majú opodstatnenie až v etape vrcholovej športovej prípravy. Takáto prax sa ukázala škodlivou pre perspektívny vývoj vrcholového pretekára. Príčiny, ktoré v tomto smere ovplyvňujú tréningový proces mládeže, sú nám dnes známe. Nemôžeme však jednoznačne tvrdiť, že medzi trénermi nie je snaha o odstránenie tohto negatívneho javu, ktorý vplýva na rozhodnutie trénerov dosahovať špičkových výkonov, bez ohľadu na vekovú kategóriu pretekárov.

V súčasnosti je k dispozícii dostatočné množstvo odbornej literatúry, metodických listov i rôznych publikácií, v ktorých je otázka zákonitosti postupného vývoja budúceho vrcholového športovca jasne nastolená. Zamýšľame sa však nad tým, čo vedie trénerov a dobrovoľných telovýchovných pracovníkov k tomu, aby obchádzali, alebo vynechali nenahrádziteľné „stavebné kamene“ budúceho špičkového športového výkonu v kategórii dospelých.

Niektoré motívy predčasnej akcelerácie športového výkonu, najmä v žiackých kategóriách, z pohľadu trénerov skokanskej disciplíny (Schlank, Martinák — SVŠ Dukla Banská Bystrica) zhodujú sa v zásadných otázkach s názormi trénerov iných lyžiarskych disciplín. Z ich príspevku uvádzame:

Športová príprava mládeže predstavuje špeciálny druh telesnej výchovy, ktorá má svoje cieľové zameranie. Spoločne s výstavbou zariadení, tréningovým procesom, organizáciou a riadením súťaží, vytvára ucelený a samostatný systém prípravy detí a mládeže pre vrcholový šport.

Problém predčasnej špecializácie a následkom toho akcelerácie športovej výkonnosti mládeže sa vo väčšom rozsahu objavil práve v ostatných 10 rokoch zavedením systému vrcholovej športovej prípravy v ÚTM. V mnohých ÚTM, predovšetkým v mladších kategóriách, kladie sa malý dôraz na hlavnú požiadavku ich činnosti, ktorou je vytvorenie širokého všestranného základu v telesnej príprave i v príprave na snehu, pre neskorší vrcholový výkon v seniorskej kategórii na svetových podujatiach v rámci reprezentácie ČSSR.

Nedôsledné uplatňovanie zásad postupnosti v tréningovom procese detí a mládeže v skoku na lyžiach má za následok, že sa nevytvára v dostatočnej miere predpoklad pre dosiahnutie vrcholovej techniky skoku, ktorá má v tejto disciplíne dominantné postavenie pre podanie vrcholného výkonu. Častým javom je i to, že tréningový proces žiactva sa jednoducho kopíruje zo SVŠ. Tieto nedostatky úzko súvisia so skutočnosťou, že tréneri mládeže nie sú zainteresovaní v hodnotení ich práce na výsledkoch svojich bývalých zverencov, zaradených do reprezentačných družstiev ČSSR, resp. do SVŠ. Dosiaľ prvotným kritériom pre zaradenie do vyššieho článku športovej prípravy je výkon na pretekoch a nie perspektíva pretekára v seniorskej kategórii. Obavy trénerov, že niektorí z ich zverencov i keď pohybovo nadaní, nebudú zaradení do SVŠ-M, ako aj už spomínané materialno-ekonomické závislosti, nútia trénerov neustále akcelerovať športovú výkonnosť mladých lyžiarov a takto zabezpečiť ich prípadné zaradenie do juniorskej reprezentácie, resp. do SVŠ-M.

Je treba pripomenúť, že pred zriadením ÚTM prebiehala športová príprava na dvoch stupňoch:

- I. stupeň — športový oddiel
- II. stupeň — reprezentačné družstvo

Príprava v lyžiarskom oddieli mala dlhodobý komplexný charakter. Bola vedená spravidla tým istým trénerom až po zaradenie do reprezentácie. Tomu zodpovedalo i hodnotenie trénerskej práce.

Súčasný problém nezapríčinil systém vrcholového športu ako celok, ale nedostatočná funkcia dielčieho článku, akým je i nedoriešený systém hodnotenia trénerskej práce s mládežou. Táto situácia vyvolala nepriaznivé následky v niekoľkých oblastiach športovej prípravy mládeže:

- V celej oblasti systému vrcholového športu v lyžovaní je ohrozené vytváranie optimálnych podmienok pre metodickú postupnosť športovej prípravy.
- Je narušená plodná spolupráca trénerov, ako i vzájomné vzťahy medzi jednotlivými článkami vrcholového športu, čo sa prejavuje najmä neochotou odovzdať športovca do vyšších foriem športovej prípravy.
- Sú porušované metodické zásady dlhodobého tréningového procesu.
- V SVŠ väčšinou dosiahne „svoj vrcholový výkon“ akcelerovaný pretekár a nie tzv. talent.

— Z ekonomického hľadiska dochádza k neefektívnym nákladom v dlhodobom tréningovom procese mládeže.

— Z výchovného hľadiska dochádza k morálnym škodám jak medzi pretekármi, tak i medzi trénermi.

Vrcholovej techniky sa mnohokrát nedosiahne ani predčasným zlepšovaním materialných a sociálnych podmienok. Napr.: Snaha rodičov pomôcť svojim deťom zahraničnou výstrojou už v „ranom športovom veku“ síce pomôže momentálne zlepšiť športovú vybavenosť, ale s odstupom času môže mať tiež negatívny vplyv na technickú a psychickú prípravu mladých skokanov.

Do popredia pozornosti vystupuje teda otázka hodnotenia trénerskej práce s mládežou, najmä v začiatkoch jej športovej — systematickej prípravy. Tento problém úspešne riešili niektoré socialistické krajiny. Napr.: V NDR je trénerská práca s mládežou, okrem materialno-ekonomických výhod, vysoko hodnotená i po stránke morálnej a spoločenskej. Tým sa v praxi naplňa heslo „najlepší tréneri k mládeži“. Toľko stručne z príspevku skokanov.

I keď sa zdajú nadhodnené problémy z hľadiska dôležitosti ich riešenia kľúčové, nie sú zďaleka všetky. Predovšetkým: problematika správnej výchovy talentovanej mládeže pre šport je úplne v rukách dospelých. Myslíme si, že nič nebráni rodičom, cvičiteľom, trénerom a lyžiarskym funkcionárom v tom, aby pomáhali rozvíjať u detí v prvom rade všestranné pohybové schopnosti (pohybový talent) a tým pomohli riešiť problém súčasnej telesnej výchovy na základných a stredných školách, ktorá je nedostatočná. Táto požiadavka je rozhodujúca nie len pre výchovu budúceho vrcholového športovca, ale aj pre telesný a pohybový rozvoj mládeže na širokej populačnej základni.

V praxi sa nevyhne skutočnosti, že hlavným kritériom hodnotenia mladého športovca i práce trénera v jednotlivých lyžiarskych disciplínach zostane športový výkon. Našou snahou však je odstrániť alebo v čo najväčšej miere obmedziť nepriaznivý vplyv dosiaľ nedoriešených problémov športovej prípravy mládeže na začiatku jej športovej kariéry. Preto je potrebné, popri zaužívanom systéme súťaží mládežníckych kategórií, pri celkovom hodnotení športového výkonu v základnej etape športovej prípravy, uplatniť i také ukazovatele, ktoré pozitívne a dlhodobe ovplyvňujú nárast športového výkonu (súťaže všestrannosti, gymnastika, atletika, hry, plávanie a iné). Ďalej zdôrazňujeme nutnosť vyhnúť sa nebezpečeniu jednostrannej aplikácie techniky dospelých v tréningovej jednotke mládeže. Boly vypracované „Základné programové materiály“ s primeraným obsahom postupne už od etapy športovej predprípravy až po etapu vrcholovú tak, aby bolo jasné, ako v praxi narábať s pojmi „objem a intenzita zaťaženia“. Musíme zrozumiteľnejšie stanoviť normy všeobecnej i špeciálnej pohybovej výkonnosti v testoch, ktoré rozhodujú o zaradení do jednotlivých útvarov v systéme vrcholového športu. V súčasnej dobe sa zpracovávajú a novelizujú „Smernice o zaraďovaní, zotrvávaní športovcov v jednotlivých článkoch vrcholového športu“ počínajúc ŠT, TSM až po SVŠ.

Nechceme vypestovať z detí gymnastov či atlétov v jednej osobe, ale chceme uplatňovať taký systém kontroly a hodnotenia tréningového procesu, ktorý pomôže trénerom odhaľovať a rozvíjať špeciálne schopnosti jedincov a ich vlohy pre niektorú z lyžiarskych disciplín.

Často hovoríme o dlhodobom tréningovom procese mládeže, ale v praxi uskutočňujeme dlhodobý proces špecializácie na niektorú lyžiarskú disciplínu. Po niekoľko-ročnom úsilí sme často sklamaní, ale i prekvapení, keď niektorí jediní prejavujú svoje schopnosti v iných disciplínach než sme ich špecializovali. A na to by sme mali byť v skutočnosti pripravení nielen my, ale i samotný športovec. Zatiaľ, takmer všetci a vo všetkých lyžiarskych disciplínach, pracujeme s normálnou populáciou detí a mládeže. Presnejšie povedané pracujeme s tými, ktorí so súhlasom a s pomocou rodičov sú ochotní venovať sa výkonnostnému športu. Myslíme si, že ani najbližšia budúcnosť nebude pre nás optimistickjšia a že sa nám strediská nenaplnia samými talentami. Z tejto reality vyplývajú i naše závery, ktoré zdôrazňujú premyslenú, systematickú a dôslednú trénerskú prácu v dlhodobej športovej príprave mládeže pre vrcholový šport.

JAROSLAV DEMČUK, metodik VLZ SÚV ČSZTV

Proč získal sarajevské zlato Bill Johnson

Velmi zajímavé zhodnocení vítězství Američana Billa Johnsona ve sjezdu mužů na ZOH 1984 v Sarajevu podává Francouz Georges Joubert, jeden z nejuznávanějších lyžařských pedagogů, teoretiků a specialistů sjezdové techniky. Jeho názor na toto téma otiskují vedoucí mezinárodní lyžařské časopisy.

Joubert si klade otázky, které si položila řada dalších odborníků a sportovních novinářů: Bylo Johnsonovo vítězství v Sarajevu nezaslouženým vítězstvím jezdce s mimořádným citem pro skluz na příliš lehké trati? Znamená toto vítězství novou etapu ve sjezdové technice? Anebo to byla v dané chvíli nejlepší kombinace všech kvalit, které musí vykazovat sjezdař po všech technických stránkách, jež musí zvládnout?

Joubert se přiklání ke třetí interpretaci. Na její podporu uvádí hlavní vlastnosti, které musí mít velký sjezdař. Především jde o vlastnosti vyplývající ze závodníka vrozeného charakteru a fyzické konstituce. Musí být například dostatečně odvážný k tomu, aby byl schopen pokusit se i o nemožné, dostatečně agresivní, aby využil každé možnosti pro zvyšování rychlosti, ale také dostatečně inteligentní, aby ve snaze zvládnout závod úspěšně nepřekročil meze, jež mu kladou jeho vlastní fyzické a technické schopnosti. Někomu by se mohlo zdát, že motivace není rozhodující faktor, protože každý potenciální šampion si určitě přeje vyhrát olympijskou medaili; přesto — zdůrazňuje Joubert — hraje motivace významnou úlohu, pokud je závodník veden tak, že tréninkem a předcházejícími závody není opotřebován a vyčerpán, ale dosáhne naopak vnitřní vyrovnanosti a sebedůvěry, aby mohl do rozhodujícího dne nastoupit v nejpříznivějším rozpoložení, které by se dalo nazvat „stávem milosti“.

Joubert připomíná, že na rozdíl od velkých šampionů automobilových soutěží je sjezdař nejen řidič, ale zároveň i vůz. Lyžařská výzbroj hraje určitě svou vnější úlohu, ale extrémně mohutné síly, které jsou uváděny do akce během sjezdového závodu, vycházejí ze svalů, ze způsobu, jak je udržován aerodynamický postoj, ze zvolené stopy a z techniky pohybů těla určujících akceleraci závodníka. Účastníci sarajevského sjezdu, umístění na prvních sedmi místech, jeli všichni na lyžích odlišné vý-

roby, vyznačovali se odlišným fyzickým vybavením, ale přes svůj odlišný styl se u nich projevila značná pohybová shoda, srovnáme-li to se sjezdaři před deseti nebo dvaceti lety. Lze v tomto smyslu skutečně mluvit o společné sjezdové technice 1984.

Joubert poukazuje na častý názor, že z technického hlediska se sjezdaři dělí na „útočící“ a „klouzající“, přičemž se vychází z toho, že kdo dokáže jet rychleji útočnou jízdou, zařazuje se mezi krále sjezdu, zatímco ti, kdo získávají desetinky sekundy skluzem, nemají takovou hodnotu. Joubert namítá, že toto rozlišování je z mnoha důvodů absurdní. Za stejné nesprávné pokládá rozdělování na jezdce ovládající skluz a na jezdce ovládající techniku, čímž jsou míněni specialisté rychlostních oblouků. Vždyť ve skutečnosti 90 procent času vynakládáno na zlepšování skluzu se závodník na trati ocitá také ve fázi zatáčení.

Dnešní technika sjezdového oblouku — upozorňuje Joubert — je však velice odlišná od techniky používané při obloucích ve slalomu a obřím slalomu — a liší se také od techniky používané před pouhým desetiletím. Zdatný sjezdař musí zvládnout vklonění kolen a správné naklonění trupu za současné kontroly lyží, odsakujících po sněhu asi tak, jako placatý kámen hozený naplocho se odráží od vodní hladiny. Vynikající sjezdař musí vědět, kdy má vést lyže na plochách a kdy se mají hrany zakousnout do sněhu, kdy zvýšit tlak na paty, kdy tlačit zatíženou vnější lyži dopředu atd. Ostatně zavedení superbřího slalomu, jehož se dnes zúčastňuje většina sjezdařů, významně přispělo ke zlepšení jejich techniky zatáčení. Můžeme očekávat, že tento vývoj bude v příštích letech pokračovat.

Joubert pak polemizuje s některými názory, že olympijská sjezdová trať v Sarajevu byla příliš snadná a technicky nenáročná. Rozebírá podrobně její jednotlivé úseky a dochází k závěru, že byla naopak velmi rozmanitá, zajímavá, s řadou velmi technických

přírodních terénních překážek. Zajisté — pokračuje Joubert — odvahou se v Sarajevu získávalo méně než v Kitzbühelu, ale na druhé straně zde mělo sebemenší zbytečné ztlumení rychlosti a sebemenší omyl vážné následky. Tato trať vyžadovala závodníkovou koncentraci v každém okamžiku.

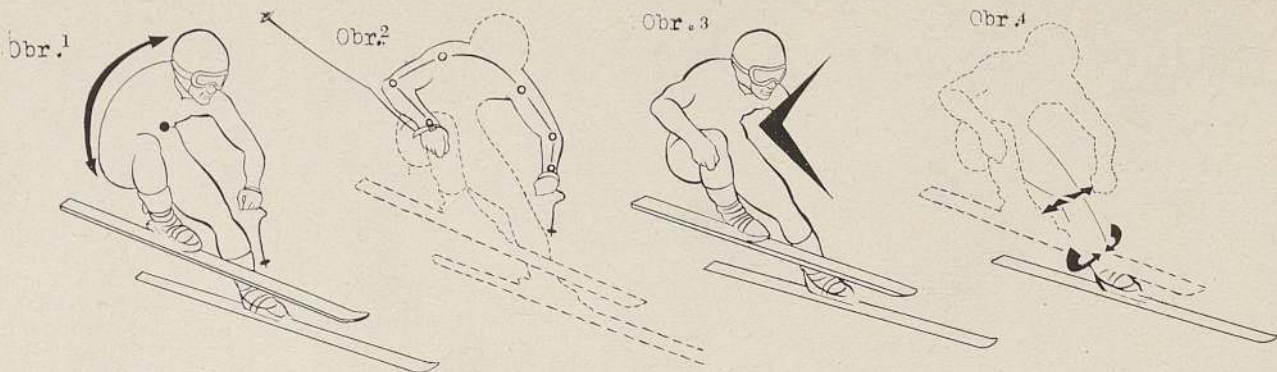
Jak dobře na tom byl právě Johnson, se v Sarajevu ukázalo už při tréninkových jízdách. Vzhledem k počtu nejrychlejších měřených jízd byl Johnson pokládán odborníky za velkého favorita. Joubert sám sledoval Johnsona při prvním měřeném tréninku na poslední třetině trati. Byl už nesporně nejlepší. Zdálo se však, že byl průměrný v obtížných zatáčkách. Při druhé jízdě ho Joubert pozoroval na tomto úseku. Třebaže se nevyznačoval technickou jistotou Zurbriggena nebo Steinera, byl lepší než oni, protože najížděl oblouk taktikou „nechat lyže běžet“, která by se musela projevit jako osudná pro každého, kdo by nedokázal tak přesně kontrolovat záběr svých hran při výjezdu z oblouku.

Výsledkem byl nejlepší čas ve všech třech úsecích tratě! V sérii tréninkových jízd se Američan svou technikou v obtížných obloucích přiblížil k nejlepšímu. Jsem přesvědčen, říká Joubert, že vliv Johnsonova trenéra Thea Nadiga, starého sjezdařského lišáka, byl po celou tuto olympijskou sezónu a zejména během vlastních her rozhodující. Jeho kolegové z řad švýcarských státních trenérů mu vyčítali přílišnou originalitu a nezávislost, ale Nadig odjakživa tvrdil, že kolektivní tréninková kázeň ve velkých národních týmech je pro výjimečné šampiony spíše škodlivá. V Billu Johnsonovi našel nepochybně ideálního odchovance, který mohl dokázat, že trenér, který se plně věnuje vynikajícímu závodníkovi a maximálně se přizpůsobí jeho osobnosti, může proces jeho zrání podstatně urychlit. Tuto teorii potvrzuje také úspěch Marka Girardelliho, kterého trénoval jeho otec jako jediného závodníka. Nadešel čas dvojic závodník—trenér?, ptá se Joubert, které budou vyvíjet činnost souběžně se širokými národními týmy?

Joubert pak líčí průběh vlastního olympijského sjezdu. Johnsonova demonstrativní sebejistota znervóznila

Bill Johnson (vlevo), Helmut Höflehner (uprostřed) a Franz Klammer (vpravo), zachycení na stejném místě olympijské sjezdové tratě. Projíždějí dlouhou zatáčkou, s váhou na vnější lyži. Všichni používají podobnou techniku, ale Joubert upozorňuje, že Johnson zaujímá aerodynamičtější postoj, jeho trup je horizontálnější, jeho paže jsou blíž k tělu. Klammerův příliš vztyčený postoj a postavení jeho levého kolena příliš daleko na vnější straně oblouku ukazuje jasně, že vede svou vnější lyži s menší přesností než oba druhí závodníci.

Obr. 1. Johnsonovy obrysy ilustrují to, čemu říkáme „zaoblený postoj“ moderního sjezdaře, při kterém se horní a dolní části těla otáčejí kolem středu ležícího před pupkem. — Obr. 2. Z celého postoje lze usoudit, že svaly Johnsonových paží a trupu jsou značně uvolněné, což mu pomáhá udržovat rovnováhu a rychle zkorrigovat každé její porušení. Díky extrémnímu sklonu horní části těla mohou být jeho omezenější pohyby paží v tomto směru stejně účinné jako mnohem rozsáhlejší pohyby, které provádí Franz Klammer se vztyčenou horní částí těla. — Obr. 3. Přes aerodynamický postoj je u Johnsona patrné ohnutí kyčle, které mu usnadňuje vedení vnější lyže vnější nohou. — Obr. 4. Johnsonův postoj ilustruje dokonale moderní způsob používání vnější lyže k vykrácení sjezdových oblouků v tvrdém sněhu: úkol plní vnější noha, která je však dostatečně pružná, aby udržela kontakt lyže se sněhem; hlezenní kloub je ohnut jen lehce, protože je noha tlačena dopředu; regulace úhlu hranění a usměrňování lyže jsou zajištěny prací vnějšího kolena a nohy.

řadu dalších uchazečů o zlatou medaili, mezi nimi i „útočné“ jezdce jako jsou Klammer, Resch, Cathomen nebo Podborski, kteří ve snaze aktivně zrychlovat jízdu se pak dopustili řady chyb. Joubert sledoval závod na prostředním úseku s obtížnými změnami směru. Zurbriggen zde předvedl technicky znamenitou jízdu. Váhu přenesl téměř výlučně na vnější lyži, trup ve správné poloze, vnější zatížená noha dokonale ohebná a pružná — takhle vedl lyži v předsunuté poloze se vřazeným kolenem s neuvěřitelnou přesností. Vzpřímení při zahájení oblouku, začátek přenesení váhy ze značně rozšířené stopy, postupné přikrčení v průběhu dokonale vykrojeného oblouku — ani nejpřísnější kritik nemohl najít chybu.

Naproti tomu Klammer, který jel po něm, neměl v žádném okamžiku dostatečnou vládu nad svými lyžemi. Bylo na něm vidět, že se snaží dát svým lyžím určitou volnost, aby jízdu zrychlil, ale spíše na to doplácel. Italovi Michaelu Mairovi, sjezdáři těžké váhy, vadily zase jeho rozměry. Bojovný Švýcar Cathomen se snažil své oblouky příliš zkracovat, dostával se příliš do smyku a tím do větších obtíží.

Pak jel Johnson, jako šestý. Byl rychlejší než kdy dřív, neovládal však své lyže tak dokonale jako Zurbriggen. Jeho výkon v tomto úseku nebyl skvělý (dosáhl v něm pátého času), ale zůstal za Zurbriggenem jen 22 setin sekundy. Nejlepší ze všech na tomto celkem asi 40sekundovém úseku byl Rakušan Steiner.

Johnson byl ovšem opět skvělý v posledních třetině trati. Jeho obvyklý postoj, s horní částí těla nakloněnou ke stehnům a s rukama posunutými dopředu tak získává výborný aerodynamický profil. Zdá se, že tento postoj mu dodává značné stability, protože vertikální nárazy tlumí masa horní části těla a snižuje se také porušování rovnováhy nárazy vzduchu. Pružnost a ohebnost systému pánev—nohy,

dokonale nezávislá práce nohou a velmi velký vertikální rozsah pokrčování a narovnávání dolních končetin mu umožňují přesné udržování rovnováhy za všech okolností a výjimečně dobrého kontaktu lyží se sněhem.

Joubert pozoroval u Johnsona zcela výjimečnou schopnost využitím těchto pohybů zrychlovat jízdu. Na posledním úseku byl např. o 0,55 s rychlejší než stříbrný Müller a dokonce o 0,80 s rychlejší než Steiner, který vyhrál bronzovou medaili.

Proč měl Johnson riskovat zbytečně na jiném úseku, když věděl, jak jasně lepší je na tomto posledním úseku tratě, ptá se Joubert. Ale i na prvním úseku byl už druhý za Müllerem a ani v prostředním, technickém úseku si na něm kromě Steinera nevezal nikdo ze špičky víc než dvacet setin sekundy. Projevil se tedy jako inteligentní taktik, což pokládá Joubert u každého, kdo chce být velkým sjezdařem, za nezbytné.

PAVEL BORSKÝ

Novelizace sportovní klasifikace 1985-88

Platnost všech ustanovení Jednotné sportovní a turistické klasifikace v ČSTV (JSTK), schválených pro předchozí čtyřleté klasifikační období 1981—1984, skončila pro všechna sportovní odvětví 31. 12. 1984. Na základě požadavku výboru Svazu lyžování ÚV ČSTV byla pro lyžování povolena výjimka, že nová klasifikace v lyžování pro klasifikační období 1985—1988 vstoupila v platnost již od 1. prosince 1984 tak, aby byla v účinnosti a v časovém souladu se závodním obdobím 1984—85.

Vzhledem k tomu, že nová kompletní klasifikace ČSTV (JSTK), tj. řád klasifikace, prováděcí pokyny a sportovně technické podmínky klasifikace ve všech sportovních odvětvích a v turistice, vyjde tiskem ve formě účelové publikace až v roce 1986, vydala komise sportovně technická a rozhodčích VSL ÚV ČSTV již 15. 11. 1984 v provizorní úpravě kompletní konečné znění nové klasifikace v lyžování. Nové klasifikační požadavky byly tedy aspoň touto formou včas zveřejněny tak, aby mohla být všechna ustanovení nové klasifikace respektována na všech stupních již od začátku sezóny 1984—85. Právním dopisem této brožurky upozornila komise sportovně technická a rozhodčích VSL ÚV ČSTV, že některá ustanovení platných Soutěžních řádů výborů Svazu lyžování a jejich pří-

loh pro závodní období 1984—85, které byly vydány ještě před schválením novelizace klasifikace, nejsou plně v souladu s novými klasifikačními směrnici. V každém rozporném případě musí být postupováno podle ustanovení nové klasifikace, která je od 1. 12. 1984 závazná pro celé hnutí na všech stupních ČSTV.

Pro všeobecnou informovanost uvádíme pouze zásadní změny, které v lyžování přinesla novelizace sportovní klasifikace:

— V klasifikačních požadavcích pro udělení čestného titulu mistr sportu a pro získání mistrovské výkonnostní třídy doplněny vrcholné světové a evropské soutěže v lyžování i o umístění v soutěži družstev ve skoku a v závodě sdruženém na ZOH, mistrovství světa dospělých i juniorů, dále o umístění v mistrovství světa juniorů ve sjezdových i klasických disciplínách a o umístění v soutěžích Světového poháru ve všech disciplínách.

— V běhu a závodě sdruženém se zavádí juniorská výkonnostní třída — s označením VTJ.

— Ve sjezdových disciplínách se v dorostu nadále uděluje jen jedna společná výkonnostní třída dorostu (VTD) bez rozlišování na dorost mladší a dorost starší, a to na základě splněných limitů ročníkových kategorií 16letých, 17letých a 18letých dorostenců a dorostenek.

ANTONÍN HUSÁK

● **V MURMANSKU** za polárním kruhem měla v polovině listopadu výcvikový tábor čs. reprezentační družstva běžců, běžkyň a sdrůženářů. Zpočátku byly velmi nepříznivé sněhové podmínky, které se až v druhé části soustředění zlepšily. V kontrolním závodě běžců na 16 km zvítězil Švanda v čase 49:03 min. Další pořadí: 2. Blaško — 3,0 s, 3. Lichoň — 21,0, 4. Benc — 26,0, 5. Lisičan — 1:22,0. V závodě žen na 5,6 km bylo pořadí: 1. Klímková a Pasiárová obě 18:15 min., 3. Havrančíková — 25,0, 4. Švubová a Kepeňová obě — 29,0, 6. juniorka Möchelová (NDR) — 1:03 min., 7. Paulů — 1:14, 10. Šimůnková — 1:30, 12. Klingerová — 1:35.

● **HARALD SCHÖNHAAR** se stal novým ředitelem reprezentačního družstva USA ve sjezdových disciplínách. Bývalý šéftrenér sjezdařů NSR, kterému je 44 roků, vystřídal Billa Marolta, nového sportovního ředitele Univerzity Colorado. Oporami týmu USA mají být olympijský vítěz ve sjezdu Bill Johnson, dále Tiger Shaw, John Buxman a Doug Lewis, ze žen olympijská vítězka v obřím slalomu Debbie Armstrongová, Tamara McKinneyová, zkušena Cindy Nelsonová a Holly Flandersová. Se závodní činností se rozloučila Christin Cooperová.

● **ÚVODNÍ SUPEROBŘÍ SLALOMY** nové sezóny v Livignu soustředily na startu 125 předních závodníků. V prvním na trati 2900 m s převýšením 570 m a 43 brankami zvítězil Švýcar Müller v čase 1:27,62 min. před svými krajany Roduitem — 0,36 a Martim — 0,5. Čtvrtý byl Rakušan Orlainský — 0,78, následován Švýcarem Mahrerem — 0,93 a Rakušanem Stockerem — 1,29. Američan Johnson skončil až 26. se ztrátou 3,65 s a Švýcar Cathomen 45. — 5,55 s. Ve druhém závodě na trati 1950 m s převýšením 570 m a 51 brankami nečekaně zvítězil Stuffer (NSR) za 1:31,68 min. před Orlainským — 0,40 s, Buchnerem (Rakousko) — 0,43, Hirtem (NSR) — 0,59, Hinterseerem (Rakousko) — 0,67 a Švýcarem Kernem — 1,39 s. Johnson, Müller a Cathomen závod nedokončili. Ze 125 účastníků 79 bylo klasifikováno.

● **V OBERGOMS** v kontrolních závodech švýcarských běžců první prosincovou neděli na 15 km při neúčasti Grünenfeldera zvítězil Fährndrich za 49:48,3 před Polákem Luszczekem — 33,3, Guidonem — 1:04,9 a Bovisim — 2:12,4. Ze žen na 5 km byla první Kratzerová časem 21:55,1 před Ruhstallerovou — 10,7.

● **ŠVÝCAR PIRMIN ZURBRIGGEN**, vítěz Světového poháru 1984 ve sjezdových disciplínách, byl první v anketě Lyžař roku. Již po 22. ji uspořádalo Mezinárodní sdružení lyžařských novinářů (AIJS). Hlasovalo 51 novinářů z dvanácti zemí. Zurbriggen získal 22 hlasů před olympijským vítězem ve sjezdu Američanem Bilem Johnsonem se 14 hlasy. Na dalších místech skončili Girardelli (Lucembursko), Figiniová a E. Hessová (obě Švýcarsko). V prvním ročníku této ankety v roce 1963 zvítězil Rakušan Egon Zimmermann, naposledy v roce 1983 Američan Phil Mahre.

● **NORŠTÍ LYŽAŘI** se plně připravovali na novou závodní sezónu. Ve třech kontrolních závodech běžců byl

nejúspěšnější Ove Aunli. Jednou byl druhý, jednou třetí a v závěrečné soutěži zvítězil na lyžích bez vosku. Dále si úspěšně vedli Pal Gunnar Mikkelsplass a Tor Hakon Holte. Překvapením byl Martin Hole, který zvítězil v prvním závodě a v posledním byl třetí, čímž si zajistili účast v A-týmu. Do formy se pomalu dostává Lars Erik Eriksen. V závodech žen dominovala Britt Pettersenová. Dvakrát zvítězila a pouze ve druhém závodě ji předstihly Anne Jahrenová a Berit Aunliová. Trojnásobná mistryně světa Aunliová cílevědomě trénovala, aby její forma vrcholila na MS 1985 v Seefeldu. Ze skokanů překvapil Roger Ruud. Přestože se v létě věnoval motokrosu a absolvoval v přípravném období jen čtvrtinu skoků ve srovnání se svými kamarády z reprezentačního družstva, byl v kontrolních závodech nejúspěšnější. Překvapením byl 21letý Hroar Stjernen z B - družstva. Vedle Ruuda byli úspěšní Bergerud, Hansson a junior Persson. O nominaci na MS 1985 měly rozhodnout výsledky na Intersportturné.

● **VE VAL THORENS** se konaly dva slalomy FIS. V prvním zvítězil Francouz Mougel za 1:34,68 před Japoncem Išiokou — 0,83 a svým krajanem Provostem — 1,48. Ve druhém bylo pořadí na vedoucích místech: 1. Mougel 1:37,08, 2. Popangelov (Bulharsko) — 0,04, 3. Ivaja (Jap.) — 0,25.

● **MICHAELA FIGINIOVÁ**, olympijská vítězka ve sjezdu, byla v anketě švýcarských sportovních novinářů vyhlášena nejlepší sportovkyní země se 675 body před jezdkyňi Robbianovou 335 a vítězkou Světového poháru ve sjezdových disciplínách E. Hessovou 270 b. Z mužů byl nejúspěšnější plavec Etienne Dagon (třetí na OH na 200 m prsa) s 456 b před atletem Ryfífelem 425 a vítězem SP ve sjezdových disciplínách Zurbriggenem.

● **V ITALSKÉM OBEREGGENU** v Evropském poháru v obřím slalomu mužů zvítězil Rakušan Hinterseer za 2:48,03 před Felbingerem (NSR) — 0,05 a svým krajanem Nierlichem — 0,30. Ve slalomu byl první Japonec Ivaja časem 2:12,97 následován Francouzem Fontainem — 0,14 a Wörndlem (NSR) — 0,42. V kombinaci obřích slalomu a slalomu bylo pořadí na vedoucích místech: 1. Déléze (Švýcarsko), 2. Wörndl, 3. Namberger (NSR).

● **V PLANICI** v závodech FIS ve skoku zvítězil Rakušan Hinterstranner s 225,4 (90,5 a 93). V Alpském poháru juniorů v závodě sdrůžením byl první Pohl (NSR) s 441,0 b., v kategorii staršího dorostu (do 18 let) Rakušan Obwaller s 415,6 b.

● **MARINA KIEHLOVÁ (NSR)** svými výsledky v prosincové části Světového poháru ve sjezdových disciplínách

patřila k největším překvapením soutěže. Její trenér Günther Hujara říká: „Marina jezdí jako muž. Její předností je síla, ale síla s citem. Po každém skoku dovede zrychlit vynikajícím způsobem.“

● **VE FRANCOUZSKÉM TIGNES** se třetí prosincový víkend konal první závod Světového poháru v lyžařské akrobacii. V baletu mužů zvítězil Američan Spina, o druhé místo se dělili Reitberger a Schabl (oba NSR). V jízdě v bouřích byl první Francouz Bron před svým krajanem Berthonem a Američanem Desovichem. Ve skoku patřilo prvenství I. La Rocheovi před A. La Rochem (oba Kanada) a Medou Francie). V kombinaci zvítězil Alain La Roche, následován Laboureixem (Francie) a Boileuskym (USA). V soutěži žen v baletu bylo pořadí: 1. Rosiová (Francie), 2. Bucherová, 3. Breenová (obě USA). V jízdě v bouřích zvítězila Francouzka Frarierová před Švýcarkou Gallizziovou a Tiampoovou (USA), ve skoku Gardnerová (Kanada), následována Kisslingovou (Švýcarsko) a Švédkou Hernskogovou. V kombinaci byla první Kisslingová před Gardnerovou a Frarierovou.

● **ORGANIZAČNÍ VÝBOR ZOH 1988** V CALGARY předpokládá značný finanční přínos od firem, které budou oficiálními sponzory s právem využít na svých výrobcích emblém ZOH. Národní olympijský výbor Kanady má výhradní právo na uzavírání těchto smluv. Prvním sponzorem se stal koncern vyrábějící nápoje.

● **V SYKTYVKARU** na všesvazových závodech běžců na 30 km zvítězil Smirnov časem 1:21:51 hod. před Nikitinem — 21 a Sachnovem — 58 s.

● **REPREZENTAČNÍ DRUŽSTVA NSR** ve sjezdových disciplínách vstoupila do nové sezóny 1984—85 se sedmi novými trenéry. Na přípravu týmu mužů na ledovcích v Zermattu, Saas Fee, Sölden, Hintertuxu a v Pitztalu bylo věnováno 130 000 marek. Také ženy měly příležitost systematického tréninku v přípravném období. Irene Epplová po zámořském turné loňské sezóny se v Lake Tahoe podrobila náročné operaci kolena u lékaře týmu USA dr. Steadmana a startuje i v novém závodním období. Její sestra Maria se provdala v létě za slalomáře Floriana Becka a rovněž pokračuje v závodní činnosti. Družstvo mužů tvoří: F. Beck, K. Gattermann, E. Hirt, H. Renoth, P. Roth, M. Wasmaier, S. Wildgruber, A. Bittner, P. Dürr, M. Eder, B. Felbinger, W. Hölzler, P. Namberger, J. Schick, H. Ringswandler, W. Sprengner, H. Stuffer, F. Wörndl a H. Zehenter. V reprezentačním kolektivu žen jsou: I. Epplová, M. Epplová-Becková, M. Gergová, M. Kiehlová, R. Mösenlechnerová, H. Wieslerová, K. Dedlerová, S. Haitmayrová, T. Hächerová, K. Stotzová a S. Stotzová.

● **HEINZ HOLLAND**, jeden z pionýrů lyžařského sportu v NDR, oslavil 65. narozeniny. Byl mnohonásobným mistrem NDR ve všech lyžařských disciplínách, v roce 1951 vyhlášen nejlepším sportovcem NDR. Zasloužilý mistr sportu působil v letech 1954 až 1964 jako trenér reprezentačního družstva, potom se stal trenérem ASK Oberhof.

Z ODDÍLŮ

● **JISKRA HARRACHOV** uspořádala třetí prosincový víkend první závody ve skoku v ČSSR na můstku s umělým sněhem, který nastříkala dvě děla čs. výroby. Potěšitelná je účast 110 startujících ve dvou kategoriích žactva. V soutěži starších žáků první den zvítězil na můstku s normovým bodem 32 m Martin Berka z Jiskry Harrachov s 215,4 (39 a 39,5) před Tomášem Raškou (TŽ Třinec) 200,8 (37 a 37,5) a Liborem Sudkem (Technolen Lomnice n. Pop.) 199,7 (38 a 37,5). Další místa obsadili Krejča (Nové Město na Moravě), Pavlica (TJ Rožnov) a Vaverka (MEZ Frenštát). Berka tento úspěch zopakoval i ve druhém závodě s 220,7 (40 a 40,5) před Krejčou 210,7 (39 a 39), T. Raškou 207,1 (37 a 39,5), Sudkem, Pavlicou a Vaverkou. V závodě mladších žáků první den bylo pořadí na vedoucích místech: 1. Čejchan (Spartak Semily) 190,4 (35 a 36), 2. Jiroutek (Jiskra Harrachov) 175,5 (33 a 34,5) a Reichl (Spartak Semily) 175,5 (33,5 a 34). Druhý den zvítězil Reichl se 180,6 (34,5 a 34,5), následován Mojšem (TJ Desná) 180,5 (34 a 33,5) a Rydvaalem (Ještěd Liberec) 179,7 (34,5 a 33,5).

● **JISKRA ÚSTÍ NAD ORLICÍ** se převážným počtem funkcionářů vzorného lyžařského oddílu podílí na dobré práci organizačního výboru Ski-Inter-

kritéria. Již 23. ročník mezinárodních závodů žactva ve sjezdových disciplínách se letos koná v Říčkách v Orlických horách 28.—30. ledna. Pokračuje pak 1.—3. února druhou částí ve Vrátné. Pozvány byly sjezdové naděje Bulharska, Francie, Itálie, Jugoslávie, Maďarska, NSR, Polska, Rakouska, Rumunska, SSSR, Švýcarska a ČSSR. Technickým delegátem FIS je Polák Andrzej Dzewinski. V úterý 29. ledna je na programu obří slalom žáků a zákyň, ve středu 30. ledna slalom obou kategorií.

● **SLAVIA VŠE BANSKÁ BYSTRICA** uspořádá 16.—17. března na Králíkách celostátní klasifikační závod dorostu v běhu, který je současně Československým pohárem. V sobotu 16. března je na pořadu závod dorostenců mladších a starších na 7 km, mladších a starších dorostenek na 5 km, v neděli 17. března mladší dorostenci poběží 5 km, starší 10 km, mladší dorostenky 3 km a starší 7 km.

● **TJ NOVÉ MĚSTO NA MORAVĚ** se pilně připravuje na uspořádání 47. ročníku Zlaté lyže Českomoravské vysočiny 16.—18. února 1985, v jehož rámci se koná 18. února závod Světového poháru žen v běhu na 5 km. Lyžařský oddíl získal Lavinu na úpravu tratí a sněhové dělo Slovsportu Žilina. Zařízení lyžařského stadiónu bylo doplněno o servisní buňky pro zahraniční reprezentační družstva. Výsledky bude zpracovávat nová výpočetní skupina JZD Slavkovice, která má výrobu i servis minipočítačů pro lyžařské soutěže. Ke Světovému poháru bylo pozváno 110 a na Zlatou lyži 60 zahraničních účastníků z dvaceti zemí.

Plénium českých lyžařů

Zpráva představenstva na plenárním zasedání VSL ČÚV ČSTV první prosincovou schůzi v Praze konstatovala dobré výsledky ve výkonnostním a masovém rozvoji lyžování v uplynulé sezóně. Počet veřejných lyžařských škol v ČSR se rozšířil na 116 a celkový počet absolventů základního výcviku v uplynulé sezóně byl více než 30 000, což znamená přírůstek 5000 ve srovnání s předcházejícím obdobím. Oddíly připravily v nové sezóně řadu závodů na počest 40. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou a ČSS 1985.

Zvýšená pozornost je věnována péči o sportovně talentovanou mládež, o níž hovoří doc. dr. Tadeáš Broda. V politickovýchovné práci si nejlépe vedly Severočeský, Severomoravský a Východočeský kraj. Tréninkový proces zaznamenal v TSM výrazné zkvalitnění, v oddílech má značně rozdílnou úroveň. Projevují se nedostatky v malé všestrannosti a pestrosti tréninkových jednotek.

Novým předsedou svazu po úmrtí Jiřího Pilaře, jehož památku stejně jako zesnulého předsedy ČÚV ČSTV dr. Miroslava Hlaváčka uctili účastníci pléna minutovým tichem, byl zvolen Mirko Prokop, místopředsedy doc. dr. Tadeáš Broda, CSc., a dr. Bohumír Vidura. Za člena pléna byl kooptován Ivo Gréger.

Čtrnáct diskutujících svými příspěvky a náměty se snažilo o další zlepšení práce na všech úrovních. Obětavou a úspěšnou práci činovníků ocenili členové představenstva ČÚV ČSTV ing. Karel Pilný a předseda VSL ÚV ČSTV Karel Smola.

radíme, doporučujeme

V novém ročníku Lyžařství zařazujeme tuto rubriku po více žádostech čtenářů našeho odborného měsíčníku, abychom vyhověli potřebám široké lyžařské veřejnosti. Chceme sérii článků zkušených odborníků poradit především těm, kteří začínají lyžovat a podpořit masové a rekreační lyžování.

Jak připravíme běžecké lyže

V současné době už je na trhu dostatek běžeckých lyží a tak nebude na škodu připomenout si, jak nejlépe lyže ošetřovat a připravit je k provozu. Naprostá většina běžeckých lyží má polyetylenové skluznice, které jsou vodotěsné a dobře přijímají vosky.

Skluznice nových lyží, stejně tak před sezónou, podle potřeby a pak před uložením na jaře napustíme nejdříve rozehřátým měkkým parafinem (k dostání jsou už naše „hestany“ z Druchemy). Nejlépe použít fialový nebo červený parafin, rozetřít žehličkou a ještě hned za tepla stěrkou z umělé hmoty ze skluznice stáhnout. Někteří odborníci doporučují skluznici preparovat tvrdším běžeckým voskem, zejména v oblasti odrazu pod patou. Vosky pak na skluznici lépe drží. Tento postup je zejména u zcela nových lyží možné opakovat, aby se

dokonale zaplnily všechny póry ve skluznici. Tak jsou potom lyže připraveny k nanášení vhodného druhu parafinu do špic a běžeckého vosku pro odraz pod patu. Tady je pro širší veřejnost nutné připomenout, že tekuté vosky mažeme na kratším úseku střední části lyže cca 50—80 cm, tuhé vosky na delším úseku cca 80 až 100 cm.

Stále ještě dost rozšířené dřevěné běžky vyžadují jinou techniku ošetření. Skluznici nových lyží, stejně jako před každou sezónou a podle potřeby preparujeme speciálním tekutým voskem skare. Bohužel, v dřívější podobě se na trhu vyskytuje velmi zřídka a je tedy třeba poradit si s novými druhy zeleného či modrého skare Druchemy nebo zahraničními vosky. Lyžařskou žehličkou důkladně zažehlíme a necháme vpít do skluznice. Asi po 15 minutách přebytný vosk po dalším nahláť setřeme ze skluznice hadrem tak, aby nelepila. Pak už po-

dle potřeby volíme vhodný vosk a nanášíme po celé délce skluznice. Do špic je možné použít tvrdší vosk pro lepší skluz, pod patu měkčí vosk pro dobrý odraz a stoupání.

Montáž vázání je nejlépe svěřit odborné dílně. Šikovnější si však mohou pomoci sami podle návodu, uvedeného v balení nového vázání. Jak u laminátových, tak i dřevěných lyží doporučujeme přichytné šrouby do otvorů zalepit dvousložkovým lepidlem (epoxy, lepoxy). Předjedeme vytržení vázání často v nejnevhodnějším okamžiku.

Při odstraňování vosků a čištění skluznic zásadně používejte stěrky z umělé hmoty, které nepoškodí skluznici. Pro nebezpečí poškození skluznice nedoporučujeme používat oheň z dropan-butanových a jiných lamp, ani technický benzin. Osvědčily se různé druhy speciálních odstraňovačů, na našem trhu je dostatek odstraňovačů z Druchemy. Před uložením lyží po sezóně doporučujeme skluznici preparovat parafinem, aby k ní neměl přístup vzduch.

Máme radost, že na trhu se už objevily nové vosky z Druchemy. Zatím jich není dostatek a vosky jsou stále nedostatkovým zbožím. Situace se však má podle příslibu výrobce i obchodu podstatně změnit už v průběhu letošního roku

-jk-

Bilance práce veřejných lyžařských škol

Zástupci veřejných lyžařských škol na území ČSR a zástupci ústředních a krajských orgánů Svazu lyžování ČUV ČSTV se 24. listopadu 1984 sešli na semináři v Praze, aby se seznámili s výsledky činnosti systému VLS za uplynulé období, zhodnotili tyto výsledky, vyměnili si zkušenosti a vytyčili úkoly pro nadcházející výukové období. Semináře se zúčastnili také s. Mirko Prokop, nyní nový předseda výboru Svazu lyžování ČUV ČSTV.

Ze zprávy o činnosti VLS, přednesené na tomto semináři, vyjímáme tyto hlavní části:

Účelem této zprávy není operovat průměry čísel a statistických údajů, ale vystihnout specifické rysy vývoje stále se rozrůstajícího systému VLS v CSR za poslední období, to znamená především za výukové období 1983—84. Vzhledem ke stále značné rozdílnosti situace, v níž se v podstatě každá ze současných už 116 VLS ocitá, je třeba říci, že závěry jsou zhruba dvoji: ty společné a evidentní, z nichž některé zdůrazňujeme už delší dobu, a potom ty velice specifické, které si vedení VLS musí vyvodit více-méně sama pro sebe.

VE 116 VLS 30 036 ABSOLVENTŮ VÝUKY

Nyní k těm hlavním tendencím. Zároveň s určitým růstem počtu VLS — v hodnoceném období jich bylo kolem 100 — rostou vedle ukazatelů kvantitativních i ukazatele intenzity. Je to dobrý vývoj, který svědčí o tom, že po konsolidačním procesu minulých let z hlediska organizačního a kadrového dochází nyní ve VLS k intenzivnější práci se žáky, ke zvyšování kvality tělovýchovného procesu. Celkový počet absolventů základního výukového cyklu — tedy alespoň šest dnů po 6 hodinách — činí 30 036, což je zvýšení téměř o 5000 proti předcházejícímu období. Tím jsme se po několika letech obtížil s dopravou a jinými překážkami opět přehoupli přes hranici 30 000. Navíc se počet žákovně zvýšil ještě výrazněji, takže v uplynulé sezóně připadala na jednoho žáka v průměru už o něco delší než šestidenní výuka, zatímco v předcházejícím období jsme tohoto standardního průměru ani nedosahovali.

Některé přesnější údaje ze Severočeského kraje jsou zajímavou ilustrací délky výuky připadající na jednoho žáka, přičemž pokládáme za standard 6×6 hodin, tedy celkem 36. Ve VLS Bižuterie Jablonec činil tento průměr jen 17,8 hod., ve VLS Klínovec - Chomutov 36, ve VLS Textilana Liberec 45,8 a ve VLS Stadión Nový Bor dokonce 50 hodin na jednoho žáka. Kromě vlivů počasí je však v této souvislosti třeba vidět i to, že zejména velké školy organizují velký počet kursů, zatímco v menších VLS pracují často s malým počtem těchto žáků po celou sezónu, někdy i v mimo sezónním období, takže počet od cvičených hodin u jednoho žáka narůstá daleko nad průměr. Že se tím zlepšují výsledky výuky u těchto žáků, je nesporné. Nejsou však v dosahu VLS jiní zájemci o výuku, kteří by se spokojili se šestidenním cyklem, ale do kursu se nedostanou, protože VLS má prostě „obsazeno“? Nebylo by

třeba jim otevřít dveře nebo se dokonce odhodlat k aktivnímu náboru aasich zaků?

O VÝUKU PEČOVALO 2175 CVIČITELŮ

Zvýšil se také počet cvičitelů. Za uplynulé období jich působil ve VLS celkem 2175, což je uctyhodný počet a ve srovnání s předcházející sezónou znamená přírůstek 155 cvičitelů. Na cvičitele, který v desetiletém družstvem aasoluje výuku v trvání šesti dnů po 6 hodinách, připadá 360 tzv. žakohodin. Přitom je efektivní využití cvičitelů pro práci VLS velmi důležité a zvyšování této efektivity je také cestou ke zvyšování kapacity VLS, kde jsou ještě značné nedostatky. Nutno znovu připomenout, že některé VLS působí jen pro příliš krátkou dobu sezóny a často její druhou polovinu vůbec nevyužívají.

Není nezajímavé podívat se na pohyb v počtu vycvičených žáků v jednotlivých krajích za uplynulá dvě období. Na zvýšení se podíleli všichni kraje a město Praha, s výjimkou Západočeského kraje, kde došlo k překvapujícímu poklesu. Výrazný je vzestup ve Východočeském kraji, na kterém se podílí svou vysokou aktivitou zejména VLS Slovanu Spindleruv Mlýn.

Příznačný je i nárůst počtu VLS na nynějších 116, přičemž jsou další žádosti projednávány. Domníváme se, že je třeba zájem TJ, které splňují předpoklady pro provozování VLS, plně podporovat, a to i tehdy, když jsou začátky někdy na základě střídavých úvah a i opatrného realismu iniciátorů skromné, když jde jen o několik desítek žáků a omezený počet cvičitelů. Dlouholetá zkušenost ukazuje, že v drtivé většině případů jde ze strany TJ a příslušných pracovníků lyžařských oddílů o zralé rozhodnutí a až na naprosto vzácné výjimky jsou všechny nové VLS, o starších ani nemluvě, životaschopné a perspektivní.

Dovídáme se i o případech, kdy se výukou veřejnosti zabývají TJ a jejich lyžařské oddíly bez příslušného souhlasu s provozováním VLS. Podle schválených pravidel však touto formou TJ lyžařskou výukou veřejnosti bez souhlasu předsednictva VSL ČUV ČSTV poskytovat nesmí. Pokud se takovéto případy vyskytnou, byli bychom rádi, kdyby na to naše krajské orgány upozornily a ve své kompetenci i ve spolupráci s VSL ČUV ČSTV učinily příslušná opatření.

Ani tato zpráva se nemůže obejít bez připomenutí některých starších bolestí. Patří k nim například ona už nejednou uváděná bílá místa na mapě naší soustavy VLS. Všichni krajscí funkcionáři, kteří se zabývají problematikou VLS, by měli pobídnout silně TJ s dobře organizovanými LO, které dosud stojí stranou. Potřebovali bychom rozšířit počet VLS v Jihočeském, Středočeském a Jiho-

moravském kraji, vytypované okresy a TJ mají již v Severomoravském kraji.

ZAMĚŘENÍ VÝUKY VE VLS NA DETI A MLÁDEŽ

Dalším letitým problémem je značně jednostranné zaměření VLS na děti a mládež, zatímco dospělí, i když je mezi nimi nemalý potencionální zájem o lyžařskou výuku, vegetují zcela na okraji. Výjimkou je tu jen Praha, kde je tento poměr dobře vyvážen. Ve všech krajích kromě města Prahy činí podíl dětí a mládeže na výuce ve VLS 82 až 100 procent. Zbytek, pokud nějaký je, připadá na dospělé. V Praze činí tento poměr 65:35, což pokládáme za dobré. Vycházíme z toho, že do masového sportu vůbec a lyžování zvláště mají být zapojeni i naši pracující, kteří to pro upevnování svého zdraví a pro radost ze života jak z hlediska své pracovní výkonnosti, tak i v zájmu zvyšování kvality svého života potřebují.

Pokoušeli jsme se také zjistit, do jaké míry se ve VLS vedle výuky ve sjízdně provádí také výuka v běhu na lyžích. Z informací, které jsou k dispozici, jsme zjistili, že se výuce v běhu věnují tři školy v Praze, tentýž počet v Severomoravském kraji, dvě školy ve Východočeském a jedna v Západočeském kraji. To je ovšem velice málo, zejména vzhledem k přírodním, zeměpisným a četným dalším podmínkám, které jsou právě v CSR pro běh na lyžích nanejvýš příznivé. VLS by měly uvážit, zda oy alespoň jednomu družstvu nemohly nabídnout tuto výuku, zejména tam, kde se terén k tomu přímo nabízí.

Je zde také problém toku informací. O tom, kdy a jaké zprávy skutečně dostáváme v porovnání s tím, co je jednoduchými pravidly předepsáno, jsme měli už možnost hovořit s příslušnými krajskými funkcionáři. Snad to bude v budoucnu lepší. V tomto směru má největší nedostatky Jihočeský kraj. Zlepší se ovšem musí i tok informací zeshora dolů a věříme, že se to podaří prostřednictvím svazového Zpravodaje.

Veškeré podklady, které kraje, ať už zahrnuté do vlastního hodnocení, nebo formou kopií ročních hlášení každé jednotlivé VLS posílají, vedení úseku pečlivě zkoumá a snaží se je použít k dotváření celkového obrazu. Podklady jsou v ústředí zakládány do složky, kterou tam má každá VLS. Proto samozřejmě neunikají ani výraznější úspěchy, nebo někdy i nedostatky. Víme například o velmi dobré práci brněnských VLS Sport, Zetor, Královopolská, Tesla, Turistů a lyžařů, VLS v Prostějově, Břeclavi, Kroměříži, Opavě, Veselí nad Moravou, Jablonci, Liberci, Praze, v řadě míst Severočeského kraje a jinde. Některé z posledních zpráv budou postupně upraveny pro zveřejnění v Lyžařství a přivítáme i pěkné fotografie účastníků VLS v pohybu při výuce, které přispějí k popularizaci dobré práce VLS.

(Pokračování na str. 16)

Jubilejní sezóna Pavla Linky

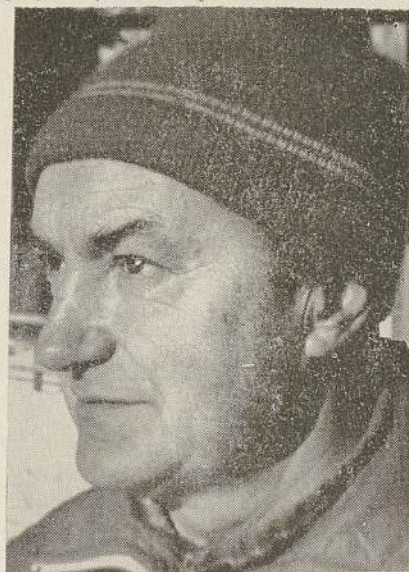
Ve chvílích, kdy čtete tyto řádky, byste Pavla Linku (55 let) mohli nejspíše najít na svazích Severáku v Jizerských horách. Vlastně to není v jeho případě nic neobvyklého. Po příchodu ze Železného Brodu spojil v roce 1971 svůj další běh života s TJ Bižuterie Jablonec nad Nisou a jako cvičitel I. třídy se stal lyžařským instruktorem z povolání. V zimě lyže, mimo sezónu většinou nějaké narádí a práce na další úpravě lyžařských svahů — to je hlavní náplň jeho života.

„Sám jsem byl průměrným závodníkem krajské úrovně a vlastně už od svých 23 let jsem se zařadil mezi cvičitele. Přitáhla mě k tomu dobrá lyžařská parta, sportovní přátelství a nakonec se mi to stalo povoláním,“ vzpomíná P. Linka.

Veřejná lyžařská škola TJ Bižuterie si už vydobyla svůj dobrý zvuk. Ve spolupráci s CKM už řadu let praktikuje ve svém středisku na Severáku týdenní internátní kursy, letos podáváte. Přijíždějí většinou úplní začátečníci nebo lidé, kteří lyžovali kdysi v dětství. Po týdnu odjíždějí se solidními lyžařskými dovednostmi a s pocitem, že v krásném prostředí prožili pěkný týden své dovolené. Na tom má spolu s Jaroslavem Smutným svůj velký podíl i Pavel Linka.

„Ale nejraději se v poslední době zabývám dětmi,“ říká sám. „Letos jsme vstoupili do jubilejního desátého roku existence tzv. dětské školky. Absolvuje ji v sezóně zhruba 130 dětí, další musíme bohužel odmítat. Autobus vyveze z Jablonce vždycky na tři-čtykrát šest družstev dětí a nás dvacet cvičitelů se jim snaží připravit pestrý výcvikový program. Během šesti lekcí je na 4–7letých dětech vidět znatelné pokroky, ti nejšikovnější zařadíme do sportovní oddílové příprav-

ky. Úspěch výuky záleží především na dobré organizaci, nápaditosti, vždycky musíme volit hravou formu — pak máme záruku, že děti vydrží na lyžích celý den a neomrzí je to. Na Severáku máme k dispozici speciální dětský vlek s pomalejším chodem, připravujeme do provozu další. Další

výcvik probíhá i na svazích v Bedřichově, kde máme dva paralelní vleky, výhledově budeme vyučovat i na Špičáku.

Domnívám se, že naše nezávodní lyžování i lyžařský výcvik jsou na dobré úrovni. Ale asi nejen já postrádám nějaké moderní vydání komplexní příručky pro cvičitele, pomohla by nám v práci a určitě i zkvalitnila výuku.“

Přesnost, trpělivost a obětavost — to jsou cenné vlastnosti cvičitele Pavla Linky. Člověka, kterému se stal koníček povoláním a pro kterého se lyže staly největší životní láskou. Ku prospěchu stovek těch, které se svou prací snažil naučit lyžařské abecedě, ale i lásce ke krásnému sportu. -jk-

Kalendář

ÚNOR 1985

28. 1.—2. 2.: Skiinterkritérium žactva ve sjezdových disciplínách v Ríčkách a ve Vratné — OV Skiinterkritéria

30. 1.—2. 2.: mistrovství CSSR a přebor ČSSR juniorů a juniorek v klasických disciplínách na Zadově — Sokol Stachy
přebor CSR dorostu ve sjezdových disciplínách — Bižuterie Jablonec

2.—3. 2.: přebor CSR starších žáků a NKZ mladších žáků ve skoku v Harrachově — Jiskra Harrachov

3.—8. 2.: dorostenecký přebor ČSSR ve sjezdových disciplínách ve Spindlerově Mlýně — Slovan ÚV ČSTV Praha

3. 2.: mistrovství CSSR a přebor ČSSR juniorů ve skoku na velkém můstku v Liberci — Jestěd Liberec

12. ročník Bílé stopy v Kremnici — ÚV Bílé stopy SNP

4. 2.: mistrovství CSSR v běhu mužů na 50 km a žen na 20 km na Zadově — Sokol Stachy

4.—8. 2.: Cs. univerziáda v Liberci — VSST Liberec

6.—8. 2.: CKZ dorostu ve sjezdu ve Spindlerově Mlýně — Slovan ÚV ČSTV Praha

7.—10. 2.: mistrovství SSR v běhu — Tatra Harmanec

8.—10. 2.: přebor ČSR mužů ve skoku a v závodě sdruženém a dorostenecký přebor CSR v závodě sdruženém v Liberci — Jestěd Liberec

přebor CSR starších žáků a NKZ mladších žáků v závodě sdruženém v Lomnici nad Popelkou — Technolen Lomnice

NKZ dorostu v běhu v Karlových Varech — Slovan Karlovy Vary

NKZ žactva v běhu v Jablonci nad Nisou — Elitex Jablonec

10. 2.: Orlická padesátka — OV ČSTV Rychnov nad Kněžnou

10.—13. 2.: přebor ČSSR žactva ve sjezdových disciplínách na Špičáku na Šumavě — Sokol Špičák

11.—16. 2.: mistrovství ČSSR ve sjezdových disciplínách — TJ Jasná Liptovský Mikuláš

15.—17. 2.: mistrovství SSR a přebor SSR dorostu a žactva v závodě sdruženém v Tatranské Lomnici — TJ Vysoké Tatry

16.—18. 2.: 47. ročník Zlaté lyže Československé vysočiny v běhu — SP žen na 5 km v Novém Městě na Moravě — TJ Nové Město na Moravě

16.—17. 2.: přebor CSR dorostu v běhu — Elitex Jablonec

17. 2.: CKZ a Československý pohár ve sjezdu v Jasně — TJ Jasná Liptovský Mikuláš

22.—24. 2.: třetí mezinárodní lety na lyžích v Harrachově (Světový pohár) — Jiskra Harrachov

přebor ČSSR dorostu v běhu v Novém Městě na Moravě — TJ Nové Město na Moravě

přebor ČSSR žactva ve skoku a v závodě sdruženém v Tatranské Lomnici — TJ Vysoké Tatry

přebor SSR staršího žactva v běhu — ZTS Dubnica

25. 2.—3. 3.: mistrovství světa 1985 juniorů ve sjezdových disciplínách v Jasně — OV MSJ 1985

● **KONFERENCE ÚRAZOVÉ ZÁBRANY** Svazu lyžování ČÚV ČSTV se konala 24. listopadu 1984 v Praze. Závažné referáty s přílohami tematikou znamenaly cenné poznatky pro práci trenérů a cvičitelů. Problematika úrazovosti a její prevence po četných lékařských rozbořech je jasná. V závěru konference byly vytyčeny závěry k prevenci úrazů v lyžování. -fm-

Bilance práce veřejných lyžařských škol

(Pokračování ze str. 15)

PODPORA ROZVOJE SYSTÉMU VLŠ

Na závěr je třeba poukázat alespoň stručně na některé objektivní a subjektivní podmínky, za nichž práci na úseku VLŠ děláme. V minulém i současném období se ohromně zvýšila a dále zvyšuje pozornost, kterou veřejnost a vedoucí tělovýchovné orgány věnují masovému rozvoji sportu vůbec a lyžování zvláště. Tomu odpovídá také pomoc vyšších orgánů v tomto směru a také celkové posílení pozic a autority funkcionářů na masovém úseku. Tento vývoj je nepochybně příznivý i rozvoji systému VLŠ a do tohoto rámce zapadá i nová dohoda mezi ČÚV ČSTV a Českou státní pojišťovnou o dotacích veřejným lyžařským školám v nadcházejícím tříletém období.

K nepříznivým podmínkám v minulém období zase musíme počítat mimořádné obtíže s počasím, trvajícím omezující vliv úspěšných opatření v dopravě a potíže se získáváním určitých potřebných druhů materiálního vybavení VLŠ, jejich dětských lyžař-

ských hřišť, běžeckých a cvičných sjezdových drah.

I příčina subjektivních vlivů tkví do značné míry ve zvýšeném zájmu o činnost na úseku masového rozvoje lyžování, v němž sehrávají VLŠ tak významnou úlohu. Někdo tento zájem projevuje s přirozenými pocíty sympatie a ochotou pomáhat. Tuto pomoc pocítujeme, v zájmu věci využíváme a jsme za ni vděční, avšak jiní zase přistupují k těm, kteří jsou občas chváleni a označováni za úspěšné, trochu jinak. Ale buď jak buď, jsme ostře sledováni, naštěstí častěji lidmi, kteří nám přejí a věří. V každém případě z toho plyne závěr: Kdo se — třeba i bez toho, že by o to usiloval — dostává do světla ramp, musí být tak dobrý, aby obstál i v nejostřejším světle.

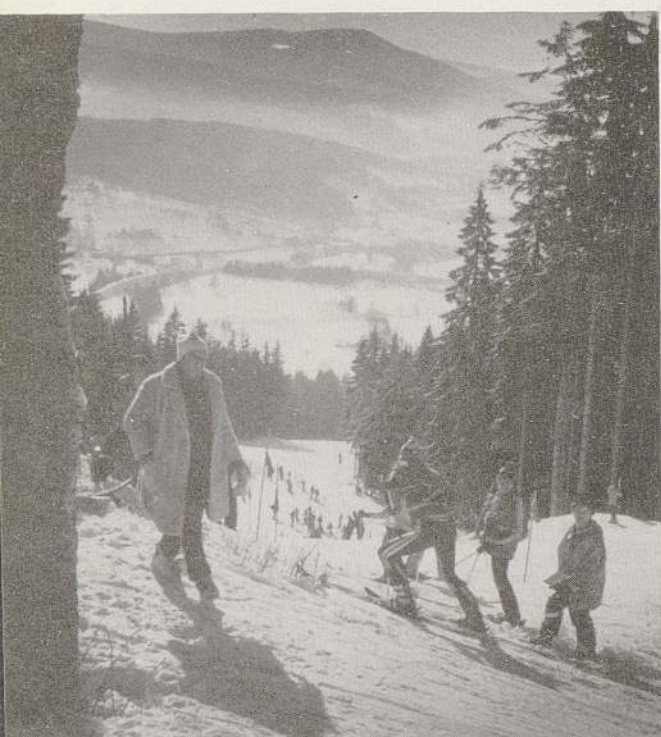
A právě tohle je naše přání všem vám a vašim spolupracovníkům doma ve vaší další tak užitečné a potřebné práci ve veřejných lyžařských školách.

Ing. PAVEL BORSKÝ
předseda úseku VLŠ VSL ČÚV ČSTV

NAŠE KRÁSNÉ HORY

ROČNÍK 71

1985

Kčs 3,—

lyžařství

Bruslení znamená novou techniku v běhu na lyžích, která rozhodovala výsledky na MS 1985 v Seefeldu. Dokonale je ovládal Nor Ove Aunli (na dolejší obrázku), který získal stříbrnou medaili na 30 km a vybojoval svému družstvu vítězství ve štafetě. Na horním obrázku vítězné družstvo sdruženářů NSR T. Müller, H. Schwarz a H. Weinbuch (Foto ČTK)

Z OBSAHU PŘÍŠTÍHO ČÍSLA

MS SJEZDAŘŮ
VE VALTELLINĚ

TRENÉŘI
O MS KLASIKŮ

ZAJÍMAVOSTI
ZE SVĚTA

MLÁDEŽ JE NADĚJÍ DOBRÝCH MEZINÁRODNÍCH VÝSLEDKŮ ČS. LYŽOVÁNÍ. DOVEDE ZÁVODIT S PŘÍKLADNOU BOJOVNOSTÍ A ODVAHOU JAK UKAZUJE NÁŠ OBRÁZEK NA TITULNÍ STRÁNCE Z JEŠTĚDSKÉHO POHÁRKU ŽACTVA (FOTO O. MRÁKOTA). — NA ZADNÍ STRANĚ OBÁLKY VÍTEZNÁ NORSKÁ ŠTAFETA MUŽŮ NA 4X10 km NA MS 1985 V SEEFELDU (NAHOŘE) A ÚSPĚŠNÁ FINIŠMANKA ŠTAFETY ŽEN SSSR NA 4X5 km ANFISA ROMANOVÁ NA RAMENECH SVÝCH KRAJANŮ. (FOTO ČTK).

Lyžařství

Ročník 71

Číslo 2

Vydává Československý svaz tělesné výchovy v nakladatelství Olympia v Praze. Šéfredaktor tělových. časopisů ing. Alexandr Žurman. Odborný redaktor časopisu Jaroslav Trousil. Řídí redakční rada: J. Trousil, předseda, ing. P. Borský, K. Eidlpes, PhDr. F. Chovanec, J. Kotland, JUDr. O. Kulhánek, MUDr. F. Mach, R. Marek, J. Maršík, J. Máša, Z. Paulů, PhDr. J. Potměšil, dr. J. Soukup a Pavel Zelenka. Redakce: 115 88 Praha 1, Klimentská 1. Tel. 23 14 88 4. Redakční uzávěrka: k 1. dni předcházejícího měsíce. Vychází jednou za měsíc. Výtiskla Stráž, tiskářské závody, n. p., Karlovy Vary. Cena 3 Kčs. Rozšiřuje PNS. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá administrace PNS, pošta a doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS - ústřední expedice a dovoz tisku Praha, závod 01, administrace vývozu tisku, Kafkova 19, 160 00 Praha 6. Uzávěrka tohoto čísla byla 1. ledna 1985. Neobjednané příspěvky se nevracejí.

ISSN - 0323 - 1445

Úspěšná cesta čs. lyžařů

Vítězství pracujícího lidu nad reakcí v únoru 1948 natrvalo ovlivnilo společenský vývoj v našich zemích a mělo historický dosah. Čím více času uplynulo od těchto slavných dnů, tím výrazněji vystupuje do popředí význam února, jímž v Československu začala nová éra dějin, éra budování socialismu.

V roce 40. výročí vyvrcholení národně osvobozeneckého boje českého a slovenského lidu a osvobození naší vlasti Sovětskou armádou vzpomínáme 37. výročí Vítězného února s vědomím, že je to pro nás živá historie, která má stále co říci i pro současnost. Zdroje slavného Únorového vítězství jsou základním pilířem i současnosti, přestože se za uplynulé období změnila vnitřní i vnější podmínky života společnosti i úkoly, které musíme řešit. Budujeme rozvinutou socialistickou společnost a každodenní obětavá práce v našem lyžařském svazu znamená naplňování revolučního odkazu února.

Vítězný únor 1948 byl vyvrcholením celého předcházejícího vývoje třídních a národně osvobozeneckých zápasů našeho lidu a zároveň i součástí světového revolučního vývoje. Vítězný postup Sovětského svazu v boji s hitlerovským Německem a osvobození řady zemí z fašistické poroby spolu s celkovým oslabením imperialismu umožnily, že protifašistický zápas našich národů byl spojen s bojem za nové, revoluční uspořádání společnosti.

Již v první etapě národní a demokratické revoluce, zahájené Slovenským národním povstáním a završené květnovým povstáním českého lidu a osvobozením Československa Sovětskou armádou získala vedoucí postavení dělnická třída, vedená Komunistickou stranou Československa. Pracující lid po trpkých zkušenostech z buržoazní republiky, mnichovské zrady i z okupace si uvědomoval, že je třeba budovat republiku na nových základech, dát jí novou politickou, ekonomickou, sociální a kulturní orientaci, opřít její bezpečnost o spojenectví se Sovětským svazem.

Československo bylo v roce 1945 obnoveno jako republika lidově demokratická. O tom, jaký bude charakter moci, rozhodl s definitivní platností třídní boj mezi dělnickou třídou a buržoazií v únoru 1948. Únorové vítězství nad reakcí dovršilo proces přerůstání revoluce národní a demokratické v revoluci socialistickou. Zmařilo plány mezinárodní a vnitřní reakce na návrat Československé republiky ke kapitalistickým poměrům. Vítězství pracujících v roce 1948 završuje významné období ve vývoji většiny lidově demokratických států v Evropě.

Tricetisedmiletá cesta Československa v období budování a rozvíjení socialismu se sice neobešla bez obtíží, těžkostí, chyb i omylů, ale výsledky jichž jsme dosáhli svědčí o přeměnách historického dosahu. Historický význam má Vítězný únor i pro čs. tělovýchovné hnutí. Umožnil realizovat pokrokové myšlenky jednotné celostátní tělovýchovné organizace a 27. února 1948 přijalo předsednictvo ústředního akčního výboru Národní fronty rozhodnutí o sjednocení čs. tělovýchovy. Ze zkušeností Vítězného února čerpá Komunistická strana Československa i v současné době při zabezpečování úkolů, které vytyčil XVI. sjezd KSČ v programu dalšího rozvoje naší socialistické společnosti.

Národné úkoly, které byly přijaty na VI. sjezdu ČSTV a rozpracovány na podmínky našeho svazu, lze úspěšně zvládnout jen za předpokladu, že všechny složky svazu lyžování budou cílevědomě rozvíjet neformální, účinnou ideově výchovnou práci spojenou s plněním konkrétních společenských a pracovních úkolů. Za základní kritérium účinnosti politickovýchovné práce je nutné považovat konkrétní politické postoje pracovníků svazu lyžování, členů reprezentačních družstev a realizačních týmů, jejich politickou aktivitu a přístup k plnění reprezentačních povinností. V politickovýchovné práci bude Svaz lyžování ÚV ČSTV za svůj základní cíl i nadále považovat v duchu politiky KSČ vlasteneckou a internacionální výchovu, výchovu socialisticky jednajících a smýšlejících sportovců.

Dobrá efektivní práce se musí projevovat ve výsledcích evropské a světové úrovně. Výsledky na vrcholných mezinárodních soutěžích jsou kritériem úspěšnosti práce trenérů, realizačních týmů, funkcionářů VSL ÚV ČSTV a pochoptitelně samotných sportovců. Není pochyb o tom, že v těsné spolupráci svazu lyžování s reprezentačními družstvy, jednotným působením trenérů, pracovníků realizačních týmů a funkcionářů splníme záměry strany a vlády v úspěšnosti vrcholového sportu a masovém rozvoji čs. tělovýchovy. Tato práce se musí stát jednou z našich trvalých a soustavných činností. Tak nejlépe naplníme revoluční odkaz února.

Stránky, které náš lid pod vedením Komunistické strany Československa za posledních 37 let napsal, jsou důstojnou a slavnou kapitolou novodobých dějin českého a slovenského národa. Byla to leta složitá, namáhavá, plná vypětí, vyžadující mnohé oběti i velké hrdinství. Ale přes všechny těžkosti a problémy to byla cesta vítězná. Historie vysoko ocení zápasy i úspěchy, kterých náš lid pod vedením strany dosáhl. K dosažení těchto cílů známe jen jednu cestu: tu, kterou nám ukázal XVI. sjezd KSČ, tu cestu, kterou před 37 lety tak výstižně vyjádřil Klement Gottwald: Kupředu, zpátky ni krok!

PAVEL JÍLEK, předseda PVK VSL ÚV ČSTV

Úspěch Seveřanů na MS klasiků

Úspěchem Seveřanů skončilo 35. mistrovství světa 1985 v klasických disciplínách, které se konalo 17.—27. ledna v rakouském Seefeldu. Vybojovali 28 z celkového počtu 39 medailí při účasti 468 lyžařů a lyžařek z 29 zemí. Nejúspěšnější byli reprezentanti Norska s pěti zlatými medailemi a stejným počtem stříbrných a bronzových. Na druhém místě je Finsko s dvěma prvenstvími, třemi druhými a čtyřmi třetími místy před Švédskem, jehož lyžaři vybojovali dvě zlaté, po jedné stříbrné a bronzové medaili. Následují NSR, NDR, Sovětský svaz, Itálie a Rakousko.

K výsledkům čs. reprezentace

Českoslovenští lyžaři zůstali tentokrát bez medaile. Nepodařilo se jim zopakovat úspěch klasických disciplín ze ZOH 1984 v Sarajevu, kde naši reprezentanti získali jedno druhé a dvě třetí pořadí. Po odchodu Květy Peckové-Jeriové byla nejúspěšnější čs. běžkyně Viera Kimková, která bodovala do neoficiální klasifikace zemí šestým místem na 5 km, měla největší zásluhu na pátém pořadí čs. štafety a také na 10 a 20 km si nejlépe vedla z čs. reprezentantek. Dovedla uplatnit bruslení, které zcela ovlivnilo výsledky čs. reprezentantů budou zhodnoceny v jednotlivých vrcholových subkomisích, v komisi vrcholového lyžování a předsednictvu výboru Svazu lyžování ÚV ČSTV. Dojde k doplnění reprezentačních družstev i kádrovým změnám v realizačních týmech pro další přípravu k ZOH 1988 v Calgary.

nilí i zahraniční odborníci. Úspěchem je i umístění Petra Lisičana a Pavla Bence v první dvacítce. Krůček zlepšení naznačili i sdruženáři, především Ján Klimko a junior František Repka.

Mistrovství světa v Seefeldu přineslo mnoho cenných zkušeností. Při uplatnění Siitonena kroku znamenalo dosud nejlepší časy na jednotlivých tratích. Potvrdilo, že je třeba vybírat při totálním bruslení jiné typy běžců, především po psychické, fyziologické i motorické stránce. Výsledky čs. reprezentantů budou zhodnoceny v jednotlivých vrcholových subkomisích, v komisi vrcholového lyžování a předsednictvu výboru Svazu lyžování ÚV ČSTV. Dojde k doplnění reprezentačních družstev i kádrovým změnám v realizačních týmech pro další přípravu k ZOH 1988 v Calgary.

Přehled získaných medailí

Přinášíme přehled získaných medailí reprezentanty jednotlivých zemí: 1. Norsko 5 zlatých — 5 stříbrných — 5 bronzových, 2. Finsko 2 — 3 — 4, 3. Švédsko 2 — 1 — 1, 4. NSR 2 — 0 — 0, 5. NDR 1 — 0 — 2, 6. SSSR 1 — 0 — 0, 7. Itálie 0 — 2 — 1, 10. Rakousko 0 — 2 — 0.

První zlatá Gunde Svanovi

První zlatou medaili na 35. MS v klasických disciplínách v Seefeldu v běhu na 30 km vybojoval vítěz Světového poháru 1983—84 třidvacetiletý švédský blondák Gunde Svan. Nositel čtyř cenných olympijských kovů ze Sarajeva (zlata z patnáctky a štafety 4 X 10 km, stříbra z padesátky a bronzů z třicítky) rozhodl závod na technicky náročné trati skvělým závěrem, v němž odsunul své největší soupeře ze severských zemí Nora Aunliho a Fina Kirvesniemiho na druhé a třetí místo. Závod skončil velkým úspěchem Seveřanů, kteří obsadili všech šest bodovaných míst.

Dlouho se zdálo, že nejcennější vavříny si odnesou z tohoto závodu Finové. Na 20. kilometru stále ještě vedl Kirvesniemi doprovázen svými krajany Härkönenem a Karvonem. Svan měl na Kirvesniemiho ztrátu 42,6 sekundy, ukázalo se však, že si dobře rozdělil síly a v posledních osmi kilometrech mohutným finišem přesvědčivě rozhodl závod, zatímco Kirvesniemiho předstihl ještě Aunli.

Výborným výkonem překvapili Italové Vanzetta a Ploner, kteří se vklínili do vedoucí desítky a vzestupnou formu potvrdili i Švýčari. Olympijský vítěz třicítky Zimjatov (SSSR) skončil až sedmnáctý. Seveřané potvrdili, že dokonale ovládají bruslení na lyžích s parafinovou vrstvou. V dosud nejrychlejší třicítce lyžařské historie ze tří čs. reprezentantů uspojoval jen Bečvář 26. místem z 81 závodníků nejlepší světové konkurence.

„Byl to velký závod a neobyčejně rychlý,“ řekl v cíli vítěz Svan. „Vypadlo se mi, že jsem se těsně před startem rozhodl vyměnit lyže. Použil jsem ty nejstarší, na kterých jezdím již pátou sezónu. Měly velmi dobrý skluz a projevilo se to zejména v rozhodujícím závěru.“ Fin Kirvesniemi byl trochu zklamán třetím místem: „Vypadalo to na velký úspěch našeho reprezentačního kolektivu, nakonec zůstala jen bronzová medaile. Zřejmě jsme od počátku nasadili příliš rychlé tempo a v závěru ho již nevydrželi.“

Norka Anette Boeová byla nejúspěšnější lyžařkou 35. MS 1985 v klasických disciplínách. Na snímku ČTK při vítězném běhu na 10 km

Úspěch Norek na 10 km

Čtyři Norky skončily v bodované šestici prvního závodu žen na 10 km a potvrdily, že se na MS dobře připravily. Zvítězila dvacetisedmiletá Anette Boeová, která byla na ZOH v Sarajevu jen náhradnicí a do bojů tam nezasáhla. Trojnásobná olympijská vítězka Marja-Liisa Kirvesniemiová-Hämäläinenová získala stříbrnou medaili, když dokončila závod úplně vyčerpána. Bronz patřil vedoucí závodnici v letošním ročníku SP Norce Nykkelmoové. Zkušená Raisa Smetaninová (SSSR) nedokázala tak úspěšně využívat bruslení jako Seveřanky a se ztrátou více než deset sekund skončila čtvrtá.

Z československých reprezentantek Viera Klimková potvrdila, že z našich závodnic dovede nejlépe bruslit a po odchodu Květy Peckové-Jeriové se stává jedničkou v našem oslabeném družstvu. Alžběta Havrančíková, Dagmar Svubová a Gabriela Svobodová skončily až v třetí desítce a zůstaly za závodnicemi Švýcarska, NDR a Kanady. Blanka Paulů s bolestmi v zádech zůstala v hotelu a závod sledovala jen v televizi.

„Z úspěchu mám velkou radost, podařilo se mi vítězně bojovat s mladšími závodnicemi,“ prohlásila A. Boeová v cíli. „Trať mi nedělala žádné potíže, zapomněla jsem však, že po přjetí můstku následuje ještě smyčka dlouhá kilometr. Stále jsem vedla, nakonec vítězství před Kirvesniemiovou bylo těsné. Imponovala mi spolupráce celého našeho družstva. „Kirvesniemiová připomněla: „Byl to pro mne dobrý závod. Potíže jsem měla jen při stoupání na poslední smyčce. Zde bylo přede mnou šest nebo sedm závodnic, které jsem musela předběhnout. Tam jsem pravděpodobně propásla zlatou medaili.“

Vítězství sdruženáře Weinbucha

Syn předsedy sdruženářské komise FIS a velkého propagátora tohoto náročného závodu Herman Weinbuch (NSR), člen SK Berchtesgaden, zvítězil v závodě sdruženém před Norem Gertem Andersenem, vedoucím v letošním ročníku Světového poháru a Finem Jouko Karjalainenem, který startuje na MS již od roku 1978 a na ZOH 1980 v Lake Placidu i ZOH 1984 v Sarajevu získal stříbrnou medaili. Startovalo čtyřicet sdruženářů, což znamená o dvanáct více než v Sarajevu. Patnácté pořadí Jána Klimka po slabých výsledcích v olympijské soutěži je krůčkem ve zlepšení výkonnosti této disciplíny, v níž v minulosti čs. reprezentanti zaznamenali řadu významných mezinárodních úspěchů a nechyběl mezi nimi ani mistr světa 1970 Ladislav Rygl.

Osvědčilo se uspořádání Gunderse-
novou metodou, při níž diváci ihned vědí konečné pořadí a která dělá sou-

těž zajímavou. Weinbuch po první části závodu — skoku — byl sedmý, rozhodl soutěž nejlepším časem v běhu. „Vypočítal jsem si po skoku, že mám vyhlídky na medaili, ale zlato jsem viděl v příliš velké dálce,“ prohlásil novinářům Weinbuch. „Po osmém kilometru mi bylo jasné, že mám šanci na zlato. Vydřel jsem při dostatku sil nasazené tempo až do cíle. Běžel jsem bez vosku a vsadil vše na tuto kartu.“ Hunger (NDR) vedl se značným bodovým náskokem po prvenství ve skoku. Je však špatným běžcem, v patnáctce skončil až 25. se ztrátou 5:38 min. na vítěze a medaile na něho nezbyla. Sedmnáctiletý junior F. Repka je nadějí, nevydařil se mu však skok. Do Seefeldu přijel i olympijský vítěz Tom Sandberg, v tréninku se mu však nevedlo (letos nestartoval v SP) a závodu se neúčastnil.

vše podle mého přání, ale jednou musím být spokojen s třetím místem. Samozřejmě, že jsem chtěl vybojovat mistrovský titul a po tréninku jsem byl optimistou. Ale trénink a závod to není totéž. Dnes bylo ještě více překvapení.“

Po devatenáctileté přestávce stál při mistrovství světa na nejvyšším stupni vítězů opět Nor. Naposledy v roce 1966 to byl dvojnásobný mistr světa Björn Wirkola, velký soupeř a kamarád Jiřího Rašky.

Druhá zlatá Boeové

V běhu žen na 5 km byl úspěch Norek ještě výraznější než v závodě na 10 km. Pět se jich vešlo do nejlepší sedmičky a jedinou konkurentkou Seveřanek, která se mezi ně vklínila, byla čs. reprezentantka Viera Klimková (ČH Štrbské Pleso). Její šesté místo a bod do soutěže národů jsou velmi cenné. Znovu potvrdila, že bruslení nejlépe zvládá ze všech čs. závodnic. Stříbrná medaile opět patřila Kirvesniemiové a bronzová Nykkelmoové. Do Světového poháru bodovala i Havrančíková, která skončila třináctá. Také tentokrát ze sovětských reprezentantek byla neúspěšnější Smetaninová, ale umístění sovětských běžkyň bylo pro vedoucí kolektivní zklamáním.

Již začátek závodu potvrdil, že Klimková úspěšně bojuje v poli 61 startujících. V polovině trati podle mezeitrasu byla pátá a i v závěrečné rovině 1,5 km před cílem úspěšně bojovala se Seveřankami. „Konečně se nám podařilo bodovat,“ prohlásil trenér čs. běžkyň Zdeněk Ciller. „Je to povzbuzení do dalších závodů. Klimková nezklamala a znovu potvrdila, že z našich reprezentantek se nejlépe přizpůsobila novému způsobu běhu.“

„Nesnila jsem o tom, že vybojuji druhou zlatou medaili,“ říkala Anette Boeová po závodě. „Je to můj životní úspěch a nejšťastnější den. Startovala jsem brzy (startovní číslo 20) a v cíli to bylo hrozné čekání, jak dopadne závod.“

Největším zklamáním byl závod pro Blanku Paulů. Od začátku pětky bylo patrné, že neběží v psychické pohodě. Přestože bolesti zad ustoupily. Ani Švubová nebyla pochopitelně se svým umístěním (29.) spokojena.

Härkönen vítězem na 15 km

První zlatou medaili pro Finsko vybojoval v běhu na 15 km Kari Härkönen před Švédem Thomasem Wassbergem a Italem Maurilio de Zoltem. Překvapením závodu byli italské reprezentanti — všichni čtyři skončili

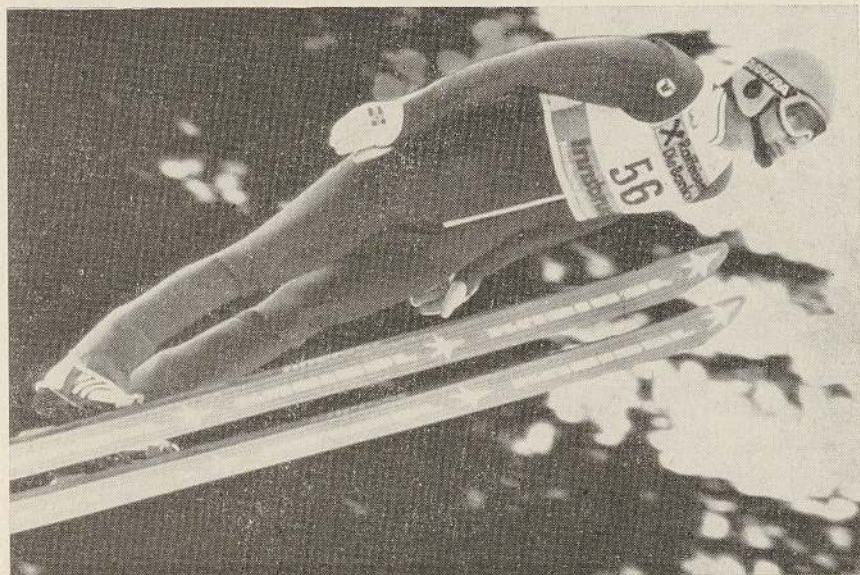
Bergerud přeskočil favority

Vítězství dvacetiosmiletého Nora Pera Bergeruda ve skoku na velkém můstku v Innsbrucku bylo označováno za největší překvapení první části mistrovství světa. Dokázal porazit všechny favority, kteří si úspěšně vyzkoušeli můstek Bergisel při Intersportturné. Patřil mezi ně i jeho rekordman čs. reprezentant Pavel Ploc. Tomu se závod nevydařil. Po prvním kole byl osmý s vyhlídkami ještě na dobré umístění. Druhý skok však zkažil a skončil až dvacátý. Zato překvapivě překvapil Jiří Parma, jemuž k bronzu chyběl jen metr délky skoku. Jeho dobře provedené skoky 105 a 107 m ocenili styloví rozhodčí. Stříbrná a bronzová medaile patřily finským reprezentantům Jari Puikkonovi a Matti Nykänenovi.

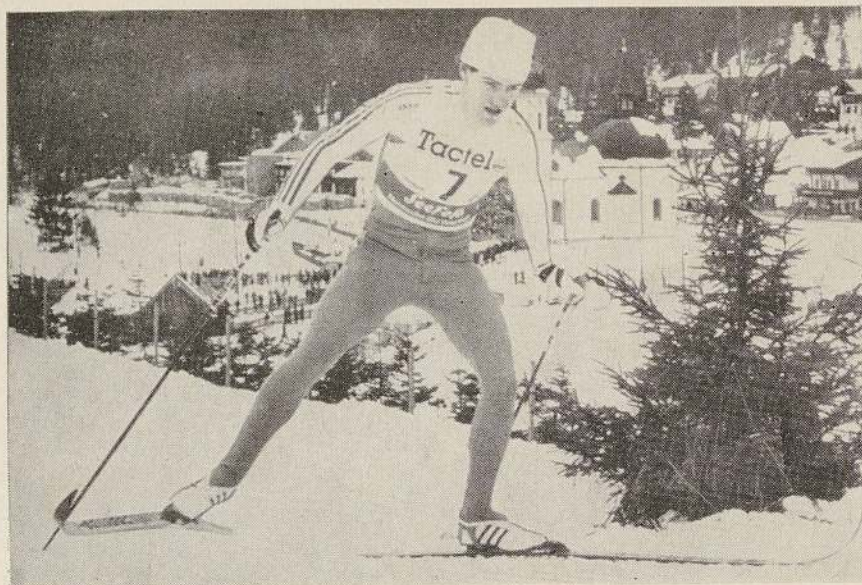
Diváci si velmi přáli úspěch Rakušanů Vettoriho a Feldera. Po prvním

kole měl k němu blízko Vettori, který druhým nejdelším skokem soutěže 109 m byl druhý za Bergerudem. O pět metrů kratší skok ve druhém kole však znamenal pokles na páté pořadí. Nedařilo se ani vítězi Intersportturné Weissflogovi (NDR), který skončil devátý. Ocenění zasluhuje šestnácté místo Miroslava Poláka, který loni ještě úspěšně bojoval na juniorském mistrovství světa, kde obsadil třetí místo. Dlouhoš měl vyhlídky na lepší umístění.

„Věděl jsem, že nejsem bez vyhlídek získat medaili, ale že se stanu mistrem světa je i pro mne překvapující,“ řekl v rozhovoru s novináři P. Bergerud. „Ve druhém kole jsem se neodvážil vše riskovat. Ale stačilo to k vítězství, a to se počítá. Takový úspěch je povzbuzením.“ Fin Matti Nykänen prohlásil: „Nedařilo se mi

Dvacetiosmiletý Nor Per Bergerud překvapil vítězstvím na velkém můstku v Innsbrucku, kde porazil všechny favority (Foto ČTK)

Sdruženář Hermann Weinbuch vybojoval pro NSR na 35. MS 1985 v klasických disciplínách první medaili, ale tu nejčestnější — zlatou (Foto ČTK)

v první dvacítky, dva v bodované šestce(1). Nositel zlaté olympijské medaile z této trati v Sarajevu a vítěz seefeldské třicítky Švéd Svan byl pátý. Ze sovětských běžců zaběhl tentokrát nejúspěšněji Zimjatov (8.), první desítku uzavíral Švýcar Grünfelder. Potěšitelné je 21. místo Petra Lisičana se ztrátou 2:56,9 min. na Härkönen.

Härkönen od startu nasadil ostré tempo a měl nejlepší mezičasy od startu do cíle. Pětadvacetiletý Fin první mezinárodní úspěch zaznamenal na mistrovství Evropy juniorů v roce 1978, kde na 15 km byl osmý. Na ZOH 1980 v Lake Placidu skončil na této trati devatenáctý a loni v Sarajevu

třináctý. Švéd Svan si stěžoval na nové lyže s plastickou skluznicí, které byly značně pomalejší než ty, s nimiž absolvoval třicítku.

Na startu se objevil poprvé populární finský běžec veterán Juha Mieto. Závod byl pro něho velkým zklamáním, skončil až 52. Nejzkušenější čs. reprezentant Bečvář byl z našich nejméně úspěšný a doběhl před Mietem na 51. místě.

V rychlém závodě se ukázalo, jak důležité je dobře zvládnout bruslení na všech úsecích tratě. Dramatický průběh byl pěknou podívanou pro diváky. Trenér čs. běžců Bohuslav Rázl byl spokojen s výkony mladých závodníků Lisičana a Bence.

gelbergu. Ze stříbrných medailí se radovali Rakušané a bronzové si odnesli reprezentanti NDR. Československé družstvo ve složení M. Švagerko, M. Polák, J. Parma a P. Ploc po zajímavém průběhu závodu obsadilo čtvrté místo ze třinácti startujících kolektivů.

Rakušané v soutěži dlouho vedli, nakonec však vyrovnanější kolektiv Finů hlavně zásluhou Nykänena rozhodl závod ve svůj prospěch. V čs. týmu si dobře vedli mladí reprezentanti Polák a junior Švagerko, zatímco P. Plocovi se na innsbrucké devadesátce opět nedařilo a Parma nedovedl zopakovat pěkný výkon ze závodu jednotlivců. „Podmínky pro závody byly mimořádně obtížné, škoda že Ploc ani Parma se s nimi nedovedli vypořádat,“ řekl trenér Peter Schlank. „S výkony mladých členů týmu Poláka a Švagerka jsem byl spokojen. Tentokrát zklamali i Norové.“ Sedmé místo jejich týmu s mistrem světa Bergerudem bylo pro trenéra Ludvika Zajce nepříjemným překvapením.

Norové vítězi, Italové druzí!

Štafetový závod mužů byl nejzajímavější ze všech soutěží 35. MS v klasických disciplínách a znamenal velkou podívanou i pro televizní diváky. V závěrečném kilometru rozhodl o vítězství Norů Ove Aunli před Italem Plonerem, když stříbrné medaile italské štafety jsou největším překvapením běžeckých závodů mužů. Dobře se na mistrovství světa připravili a dovedou náležitě využít bruslení. Vítězný norský tým běžel ve složení A. Mosen, P. G. Mikkelsplass, T. H. Holte a O. Aunli, Itálii reprezentovali A. Albarello, G. Vanzetta, M. de Zolt a G. Ploner. Bronzové medaile vybojoval Švédům Svan, když v posledním úseku na sedmém kilometru předběhl vítěze patnáctky Fina Härkönen.

Sovětská štafeta skončila až šestá, byla handicapována slabším výkonem nachlazeného Zimjatova. Čs. družstvo obsadilo osmé místo z dvacítky startujících kolektivů za rakouskými běžci, které připravoval na MS čs. trenér Jaroslav Honců. Sedmé pořadí je pro Rakušany úspěchem.

„Štafetový závod mužů byl jedinečným závodem,“ řekl ústřední trenér VSL ÚV ČSTV Jaroslav Potměšil. „Švédové zřejmě chtěli obhájit prvenství ze ZOH v Sarajevu. Wassberg na druhém úseku získal téměř půlminutový náskok před dalšími štafetami, ale nestačilo to. Bronzovou medaili Švédům nakonec zachraňoval Svan, více již nedokázal. Italové podali vynikající výkon, s bojovným výkonem a osmým místem našich reprezentantů jsem byl spokojen.“

Sovětské běžkyně překvapily

Po úspěších Norek na 10 i 5 km se očekávalo jejich vítězství ve štafetě 4 x 5 km, v níž byly velkými favoritkami. Nepodařilo se jim však zopakovat úspěch z loňských ZOH v Sarajevu. Zvítězilo sovětské družstvo ve složení T. Tichonovová, R. Smetaninová, L. Vasilčenkova a A. Romanovová před štafetou Norska, bronzové medaile patřily reprezentantkám NDR. Československý tým běžel ve složení Švubová, Havrančíková, Klimková a Svobodová a obsadil páté místo za Finkami.

Závod na posledním úseku v souboji s Norskou Aunliovou rozhodla Romanovová v závěrečném stoupání kilometr před cílem a zvítězila s náskokem 8,7 sekundy. V dramatickém závodě při poslední předávce vedoucí Nykkelmoová Aunliová zlomila hůlku, což znamenalo ztrátu několika cenových sekund, než Aunliová dostala novou. Před závěrečnou pětiku čs. družstvo bylo ještě třetí, když velmi dobře běžící Klimková předstihla Miserskou z týmu NDR. Svobodová na

posledním úseku nedokázala toto pořadí udržet. Byla předstihována Noackovou (NDR) i Finkou Matikainenovou.

„Naše reprezentantky se překonávaly,“ řekl sovětský trenér Igor Vorončichin po závodě. „Největší radost jsem měl z výkonu Romanovové, která je nováčkem družstva.“ Viera Klimková, která byla druhá nejrychlejší na třetím úseku za Kirvesniemiiovou, prohlásila: „Byl to napínavý závod a velmi náročný. Souboj s Miserskou jsem rozhodovala ve stoupáních, při sjezdech byly moje lyže pomalejší.“

Finští skokani obhájili prvenství

V soutěži družstev skokanů finský tým ve složení T. Ylipulli, P. Kokkonen, M. Nykänen a J. Puikkonen obhájil titul mistrů světa z loňského roku, kdy zvítězil ve švýcarském En-

Tým sdruženářů NSR nejlepší

Druhou zlatou medaili NSR vybojoval tým sdruženářů ve složení T. Müller, H. Schwarz a H. Weinbuch, který získal již podruhé nejvzácnější kov. Po skoku vedli reprezentanti NSR s náskokem dvaceti bodů před NDR a družstvem Norska, od něhož se očekávaly dobré výsledky v běhu, o téměř 26 bodů.

Štafeta se běžela opět Gundersenovou metodou a sdruženáři NSR po-

tvrdili, že mají vyrovnané výkony v obou disciplínách. Uhájili vysoký bodový náskok, neboť Norové na ně v běhu získali necelých pět bodů. Špatně zaběhli závodníci NDR. Byli až devátí a klesli z druhého místa na páté, Finové uhájili třetí pozici.

Čs. družstvo po skocích bylo desáté, v běhu mělo šestý čas a v celkové klasifikaci se posunulo na osmé místo z jedenácti startujících kolektivů.

Norky dominovaly ve dvacíctce

Velkým úspěchem Norek skončila závěrečná disciplína žen — běh na 20 km — v němž obsadily první čtyři místa. Titul mistryně světa vybojovala třiatdvacetiletá Grete Nykkelmoová před svými krajankami Pettersenovou, Boeovou a Aunliovou. Teprve pátá skončila nejlépejší sovětská běžkyně v tomto závodě Romanovová. Nykkelmoová se startovním číslem 2 již na pátém kilometru měla nejlepší mezičas 14:42,9 min. a náskok 12,1 s před Romanovovou. Na desátém kilometru byla druhá Aunliová se zpožděním 2,7 s na Nykkelmoovou a náskokem 3,7 s před Boeovou. Na 15. kilometru se již vypracovala na druhé místo Pettersenová před Aunliovou a Boeovou, která v poslední pětce předstihla Aunliovou. Byla to dosud nejrychlejší dvacítky žen v dějinách lyžování.

Z československých reprezentantek i tentokrát byla nejlépejší Viera Klimková. V soutěži 43 nejlepších běžkyň uzavírala první desítku a nechala za sebou trojnásobnou olympijskou vítězku Kirvesniemiiovou-Hämäläinenovou. Také zbývající tři čs. závodnice se vešly do nejlepší dvacítky: 16. Havrančíková, 19. Paulů a 20. Švubová.

„Zakončili jsme světový šampionát velkým úspěchem,“ řekl po závodě trenér norských běžkyň Dag Kaas. „Očekával jsem mnohem těžší souboj se sovětskými reprezentantkami. Byl to velmi náročný závod, všechny naše závodnice dobře bojovaly.“ „S umístěním našich závodnic v první dvacíctce jsem spokojen,“ prohlásil trenér čs. běžkyň Zdeněk Ciller. „Norky a sovětské reprezentantky byly nad naše síly v náročném dvacíctce.“

Střední můstek patřil Weissflogovi

Vítěz letošního Intersportturné Jens Weissflog (NDR) se dočkal zlaté medaile v závěrečném závodě skokanů na středním můstku s normovým bodem 70 m. Rozhodl o tom nejdelší skok soutěže 91 m v prvním kole a s jistotou skočených dobře stylově 89,5 m ve druhém ze sníženého nájezdu. Rakouští fanouškové se radovali z druhého místa Feldera v dramatickém průběhu soutěže před „zlatým“ Norem Bergerudem z velkého můstku.

I tentokrát z čs. reprezentantů byl nejlépejší Jiří Parma, který skončil devátý, ale se svým umístěním nebyl spokojen. Vždyť po prvním kole byl pátý s nadějí ještě zasáhnout do bojů o medaile. Soutěž zahájil ve velkém stylu osmnáctiletý Miroslav Polák stylově dokonalým skokem 90 m. Jury po překonání kritického bodu můstku dosavadní skoky anulovala a začalo se skákat znovu. Tak dlouhý a stylový skok Polák již nezopakoval a skončil sedmáctý. Po neúspěchu na velkém můstku i v soutěži družstev se Pavel Ploc nevzpohal, hrábl si při prvním skoku a skončil z našich skokanů poslední. Milan Švagerko měl nejdelší skok 87,5 m ve zrušené části prvního kola, další dva 79,5 a 81,5 m stačily jen na 27. místo.

Mezi těmi, kteří se nedostali do první desítky, byl i olympijský vítěz na velkém můstku Fin Matti Nykä-

Dvojnásobný olympijský vítěz ze Sarajeva Švéd Gunde Sván vybojoval první titul mistra světa 1985 v běhu na 30 km. Dokonale zvládl brustění, jak ukazuje náš obrázek [Foto ČTK]

nen. Skončil až jedenáctý a nerad se spokojoval s tím, že ho předstihla celá desítka skokanů.

Sván vítězem maratónu

Švéd Gunde Sván byl nejlépešíjším běžcem 35. MS. Po zlaté medaili na 30 km a bronzové ze štafety získal druhou zlatou v závěrečném maratónu. Závod, jehož závěr zastihlo husté sněžení, byl závěrečným dramatem šampionátu. Českoslovenští běžci především zásluhou Miloše Bečváře příjemně překvapili. Jeho páté místo v konkurenci šedesátky nejlepších lyžařů je velkým úspěchem. Povzbudivé je i patnácté místo Petra Lisičana a šestnácté Pavla Bence.

Pro stříbrnou medaili si doběhl zkušený Ital Maurilio de Zolt před Norem Ovem Aunlim a uzavřel sérii úspěchů italských běžců, kteří se znovu zařadili do světové špičky. Nejlepší sovětský běžec v tomto závodě Sachnov byl až osmý se ztrátou více než tři minuty na vítězného Svana.

Třiatdvacetiletý Gunde Sván opět v tomto závodě dokázal, že dokonale ovládá Siitonenův krok. Svým výkonem téměř o pět minut překonal dosud nejlepší čas svého krajan Thomase Wassberga na tuto trať, přestože ve druhé polovině závodu při vytrvalém sněžení stopa byla těžká a pomalejší. V polovině závodu vedl ještě Sachnov těsně před Svánem a de Zoltem. V závěru závodu se však propadal až na osmé pořadí.

„Naším běžcům se vydařil závěr mistrovství světa a napravil některé slabší výsledky,“ řekl ústřední trenér Jaroslav Potměšil. „Bečvář svým výkonem a pátým místem patřil mezi hrdiny maratónu.“

Přehled výsledků 35. MS 1985 v klasických disciplínách

Muži

30 km: 1. Gunde Svan [Švéd.] 1:18:24,1, 2. Ove Aunli [Nor.] — 25,0, 3. Harri Kirvesniemi [Fin.] — 36,1, 4. Wassberg [Švéd.] — 39,2, 5. Härkönen — 40,3, 6. Karvonen [oba Fin.] — 1:18,7, 7. Vanzetta [It.] — 1:27,9, 8. Guidon [Švýc.] — 1:53,5, 9. Ploner [It.] — 2:03,1, 10. Hallenbarter [Švýc.] — 2:24,9, 11. Mogren [Švéd.] — 2:28,2, 12. Grünenfelder [Švýc.] — 2:34,7, 13. Holte [Nor.] — 2:38,9, 14. Batuk [SSSR] — 2:48,5, 15. Fine [Fr.] — 2:51,0, 16. Walder [It.] — 2:53,9, 17. Zimjatov [SSSR] — 3:17,7, 18. G. Holte [Nor.] — 3:32,7, 19. Jaussaud [Fr.] — 3:33,6, 20. Polvara [It.] — 3:57,9. — **26. Bečvář — 4:32,0, 36. Blaško — 5:43,6, 45. Lisičan — 7:50,0.** — Startovalo 81 běžců, 75 závod dokončilo. Mezi šesti, kteří vzdali na trati, byl i Bulhar Lebanov.

Závod sdružený: 1. Hermann Weinbuch [NSR] 410,0 b., 2. Gert Andersen [Nor.] 399,84, 3. Jouko Karjalainen [Fin.] 396,60, 4. Hunger [NDR] 391,75, 5. Glanzmann [Švýc.] 390,32, 6. Dotzauer [NDR] 386,88, 7. Mosele [It.] 384,17, 8. Boegseth [Nor.] 381,44, 9. Schaad [Švýc.] 380,11, 10. Cervjakov [SSSR] 377,50, 11. Ylipulli [Fin.] 376,85, 12. Majorov [SSSR] 373,69, 13. Müller [NSR] 371,47, 14. A. Prosvirnin [SSSR] 370,22, **15. Klimko 368,41,** 16. E. Andersen [Nor.] 367,15, 17. Bafia [Pol.] 366,86, 18. Sulzenbacher [Rak.] 363,61, 19. Levandi [SSSR] 362,82, 20. Leinonen [Fin.] 359,78. — **26. F. Repka 343,60, 30. Tatranský 327,90.** — **Skok:** 1. Hunger 221,0 (86 a 90), 2. Schwarz [NSR] 204,1 (81 a 83), 3. G. Andersen 198,8 (79,5 a 83), 4. Sulzenbacher 194,1 (79 a 80,5), 5. Mosele 193,2 (77 a 80,5), 6. Ylipulli 191,8 (79 a 80), 7. Weinbuch 190,1 (80 a 79,5), 8. Müller 189,3 (79,5 a 79,5). — **15. Klimko 183,3 (77,5 a 79), 33. Tatranský 158,6 (75 a 73), 40. F. Repka 147,8 (68 a 73,5).** — **15 km:** 1. Weinbuch 43:52,2, 2. Glanzmann — 5,2, 3. Karjalainen — 14,8, 4. Schaad — 1:42,6, 5. Leinonen — 1:48,8, 6. Dotzauer — 1:58,8. — **11. Repka — 2:41,3, 18. Klimko — 3:52,6, 27. Tatranský — 5:38,0.** — Bylo klasifikováno 40 sdruženářů.

Skok na velkém můstku (P 90 m): 1. Per Bergerud [Nor.] 224,2 (110 a 106), 2. Jari Puikkonen 223,0 (108 a 107,5), 3. Matti Nykänen [oba Fin.] 221,7 (108 a 108), 4. Parma 220,6 (105 a 107), 5. Vettori [Rak.] 219,0 (109 a 104), 6. Ulaga [Jug.] 216,9 (106 a 108), 7. Felder [Rak.] 215,7 (106 a 105), 8. Kokkonen [Fin.] 215,3 (106 a 106,5), 9. Weissflog [NDR] 215,2 (104 a 107), 10. Stjernen [Nor.] 213,0 (105 a 108), 11. Ostwald 207,3 (101,5 a 106), 12. Deckert [oba NDR] 205,2 (102 a 104), 13. Kogler [Rak.] 201,4 (100 a 101,5), 14. Tepeš [Jug.] 198,9 (101,5 a 105), 15. Berg [Nor.] 195,9 (100 a 105), **16. Polák 194,9 (102 a 97),** 17. Sato [Jap.] 190,2 (98 a 98), 18. Prokopenko [SSSR] 185,3 (98 a 97), 19. Nišikata [Jap.] 183,8 (99 a 96), **20. P. Ploc 182,4 (108 a 91).** — **33. Dluhoš 172,3 (97 a 93).** — Startovalo 62 skokanů ze sedmácti zemí.

15 km: 1. Kari Härkönen 40:42,7, 2. Thomas Wassberg — 13,3, 3. Maurilio de Zolt [It.] — 44,5, 4. Vanzetta — 50,5, 5. Svan — 1:04,7, 6. Kirvesniemi — 1:14,7, 7. Monsen [Nor.] — 1:20,9, 8. Zimjatov — 1:30,1, 9. Aunli — 1:35,8, 10. Grünenfelder — 1:40,9, 11. Mikkelssplass [Nor.] — 1:42,3, 12. Karvonen — 1:43,7, 13. Batuk — 1:54,0, 14. Hole [Nor.] — 2:01,6, 15. Ploner — 2:02,7, 16. Smirnov [SSSR] — 2:06,3, 17. Albarello [It.] — 2:16,6, 18. Braa [Nor.] — 2:19,9, 19. Guidon — 2:25,9, 20. Mogren — 2:41,8, **21. Lisičan**

— 2:56,9, **33. Benc — 4:36,0, 51. Bečvář — 5:32,0.** — Z 91 startujících bylo 86 klasifikováno.

Soutěž družstev ve skoku: 1. Finsko (T. Ylipulli, P. Kokkonen, M. Nykänen, J. Puikkonen) 583,0, 2. Rakousko (A. Felder, A. Kogler, G. Stranner, E. Vettori) 579,2, 3. NDR (F. Sauerbrey, M. Deckert, K. Ostwald, J. Weissflog) 550,8, **4. CSSR (M. Svagerko, M. Polák, J. Parma, P. Ploc) 531,0,** 5. USA (N. Stolzlechner, R. Newborn, M. Konopacke, M. Holland) 500,6, 6. Japonsko (Y. Natase, A. Sato, C. Nišikata, M. Akimoto) 484,4, 7. Norsko (H. Persson, R. A. Berg, H. Stjernen, P. Bergerud) 482,7, 8. NSR 477,2, 9. Jugoslávie 471,0, 10. SSSR 416,0. — Startovalo 13 družstev, všechna byla klasifikována.

4x10 km: 1. Norsko (A. Monsen, P. G. Mikkelssplass, T. H. Holte, O. Aunli) 1:52:21,0, 2. Itálie (M. Arborello, G. Vanzetta, M. de Zolt, G. Ploner) — 6,5, 3. Švédsko (E. Östlund, T. Wassberg, T. Eriksson, G. Svan) — 19,4, 4. Finsko (A. Karvonen, V. Hämläinen, H. Kirvesniemi, K. Härkönen) — 40,8, 5. Švýcarsko (K. Hallenbarter, G. Guidon, J. Am Bühli, A. Grünenfelder) — 1:36,7, 6. SSSR (A. Batuk, N. Zimjatov, V. Smirnov, J. Burlakov) — 2:08,7, 7. Rakousko (A. Gumpold, A. Stadiober, A. Blatter, F. Gattermann) — 3:27,2, 8. CSSR (M. Blaško, M. Bečvář, P. Benc, P. Lisičan) — 4:07,0, 9. USA — 4:26,7, 10. Francie — 5:47,4. — Všechny 12 startujících štafet závod dokončilo.

Závod družstev sdruženářů: 1. NSR (T. Müller, H. Schwarz, H. Weinbuch) 1276,90, 2. Norsko (G. Andersen, E. Andersen, H. Boegseth) 1256,02, 3. Finsko (J. Peikonen, J. Ylipulli, J. Karjalainen) 1202,60, 4. SSSR (A. Prosvirnin, A. Levandi, A. Majorov) 1199,34, 5. NDR (O. Warg, H. Hunger, U. Dotzauer) 1174,58, 6. Polsko (T. Bafia, K. Koltas, J. Gunka) 1166,58, 7. Rakousko (K. Sulzenbacher, G. Csar, W. Schwarz) 1150,96, **8. CSSR (J. Klimko, K. Tatranský, F. Repka) 1136,88,** 9. USA 1115,42, 10. Japonsko 1086,32. — **Skok:** 1. NSR 635,5, 2. NDR 615,9, 3. Norsko 609,8, 4. SSSR 576,3, 5. Rakousko 575,3, 6. Japonsko 571,8, 7. Finsko 566,1, 8. Polsko 557,7, 9. USA 543,4, **10. CSSR 529,4. — 3x10 km:** 1. Norsko 646,22, 2. NSR 641,40, 3. Finsko 636,50, 4. SSSR 623,04, 5. Polsko 608,88, **6. CSSR 607,48,** 7. Rakousko 575,46, 8. USA 571,52, 9. NDR 558,68. — Startovalo 11 družstev, všechna byla klasifikována.

Skok na středním můstku (P 70 m): 1. Jens Weissflog 225,3 (91 a 89,5), 2. Andreas Felder 216,0 (84,5 a 90,5), 3. Per Bergerud 214,6 (84 a 89,5), 4. Deckert 212,8 (85 a 88), 5. Vettori 212,5 (87 a 88), 6. Ostwald 211,2 (83 a 89), 7. Puikkonen 210,9 (86,5 a 87,5), 8. Holland [USA] 209,6 (84,5 a 89), **9. Parma 209,1 (84 a 87),** 10. Berg 208,3 (83 a 87,5), 11. Nykänen 206,4 (83,5 a 85), 12. Stannarius [NDR] 202,6 (83,5 a 85), 13. Stranner [Rak.] 201,6 (82 a 86,5), 14. Tepeš [Jug.] 199,7 (82 a 85), 15. Kokkonen 197,5 (81,5 a 83,5), 16. Sato [Jap.] 194,3 (79,5 a 83,5), **17. Polák 193,1 (81 a 82,5),** 18. Collins [Kan.] 192,6 (81 a 85), 19. Fijas [Pol.] 192,5 (83 a 82), 20. Kogler 190,8 (80,5 a 80). — **27. Svagerko 184,1 (79,5 a 81,5), 57. P. Ploc 157,1 (80 a 81).** — Všechny 65 startujících skokanů bylo klasifikováno.

50 km: 1. Gunde Svan 2:10:49,9, 2. Maurilio de Zolt — 1:02,7, 3. Ove Aunli — 1:47,8, 4. Härkönen — 2:27,6, **5. Bečvář — 2:43,6,** 6. Mogren — 2:45,0, 7. Kirvesniemi — 2:57,3, 8. Sachnov [SSSR] — 3:02,3, 9. T. H. Holte [Nor.] — 3:33,7, 10. Bellmann [NDR] — 3:35,6, 11. Batuk — 3:43,5, 12. Burlakov [SSSR] —

4:32,7, 13. Polvara — 4:36,3, 14. Mikkelssplass — 4:44,3, **15. Lisičan — 5:11,2, 16. Benc — 5:30,2,** 17. Locatelli [Fr.] — 5:56,2, 18. Hallenbarter — 6:30,2, 19. Persson [Švéd.] — 6:57,5, 20. G. Holte — 7:21,1. — Ze 60 běžců 58 závod dokončilo.

ŽENY

10 km: 1. Anette Boeová [Nor.] 30:54,8, 2. Marja-Liisa Kirvesniemiová [Fin.] — 1,4, 3. Grete Nykkelmoová [Nor.] — 3,2, 4. Smetaninová [SSSR] — 10,6, 5. Jahrenová — 24,3, 6. Aunliová [obě Nor.] — 24,6, 7. Stěpanovová [SSSR] — 30,6, 8. dal Sassová [It.] — 50,7, **9. Klimková — 55,2,** 10. Risbyová [Švéd.] — 1:08,8, 11. Vasilčenková — 1:13,8, 12. Romanovová [obě SSSR] — 1:27,7, 13. Pettersenová [Nor.] — 1:29,1, 14. Kratzerová — 1:38,9, 15. Thomasová [obě Švýc.] — 1:49,1, 16. Nestlerová — 1:55,7, 17. Noacková [obě NDR] — 1:59,1, 18. Walkerová [Kan.] a Lambergová [Švéd.] obě — 2:26,1, 20. Massonová [Kan.] — 2:30,6. — **21. Havrančíková — 2:42,7, 25. Svubová — 3:07,8, 27. Svobodová — 3:36,0.** — Všechny 59 startujících žen závod dokončilo.

5 km: 1. Anette Boeová 15:14,8, 2. Marja-Liisa Kirvesniemiová — 10,3, 3. Grete Nykkelmoová — 11,8, 4. Aunliová — 18,7, 5. Jahrenová — 19,3, **6. Klimková — 21,9,** 7. Pettersenová — 22,2, 8. Smetaninová — 31,0, 9. Kratzerová — 35,7, 10. Risbyová [Švéd.] — 46,8, 11. Matikainenová [Fin.] a Miserská [NDR] obě — 50,5, **13. Havrančíková — 50,7,** 14. Thomasová — 50,8, 15. Noacková — 55,0, 16. Zimjatovová [SSSR] — 56,9, 17. Johanssonová [Švéd.] — 57,4, 18. Massonová [Kan.] a Ordinová [SSSR] obě 1:03,2, 20. Lambergová — 1:04,0. — **29. Svubová — 1:22,3, 32. Paulů — 1:33,2.** — Všechny 61 startujících závod dokončilo.

4x5 km: 1. SSSR (T. Tichonovová, R. Smetaninová, L. Vasilčenková, A. Romanovová) 1:04:50,1, 2. Norsko (A. Boeová, A. Jahrenová, G. Nykkelmoová, B. Aunliová) — 8,7, 3. NDR (M. Drescherová, G. Nestlerová, A. Miserská, U. Noacková) — 1:06,9, 4. Finsko (P. Määttäová, J. Savolainenová, M. L. Kirvesniemiová, M. Matikainenová) — 1:41,9, **5. CSSR (D. Svubová, A. Havrančíková, V. Klimková, G. Svobodová) — 2:12,1,** 6. Švýcarsko (K. Thomasová, A. Lengacherová, M. Schönbächlerová, E. Kratzerová) — 3:00,1, 7. Švédsko (K. Lambergová, M. Risbyová, A. Dahlmanová, M. Johanssonová) — 4:33,1, 8. Itálie (K. Angererová, G. Sperottoová, P. Pozzoniová, G. Dal Sassová) — 5:20,6, 9. Kanada — 6:00,0, 10. USA — 7:33,1. — Startovalo 12 štafet, všechny byly klasifikovány.

20 km: 1. Grete Nykkelmoová 59:19,1, 2. Brit Pettersenová — 18,4, 3. Anette Boeová — 24,4, 4. Brit Aunliová — 46,7, 5. Romanovová — 1:03,0, 6. Risbyová — 1:21,5, 7. Smetaninová — 1:43,5, 8. Vasilčenková — 1:51,1, 9. Stěpanovová — 2:13,0, **10. Klimková — 2:14,4,** 11. Noacková — 2:32,2, 2. Kirvesniemiová — 2:43,4, 13. Zimjatovová — 2:47,6, 14. dal Sassová — 3:08,1, 15. Kratzerová — 3:30,4, **16. Havrančíková — 3:40,1,** 17. Longová [USA] — 3:43,0, 18. Thomasová — 3:55,9, **19. Paulů — 4:08,0, 20. Svubová — 4:28,7.** — Všechny 43 startujících závod dokončilo.

Hledání cesty vpřed

Být lepší a výkonnější předpokládá především pracovat více a lépe. Objem má však svoje omezení a tak ono prostě a snadno vyslovené „lépe“ znamená pracovat promyšleně, koncepčně tak, aby byly respektovány biologické a růstové zvláštnosti sportovců, jejich individualita, psychologické předpoklady apod. Jenom toto prostě naznačení širě a hloubky problému ukazuje, že jde o oblast dosud nevyčerpanou a skrývající mnoho rezerv. Jde tedy jen o to je hledat a nalézat.

V lyžování je známo, že po mistrovství světa a mistrovství světa juniorů 1985 dojde k přestavbě reprezentačních družstev, výměně kádrů a nutně musí dojít i ke zlepšení metodické práce — vyhodnocování (tréninku i soutěží, rozvoje pohybových schopností, fyziologických a motorických předpokladů, úrovně techniky, psychiky — zvláště schopnosti přijímat riziko, koncentrovat se na výkon i soutěž apod.). Vyhodnocení vykonané tréninkové práce i dosažených výsledků za aktivní účasti sportovce je potom základem plánování. Plánování objemu přípravy, výběru tréninkových prostředků a metod, skladby mikro a makrocyklu, technické i taktické a psychologické přípravy, regenerace, harmonogramu soutěží i kontrol atd. Významným předpokladem úspěšnosti práce je účinnost kontroly a výpovědní schopnost získaných poznatků zpět do tréninkového procesu (v oblasti struktury výkonu, fyziologických, biochemických, biomechanických i psychologických předpokladů).

Základními stavebními kameny úspěšné práce je trenér a sportovec. O trenérovi, jeho významu, nárocích na jeho úroveň (společenskou, lidskou, odbornou, organizační, politickou) bylo již mnoho napsáno — faktem zůstává, že mezi naší více než stovkou profesionálních trenérů v lyžování je (při vši úctě k vykonané práci) nedostatek vhodných typů (nelze upřít zapálenost pro věc, skutečnost, že mají lyžování rádi a mnozí mu „obětavali“ celý život, lepší postavení i rodinné zázemí). Obrazně řečeno, vzdělaných, tvořivých, obětavých a trpělivých trenérů je potřeba jako soli. Přitom nelze v žádném případě podceňovat zkušenosti a vykonanou práci stávajících.

Vyslovíme-li slovo sportovec, máme na mysli výběr vhodných typů a následující rozvoj předpokladů. Nedomníváme se, že stávající výběr, ačkoliv není plně vědecky podložen a řízen, neprobíhá celostátně a v součinnosti s ostatními sportovními odvětvími, je špatný. Jsem přesvědčen, že zásluhou rodičů, učitelů, cvičitelů, trenérů a funkcionářů nám mnoho talentů neuniká a dostává se do základního výběru (pokud nejde jen o nábor), jsem ale na druhé straně toho názoru, že při dalších stupních „výchovného řízení“ (to znamená v jednotlivých etapách přípravy a závodění) neumíme rozpoznat skutečné předpoklady od biologické akcelerace, význam předchozí (často velmi tvrdé a speciální) přípravy na výkonnost v dané věkové kategorii a skutečné vlivy tréninkové práce na rozdíl od vlivů růstových. Iedně tak lze totiž vysvětlit jednak velké procento těch, kteří po několikaleté přípravě (do které bylo investováno mnoho prostředků, úsilí a času) dosahují sotva průměrných výsledků [a přitom často promarnili možnost vyniknout v jiné oblasti], jednak procento těch, kteří sice dosahovali dobrých (ale i výborných) výsledků, prokazovali zájem, měli i předpoklady, přesto však zůstali za očekáváním.

Zde ovšem přistupuje nový a velice významný faktor — tréninkový proces od začátečníka k vrcholovému lyžaři není v žádném případě jen mnohonásobné opakování téhož — to znamená zvyšování objemu, střídání období v RTC a čekání na výsledek. A nyní budme upřímní: lze skutečně svádit mnoho let (až na vzácné a dobře známé výjimky) produkovanou průměrností jen na malé a omezené schopnosti a předpoklady sportovců? Příkladem za všechny je situace v závodě sdruženém — mladí sdružená na úrovni žáků (částečně i dorostenců) jsou výbornými skokany i běžci (faktem je, že mnozí přejdou ke skoku apod.), ale i tak, dále jakoby končily schopnosti sportovců i trenérů.

Z obecných zákonitostí rozvoje organismu vyplývá, že ačkoliv je geneticky naprogramován, konečná realizace programu významně závisí na působení vnějšího prostředí. Efekt vlivu faktorů vnějšího prostředí (sem pochopitelně patří i tréninkové zatížení) je individuální a závisí

na nestejném přírůstku vytrvalosti, rychlosti a síly u různých jedinců při působení stejného tréninkového zatížení. Přitom je velmi důležité, aby působení vnějších vlivů bylo „v souladu“ s adaptačními možnostmi organismu daného věkového období. Je stále platnou pravdou, že slabé podněty nevyvolávají odpovídající efekt, příliš silné (a ty, které svým charakterem (!) neodpovídají adaptačním možnostem organismu) mohou vést k vyčerpání adaptačních možností a organismus sportovce se může dostat do stavu genetického vyčerpání. Přitom různé orgány a systémy se vyvíjejí postupně a rozdílně. Proto pouze zvýšený objem kilometrů, větší počet slalomových branek, strmější svah, větší skokanský můstek není a nemůže být jediným a dostatečně účinným podnětem zvyšování sportovní výkonnosti až na vrcholovou úroveň.

Skutečností je, že náš systém, při kterém je potřeba neustále dokazovat úroveň výkonnosti při zařazování, setrvalování a přecházení z ST — TSM — SVSM — SVS vlastně nerespektuje uvedené obecné biologické zákonitosti rozvoje organismu.

Velmi vážně je potřeba přistoupit k dosavadní zavedené praxi rozvoje jednotlivých pohybových schopností a jejich kontrole — např. síly — názory na význam irokinetického silového tréninku pro běžece na lyžích, který vysoce převyšil tréninkový efekt intervalového tréninku. Za uvedení stojí i výsledek skokanských schopností Fina Matti Nykänen a srovnání se skokany do výšky a do dálky. Při testu opakovaných vertikálních výskoků na tenzometrické desce po dobu 15 sekund, kdy se měřila délka kontaktu s deskou a délka pobytu ve vzduchu měl o 30 % lepší výsledky než všichni ostatní. Zajímavý je i přístup rakouských sjezdařů k měření lokální statické vytrvalosti — úkolem je vydržet ve dřepu na jedné noze, stehno vodorovně, s činkou o váze 5 % vlastní hmotnosti — používá se již téměř deset let a pro specialisty v obřím slalomu a sjezdu ve věku 15—16 let je 55—60 s, 17—18 let 65—72 s a 19—25 let 75—80 sekund.

Jako podnět k zamyšlení lze uvést např. i přístup k rozvoji speciální vytrvalosti. Adaptace organismu probíhá ve fázích. V první fázi bez ohledu na působení vnějších faktorů je zachovávána stálost vnitřního prostředí, ve druhé fázi je homeostáza narušována a dochází k udržování životních funkcí zvýšenou činností systémů (především dýchání), dále pokračuje přizpůsobování a nastupuje třetí fáze. V tréninku první fáze znamená zapracování organismu — je charakteristické zvyšováním činnosti systému energetického zabezpečení a dosažením setrvalého stavu, představuje asi 20—30 % z celkové doby trvání práce. V období druhé fáze dochází ke štěpení uhlovanému, v krvi je větší množství laktátu (7—9 mmol/l), dochází k uhlovanému vyhladovění a lyžaři, kteří nedovedou trpět snížit intenzitu pohybu. Ti, kteří to dovedou, postupně zapojí i štěpení bílkovin (zvýšená koncentrace močoviny) a vydají na trati svoje rezervy. To je vlastně třetí fáze.

Podnětných příkladů by se dalo uvést mnoho — vůbec jsme se zatím nezmínili o regeneraci, výživě, motorickém učení apod. Cílem článku však bylo naznačit směr vývoje, oblasti, ve kterých leží rezervy a do jisté míry i přístup k jejich hledání a odstraňování. Měl by být zároveň výzvou pro odborníky různých oborů, zkušené trenéry i závodníky k tomu, aby se nespokojovali s poznáním, hledali další možnosti a především si je nenechávali pro sebe, ale je sdělili dalším. Jedině tak poroste potenciální schopnost lyžařského aktivu, celého lyžování produkovat lyžaře vysoké výkonnosti úrovně.

Čeká nás mnoho práce. Je potřeba k ní přistoupit s vědomím, že nedojde-li ke zkvalitnění, prohloubení, lepšímu řízení a vyšší efektivitě naší práce, nemůže ani dojít nejen ke zlepšení dosažených výsledků, ale ani k jejich zopakování.

JAROSLAV POTMĚŠIL
ústřední trenér VSL ÚV ČSTV

Ke stavbě tratí pro sjezdové disciplíny

Jedním ze stálých námětů diskusí, porad i trenérských seminářů a debat závodníků i diváků je stavba tratí pro sjezdové disciplíny. Tak jako všechno sportovní dění i ona zaznamenává neustálý vývoj a mění se. Má-li naše sjezdové lyžování držet krok se světovým, je třeba, aby stavba domácích tratí byla v souladu se světovým trendem, protože jen tak je možné usnadnit nastupující generaci vstup do světových soutěží.

Stavba světových tratí je mimořádně náročná a kvalifikovaná práce. Vyžaduje nesmírný cit k vystižení charakteru svahu i terénu, reálný a objektivní odhad technické i fyzické vyspělosti závodníků a vyžaduje i dlouholetou aktivní trenérskou zkušenost. Lyžařská pravidla sice poskytují základní normy, ale prostým absolvováním kursu se nikdo nemůže stát stavitelem kvalitních tratí.

Než se trenér či jiný pracovník vypracuje na takovou úroveň, aby byl schopen stavět tratě světové úrovně, musí nejen ovládat zákonitosti a dovednosti stavební. Musí také citlivě vnímat, jak jeho i cizí tratě závodníci projíždějí, a neustále se zdokonalovat. To není možné bez soustavné trenérské práce. Je výborné, je-li doprovázena nebo předchází-li jí i vlastní praxe závodnická.

Nikdy nebude možné stavět stejné tratě na témže svahu, protože faktorů, které je ovlivňují, je mnoho (sněh, lyžař, výzbroj aj.) a jejich celý komplex se nikdy neopakuje.

V tomto příspěvku se chci pokusit z hlediska závodníka, který má možnost zúčastňovat se světových sjezdových soutěží, posoudit a porovnat tratě ve světě s našimi. Jsem si vědoma toho, že toto porovnání nemůže být obecné, protože se „doma“ zúčastňují jen mistrovských závodů, které se světovým blíží víc než oblastní a místní. Nezapomínám také na to, že možnosti našich stavitelů tratí jsou ovlivňovány některými okolnostmi, které svými silami nemohou ovlivnit. Je to např. převažující charakter svahů, úroveň jejich úpravy, materiál pro stavbu branek apod.

Při mezinárodních soutěžích je běžná téměř stoprocentní kvalita úpravy závodních i tréninkových tratí. Zajišťuje ji organizátor. Trenér má k dispozici perfektně upravený svah a to mu umožňuje bez komplikací stavět trať. V našich podmínkách trenéři často musí brát v úvahu nedostatky v úpravě závodních svahů, jako je např. měkký sněh, hrbolatý či boulovitý povrch, nedostatek sněhu v některých úsecích, rozdílná kvalita sněhu, led a nový sněh. Tyto nemalé překážky narušují trenérovi stavějícímu trať jeho záměry a neumožňují postavit trať vstřícně požadovanou.

Světový trend ve stavbě tratí je charakterizován rytmičností a poměrně vysokou rychlostí jízdy. Samozřejmě, že roli zde hraje technická i fyzická vyspělost současných špičkových závodníků a úroveň jejich materiálního vybavení. Přispívá k tomu také používání kloubových brankových tyčí. Budou se dále zdokonalovat. Pro letošní sezónu se počítá se zavedením tyčí, které mají dokonce dva klouby. Mají neutralizovat následky střetu lyžaře s tyčí, zejména údery do obličejů způsobené pružností. V průběhu léta se tyto tyče testovaly ve Francii a budou předvedeny odborníkům z FIS.

Dalším charakteristickým rysem světových tratí je rozdílnost pro kategorie mužů a žen, která se u nás často opomíjí. Mužské tratě iako celek se vyznačují vyšší rychlostí i technickou náročností. Terénní překážky se stavbou tratí nezlehčují, mnohdy se jich využívá k znesnadnění jízdy. Nikdy však na úkor plynulosti. Ženské tratě nerosazují požadavek zachovat rytmičnost po celou dobu jízdy. Slalom pro ženy bývájí hustší, a proto i pomalejší. Sjezdy jsou situovány na rovné povrchy, zatímco u mužů nerovnosti náročnost tratě zvyšují.

Na našich soutěžích ve slalomových disciplínách často vidíme velké střídání rytmu. Trenéři vedou tratě po spádnicových a zavřených úsecích víc, než je žádoucí. V takových úsecích pak nejčastěji dochází k situacím, kdy je stavba bran nepřehledná. Ve větších rychlostech to samozřejmě vede k tomu, že mnoho závodníků nedojede do cíle.

(Nechci tím samozřejmě nic namítat proti organicky zařazeným pasážím, které změnu rytmu jakožto technickou dovednost závodníka vyžadují.) Čím nižší je soutěž a technická vyspělost závodníků, tím více se to odráží na obtížích a výpadech.

S tím souvisí i dvojí možnost projíždění bran. Ve světě již vymizela. Šířka bran rovněž nemá být v rozporu s rychlostí. U nás často vidáme příliš úzké brány ve vlásenkách, zavřených branách a dvojebranách. Tento nepoměr působí největší problémy při změnách rytmu. Změny rytmu jsou samy o sobě pro závodníky náročné a v případě úzkých bran se tato náročnost nadměrně komplikuje.

Podle mých zkušeností největší rozdíly mezi našimi a mezinárodními tratěmi jsou u obřího slalomu. U nás stále převažuje tendence stavět užší brány na hustých tratích. Někdy stavitelé nevystihnou terén a rychlostí mu pak nemohou odpovídat. Přechody z rovin do strmých úseků bývají příliš rychlé, výjezdy do rovin naopak pomalé. Někdy se objevují atypicky rovné úseky, na prudkých svazích pak příliš uzavřené oblouky s výjezdem někdy až do traverzu. Ty předpokládají vysokou technickou vyspělost závodníků.

Tratě obřího slalomu bývají často vedeny po terénních nerovnostech tak, že brána je buď odrazovou hranou ke skoku, nebo je pro náročnost terénu příliš zavřena. Také kvalitu sněhu je nutno více respektovat (měkký, tvrdý, led, střídavý) proto mění celý charakter stavby tratí. Někdy na pohled vypadá trať náležitě, ale projetí prvních několika jezdců se úseky stávají náročnějšími, dokonce neprůjezdnými.

Nedostatky se objevují i v cílových prostorech. Nebývají u nás vždy dost prostorné a neupravují se s náležitou pečlivostí, proto zde dochází ke zbytečným úrazům. Také spolupráce stavitelů s pořadateli se zde nejvíce projeví, zvláště u sjezdů. Souhrn různých organizačních a technických nedostatků vede pak k tomu, že sjezd, tato krásná lyžařská disciplína, se u nás stává obávaným a neoblíbeným.

Střídáním tratí ženských a mužských kategorií na jednom svahu je většinou ovlivněna stavba i profil sjezdovky. Stavitel pak vhodně nevyužije svahu. Především zatáčky musí být stavěny velmi citlivě. Naše podmínky to vyžadují z prostorových důvodů — nemáme k dispozici široké oláně, častěji úzké průjezdy lesem. Proto tratě kladou i vyšší nároky na psychiku závodníka.

Trenéři ve snaze postavit náročnou sjezdovou trať někdy opomíjejí závažný fakt, že naši závodníci nemají doma možnost trénovat tuto disciplínu, a že proto nejsou připraveni technicky ani psychicky a tím větší chyby dělají.

Abychom však byli spravedliví, přiznejme také, že ani tratě na světových soutěžích vždy nevyhovují požadavkům rozvoje sjezdových disciplín. Platí pro ně stejně výhrady jako pro naše.

V závěru chci zdůraznit, že stavitelé zanechávají ve svých tratích část vlastní individuality, a proto se tratě vždy budou navzájem odlišovat podle toho, kdo je stavěl. Tato proměnlivost podmínek však láká i závodníky a vede je ke stálému učení a zdokonalování. A tak jako závodník neustále trénuje a závodí, i trenérovi stavba tratí přináší neustále nové zkušenosti.

Proto je téměř základní podmínkou sjezdové přípravy prokládat jednotyčový trénink stavbou i projížděním bran. Z vlastní zkušenosti dobře vím, že trať s jednou tyčí nikdy není tak variabilní jako branková. Teprve zde získávají prostorovou orientaci jak závodníci, tak trenéři a stavitelé tratí.

OLGA CHARVÁTOVÁ

Pohár přátelství sdruženářů

z oddílů

Prvním mezinárodním závodem nové sezóny v ČSSR byl Pohár přátelství sdruženářů, který se konal 19.—20. prosince 1984 na Štrbském Plese a skončil velkým úspěchem sovětských reprezentantů. Zásluhou obětavé práce tatranských organizátorů se závod mohl uskutečnit i za velmi nepříznivých sněhových podmínek v celé střední Evropě v úvodu závodního období. Sedmdesátka ve Vysokých Tatrách byla jediným místem, kde se v té době dalo skákat. Pro čs. sdruženáře byl závod důležitou prověrkou výkonnosti a připravenosti před závody Světového poháru a mistrovství světa v Seefeldu.

Sovětská reprezentanta zvítězili s převahou v soutěži družstev mužů i jednotlivců, když NDR vyslala k závodům jen druhou garnituru a její tým pro diskvalifikaci Beetze (bruslení v cílové rovině) nebyl klasifikován, stejně jako celek Polska, v němž Bafia závod nedokončil. První družstvo ČSSR mělo na první tým SSSR ztrátu více než 62 bodů. Z čs. jednotlivců byl nejspěšnější Ján Klimko, který skončil čtvrtý za sovětskými sdruženáři. Osvědčilo se uspořádání závodu Gundersenovou metodou. Běh se konal na pětikilometrovém okruhu, který absolvovali závodníci třikrát. V něm rozhodl o prvenství Alexander Prosvirnin, který po skocích byl na čtvrtém pořadí. V běhu byl podstatně rychlejší než všichni tři závodníci před ním (Levandí, Klimko, Červjakov). Velmi zajímavý byl souboj Klimka s Levandím, který rozhodl v závěru mladý sovětský reprezentant rozdílem osmi sekund. Stoupající výkonnost potvrdil Karol Tatranský.

V soutěži družstev juniorů byl souboj prvních celků SSSR a ČSSR mnohem vyrovnanější hlavně zásluhou Františka Repky, který vybojoval prvenství v jednotlivcích před Dimitrijem Prosvirninem, nejspěšnějším skokanem. Dimitrij Prosvirnin v první části závodu získal na Repku 17,3 bodu, to však nestačilo, neboť v běhu na 10 km byl až osmý se ztrátou 1:32,3 min. na F. Repku, který si tak řekl o nominaci do družstva pro MS v Seefeldu.

„Přál bych si, aby výkonnost našich reprezentantů v dalších závodech před mistrovstvím světa měla stoupající tendenci,“ řekl trenér čs. sdruženářů Ladislav Seidl. „Dobrou formu prokázal junior F. Repka. Čeká nás těžký úkol: znovu přiblížit čs. sdružený závod ke světové špičce.“

PŘEHLED VÝSLEDKŮ POHÁRU PŘÁTELSTVÍ

Družstva mužů: 1. SSSR I. (Majorov, Červjakov, A. Prosvirnin 1285,440, 2. SSSR II. (Terentiev, Bondarev, Levandí) 1240,930, 3. ČSSR I. (Frák, Tatranský, Klimko) 1223,295, 4. ČSSR II. (Plecháč, Dvořák, Peterka) 1089,665 b. Družstvo NDR neklasifikováno (Beetz byl diskvalifikován pro bruslení v cílové rovině).

Družstva juniorů: 1. SSSR I. (Zavjalov, Nikiforov, D. Prosvirnin) 1212,940, 2. ČSSR I. (Pitoňák, F. Repka, Prokúpek) 1201,360, 3. NDR II. (Menz, Schmidt, Abrazis) 1174,160, 4. NDR I. (Bennecken, Prenzel, Wagler) 1156,100, 5. NDR III. 1103,560, 6. ČSSR III. (Tkáčik, V. Repka, Vrbíčan) 1037,700. Neklasifikována družstva Polska (Jarzabek vzdal) a ČSSR II. (J. Kovařík diskvalifikován pro bruslení v cílové rovině).

Muži jednotlivci: 1. Alexander Prosvirnin 433,600 (213,600 a 220,000), 3. Alexander Majorov (oba SSSR I.) 428,875 (210,900 a 217,975), 3. Allar Levandí

(SSSR II.) 425,730 (218,300 a 207,430), 4. Klimko (ČSSR I.) 424,145 (217,900 a 206,245), 5. Červjakov (SSSR I.) 422,965 (213,900 a 209,065), 6. Tatranský (ČSSR I.) 417,380 (210,700 a 206,680), 7. Bondarev 410,680, 8. Terentiev (oba SSSR II.) 404,520, 9. Blechschmidt (SCT NDR) 396,830, 10. Dvořák (ČSSR II.) 386,065, 11. Frák (ČSSR I.) 381,770. — Nejspěšnější Polák byl Koltas s 367,970 b. — **Skok:** 1. Levandí 218,3 (76 a 81), 2. Klimko 217,9 (75 a 78,5), 3. Červjakov (213,9 (76 a 82), 4. A. Prosvirnin 213,6 (80,5 a 77), 5. Bondarev 212,1 (80 a 77,5), 6. Majorov 210,9 (74 a 79), 7. Tatranský 210,7 (76 a 75,5), 8. Terentiev 208,1 (72,5 a 78), 9. Bafia (Polsko) 197,9 (78 a 75), 10. R. Kumpošt (Dukla Liberec) 194,1 (75,5 a 74,5). — **15 km:** 1. A. Prosvirnin 50:13,8, 2. Majorov 50:27,3, 3. Červjakov 51:26,7, 4. Blechschmidt 51:35,6, 5. Levandí 51:37,6, 6. Tatranský 51:42,6, 7. Klimko 51:45,5, 8. Frák 52:22,0, 9. Dvořák 52:30,7, 10. Bondarev 52:36,6.

Juniori jednotlivci: 1. František Repka (ČSSR I.) 415,52 (200,60 a 214,92), 2. Dimitrij Prosvirnin (SSSR I.) 414,36 (217,90 a 196,46), 3. Dušan Pitoňák (ČSSR I.) 409,68 (217,00 a 192,68), 4. Schmidt (ASK NDR) 403,88, 5. Zavjalov (SSSR I.) 401,20, 6. Wagler (NDR I.) 398,34, 7. Nikiforov (SSSR I.) 397,38, 8. Abrazis (NDR II.) 394,10, 9. Skutin (SSSR) 390,36, 10. Bennecken (NDR I.) 383,84. — **13. Prokúpek (ČSSR I.) 376,16.** — **Skok:** 1. D. Prosvirnin 217,9 (80 a 82), 2. Pitoňák 217,0 (75 a 81), 3. F. Repka 200,6 (71 a 77), 4. Vrbíčan 199,4 (71 a 76,5), 5. Prenzel (NDR I.) 198,7 (76,5 a 78,5), 6. Skutin 198,5 (72 a 77,5), 7. Ustupki (Pol.) 196,0 (76 a 77), 8. Pustějovský 195,5 (75 a 78), 9. J. Kerda (oba ČSSR II.) 194,4 (72 a 79), 10. Nikiforov (SSSR I.) 191,6 (66 a 77). — **10 km:** 1. Zavjalov 33:36,6, 2. F. Repka 34:02,0, 3. Wagler 34:02,6, 4. Jacob (NDR III.) 34:12,5, 5. Schmidt 34:12,7, 6. Abrazis 34:28,1, 7. Nikiforov 34:47,7, 8. D. Prosvirnin 35:34,3, 9. Klepzig (SCT NDR) 35:34,7, 10. Bennecken 35:42,9, 11. Prokúpek 35:44,3, 12. Pitoňák 35:53,2.

Pohár ÚV ČSTV

Přehlídka nejlepších mladších dorostenců a dorostenek ze všech krajů bude spartakiádní soutěž talentované mládeže o Pohár ÚV ČSTV. Bude uspořádána v běhu, skoku, závodech sdruženém, ve slalomu a obřím slalomu. Zúčastní se jí ročníky 1969 a 1970. Klasické disciplíny jsou připravovány v Harrachově, sjezdové v Rokytníci. Chlapci poběží štafety 3×5 km a 7 km, děvčata 5 km a štafety 3×3 km. Startují krajská reprezentační družstva, po čtyřech mladších dorostenkách a dorostenkách v každé disciplíně. Pořadatelem této spartakiádní soutěže je Jiskra Harrachov, sjezdové disciplíny technicky zajišťuje LIAZ Jablonec. Bude uspořádána 8.—10. března 1985.

• **TJ MEZ FRENŠTÁT POD RADHOŠTĚM** uspořádala o prvním lednovém víkendu odložené celostátní kvalifikační závody skokanů o Cenu pohorské jednoty Radhošť. V prvním zvítězil Malec s 219,8 (86,5 a 91,5) před Mayerem (oba Dukla Liberec) 217,6 (87,5 a 88,5), Čížem (Dukla Banská Bystrica) 213,5 (86 a 89), T. Plocem (Dukla Liberec) 207,0 a Cáhlikem (Dukla Banská Bystrica) 206,1 (85,5 a 85,5). Ve druhém závodě bylo pořadí na vedoucích místech: 1. Mayer 224,8 (91 a 87,5), 2. Číž 223,2 (89 a 88), 3. T. Ploc 222,2 (89,5 a 87,5), 4. Malec 213,8 (89,5 a 83,5), 5. Slušný (Dukla Banská Bystrica) 212,2 (87,5 a 84,5).

• **31. ROČNÍK ZÁVODU PO HŘEBENECH KRKONOŠ** desetičlenných družstev mužů a pětičlenných kolektivů žen pořádají v neděli 24. února 1985 Slovan ÚV ČSTV Praha, RH Hradec Králové, RH Trutnov, Slovan Špindlerův Mlýn a Spartak Vrchlabí spolu s Českou státní pojišťovnou pod záštitou předsedy ÚV ČSTV Antonína Himla. Od letošního ročníku závod nese název Memoriál dr. Miroslava Hlaváčka. Zesnulý místopředseda ÚV ČSTV a předseda ČÚV ČSTV doc. PhDr. Miroslav Hlaváček byl jedním ze zakladatelů tohoto závodu, který patří k nejmasovějším lyžařským soutěžím. Start je v 7 hod. na lyžařském stadionu ve Sv. Petru ve Špindlerově Mlýně. Trať mužů vede ze stadionu na Horní Mísečky, Jestřábí a Labskou boudu, Martinovku, Špindlerovu, Obří a Luční boudu, bufet, Liščí horu, Lesní a Tetřeví boudy po nové lesní svážnici (zelená turistická značka) zpět k bufetu a po staré trati přes bývalou Klínovku k horní stanici Na pláni a po turistické sjezdovce do cíle na stadion ve Sv. Petru. Ženy běží ze stadionu přes Horní Mísečky, Jestřábí, Labskou, Martinovku a Špindlerovu boudu k boudě u Bílého Labe a potom do cíle na stadion.

• **TECHNOLEN LOMNICE NAD PEPEKOU** uspořádal o druhém lednovém víkendu národní klasifikační závod žáků-sdruženářů. V kategorii mladších z 62 startujících zvítězil Milan Kučera (Jiskra Harrachov) s 402,05 bodu před Čejchanem (TJ Semily) 401,65 a Špačkem (Technolen Lomnice) 399,00. V kategorii starších žáků bylo pořadí na vedoucích místech: 1. David Soldát (Jiskra Harrachov) 421,90, 2. Sudek (Technolen Lomnice) 416,66, 3. Štýbr (Jiskra Harrachov) 410,62, 4. Krejča (TJ Nové Město na Moravě) 387,74, 5. Pidančič (Jiskra Harrachov) 378,18. Bylo klasifikováno 32 žáků.

• **VTJ VIMPERK** oslaví letos třicetileté trvání lyžařského oddílu. Činnost zabezpečovala řada závodníků a funkcionářů. Současně vedení oddílu připravuje oslavu jubilea koncem září 1985 na Zadově. Shromažďuje písemné materiály a fotografie z činnosti oddílu a žádá všechny bývalé členy oddílu, aby zaslali veškeré dokumentární materiály na adresu mjr. Pavel Landa, Mírová 407, 385 01 Vimperk.

Weissflog podruhé

Dvacetiletý Jens Weissflog (NDR) obhájil své prvenství z 22. ročníku Intersportturné ve skoku na lyžích vyrovnanými výkony ve všech čtyřech závodech před Finem Mattim Nykänenem a svým krajanem — mistrem světa v letech Klausem Ostwaldem. Pro čs. lyžování bylo povzbuzující před blížícím se mistrovstvím světa 1985 v Seefeldu páté místo Pavla Ploce a desáté Jiřího Parmy v nejsilnější světové konkurenci stovky nejlepších skokanů ze sedmnácti zemí, v níž chyběli jen Japonci, jakož i dobré výkony junióra Martina Švagerka a Miroslava Poláka.

V letošním ročníku Intersportturné na každém ze čtyř můstků zvítězil jiný skokan. V Oberstdorfu to byl Rakušan Ernst Vettori, v Garmisch-Partenkirchenu Jens Weissflog, v Innsbrucku Matti Nykänen a v Bischofshofenu nečekaně Nor Hroar Stjernen. Andreas Felder (Rakousko) po čtyřech vítězstvích v úvodních závodech Světového poháru v zámoří se musel spokojit šestým místem a stál na stupních vítězů soutěže čtyř můstků jen v zahajovacím závodě v Oberstdorfu, kde skončil třetí.

Zdá se, že Intersportturné hodně napovědělo o nadějích skokanů na vybojování medailí na MS 1985 na můstcích v Seefeldu a Innsbrucku. Pro čs. lyžování je zvláště cenný nový rekord můstku Pavla Ploce 112 m v prvním soutěžním kole na můstku Bergisel v Innsbrucku, kde se bojovalo o cenné kovy MS 1985 v soutěži jednotlivců i družstev. Třetí pořadí a rekord můstku P. Ploce v Innsbrucku byl dobrou předzvěstí pro světový šampionát. I další čs. reprezentanti na Intersportturné potvrdili, že skokanská disciplína po pěkných výsledcích v loňském závodním období má nejlepší předpoklady je znovu zopakovat a stát se vedoucí silou v našem lyžování. Neuspokojivé výkony z čs. šestice měl Bohumil Vacek a lepší umístění se také očekávalo od Ladislava Dluhoše.

Skokani NDR vynechali závody SP v zámoří a před Intersportturné se připravovali na soutěž čtyř můstků na Štrbském Plese, kde měli pro ni i klasifikaci. Zdá se, že se jim opět daří dobře zaostřit trénink svých borců pro vrcholné závody sezóny. Čtyři jejich reprezentanti se umístili ve vedoucí patnáctce a potvrdili, že se s nimi musí počítat na MS nejen jako s uchazeči o medaile v soutěži jednotlivců, ale i družstev. V patnáctce nejlepších jsou dále tři Norové: Berg (8.), Stjernen (9.) a Bergerud (13.), po dvou skokanech ČSSR (P. Ploc a Parma), Finska (Nykänen a Kokkonen) a Rakouska (Vettori a

Jens Weissflog (NDR) vyrovnanými výkony a stylově dokonalými skoky obhájil prvenství z 32. ročníku Intersportturné. Na snímku ČTK z posledního závodu v rakouském Bischofshofenu

Felder], z ostatních kolektivů jen jednotlivci: Polák Fijas a Kanadan Bulau, jejichž družstva při normálním průběhu soutěže neměla vyhlídky na medaili.

HLASY NEJLEPŠÍCH SKOKANŮ

Vítěz Jens Weissflog: „Důležitější než celkové vítězství v Intersportturné je skutečnost, že se mi opět daří skoky. Síla olympijské sezóny je opět tu. Chci stejně jako v Sarajevu znovu bojovat o dvě medaile. To říkám zcela otevřeně a vážně. Za své největší konkurenty pokládám Nykänen, Ploce, Feldera a Vettoriho.“

Fin Matti Nykänen: „Pro MS 1985 není žádný jednoznačný favorit. Cítím se v dobré kondici a připraven na velký boj. Výsledky na Intersportturné mi dodaly odvahy, přestože jsem pro mé krajany vybojoval jen jedno vítězství. Bylo to v Innsbrucku a když v prvním kole Ploc vytvořil nový rekord můstku říkal jsem mému trenérovi Matti Pullimu: vždyť vede jen o deset bodů.“

Klaus Ostwald: „Věřím, že na MS pomohu družstvu k dobrým výsledkům. S třetím místem jsem spokojen a mám radost, že se mi podařilo ve zkušebním kole v Bischofshofenu výkonem 115 m vytvořit nový rekord můstku. Podle mého názoru asi osm skokanů má vyhlídky vybojovat nejcennější medaile na MS 1985.“

Pavel Ploc: „S umístěním jsem celkem spokojen, v Innsbrucku a v Bischofshofenu jsem mohl vybojovat ještě lepší pořadí. Neměli jsme ještě dost skoků v tréninku, a to klidu nepřidá. Nejvíce se mi podařil první soutěžní skok v Innsbrucku, znamenající nový rekord můstku. Rády bych ho zopakoval na mistrovství světa.“

PRÉHLED VÝSLEDKŮ 33. INTERSPORTTURNÉ

První závod 28. prosince 1984 v Oberstdorfu: 1. Vettori (Rak.) 235,4 (116 a 115), 2. Nykänen (Fin.) 223,9 (114,5 a

114), 3. Felder (Rak.) 220,4 (113,5 a 110), 4. Weissflog 216,7 (114 a 111,5), 5. Ostwald (oba NDR) 211,7 (111 a 109,5), 6. P. Ploc 210,1 (113 a 111), 7. Bergerud (Nor.) 206,6 (113,5 a 103), 8. Kogler (Rak.) 202,3 (110 a 104,5), 9. Fijas (Pol.) 200,4 (114 a 102), 10. Švagerko 198,5 (109 a 108,5), 11. Klausner (NSR) 197,5 (110 a 102,5), 12. Bulau (Kan.) 197,4 (108,5 a 105) a Prokopenko (SSSR) 197,4 (110 a 103,5), 14. Kokkonen 196,3 (110 a 102), 15. Ylipulli (oba Fin.) 193,8 (112 a 100). — 28. Parma 184,1 (108 a 98,5), 30. Polák 182,0 (102 a 105,5), 60. Vacek 80,4 (96), 70. Dluhoš 73,6 (94).

Druhý závod 1. ledna 1985 v Garmisch-Partenkirchenu: 1. Weissflog 201,0 (98 a 102,5), 2. Puikkonen (Fin.) 197,9 (96,5 a 98,5), 3. Ostwald 196,6 (99 a 94), 4. Stjernen (Nor.) 193,6 (96,5 a 96,5), 5. Bulau 192,3 (95,5 a 95,5), 6. Parma 192,2 (95 a 94,5), 7. Fijas 188,8 (97 a 96,5), 8. Nykänen 188,4 (94,5 a 95,5), 9. Berg (Nor.) 187,2 (96 a 93,5), 10. Vettori 183,7 (89,5 a 95), 11. Felder 182,1 (90 a 95,5), 12. Holland (USA) 181,5 (92,5 a 94), 13. Bergerud 179,1 (90 a 93), 14. Ruud (Nor.) 177,6 (91 a 92), 15. P. Ploc 177,3 (92 a 94). — 20. Švagerko 170,6 (92 a 91), 51. Polák 75,6 (86), 56. Vacek 73,0 (84,5), 82. Dluhoš 59,9 (78).

Třetí závod 4. ledna v Innsbrucku: 1. Nykänen 219,3 (105 a 110), 2. Weissflog 215,8 (103,5 a 109), 3. P. Ploc 208,8 (112 a 98), 4. Parma 207,1 (103 a 101,5), 5. Ostwald 202,9 (105,5 a 101), 6. Berg 198,1 (101 a 101), 7. Fidjestøl 198,0 (105 a 98), 8. Persson (oba Nor.) 197,0 (98 a 100), 9. Felder 196,6 (93 a 111,5), 10. Sauerbrey (NDR) 196,2 (99 a 102), 11. Puikkonen 192,4 (90 a 100), 12. Deckert (NDR) 192,2 (98 a 98), 13. Vettori 191,5 (96 a 102), 14. Fijas 190,0 (101 a 97), 15. Kogler 188,5 (96 a 99,5). — 22. Polák 184,8 (95 a 100), 32. Švagerko 179,1 (98,5 a 96), 40. Dluhoš 169,1 (100 a 89,5), 93. Vacek 43,4 (78).

Čtvrtý závod 6. ledna v Bischofshofenu: 1. Stjernen 221,5 (109,5 a 110), 2. Ostwald 219,0 (110,5 a 106,5), 3. Fijas 214,0 (111 a 106), 4. Weissflog 212,7 (106 a 109), 5. Berg 211,1 (107 a 106,5), 6. Nykänen 209,0 (105,5 a 109), 7. P. Ploc 208,8 (107 a 107), 8. Vettori 208,5 (103 a 109),

9. Puikkonen 206,6 (102,5 a 107), 10. Felder 204,8 (109 a 102,5), 11. Deckert 203,2 (103,5 a 104), 12. Bulau 202,8 (103 a 106), 13. Polák 200,4 (103 a 135), 14. Klausner 198,4 (102 a 103,5), 15. Palmer (USA) 198,3 (106 a 103), 16. Parma 198,1 (100 a 106), 29. Švagerko 186,6 (99,5 a 104), 47. Vacek 166,0 (95,5 a 94), 49. Dluhoš 161,1 (97 a 89).

Konečné pořadí 33. Intersportturné: 1. Weissflog 855,3, 2. Nykänen 840,6, 3. Ostwald 830,2, 4. Vettori 819,1, 5. P. Ploc 805,0, 6. Felder 803,9, 7. Fijas 793,2, 8. Berg 786,9, 9. Stjernen 784,1, 10. Parma 780,5, 11. Bulau 774,6, 12. Deckert 754,6, 13. Bergerud 751,3, 14. Kokkonen 745,3, 15. Sauerbrey 736,6, 16. Švagerko 734,8, 17. Persson 729,6, 18. Bauer (NSR) 713,0, 19. Pusenius (Fin) 708,9, 20. Bajc (Jug.) 700,1, 21. Taranov (SSSR) 698,2, 22. Konojacke (USA) 691,9, 23. Richards (Kan.) 680,9, 24. Puikkonen 680,8, 25. Schallert (Rak.) 666,6, 26. Hansson (Nor.) 659,5, 27. Kowal (Pol.) 646,6, 28. Polák 642,8, 29. Klausner 641,2, 30. Palmer 639,3. — 50. Dluhoš 464,2, 62. Vacek 362,8.

Pavel Ploc vítězem Bohemie

Letošní XXII. ročník Bohemie o druhém lednovém víkendu v Liberci a Harrachově byl posledním startem čs. skokanů na domácích můstcích před odjezdem na mistrovství světa v Seefeldu. Ukázalo se, že termín těsně před světovým šampionátem a možnost získání bodů jen do Evropského poháru, nejsou vyhovující pro zainteresování účastí kvalitní mezinárodní konkurence. Hodnotnými soupeři čs. skokanů byli jen Polák Piotr Fijas a Stefan Stannarius (NDR). Suverénním způsobem zvítězil Pavel Ploc, který na devadesátkách v Liberci i v Harrachově měl v obou kolech nejdelší skoky a získal v nich také nejvíce bodů.

Ze zahraničních účastníků jen Fijas délkou skoků se přibližoval Placovi a zaslouženě obsadil druhé místo před nadějným Miroslavem Polákem, loňským juniorem. Dalšímu členu čs. reprezentačního kolektivu pro MS v Seefeldu Jiřímu Parmovi se nedařilo v prvním závodě na Ještědu, kde ve druhém kole skočil jen 94 m a skončil až dvanáctý. Podstatně se zlepšil druhý den v Harrachově. Za skok 115

metrů v prvním kole dostal od stylových rozhodčích dvakrát známku 18,5, jednou 18,0 a dvakrát 17,5 a celkem stejné známky i za druhý skok 107,5 metru ze sníženého nájezdu. Stylově pěknými skoky s patřičnou délkou si vybojoval čtvrté místo v celkové klasifikaci, o které se dělil s Vackem. Bylo to důležité pro získání sebedůvěry.

Se zájmem bylo očekáváno kvalifikační utkání Ladislava Dluhoše s Jindřichem Mayerem v Liberci o páté místo v reprezentačním kolektivu pro MS. Rozhodl je Dluhoš, který byl lepší než Mayer i v Harrachově a celkově skončil šestý v Bohemii. Pavel Ploc v sedmém závodě Evropského poháru získal maximální počet 50 bodů a dostihl vedoucího Nora Vegarda Opaase. Bohemia s bohatou tradicí v příštích ročnících bude mít kvalitní mezinárodní konkurenci jen tehdy, bude-li zařazena do soutěží Světového poháru.

PŘEHLED VÝSLEDKŮ XXII. ROCNÍKU BOHEMIE

První závod 12. ledna v Liberci: 1. Pavel Ploc (ČSSR) 206,1 (111 a 108), 2. Piotr Fijas (Polsko) 192,6 (110 a 101,5), 3. Miroslav Polák (ČSSR) 191,6 (109,5 a 99,5), 4. Švagerko (ČSSR) 190,1 (105 a 106,5), 5. Vacek (Dukla Liberec) 185,2 (105,5 a 100), 6. Dluhoš (ČSSR) 184,9 (106 a 100), 7. Stannarius (NDR) 180,9 (105 a 98,5), 8. Mayer (Dukla Liberec) 179,4 (104 a 97), 9. Malec (ČSSR) 175,8 (99,5 a 105), 10. Slušný (Dukla Banská Bystrica) 174,5 (98 a 104,5), 11. T. Ploc (Dukla Liberec) 172,9 (99,5 a 101,5), 12. Parma (ČSSR) 168,1 (100 a 94), 13. Rölz (NDR) 161,4 (95 a 96), 14. Portyk (Dukla Liberec) 161,1 (98 a 93,5), 15. Raška (ČSSR) 159,6 (94,5 a 94,5).

Druhý závod 13. ledna v Harrachově: 1. Pavel Ploc 221,1 (123 a 111), 2. Piotr Fijas (208,2 (120 a 108), 3. Jiří Parma 203,0 (115 a 107,5), 4. Vacek 185,9 (110,5 a 105), 5. Polák 185,6 (109 a 105), 6. Dluhoš 176,8 (109,5 a 100), 7. Mayer 168,5 (108 a 97), 8. T. Ploc 166,4 (107,5 a 98,5), 9. Kováč (ČSSR) 164,0 (105 a 100), 10. Portyk 163,4 (109 a 94,5), 11. Slušný 161,9 (105,5 a 98), 12. Malec 160,3 (100,5 a 104), 13. Rölz 157,7 (104 a 94), 14. Karjalainen (Finsko) 154,9 (107 a 91,5), 15. Švagerko 152,7 (105 a 90,5).

Konečné pořadí XXII. ročníku Bohemie: 1. Pavel Ploc 427,2, 2. Piotr Fijas 400,8, 3. Miroslav Polák 377,2, 4. Parma a Vacek oba 371,1, 6. Dluhoš 361,7, 7. Mayer 347,9, 8. Švagerko 342,8, 9. T. Ploc 339,3, 10. Slušný 336,4, 11. Malec 336,1, 12. Portyk 324,5, 13. Kováč 320,7, 14. Rölz 319,1, 15. Stannarius 311,1, 16. Karjalainen 307,2, 17. Fischer (Maď.) 302,4, 18. Raška 298,9, 19. Šimek (ČSSR) 297,2, 20. Zwijacz (Pol.) 295,8. Bylo klasifikováno 43 skokanů. JAROSLAV TROUSIL

Závod v Innsbrucku byl důležitou prověrkou skokanů a vyzkoušením velkého můstku MS 1985. Na stupních vítězů s trofejemi zleva: druhý Weissflog (NDR), vítězný Fin Nykänen a třetí čs. reprezentant P. Ploc (Foto ČTK)

Perspektiva závodního lyžařského sportu

Lyžařský závodní sport na rozdíl od některých tradičních, především letních sportů, prochází neustálým dynamickým vývojem, přestože první lyžařské závody byly pořádány již před 100 lety a Mezinárodní lyžařská federace (FIS), ústřední řídicí orgán, odpovědný za zdravý vývoj lyžařského sportu, oslavila v letošním roce 60 roků své existence. Jde o nepřetržitý, ničím nepřerušovaný proces, od počátku našeho století se lyžování nikdy nestabilizovalo ani se nedalo vtlačit do zavazujícího rámce pravidel. Souběžně probíhá stále rasantnější vývoj na úseku materiálovém, jsme svědky rok od roku zlepšeného sportovního náradí, lehčích a snáze ovladatelných lyží, stále dokonalejších typů bezpečnostních vázání. Zřizovány jsou nové a zdokonalené systémy výtahu a transportních zařízení, zařízení na výrobu umělého sněhu a umělých povrchů pro skokanské můstky a svahy pro sjíždění. Budována jsou letní lyžařská výcviková centra, lyžařské školy atd. To je několik nadhozených hesel demonstrujících situaci v závodním lyžařském sportu.

ZÁVODNÍ PRAVIDLA

Trvalým tématem v lyžařském sportu se staly změny Mezinárodního soutěžního řádu — závodní pravidla. Ne každý, nýbrž každý druhý FIS kongres, je kongresem „pravidlovým“, příslušný pro novelizaci toho či onoho závodního pravidla. Čtyřletý termín pro změny pravidel však je přerušován diskusemi a provizorními rozhodnutími odborných komisí FIS, zkoušením, testy a experimentováním na tato rozhodnutí navazující. Situace, na kterou si lyžaři během let již zvykli, která ale dlouhodobě nemůže být uspokojivá; řečeno poněkud přehnaně, nové závodní pravidlo se ruší dříve, nežli vešlo v obecnou známost, tím méně v obecné povědomí a často dříve, než bylo aplikováno jako platné pravidlo v praxi. Totéž se týká formulí pro vyhodnocování soutěží o SP, hodnocení SP ve sjezdových disciplínách bylo měněno již čtrnáctkrát. To jistě není dobré, ve fotbalu to mají jednodušší. Poučná v tomto směru byla nedávná rozmluva gen. sekretářů FIS a FIFA na téma dynamika vývoje ve fotbalu a v lyžování. Gen. sekretář FIFA konstatoval, že v posledních padesáti letech se FIFA nemusela zabývat ani jednou zásadní změnou v pravidlech fotbalu. Kopaná se po generace hraje podle stejných pravidel. Tato stabilita pravidel a s ní související všeobecná „srozumitelnost“ fotbalu je patrně jedním z důvodů jeho obrovské obliby a rozšíření po celém světě.

ROZVOJ — EKOLOGICKÁ HLEDISKA

Potěšujícím aspektem vývoje lyžování naproti tomu je mohutný světový rozvoj na úseku masovém, ale také na úseku závodním: počet lyžařů — turistů, rekreatantů, nezávodních jezdců a běžců neustále narůstá a v každé sezóně se uskuteční téměř 2000 mezinárodních závodů, kontrolovaných FIS. K tomu přistupuje celá škála závodů různé úrovně, prováděná v jednotlivých zemích.

To jsou nezvratná svědectví o tom, jak se během let lyžařský sport rychle měnil. Na místě ovšem je otázka, zda tento vývoj, zejména jeho překotnost v posledních letech, neměl být více a lépe kontrolován, zda neměla být dána přednost kvalitě před kvantitou. Narůstají problémy s ochranou

přírody, a to nejen v souvislosti s výstavbou nových tratí, budováním dopravních zařízení a kácením lesních porostů, nýbrž i s rušivým působením na lesní zvěř a porušováním přírodní rovnováhy. V tomto směru obsahuje literatura, zejména na Západě, obsáhlé statě a varovná slova na adresu lyžařů. Budme kritičtí a vzpomeňme v této souvislosti lesů, zaplavených masami běžců a toho, co po sobě zanechávají, nebo sjezdových svahů, které pro masy lyžařů se stávají stěžejními průchodnými.

NEPOMINUTELNÉ ZÁSADY

Vraťme se ke změnám závodních pravidel. Ty přirozeně nejsou samoúčelné, funkcionáři a odborníci jsou nuceni pravidla upravovat a přizpůsobovat ve vývoji příslušné disciplíny. Každá změna pravidla je motivována konkrétní potřebou disciplíny. Každé pravidlo v definitivní úpravě ovšem musí respektovat tři zásady:

— **ochrana zdraví a života závodníka** je zásadou s absolutní prioritou před jakýmkoli sportovním technickým požadavkem. Ohrožení zdraví a života závodníka vyrůstá z neustále se měnícího vzájemného působení mezi různými faktory: materiálem, technikou, úpravou tratí, profilem můstků a dalšími faktory;

— **stejně šance**, snaha zajistit všem startujícím závodníkům pokud možno stejné podmínky v závodě, dát každému závodníkovi stejné šance, je základní podmínkou každého sportovního zápolení. Ve sportu, jakým je lyžování, s častými i náhlými změnami povětrnostních podmínek během závodu, to není jednoduché a nebylo také dosud nalezeno ideální řešení. Pravidlo, že se při sněžení pošlou na trať nejdříve nejslabší jezdci nebo běžci, aby těm lepším a nejlepším vytvořili „stejně“ podmínky, nemůže být pokládáno za řešení uspokojivé; je praktické, ale není sportovní;

— **atraktivnost**, vedle předchozích dvou zásad, respektovaných v pravidlech lyžování v optimální míře od prvopočátku závodění, je v posledních letech pořadatelům závodů a také FIS prezentován nový požadavek, rovněž zásadní povahy: **lyžařský sport se musí stát atraktivním sportem**. Tato myšlenka se v odborných kruzích FIS, u činovníků lyžař-

ských svazů, především alpských zemí, a v odborném zahraničním tisku neustále přemílá. Požadavek nespádá z nebe, má své pozadí. Již několik let referuje západní tisk o klesající popularitě závodního — nikoli masového — lyžařského sportu, že zájem diváků o televizní přenosy ze závodů klesá a že počet vysílaných přenosů a délka přenosů v mnoha zemích ubývá, resp. se zkracuje. O příčinách poklesu diváckého zájmu není zcela jasno. Nelze jednoznačně říci, zda jde o úkaz doby, vyvolaný přesytností televizních sportovních přenosů, postihujících všechna odvětví sportu, nebo o zásadně chybnou sportovní politiku, praktikovanou ze strany federace. Závodní pravidla mají v budoucnu učinit závod pro diváka zajímavým, náměty jsou zaměřeny především na:

• **koncentraci** — nikdo nemá zájem na tři hodiny přenosu slalomu, který po prvních 15–20 jezdcích může registrovat změnu v pořadí již jen v zadních řadách startujících závodníků. Televizní přenos musí být koncentrován na nejzajímavější část závodu, na poměrně malý počet závodníků s pravděpodobným vítězem;

• **bezprostřednost** — vyhodnocování každého závodu musí být maximálně zjednodušeno, aby divák mohl sám a bezprostředně, tedy nikoli pomocí pro něj těžce srozumitelné vyhodnocovací formule, sledovat průběh a výsledek závodu;

• **zajímavost** — kategoričným požadavkem je připravit závody „televizně“ zajímavě. Rychlost ani strmost tratě nelze televizně zobrazit. Mnohem zajímavější jsou technicky náročné pasáže na sjezdových tratích, těch má být co nejvíce, hovoří se o „neklidných“ sjezdech. Běžecské závody musí být přeneseny z hlubokých lesů do volné přírody, mají se stát televizně „viditelné“, běžec a běžkyně mají vícekrát probíhat prostorem startu a cíle.

Zdá se, že leta 1985, 1986, 1987, 1988 se pro lyžařský sport stanou lety historickými. Od etapy k etapě půjde mezinárodní lyžování vstříc roku 2000, v nové úpravě, vyhovující divákovi a době vyspělé techniky.

NÁVRHY A ÚVAHY

O některých změnách existují již relativně jasné představy, o jiných se uvažuje a diskutuje; zcela krátce a heslovitě o některých z nich:

SJEZDOVÝ SPORT

V letošním prologu ke Světovému poháru v San Sicariu se jedna z navrhovaných změn již zkoušela: slalom a obří slalom ve dvou kolech, první kolo určuje FIS body a startovní pořadí pro 2. kolo, ve kterém startuje 30 nejlepších v obráceném pořadí výsledků z prvního kola. Úmyslem je učinit závod zajímavějším, napětí má postupně stoupat a dosáhnout vrcholu v poslední jízdě.

Diskusním tématem je: jet sjezd, slalom a obří slalom ve třech kolech, nejlepších 15 jezdců z prvního a druhého kola startuje ve třetím — finálovém kole.

Uvažuje se: startovní pořadí ve sjezdu určovat na základě časů, docílených v tréninkových jízdách; superobří slalom jezdit na zkrácených tratích ve dvou kolech; zavést paralelní

sjezdy; zvýšit technickou náročnost ve sjezdu a snížit rychlosti; zavést světové žebříčky místo těžko srovnatelných bodových listin FIS; zavádět více kontinentálních a regionálních soutěží a jiné.

SKOK A ZÁVOD SDRUŽENÝ

Na MS 1985 bylo 2. kolo skoku startováno v obráceném pořadí výsledkové listiny z prvního kola. Uvažuje se: první kolo ve skoku nestylovat, skákat na délku, zvýšit zajímavost pro diváky (stará idea); silně redukovat počet startujících v druhém kole. Sdružený závod pořádat zásadně podle Gundersenovy metody, výsledky ze skoku určují startovní intervaly a pořadí v následném běhu, běžci ženou skokany, první závodník v cíli je vítězem. Závod pro diváka získává nepochybně na zajímavosti.

BĚH

Uvažuje se: o krátkých smyčkách, aby závodníci byli co nejvíce v dosahu televizních kamer; o používání hromadných startů ve větším měřítku; o štafetách v programu soutěže o SP. Mnoho povyku je kolem jednostranného bruslení. Bude asi nutno se rozloučit s klasickým a esteticky čistým stylem běhu a počítat s jednostranným bruslením (Siitonenův krok), a to i v závodech na největší vzdálenosti. O jednostranném bruslení ještě mnoho uslyšíme. Závodníci a trenéři jsou rozděleni do dvou táborů, pro a proti. FIS je nesměle proti, přešlapuje a dosud se neodvážila zaujmout jednoznačné stanovisko. Mezinárodně nadále platí: jednostranné bruslení ano, jen nesmí být bráněno soupeři v jízdě (dotykem); zákaz bruslení v pásmu 200 m před cí-

lem platí dále, předsednictvo FIS jej nezrušilo, jury však může délku pásma přizpůsobit potřebám závodu.

SLOVO ZÁVĚREM

Směsice navrhovaných změn může vést ke kvalitativnímu posunu, ba dokonce i k strukturálním změnám ve vývoji jednotlivých disciplín. V sázce totiž je dobře fungující vazba mezi závodníkem, svazem, sponsorem, televizí a divákem, existující a rozvíjející se již dvě desetiletí, především ve sjezdovém lyžování v alpských zemích, ale i v klasice byt v zdaleka menším rozsahu, ve Skandinávii. Pokles zájmu diváka, znamená zkrácení nebo absenci televizních přenosů, v důsledku toho méně reklam a proto i krácení finačních dotací sponsorů svazům a vše další, co z toho vyplývá. Marc Hodler, předseda FIS, bude muset vyvinout velké úsilí, aby lyžařský sport zůstal řízen federací a nikoli výrobou, obchodem a televizí. Jako zkušený diplomat pozici FIS jistě uhájí. Příští leta ukáží, zda k tomu postačí kosmetické úpravy po vzoru minulých let, nebo bude-li třeba reforem zásadnějšího rázu. V některém z příštích čísel Lyžařství se pokusíme hlouběji nahlédnout do sjezdařské laboratoře, kde problém kolem dalšího vývoje se zdá být neaktuálnější.

Nemohu se zbavit pocitu, že převládá tendence přenést závodní lyžařský sport z přírody do vytopených pokojů a i když se kaše nikdy nejl tak horká, jak se podává, je tento vývoj nezadržitelný. Poklidné doby fotbalu se lyžování neustále vzdalují.

Dr. OTTO KULHÁNEK
člen mezinárodní komise
VSL ÚV ČSTV

Jiří Beran vítězem

Dvaatřicetiletý Jiří Beran (Elitex Jablonec), dlouholetý úspěšný čs. reprezentant, se stal vítězem zlaté spartakiádní medaile a křišťálové vázy, věnované předsedou vlády ČSSR Lubomírem Štrougallem, které byly hlavní cenami 18. ročníku Jizerské padesátky — Memoriálu expedice Peru. Nejmasovější čs. lyžařský závod s mezinárodní účastí byl letos významnou spartakiádní akcí, která soustředila na startu 5460 lyžařů a 760 lyžařek z jedenácti zemí.

Druhé místo v 18. ročníku tohoto závodu, který se konal poslední lednovou nedělí, obsadil devítinásobný mistr světa v biatlonu Frank Ulrich (NDR) před loňským vítězem Jaroslavem Balatkou (RH Jablonec). Jizerská padesátka se běžela za vytrvalého sněžení a nepříjemného větru na otevřených úsecích tratě. Vzhledem k nepříznivým sněhovým a povětrnostním podmínkám, jakož i intenzivní těžbě dřeva musela být její trasa zkrácena na 46 km, ženy měly dvacítku o čtyři kilometry delší. V závodě žen byla první osmáctiletá Jitka Semeráková (Jiskra Trutnov) před Olgou Tišerovou (OB Jičín) a nejlepší zahraniční účastnicí Stefi Schreiberovou (NDR). Kromě českých cen a spartakiádních medailí pro tisíc nejlepších závodníků připravili pečliví organizátoři Lokomotivy Liberec spartakiádní diplomy. Jitka Semeráková získala čestnou cenu ministra vnitra ČSR Josefa Junga. Mezi čestnými hosty byli také místopředsedové ÚV ČSTV Rudolf Dušek a Vladislav Krumer, předseda ČÚV ČSTV.

ČESKOSLOVENSKÁ
SPARTAKIÁDA 1985

Muži (46 km): 1. Jiří Beran (Elitex Jablonec) — 2:23:36,4, 2. Frank Ulrich (NDR) — 40,5, 3. Jaroslav Balatka (RH Jablonec) — 4:19,7, 4. Žalčík (RD Jeseník) — 11:46,5, 5. Bötker (NSR) — 11:54,7, 6. ing. Hoffmann (Elitex Jablonec) — 11:58,1, 7. Stránský (Lok. Česká Třebová) — 12:04,0, 8. Erlebach (Nová Paka) — 12:04,9, 9. Šír (Rokytnice) — 12:23,0, 10. ing. Dvořák (Nové Město na Mor.) — 12:46,2, 11. M. Balatka (JZD Lučany) — 13:25,7, 12. Antoš (Chémie Praha) — 13:48,7, 13. Ulvr (Nová Paka) — 13:51,3, 14. ing. Rendl (VŠST Liberec) — 14:01,2, 15. Račák (Rokytnice) — 14:02,0, 16. Bartko (TJ Tatrasvit) — 14:41,4, 17. Tišer (OB Jičín) — 15:10,3, 18. Henriét (Francie) — 15:35,3, 19. Baumbach (NDR) — 15:41,7, 20. Vancil (Ještěd Liberec) — 15:43,8.

Ženy (24 km): 1. Jitka Semeráková (Jiskra Trutnov) 1:43:19,0, 2. Olga Tišerová (OB Jičín) — 1:18,2, 3. Stefi Schreiberová (NDR) — 2:07,2, 4. ing. Kocumová (Ještěd Liberec) — 2:10,0, 5. Schmidtová (NDR) — 2:20,2, 6. Michalíková (VŠST Liberec) — 3:20,2, 7. Jiřičková (JZD Lučany) — 3:43,7, 8. Stodolová (SF Praha) — 3:51,7, 9. Šachtová (Slavoj Praha 7) — 4:00,2, 20. Dimitrová (PF Ústí n. L.) — 4:20,4.

Ženy (24 km): 1. Jitka Semeráková (Jiskra Trutnov) 1:43:19,0, 2. Olga Tišerová (OB Jičín) — 1:18,2, 3. Stefi Schreiberová (NDR) — 2:07,2, 4. ing. Kocumová (Ještěd Liberec) — 2:10,0, 5. Schmidtová (NDR) — 2:20,2, 6. Michalíková (VŠST Liberec) — 3:20,2, 7. Jiřičková (JZD Lučany) — 3:43,7, 8. Stodolová (SF Praha) — 3:51,7, 9. Šachtová (Slavoj Praha 7) — 4:00,2, 20. Dimitrová (PF Ústí n. L.) — 4:20,4.

Ve slalomu Světového poháru žen v jugoslávském Mariboru byly nejúspěšnější třetí čs. reprezentantka O. Charvátová, vítězná Američanka T. McKinneyová a druhá Švajčarka B. Gadientová (zprava)

(Foto ČTK)

Světové poháry

Ve Světovém poháru ve sjezdových disciplínách po lednové části vede Marc Girardelli (Lucembursko) s 215 body s náskokem 36 bodů před obhájcem trofeje Švýcarem Pirminem Zurbriggenem. Třetí je Andreas Wenzel (Lichtenštejnsko) se 172 body. Wenzel se stal již vítězem malého křišťálového glóbusu v kombinaci se 76 body, následován Švýcary Franzem Heinzerem 55 a Petrem Müllerem 52. V soutěži žen je v čele pořadí celkové klasifikace švýcarská olympijská vítězka ve sjezdu Michaela Figiniová s 221 body před svou krajanou Brigitte Oertliovou se 166 body. Následují Rakušanka Kirchleryová 156, Kiehllová (NSR) 151, Švýcarky Walliserová 149 a E. Hessová 136. Sedmá je čs. reprezentantka Olga Charvátová se 120 body.

V SP 1985 skokanů po první části, která končila lednovým závodem v Cortině d'Ampezzo vede Rakušan Andreas Felder se 115 body před Finem Puikkonenem 84 a svým krajanem Vettorim 82. Čtvrtý je Fin Nykänen 79, následován Weissflogem (NDR) 69 a čs. reprezentantem Parmou se 62 body.

V SP sruženářů po pátém závodě na MS v Seefeldu je v čele pořadí Nor Gert Andersen s 90 body před mistrem světa Weinbuchem (NSR) 67, jeho krajanem Schwarzem 55 a Dotzauerem (NDR) s 52 body.

SP VE SJEZDOVÝCH DISCIPLÍNÁCH

ŽENY

Obří slalom v Madonně di Campiglio 15. prosince 1984 (převýšení 490 m, v obou kolech 46 branek): 1. Kiehllová (NSR) 2:49,65 [1:24,36 a 1:25,29], 2. Walliserová — 0,92 [1:24,13 a 1:26,44], 3. Haasová (obě Švýc.) — 1,02 [1:25,09 a 1:25,58], 4. Kirchleryová (Rak.) — 1,47 [1:25,20 a 1:25,92], 5. Armstrongová (USA) — 1,72 [1:24,73 a 1:26,64], 6. Gergová (NSR) — 2,11 [1:26,21 a 1:25,55], 7. McKinneyová (USA) — 2,12, 8. Figiniová (Švýc.) — 2,90, 9. Roffeová (USA) — 3,11, 10. Quittetová (Fr.) — 3,66, 11. Hächerová — 3,68, 12. I. Eppleová (obě NSR) — 3,75, 13. Schneiderová — 3,88, 19. E. Hessová (obě Švýc.) — 4,09, 15. Ederová (Rak.) — 4,22. — **35. Charvátová — 6,70, 47. E. Medzihradská — 9,37, 56. Mařasová — 12,70. 58. Gantnerová — 13,14, 61. L. Medzihradská — 16,04.**

Obří slalom v Santa Caterině 18. prosince (převýšení 343 m, v první kole 47, ve druhém 42 branek): 1. Schneiderová 2:36,56 [1:21,61 a 1:14,95], 2. McKinneyová — 1,10 [1:23,07 a 1:14,59], 3. M. Eppleová (NSR) — 1,59 [1:23,29 a 1:14,86], 4. Armstrongová — 1,92, 5. Kiehllová — 2,06, 6. Haasová — 2,69, 7. Guignardová (Fr.) — 2,83, 8. Stotzová (NSR) — 2,85, 9. Twardokensová (USA) — 2,86, 10. Gergová — 2,88, 11. Figiniová — 3,12, 12. Zurbriggenová (Švýc.), Steveninová (It.) a Loffeová (USA) všech — 3,19, 15. Walliserová — 3,23. — **36. Charvátová — 6,27, 49. Mařasová — 8,01, 56. E. Medzihradská — 8,51, 76. L. Medzihradská — 11,71.**

Sjezd v Santa Caterině 21. prosince (délka tratě 2184 m, převýšení 607 m): 1. Kirchleryová 1:24,60, 2. Vitzthumová — 0,19, 3. Gutensohnová (obě Rak.) — 0,28, 4. Figiniová — 0,45, 5. Winklerová (Rak.) — 0,59, 6. Kiehllová — 0,64, 7. Wolfová (Rak.) — 0,72, 8. Quittetová — 0,75, 9. Wallingerová (Rak.) — 0,80, 10. Grahamová (Kan.) — 0,81, 11. Ehratová (Švýc.) a Haasová (obě) — 0,88, 13. Mösenlechnerová (NSR) — 0,95, 14. Grosová-Gaudenierová (Fr.) — 0,98, 15. Marzolaová (It.) — 1,11. — **35. Gantnerová — 1,72, 37.**

Charvátová — 1,73, 60. L. Medzihradská — 3,96, 62. Mařasová — 5,68, 66. E. Medzihradská — 6,23.

Obří slalom 4. ledna 1985 v Mariboru (převýšení 350 m, v první kole 44, ve druhém 46 branek): 1. Figiniová 2:33,43 [1:15,96 a 1:17,47], 2. Schneiderová — 0,61 [1:15,99 a 1:18,05], 3. Fernandezová-Ochoaová (Šp.) — 2,05 [1:16,22 a 1:19,26], 4. Walliserová — 2,19 [1:16,38 a 1:19,34], 5. E. Hessová (Švýc.) — 2,70 [1:17,11 a 1:19,02], 6. Haasová — 3,10 [1:16,58 a 1:19,05], 7. Charvátová — **3,96 [1:17,30 a 1:20,09]**, 8. Leskovšková (Jug.) — 4,65, 9. Nelsonová (USA) — 5,05, 10. Twardokensová — 5,59, 11. I. Eppleová — 5,73, 12. Gergová — 5,78, 13. M. Hessová (Švýc.) — 6,05, 14. Dedlerová (NSR) — 6,52, 15. Zintová (It.) — 6,68. — **24. L. Medzihradská — 8,25.**

Slalom 6. ledna v Mariboru (převýšení 186 m, v první kole 47, ve druhém 49 branek): 1. McKinneyová 1:24,06 [42,04 a 42,02], 2. Charvátová — **0,18 [41,96 a 42,28]**, 3. Gadientová (Švýc.) — 0,51 [42,08 a 42,49], 4. E. Hessová — 0,54 [42,16 a 42,44], 5. Pelenová (Fr.) — 0,62 [41,80 a 42,88], 6. Konzettová (Licht.) — 0,95 [42,00 a 43,01], 7. Magoniová (It.) — 1,05, 8. Fernandezová-Ochoaová — 1,34, 9. D. Tlalkaová (Pol.) — 1,62, 10. Aejjlová (Švéd.) — 1,70, 11. Steinerová (Rak.) — 1,86, 12. Zavadlová (Jug.) — 2,07, 13. M. Tlalkaová (Pol.) — 2,38, 14. Zintová — 2,42, 15. Schneiderová — 2,52. — **28. Mařasová — 6,22.**

Sjezd 9. ledna v Bad Kleinkirchheimu (délka tratě 2670 m, převýšení 700 m): 1. Figiniová 1:43,23, 2. Oertliová (Švýc.) — 0,50, 3. Ehratová — 1,09, 4. Kirchleryová — 1,10, 5. Walliserová — 1,38, 6. Grahamová — 1,41, 7. Kiehllová — 1,44, 8. Winklerová — 1,71, 9. Delagoová (It.) — 1,73, 10. Charvátová — 1,74, 11. Mösenlechnerová — 1,78, 12. Savijarviová (Kan.) — 1,81, 13. Wolfová — 2,01, 14. Gutensohnová (obě Rak.) — 2,11, 15. Haasová — 2,14. — **46. Gantnerová — 4,09.**

Kombinace (sjezd v Bad Kleinkirchheimu a obří slalom v Santa Caterině): 1. Figiniová, 2. Kiehllová, 3. Walliserová, 4. Oertliová, 5. Kirchleryová, 6. Haasová, 7. McKinneyová, 8. Armstrongová, 9. Savijarviová, 10. Stotzová (NSR), 11. Haightová (Kan.), 12. Gergová, 13. Charvátová, 14. E. Hessová, 15. Ederová.

Sjezd 10. ledna v Bad Kleinkirchheimu (délka tratě 2670 m, převýšení 700 metrů): 1. Figiniová 1:41,72, 2. Oertliová — 0,63, 3. Walliserová — 0,86, 4. Kirchleryová — 1,17, 5. Grahamová — 1,23, 6. Savijarviová — 1,33, 7. Gutensohnová — 1,41, 8. Winklerová — 1,43, 9. Stemmlerová (Kan.) — 1,54, 10. Ehratová — 1,55, 11. Ederová — 1,63, 12. Mösenlechnerová — 1,78, 13. Wolfová — 1,80, 14. Charvátová — 1,81, 15. Gergová — 1,88. — **39. Gantnerová — 3,09.**

Slalom žen 11. ledna v Bad Kleinkirchheimu (převýšení 190 m, v první kole 48, ve druhém 51 branek): 1. Guignardová (Fr.) 1:26,17 [42,49 a 43,68], 2. Quariová (It.) — 0,32 [43,35 a 43,14], 3. E. Hessová — 1,31 [43,65 a 43,83], 4. Schmidhauserová — 1,39 [43,73 a 43,84], 5. Gadientová (obě Švýc.) — 1,35 [43,76 a 43,80], 6. Aejjlová — 1,42 [43,36 a 44,23], 7. Zintová — 1,58, 8. Twardokensová — 1,79, 9. Charvátová — **1,81**, 10. Oertliová — 1,95, 11. Magoniová — 1,99, 12. Fernandezová-Ochoaová — 2,00, 13. Zavadlová — 2,10, 14. D. Tlalkaová — 2,18, 15. Steinerová (Rak.) — 2,37. — **32. L. Medzihradská — 4,48, 38. Valešová — 5,19.** — Mařasová závod nedokončila.

Kombinace v Bad Kleinkirchheimu: 1. Oertliová 24,28, 2. Walliserová 36,00, 3. Charvátová 36,75, 4. Kirchleryová 42,55, 5. E. Hessová 42,72, 6. Figiniová 43,17.

Superobří slalom 13. ledna v Prontenu (převýšení 410 m, 33 branek): 1. Figiniová 1:23,13, 2. Kiehllová — 0,35, 3. Walliserová — 0,88, 4. Kirchleryová — 1,13, 5. Charvátová — **1,14**, 6. Fernandezová-Ochoaová — 1,41, 7. E. Hessová — 1,46, 8. Oertliová — 1,50, 9. Twardokensová — 1,55, 10. Ehratová (Švýc.) — 1,65, 11. Reyová (Fr.) a Hächerová (obě) — 1,80, 13. Merleová (Fr.) — 1,86, 14. I. Eppleová — 1,90, 15. Schneiderová — 2,30. — **47. L. Medzihradská — 5,88, 51. Mařasová — 6,26, 57. Gantnerová — 7,01.**

Muži

Slalom v Sestriere 2. prosince 1984 (převýšení 190 m, v první kole 65, ve druhém 69 branek): 1. Girardelli (Luc.) 1:46,80 [52,45 a 54,35], 2. Nilsson (Švéd.) — 2,32 [53,49 a 55,63], 3. De Chiesa (It.) — 2,53 [53,97 a 55,36], 4. Heidegger (Rak.) — 2,60 [53,93 a 55,47], 5. Hangl (Švýc.) — 3,35 [55,06 a 55,09], 6. Erlacher — 3,44 [54,95 a 55,29], 7. Edalini (oba It.) — 3,62, 8. Beck (NSR) — 3,92, 9. Mougel (Fr.) — 4,04, 10. Grigis — 4,07, 11. Pramotton (oba It.) — 4,34, 12. Fontaine (Fr.) — 4,56, 13. Gerosa (It.) — 4,93, 14. Zurbriggen (Švýc.) a Fjällberg (Švéd.) oba — 5,03. — **23. Kolář — 10,14, 24. Šoltýs — 12,33.** — Ze 70 startujících bylo 25 klasifikováno.

Superobří slalom 7. prosince v Puy St. Vincent (převýšení 568 m, 56 branek): 1. Zurbriggen 1:43,89, 2. Girardelli — 0,91, 3. Bürgler (Švýc.) — 1,23, 4. Wasmaier (NSR) — 1,78, 5. Franko (Jug.) — 1,83, 6. Roth (NSR) — 2,22, 7. Enn (Rak.) a Pramotton oba — 2,24, 9. Erlacher — 2,29, 10. Tötsch (It.) — 2,34, 11. Hinterseer (Rak.) — 2,73, 12. Julen (Švýc.) a Eder (NSR) oba — 2,82, 14. Gaspoz (Švýc.) — 2,99, 15. Wenzel (Licht.) — 3,01. — Ze 114 startujících bylo 90 klasifikováno.

Obří slalom v Puy St. Vincent 8. prosince (délka tratě 2100 m, převýšení 400 m, v obou kolech 52 branek): 1. Erlacher 2:30,13 [1:15,78 a 1:14,35], 2. Hangl — 0,21 [1:15,58 a 1:14,76], 3. Pramotton — 0,27 [1:16,0 a 1:14,40], 4. Zurbriggen — 0,41 [1:16,15 a 1:14,34], 5. Gaspoz — 0,49 [1:15,98 a 1:14,64], 6. Julen — 0,50 [1:15,68 a 1:14,95], 7. Gruher (Rak.) — 0,81, 8. Tötsch — 0,97, 9. Bürgler — 1,09, 10. Franko — 1,19, 11. Giorgi (It.) — 1,38, 12. Gstrein (Rak.) a Wasmaier oba — 1,96, 14. Steiner (Rak.) — 2,19, 15. Eder — 2,31. — **47. Kolář — 9,16, 49. Šoltýs — 9,93.** — Z 91 startujících 59 bylo klasifikováno.

Slalom v Sestriere 10. prosince (převýšení 180 m, v první kole 60, ve druhém 53 branek): 1. Zurbriggen 1:36,02 [49,67 a 46,35], 2. De Chiesa — 0,83 [49,57 a 47,28], 3. Edalini — 0,92 [49,76 a 47,18], 4. Tötsch — 1,02 [49,57 a 47,47], 5. Wenzel — 1,04 [49,61 a 47,45], 6. Julen — 1,22 [50,03 a 47,21], 7. Zoller (Rak.) — 1,32, 8. Erlacher — 1,46, 9. Krizaj (Jug.) — 1,71, 10. Popangelov (Bul.) — 1,78, 11. Perovič (Jug.) — 1,83, 12.

Bouvet [Fr.] — 2,44, 13. Cerkovnik [Jug.] — 2,53, 14. Gruber — 2,59, 15. Išioka [Jap.] — 2,65. — Ze 76 startujících bylo 36 klasifikováno.

Obří slalom v Sestriere 11. prosince (převýšení 325 m, v prvním kole 43, ve druhém 45 branek): 1. Girardelli 2:25,56 (1:11,34 a 1:14,22), 2. Wasmaier — 0,95 (1:12,38 a 1:14,13), 3. Julien — 1,17 (1:12,00 a 1:14,73), 4. Enn — 1,18 (1:11,72 a 1:15,02), 5. Zurbriggen — 1,35 (1:12,51 a 1:14,0), 6. Bürgler — 1,93 (1:12,51 a 1:14,40), 7. Hangl — 2,63, 8. Erlacher — 2,74, 9. Buchner — 2,84, 10. Strolz — 2,85, 11. Riedelsperger (všichni Rak.) — 2,97, 12. Giorgi — 3,15, 13. Stenmark (Švéd.) — 3,16, 14. Tötsch — 3,17, 15. Piccard [Fr.] — 3,20. — **57. Soltys** — 9,96. Ze 79 startujících bylo 58 klasifikováno.

Sjezd v Madonně di Campiglio 15. prosince (délka tratě 3395 m, převýšení 839 m): 1. Höfleher [Rak.] 2:06,82, 2. Cathomen (Švýc.) — 0,84, 3. Wirnsperger [Rak.] — 1,43, 4. Gattermann (NSR) — 1,52, 5. Alpiger (Švýc.) — 1,60, 6. Steiner — 1,79, 7. Zurbriggen — 1,90, 8. Huber [Rak.] — 2,13, 9. Lewis (USA) — 2,17, 10. Heinzer (Švýc.) — 2,32, 11. Makejev (SSSR) — 2,44, 12. Müller — 2,46, 13. Meli (oba Švýc.) — 2,52, 14. Sbardelotto [It.] a Wildgruber [Rak.] oba — 2,53. — **69. Kolář** — 8,88.

Slalom v Madonně di Campiglio 16. prosince (převýšení 170 m, v prvním kole 60, ve druhém 56 branek): 1. Križaj 1:36,42 (47,74 a 48,68), 2. Wenzel — 0,63 (47,94 a 49,11), 3. Popangelov — 0,82 (47,88 a 49,36), 4. Stenmark (Švéd.) — 0,85 (48,56 a 54,52), 5. Stangassinger [Rak.] — 0,93 (48,37 a 48,98), 6. Nilsson — 1,07 (48,58 a 48,91), 7. Heidegger — 1,35, 8. Zoller [Rak.] — 1,55, 9. Wörndl (NSR) — 1,57, 10. Julien — 2,01, 11. Tötsch — 2,29, 12. Edalini — 2,56, 13. Riedelsperger — 2,59, 14. Kuralt — 2,99, 15. Köhlichler [Rak.] — 3,01.

Superobří slalom v Madonně di Campiglio 17. prosince (délka tratě 2350 m, převýšení 510 m, 47 branek): 1. Girardelli 1:41,87, 2. Zurbriggen — 0,91, 3. Hangl — 1,33, 4. Enn — 1,34, 5. Hinterseer — 1,72, 6. Wenzel — 1,79, 7. Bürgler — 2,06, 8. Franko — 2,12, 9. Erlacher — 2,27, 10. Wasmaier — 2,45, 11. Pramotton — 2,55, 12. Piccard — 2,56, 13. Müller — 2,65, 14. Marxer (Licht.) — 2,69, 15. Steiner — 2,91.

Kombinace v Madonně di Campiglio (slalom a superobří slalom): 1. Wenzel 21,07, 2. Stangassinger 38,30, 3. Julien 44,44, 4. Bürgler 44,50, 5. Popangelov 46,66, 6. Križaj 48,77, 7. Pramotton 49,63, 8. Tötsch a Stenmark oba 56,10, 10. Enn 56,36, 11. Riedelsperger 59,35, 12. Kuralt 60,38, 13. Hangl 61,33, 14. Nilsson 61,78, 15. Nierlich [Rak.] 64,41.

Slalom v Bad Wiessee 4. ledna 1985 (převýšení 195 m, v prvním kole 64, ve druhém 68 branek): 1. Girardelli 1:51,29 (54,66 a 56,63), 2. Beck — 2,45 (55,68 a 58,06), 3. Stenmark — 2,48, 4. De Chiesa — 2,59 (56,20 a 57,68), 5. Križaj — 3,07 (55,68 a 58,68), 6. Tötsch — 3,18 (55,81 a 58,66), 7. Wenzel — 3,32, 8. Vion [Fr.] — 3,75, 9. Gaspoz — 3,89, 10. Stangassinger — 4,16, 11. Fontaine [Fr.] a Wörndl oba — 4,65, 13. Pramotton a Išioka oba — 4,75, 15. Giorgi — 4,79.

Slalom v La Mongie 6. ledna (převýšení 160 m, v prvním kole 55, ve druhém 60 branek): 1. Wenzel 1:33,58 (49,62 a 43,96), 2. Nilsson — 0,23 (50,41 a 43,40), 3. Frommelt (Licht.) — 0,46 (49,97 a 44,07), 4. De Chiesa — 0,53 (49,96 a 44,15), 5. Stenmark — 1,48 (50,38 a 44,68), 6. Julien — 1,71 (50,54 a 44,75), 7. Giorgi [It.] — 2,29, 8. Halvarsson (Švéd.) — 2,37, 9. Bürgler — 3,60, 10. Ivača [Jap.] — 4,36, 11. Vion — 4,39, 12. Pistor — 5,08, 13. Namberger (oba NSR) — 5,36, 14. Neurlessor (Švéd.) — 5,39, 15. Okabe [Jap.] — 5,43.

SP BEŽCŮ

15 km v Cogne 9. prosince: 1. Mikkelsplass [Nor.] 40:38,2, 2. Härkönen (Fin.) — 29,4, 3. Svan — 32,4, 4. Mogren (oba Švéd.) — 41,0, 5. T. M. Holte — 42,6, 6. Aunli — 57,2, 7. G. Holte (všichni Nor.) — 57,7, 8. Wassberg — 1:32,1, 9. Danielsson (oba Švéd.) — 1:33,0, 10. Hole [Nor.] — 1:35,6, 11. Endestad [USA] — 1:40,5, 12. Persson — 1:43,0, 13. Eriksson — 1:50,5, 14. Majbäck (všichni Švéd.) — 1:51,8, 15. Eriksen (Nor.) — 1:57,4. — **58. Svub** — 4:03,8, **69. Bečvář** — 4:35,2, **81. Blaško** — 4:57,6, **93. Svanda** — 5:03,8.

30 km v Davosu 15. prosince: 1. Aunli 1:18:34,2, 2. Mikkelsplass — 31,8, 3. T. M. Holte — 2:18,9, 4. Monsen [Nor.] — 2:38,5, 5. Smirnov (SSSR) — 2:39,5, 6. Bra [Nor.] — 2:43,1, 7. G. Holte — 2:43,6, 8. Nikitin (SSSR) — 2:53,6, 9. Morgren — 2:59,4, 10. Östlund (Švéd.) — 3:08,0, 11. Ristanen (Fin.) — 3:20,3, 12. Burlakov (SSSR) — 3:21,4, 13. Härkönen — 3:34,8, 14. Sachnov (SSSR) — 3:54,1, 15. Endestad — 3:54,9. — **27. Bečvář** — 4:57,5, **40. Švub** — 6:01,9, **58. Blaško** — 7:35,3, **65. Svanda** — 8:08,5. — Ze 129 startujících 111 bylo klasifikováno.

4 X 10 km v Davosu 16. prosince: 1. Norsko I. [Monsen, Bra, G. Holte, T. M. Holte] 1:44:22,7, 2. Švýcarsko I. [Grünenfelder, Sandoz, Fährdich, Guidon] — 24,2,3. Švédsko II. [Östlund, Wassberg, Danielsson, Mogren] — 29,9, 4. Švýcarsko II. — 1:11,6, 5. Finsko — 1:24,9, 6. SSSR I. — 1:28,1, 7. Itálie I. — 2:22,6, 8. Norsko II. — 2:25,4. — **13. CSSR (Svanda, Bečvář, Blaško, Svub)** — 4:08,4. — Startovalo 23 štafet.

SP BEŽKYŇ

5 km v Passo Campo Carlo Magno 13. prosince: 1. Pettersenová [Nor.] 15:47,5, 2. Ordinová — 1,9, 3. Vasilčenkova — 5,3, 4. Stěpanovová — 5,4, 5. Zimjatovová (všechny SSSR) — 8,9, 6. Nykkelmoová — 9,4, 7. Aunliová (obě Nor.) — 11,3, 8. Smetaninová (SSSR) — 11,6, 9. Jahrenová [Nor.] — 12,7, 10. Hämäläinenová-Kirvesniemiová [Fin.] a Furltovenová obě — 13,3, 12. Romanovová — 15,8, 13. Tichonovová — 22,1, 14. Zacharovová (všechny SSSR) — 24,0, **15. Havrančíková** — 30,7. — **27. Švubová** — 56,1, **28. Klimková** — 57,9, **31. Svobodová** — 1:00,5, **36. Paulů** — 1:07,0, **41. Kepeňová** — 1:13,4, **53. Pasiárová** — 1:39,1. — 95 startujících.

3 X 5 km v Passo Campo Carlo Magno 14. prosince: 1. Finsko (Määttäová, Hämäläinenová-Kirvesniemiová, Matikainenová) 45:34,8, 2. SSSR I. (Ordinová, Smetaninová, Vasilčenkova) — 14,6, 3. SSSR II. (Romanovová, Stěpanovová, Zimjatovová) — 26,9, 4. Norsko I. — 40,4, 5. Norsko II. — 51,6, 6. SSSR III. — 1:08,2, 7. NDR — 1:26,3, 8. Švédsko — 1:38,1, **9. CSSR I. (Švubová, Klimková, Havrančíková)** — 1:52,1. — **16. CSSR II. (Pasiárová, Svobodová, Paulů)** — 3:24,3. — Startovalo 22 štafet.

10 km v Davosu 18. prosince: 1. Aunliová 30:11,7, 2. Nykkelmoová — 6,6, 3. Kratzerová (Švýc.) — 14,3, 4. Stěpanovová — 17,6, 5. Ordinová — 20,8, 6. Smetaninová — 20,9, 7. Běová (Nor.) — 30,3, 8. Pettersenová — 35,6, 9. Jahrenová — 36,7, 10. Tichonovová — 1:04,3, 11. Zimjatovová — 1:10,6, 12. Dahlová [Nor.] — 1:11,0, 3. Johanssonová (Švéd.) — 1:16,4, 14. Kirvesniemiová — 1:18,3, 15. Nestlerová (NDR) — 1:27,5. — **22. Klimková** — 1:52,2, **23. Paulů** — 1:55,1, **45. Svobodová** — 2:51,9, **47. Havrančíková** — 2:56,4.

4 X 5 km v Davosu 19. prosince: 1. Norsko (Nykkelmoová, Aunliová, Dahlová, Běová) 1:07:42,5, 2. SSSR (Ordinová, Smetaninová, Vasilčenkova, Stěpanovová) — 6,1, 3. Švédsko (Risbyová, Blomqvistová, Lambergová, Johanssonová) — 1:41,3, **4. CSSR (Švubová, Klimková, Svobodová, Paulů)** — 2:04,3, 5. NDR — 2:14,5, 6. Švédsko II. — 2:50,8, 7. Švýcarsko — 5:03,5, 8. NSR I. — 5:40,0.

● **V EVROPSKÉM POHÁRU** ve sjezdových disciplínách v italském Obereggenu v obřím slalomu zvítězil Francouz Alphanď za 2:53,53 před Felbingerem — 0,55, Ederem (NSR) — 1,36, Gstreinem (Rakousko) — 1,40 a Hirtem (NSR) — 1,47.

● **V ZAKOPANĚM** v novoročních mezinárodních závodech žen v běhu na 6 km zvítězila Klimková za 20:57 před Pasiárovou — 51, Havrančíkovou — 1:01, Kepeňovou 1:34 a Kučerovou — 1:40. V běhu mužů na 12 km byl první Polák Luszczek časem 31:11,6.

● **ŠESTNÁCTILETÝ ČS. JUNIOR PAVEL KOJDA** [MEZ Frenštát pod Radhoštěm] v 17. ročníku Turné tří můstků získal třináct bodů do Evropského poháru v soutěži 68 skokanů z devíti zemí. V zahajovacím závodě v jugoslávské Planici zvítězil Nor Olsrud s 213,8 (88,5 a 91) před Jugoslávci Bajcem 207,9 (89 a 89) a Ulagou 207,7 (82 a 94). Kojda byl devátý se 191,0 (81 a 85,5). Umístění dalších čs. skokanů: 31. Sakala 173,5, 36. Šimon 170,7, 43. Seget 159,5. V italském Tarvisiu byl první Američan Zuehlke s 219,9 (87,5 a 87,5) před Olsrudem 216,1 (86 a 88,5) a Rakušanem Wiegelem 215,4 (87,5 a 87,5). Kojda skončil desátý s 203,0 (82 a 86,5), 29. Sakala 183,1, 38. Seget 166,1, 47. Šimon 155,8. V rakouském Villachu bylo pořadí na vedoucích místech: 1. Olsrud 222,3 (85 a 83,5), 2. Zuehlke 216,5 (81,5 a 81,5), 3. Resch [Rak.] 213,1 (82 a 82) — umístění čs. závodníků: 17. Kojda 192,7 (77 a 75,5), 27. Sakala 184,5, 41. Šimon 172,8, 65. Seget 137,7. Vítězem turné se stal Olsrud před Zuehlkem. Pořadí čs. skokanů: 10. Kojda, 24. Sakala, 37. Šimon, 43. Seget.

● **LADISLAV ŠVANDA** zvítězil v mezinárodním závodě v běhu na 15 km v Oberhofu (NDR) v čase 40:29,5 min. před Brandtem — 12,7 a Rollingerem (oba NDR) — 54,1. V závodě sdruženém byl první Hopf s 436,87 b., následován Beetzem (oba NDR) 411,70 a čs. reprezentantem Frákem 408,22. Z juniorů byl první Schrank (NDR) se 425,70 b. před Benneckenem (oba NDR) 410,40 a Kovářkem (ČSSR) 405,99.

● **VÁNOČNÍ ZÁVOD SKOKANŮ** ve Svatém Mořici, zařazený do Evropského poháru, vyhrál Nor Roger Ruud s 217,8 (92,5 a 91) před svým krajanem Olsrudem 202,5 (88 a 90), Francouzem Bergerem 194,8 (88 a 88), Švýcarem Reymondem 193,6 (85 a 89) a Američanem Stolzlechnerem 191,7 (86 a 89). Umístění čs. reprezentantů: 20. Raška 177,1 (82 a 82), 42. Kováč 165,6 (83 a 81), 45. Šimek 163,8 (82,5 a 81).

radíme, doporučujeme

Ako obnoviť ojazdené lyže

Každý skúsenejší lyžiar vie, aký podstatný význam pre jazdné vlastnosti lyži má kvalita sklznice a hrán. Nie všetci si však uvedomujú, že nie je dôležitá len ostrosť hrán, ale prinajmenšom rovnako významné je, aby sklznica bola v priečnom smere skutočne rovinná a ostrie hrany ležalo presne v úrovni roviny sklznice. Je samozrejme, že sklznica má byť aj čo najhladšia, bez rýh a vrypov prevažne spôsobených jazdou cez kamene. Najzákladnejšie kamene sú prakticky v úrovni trate, takže sú takmer nespozorovateľné, ale zato nesmierne škodlivé, najmä v oblúkoch. Žiaľ, najmä v rokoch s nižšou snehovou pokrývkou ich býva na našich svahoch ešte viac, než dosť.

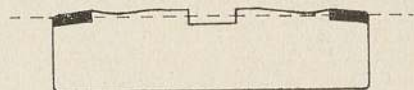
O pravdivosti tohto úvodného konštatovania sa najlepšie presvedčíme, ak máme možnosť bezprostredne po sebe porovnať jazdné vlastnosti kvalitných, ale ojazdených lyží s priemernými novými lyžami, u ktorých sú uvedené požiadavky na rovinnosť sklznice a hrán splnené. V mnohých parametroch, predovšetkým v presnosti a citlivosti reakcie lyží na hranenie, ktoré je základným prvkom techniky jazdy na upravovaných tvrdých tratiach, jednoznačne oceníme priemerné nové lyže pred o triedu kvalitnejšími lyžami s ojazdenou sklzniciou.

Aj keď sa dokážeme vyhnúť lyžovaniu na nedostatočne vysnežených tratiach s vyčnievajúcimi kameňmi (na ktorých možno mimochodom za jediný deň podstatne znehodnotiť aj najkvalitnejšie lyže), pôsobí na lyže rad ďalších činiteľov zapríčínujúcich, že po dvoch až troch sezónach lyže znateľne strácajú svoje pôvodné dobré vlastnosti. Pri súčasnej stavbe kvalitných kovových či laminátových lyží nie je táto zmena vyvolaná únavou nosných prvkov lyže (známou z dob drevených lyží), ale práve ojazdením hrán a sklznice. Pri bežnom nepretekárskom využívaní je vyhovujúca životnosť nosných častí kvalitných lyží, podľa mojich skúseností, minimálne 5 až 8 rokov.

Okrem už spomenutých „kamenitých“ tratí sa na znehodnocovaní sklznice a hrán podieľajú najmä dva ďalšie vplyvy. Prvý súvisí s tým, že v dôsledku zamorenia atmosféry pevnými exhalátmi je v súčasnosti aj v snehu omnoho vyšší podiel ostrých abrazívnych zložiek, než pred dvadsiatimi až tridsiatimi rokmi. To sa prejaví najmä na jar, keď relatívny podiel pevných zložiek v snehu stúpa, takže sa mení takmer na brusnú pastu, schopnú nielen veľmi rýchle „stiahnuť“ zo sklznice vosk, ale aj znateľne vybrúsiť hrany. Pretože bežne sa väčšinou jazdí v oblúkoch, keď je lyža naklonená dovnútra a viac zafarbená než za priamej jazdy, ne je potrebné sklznice rovnomerné. Medzi odolnejšími hranami a menej zafaržovanou strednou cestou sklznice vznikne zreteľné prehĺbenie, prehnané znázornené na obrázku 1. Pri zvyčajnej snahe striedať lyže, aby sa rovnomerne opotrebovali je ojazdenie symetrické a znateľné najmä v strednej tretine lyže.

Iný nepriaznivý vplyv súvisí priamo so stavbou lyží. U väčšiny sa kvôli tlmeniu kmítov hrán a tým aj lyží ukladajú hrany na pomerne plastický materiál. To síce významne vplyva na klud jazdy a záber hrán na tvr-

dom podklade, ale neustálym zafaržovaním sa za dve až tri sezóny hrana zreteľne odkloní od sklznice, čo sa prejaví pri kontrole priečného profilu sklznice priložením zarúčene rovinného predmetu, ako aj vytlačením časti podkladového plastu spod hrany na bočnej stene lyže. Aj táto deformácia je v prehnanej miere znázornená na obrázku 1. Takto ojazdená lyža pri malých uhloch hranenia „nedrží“, pri zmene hrán lyža napred podklznie do vzpriechenia a zachytí sa až pri ostrejšom hranení, ale už v nadmerne vzpriechenej polohe, čo takmer znemožňuje jazdu „rezanými“ oblúkmi na tvrdom snehu a neustále narušuje stabilitu a klud jazdy. Pri tom vo vodivých snehoch môžu byť lyže stále výborné. Nevýhodou je, že bežným brúsením hrán zo strany boku lyže nemožno túto deformáciu odstrániť, takže lyže podklzujú aj pri ostrejších hranách. Pretože u nás málokto strieda kvalitné lyže po jednej až dvoch sezónach, jediným účinným zásahom je brúsenie do roviny zo strany sklznice podľa nasledujúceho obrázku.

Obr. 1. Deformácia sklznice lyži ojazdením. Miera je pre názornosť zámerne prehnaná. Jazdné vlastnosti možno obnoviť len zbrúsením do čiarkovane naznačenej roviny.

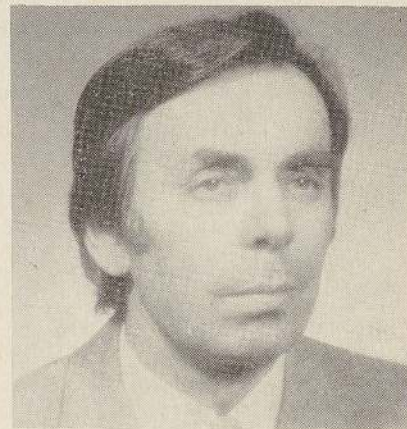
Ojazdené sklznice sa v lyžiarsky vyspelých zemiach bežne obnovujú prebrúsením na vcelku jednoduchých strojoch s obiehajúcim brusným pásom. Dúfame, že časom sa dočkáme aspoň u najfrekventovanejších strediskách aj tejto služby, ktorá by navyiac mohla byť vysoko rentabilná. Za kvalitné strojové prebrúsenie sklzníc lyží, realizovateľné za niekoľko minút, by sotvakto nebol ochotný uhradiť napr. 50 Kčs. Dovtedy však budeme odkázaní na metódu „urob si sám“. Po niekoľkoročných rôznych pokusoch sa chcem podeliť s čitateľmi „Lyžařství“ s metódou, ktorá sa mi doteraz najlepšie osvedčila čo do kvality výsledku a pracnosti.

Zvolil som ručné brúsenie „za mokra“ v približne vodorovnej polohe lyží, brusnými papiermi „Waterproof“, postupne hrubosťou č. 120, 240 a 400. Papiere predmäčené vo vode som naplnal na duralový blok asi 80x120x18 mm (drevo nie je vhodné pre možnosť deformácie vlhkom). Počas brúsenia treba sklznicu často omývať od odbrúsených zvyškov sklznice a

hrán napr. pomocou handry. Kým je to možné, treba najlepšie pod vodou odstraňovať zvyšky aj z brusného papiera a keď prestáva brúsiť, včas ho nahradíť novým. V miestach, kde je potrebné väčšie zbrúsenie, je výhodný pohyb približne pod 45° uhlom voči osi lyže. Postup brúsenia treba priebežne kontrolovať rovinnou mierkou. Záverečné jemné brúsenie smerujeme pozdĺž lyže, prípadne sklznicu dohľadíme najjemnejším papierom, len pomocou prstov. Po vyschnutí sklznicu vyhladíme „železkom“ s presne do priamky vybrúsenou hranou a konzervačne navoskujeme napr. SKIVOM č. 8 rozpusteným v teplom benzíne do pastovitej konzistencie. Pri troche technického citu by sme nemali nič pokaziť, najmä ak často kontrolujeme rovinnosť, ako aj plynulosť zbrúsenia v pozdĺžnom smere, pretože zpravidla je najviac potrebné zbrúsiť strednú časť lyže. Pri väčšom opotrebení lyží a starostlivej práci treba počítať s trvaním prebrúsenia páru lyží asi 2 hodiny.

Ing. DUŠAN MOLITORIS

představujeme

Zdeněk Gabriel

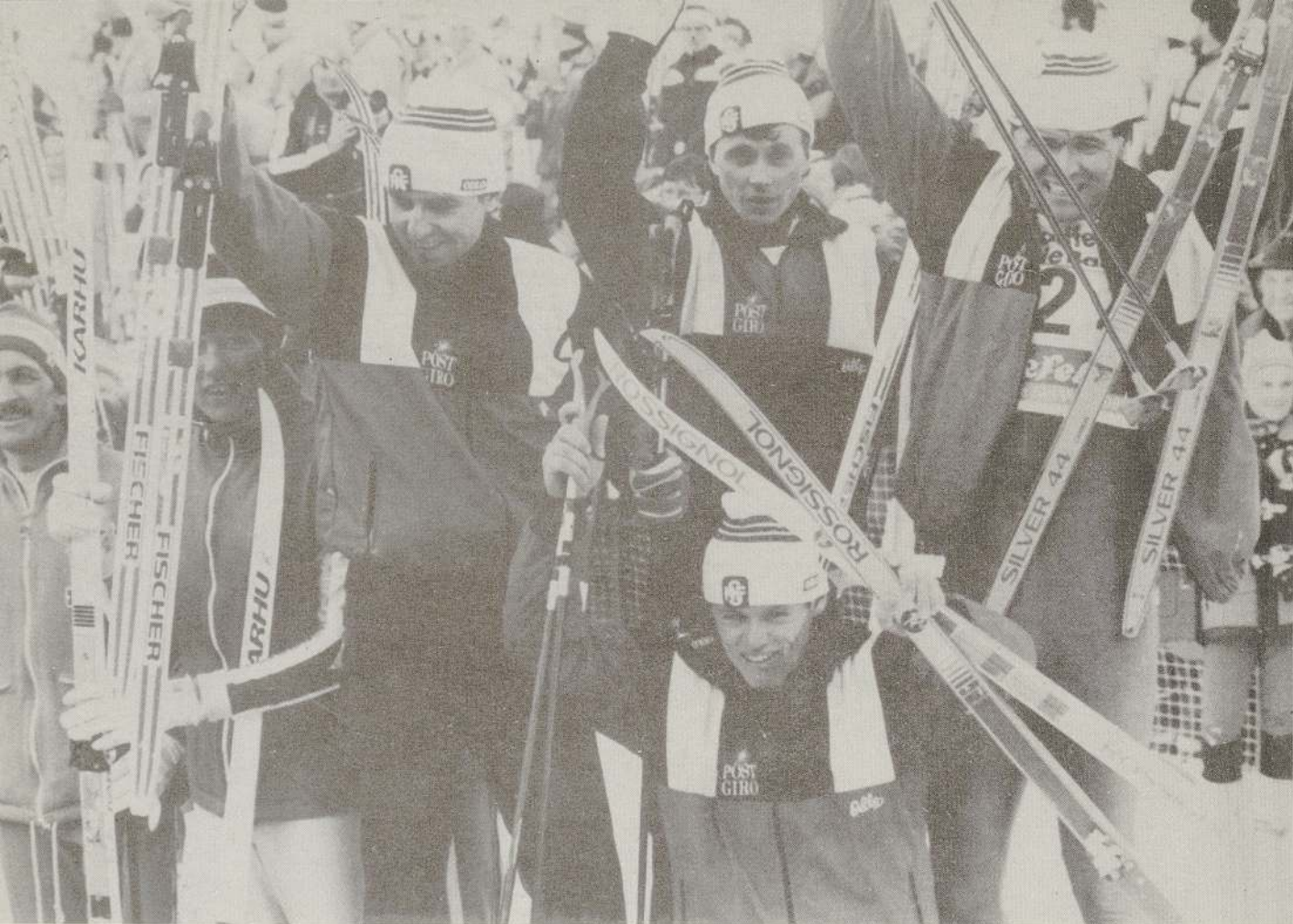
z Nového Města na Moravě oslavil 15. ledna padesátiny. Celý svůj život se věnoval lyžování. Závodit začal jako devítiletý žák u prof. Beranovského. V roce 1951 byl členem vítězné štafety na dorosteneckém přeboru republiky. O dvanáct let později získal zlatou medaili ve štafetovém závodě mužů, dvakrát bronzovou v mistrovství republiky na 30 km a jeho největším úspěchem bylo vítězství na této trati v mezinárodních závodech v Harrachově. Čtyři roky byl členem reprezentačního družstva a zúčastnil se MS v Zakopaném.

Čtvrtstoletí působil v trenérské funkci sportovních tříd a lyžařského oddílu v Novém Městě na Moravě. Jako zážkyně u něho začínala také D. Švubová, K. Štefl a P. Honzl. Ziska kvalifikaci trenéra a rozhodčího I. třídy a zapojil se do funkcionářské práce při Zlaté lyži Českomoravské vysočiny a dalších závodech v Novém Městě, stejně jako ve VSL KV ČSTV Jihomoravského kraje. V současné době je předsedou sportovní technické komise VSL ÚV ČSTV, která se může pochlubit úspěšnou činností. Do další padesátky mu přejeme hodně zdraví a funkcionářských úspěchů.

*Na ZOH 1984 v Sarajevu Viera Klimková (ČH Štrbské Pleso) startovala jen v závodě na 20 km, kde skončila 24.
Na letošním MS v Seefeldu byla nejúspěšnější čs. reprezentantkou*

(Foto ing. A. Žurman)

NOVÍ MISTŘI SVĚTA

3

ROČNÍK 71

1985

Kčs 3,—

Jedlička M.

lyžařství

JIZERSKÁ PADESÁTKA

— *Memoriál Expedice Peru i v letošním 18. ročníku patřil k nejmasovějším čs. lyžařským závodům s mezinárodní účastí. Na startu se sešlo 5460 lyžařů a 760 lyžařek z jedenácti zemí. První dva obrázky potvrzují masovou účast, na třetím je vítěz letošního ročníku Jiří Beran*

[Foto J. Troušil]

Z OBSAHU PŘÍŠTÍHO ČÍSLA

MS JUNIORŮ
V JASNĚ

K MS SJEZDAŘŮ
VE VALTELLINĚ

ZAJÍMAVOSTI
ZE SVĚTA

NA TITULNÍ STRÁNCE ZÁBĚR ZE ŠTAFETOVÉHO ZÁVODU MUŽŮ NA 4 X 10 km MISTROVSTVÍ ČSSR 1985 V KLASICKÝCH DISCIPLÍNÁCH NA ZADOVĚ, NA JEHOŽ STARTU BYLI VŠICHNI ÚČASTNÍCI MISTROVSTVÍ SVĚTA V SEEFELDU. (FOTO B. HYNĚK). — NA ZADNÍ STRANĚ ÚSPĚŠNÍ LYŽAŘI NA MS 1985 VE SJEZDOVÝCH DISCIPLÍNÁCH VE VALTELLINĚ. NA HOŘEJŠÍM OBRÁZKU MEDAILISTKY Z OBŘÍHO SLALOMU: ZLEVA DRUHÁ RAKUŠANKA ELISABETH KIRCHLEROVÁ, VÍTĚZKA AMERIČANKA DIANN ROFFEOVÁ A TŘETÍ JEJÍ KRAJANKA EVA TWARDOKENSOVÁ. DOLE PRVNÍ TŘI Z KOMBINACE MUŽŮ: ZLEVA DRUHÝ RAKUŠAN ERNST RIEDELSPERGER, MISTR SVĚTA ŠVÝCAR PIRMIN ZURBRIGGEN A TŘETÍ THOMAS BÜRGLER (ŠVÝCARSKO).

(FOTO ČTK).

lyžařství

Ročník 71

Číslo 3

Vydává Československý svaz tělesné výchovy v nakladatelství Olympia v Praze. Šéfredaktor tělových. časopisů ing. Alexandr Zurman. Odborný redaktor časopisu Jaroslav Trousil. Řídí redakční rada: J. Trousil, předseda, ing. P. Borský, K. Eidlpes, PhDr. F. Chovanec, J. Kotland, JUDr. O. Kulhánek, MUDr. F. Mach, R. Marek, J. Maršák, J. Máša, Z. Paulů, PhDr. J. Potměšil, dr. J. Soukup a Pavel Zelenka. Redakce: 115 88 Praha 1, Klimentská 1. Tel. 23 14 88 4. Redakční uzávěrka: k 1. dni předcházejícího měsíce. Vychází jednou za měsíc. Vytiskla Stráž, tiskařské závody, n. p., Karlovy Vary. Cena 3 Kčs. Rozšiřuje PNS. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá administrace PNS, pošta a doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS - ústřední expedice a dovoz tisku Praha, závod 01, administrace vývozu tisku, Kačkova 19, 160 00 Praha 6. Uzávěrka tohoto čísla byla 1. února 1985. Neobjednané příspěvky se nevracejí.

ISSN - 0323 - 1445

Úspěch Švýcarska na MS '85

Úspěchem reprezentantů Švýcarska skončilo 28. mistrovství světa 1985 ve sjezdových disciplínách, které se konalo 30. ledna—10. února v italské Valtellině. Vyrobovali osm z celkového počtu 24 medailí, z toho čtyři zlaté, tři stříbrné a jednu bronzovou. Následují Francie 1 — 1 — 0, USA 1 — 0 — 3, NSR 1 — 0 — 0, Švédsko 1 — 0 — 0, Rakousko 0 — 4 — 1, Lucembursko 0 — 1 — 1 a Itálie 0 — 0 — 1. Československým lyžařkám se nepodařilo zopakovat dobré výsledky ze ZOH 1984 v Sarajevu, kde ve sjezdu Olga Charvátová získala bronzovou medaili a Jana Gantnerová byla v této disciplíně pátá.

Světové šampionáty přinesly řadu nečekaných výsledků a byly ve znamení mnoha nových, mladých mistrů světa. Nejúspěšnější z nich byl dvaadvacetiletý Švýcar Pirmin Zurbriggen, který zvítězil v kombinaci, ve sjezdu a v obřím slalomu byl druhý, když zůstal jen pět setin sekundy za vítězným Markusem Wasmeierem (NSR). Svou všestranností a vynikajícími výkony těšil se Zurbriggen mimořádné pozornosti všech lyžařských expertů a novinářů.

V soutěži žen žádné z účastnic se nepodařilo získat více než jednu medaili. Nejmladší novou mistryní světa je sedmnáctiletá Američanka Diann Roffeová. Získala prvenství v obřím slalomu před Rakušankou Elisabeth Kirchlervou a svou krajankou Evou Twardokensovou. V této disciplíně se nejvíce dařilo lyžařkám USA. Svůj úspěch ze ZOH 1984 v Sarajevu zopakovala jen Švýcarka Michela Figiniová ve sjezdu, z mužů se to nepodařilo žádnému. Za největší překvapení kromě vítězství Roffeové jsou považovány zlaté medaile Markuse Wasmeiera v obřím slalomu a Švéda Jonase Nilssona ve slalomu.

Po „hrách Rosi Mittermaierové“ v Innsbrucku, „hrách Hanni Wenzelové“ v Lake Placidu a „MS Eriky Hessové“ ve Schladmingu byl letošní světový šampionát nazýván „festivallem Pirmina Zurbriggena“. Tentokrát lyžaři mnohem většího počtu zemí se podíleli na udělených medailích než v posledních letech. Mistrovství světa ve Valtellině potvrdilo, že ve světové špičce dochází k výměně generací. Boje o medaile signalizovaly odchod Stenmarka, Klammera, Nelsonové i Pelenové. Na příštím světovém šampionátu za dva roky v Crans-Montaně lze očekávat další nástup mladé generace. Vedoucí funkcionáři a trenéři reprezentačních kolektivů lyžařských velmocí ve sjezdových disciplínách věnují zvýšenou péči výchově a přípravě mladých závodníků a závodnic. Na tuto skutečnost po skončení MS upozornil i šéftrenér švýcarského týmu mužů Karl Fehrsner, který po dobrých výsledcích svých svěřenceů v Itálii varoval před sebeuspokojením a v Crans-Montaně očekává ještě větší počet mladých sjezdařů, bojujících o zařazení mezi světovou elitu. Zdůraznil důležitost všestrannosti jezdců, aby se dovedli uplatnit ve sjezdu, obřím slalomu i slalomu a vyrovnat se s každou situací v závodě. Pozornost Švýcarů bude v budoucnosti zaměřena na slalom, v němž zůstali bez úspěchu. Z mužů dokončil závod jen Hangl a byl až jedenáctý. Trenéra technických disciplín Ueli Häslera čeká těžký úkol, aby se mu podařilo dosáhnout výraznějších výsledků i v této disciplíně.

„Vítězství Markuse Wasmeiera v obřím slalomu má pro nás opravdu cenu zlata,“ prohlásil vedoucí Lyžařského svazu NSR Kuno Messmann po skončení MS. „Je příkladem pro naše mladé talenty, kterým věnujeme ještě větší pozornost než v minulosti. V posledních letech jsme dosáhli několika úspěchů a ukázalo se, že se můžeme přiblížit Švýcarsku, současně velmocí ve sjezdových disciplínách.“

Výsledky čs. reprezentantek na mistrovství světa byly neuspokojivé. Po jejich loňském úspěchu na ZOH v Sarajevu i několik slibných výsledků Olgy Charvátové ve Světovém poháru před šampionátem se očekávalo, že se jí podaří úspěšně bodovat i v Bormiu a Santa Caterině a povzbudí k úspěšným výkonům další členky družstva. V kombinaci po osmnáctém místě ve sjezdu nedokončila slalom, ve sjezdu skončila sedmnáctá, v obřím slalomu dvacátá, nejlepším jejím výsledkem bylo jedenácté pořadí ve slalomu. Jana Gantnerová po loňské operaci kolena šestnáctým místem ve sjezdu udržela kontakt se světovou špičkou. Ocenění zasluhuje výkon Eleny Medzihradské. Její dvanácté pořadí v kombinaci bylo poslužením kolektivu a také umístění ve slalomu a obřím slalomu nebylo zklamáním. Její pojetí jízdy nejvíce splňuje velké nároky současných sjezdových disciplín.

V soutěži mužů výkonnostní cíle dvou čs. reprezentantů byly podstatně menší. Splnil je Miroslav Kolář třináctým pořadím v kombinaci. Pavel Pochobradský měl nejlepší výsledek v obřím slalomu, v němž skončil 25. Znovu se potvrdilo, jak těžký úkol čeká čs. sjezdové lyžování mužů: přiblížit se světové špičce.

Účast na MS ve Valtellině přinesla cenné zkušenosti, budou ji hodnotit subkomise sjezdového lyžování a vrcholová komise VSL ÚV ČSTV.

Zázračná operace Pirmina Zurbriggena

Právě na den po třech týdnech operace menisku Švýcar Pirmin Zurbriggen se stal mistrem světa ve sjezdu v Bormiu, den před svými 22. narozeninami. Byl to velký triumf vítěze Světového poháru 1983–84.

V sobotu 1. ledna po prvenství v druhém Hahnenkamm sjezdu v Kitzbühelu při skoku do cíle utrpěl Zurbriggen zranění menisku levého kolena. Další den ho zavezl autem lékař švýcarského týmu dr. H. Spring na kliniku sportovních lékařů v Muttenz, kde se podrobil operaci. V pátek 18. ledna se již vrátil domů do Saas Almagell. Po třech dnech jel znovu do Muttenz k inenzivní terapii a bylo zjištěno, že nemá žádnou vodu v kolenně. Ve čtvrtek 24. ledna sportovně lékařský test byl úspěšný, takže účastí Zurbriggena na MS nic nestálo v cestě. V pátek 25. ledna — dvanáct dnů po operaci — stál již opět na lyžích a zahájil trénink. V neděli 27. ledna znovu tvrdě trénoval mezi brankami a neměl žádné potíže. V úterý 29. ledna v prvním tréninku na MS měl nejlepší čas, 1. února zvítězil ve sjezdu pro kombinaci a v neděli 3. února získal zlatou medaili ve sjezdu.

Doug Lewis přítelem Michely Figiniové

Jedenadvacetiletý Američan Doug Lewis vybojoval bronzovou medaili ve sjezdu a byl jediným vážným soupeřem Švýcarů. Řada odborníků to pokládala za velké překvapení MS 1985. Jeho trenér Švýcar Theo Nadig však již na začátku sezóny připomínal, že Lewis, který byl již čtvrtý rok v reprezentačním týmu USA, udělal v novém závodním období velký pokrok. Potvrdil to pak devátým místem ve Val Gardeně a desátým v Kitzbühelu. Ačkoliv se po prvním Hahnenkammu zranil večer při košíkové, startoval i v druhém závodě, stejně jako o týden později na Lauberhornu. Bolesti nohy mu neumožňovaly čisté oblouky doprava, ale nechtěl závod vzdát. Ještě v Garmischu mu musela být vytažena krev z okolí kotníku a v Bormiu jen lehce trénoval. Páté místo ve sjezdu pro kombinaci mu dodalo sebevědomí pro závod ve sjezdu.

Doug Lewis je přítelem Švýcarky Michely Figiniové, mistryně světa ve sjezdu. Loni v létě byla Figiniová v jeho škole „Green Mountain Valley School“ ve Vermontu v USA. Tam se dobře poznali a při MS ve Valtellině se projevovaly jejich vzájemné sympatie.

Tři medailisté ze sjezdu: zleva druhý P. Müller, vítěz P. Zurbriggen (oba Švýcarsko) a třetí Američan D. Lewis

Figiniová zopakovala Sarajevo

První zlatou olympijskou medaili na MS 1985 vybojovala první únorovou neděli na trati Cevedale v Santa Caterině ve sjezdu žen devatenáctiletá Švýcarka Michele Figiniová a zopakovala tak svůj loňský úspěch ze ZOH v Sarajevu. O stříbro se rozdělily na tvrdé trati její krajanka Ariane Ehrtová a Rakušanka Katrin Gutensohnová. Závod, který byl zahájen v sobotu a po odjetí dvanácti sjezdařek pro větrné počasí v horní části tratě byl odložen, měl na startu i tři čs. reprezentantky. Olze Charvátové a Janě Gantnerové se nepodařilo tak úspěšně zajet jako loni na ZOH, kde obsadily třetí a páté místo. Tentokrát byla Gantnerová o 0,7 s rychlejší než Charvátová a obsadila šestnácté pořadí, Charvátová skončila sedmáctá.

Rakušanka Wolfová byla jen o seti-

nu sekundy(!) pomalejší než Švýcarka Ehrtová a její krajanka Gutensohnová a zůstala bez medaile. V poli poražených skončila vítězka prosincové zkoušky na MS Rakušanka Kirchlertová (12.), lepší umístění se očekávalo i od Švýcarky Walliserové (6.). Figiniová (11.) na startu málem ztratila hůlku a v první části tratě měla až třetí mezičas, ve druhé však dravou brilantní technickou jízdou byla nejrychlejší, získala náskok a v závěrečné části sjezdovky měla nejlepší mezičas. „Byla jsem dost nervózní před startem a nevypadalo to dobře, když jsem ‚lovila‘ hůlku,“ řekla Figiniová po závodě. „Domnívám se, že potom jsem během celé jízdy neudělala nejmenší chybičku. Z úspěchu mám pochopitelně radost a je povzbuzením do dalších závodů.“

Úspěch Švýcarů ve sjezdu

Stejně jako závod žen i soutěž mužů ve sjezdu skončila úspěchem švýcarského družstva. Zvítězil Pirmin Zurbriggen na trase Stelvio v Bormiu tři týdny po operaci menisku před svým krajanem Müllerem. Bronz vybojoval Američan Lewis, kterého sotva někdo tipoval na medailové umístění. Až za čtvrtým Švýcarem Heinzerem následovali tři Rakušané, kteří očekávali, že budou mít alespoň jednoho reprezentanta na stupních vítězů. Helmut Höflehner, označovaný za nejvážnějšího soupeře Zurbriggena, skončil až sedmý. Franz Klammer, který před MS prodělával krizi, nakonec byl nejúspěšnější s pátým pořadím.

„Zurbriggen má jedinečný cit pro linii,“ řekl švýcarský trenér sjezdařů Sepp Stalder. „Když přišel na začát-

ku sezóny do družstva jel stanovenou linií, aniž by se trochu zdržel. A v příští jízdě již dovedl nasadit třeba dvoumetrovou korekturu.“ Doug Lewis po čtyřletém působení v reprezentačním družstvu USA se konečně prosadil. Jeho krajan olympijský vítěz Bill Johnson zůstal za ním 2,19 s a musel se spokojit čtrnáctým místem. Průměrná rychlost vítězného Zurbriggena byla 105,715 km/h. Nejrychlejší byl na prvních dvou měřených mezíchasech, zatímco závěrečnou část trasy měl pomalejší. Čs. reprezentant Miroslav Kolář nebyl spojen s 31. místem v konkurenci 61 sjezdařů. „Byl to těžký závod, obavy jsem měl zejména z horní strmé části tratě,“ podotkl v cíli. „Byla to pro nás dobrá škola.“

Erika Hessová jako ve Schladmingu

I kombinace žen znamenala úspěch Švýcarska. Erika Hessová první místo ve slalomu získala prvenství i v kombinaci a zopakovala svůj úspěch z MS 1982 ve Schladmingu. Od slalomu 1984 v Mariboru E. Hessová nevíťezila v žádném závodě, o to cennější je její úspěch na světovém šampionátu. Je to vynikající závodnice, která se může pochlubit 23 vítězstvími v závodech Světového poháru. V cíli se radovala na ramenou trenéra a svých fanoušků. „Toto vítězství je mnohem cennější než ve Schladmingu,“ prohlásila po závodě E. Hessová. „Tehdy jsem i já sama očekávala vítězství. Tentokrát byl závod zcela otevřený. Zvítězila jsem, ale byla

jsem z poloviny tak jistá jako před třemi roky. Proto mne úspěch tak těší.“

Ze 45 účastnic stříbrnou medaili si odnesla Rakušanka Sylvia Ederová a bronzovou Američanka Tamara McKinneyová. Ederová měla vyrovnané výkony v obou disciplínách: ve sjezdu byla šestá, ve slalomu pátá. McKinneyová ve sjezdu byla až 22., ale třetím místem ve slalomu si přece jen zajistila bronz. Z čs. závodnic byla neúspěšnější Elena Medzilhradská, skončila dvanáctá zástuhou dobrého výkonu ve slalomu. Předpokládalo se dobré umístění Charvátové. V závodě se jí však nedařilo. Po osmnáctém místě ve sjezdu slalom nedokončila. Stejný osud postihl Mařasovou.

Druhá zlatá medaile Zurbriggena

Dvaadvacetiletý Pirmin Zurbriggen potvrdil své kvality i v kombinaci, v níž vybojoval druhou zlatou medaili. V první části — sjezdu — zvítězil opět přesvědčivě a ve slalomu páté místo se ztrátou 0,99 s na jeho krajanu Bürglera (ve sjezdu 27.) mu stačilo na celkové vítězství před Rakušanem Riedelspergerem (22. ve sjezdu a druhý ve slalomu) a Bürglerem. Byl to opět velký úspěch Švýcarů, který curyšský Sport uváděl pod titulem „Opět zlato — totální triumf MS“. Lyžařští odborníci vysoce oceňovali nejen další vítězství Zurbriggena, ale také úspěch Bürglera, který prvenství ve slalomu z 27. místa po sjezdu skončil v celkové klasifikaci třetí. „Časem bude stále více jezdců, kte-

ří přijdou na to, že to vůbec nic není absolvovat všechny disciplíny, to se týká především sjezdařů,“ prohlásil P. Zurbriggen. „A potom to bude ještě zajímavější, zejména když časové rozdíly jsou velmi malé.“ V pondělí 4. února měl Zurbriggen 22. narozeniny. „Nedaly se pořádně oslavit,“ připomenul Zurbriggen. „Byla to jen sklenka šampaňského, káva a malé občerstvení.“

Čs. reprezentant Kolář třináctým místem v kombinaci splnil svůj výkonnostní cíl. Po 28. místě ve sjezdu si podstatně zlepšil umístění čtrnáctým časem ve slalomu. Pavel Pochohradský vylétl z tratě a závod nedokončil. Mezi těmi, kteří vzdali, byli i Kanaďan Brooker, Ital Sbardellotto, Rakušan Steiner a Marxer (Licht).

Vločky z MS

Přijeli získat zkušenosti

Tři dny sledovalo třicet organizátorů MS 1987 ve sjezdových disciplínách z Crans-Montany průběh světových šampionátů ve Valtellině. Chtěli získat zkušenosti italských pořadatelů, aby ještě lépe připravili příští mistrovství světa.

Známý praktik a jeden z vedoucích pracovníků organizačního výboru MS 1987 Bouby Rombaldi prohlásil: „Italští pořadatelé byli na výši, věřím, že budeme stejně úspěšní. Chceme světový šampionát dobře připravit a rádi bychom účastníky překvapili i některými novinkami. Máme v organizačním výboru samé zkušené lyžařské organizátory.“

Duše švýcarských sjezdařek

Fyzioterapeutkou reprezentačního družstva švýcarských sjezdařek je 32letá Annemarie Schlegelová z Flammattu. „Je fantastická, můžeme se jí svěřit s každým problémem, vždy se nám plně věnuje,“ říká o ní Michela Figiniová. Schlegelová začínala jako telefonistka a náborová asistentka. Později absolvovala v tělovýchovném středisku v Magglingenu sportovní masážní kurs.

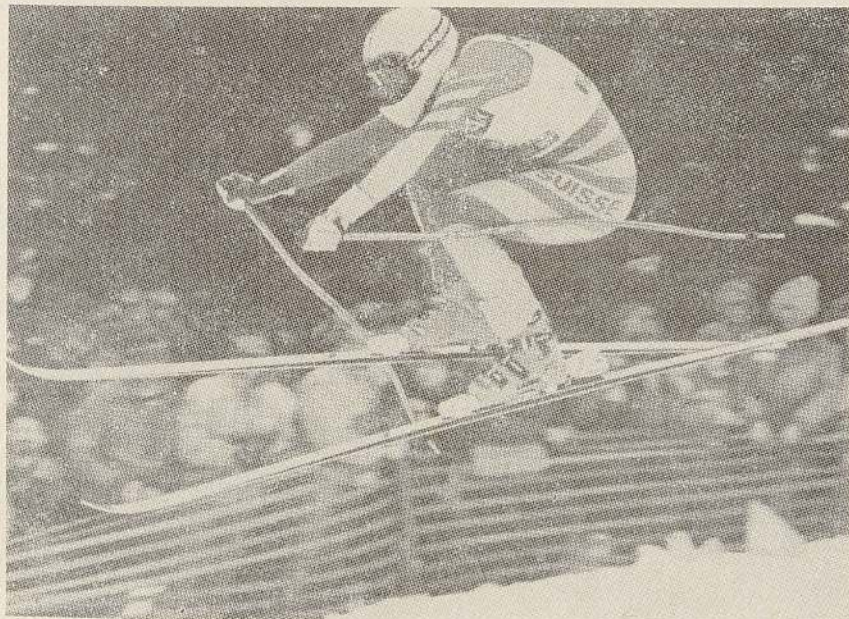
V sezóně 1981—82 začala působit v Evropském poháru u trenéra P. Chevaliera. V dalším roce již pracovala u družstva Světového poháru. Nazývají ji duší švýcarského reprezentačního družstva. „Není lehké působit ve vrcholovém sportu, poznat dokonale charakter jednotlivých členek družstva,“ říká A. Schlegelová. „Zůstává mi velmi málo času pro sebe, ale získávám cenné zkušenosti a je to zajímavá práce.“

Celá rodina povzbuzovala

Švýcarku Michelu Figiniovou, která zvítězila ve sjezdu, přijela do Itálie povzbudit celá rodina. Od začátku světových šampionátů byly v Bormiu její bratr a sestra, v závěru MS přicestovali také rodiče. To již Michela mistrovský titul vybojovala. „Maminka je v cíli příliš nervózní, když Michela závodí,“ říká její sestra Christina. „Nyní bude již klidnější, sjezd sledovala doma v televizi.“

Helikoptéra nepomohla

Ingemar Stenmark chtěl být ušetřen ruchu světového šampionátu a ubytoval se na druhé straně údolí. Chtěl se v klidu připravovat k závodům. Před startem vždy přilétal helikoptérou a po závodě se zase vracel do svého hotelu. I když se k mistrovství světa soustředně připravoval, nepodařilo se mu vybojovat medaili.

Švýcarka Michela Figiniová obhájila prvenství ve sjezdu ze ZOH 1984 v Sarajevu. Na obrázku při rizikovém skoku

V obřím slalomu nejlepší Američanky

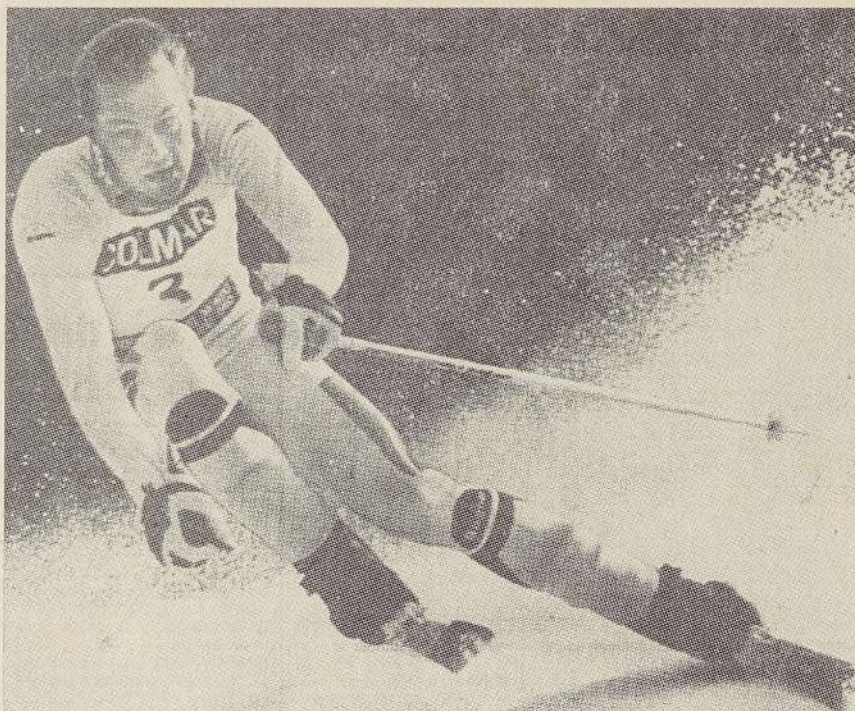
Tři Američanky v první pěti obřích slalomu je jejich velkým úspěchem — zlatou medaili získala málo známá teprve sedmnáctiletá Diann Roffeová, bronzovou Eva Twardokensová, která vedla v polovině závodu. Druhá byla Rakušanka Elisabeth Kirchlrová. Ani tentokrát se čs. reprezentantkám nepodařilo proniknout do vedoucí patnáctky. Olga Charvátová skončila dvacátá.

„Náš tým v obřím slalomu je nejlepší na světě,“ prohlásila nová mistryně světa D. Roffeová. A měla pravdu, vždyť v poslední době v nejvýznamnějších světových soutěžích byly vždy tři Američanky v nejlepší čtveřici. Na ZOH 1984 v Sarajevu to byla olympijská vítězka Armstrongová před Cooperovou, která zanechala závodní činnosti, a čtvrtá McKinneyová. Na letošním MS obsadila čtvrté místo Armstrongová. Vedoucí družstva Cindy Nelsonová podotýká: „Naše závodnice jsou fyzicky silné, dovedou nasadit ideální agresivní jízdu a mají rády obří slalom. Podmínky s umělým sněhem v Santa Caterině odpovídají tratím v USA. Santa Caterina je pro nás ideální — to jsme zjistily již při prosincové zkoušce na MS.“ Švýčarky byly tentokrát zklamány, jejich nejlepší závodnice v obřím slalomu Walliserová byla až osmá, Erika Hessová jedenáctá.

Wasmeier překvapil v obřím slalomu

K překvapením letošního světového šampionátu ve Valtellině patří vítězství 21letého Markuse Wasmeiera (NSR) v obřím slalomu. V náročném závodě prokázal dobré nervy a porazil neúspěšnějšího lyžaře letošního MS Švýcara Pirmina Zurbriggena, kterému jen pět setin sekundy chybělo ke třetí zlaté medaili. Pro bronzovou si dojel Marc Girardelli (Lucembursko). Wasmeier rozhodl obří slalom v prvním kole, kdy získal na Zurbriggena 0,39 s. Ve druhém kole byl nejrychlejší Zurbriggen. K dalším favoritům patřili Rakušan Enn a Ital Erbacher, byli však předstížení druhým reprezentantem NSR Egonem Hirtem.

Závod se konal na náročné tvrdé zledovatělé trati. Ztroskotala na ní více než polovina z 99 startujících (51). Byli mezi nimi i Švéd Stenmark, Wenzel (Licht.), Rakušané Mader a Strolz, Ital Giorgi a Kanaďan Read. V prvním kole byl vyřazen po poměrně dobrém mezičase i čs. reprezentant Kolář. Pochobradský závod dokončil a obsadil 25. pořadí. Pro Girardelliho třetí místo bylo zklamáním. Wasmeier poprvé ve své závodní kariéře zaznamenal v prvním kole nejlepší čas, lyžařští experti oceňovali, že si prvenství udržel i po druhém kole a očekávají od něho další dobré výsledky.

Markus Wasmeier (NSR) překvapil vítězstvím v obřím slalomu

Úspěch Francouzek ve slalomu

Úspěchem Francouzek skončil slalom žen, v němž zvítězila čtyřiatřicetiletá Perrine Pelenová před svou krajanou Christelle Guignardovou. Italka Paola Sforza-Magoniová získala bronzovou medaili se ztrátou 40 setin sekundy na vítězku. Již počtvrté od roku 1980 při bojích o nejvýznamnější mistrovské tituly stála Pelenová na stupních vítězů, poprvé na nejvyšším. Na ZOH 1980 v Lake Placidu byla třetí v obřím slalomu, na MS 1982 ve Schladmingu druhá v kombinaci, na ZOH 1984 v Sarajevu dobyla bronzovou medaili v obřím slalomu a stříbrnou ve slalomu. Ve Světovém poháru měla Francouzka stejný počet 15 vítězství stejně jako Švýčarka Erika Hessová.

Po prvním kole vedla E. Hessová

s náskokem 0,15 s před Pelenovou, druhé kolo však nedokončila a čtvrté pořadí Francouzky v něm se ztratila 0,27 s na nejrychlejší Guignardovou jí stačilo k zaslouženému bezpečnému vítězství. Malá (152 cm) 22letá Guignardová, mistryně Francie 1984, podala rovněž velmi dobrý výkon jako Pelenová. Všechny čtyři čs. reprezentantky skončily ve druhé desítce, chyběl však výraznější úspěch. Mezi těmi, které ztroskotaly na dobře upravené trati — poměrně plynulé, byly v prvním kole také Američanka McKinneyová, Švýčarka Schneiderová, Francouzka Barbierová a tři Jugoslávky. Ve druhém kole kromě E. Hessové závod nedokončily Konzettová (Lichtenštejnsko), Italky Quariová, Ziniová, Brichettiová a Rakušanka Steinerová.

Švéd Nilsson nástupcem Stenmarka

Po třech letech má Švédsko opět mistra světa ve slalomu. Po Ingemaru Stenmarkovi vybojoval mistrovský titul v závěrečném závodě 8. MS ve sjezdových disciplínách dvaadvacetiletý Jonas Nilsson před favorizovaným Marcem Girardellim (Lucembursko), který po prvním kole měl na Jugoslávce Križajce k dobru 0,29 s a na Nilsona ještě o tři setiny sekundy více. Švéd byl ve druhém kole nejrychlejší, na třetí místo postoupil Rakušan Robert Zoller, za ním skončil Stenmark. Osmnácté pořadí Miroslava Koláře je dobrým výsledkem v konkurenci 94 startujících, z nichž jen 35 bylo klasifikováno. Pochobradský nedokončil

již první kolo, Zurbriggen byl diskvalifikován pro vynechání branky.

Bylo to první vítězství Nilssona v důležitém závodě a znamenalo pro něho titul mistra světa. Pro Švýčary byly výsledky ve slalomu zklamáním. Kvalifikoval se jen Hangl, který skončil jedenáctý. Nilsson demonstroval moderní slalomářskou techniku na kloubových tyčích. V letošních dvou slalomech Světového poháru obsadil Nilsson vždy druhé místo. V Sestriere za Girardellim a v La Mongie za Wenzelem. Mezi těmi, kteří slalom nedokončili, byli také Rakušané Heidegger, Riedelsperger a Gruber, Wenzel, Frommelt (oba Lichtenštejnsko), Ital Tötsch, Bulhar Popangelov a Jugoslávci Kuralt, Petrovič a Cerkovnik.

Výsledky 28. MS 1985 ve sjezdových disciplínách

Muži

Kombinace: 1. Pirmin Zurbriggen (Švýc.) 7,67 (0,00 a 7,67), 2. Ernst Riedelsperger (Rak.) 37,84 (34,12 a 3,72), 3. Thomas Bürgler (Švýc.) 39,41 (39,41 a 0,00), 4. Wenzel (Licht.) 48,41 (30,98 a 17,43), 5. Vion 50,38 (46,27 a 4,11), 6. Piccard (oba Fr.) 55,14 (20,98 a 34,16), 7. Wasmeyer (NSR) 56,05, 8. Mader (Rak.) 61,56, 9. Tavernier (Fr.) 81,08, 10. Erlacher (It.) 90,13, 11. Alphand (Fr.) 98,17, 12. Edalini (It.) 100,89, **13. Kolář 102,84**, 14. Skaardal (Nor.) 105,06, 15. Stefanov (Bul.) 108,77, 16. Lee (Austr.) 129,16, 17. Hubrich Nový Zéland 140,98, 18. Lewis (USA) 147,37, 19. Rutene (Nový Zéland) 168,48, 20. Johnson (USA) 171,62. — Pochobradský nedokončil slalom. Z 68 účastníků bylo 36 klasifikováno. — **Sjezd** (délka tratě 3480 m, převýšení 915 m): 1. Zurbriggen 2:00,36, 2. Lüscher (Švýc.) — 0,20, 3. Wasmeyer — 1,23, 4. Brooker (Kan.) — 1,40, 5. Mair (It.) — 1,45, 6. Lewis — 1,68, 7. Piccard — 2,14, 8. Steiner (Rak.) — 2,20, 9. Verneret (Fr.) a Lee oba — 2,24, — **28. Kolář 4,17**, **48. Pochobradský 7,73**. — **Slalom** (převýšení 202 m, v prvním kole 59, ve druhém 64 branek): 1. Bürgler 1:36,83 (48,45 a 48,38), 2. Riedelsperger — 0,48 (48,51 a 48,80), 3. Vion — 0,53 (48,55 a 48,81), 4. Edalini — 0,71 (48,60 a 48,94), 5. Zurbriggen — 0,99 (48,89 a 48,93), 6. Erlacher — 1,69 (49,19 a 49,33), 7. Tavernier — 2,19, 8. Wenzel — 2,25, 9. Mader — 2,91, 10. Stefanov — 3,98. — **14. Kolář 6,01**.

Sjezd (délka tratě 3720 m, převýšení 1010 m): 1. Pirmin Zurbriggen 2:06,68, 2. Peter Müller (Švýc.) — 0,11, 3. Doug Lewis — 0,14, 4. Heinzer (Švýc.) — 0,77, 5. Klammer (Rak.) — 0,96, 6. Wirnsberger — 1,02, 7. Höflechner (oba Rak.) — 1,33, 8. Cathomen (Švýc.) — 1,35, 9. Brooker (Kan.) — 1,37, 10. Lee — 1,61, 11. Verneret (Fr.) — 1,86, 12. Mair — 1,88, 13. Sbardello (oba It.) — 2,10, 14. Johnson — 2,33, 15. Piccard — 2,51, 6. Skaardal — 2,77, 17. Weirather (Rak.) — 2,84, 18. Brown (USA) — 2,97, 19. Dokken (Nor.) — 3,00, 20. Wasmeyer — 3,05. — **31. Kolář 6,01**, **37. Pochobradský 7,92**. — Z 61 startujících bylo 53 klasifikováno.

Obří slalom (převýšení 385 m, v prvním kole 50, ve druhém 51 branek): 1. Markus Wasmeyer 2:28,90 (1:08,78 a 1:20,12), 2. Pirmin Zurbriggen — 0,05 (1:09,17 a 1:19,78), 3. Marc Girardelli (Luc.) — 0,32 (1:09,41 a 1:19,81), 4. Hirt (NSR) — 1,45 (1:10,16 a 1:20,19), 5. Enn (Rak.) — 1,46 (1:10,35 a 1:20,01), 6. Erlacher — 1,63 (1:09,83 a 1:20,70), 7. Petrovič — 2,13, 8. Krížaj (oba Jug.) — 2,36, 9. Tötsch (It.) — 2,50, 10. Julien (Švýc.) — 2,81, 11. Franko (Jug.) — 2,88, 12. Gaidet (Fr.) — 2,94, 13. Pramotton (It.) — 3,01, 14. Hangl (Švýc.) — 3,21, 15. Bürgler — 3,80, 16. Piccard — 3,85, 17. Tavernier — 4,42, 18. Shaw (USA) 6,18, 19. Gruber (Rak.) — 6,52, 20. Okabe (Jap.) — 7,12. — **25. Pochobradský 9,75**. Kolář závod nedokončil. — Z 99 startujících bylo 51 klasifikováno.

Slalom (převýšení 202 m, v prvním kole 59, ve druhém 66 branek): 1. Jonas Nilsson (Švéd.) 1:38,82 (49,33 a 49,49), 2. Marc Girardelli — 0,06 (49,01 a 49,87), 3. Robert Zoller (Rak.) — 0,53 (49,67 a 49,68), 4. Stenmark (Švéd.) 0,92 (49,94 a 49,80), 5. Krížaj — 1,25 (49,30 a 50,77), 6. De Chiesa (It.) — 1,45 (49,80 a 50,47), 7. Mougell (Fr.) — 1,81, 8. Beck (NSR) — 2,81, 9. Edalini — 3,51, 10. Giorgi (It.) — 4,02, 11. Hangl — 4,37, 12. Berge (Nor.) — 4,58, 13. Neuriesser (Švéd.) — 4,90, 14. Ohtaka (Jap.) — 6,57, 15. Jagge — 8,21, 16. Zimmer (oba Nor.) — 9,01, 17. Tommy (Kan.) — 9,39, **18. Kolář 11,23**,

19. Paz-Mascias (Šp.) — 13,89, 20. Lee — 15,50. — Pochobradský závod nedokončil. — Z 94 startujících bylo 35 klasifikováno.

Ženy

Kombinace: 1. Erika Hessová (Švýc.) 18,72 (18,72 a 0,00), 2. Sylvia Ederová (Rak.) 34,42 (6,50 a 27,92), 3. Tamara McKinneyová (USA) 44,45 (27,85 a 16,60), 4. Oertliová (Švýc.) 50,36 (5,26 a 45,10), 5. Barbierová (Fr.) 52,16 (27,54 a 24,62), 6. Hächerová (NSR) 57,25 (2,32 a 54,93), 7. Twardokensová (USA) 60,51, 8. Wallingerová (Rak.) 62,10, 9. Konzettová (Licht.) 84,79, 10. Kiehlová (NSR) 84,88, 11. Percyová (Kan.) 87,27, **12. E. Medzihradská 98,22**, 13. Gergová 98,75, 14. Mösenlechnerová (obě NSR) 98,97, 15. Nelsonová (USA) 101,31, 16. M. Tlalkaová (Pol.) 105,27, **17. Valešová 106,93**, 18. D. Tlalkaová (Pol.) 109,46, 19. Wolfiová (Rak.) 110,77, 20. van der Kraatsová (Niz.) 136,34. — Charvátová a Mařasová nedokončily slalom. Ze 45 startujících 27 bylo klasifikováno. — **Sjezd** (délka tratě 2258 m, převýšení 607 m): 1. Walliserová (Švýc.) 1:16,26, 2. Hächerová — 0,15, 3. Emonetová (Fr.) — 0,24, 4. Oertliová — 0,34, 5. Wallingerová — 0,41, 6. Ederová — 0,42, 7. Figiniová (Švýc.) — 0,48, 8. Kirchlírová (Rak.) — 0,57, 9. Kiehlová — 0,67, 10. Mösenlechnerová — 0,70. — **18. Charvátová 1,31**, **27. Valešová 2,88**, **28. Mařasová 3,51**, **37. E. Medzihradská 4,02**. — **Slalom** (převýšení 167 m, v prvním kole 52, ve druhém 57 branek): 1. E. Hessová 1:30,79 (45,19 a 45,60), 2. Konzettová — 1,61 (46,31 a 46,09), 3. McKinneyová — 2,01 (46,41 a 46,39), 4. Barbierová — 2,98 (46,79 a 46,98), 5. Ederová — 3,38 (47,06 a 47,11), 6. M. Tlalkaová — 3,64 (46,78 a 47,65), 7. Twardokensová — 3,71, **8. E. Medzihradská 4,36**, 9. D. Tlalkaová — 4,41, 10. Oertliová — 5,46. — **13. Valešová 7,55**.

Sjezd (délka tratě 2523 m, převýšení 685 m): 1. Michela Figiniová 1:26,96, 2. Ariane Ehratová (Švýc.) a Katrin Gutensohnová (Rak.) obě — 1,61, 4. Wolfiová — 1,62, 5. Mösenlechnerová — 1,68, 6. Walliserová — 1,80, 7. Grahmová (Kan.) — 2,14, 8. Oertliová — 2,20, 9. Hächerová — 2,27, 10. Ederová — 2,34, 11. Kiehlová — 2,36, 12. Kirchlírová — 2,41, 13. Percyová — 2,46, 14. Gros-Gaudentierová (Fr.) — 2,54, 15. Stemmlerová (Kan.) — 2,68, **16. Gantarová 2,69**, **17. Charvátová 2,96**, 18. Marzolaová (It.) — 2,99, 19. Savijariová (Kan.) —

Švýčarka Erika Hessová se stala mistryní světa v kombinaci a obhájila titul ze Schladmingu

3,11, 20. Flandersová (USA) — 3,62. — **28. Valešová 5,65**. — Ze 36 startujících 34 bylo klasifikováno.

Obří slalom (převýšení 343 m, v prvním kole 48, ve druhém 47 branek): 1. Diann Roffeová (USA) 2:18,53 (1:09,18 a 1:09,35), 2. Elisabeth Kirchlírová — 0,60 (1:09,01 a 1:10,12), 3. Eva Twardokensová — 0,67 (1:08,91 a 1:10,30), 4. Armstrongová (USA) — 0,73 (1:09,11 a 1:10,15), 5. Kiehlová — 1,07 (1:09,02 a 1:10,58), 6. Hächerová — 1,61 (1:09,44 a 1:10,70), 7. Becková — 1,81, 8. Walliserová — 1,98, 9. Fernandezová-Ochoaová (Šp.) — 2,06, 10. Savijariová — 2,14, 11. E. Hessová — 2,26, 12. Schneiderová (Švýc.) — 2,29, 13. Svetová (Jug.) — 2,44, 14. Gergová — 2,53, 15. Figiniová — 3,06, 16. Lesjaková (Jug.) — 3,41, 17. Wachterová (Rak.) — 3,61, 18. Pelenová (Fr.) — 3,89, 19. Delagoová (It.) — 3,94, **20. Charvátová 4,33**. — **28. E. Medzihradská 6,36**, **36. Valešová 10,72**. Mařasová vynesla branku. — Z 55 startujících bylo 47 klasifikováno.

Slalom (převýšení 167 m, v prvním kole 58, ve druhém 54 branek): 1. Perrine Pelenová 1:29,58 (45,48 a 44,10), 2. Christelle Guignardová (Fr.) — 0,35 (46,10 a 43,83), 3. Paoletta Magoniová (It.) — 0,40 (46,04 a 43,94), 4. Kronbichlerová (Rak.) — 0,60 (45,80 a 44,38), 5. Oertliová — 0,63 (45,76 a 44,45), 6. D. Tlalkaová — 0,85 (45,87 a 44,56), 7. M. Tlalkaová — 0,96, 8. Schmidhauserová — 1,14, 9. Gaidetová (obě Švýc.) — 1,21, 10. Twardokensová — 1,77, **11. Charvátová 2,35**, 12. Ederová — 2,78, 13. Leskovšková (Jug.) — 3,09, 14. Fernandezová-Ochoaová — 3,22, 15. Bedardová (Kan.) — 3,74, **16. E. Medzihradská 4,12**, 17. Bowesová (USA) — 4,42, **18. Mařasová 4,43**, **19. Valešová 4,93**, 20. Percyová — 5,45. — Z 54 startujících bylo 27 klasifikováno.

Švýcarský tým nejsilnější

Úspěch švýcarských reprezentantů a reprezentantek na mistrovství světa v Bormiu a Santa Caterině je patrný nejen z počtu získaných medailí, ale také z pokusného bodování disciplín podle směrnic Světového poháru. Švýcarsko získalo nejvíce bodů v závodech mužů i žen. V této zajímavé neoficiální klasifikaci obsadila ČSSR třinácté místo.

Tabulka podle bodování Světového poháru vypadá takto:

1. Švýcarsko 441 (muži 220 — ženy 221)
2. Rakousko 174 (119 — 155)
3. NSR 198 (79 — 119)
4. Francie 185 (99 — 86)
5. USA 137 (30 — 107)
6. Itálie 110 (93 — 17)
7. Lichtenštejnsko 52 (25 — 27)
8. Kanada 50 (19 — 31)
9. Švédsko 40 (40 — 0)
10. Jugoslávie 39 (33 — 6)
11. Polsko 36 (0 — 36)
12. Lucembursko 35 (35 — 0)
13. ČSSR 25 (5 — 20)
14. Austrálie 13 (13 — 0)
15. Španělsko 9 (0 — 9)
16. Norsko 8 (8 — 0)
17. Bulharsko 7 (7 — 0)
18. Nový Zéland 3 (3 — 0)
19. Japonsko 2 (2 — 0)

Hodnocení MS 1985 klasiků

Skončila opět jedna významná etapa klasického lyžování — 35. mistrovství světa v klasických disciplínách se poprvé v historii konalo v tzv. nepárovém roce, necelý rok po XIV. ZOH v Sarajevu. Příprava byla plná otazníků a očekávání a navíc nejasností okolo „nové“ techniky bruslení (Siitonenova kroku).

Hostitelem bylo rakouské městečko Seefeld s přílehlými obcemi Lentosch, Reith, Scharnitz, Telfs a městem Innsbruck. Pořadatelem zkušený organizační výbor, který v podstatě pracoval již při soutěžích ZOH 1964 a 1976.

BĚŽECKÉ SOUTĚŽE

Při tréninku v běhu na lyžích se nejčastěji objevovaly obavy, zda je možné zopakovat tvrdou přípravu na Sarajevo znova, zda je možno dosáhnout požadované úrovně sportovní formy a především stability výkonnosti. Příprava na MS 1985 byla z tohoto hlediska experimentem. Dalším vážným faktorem bylo stále častější uplatňování Siitonenova kroku a změny v přípravě běžeckých lyží pomocí parafinů. Zvláštní atmosféru potom vytvořily diskuse okolo „zákazu“ či „omezení“ bruslení. To šlo dokonce tak daleko, že byla utvořena pracovní skupina, která zkoumala možnosti zabránění používání této techniky. Všichni znejistěli a Skandinávci, kteří nejvíce proklamovali nutnost zákazu bruslení, zatím Siitonenův krok pilně a cílevědomě trénovali. Bezprostředně před zahájením soutěží bylo ještě mnoho vzruchu, když byl na technické poradě přednesen návrh na jeho omezení. Jinak všichni s napětím očekávali nejen jak běžci a běžkyně dokážou absolvovat těžké tratě, jestli budou všichni bruslit, ale především jak se Siitonenův krok prosadí v celé veřejnosti. Lze říci, že se prosadil pokrok a zdá se, že není žádná síla, která by vrátila vývoj zpět.

30 km mužů

Zahajovacím závodem 35. MS byl 18. ledna běh mužů na 30 km se startem v 9.30 hod. Teplota vzduchu na startu byla $-9,1^{\circ}\text{C}$, sněhu $-7,7^{\circ}\text{C}$, vlhkost vzduchu 91 %. Parametry tratě: MT 905 m, HD 188 m, MM 95 m, start v nadmořské výšce 1177 m. Zúčastnilo se 81 běžců z 28 zemí. Závod se začal odvíjet pod taktovkou Finů, kteří měli nejrychlejší mezičasy v pořadí Kirvesniemi, Härkönen a Karvonen, dále Vanzetta a Svan. Zvítězil Švéd G. Svan, zajel nejrychlejší čas historie a dosáhl průměrné rychlosti 6,38 m/s. Dosud nejlepší čas na 30 km se uskutečnil na MS 1982 v Oslu (T. Eriksson 1:21:52,3), pro zajímavost na podobné trati v roce 1976 zvítězil Saveljev za 1:30:29,38.

Nežte upřít, že jsme čekali o něco více. Toto byl vlastně sarajevský výsledek (Bečvář 27., Benc 34.). Čs. reprezentanti jeli ztrnulě, bojovali, ale nejlépe dobře. Byla to daň první soutěži. Zvítězil ale Siitonenův krok a

Průběh mezičasů ukazuje tabulka:

	4,5 km	9,7 km	19,7 km	30 km
1. Svan (st. č. 35)	13:47,8 (5)	26:55,1 (5)	53:53,9 (6)	1:18:24,1
26. Bečvář (76)	—34:0 (28)	—1:09,1 (25)	—2:32,7 (26)	—4:32,0
36. Blaško (27)	—1:15,8 (45)	—2:20,3 (42)	—3:32,0 (37)	—5:43,6
45. Lisičan (62)	—1:02,8 (41)	—2:23,4 (44)	—4:56,2 (44)	—7:50,5

přesto, že před závodem byly pochybnosti, ukázalo se jasně, že tímto způsobem lze ujet tak velkou vzdálenost, že pohyb je nejen rychlejší, ale i krásný.

10 km žen

Start běhu žen na 10 km 19. ledna byl v 11.30 hod., teplota vzduchu $+0,9^{\circ}\text{C}$, sněhu $-2,0^{\circ}\text{C}$, vlhkost vzduchu 70 %, trať MT 315 m, HD 73 m, MM 60 m. Startovalo 60 běžkyň z osmnácti zemí.

Po úspěšné premiéře mužů na 30 km byla s velkým napětím očekávána i soutěž žen a mnoho sportovkyň, trenérů a členů realizačních týmů si kladlo otázku jak ženy obstojí. Je potřeba říci hned v úvodu, že obstály dobře. Proti mužům byly však patrně větší rozdíly v technice i to, že ještě měly některé trochu vosku pro stoupání. Vítězka zajela na těžké trati průměrnou rychlostí 5,39 m/s v čase 30:54,8, nejrychlejší desítka byla na MS 1982 v Oslu Aunliová 29:25,9, na ZOH 1976 v Seefeldu Smetaninová 30:13,41.

Průběh závodu:

	5,2 km
1. Boeová(43)	16:05,7(1)
9. Klimková(55)	—26,0(8)
21. Havrančíková(7)	—1:14,0(20)
25. Švubová(42)	—1:28,2(26)
27. Svobodová(26)	—1:24,0(24)

	10 km
1. Boeová	30:54,8
9. Klimková	—55,2
21. Havrančíková	—2:42,7
25. Švubová	—3:07,3
27. Svobodová	—3:33,0

Výsledek Klimkové byl příslibem, první soutěž a 10 km trať (kromě MS 1982 v Oslu) se nám nedaří, dobře zajela i Havrančíková. Všechny odvedly daň prvnímu startu, ukázalo se, že Siitonenův krok zvládnou i ženy.

5 km žen

Závod žen v běhu na 5 km byl odstartován 21. ledna v 11 hod., vzduch $+1,2^{\circ}\text{C}$, sněh $-4,7^{\circ}\text{C}$, vlhkost vzduchu 61 %, trať MT 146 m, HD 51 m, MM 48 m. Na startu bylo 61 běžkyň z devatenácti zemí. Vítězka Boeová absolvovala trať průměrnou rychlostí 5,46 m/s v čase 15:14,8, rychleji jela Aunliová v Oslu 14:30,2, na ZOH 1976 Smetaninová 15:48,69.

Znovu vítězství Boeové před Kirvesniemiovou a dalšími Norkami, které měly pět běžkyň mezi prvními sedmi. O to radostnější byla skutečnost, že na šestém pořadí se umístila Klimková. Dokázala, že umí ve velké soutěži prodat to, na co má. Pochválit je třeba i Havrančíkovou. Švubová

Fin Kari Härkönen patřil k nejúspěšnějším běžkyně MS 1985 v Seefeldu. Na obrázku ČTK v laponském kroji

a Paulů se s novou technikou dostatečně nesžily.

Průběh závodu

	2,5 km
1. Boeová(20)	8:12,6(1)
6. Klimková(59)	—11,5(5)
13. Havrančíková(37)	—24,8(15)
29. Švubová(21)	—40,1(25)
32. Paulů(3)	—44,2(31)

	5 km
1. Boeová	15:14,8
6. Klimková	—21,9
13. Havrančíková	—50,7
29. Švubová	—1:20,3
32. Paulů	—1:33,2

15 km mužů

Běh mužů na 15 km se konal 22. ledna se startem v 9.30 hod. za účasti 90 běžců, vzduch $+5,0^{\circ}\text{C}$, sněh $-3,2^{\circ}\text{C}$, vlhkost vzduchu 62 %, trať MT 495 m, HD 185 m, MM 85 m. Vítěz Härkönen (Finsko) absolvoval trať průměrnou rychlostí 6,14 m/s v čase 40:42,7, Braa na MS 1982 v Oslu za 38:52,5, Bažukov v roce 1976 za 43:58,47. Suverénem se ukázal Härkönen, který na 6,8 km vedl před Wassbergem o 5,2 s, na 9,4 km o 8,7 s a v cíli zvítězil s náskokem 13,3 s. Běžci, kteří se umístili na prvních sedmi místech, si prakticky svoje pořadí udržovali od počátku. Mezi nimi byli i Italové De Zolt a Vanzetta. Legendární Svan skončil pátý se ztrátou 1:04,7.

Průběh závodu:

	6,8 km
1. Härkönen(58)	20:10,3(1)
21. Lisičan(77)	—1:08,0(18)
33. Benc(66)	—1:45,5(29)
42. Blaško(8)	—2:22,7(41)
51. Bečvář(37)	—2:08,7(38)

	9,4 km	15 km
1. Härkönen	27:29,4(1)	40:42,7
21. Lisičan	—1:49,8(19)	—2:56,9
33. Benc	—2:48,9(30)	—4:06,0
42. Blaško	—3:21,9(41)	—4:53,7
51. Bečvář	—3:50,7(49)	—5:32,0

Překvapil Lisičan a zajel dobrý závod. Benc a Bečvář i při snaze jet rychle od počátku nepotvrdili předpoklady a v celém průběhu soutěže jeli tvrdě, křečovitě, zahltili se atd., to překvapilo zvláště u Bence.

4 X 5 km žen

Štafeta žen na 4 X 5 km byla odstartována 23. ledna v 10 hod., vzduch +3,4 °C, sníh -0,1 °C, vlhkost vzduchu 94 %, trať MT 146 m, HD 51 m, MM 48 m. Startovalo 12 družstev. Velkými papírovými favoritkami byly norské běžkyně, všeobecně se usuzovalo, že druhé budou sovětské reprezentantky a že se o dalších místech bude rozhodovat mezi štafetami Finska, Švédska, ČSSR a NDR. Protože prakticky jenom Norsko disponovalo vyrovnaným kolektivem, všechny ostatní celky kalkulovaly s tím, že stavěly nejsilnější běžkyně na některý z předních úseků. Také čs. trenér Z. Ciller přistoupil na podobnou taktiku. Průběh závodu byl strhující a zcela rozbil papírové předpoklady.

Průběh závodu:

1. úsek: 1. Boeová (Nor.) 15:34,9, 2. Thomasová (Švýc.) — 27,0, 3. Tichonová (SSSR) — 27,8, 4. Dreschová (NDR) — 32,0. — 6. Švubová — 55,6. — 2. úsek: 1. Smetaninová (SSSR) 16:04,5, 2. Jahrenová (Nor.) — 10,0, 3. Havrančíková — 29,4. — 3. úsek: 1. Kirvesniemi (Fin.) 16:00,7, 2. Klimková — 12,2, 3. Vasiličenkova (SSSR) — 20,0. — 4. úsek: 1. Romanovová (SSSR) 16:22,2, 2. Aunliová (Nor.) — 16,7, 3. Noacková (NDR) — 19,0. — 6. Svobodová — 1:24,5.

Celkově štafeta SSSR 1:04:50,1 — průměrná rychlost 5,14 m/s — nejrychlejší štafeta zajela na ZOH 1980 — NDR 1:02:11,10. Páté místo obsadilo družstvo ČSSR (Švubová 16:30,5, Havrančíková 16:32,1 (delší úsek), Klimková 16:12,9, Svobodová 17:46,2/1:07:02,2, tzn. — 2:12,1.

Norsko asi doplatilo na to, že Boeová jela první úsek, překvapila Romanovová a celá štafeta NDR. Průběh naší štafety byl obdobný jako na MS 1982 v Oslu.

4 X 10 km mužů

Štafeta mužů 4 X 10 km se jela 24. ledna, byla odstartována v 10 hod., vzduch -3,7 °C, sníh -0,6 °C, vlhkost vzduchu 95 %, trať MT 385 m, HD 100 m, MM 95 m. Závodilo 16 družstev ve dvou řadách za sebou. Průběh soutěže byl nesmírně dramatický a vyvrátil (kromě maličkostí jako odbruslení v předávacím území) všechny pochybnosti o nevhodnosti a nebezpečnosti bruslení v soutěžích družstev.

Průběh závodu:

1. úsek: 1. Bafuk (SSSR) 28:51,9, 2. Karvonen (Fin.) — 0,5, 3. Östlund (Švéd.) — 1,1 — 11. Blaško — 1:07,8. — 2. úsek: 1. Mikkelsplass (Nor.) 28:04,1, 2. Guidon (Švýc.) — 0,6, 3. Vanzetta (It.) — 2,0. — 8. Bečvář — 55,5. — 3. úsek: 1. De Zolt (It.) 27:24,9, 2. T. H. Holte (Nor.) — 5,1, 3. Kirvesniemi (Fin.) — 34,7. — Benc — 1:05,7. — 4. úsek: 1. Svan (Švéd.)

26:55,5, 2. Aunli (Nor.) — 25,9, 3. Plo-ner (It.) — 36,5. — 10. Lisičan — 1:02,6.

Celkově: 1. Norsko 1:52:21,0 (prům. rychlost 5,93 m/s. — 8. ČSSR (Blaško 29:59,7, Bečvář 28:59,6, Benc 28:30,6, Lisičan 28:58,1/1:56:28,0, tzn. — 4:07,0.

Všeobecně se očekávalo, že Finsko bude favoritem, dále, že sovětské běžci po vzoru běžkyň budou útočit na přední místa. SSSR štafetu rozjel Bafuk, který vezl za sebou „vlak“ (Karvonen, Östlund, Albarella a Hallenbartera), pak však docházelo k dalším střídáním. Norové dotahovali, Italové útočili, De Zolt rozjel nejlepší čas na třetím úseku, ale Aunli přijel po taktickém boji první do cíle přesto, že Svan zezadu dotahoval. U výkonu našeho družstva lze jen litovat, že se nepodařilo udržet kontakt se štafetou Rakouska.

20 km žen

Poslední závod žen, běh na 20 km, se konal 26. ledna se startem v 10 hod., vzduch -0,3 °C, sníh -4,6 °C, vlhkost vzduchu 70 %, trať MT 590 m, HD 73 m, MM 60 m. Závodu se zúčastnilo 45 žen. Očekával se nápor sovětských běžkyň, Norky však přesvědčily, že jsou nejlepší na světě a obsadily prva čtyři místa. Mezi nejlepší se opět vklínila Klimková desátým pořadím. Reprezentantky SSSR obsadily 5., 7., 8., 9. a 13. místo.

Průběh závodu:

	5 km	10 km	15 km	20 km
1. Nykkelmoová(2)	14:42,9(1)	29:20,51(1)	44:53,3(1)	59:19,1
10. Klimková(46)	—23,9(7)	—48,69(7)	—1:25,3(9)	—2:14,4
16. Havrančíková(33)	—54,1(16)	—1:42,69(17)	—2:32,6(16)	—3:40,1
19. Paulů(24)	—1:02,0(19)	—1:57,69(20)	—2:47,3(18)	—4:08,0
20. Švubová(5)	—1:11,2(21)	—2:07,39(21)	—3:11,5(21)	—4:28,7

Byl to doslova festival norských běžkyň. Nykkelmoová byla v čele na všech měřených mezích, Aunliová byla předstížena dravě jedoucí Pettersenovou. První ze sovětských závodnic Romanovová skončila na pátém místě. Ocenění zaslouhuje nejen desáté místo Klimkové, ale také šestnácté pořadí Havrančíkové.

50 km mužů

Program 35. MS v klasických disciplínách uzavíral 27. ledna běh mužů na 50 km se startem v 9.30 hod., trať MT 1392 m, HD 158 m, MM 88 m. V průběhu závodu sněžilo, do cíle došlo 58 běžců ze šedesáti startujících. Vítěz Svan zajel nejlepší čas historie (průměrná rychlost 6,37 m/s), dosud Švéd Wassberg na ZOH 1984 v Sarajevu 1:15:53,8. Skvěle zajel Bečvář, ale i oba další čs. běžci Benc a Lisičan.

Průběh závodu:

- Svan (59) 6,7 km 19:31,9 (2), 15,9 km 40:14,0 (1), 25 km 1:04:33,7 (2), 31,7 km 1:24:24,9 (1), 39,9 km 1:45:26,0 (1), 50 km 2:10:49,9.
- Bečvář (36) — 33,5 (14), — 45,9 (9), — 1:03,4 (8), — 1:55,2 (8), — 2:13,3 (6), — 2:43,6.
- Lisičan (51) — 30,1 (13), — 1:08,7 (13), — 1:13,9 (10), — 2:34,9 (14), — 4:00,9 (16), — 5:11,2.
- Benc (18) — 25,4 (10), — 1:09,5 (14), — 1:52,1 (16), — 2:53,8 (15), — 3:46,1 (14), — 5:30,2.

Norka Anette Boeová vybojovala na světovém šampionátu dvě zlaté, jednu stříbrnou a jednu bronzovou medaili. Nejlepší běžkyně letošního MS dokonale ovládala bruslení, jak ukazuje náš snímek z vítězného závodu na 5 kilometrů (Foto ČTK)

Dva mistři světa 1985 ve skoku: Nor Per Bergerud na velkém a Jens Weissflog (NDR) na středním můstku
(Foto B. Hynek)

Gigantický souboj sváděli Sachnov (SSSR) a Svan, který nakonec rozhodl Švéd. O druhé a další místa bojovali De Zolt, dále Aunli a Härkönen. Pro nás měl však závod zcela jinou a nutno říci nečekanou atmosféru. Všichni tři čs. běžci začali velmi dobře a vzhledem ke svému postavení v závodním poli se velmi často a dlouho objevovali na tabuli průběžných výsledků i na vedoucích místech. Běnc se startovním číslem 18 na 6,7 km až do příjezdu Polvary (41) atd., Bečvář např. na 39,9 km, na kterém projel jako šestý, až do příjezdu Aunliho (50) atd. a v cíli dlouho vedl. Lisičan byl časově překrýván nejsilnějšími běžci, kteří startovali kolem něho. Prakticky nikdy se českoslovenští běžci ve významné soutěži neobjevovali tak často na tabuli průběžných výsledků jako v Seefeldu. Dá se říci, že spolu s nejlepšími doslova „udělali“ závod.

Nejlepší běžcem MS 1985 se stal Švéd Gunde Svan se 17 body. Další pořadí: 2. Härkönen (Fin.) 12,75, 3. Aunli (Nor.) 10,75, 4. De Zolt (It.) 10,25, 5. Wassberg (Švéd.) 9, 6. Kirvesniemi (Fin.) 5,75, 7. Vanzetta (It.) 4,25, 8. Bečvář 2, 9. Karvonen (Fin.) 1,75, 10. Mogren (Švéd.) 1 b. Ve čtyřech individuálních soutěžích se na prvních šesti místech umístilo celkem deset běžců, Svan a Härkönen ve všech soutěžích včetně štafety, Aunli a De Zolt ve třech atd.

Nejlepší běžkyní světového šampionátu v Seefeldu byla Norka Anette Boeová s 19,25 b. Následují: 2. Nykkelmoová (Nor.) 16,25, 3. Kirvesniemiová-Hämäläinenová (Fin.) 10,75, 4. Aunliová 8,25, 5. Jahrenová 5,25, 6. Pettersenová (všechny Nor.) 5,0, 7. Smetaninová 4,75, 8. Romanovová (obě SSSR) 3,75, 9. Klimková 1,75 b.

Pořadí zemí v běhu žen vypadalo takto: Norsko 3 zlaté medaile, 2 stříbrné, 3 bronzové, celkem 54 bodů, Finsko 0 — 2 — 0, 13 b., SSSR 1 — 0 — 0, 12 b., NDR 0 — 0 — 1, 4 b., ČSSR 0 — 0 — 0, 3 b., Švédsko 0 — 0 — 0, 1 b.

V běhu mužů je toto pořadí zemí: Švédsko 2 — 1 — 1, 29 b., Finsko 1 — 0 — 1, 21 b., Norsko 1 — 1 — 1, 16 b., Itálie 0 — 2 — 1, 17 b., ČSSR

a Švýcarsko 0 — 0 — 0, 2 b., SSSR 0 — 0 — 0, 1 b.

Celkové pořadí zemí v běžeckých soutěžích: Norsko 4 — 3 — 4, 70 b., Finsko 1 — 2 — 1, 34 b., Švédsko 2 — 1 — 1, 30 b., Itálie 0 — 2 — 1, 17 b., SSSR 1 — 0 — 0, 13 b., NDR 0 — 0 — 1, 4 b., ČSSR 0 — 0 — 0, 5 b., Švýcarsko 0 — 0 — 0, 3 b.

Znamená to velký úspěch Norska v běžeckých soutěžích, především však zásluhou žen. Pozice si udržely Finsko spíše zásluhou mužů, ale i přispěním žen, Švédsko vyloženě výsledky mužů, podobně Itálie. Z pozic jednoznačně odstoupil Sovětský svaz, zvláště v soutěžích mužů, ale i žen. Běžkyním NDR se prakticky povedl jediný výsledek ve štafetě. ČSSR po odchodu Květy Peckové-Jeriové se udržela zásluhou Klimkové mezi světovou špičkou.

ZÁVOD SDRUŽENÝ

prožívá novou renesanci. Předseda FIS Marc Hodler prohlásil na závěr 35. MS, že se „znovu narodil“.

Sdružení zahájili svoji soutěž 18. ledna ve 13.30 hod. závodem ve skoku na můstku P 70 m v Seefeldu. Do soutěže jsme šli s vědomím, že po ZOH 1976 v Seefeldu [J. Posníl 12. místo 397,93 b., F. Zeman 15. pořadí s 383,11 b.], po nichž byli sdruženáři rozpuštěni, bychom měli konečně být schopni zopakovat jejich výsledky a navázat na velkou sdruženářskou tradici našeho lyžování. Soutěž se konala na přestavěném můstku (P 70 m) v Seefeldu s kritickým bodem 90 m. Zúčastnilo se jí 43 sdruženářů ze třinácti zemí [v Sarajevu bylo 28, na MS 1982 v Oslu 33 startujících].

Ve skoku byl suverénem Hunger (NDR), ve všech třech kolech měl nejdelsí skoky 87, 86 a 90 m a získal 221,0 b. Před druhým v pořadí Schwarzem (NSR) měl náskok 16,9 b.

Umístění čs. reprezentantů: 15. Klimko 183,3 [76 — 87,9+, 77,5 — 93,4, 79 — 89,9] — 4:11,3, 33. Tatranský 158,6 [73 — 80,1, 71 — 77,5+, 75 — 78,5] — 6:56,0, 40. F. Repka 147,8 [64 — 59,7+, 68 — 70,7, 73,5 — 77,1] — 8:08,0.

Bodové hodnoty jsem uvedl záměrně. Od Klimka se čekaly skoky o 3—4 metry delší, F. Repka byl při prvním skoku tak nervózní, že vše pokazil. Tatranský skokan zklamal. Nyní šlo jen o to, aby se neopakovalo Sarajevo s velmi špatnými výkony v běhu.

Start běhu Gundersenovou metodou byl 19. ledna v 9.30 hod., teplota vzduchu $-2,3^{\circ}\text{C}$, sněhu $-3,5^{\circ}\text{C}$, vlhkost vzduchu 86 %, trať MT 415 m, HD 150 m, MM 85 m. Poslední běžec Heilig z Kanady měl ztrátu 13:34,6 na vedoucího závodníka.

Pořadí: 1. Weinbuch (NSR) 43:52,2 (prům. rychlost 5,69 m/s) 220,000 b., 11. F. Repka 46:33,5 (—2:41,3) 195,80 b. (—24,20), 18. Klimko 47:44,8 (—3:52,6) 185,11 b. (—34,89), 27. Tatranský 49:30,2 (—5:38,0) 169,30 b. (—50,70). V běhu se tedy Sarajevo neopakovalo i když na ZOH byl Klimko v běhu 22. — 4:31,1 a Frák 27. — 5:38,0 ze 28 startujících.

Celkové výsledky: 1. Weinbuch 410,10 [190,10 a 220,00]. — 15. Klimko 368,41 [183,3 a 185,11] — 41,69, 26. F. Repka 343,60 [147,8 a 195,80] — 66,50, 30. Tatranský 327,90 [158,6 a 169,30] — 82,20.

Výsledky zde jsou — bylo řečeno „potevřeli si dveře“, bodové ztráty v Sarajevu byly: Klimko — 56,36, Frák — 73,595 b.

Soutěž družstev se konala potřetí (premiéra na MS 1982 v Oslu bez naší účasti, 1983 v Rovaniemi ČSSR šestá, vždy účast osmi družstev). V Seefeldu startovalo 11 týmů. V úvodu je třeba konstatovat, že je to soutěž velmi zajímavá.

Pořadí: 1. NSR (Müller, Weinbuch, Schwarz) 635,5 b., — 10. ČSSR [F. Repka 75,5 — 91,1, 75,5 — 84,6+, 78 — 87,0 — 178,1 b., Tatranský 75 — 86,8, 72,5 — 76,3, 74 — 75,1+ — 163,1, Klimko 73,5 — 88,9+, 80,5 — 91,6, 84 — 96,6 — 188,2 [529,4 b./—106,1] — 8:50,5.

Štafetový běh družstev Gundersenovou metodou se opět ukázal jako velmi zajímavý.

Výsledky běhu 3 × 10 km: 1. Norsko [G. Andersen, E. Andersen, Boegseth] 1:32:26,9 — 646,22 b. — 6. ČSSR [Klimko 32:25,9, Tatranský 32:36,1, F. Repka 30:38,6] 1:35:40,6 — 607,480/—38,74 b.

Celkové výsledky soutěže družstev: 1. NSR (Müller 416,62, Schwarz 429,26, Weinbuch 431,02) 1276,90 b. — 8. ČSSR (Klimko 381,38, Tatranský 326,36, F. Repka 393,14) 1136,88 b. (—140,02).

Ve skoku čs. sdruženáři opět nespokojili, jako celek získali pouze 529,4 b. (NSR 635,5 b.), v běhu naopak 607,4 b. (NSR 641,3 b.). Přesto Klimko skákal lépe a F. Repka běžel velmi dobře. Vyrovnanost běhu a skoku u Klimka je dobrá, ale potřebuje se celkově dostat na vyšší úroveň. Tatranský a především F. Repka podali podstatně lepší výkony v běžecké části soutěže družstev.

Celkový zisk bodů zemí v závodech sdružením jednotlivců i družstev: 1. NSR 2 — 0 — 0, 14. b., Norsko 0 — 2 — 0, 10 b., Finsko 0 — 0 — 2, 8 b., NDR 0 — 0 — 0, 6 b., SSSR 0 — 0 — 0, 3 b., Švýcarsko 0 — 0 — 0, 2 b., Polsko 0 — 0 — 0, 1 b.

Nejlepším sdruženářem byl Hermann Weinbuch (NSR) s dvěma zlatý-

mi medailemi a 9,3 b. před G. Andersenem (Nor.) dvě stříbrné medaile a 6,6 b., Finem Karjalainem s dvěma bronzovými medailemi a 5,3 b. a Hungerem (NDR) 3,6 b.

ZÁVODY SKOKANŮ

Nejvíce jsme očekávali od skokanů. Odjížděli na MS jako nejsilnější disciplína výpravy. Po výsledcích na Intersportturné i v soutěži Bohemia, která se uskutečnila pro čs. reprezentanty v tréninkovém tempu, se zdálo, že je vše v pořádku.

Závod na velkém můstku

První soutěž skokanů se konala na velkém můstku Bergisel v Innsbrucku s normovým bodem P 90 m. Zúčastnilo se jí 62 skokanů ze sedmnácti zemí. Teplota vzduchu byla 0-+2°C, sněhu -3°C, vítr 0-1,0 m/s. Nájezdová rychlost se pohybovala od 94,10 do 96,30 km/h.

Po prvním soutěžním kole vedl Nor Bergerud skokem 110 m [nájezdová rychlost 96,0 km/h], který byl ohodnocen 115,9 bodu, před Rakušanem Vettorim 114,5 b. za skok 109 m. Parma byl pátý se 108,4 b (105 m - nájezdová rychlost 96 km/h). Pavel Ploc skočil 108 m (náj. rychl. 96,0 km/h), dostal 106,6 b. a byl na osmém místě, Polák se 101,2 b (102 m - 95,6 km/h) dvanáctý. Dluhoš skočil 97 m při nájezdové rychlosti 95,3 km/h a dostal 89,7 b. Byly tedy reálné vyhlídky na dobré umístění čs. skokanů.

Ve druhém kole byl nejvíce ohodnocen skok Fina Puikkonena 107,5 m - 112,9 b. Stylově čistý skok měl Parma 107 m (96,0 km/h) - 112,2 b. Ploc ve snaze skočit rozhodující skok jako na ZOH skákal s maximálním nasazením. Předčasně se odrazil, celý skok pokazil a skočil jen 91 m (95,6 km/h) a dostal 75,8 b. Druhý soutěžní skok se nepovedl ani Polákovi - 97 m (93,7 b.), ani Dluhošovi.

Výsledky: 1. Bergerud (Nor.) 224,2 (110 - 115,9 a 106 - 198,3). - 4. Parma 220,6 (105 - 108,4 a 107 - 112,2), 16. Polák 194,9 (102 - 101,2 a 97 - 93,7), 20. P. Ploc 182,4 (108 - 106,6 a 91 - 75,8), 33. Dluhoš 172,3 (97 - 89,7 a 93 - 82,6).

Parma skákal stylově čistě, čtvrté místo je úspěchem. Dobrý výkon odvedl Polák, Plocovi se závody vyloženě nepodařily.

Soutěž družstev

Do soutěže družstev šli čs. skokani s velkými nadějemi. V úterý 22. ledna byla ve 13 hod. na velkém můstku v Innsbrucku teplota vzduchu +9°C, sněhu 0°C, váł vítr od 1 do 5,5 m/s. Startovalo 13 družstev.

V prvním kole skočil výborně Polák 101 m, Weissflog (NDR) 108, Rakušan Felder 108 a Fin Nykänen 104 m. Bohužel skok P. Ploce se škrtil (92 m - 77,2 b.). Ve druhém kole skočil Švagerko 98 m, Polák 99 m a zdálo se, že vše jde dobře. Potom ale Parma 92 a P. Ploc 97 m, Weissflog 101,5, Rakušan Vettori 101, Felder 102 a Nykänen 107 m.

Výsledky soutěže družstev: 1. Finsko (Ylipulli, Kokkonen, Nykänen, Puikkonen) 583,0, 2. Rakousko (Felder, Kogler, Stranner, Vettori) 579,2, 3. NDR (Sauerbrey, Deckert, Ostwald, Weissflog) 550,8, 4. ČSSR (Švagerko

92 - 78,7 a 98 - 88,6 - 167,3, Polák 101 - 96,8 a 99 - 92,5 - 189,3, Parma 92 - 83,7, 92 - 84,2+, P. Ploc 92 - 77,2+ a 97 - 90,7) 531,0 b.

Průběh soutěže se stoprocentně nevydařil ani jednomu družstvu. Vždy však roli škrtačiči si převzal slabší skokan. U Finů to byl Ylipulli, z rakouského družstva Stranner, z týmu NDR Sauerbrey atd., ale v čs. kolektivu se škrtil vždy v jednom kole Parma a Ploc. Situaci zachraňovali mladí. Faktem je, že vítr zesiloval a měnil směr. Škoda - byla to velká šance.

Závod na středním můstku

Zbýval závod na středním můstku s normovým bodem P 70 m v Seefeldu. V prvním kole skočil dobře Švagerko 87,5 m a Polák svůj patrně životní skok 90 m. Kolo bylo zrušeno a pokračovalo se dále - Ploc začínal pokračování souže jako pátý - skok

Miloš Bečvář (Dukla Liberec) příjemně překvapil pátým místem na 50 km na MS v Seefeldu, na Zadově se stal mistrem ČSSR v lyžařském maratónu (Foto B. Hvnek)

opět pokazil (80 m) a hrábl si rukama při doskoku. To ovšem znamenalo pro nás obrát ve vývoji soutěže. Parma skočil stylově 84 m a dostal 102,9 m. a skončil na pátém místě. Polák ani Švagerko své výkony z úvodu nezopakovali. Vedl Weissflog skokem 91 m a 113,6 b. Ve druhém kole skočil Weissflog 89,5 m (111,7 b.), Felder 90,5 (116,5 b.) atd., Parma 87 m (106,2 b.) a klesl na deváté místo.

Pořadí na středním můstku: 1. Weissflog (NDR) 225,3 (91 a 113,6 a 89,5 - 111,7). - 9. Parma 209,1 (84 - 102,9 a 87 - 106,2), 17. Polák 193,1 (81 - 94,6 a 82,5 a 98,5), 27. Švagerko 184,1 (79,5 - 89,7 a 81,5 - 94,4), 57. P. Ploc 157,1 (80 - 63,5 a 81 - 93,6).

Skokani na MS nezklamali, především Polák a Švagerko a částečně Parma odvedli dobré výkony. Pavla Ploce zastihl pokles sportovní formy, moc chtěl, nedařilo se mu však.

Nejlépeší skokani světového šampionátu byli Nor Bergerud 1 - 0 - 1, 11 b., Weissflog (NDR) 1 - 0 - 1, 11 b., Puikkonen (Fin.) 0 - 1 - 0,

6,75, Felder (Rak.) 0 - 0 - 0, 6,25, Nykänen (Fin.) 0 - 0 - 1, 5,75, Vettori 0 - 0 - 0, 5,25, Deckert (NDR) 0 - 0 - 0, 4,00, Parma 0 - 0 - 0, 3,75. Jednotlivcům se nezapočítávají medaile ze soutěže družstev. Celkové pořadí zemí ve skoku: Finsko 1 - 1 - 1, 16 b., NDR 1 - 0 - 1, 15 b., Rakousko 0 - 2 - 0, 14 b., Norsko 1 - 0 - 1, 11 b., ČSSR 0 - 0 - 0, 6 b., USA 0 - 0 - 0, 2. b., Jugoslávie a Japonsko 0 - 0 - 0, 1 bod.

Bodové hodnocení zemí na 35. MS v klasických disciplínách: Norsko 5 - 5 - 5, 91 b., Finsko 2 - 3 - 4, 58 b., Švédsko 2 - 1 - 1, 30 b., NDR 1 - 0 - 2, 25 b., Itálie 0 - 2 - 1, 17 b., SSSR 1 - 0 - 0, 16 b., NSR 2 - 0 - 0, 14 b., Rakousko 0 - 2 - 0, 14 b., ČSSR 0 - 0 - 0, 11 b., Švýcarsko 0 - 0 - 0, 5 b., USA 0 - 0 - 0, 2 b., Japonsko 0 - 0 - 0, 1 b., Jugoslávie 0 - 0 - 0, 1 b., Polsko 0 - 0 - 0, 1 b.

ZÁVĚR

- čs. lyžaři stanovené výkonnostní cíle nesplnili, ale přesto částečně navázali na trend Sarajeva

- získali 11 bodů do hodnocení zemí a skončili na 9. místě,

- osvědčili se někteří mladí sportovci, a to je základ pro budoucnost,

- některým oporám se nedařilo, ačkoliv jejich sportovní výkonnost před MS byla dobrá,

- podařilo se zvýšit úroveň zaostávajících disciplín.

Opatření: po skončení MS ve sjezdových disciplínách, MSJ v klasických i sjezdových disciplínách a MS v letech bude provedena analýza přípravy a výsledků a dojde k uskutečnění organizačních, kádrových a metodických opatření.

JAROSLAV POTMĚŠIL
ústřední trenér VSL ÚV ČSTV

z oddílů

• **DYNAMO PARDUBICE** na konferenci lyžařského oddílu se mohlo pochlubit 2595 odpracovanými brigádnickými hodinami v roce 1984 při opravě chaty, stavbě garáže pro vozidlo Lavin, při údržbě a opravách vleku Tatrapan, jakož i při instalaci ochranných sítí na svahu. Další 935 hodin věnovali členové oddílu při zajišťování provozu vleku. Úspěšný byl nábor nových členů, takže v Dynamu je v současné době organizováno 160 lyžařů, z toho 46 z řad mládeže. Dvacet se stalo novými nositeli odznaků PPOV. Žáci, dorostenci a dospělí se v uplynulé sezóně zúčastnili dvaceti přebornických soutěží v rámci okresu, kraje a ČSR. Od roku 1983 oddíl soutěží o Zlatou plaketu ČSTV a dvě družstva o titul Vzorný kolektiv mládeže. V nové sezóně připravují lyžaři pardubického Dynama akce k 40. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou a k Československé spartakiádě 1985.

Zajímavosti ze Seefeldu

Osvědčily se kratší lyže

V běhu mužů na 15 km na MS 1985 v Seefeldu slavily úspěch kratší lyže. Všichni tři vítězové medailí Fin Härkönen, Švéd Wassberg a Ital De Zolt absolvovali závod na lyžích značky Fischer dlouhých 200 cm, místo obvyklých 205 a 210 cm. Kratší lyže lépe vyhovují při Siitonenově kroku, jsou na konci tvrdší než typy prodávané v obchodech.

Finský trenér Italů

Italští běžci překvapili na letošním světovém šampionátu a vybojovali tři medaile. Znovu se vrátili mezi světovou špičku. Franco Nones vybojoval pro Itálii poslední medaili (zlatou) před sedmácti lety na ZOH 1968 v Grenoblu. Příprava Italů na letošní MS probíhala za mimořádné podpory Italského olympijského výboru [CONI] a sázkové kanceláře. Zasluhou Nones, který je zástupcem finských obchodních podniků v Itálii, byl získán pro letošní sezónu nový finský šéftrenér Jorma Pulkkinen. Dostal mimo ubytování a úhrady cestovního roční odměnu více než 100 000 švýcarských franků.

Štafety požitkem pro diváky

Také tentokrát závod štafet mužů na 4x10 km byl velkým požitkem pro diváky. Přinesl zajímavý boj a střídání na vedoucích místech při jednotlivých předávkách. Po prvním úseku vedl tým SSSR s náskokem 0,5 s před Finskem a 1,1 s na štafetu Švédska. Na druhé předávce běželi v čele Švédové 28,9 s před Finskem a 30,3 s před Norskem, po třetím úseku byli v čele Italové 4,1 s před Norskem a 32,3 s před Finskem. Nakonec zvítězila štafeta Norska před reprezentanty Itálie (-6,5 s) a Švédska (-19,4).

Boeová hvězdou šampionátu

Hvězdou letošního MS v klasických disciplínách se stala 27letá Norka Anette Boeová z Larviku, která vybojovala dvě zlaté a po jedné stříbrné a bronzové medaili. Loni na ZOH v Sarajevu byla jen náhradnicí reprezentativního družstva norských běžkyň a nedostala příležitost, letos si to vynahradila. Bylo to po zklamání na MS 1982 v Oslu, kde skončila čtvrtá se ztrátou jen 0,4 s na bronzovou Pettersenovou a pátá na 10 km 4,8 s za čs. reprezentantkou Jeriovou, která vybojovala bronzovou medaili. Boeová dokonale ovládá bruslení a v rozhovoru s novináři prohlásila, že v podzimní přípravě na novou sezónu šest ze sedmi dnů využívala kolečkových lyží nového typu. Norka měří jen 165 cm a váží 57 kg.

MOLEC a JANKECHOVÁ vítězi Bílé stopy SNP

Více než 6000 startujících ve všech kategoriích XII. ročníku Bílé stopy SNP o druhém únorovém víkendu potvrdilo zájem o tento závod na počest bojovníků ve Slovenském národním povstání. Loni zahajoval zimní část sportovních soutěží ČSS 1985, do nichž byl zařazen i letošní ročník, jako velkolepá lyžařská oslava na počest osvobození Československa Sovětskou armádou. V hlavních kategoriích zvítězili lyžaři z Dubnice Dušan Molec a Jozefína Jankechová. Oba vybojovali cenné prvenství v tomto významném masovém závodě již podruhé. Molec byl první v cíli v roce 1983 (loni skončil druhý) a Jankechová za svobodna jako Kohútová v roce 1979.

ČESKOSLOVENSKÁ SPARTAKIÁDA 1985

V hlavní kategorii přímých účastníků SNP byl první Benjamín Strmeň z Banské Bystrice, který nevynechal žádný

z dosud uspořádaných dvanácti ročníků. Také v Bílé stopě SNP většina účastníků na předních místech využívala bruslení. Pořadatelé při nepříznivém počasí a špatných sněhových podmínkách měli obtíže s úpravou tratí. Cíl všech nedělních kategorií nebyl v Banské Bystrici, ale na Králíkách. Trasa mužů byla proto zkrácena o třináct kilometrů na 42 km. Předposlední noc před závodem z pátku na sobotu napadlo v Kremnici hodně sněhu a znovu ztížilo úkol oběťavých organizátorů. Úvodem byla sobotní Malá Bílá stopa za účasti 753 pionýrů. V hlavní kategorii startovalo 3860 běžců.

Na Bílou stopu SNP přicestoval Molec z mistrovství Slovenska, kde zvítězil na 30 km a k závodě se přihlásil dodatečně. „Mám radost z úspěchu v Bílé stopě SNP,“ prohlásil v cíli. „Dosáhl jsem ho po velkém boji s Bugánem. Rozhodovaly sjezdy, na nichž jsem měl rychlejší lyže. Podmínky byly velmi dobré na pečlivě připravené trati. Závod má nádhernou atmosféru.“ „Tentokrát se mi to přece podařilo,“ komentoval své vítězství v kategorii přímých účastníků SNP 61letý B. Strmeň. Při svém prvním startu byl šestý, potom třikrát třetí a šestkrát druhý.

V Malé Bílé stopě SNP v jednotlivých kategoriích zvítězili: Páříčka (1. ZŠ Kremnica), Biel (ZŠ Dolný Kubín), Gogolák (ZŠ J. Matušky Dolný Kubín), Paštrnák (ZŠ Skýcov), Krnák (ZŠ Čs.

pionýrů Banská Bystrica), Klementová (2. ZŠ Nováky), Vojteková (2. ZŠ Dubnica), Hornáková (ZŠ M. Kukučína Dolný Kubín), Stančíková (1. ZŠ Hriňová) a Páříčková (1. ZŠ Kremnica). Kategorie SSM 15–16letí: Oravec a Piecková, 17–18letí Rusko (všichni Banská Bystrica) a Kutejová (Dubnica), 19–20letí Kovačič (Banská Bystrica) a Palová (Dubnica).

Výsledky XII. ročníku Bílé stopy SNP — muži 21–35letí (42 km): 1. Molec (Spartak Dubnica) 2:27:50, 2. Bugán (Tesla Liptovský Hrádok) — 2,0, 3. Chromý (Kremnica) — 5,0. — Ženy 21–35leté (16 km): 1. Jankechová (Dubnica) 52:13,4, 2. Hrivnáková (Nováky) — 3:08,4, 3. Dimitrová (Lokomotiva Olomouc) — 3:33,4. — Přímí účastníci SNP (16 km): 1. Strmeň (Banská Bystrica) 54:02,6, 2. Krasula (Vysoké Tatry) — 1:18,6, 3. Rusko (Štrbské Pleso) — 3:38,4. — Přímí účastníci SNP (4 km): 1. J. Kočtuch 27:54,2, 2. P. Kočtuch (oba Liptovská Poruba) — 2,6, 3. Lacko (Donovaly) — 3:11,8. — 36–40letí (42 km): 1. Bartko (Tatrasvit Svit) 2:36:08, 46 až 50letí: 1. Gálik (Velké Karlovice) 2:55:51,4, 51–55letí: 1. Medved (Banská Bystrica) 2:59:11, 56–60letí (16 km): 1. Kvasna (Banská Bystrica), 61letí a starší: 1. Matocha (Bratislava). — Ženy 31–35leté (16 km): 1. Pavelková (Jur u Bratislavy) 59:22,6, 36–40leté: 1. Staroňová (Liptovský Hrádok), 41leté a starší: 1. Trubačová (Žiar nad Hronom).

ŠTAFETA DÍKŮ 40x1 km

Výbor Svazu lyžování a oddělení masového rozvoje tělesné výchovy Slovenského ústředního výboru ČSTV připravily na počest 40. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou a Československé spartakiády 1985 první ročník Štafety díků 40x1 km pod záštitou redakce bratislavského Športu. Sloveňští lyžaři tak vzdávají hold naší vlasti za čtyřicet svobodných roků budování socialismu a čtyřicet úspěšných roků naší sjednocené tělovýchovy. Hlavní část štafety se uskutečnila poslední lednovou sobotou.

V době uzávěrky našeho březnového čísla se zapojilo do soutěže čtrnáct slovenských okresů, v nichž startovalo 29 štafet s 1441 účastníky. Některé štafety byly totiž padesátileté a s ještě větším počtem lyžařů. Výsledný čas se však vždy měřil poslednímu — čtyřicátému běžci štafety.

Zatím nejlepšího času dosáhli běžci TJ Strojár Vyhne 3:58:57,04 hod. před družstvem Metropolu Košice 2:59:52,20 a Slovanem Častá 3:02:23,00 hod. Z některých okresů ještě chyběly zápisy o výsledcích a průběhu štafet,

které zahrnují všechny kategorie běžců od jedenácti roků. Jsou pořádány na kilometrové trati s nenáročným profilem a znamenají dobrou propagaci běžecského lyžování i zajímavou soutěž.

Finále Štafety díků připravuje VSL SÚV ČSTV při jubilejním 20. ročníku Tatranského poháru, který se koná 22.–24. března na Štrbském Plese. Budou v něm startovat krajská družstva, v nichž budou zastoupeny všechny věkové kategorie, ve zkrácené formě 20x1 km.

Světové poháry

Světové poháry ve všech disciplínách vyvrcholí v březnu závěrečnou částí. Z čs. reprezentantů zatím byli nejspěšnější skokani. Po letech v Harrachově před severským turné byl v čele této soutěže Fin Matti Nykänen se 144 body a náskokem sedmi bodů před Rakušany Felderem a Vettorim, kteří měli shodně 137 bodů. Na čtvrtém místě byl obhájce trofeje Jens Weissflog (NDR) se 131 b. před Jirím Parmou 102 b. a svým krajanem Ostwaldem 85 b. Jen o bod méně měl Fin Puikonen, Nor Bergerud 78 b. a devátý Pavel Ploc 71 b. První desítku uzavíral Nor Stjernen s 64 body, druhou Ladislav Dluhoš s 35 body. Finále SP skokanů se uskuteční při 20. ročníku Tatranského poháru 22.–24. března na Štrbském Plese.

Ve Světovém poháru běžkyň po dvacítce v Syktyvkaru vedla stále Norka Grete Nykkelmoová se 120 body. Jen o čtyři body zpět zůstala její krajan-ka, dvojnásobná mistryně světa Boeová. Třetí příčku zatím obsadila sovětská reprezentantka Romanovová s 91 body. Ve stejné soutěži mužů po únorových závodech bylo pořadí na vedoucích místech: 1. Gunde Svan (Švédsko) 123 b., 2. Holte 99, 3. Aunli 98, 4. Mikkelsplass (všichni Norsko) 85, 5. Härkönen (Finsko) 73 b.

Světový pohár sruženářů má vedoucího závodníka v Noru Gertu Andersenovi se 115 body před mistrem světa Weinbuchem 87 a Schwarzem (oba NSR) 66 b. Čtvrtý je Nor Boegseth s 58 b. a dvoubodovým náskokem před Dotzauerem (NDR).

Ve Světovém poháru mužů ve sjezdových disciplínách po obřím slalomu a slalomu v Kranjské Goře vedl Marc Girardelli (Lucembursko) s 240 body s náskokem 33 bodů před loňským vítězem křišťálového glóbusu Švýcarem Zurbriggenem. Na dalších místech byli: 3. Wenzel (Lichtenštejnsko) 172, 4. Heinzer 132, 5. Müller (všichni Švýcarsko) 124 b. Vítězem malého glóbusu je již Girardelli s maximálním počtem 125 bodů.

SP VE SJEZDOVÝCH DISCIPLÍNÁCH

Muži

Obří slalom 8. ledna ve Schladmingu: 1. Bürgler (Švýc.) 2:36,65, 2. Girardelli (Luc.) — 0,11, 3. Hangl (Švýc.) — 1,68, 4. Mader (Rak.) — 1,92, 5. Gaspoz (Švýc.) — 2,22, 6. Pramotton (It.) — 2,34, 7. Franko (Jug.) — 2,70, 8. Gruber (Rak.) — 2,91, 9. Stenmark (Švéd.) — 2,95, 10. Strolz (Rak.) — 2,97, 11. Križaj (Jug.) — 3,27, 2. Namberger (NSR) — 3,30, 13. Petrovič (Jug.) — 3,46, 14. Giorgi (It.) — 3,83, 15. Tavernier (Fr.) — 4,10.

Sjezd Hahnenkamm 11. ledna v Kitzbühelu (délka tratě 3510 m, převýšení 860 m): 1. Zurbriggen 2:08,65, 2. Heinzer (oba Švýc.) — 0,33, 3. Wirnsberger — 0,68, 4. Höflehner (oba Rak.) — 1,40, 5. Müller — 1,55, 6. Cathomen (oba Švýc.) a Niederseer (Rak.) oba — 1,93, 8. Cornaz — 2,29, 9. Mair (oba It.) — 2,40, 10. Weirather (Rak.) a Lewis (USA) oba — 2,57, 12. Mahrer (Švýc.) — 2,62, 13. Erbacher (It.) — 2,70, 14. Verneret (Fr.) — 2,96, 15. Alpiger (Švýc.) — 3,00.

Kombinace (superobří slalom v Puy a sjezd v Kitzbühelu): 1. Zurbriggen 0,0, 2. Heinzer 37,39, 3. Wenzel (Licht.) 54,54, 4. Wasmeier (NSR) 56,76, 5. Müller 58,05, 6. Wirnsberger 59,99, 7. Bürgler 64,09, 8. Mair 65,31, 9. Enn (Rak.) 68,18, 10. Höflehner 72,17, 11. Mahrer 73,09, 12. Lüscher (Švýc.) 80,04, 13. Stock (Rak.) 88,20, 14. Niederseer 91,47, 15. Kernen (Švýc.) 97,62.

Sjezd Hahnenkamm 12. ledna v Kitzbühelu (délka tratě 3510 m, převýšení 860 m): 1. Zurbriggen 2:06,95, 2. Höflehner — 0,26, 3. Brooker (Kan.) — 1,15, 4. Heinzer — 1,60, 5. Müller — 1,63, 6. Wirnsberger — 2,03, 7. Cathomen — 2,04,

8. Mahrer — 2,74, 9. Kernen — 2,84, 10. Mair — 2,93, 11. Klammer (Rak.) — 3,10, 12. Weirather — 3,26, 13. Lee (Austrálie) — 3,41, 14. Alpiger — 3,61, 15. Wenzel — 3,66.

Slalom 13. ledna v Kitzbühelu (převýšení 180 m, v prvním kole 59, ve druhém 63 branek): 1. Girardelli 1:40,68 (52,81 a 47,87), 2. Tötsch (It.) — 0,18 (52,52 a 48,34), 3. Križaj (Jug.) — 0,37 (51,53 a 49,52), 4. Giorgi — 1,59 (53,05 a 49,22), 5. De Chiesa (oba It.) — 1,69 (53,48 a 48,89), 6. Wenzel — 1,97 (53,01 a 49,64), 7. Gruber — 2,08, 8. Stenmark — 2,35, 9. Halvarsson (Švéd.) — 2,45, 10. Edalini (It.) — 2,51, 11. Išioka (Jap.) — 2,99, 12. Beck (NSR) — 3,06, 13. Heidegger (Rak.) — 3,90, 14. Nilsson (Švéd.) — 4,41, 15. Vion (Fr.) — 4,51.

Kombinace v Kitzbühelu (sjezd a slalom): 1. Wenzel 48,70, 2. Heinzer 109,18, 3. Rambaud (Fr.) 135,70, 4. Wirnsberger 150,43, 5. Müller 153,93, 6. Kernen 161,61, 7. Chiba (Jap.) 173,34, 8. Mahrer 185,26, 9. Bogdanov (SSSR) 263,33. Klasifikováno jen 9 závodníků.

Obří slalom 15. ledna v Adelbodenu (převýšení 375 m, v obou kolech 53 branek): 1. Enn 3:07,14 (1:33,80 a 1:33,34), 2. Strolz (Rak.) — 0,07 (1:33,94 a 1:33,27), 3. Pramotton — 0,47 (1:34,12 a 1:33,49), 4. Julen — 1,01 (1:34,94 a 1:33,21), 5. Pieren (oba Švýc.) — 1,15 (1:34,24 a 1:34,05), 6. Hangl — 1,30 (1:33,99 a 1:34,45), 7. Franko — 1,59, 8. Strel (Jug.) — 1,90, 9. Stenmark — 1,91, 10. Križaj — 2,11, 11. Gaspoz — 2,16, 12. Mader — 3,05, 13. Tötsch — 3,70, 14. Feibinger (NSR) — 3,71, 15. Grabber (Rak.) — 3,83.

Sjezd Lauberhorn 18. ledna ve Wengen (délka tratě 4230 m, převýšení 1028 m): 1. Höflehner 2:36,04, 2. Heinzer — 0,11, 3. Wirnsberger — 0,55, 4. Steiner (Rak.) — 1,07, 5. Lüscher — 1,25, 6. Mair — 1,27, 7. Klammer — 1,51, 8. Müller — 1,61,

Andreas Wenzel (Lichtenštejnsko) vítězil v pátém slalomu Světového poháru ve francouzském La Mongie (Foto ČTK)

9. Cathomen — 1,88, 10. Johnson (USA) — 1,94, 11. Wildgruber (NSR) — 2,11, 12. Lee — 2,16, 13. Kernen — 2,21, 14. Brooker — 2,28, 15. Alpiger — 2,41. — 67. Kolář — 9,64, 72. Pochobradský — 12,23.

Sjezd Lauberhorn 19. ledna ve Wengen (délka tratě 4230 m, převýšení 1028 m): 1. Wirnsberger 2:35,97, 2. Lüscher — 0,22, 3. Müller — 0,56, 4. Höflehner — 0,74, 5. Wildgruber — 0,79, 6. Mahrer — 0,80, 7. Johnson — 0,87, 8. Alpiger — 0,90, 9. Brooker — 1,04, 10. Sardello (It.) — 1,15, 11. Steiner — 1,30, 12. Mair — 1,59, 13. Heinzer — 1,77, 14. Kernen — 1,87, 15. Cornaz (It.) — 2,50, — 76. Kolář — 9,04, 78. Pochobradský — 9,38.

Slalom 21. ledna ve Wengen (převýšení 155 m, v prvním kole 58, ve druhém 56 branek): 1. Girardelli 1:36,23 (48,83 a 47,40), 2. Stenmark — 1,38 (49,28 a 48,33), 3. Frommelt (Licht.) — 1,62 (49,61 a 48,24), 4. Zoller (Rak.) — 1,66 (49,65 a 48,24), 5. Križaj — 1,88 (49,87 a 48,24), 6. Giorgi — 2,01 (49,55 a 48,69), 7. Bürgler — 2,17, 8. Heidegger — 2,51, 9. Bouvet (Fr.) — 3,65, 10. Popangelov (Bul.) — 3,67, 11. Petrovič — 3,82, 12. Kuralt (Jug.) — 4,54, 13. Ivača (Jap.) — 5,01, 14. Neuriesser (Švéd.) — 5,06, 15. Wörndl (NSR) — 5,15.

Kombinace ve Wengen: 1. Vion 92,85, 2. Roth (NSR) 96,02, 3. Lüscher 103,29, 4. Rambaud (Fr.) 113,83, 5. Wasmeier 120,99, 6. Hangl 126,04, 7. Wirnsberger 131,09, 8. Kernen 144,77, 9. Arnesen 146,19, 10. Skaardal (oba Nor.) 148,53, 11. Müller 161,83, 12. Mahrer 163,95, 13. Kolář 170,41, 14. Pochobradský 179,15, 15. Bogdanov 185,30.

Sjezd 26. ledna v Garmisch-Partenkirchenu (délka tratě 3320 m, převýšení 920 m): 1. Höflehner 1:54,56, 2. Müller — 0,22, 3. Steiner — 0,67, 4. Alpiger — 1,05, 5. Mair — 1,09, 6. Lüscher — 1,43, 7. Kernen — 1,45, 8. Piccard (Fr.) a Brooker oba — 1,48, 10. Heinzer — 1,53, 11. Wirnsberger — 1,72, 12. Cathomen — 1,78, 13. Klammer — 1,97, 14. Makejev (SSSR) — 2,01, 15. Wasmeier — 2,06. — 69. Kolář — 6,25, 77. Pochobradský — 8,94.

Superobří slalom 27. ledna v Garmisch-Partenkirchenu (délka tratě 2220 m, převýšení 555 m): 1. Girardelli 1:34,09, 2. Wenzel — 0,17, 3. Staffer (NSR) — 0,50, 4. Lüscher — 0,52, 5. Eder — 0,59, 6. Roth (oba NSR) — 0,61, 7. Heinzer — 0,78, 8. Tötsch — 1,13, 9. Riedelsperger (Rak.) — 1,17, 10. Bürgler — 1,19, 11. Lüthy (Švýc.) — 1,20, 12. Feibinger (NSR) — 1,25, 13. Müller, Franko a Buchner (Rak.) všichni — 1,40. — 58. Pochobradský — 4,05, 71. Kolář — 5,23.

Kombinace v Garmisch-Partenkirchenu: 1. Müller 15,96, 2. Lüscher 19,81, 3. Heinzer 23,39, 4. Piccard 34,21, 5. Wenzel 36,68, 6. Alpiger 39,57, 7. Wasmeier 40,58, 8. Buchner 43,56, 9. Stock 47,59, 10. Roth 47,99, 11. Cornaz 59,38, 12. Bürgler 60,57, 13. Dürr (NSR) 60,59, 14. Riedelsperger 60,98, 15. Verneret (Fr.) 61,97.

Ženy

Slalom 14. ledna v Frontonu (převýšení 180 m, v prvním kole 58, ve druhém 63 branek): 1. Magoniová (It.) 1:47,18 (50,93 a 56,25), 2. Oertlová (Švýc.) — 1,32 (51,52 a 56,98), 3. Ziniová (It.) — 2,00 (51,41 a 57,77), 4. Charvátová — 2,15 (52,44 a 56,89), 5. Twardokensová (USA) — 2,65 (52,21 a 57,62), 6. Schmidhauserová (Švýc.) — 2,69 (53,32 a 56,56), 7. Fernandezová-Ochoavová (Sp.) — 4,79, 8. Barbierová (Fr.) — 4,94, 9. Kirchlrová (Rak.) — 5,55, 10. Medzihradská — 5,82, 11. Zavadlavová (Jug.) — 6,61, 12. Beerová (Rak.) — 6,69, 12. Lazaková (NSR) — 7,07, 14. Walliserová (Švýc.) — 8,19, 15. Roffeová (USA) — 8,74. — 18. Mařasová — 10,84.

Sjezd 19. ledna v Megève (délka tratě 2210 m, převýšení 520 m): 1. Figiniová (Švýc.) 1:32,23, 2. Quittetová — 0,19, 3. Emonetová (oba Fr.) — 0,71, 4. Ederová (Rak.) — 0,72, 5. Walliserová (Švýc.) — 0,74, 6. Chaudová (Fr.) — 0,95, 7. Flandersová (USA) — 1,20, 8. Gantnerová

— 1,34, 9. Wolfová (Rak.) — 1,38, 10. Mösenlechnerová (NSR) — 1,46, 11. Attiaová (Fr.) — 1,61, 12. Armstrongová (USA) — 1,65, 13. Delagová (It.) — 1,66, 14. Kästleová (Švýc.) — 1,69, 15. Grosová-Gaudenierová (Fr.) — 1,95.

Obří slalom 21. ledna ve St. Gervais (výškový rozdíl 305 m v obou kolech 45 branek): 1. Figiniová 2:47,61 (1:24,41 a 1:23,20), 2. Kirchlerová (Rak.) — 0,24 (1:24,17 a 1:23,68), 3. Reyová (Fr.) — 0,32 (1:24,06 a 1:23,87), 4. McKinneyová (USA) — 0,43 (1:24,39 a 1:23,65), 5. Salvenmoserová (Rak.) — 0,47 (1:24,22 a 1:23,86), 6. E. Hessová (Švýc.) — 0,60 (1:24,49 a 1:23,72), 7. Becková — 0,62, 8. Hächerová — 0,80, 9. Gergová (všechny NSR) — 0,84, 10. Barbierová (Fr.) — 0,88, 11. Fernandezová-Ochoaová — 0,97, 12. Quittetová — 1,07, 13. Walliserová — 1,66, 14. Armstrongová — 1,67, 15. Rofeová — 1,77.

Slalom 25. ledna v Arose (převýšení 160 m, v prvním kole 55, ve druhém 63 branek): 1. Becková 1:48,11 (54,53 a 53,58), 2. McKinneyová — 0,01 (55,58 a 52,54), 3. E. Hessová — 1,04 (56,22 a 52,93), 4. Pelenová (Fr.) — 1,05 (55,45 a 53,71), 5. Fernandezová-Ochoaová — 1,59 (55,29 a 54,41), 6. Quariová (It.) — 1,96 (55,78 a 54,29), 7. Figiniová — 1,99, 8. Maierová (Rak.) — 2,13, 9. Oertliová — 2,26, 10. Magoniová — 2,34, 11. Charvátová — 2,48, 12. Zavadlavová — 2,88, 13. Schneiderová (Švýc.) — 2,92, 14. Buderová (Rak.) — 3,05, 15. Stotzová (NSR) — 3,35. — 22. Mařasová — 4,01.

Superobří slalom 26. ledna v Arose (délka tratě 1460 m, převýšení 370 m): 1. Kiehlová (NSR) 1:25,07, 2. Twardokensová — 0,34, 3. Figiniová — 0,99, 4. Charvátová — 1,27, 5. E. Hessová — 1,43, 6. Gergová — 1,56, 7. Walliserová — 1,69, 8. Fernandezová-Ochoaová — 2,11, 9. Mösenlechnerová — 2,16, 10. Grahamová (Kan.) — 2,19, 11. Nelsonová (USA) — 2,23, 12. Pelenová — 2,67, 13. Dedlerová (NSR) — 3,04, 14. Merleová (Fr.) — 3,08, 15. Haasová (Švýc.) — 3,14. — 22. E. Medzihradská — 4,71, 26. Mařasová — 5,16, 32. Valešová — 7,27.

SP SDRUŽENÁŘŮ

První závod 15. a 16. prosince 1984 v Planici: 1. G. Andersen (Nor.) 418,8, 2. Schwarz (NSR) 416,0, 3. Boegseth (Nor.) 414,9, 4. Dotzauer (NDR) 411,7, 5. Müller (NSR) 411,0, 6. E. Andersen 409,8, 7. Riiber 407,5, 8. Loekken (všichni Nor.) 405,3, 9. Sulzenbacher (Rak.) 403,5, 10. Weinbuch (NSR) 401,6 b.

Druhý závod 20. a 21. prosince ve Sv. Mořici: 1. G. Andersen 419,10, 2. Schwarz 417,30, 3. Müller 414,21, 4. Loekken 412,28, 5. Weinbuch 411,48, 6. Dotzauer 409,93, 7. Boegseth 408,61, 8. Ahorn (USA) 402,40, 9. Olson (Nor.) 398,98, 10. Sulzenbacher 396,54.

Třetí závod 29. a 30. prosince v Oberwiesenthalu: 1. Hunger (NDR) 429,465, 2. Dotzauer 419,0, 3. Warg 406,01, 4. Opitz (oba NDR) 402,765, 5. Wucher (NSR) 397,605, 6. Bafia (Pol.) 390,04, 7. Mosele (It.) 389,39, 8. Kramer (NSR) 385,67, 9. Hopf 385,49, 10. Memm (oba NDR) 384,725. — 12. Tatranský 381,00, 19. Kopal 21. Peterka, 24. Pitoňák, 27. Frák.

Čtvrtý závod 5. a 6. ledna 1985 v Schonachu: 1. Weinbuch 422,935, 2. G. Andersen 415,665, 3. Schwarz 412,710, 4. Riiber 400,600, 5. Boegseth 398,795, 6. Ylipulli (Fin.) 398,680. — 21. Tatranský 361,655, 25. Kopal 340,830.

Pátý závod 18. a 19. ledna ve Seefeldu na mistrovství světa v klasických disciplínách, výsledky byly uveřejněny v 2. čísle Lyžařství na str. 6.

Šestý závod 23. a 24. února v Leninogradě: 1. G. Andersen, 2. Weinbuch, 3. Boegseth, 4. Loekken, 5. Schwarz, 6. Olson, 7. Dondokov (SSSR), 8. Sulzenbacher, 9. Hunger, 10. F. Repka — 13. Klimko.

SP SKOKANŮ

Devátý závod 8. ledna v Cortině d'Ampezzo (P 70 m): 1. Ruud 206,6 (87,5 a

87,5), 2. Persson (oba Nor.) 206,4 (88 a 85), 3. Bauer (NSR) 205,7 (87 a 89), 4. Zuehlke 204,6 (86 a 89), 5. Holland (oba USA) 204,0 (86,5 a 90), 6. Bulau (Kan.) 202,1 (86,5 a 88,5), 7. Hansson (Nor.) 201,5 (84,5 a 87), 8. Stolzlechner (USA) 197,6 (87 a 87,5), 9. Hirner (Rak.) 196,9 (84 a 86,5), 10. Klausner (NSR) 196,6 (84,5 a 85,5), 11. Ulaga (Jug.) 195,7 (87 a 84), 12. Braaten (Nor.) 194,7 (84 a 87), 13. Berger (Fr.) 193,7 (86 a 85), 14. Reymond (Švýc.) 193,4 (84 a 86,5) a Fidjestoel (Nor.) 193,4 (84,5 a 86). — Čs. reprezentanti v tomto závodě nestartovali.

Desátým a jedenáctým závodem bylo mistrovství světa v Seefeldu na velkém můstku v Innsbrucku a středním v Seefeldu, výsledky byly uveřejněny v 2. čísle Lyžařství na str. 6.

Dvanáctý závod 9. února v Sapporu (P 70 m): 1. Nykänen (Fin.) 227,0 (92,5 a 90), 2. Dluhoš 205,6 (82 a 91,5), 3. Bergerud (Nor.) 205,9 (88 a 84,5), 4. Tepeš (Jug.) 204,1 (87 a 84), 5. Parma 203,9 (85 a 84), 6. Weissflog (NDR) 198,3 (81 a 87), 7. Resch (Rak.) 196,7 (86 a 81), 8. Ostwald (NDR) 192,4 (84,5 a 82), 9. Berg (Nor.) 191,4 (83,5 a 83), 10. Fidjestoel 190,9 (84,5 a 82), 11. Sima (Jap.) 190,8 (81,5 a 84), 12. Stjernern (Nor.) 187,7 (83 a 81,5), 13. Felder (Rak.) 187,4 (84,5 a 79,5), 14. Bulau 186,7 (81 a 83,5), 15. Klausner 184,2 (84,5 a 75,5). — 17. Polák 180,5 (83 a 77), 27. P. Ploc 165,0 (88 a 67).

Třináctý závod 10. února v Sapporu (P 90 m): 1. Akimoto (Jap.) 194,5 (103 a 99,5), 2. Nykänen 189,9 (111 a 90), 3. Ylipulli (Fin.) 189,2 (104,5 a 96), 4. Weissflog 186,7 (109 a 89), 5. Kogler 180,5 (96 a 99), 6. Vettori (oba Rak.) 179,1 (103 a 91), 7. Klausner 175,2 (106 a 87), 8. Ostwald 173,5 (106 a 86,5), 9. Resch 173,1 (101,5 a 90), 10. Bergerud 171,9 (100 a 91), 11. Felder 170,4 (102,5 a 88,5), 12. P. Ploc 170,1 (99 a 90), 13. Tepeš 167,7 (102,5 a 85,5), 14. Stjernern 167,0 (99 a 91), 15. Parma 166,1 (103,5 a 83).

Čtrnáctý závod 13. února ve Sv. Mořici (P 90 m): 1. Vettori 225,0 (91 a 94,5), 2. Nykänen 217,6 (90 a 94), 3. Weissflog 216,9 (89 a 93), 4. Resch 210,0 (90,5 a 90), 5. Stjernern 209,6 (90 a 89), 6. Parma 205,9 (90 a 87), 7. Bergerud 201,5 (87 a 88,5), 8. Polák 200,7 (86 a 89), 9. Ruud 199,5 (87 a 86), 10. Holland 199,4 (89 a 88), 11. P. Ploc 197,3 (88 a 88), 12. Kokkonen (Fin.) 196,5 (85 a 88), 13. Felder 196,2 (84 a 88,5), 14. Persson 194,6 (95,5 a 96), 15. Bauer 193,9 (88 a 84).

Patnáctý závod 17. února v Engelbergu (P 90 m): 1. Weissflog 231,5 (121 a 124), 2. Vettori 229,0 (115 a 122,5), 3. Dluhoš 216,3 (114 a 123), 4. Ostwald 215,9 (114,5 a 121,5), 5. Felder 213,0 (119,5 a 115,5), 6. Fijas (Pol.) 211,9 (117 a 119), 7. Bergerud 211,3 (116 a 116), 8. P. Ploc 209,8 (113,5 a 121), 9. Holland 208,4 (113,5 a 120), 10. Tepeš 204,6 (118 a 113,5), 11. Findeisen (NDR) 203,4 (116 a 112,5), 12. Stjernern 198,0 (114,5 a 115,5), 13. Parma 195,0 (109,5 a 113), 14. Klausner 191,5 (113,5 a 109), 15. Podzimek 191,0 (115,5 a 107).

SP BĚŽKYŇ

10 km 14. února v Klingenthalu: 1. Boeová 32:54,2, 2. Nykkelmoová (obě Nor.) — 15,6, 3. Romanovová (SSSR) — 28,3, 4. Noacková (NDR) — 48,1, 5. Kratzerová (Švýc.) — 56,9, 6. Lambergová (Švéd.) — 58,8, 7. Jägerová (NSR) — 1:00,0, 8. Tichonová (SSSR) — 1:01,6, 9. Svubová — 1:18,8, 10. Pettersenová (Nor.) — 1:20,3, 11. Havrančíková — 1:26,8, 12. Dahlmanová (Švéd.) — 1:30,7, 13. Ordinová (SSSR) — 1:52,7, 14. Blomqvistová (Švéd.) — 1:55,2, 15. Skelmeová (Nor.) — 1:56,7. — 16. Paulů — 1:59,7, 23. Jebavá — 2:36,6, 25. Šimůnková — 3:05,6, 29. Zurynková — 3:59,1, 32. Staršia — 4:39,1, 35. Balážová — 5:16,7.

5 km 18. února v Novém Městě na Moravě: 1. Boeová 14:06,2, 2. Romanovová — 14,6, 3. Klimková — 24,3, 4. Noacková — 25,5, 5. Nykkelmoová — 25,1, 6. Havrančíková — 28,7, 7. Kratzerová — 32,8, 8. Lambergová — 32,8, 9. Tichonová — 40,1, 10. Bruggerová (Švýc.) — 42,8, 11. Jebavá — 44,3, 2. Thomasová (Švýc.) — 46,5, 13. Svubová — 46,6, 14. Ordinová — 49,8, 15. Opitzová (NDR) — 51,3. — 16. Paulů — 51,6, 22. Staršia — 1:03,1, 23. Svobodová — 1:05,3, 25. Klingerová — 1:08,8, 28. Zurynková — 1:24,4, 29. Janoušková — 1:27,0, 30. Pasiárová — 1:30,2.

20 km 23. února v Syktyvkaru: 1. Smetaninová (SSSR) 1:04:17,7, 2. Kratzerová — 8,2, 3. Kljagimová — 30,7, 4. Zimjatovová (obě SSSR) — 38,1, 5. Romanovová — 40,8, 6. Noacková — 51,3, 7. Martbergová (Švéd.) — 55,8, 8. Opitzová — 57,9, 9. Paramonovová (SSSR) — 1:30,8, 10. Hyttialienová (Fin.) — 1:40,2, 11. Blomqvistová — 1:52,0, 12. Štajmecová — 1:52,3, 13. T. Romanovová (obě SSSR) — 1:58,7, 14. Matikalienová (Fin.) — 1:59,2, 15. Griegová (Nor.) — 2:03,5.

V závodě sruženém MS '85 patřila stříbrná medaile Noru G. Andersenovi (vlevo), zlatá H. Weinbuchovi (NSR — uprostřed) a bronzová Finu J. Karjalainenovi (vpravo). První dva jsou i v čele SP. (Foto ČTK)

● **EVROPSKÝ POHÁR ŽEN** ve sjezdových disciplínách pokračoval ve Stoosu superobříhm slalomem, v němž zvítězila Američanka Bowesová časem 1:37,94 před Švýčarkami Zurbriggenovou — 0,59 a Bournissenovou — 1,08. V prvním slalomu v Monte Pora (Itálie) patřilo prvenství Itálce Brichettiové za 1:38,91. Druhá byla Švédka Äijäová — 0,76, následována Rakušankou Buderovou — 0,77. Ve druhém slalomu zvítězila Rakušanka Maierová v čase 1:33,50 před Buderovou — 0,04 a Američankou Lancasterovou — 0,32. V kombinaci sjezdu ve Stoosu a prvního slalomu v Monte Pora bylo pořadí na vedoucích místech: 1. Bowesová 29,44, 2. Toniolliová (It.) 51,11, 3. Gappová (Rak.) 53,91 bodu.

● **ŠVĚD GUNDE SVAN** zvítězil druhý lednový víkend v Davosu v mezinárodních závodech v běhu na 15 km časem 41:35,8 před Kanaďanem Harveyem — 37,0, Norem Aunlim — 46,1 a svými krajany Mogrenem — 51,9 a Ottossonem — 1:32,4. Šestý byl Nor Bra se ztrátou 1:37,6 na Svana. V běhu žen na 7,2 km bylo pořadí na vedoucích místech: 1. Aunliová 22:25,8, 2. Skeimeová (obě Nor.) — 21,3, 3. Massonová (Kan.) — 1:14,6.

● **SVĚTOVÝ POHÁR V LYŽÁRSKÉ AKROBACII** pokračoval v kanadském St. Gabrielu. V soutěži mužů v jzdě v bouřích zvítězil Francouz Biron před Italem Mottinim a svým krajanem Deiberem. V baletu byl první Reitberger následován Schablem (oba NSR) a Simbolim (Kan.). Ve skoku zvítězil Langlois před La Rochem (oba Kan.) a Nemesvary (Brit.), v kombinaci bylo pořadí: 1. La Roche, 2. Nemesvary, 3. Bolesky (USA). V soutěži žen v bouřích vybojovala prvenství Wolflová (USA) před Fravierovou (Fr.) a Gallizziovou (Švýc.), v baletu zvítězila Bucherová (USA) před Kisslingovou (Švýc.), ve skocích Kisslingová před Rakušankou Ammannovou a v kombinaci rovněž Kisslingová před Kanaďankou Gardnerovou.

● **VE SVATÉM MOŘICI** v běhu na 15 km byl první Kanaďan Harvey za 45:40,3 před Švýcarem Ambühlem — 19,1. V závodech žen na 5 km zvítězila Massonová (Kan.) časem 20:03,0 následována Švýčarkou Thomasovou — 4,0.

● **MISTROVSTVÍ ŠVÝCARSKA** v běžeckých disciplínách se konalo v Einsiedeln. Andy Grünenfelder z Pontresiny zvítězil v závodech na 30 km v čase 1:20:45,0 hod. před Guidonem — 20,3, Fährdrichem — 1:20,0, Sandozem — 2:25,6 a Bovisim — 3:14,1. Grünenfelder se stal mistrem i na 50 km za 2:10:16,0, následován Guidonem — 1:36,2, Fährdrichem — 1:58,7, Sandozem — 2:23,9 a Furgerem — 5:17,8. V běhu žen na 10 km byla první Martina Schönbächlerová časem 31:00,4 min. před Kratzerovou — 1:02,6 a Thomasovou — 1:10,3. V závodech na 20 km zvítězila Karin Thomasová za

1:04:00,5 hod. před Brüggerovou — 38,4 a Kratzerovou — 1:07,9. Z juniorů na 15 km vybojoval prvenství Wigger v čase 43:31,3 min., ve štafetě mužů 3×10 km mistrovský titul štafeta Domat/Ems (Collenberg, Grünenfelder, Capol) za 1:32:28,0 hod.

● **MARTIN HOLTE** se stal mistrem Norska v běhu na 15 km za 41:58 min. následován Aunlim — 18,0 a T. Holtem — 34,0. V závodech žen na 5 km si vybojovala mistrovský titul Anne Jahrenová časem 15:43 min. před Pettersenovou — 5,0, Nykkelmoovou — 14,0, Aunliovou — 23,0 a mistrýní světa Boeovou — 27,0. Na 20 km zvítězila Nina Skeimeová za 1:08:18 hod. následována Pettersenovou — 1:11, Nykkelmoovou — 1:21 a Aunliovou — 1:41.

● **NA MISTROVSTVÍ SSSR** v Syktyvkaru v závodech na 30 km zvítězil Jurij Burlakov v čase 1:26:49,0 hod. před Baťukem — 1:11,3 a Bakijevem — 1:55,3.

● **ŠVÝCAR KONRAD HALLENBARTER** zvítězil v dálkovém běhu Koasa v Kitzbühelu na trati 62 km v rekordním čase 2:25:27 hod. s náskokem 24 sekund před Rakušanem Walterem Mayerem. V kategorii žen byla první Švýcarska Monika Germannová.

● **V MISTROVSTVÍ USA** ve sjezdových disciplínách v Cooper Mountain ve sjezdu mužů zvítězil osmnáctiletý Kanaďan Brian Stemmler časem 1:53,55 jen s náskokem čtyř setin sekundy před olympijským vítězem v cyklistickém stíhacím závodě v Los Angeles Stevem Hegem (USA). Další pořadí: 3. Boyd (Kanada) — 0,33, 4. Chambers — 0,63, 5. Luhn (oba USA) — 0,92. Ve sjezdu žen se stala mistrýní 27letá Holly-Beth Flandersová za 1:38,58. Druhá byla McGheenová — 1,52, následována Payneovou — 1,92, Oakovou — 1,99 a Armstrongovou (všechny USA) — 2,00. V obříhm slalomu mužů bylo pořadí: 1. Shaw 2:16,57, 2. Miller — 0,31, 3. Standteiner — 0,72. Ze žen zvítězila Twardokensová v čase 2:13,04 před Lancasterovou — 0,03, Nelsonovou — 0,49 a Armstrongovou — 0,51. Na mistrovství chyběli Američané Johnson a Lewis, jakož i Kanaďan Brooker, kteří startovali na SP v Bad Kleinkirchheimu.

● **RAKUŠAN MATHIAS BERTHOLD** zvítězil v Malbunu ve FIS slalomu

v čase 1:31,81 před Frommeltem — 0,22 a Wenzelem — 0,73. Čtvrtý byl Švýcar Délèze — 1,10. Závod žen vyhrála Švýčarka Andenmattenová za 1:37,00 před Rakušankou Beerovou — 0,06.

● **AMERIČANKA TAMARA MCKINNEYOVÁ**, držitelka bronzové medaile z letošního MS ve Valtellině v obříhm slalomu, utrpěla zranění kolena a nemohla se zúčastnit mistrovství USA. Má však startovat v závěrečných závodech Světového poháru.

● **V SAPPORU** po soutěži Světového poháru se konaly další dva závody skokanů. V prvním zvítězil Japonec Sato s 221,9 (118,5 a 100) před svými krajany Takahašim 204,4 (104,5 a 106,5) a Akimotem 179,9 (101,5 a 97), ve druhém Nor Aall se 196,8 (108 a 99) před Akimotem 196,6 (122,5 a 84) a Watasem (Jop.) 190,8 (100 a 102).

● **JENS WEISSFLOG (NDR)** zvítězil ve Švýcarském turné skokanů se 448,4 b. před Rakušanem Vettorim 444,0 a Norem Bergerudem 412,8. Další umístění: 4. Felder (Rakousko) 409,2, 5. Holland (USA) 407,8, 6. Stjernen (Norsko) 407,6, 7. P. Ploc 407,1, 8. Parma 400,9, 9. Tepeš (Jugoslávie) 397,1, 10. Ostwald 396,0. Umístění dalších čs. reprezentantů: 13. Dluhoš 389,4, 15. Polák 397,0, 17. Podziměk 378,3 b.

● **ŠTAFETA ŠVÉDSKA** v sestavě Östlund, Ottosson, Wassberg a Svan zvítězila na Vitoše v závodech na 4×10 km v čase 1:39:42,9 hod. před Švýcarskem (Grünenfelder, Fährdriech, Marchon, Guidon) — 31,1 a SSSR (Zimjajtov, Sachnov, Smirnov, Baťuk) — 46,7. Čtvrté bylo družstvo Norska — 1:34,3 před štafetou ČSSR — 2:57,5. Další pořadí: 6. Itálie — 3:16,2, 7. Bulharsko — 3:24,2, 8. Francie — 3:50,2, 9. NDR — 5:41,8, 10. Rakousko — 7:09,4.

● **ZÁVOD NAPŘÍČ JUROU**, který je součástí Světové běžecké ligy, na trati 63,5 km skončil vítězstvím Svěda Hanse Perssona za 3:08:53 hod. před Američanem Endestadem — 39 s, Francouzem Durandem-Poudretem — 1:36 a Švýcarem Hallenbarterem — 4:02.

● **NOR ODDVAR BRA** vybojoval prvenství v závodech Světové běžecké ligy v USA v Cable ve státě Wisconsin na trati 48 km časem 2:07:35 hod. před Rakušanem Mayerem — 4 s a Švédem Sjulstadem — 5 s.

● **V EVROPSKÉM POHÁRU SKOKANŮ** v St. Aegydu na můstku s normovým bodem 60 m zvítězil Neuper s 227,2 (73 a 72) před Kochem (oba Rak) 213,6 (71 a 69,5) a Šimkem (ČSSR) 211,1 (69 a 71,5). Pořadí dalších čs. skokanů: 7. Raška 206,0 (68 a 68), 19. Kovač 186,9 (65,5 a 66).

Mistrovství ČSSR ve znamení bruslení

Pavel Benc (Dukla Liberec) a Viera Klimková (ČH Štrbské Pleso) vybojovali své první tituly mistrů ČSSR v běhu na letošním šampionátu v klasických disciplínách 29. ledna—4. února 1985 v Zadově na Šumavě. Oba byli nejúspěšnějšími závodníky mistrovství. Viera Klimková, která nejlépe reprezentovala čs. lyžování ze všech běžkyň v Seefeldu, získala zlaté medaile našeho šampionátu na 10 km a ve štafetě, stříbrné na 5 a 20 km. Jedenadvacetiletý Pavel Benc se pochlubil mistrovskými tituly na 30 a 15 km.

Manžel Viery Klimkové sdruzenář Ján Klimko přispěl do rodinné sbírky trofejí již pátým titulem v nejnáročnější lyžařské disciplíně. Miloš Bečvář, který se postaral o příjemné překvapení pátým místem v lyžařském maratónu mistrovství světa v Seefeldu, nenalezl rovnocenného soupeře na této trati v Hančově memoriálu. Pavel Ploc po neúspěšném startu na MS dominoval na zadovské sedmdesátce a vytvořil nový rekord můstku skokem 95 m. Na startu po delší přestávce, zaviněné zraněním, se objevil Vladimír Podzimek a vybojoval bronz. Stínem mistrovství byly diskvalifikace první štafety Dukly Liberec, která projela cílem s náskokem 3:01 min., pro nedovolené bruslení prvního člena družstva Bečváře v úvodním vyznačeném stometrovém rozjezdu a týmu žen RH Jablonec (dojela druhá) po stejné porušení rozjíždějící Jebavé. Mistrovské tituly ve štafetách patřili běžcům a běžkyním ČH Štrbské Pleso, v soutěži družstev skokanů na středním můstku prvnímu týmu Dukly Liberec po zajímavém boji s prvním kolektivem bansko-bystrické Dukly. Alžběta Havrančíková (Tesla Liptovský Hrádok) vítězstvím na 5 km potvrdila, že je naší perspektivní běžkyně, zkušená Blanka Paulů (VŠ Praha) po druhém místě

na 10 km a čtvrtém na 5 km vybojovala mistrovský titul ve dvacíctce po souboji s Klimkovou.

Všichni čs. reprezentanti na 35. MS cestovali z rakouského Seefeldu autobusem přímo do dějiště letošního mistrovství ČSSR. Dostalo se jim při příjezdu v pondělí večer srdečného přivítání ve Sporthotelu Olympia v Zadově. Po krátkém odpočinku je čekaly ve středu již první soutěže.

Stejně jako na MS v Seefeldu běžecké závody mistrovství ČSSR byly ve znamení bruslení. Ve všech soutěžích slavili úspěchy lyžaři a lyžařky, kteří dovedou uplatnit Slitonenův krok. Byla to příležitost pro trenéry, aby sledovali zejména ty, kteří mají pro bruslení nejlepší předpoklady a dovedou ho uplatnit po celé trati.

„Bruslení znamená pokrok a novou éru v běžeckém lyžování,“ řekl trenér čs. reprezentačního družstva žen Zdeněk Ciller. „Kdo se chce udržet ve světové špičce musí ho dokonale zvládnout. Nové vhodné typy potřebujeme pro doplnění kolektivu běžkyň. Je potěšitelné, že zlepšenou výkonnost na mistrovství potvrdily juniorky, především Klingerová, Janoušková, Nedomlelová, Staršia a další, které se zařadily za naše reprezentantky. Přál bych si, aby úspěšně bo-

Boj štafet žen na 3X5 km, zejména na prvním úseku, byl zajímavý
(Foto J. Trousil)

jovaly i na juniorském mistrovství světa v Täschu.“

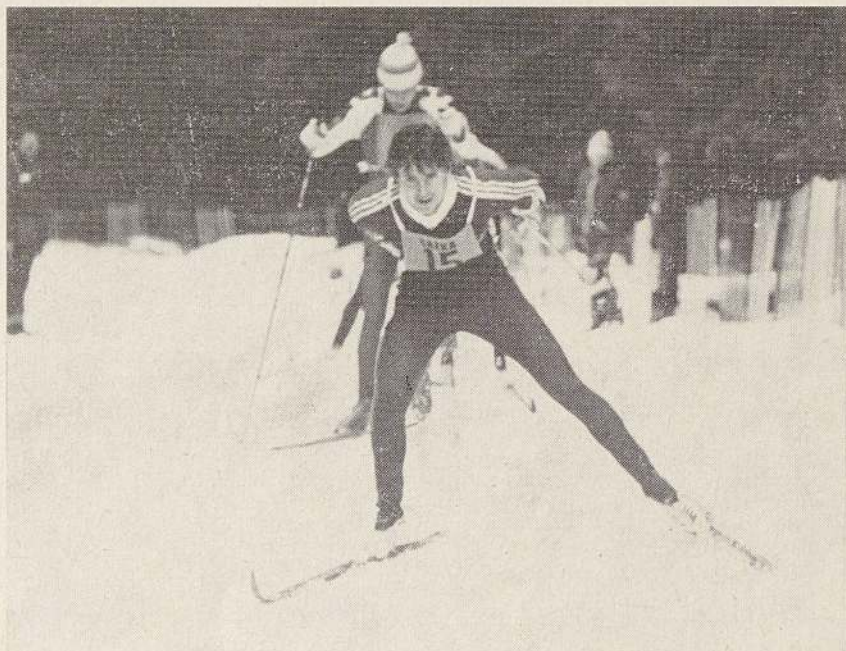
„Naši reprezentanti z MS v Seefeldu, přestože měli za sebou náročné závody, na Zadově neklamali,“ podotkl trenér čs. týmu běžců Bohuslav Rázl. „Původně jsem chtěl, aby si trochu odpočinuli. Nachlazený Bečvář vynechal patnáctku, v maratónu znovu potvrdil, že dovede závodit. Se zájmem jsem sledoval juniory, kteří by měli být naději pro dobré výsledky na ZOH 1988 v Calgary.“

Počasí a sněhové podmínky při mistrovství ČSSR na Zadově nebyly ideální. Trati však byly dobře upraveny a byly náročné, což trenéři vítali. Po páteční oblevě a sněžení s deštěm vypadala situace pro pondělní závěrečné vytrvalostní běhy mužů na 50 km a žen na 20 km velmi špatně. Nakonec se počasí obrátilo a mráz zachránil tyto soutěže. Zledovatělá stopa na sjezdech však byla náročná a znamenala dost pádů i při menším počtu startujících.

PŘEHLED VÝSLEDKŮ MISTROVSTVÍ ČSSR

Muži

30 km: 1. Pavel Benc 1:27:58,2, 2. Ladislav Svanda — 1:03,2, 3. Miloš Bečvář — 1:22,1, 4. Georgiev (všichni Dukla Liberec) — 3:17,7, 5. Lichoň (ČH Štrbské Pleso) — 4:24,7, 6. Lisičan — 4:51,6, 7. Murčo (oba Dukla Liberec) — 4:51,7, 8. Molec (ZTS Dubnica) — 6:13,3, 9. Bugan (Tesla Lipt. Hrádok) — 6:49,1, 10. Kohút — 6:50,4, 11. M. Blaško (oba ČH Štrbské Pleso) — 6:57,2, 12. Straník (TJ Nové Město na Mor.) — 7:17,8, 13. Janoušek (Elitex Jablonec) — 7:32,2, 14. Rajec (ZTS Dubnica) — 7:41,8, 15. Beneš (Dukla Liberec) — 7:45,6, 16. Augustiňák (ČH Štrbské Pleso) — 8:05,5, 17. Beran (Elitex Jablonec) — 8:35,0, 18. Senko (VSE Ban. Bystrica) — 8:35,3, 19. Baranyk (TJ Nové Město na Mor.) — 8:40,2, 20. Chromý (Baník Kremnica) — 9:23,3. — Startovalo 56 závodníků, 13 závod nedokončilo, mezi nimi i Švub.

Bruslení dobře uplatňoval na mistrovství ČSSR J. Baranyk, který úspěšně rozjel první štafetu TJ Nové Město na Moravě a přispěl k vybojování stříbrné medaile
(Foto J. Trousil)

15 km: 1. Pavel Benc 45:00,9, 2. Ladislav Svanda — 4:1, 3. Petr Lišičan — 43,9, 4. jun. Petrásek — 1:35,4, 5. jun. Korunka (oba Jiskra Harrachov) — 1:45,2, 6. Georgiev — 2:03,1, 7. Svub (D. Liberec) — 2:11,2, 8. Bagan — 2:16,4, 9. M. Blaško — 2:28,5, 10. Janoušek — 2:37,8, 11. jun. Jebavý (Autoškoda Vrchlabí) — 2:40,3, 12. Beneš — 2:40,8, 13. Teplý (Dukla Liberec) — 2:43,3, 14. Murčo — 2:46,5, 15. jun. Buchta (TJ Nové Město na Mor.) — 3:17,7, 16. Straník — 3:18,7, 17. Špejra (JZD Lučany) — 3:21,5, 18. Smaus (Elitex Jablonec) — 3:29,5, 19. Baranec (CHZ Nováky) — 3:37,1, 20. Molec — 3:39,6. — Z 95 startujících 89 bylo klasifikováno.

50 km: 1. Miloš Bečvář 2:21:08,1, 2. Stefan Lichoň — 2:23,0, 3. Ladislav Svanda — 2:43,1, 4. M. Blaško — 3:40,3, 5. Svub — 3:50,0, 6. Murčo — 6:05,5, 7. Janoušek — 6:25,3, 8. Teplý — 7:22,6, 9. Baranyk — 7:50,5, 10. Augustiňák — 8:06,0, 11. Straník — 9:20,7, 12. Rajec — 9:51,2, 13. Baranec — 10:09,3, 14. Mička (Dukla Liberec) — 10:43,0, 15. Špejra — 12:18,0, 16. Cerovský (CH Štrbské Pleso) — 13:51,1, 17. Zalčík (RD Jeseník) — 19:07,2, 18. M. Balatka (JZD Lučany) — 21:45,3, 19. Pavelek (TJ Nové Město na Mor.) — 25:57,3, 20. Stádlér (RH Plzeň) — 27:57,6. — Z 32 startujících bylo 24 klasifikováno.

3x10 km: 1. CH Štrbské Pleso I. (M. Blaško, J. Kohút, Š. Lichoň) 1:37:47,8, 2. TJ Nové Město na Moravě I. (J. Baranyk, L. Buchta, J. Straník) — 1:08,3, 3. Dukla Liberec III. (A. Vaněk, P. Murčo, J. Teplý — 1:33,5, 4. Dukla Liberec II. (M. Georgiev, O. Beneš, J. Svub) — 2:04,1, 5. OV CSTV Jablonec I. (M. Janoušek, I. Smaus, T. Špejra) — 3:21,9, 6. CH Štrbské Pleso II. (I. Benko, M. Petruch, D. Augustiňák) — 4:31,8, 7. Spartak ZTS Dubnica — 7:30,0, 8. TJ Nové Město na Moravě II. — 7:46,8, 9. VTJ Vimperk I. — 10:20,9, 10. VŠ Praha — 15:19,5. — Startovalo 16 štafet, Dukla Liberec I. byla diskvalifikována, VSB Ostrava závod nedokončila.

Skok na středním můstku (P 70 m): 1. Pavel Ploc 222,7 (88,5 a 87), 2. Bohumil Vacek 218,4 (84 a 86), 3. Vladimír Podzimek (všichni Dukla Liberec) 205,1 (83,5 a 81), 4. Parma 203,9 (75,5 a 87), 5. Dluhoš 191,2 (82 a 78,5), 6. Svagerko 191,1 (78 a 81,5), 7. Slušný (všichni Dukla Ban. Bystrica) 190,9 (82 a 78), 8. Mayer (Dukla Liberec) 186,4 (76,5 a 81), 9. Cahlík (Dukla Ban. Bystrica) 179,5 (73,5 a 82,5), 10. T. Ploc (Dukla Liberec) 178,9 (80 a 75), 11. Pustka (MEZ Frenštát) 175,9 (76 a 79), 12. Polák (Dukla Liberec) 175,5 (77 a 74), 13. Raška (MEZ Frenštát) 173,3 (78,5 a 73), 14. Šmíd 169,6 (75 a 74,5), 15. Molec (oba Dukla Liberec) 168,1 (81 a 71), 16. Vavrínčík 167,6 (72,5 a 77), 17. Číž (oba Dukla Ban. Bystrica) 167,3 (72 a 77), 18. Portyk 159,0 (73,5 a 72,5), 19. Svoboda (oba Dukla Liberec) 151,4 (70,5 a 72), 20. Klimko (CH Štrbské Pleso) 151,1 (70,5 a 69). — Všechny 40 startujících bylo klasifikováno.

Soutěž družstev ve skoku na středním můstku: 1. Dukla Liberec I. (M. Polák, V. Podzimek, B. Vacek, P. Ploc) 632,1, 2. Dukla Banská Bystrica I. (J. Parma, L. Dluhoš, M. Svagerko, M. Slušný) 582,0, 3. Dukla Liberec II. (T. Portyk, J. Mayer, J. Molec, T. Ploc) 484,3, 4. MEZ Frenštát pod Radhoštěm I. (Z. Mikeska, J. Sakala, J. Raška, F. Pustka) 468,7, 5. Dukla Banská Bystrica II. (J. Jelenský, M. Cahlík, F. Vavrínčík, P. Číž) 451,8, 6. Dukla Liberec III. (J. Šimek, J. Svoboda, T. Šmíd) 417,2. — Startovalo deset družstev, devět bylo klasifikováno.

Závod sdružený: 1. Ján Klimko 423,850 (217,5 a 206,350), 2. jun. František Repka (oba CH Štrbské Pleso) 395,350 (178,8 a 216,550), 3. Miroslav Kopal 389,965 (181,5 a 208,465), 4. Dvořák 387,800 (167,8 a 220,000), 5. Peterka 387,425 (177,1 a 210,325), 6. jun. Kerda (všichni Dukla Li-

berec) 378,495 (212,9 a 165,595), 7. jun. Pustějovský (SVSM Vrchlabí) 377,065, 8. R. Kumpošt (Dukla Liberec) 374,215, 9. jun. Pitoňák (CH Štrbské Pleso) 373,070, 10. jun. Mák (SVSM Vrchlabí) 370,155, 11. jun. J. Kovařík (CH Štrbské Pleso) 364,765, 12. Plecháč (Dukla Liberec) 359,490, 13. jun. V. Repka 358,360, 14. Tatranský a Frák (všichni CH Štrbské Pleso) oba 353,115. — Startovalo 22 sdružených. 21 bylo klasifikováno. — **Skok:** 1. Klimko 217,5 (78,5 a 80), 2. R. Kumpošt 213,6 (81 a 82,5), 3. jun. Kerda 212,9 (82,5 a 77,5), 4. jun. Vrbičan 194,2 (72,5 a 78), 5. jun. Pustějovský 184,8 (71,5 a 75), 6. Plecháč 184,1 (71 a 77,5). — **15 km:** 1. Dvořák 54:01,5, 2. jun. F. Repka — 23,0, 3. jun. J. Kovařík — 1:02,9, 4. Peterka — 1:04,5, 5. Kopal — 1:16,9, 6. Klimko — 1:31,0.

Jaroslav Kohút, člen mistrovské štafety CH Štrbské Pleso na trati (Foto J. Trousil)

Ženy

10 km: 1. Viera Klimková (CH Štrbské Pleso) 32:45,0, 2. Blanka Paulů (VŠ Praha) — 13,2, 3. Dagmar Svubová (RH Jablonec) — 1:19,6, 4. Pasiárová (CH Štrbské Pleso) — 1:30,8, 5. Jebavá — 1:52,0, 6. jun. Janoušková — 2:04,0, 7. jun. Klinggerová (všechny RH Jablonec) — 2:15,8, 8. Havrančíková (Tesla Lipt. Hrádok) — 2:40,5, 9. dor. Starša — 2:52,2, 10. jun. Nedomelová (RH Jablonec) — 3:46,1, 11. jun. Šimůnková (Elitex Jablonec) — 3:59,6, 12. jun. Kučerová — 4:01,7, 13. Paráková (oba CH Štrbské Pleso) — 4:12,1, 14. jun. Kynčlová (RH Jablonec) — 4:46,0, 15. dor. Balážová (CH Štrbské Pleso) 4:53,1, 16. jun. Hanischová (Elitex Jablonec) — 5:04,3, 17. Havlová — 5:23,3, 18. Stočková (oba VŠ Praha) — 5:44,6, 19. jun. Cerovská (CH Štrbské Pleso) — 5:46,8, 20. Jankechová (Spartak Dubnica) — 5:49,5. — Ze 43 startujících bylo 39 klasifikováno.

5 km: 1. Alžběta Havrančíková 16:44,2, 2. Viera Klimková — 19,2, 3. Dagmar Svubová — 21,0, 4. Paulů — 23,7, 5. jun. Klinggerová — 45,1, 6. Jebavá — 51,0, 7. jun. Nedomelová — 53,5, 8. jun. Janoušková — 58,3, 9. jun. Šimůnková — 1:12,7, 10. jun. Kučerová — 1:13,5, 11. dor. Starša — 1:20,0, 12. dor. Balážová — 1:25,7, 13. jun. Zuryňková (Elitex Jablonec) — 1:38,1, 14. jun. Cerovská — 1:47,1, 15. jun. Hanischová — 1:47,9, 16. Paráková — 1:51,7, 17. Kepeňová (Tesla Lipt. Hrádok) — 1:59,3, 18. jun. Kynčlová — 2:25,6, 19. Havlová — 2:26,1, 20. Stibůrková (CZ Strakonice) — 2:43,0. — Ze 46 startujících bylo 44 klasifikováno.

20 km: 1. Blanka Paulů 1:04:03,4, 2. Viera Klimková — 27,4, 3. Marcela Jebavá — 1:16,5, 4. Svubová — 1:21,6, 5. Pa-

siárová — 2:23,1, 6. jun. Šimůnková — 3:16,2, 7. jun. Hanischová — 4:53,1, 8. jun. Cerovská — 5:39,0, 9. jun. Kynčlová — 10:07,1, 10. Jankechová — 11:32,9. — Z 12 startujících bylo 11 klasifikováno.

3x5 km: 1. CH Štrbské Pleso I. (A. Pasiárová, M. Kučerová, V. Klimková) 54:21,6, 2. RH Jablonec II. (J. Nedomelová, A. Janoušková, R. Kynčlová) — 1:46,7, 3. Tesla Liptovský Hrádok — 3:03,4, 4. Elitex Jablonec (P. Šimůnková, S. Zuryňková, M. Hanischová) — 3:22,3, 5. CH Štrbské Pleso II. (M. Paráková, M. Cerovská, L. Balážová) — 4:45,0, 6. Univerzita Brno I. (J. Kabeláčová, I. Hladíková, D. Vašíková) — 7:13,7. — Startovalo 9 štafet, 8 bylo klasifikováno. První štafeta RH Jablonec byla diskvalifikována.

Junióři

10 km: 1. František Karlík (Lok. Česká Třebová) 30:11,4, 2. Martin Petrásek (Jiskra Harrachov) — 44,3, 3. Miloš Kajusta (Slavia VŠ Ban. Bystrica) — 50,8, 4. Korunka (Jiskra Harrachov) — 1:01,7, 5. Nečas (TJ Nové Město na Mor.) — 1:05,7, 6. Jebavý (Autoškoda Vrchlabí) — 1:09,0. — Ze 40 startujících bylo 39 klasifikováno.

15 km: 1. Martin Petrásek 46:36,3, 2. Václav Korunka — 9,8, 3. Leoš Jebavý — 1:04,9, 4. Buchta (TJ Nové Město na Mor.) — 1:42,3, 5. Nyč (Ještěd Liberec) — 2:29,0, 6. Karlík — 2:45,1. — Z 38 startujících bylo 32 klasifikováno.

Juniorky

10 km: 1. Anna Janoušková 3:49,0, 2. Ludmila Klinggerová (oba RH Jablonec) — 11,8, 3. Jaroslava Starša (Slavia VŠ Ban. Bystrica) — 48,2, 4. Nedomelová (RH Jablonec) — 1:42,1, 5. Šimůnková (Elitex Jablonec) — 1:55,6, 6. Kučerová (CH Štrbské Pleso) 1:57,7. — Z 19 startujících bylo 18 klasifikováno.

5 km: 1. Ludmila Klinggerová 17:29,3, 2. Jiřina Nedomelová — 8,4, 3. Anna Janoušková — 13,2, 4. Šimůnková — 27,6, 5. Kučerová — 28,4, 6. Starša — 34,9. — Všechny 21 startujících bylo klasifikováno.

JAROSLAV TROUSIL

Výsledky...

● **JISKRA OTROKOVICE** uspořádala NKZ dospělých a juniorů ve Starých Hamrech-Bílých. V běhu žen a juniorek na 5 km zvítězila Hladíková za 18:58,7 před Snahničovou — 12,2 a na 10 km časem 37:08,6 před Snahničovou — 9,6. Z mužů a juniorů na 15 km byl první Prchal za 47:05,5 před ing. Razým — 23,1 a na 10 km Pavelek v čase 31:07,1, následován ing. Razým — 18,6.

● **SOKOL STACHY** byl pořadatelem CKZ dorostu. Na můstku P 54 m v kategorii mladších byl první Sakala (MEZ Frenštát) se 199,1 (67,5 a 59,5) před Šimonem (SVS-M Dukla Liberec) 236,1 (64,5 a 64,5), ze starších Raška (MEZ Frenštát) 201,2 (64,5 a 64,5) před Daňkem (SVS-M Dukla Liberec) 188,4 (61,5 a 64). Na můstku P 70 m vybojoval prvenství z mladších dorostenců Rázl (Jiskra Harrachov) s 222,2 (88 a 90) před Řehořkem (SVS-M Dukla Liberec) 200,3 (80,5 a 86), ze starších Kojda s 216,3 (85,5 a 88,5) před Raškou (oba MEZ Frenštát) 215,2 (87,5 a 85,5). V závodě sdruženém v kategorii mladších byl první Kečka (CH Štrbské Pleso) s 421,500 před Rázlem (Jiskra Harrachov) 394,800, v závodě starších dorostenců V. Repka (CH Štrbské Pleso) s 422,100, následován Mákou (SVS-M Vrchlabí) 410,200.

Úprava skluznic závodních běžeckých lyží

Pro závodní lyžování tak jako pro celou oblast vrcholového sportu je charakteristický stálý vývoj v metodice tréninku, technice jízdy i v oblasti výstroje a výzbroje. Překvapuje, že zejména poslední poznatky související s úpravou skluznic závodních běžeckých lyží jsou některými našimi trenéry a závodníky podceňovány, anebo prováděny nesprávně. Považují proto za důležité shrnout alespoň základní pravidla a důvody úpravy skluznic běžeckých lyží tak, jak jsou doporučovány firmou SWIX.

V poslední době nedošlo ve vývoji skluznic ani vosků k převratným novinkám. Výzkum proto směřoval k odhalení možných rezerv v této sféře a ukázalo se, že lze vhodnou úpravou skluznice a poněkud jiným způsobem aplikace parafínu významně zlepšit skluzové vlastnosti běžeckých lyží.

Měření uskutečněná v Centrálním výzkumném institutu v Oslu zjistila, že skluznice lyží, zejména s ohledem na materiál, ze kterého jsou vyráběny (polypropylén) nejsou dostatečně hladké jak v podélném, tak v příčném směru a tyto nerovnosti mají vliv na skluz lyží. Byla vypracována metodika úpravy skluznic, která se osvědčila a od MS 1982 v Oslu se všeobecně používá. Současně byly vyrobeny nezbytné pomůcky a přípravky, které jsou pro tuto úpravu nutné. Jsou to brusné papíry různé hrubosti (100, 150, 180, 220 a 320) podle toho jakou skluznici upravujeme a při jakých sněhových podmínkách budeme lyže používat. Další nezbytná pomůcka je Fibertex, nylonová drátěnka, kterou se provádí závěrečná úprava skluznice před parafinováním, a různé druhy kartáčů jednak pro úpravu skluznice, jednak pro odstranění zbytků parafínu ze skluznice.

Hlavním úkolem broušení skluznic je:

1. Dosáhnout pokud možno ideálně hladké skluzné zóny lyží.
2. Přizpůsobit skluznici různým sněhovým podmínkám tak, aby skluzné vlastnosti byly co nejlepší.
3. Zlepšit schopnost skluznice držet vosk.

Postup při nových lyžích:

1. Očistit skluznici čističem vosků.
2. Celou skluznici zbrusit papírem hrubosti 150 a vyhladit Fibertexem.
3. Čističem vosků odstranit zbytky po broušení.
4. Skluznou zónu napustit parafínem.

Úprava lyží pro suchý sníh:

1. Skluzné zóny se očistí čističem vosků.
2. Zbrusit skluznici papírem o hrubosti 180 do -10°C .
3. Vyhladit Fibertexem.
4. Očistit čističem vosků.
5. Nanést příslušný parafín.
6. Nechat vychladnout minimálně 30 minut a pak odstranit parafín stěrkou z umělé hmoty.

7. Odstranit zbytky parafínu z povrchu skluznice nylonovým nebo jemným drátěným kartáčkem.

Úprava lyží pro mokrý a vlhký sníh se provádí stejným postupem jako pro suchý sníh, pouze brusný papír používáme o hrubosti 100 nebo 150.

Tato úprava skluznice se dělá v závislosti na sněhových podmínkách a stavu lyží několikrát za sezónu a před

důležitými závody vždy. Někdy postačuje, když před parafinováním skluznici pouze vyhladíte Fibertexem a není třeba používat brusný papír.

Několik poznámek k uvedeným postupům

1. Úprava skluznice se uskutečňuje s ohledem na její kvalitu a materiál, ze kterého je vyrobena. Všechny skluznice závodních běžeckých lyží jsou vyrobeny z polypropylénu a je jich několik druhů, např. Electra N1, N2; P-TEX 2000, 4000. Jejich kvalita je určena molekulární vahou, čím vyšší váha, tím kvalitnější skluznice. V současné době existují dva základní typy skluznic:

a) světlé — s nižší molekulární vahou (zejména P-TEX 2000),

b) tmavé — s příměsí uhlíku, s vyšší molekulární vahou, které vyžadují opatrnější přístup (viz dále).

2. Úprava lyží pro mokrý a vlhký sníh pomocí brusného papíru se dělá tehdy, pokud máte pouze jeden pár závodních lyží pro všechny druhy sněhu. Jinak je pro tento druh sněhu vhodnější mít na skluzné zóně jemné drážky, které se do skluznice vyřývají nebo vytlačují různými přípravky. Drážky mají různou hloubku, jemnost, úhel i tvar. Na stanovení optimálních poměrů se v současné době intenzivně pracuje. Po vyřtí drážek je třeba skluznici vyhladit Fibertexem tak, aby se odstranily vzniklé nerovnosti. Taktó upravená skluznice se parafinuje stejným způsobem jako hladká.

3. Vlastnosti skluznice určuje materiál, ze kterého jsou vyrobeny. Polypropylén je nehomogenní materiál, do jehož horní vrstvy prostupují molekuly zahrátého vosku a vyplňují tak volný mezimolekulární prostor. Prostupnost polypropylénu a tedy skluznice do hloubky je omezena (max. 0,1 až 0,2 mm) a závisí jednak na množství vosku, teplotě a zahřívání a zejména na čase, po který zahřívání probíhá. Je proto důležité, aby při parafinování byla žehlička teplá asi 130°C a žehlení trvalo několik minut. Pro sycení skluznice voskem je rozhodující jak dlouho dostatečně rozehřátá tekutá vrstva vosku zůstává na skluznici.

Po dostatečném vychladnutí a stažení parafínu plastickou stěrkou je nutné kartáčkem odstranit zbytky parafínu, který zůstal na skluznici, zejména v drobných mikroskopických nerovnostech na jejím povrchu. Jízdní vlastnosti tvoří parafín absorbovaný uvnitř skluznice.

Broušení skluznice buď papírem nebo Fibertexem před dalším závodem tedy odstraňuje nasycenou horní vrstvičku skluznice, tím ji vlast-

ně oživuje a připravuje pro nové použití a nový parafín.

4. Někdy se při komplikovaných sněhových podmínkách (vysoká vlhkost vzduchu a padající sníh) zdrsňuje skluznice v odrazové zóně a nepoužívá se vosk na stoupání. Je to, jak se ukazuje, nejlepší tzv. no wax systém. Ke zdrsnění povrchu skluznice se dají použít zvláštní zdrsňovače, kterými se ze skluznice vytáhnou „chlupy“, očistí se kovovým kartáčem a impregnují silikonovým roztočtem (např. SWIX Sarajevo Special), aby se zabránilo namrzání sněhu. Zdrsňovače se dají nahradit hrubým papírem hrubosti 60 nebo 80, které zdrsni skluznici přibližně stejným způsobem.

Toto drsnění se dá provádět pouze na lyžích se světlou skluznicí a je pochopitelné, že kvalita skluznice po další použití tímto zásahem dost trpí a je výhodnější mít vyčleněn jeden pár lyží pouze pro tento případ.

Dr. JAN WEISSHÄTEL

Československá univerziáda

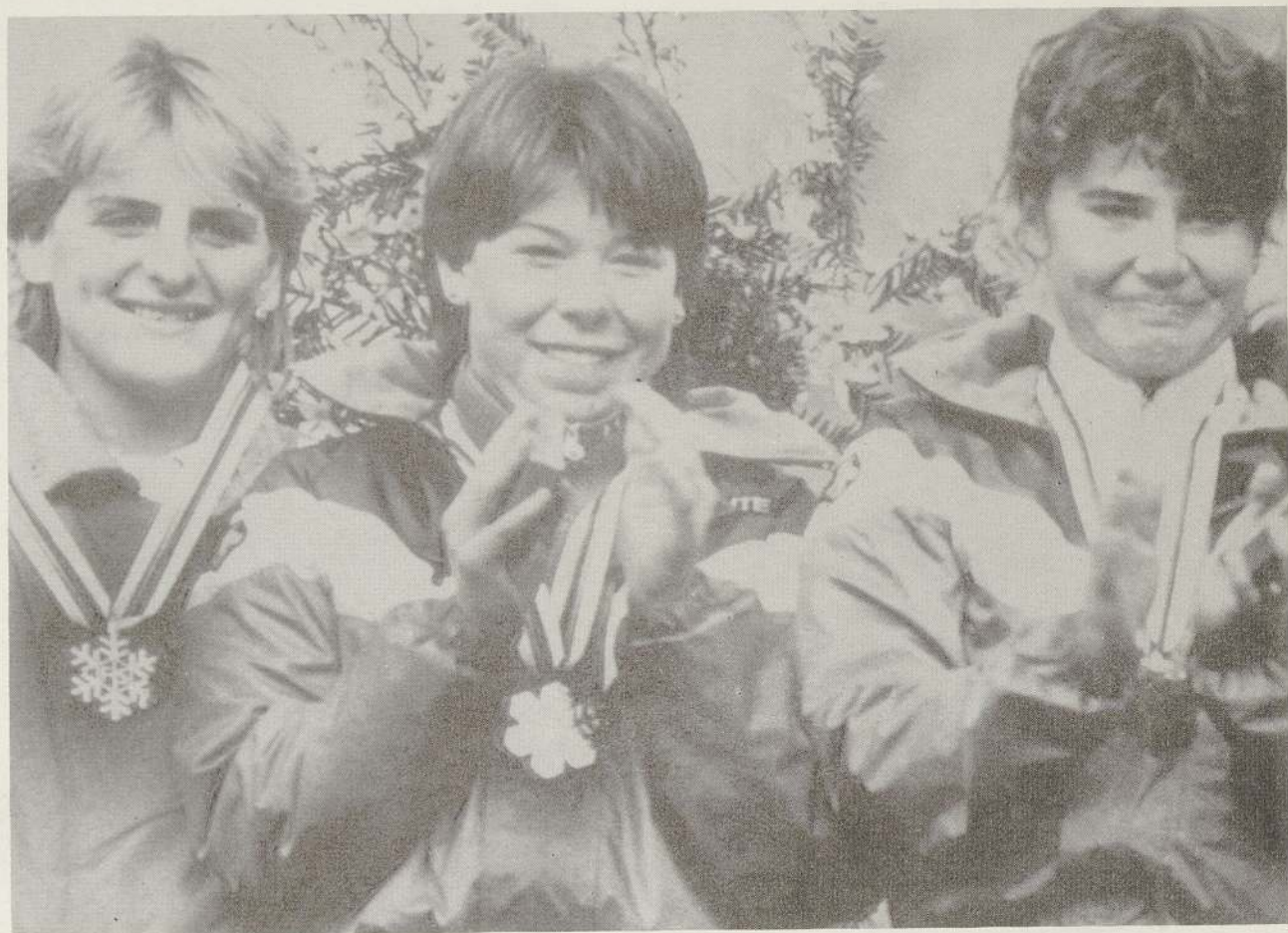
Součástí zimní části XIII. československé univerziády 3.—8. února v Liberci byly také lyžařské soutěže. Ve sjezdovém trojboji mužů zvítězil Robert Žallmann (FTVS Bratislava) s 15,41 b. před Bohuslavem Vaňoušem (FSv VÚT) 76,68 a Bořkem Mudrochem (FTVS UK) 80,08, ze žen byla první Monika Hojstricová (PrF Bratislava) s 6,36 b., následována Marcelou Jetmarovou (VŠT Košice) 51,68 a Brigitou Brudnou (UJEP Brno) 68,03 b. Žallmann vybojoval prvenství ve slalomu časem 1:43,49 před Birešem (VSE Ban. Bystrica) — 1,35 a Vachem (VŠT Košice) — 1,74, v obřím slalomu zvítězil Peter Šoltýs (LF Bratislava) za 2:34,18 před Žallmannem — 1,10 a Vokřálem (FSv VÚT) — 3,96, ve sjezdu byl první Bireš v čase 1:46,03 před Žallmannem — 1,35 a Šoltýsem — 2,49. Ve slalomu žen bylo pořadí na vedoucích místech: Hojstricová 1:54,37, 2. Petrová (FTVS Bratislava) — 2,05, 3. Brudná — 2,16, v obřím slalomu: 1. Hojstricová 1:17,82, 2. Žáková (PeF Ban. Bystrica) — 1,76, 3. Jetmarová — 1,97, ve sjezdu: 1. Jetmarová 1:53,57, 2. Hojstricová — 0,93, 3. Žáková — 1,12.

V běhu mužů na 15 km zvítězil Martin Janoušek (VŠST Liberec) za 47:35,0, před Bezecným (VŠB Ostrava) — 32,3 a Prchalem (VŠST Liberec) — 37,4, na 30 km opět Janoušek časem 1:40:24,7 před Plecháčem (MFF UK Praha) — 26,4 a Doudou (KTTV Brno) — 1:01,5. Ze žen na 5 km byla první Zora Kepeňová (VŠLD Zvolen) v čase 17:03,5 před Havlovou (PF UK Praha) — 29,9 a Vašíkovou (KTTV Brno) — 1:20,7, na 10 km opět zvítězila Kepeňová za 36:52,7 před Parákovou (LF UPJŠ Košice) — 19,5 a Havlovou — 1:31,0. Ve štafetách mužů na 3×10 km vybojovala prvenství štafeta VŠST Liberec I. (Pražienka, Prchal, Janoušek) časem 1:31:40,0 hod. a v závodě žen na 3×5 km zvítězila UJEP PeF Brno I. (Hladíková, Kabeláčová, Vašíková) za 54:39,0. V závodech juniorů na 10 km byl první Luboš Prchal (VŠST Liberec) v čase 32:21,3.

Ján Klimko (ČH Štrbské Pleso) již popáté se stal mistrem ČSSR v závodě sdruženém

(Foto B. Hynek)

MEDAILISTÉ MISTROVSTVÍ SVĚTA

ROČNÍK 71

1985

Kčs 3,—

lyžařství

Štafety patří k nejzajímavějším závodům v klasických disciplínách. Tyto dva záběry fotoreportéra Bohumila Hynka jsou z mistrovství ČSSR na Zadově. Na hořejším obrázku běžkyně druhého družstva RH Jablonec (start. čís. 5) po předávce, na dolejší M. Bečvář předal štafetu Dukly Liberec I. L. Švandovi. První tým Dukly doběhl do cíle s náskokem 3:01 min, ale byl diskvalifikován pro bruslení Bečváře ve stometrovém rozjezdu.

Z OBSAHU PŘÍŠTÍHO ČÍSLA

MS 1985
V LETECH

XX. ROČNÍK
TATRANSKÉHO POHĀRU

ZAJÍMAVOSTI
ZE SVĚTA

NA TITULNÍ STRANĚ ZĀBĚR Z MISTROVSTVÍ ČSSR NA ZADOVĚ ZE ZĀVODU ŠTAFET ŽEN NA 3X5 km. OLŠIAKOVĀ PŘEDALA HAVRANČIKOVĚ. BĚŽKYNĚ TESLY LIPTOVSKÝ HRĀDOK VYBOJOVALY BRONZOVĚ ME-DAILE. — NA ZADNÍ STRANĚ OBĀLKY NOVĪ JUNIORŠTĪ MISTŘI SVĚTA 1985 VE SJEZDOVÝCH DISCIPLĪNĀCH. V JASNĚ. NAHOŘE ITAL GIORGIO PIANTANIDA, KTERĚ ZVĪTĚZIL VE SJEZDU, VLEVO DOLE MISTR SVĚTA VE SLALOMU RAKUŠAN RAINER SALZGEBER, VPRAVO JEHO KRAJANKA ANITA WACHTEROVĀ — ODJELA Z JASNĚ S MISTROVSKÝMI TITULY V OBRĪM SLALOMU A SLALOMU. (Foto B. Hynek)

lyžařství

Ročník 71 Číslo 4
Vydává Československý svaz tělesné výchovy v nakladatelství Olympia v Praze. Šéfredaktor tělových. časopisů ing. Alexandr Žurman. Odborný redaktor časopisu Jaroslav Trousl. Řídí redakční rada: J. Trousl, předseda, ing. P. Borský, K. Eidlpes, PhDr. F. Chovanec, J. Kotland, JUDr. O. Kulhánek, MUDr. F. Mach, R. Marek, J. Maršík, J. Máša, Z. Paulů, PhDr. J. Potměšil, dr. J. Soukup a Pavel Zelenka. Redakce: 115 88 Praha 1, Kliment-ská 1. Tel. 23 14 88 4. Redakční uzávěrka: k 1. dni předcházejícího měsíce. Vychází jednou za měsíc. Vytiskla Stráž, tiskařské závody, n. p., Karlovy Vary. Cena 3 Kčs. Rozšiřuje PNS. Informace o předplatném podá objednávky přijímá každá administrace PNS, pošta a doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS - ústřední expedice a dovoz tisku Praha, závod 01, administrace vývozu tisku, Kačkova 19, 160 00 Praha 6. Uzávěrka tohoto čísla byla 1. března 1985. Neobjednané příspěvky se nevracejí.

ISSN - 0323 - 1445

Dále zkvalitnit politickovychovnou práci

Zkvalitňování systému politickovychovné práce věnuje Svaz lyžování ČUV ČSTV trvalou pozornost. Důraz klade především na dobrou spolupráci politickovychovné komise republikového svazu s předsedy politickovychovných komisí krajských svazů k sjednocení hlavních úkolů v této významné oblasti a zajištění jejich úspěšného plnění.

Pravidelné roční republikové semináře, rozšířené o účast předsedů politickovychovných komisí vybraných nosných okresů se plně osvědčují a přispívají k přenášení hlavních úkolů do krajů, okresů a lyžařských oddílů. Současne znamenají získávání cenných zkušeností z této práce v jednotlivých oblastech s nestejnými podmínkami.

Důležitou oblastí v této činnosti je socialistické soutěžení v tělesné výchově. I při jeho pozitivním vývoji v našem svazu, kdy šedesát procent oddílů je nositeli čestného titulu Vzorný, dalších šedesát lyžařských oddílů je zapojeno v soutěži o získání základního stupně titulu Vzorný, osm již získalo stříbrnou a 49 bronzovou plaketu ČSTV, je třeba nadále odstraňovat některé prvky formalismu a proto klademe zvýšený důraz na posouzení přijatých závazků a jejich splnění při obhajobách, zejména u vyšších stupňů.

Posoudíme-li v této souvislosti, že náš svaz v letech 1980—1984 zaznamenal dosti výrazné zvýšení členské základny o 5300 členů, bylo ustaveno 71 nových lyžařských oddílů a přesto nedošlo ke snížení procentuálního průměru nositelů titulu Vzorný, můžeme být celkem spokojeni, přičemž nechci tvrdit, že se chceme u tohoto čísla zastavit.

Rezervy v našem svazu přetrvávají v soutěžení o titul Vzorný kolektiv mládeže. Stav 380 Vzorných kolektivů mládeže nebyl uspokojivý. Proto jsme na počest 40. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou a v rámci předspartakiádní aktivity vyhlásili soutěž o Nejaktivnější vzorný kolektiv mládeže. Těžiště soutěže je v okresech a krajících, které na základě stanovených kritérií vyhodnotí všechny přihlášené kolektivy a tři nejlepší kolektivy mládeže krajů budou pojaty do celorepublikového vyhodnocení v závěru letošního roku.

Cílem této soutěže je, aby kolektivy mládeže se podílely na významných výročních letošního roku, aby např. uspořádaly besedy s účastníky protifašistického odboje, členové kolektivu se aktivně zúčastnili spartakiádních soutěží, nácvičku spartakiádních skladeb, zvýšili pracovní aktivitu apod.

Dílič zprávy z krajů potvrdily, že o soutěži je velký zájem. V Praze se předpokládá, že zásluhou této soutěže po ročním plnění podmínek stoupne počet vzorných kolektivů mládeže o více než 100 %. Také v dalších krajích je patrný nárůst soutěžních kolektivů.

Dalším důležitým úkolem je trvalé uplatňování jednotného výcvikového a výchovného působení ve cvičebním a tréninkovém procesu. Daří se nám postupně dosahovat kvalitativnějších výsledků, přesto však v řadě oddílů tento jednotný postup není dostatečně doceňován. V této oblasti je velmi důležitý osobní příklad trenérů, cvičitelů, rozhodčích, funkcionářů a také předních sportovců. V některých případech jsme svědky jejich nevhodného vystupování nebo indiferentních postojů, což ztěžuje výchovné působení. Proto usilujeme o komplexní působení odborných komisí svého svazu na tomto úseku s cílem postupně negativní jevy rázně odstraňovat. Musíme dosáhnout lepší součinnosti s oddělením sportovně talentované mládeže ČUV ČSTV a oblastními inspektory TSM a jednotně působit na profesionální a úvazkové trenéry, protože zjišťujeme výrazné rozdíly v ideově výchovném působení jednotlivých tréninkových středisek mládeže.

Plně si uvědomujeme, že jediným kritériem účinnosti politickovychovné práce jsou dosažené výsledky. Nejde nám o to, abychom vyhodnocovali počet akcí, ale jaký je konkrétní podíl našich členů při plnění celospolečenských úkolů a jak se nám daří pozitivně ovlivňovat jejich vědomí a jednání.

Proto využíváme významných událostí letošního roku k dalšímu zkvalitnění naší práce. Na úseku masového rozvoje nám významně pomáhá soutěž o Spartakiádní vložku, v níž předpokládáme účast více než 200 000 soutěžících.

Také závody Ligy dálkových běhů, masové soutěže Ve stopě Jizerské padesátky a Zlaté lyže Českomoravské vysočiny, závod družstev Po hřebenech Krkonoš a další masové akce pro mládež i dospěle přispěly k aktivnímu odpočinku a zvyšování fyzické zdatnosti účastníků. Jejich oblibu potvrzují stále větší počty startujících.

Trvalou pozornost věnoval svaz, jeho komise a oddíly kvalitnímu zabezpečení všech přebornických soutěží, přičemž bylo uplatňováno hledisko maximální efektivity a hospodárnosti. Výrazněji než v minulých letech bylo při nich využíváno uplatnění politickovychovné práce, to znamená, že ve volném čase závodníků byly pořádány besedy, nezapomínalo se na kulturně společenskou činnost apod.

To je několik zlepšení a uplatňováním rozpracovaných závěrů zasedání ÚV ČSTV k vyšší účinnosti a kvalitě politickovychovné práce chceme úspěšně pokračovat.

MIRKO PROKOP, předseda VSL ČUV ČSTV

IV. MSJ 1985 v Jasné

Prověrkou připravenosti organizátorů kandidáta na uspořádání mistrovství světa 1989 ve sjezdových disciplínách — Jasná — byl juniorský světový šampionát, který se konal 25. února—3. března. Soutěž soustředila na startu 186 mladých závodníků a závodnic z 23 zemí, z nichž někteří se budou ucházet o účast v reprezentačních týmech pro ZOH 1988 v Calgary. I když v Jasné chyběla nová sedmnáctiletá mistryně světa v obřím slalomu Američanka Diann Roffeová a výborné Jugoslávky Šarecová a Svetová šelha se v Nízkých Tatrách kvalitní konkurence s účastníky Evropského a Světového poháru. Mistrovství světa juniorů potvrdilo kvalitní výkonnost mladých sjezdařů a sjezdařek alpských zemí a nepříjemně značné časové rozdíly čs. juniorů a junierek.

Nejúspěšnější byli mladí reprezentanti Rakouska, kteří vybojovali pět zlatých, po dvou stříbrných a bronzových medailích. Na druhém místě je Švýcarsko zásluhou zlaté medaile Heidi Zurbriggenové v kombinaci, čtyř druhých a tří třetích míst. Třetí je Jugoslávie s jednou zlatou, stříbrnou a bronzovou medailí. Následují Itálie 1 — 0 — 1 a NSR 0 — 1 — 1.

Mistrovství světa juniorů v Jasné znovu potvrdilo, že vyhlídky na úspěch mají především vyrovnané kolektivy. Nezdar jednoho lyžaře nebo jedné závodnice mají možnost napravit zbyvajících členové nebo členky družstva. Nejlépe se to potvrdilo v závěrečné konkurenci juniorů — slalomu, kdy na trati se zledovatělým povrchem v průběhu závodu přibývala nepříjemná koryta a nakonec ze 78 startujících bylo jen dvacet klasifikováno! Mezi těmi, kteří byli diskvalifikováni již v prvním kole, byl i rakouský obhájce mistrovského titulu v kombinaci Rakušan Johann Hofer. Z pěti čs. závodníků první kolo nedokončili čtyři s vysokými startovními čísly: Vokatý (57), Zibrín (69), Kunkela (82) a Dařílek (84), ve druhém kole ztroskotal poslední Daniška (85).

K výkonu čs. reprezentantů

Vedoucí činovníci čs. juniorských realizačních týmů očekávali dobré výsledky tří členů kolektivu: Petera Jurka, Ludmily Milanové a Lucie Medzihradské. Ti měli největší zkušenosti z mezinárodních závodů a

také nejvíce FIS bodů, důležitých pro příznivější losování. Naplánovaná příprava juniorských družstev v úvodu sezóny byla narušena nedostatkem sněhu na našich horách i odfeknutím několika závodů Evropského poháru v první části závodního období pro špatné sněhové podmínky. K tomu se ještě připojilo den před zahájením MSJ zranění Jurka při rozjíždění na turistické sjezdovce. O Jurkovi před šampionátem trenér čs. družstva juniorů Miloslav Sochor po jeho prvním titulu mistra ČSSR ve slalomu prohlásil, že jeho kladem je všestrannost a dovede zajet všechny tři disciplíny, což mu dává vyhlídky i pro dobré umístění na juniorském světovém šampionátu. Nakonec se sebezapřením a zraněnou rukou startoval v obřím slalomu a skončil třináctý. Z opor kolektivu si nejlépe vedla Lucie Medzihradská, jejíž šesté místo v kombinaci znamená jediný bod ČSSR v neoficiální klasifikaci zemí a ocenění zasluhuje i desáté pořadí ve slalomu, přestože časová ztráta 4,20 s je dost značná. Nejhodnotnějším umístěním Milanové bylo desáté pořadí v obřím slalomu (—6,39 s na vítěznou Rakušanku Wachterovou), v kombinaci skončila devátá. Hana Hozdová pro zranění chyběla ve značné části přípravného období a výsledky odpovídaly její výkonnosti. Naši závodníci a závodnice s výjimkou Jurka a L. Medzihradské nedovedou uplatnit moderní pojetí jízdy, což je patrné ve srovnání s juniorskou špičkou alpských zemí. Zvýšenou pozor-

Jsem jednička, říká usmívající se Ital Giorgio Piantanida, který zvítězil ve sjezdu
Foto J. Trousil

nost a péči sjezdařským nadějším věnují Jugoslávie a Bulharsko. Vedení vrcholové subkomise sjezdových disciplín čeká těžký úkol, chce-li zachytit kontakt se světovou špičkou a nejlepšími juniory postupně doplňovat tým mužů.

Ve stopách svého bratra

K výrazným postavám IV. MSJ 1985 v Jasné patřila osmnáctiletá Švýcar-ka Heidi Zurbriggenová, vítězka kombinace a nositelka stříbrných medailí ve sjezdu, obřím slalomu i slalomu, sestra dvojnásobného mistra světa z Valtelliny a vítěze Světového poháru 1983—84 Pirmina Zurbriggena.

„Chtěla bych být úspěšná jako můj bratr,“ řekla po skončení závodů v Jasné v rozhovoru s novináři. „Jsem stejně jako on všestranná a jezdím všechny disciplíny. Mám radost ze čtyř medailí juniorského šampionátu v Jasné. Je to povzbuzení do další závodní činnosti. V kombinaci jsem po dvou disciplínách měla velký náskok, přesto jsem ve druhém kole závěrečného slalomu riskovala. V Jasné jsem nejlépe zajela obří slalom, neboť jsem si mohla dovolit i větší chybu.“

Zurbriggenová ze Saas-Almagellu začala lyžovat jako tříletá. Když jí bylo sedm let, zvítězila poprvé ve školních závodech a postupně získávala cenné zkušenosti. Měla dobrý příklad ve svém bratrovi. Je juniorskou mistryní Švýcarska ve sjezdu a obřím slalomu. Letos byla poprvé zařazena do švýcarského reprezentačního B družstva a má nejlepší vyhlídky v příští sezóně se kvalifikovat do A-týmu.

Několik zajímavostí

Velmi dobrou rakouskou sjezdařskou školu potvrdila osmnáctiletá Anita Wachterová, vítězka obřího slalomu i slalomu a druhá v kombinaci. Je žačkou lyžařského gymnázia ve

Jugoslávce Robert Žan překvapil vítězstvím v obřím slalomu

Foto B. Hynek

Stamsu, kde studuje většina členů rakouského juniorského reprezentačního kolektivu. Navštěvuje třetí třídu. V juniorském mistrovství Rakouska vybojovala několik medailí, stala se seniorskou mistryní Rakouska v kombinaci a druhá místa obsadila ve slalomu a obřím slalomu. Má za sebou již starty v Evropském i Světovém poháru. „Při závěrečném slalomu v prvním kole byla trať dost kvalitní a tyče dobře držely, ve druhém kole se oteplilo a ve spodní části již nebyly ideální podmínky,“ připomenula Wachterová. „Uvědomovala jsem si, že mám náskok a jela jsem takticky.“

Sympatie diváků i zástupců tisku si získal usměvavý italský vítěz ve sjezdu Giorgio Piantanida. Měří 183 cm a váží 93 kg. V úvodu sezóny onemocněl bronchitidou a dlouho nemohl trénovat. Na juniorské mistrovství světa se však pečlivě připravoval a svědomitý trénink byl korunován úspěchem. Již v oficiálním tréninku byl nejrychlejší a závod přesvědčivě rozhodl. Je všestranným sportovcem a má rád náročné sporty. Jezdí závodně motokros a hraje italskou ligu v americké kopané. Studuje jazykovou školu. V polovině září mu bude 18 roků.

Technický delegát FIS a předseda komise mládeže Mezinárodní lyžařské federace Hubert Pirchner pochválil organizační výbor za pečlivou přípravu MSJ a zajištění dobrých podmínek pro zahraniční výpravy. Připomenul, že největší potíže jsou se zajištěním celé sjezdové tratě.

Pořadatelé mají bohaté zkušenosti s pořádáním tradiční Velké ceny Demánovských jeskyň, Evropského a Světového poháru, jakož i MEJ 1974 ve sjezdových disciplínách, ale mnohé se dá ještě zlepšit. Nedostatkem bylo, že někteří novináři byli ubytováni v Bystrině nebo v Liptovském Mikuláši a měli ztížený kontakt s tiskovým střediskem v hotelu Liptov a účastníky MSJ. Není také dobrou zprávou, že restaurace Koliesko při nedělním slalomu byla otevřena až od 9.30 hod. (závod začínal v 9 hod. a i v mimosezónní době je normálně otevřena od 8 do 16 hod.) i s dopravou to někdy nebylo jednoduché. Jsou to zkušenosti, které je třeba využít, vzhledy už v roce 1987 se budou v jasné konat sjezdové disciplíny světové zimní univerziády.

PŘEHLED VÝSLEDKŮ IV. MSJ V JASNÉ

Juniři

Sjezd (délka tratě 2400 m, převýšení 630 m): 1. Giorgio Piantanida (It.) 1:18,01, 2. Hans-jörg Tauscher (NSR) — 0,19, 3. Patrick Ortlieb (Rak.) — 0,83, 4. Colturi (It.) 1,02, 5. Stöhrmann (Rak.) — 1,07, 6. Sere (Švéd.) — 1,26, 7. Accola (Švýc.) — 1,44, 8. Schönherr (Rak.) — 1,75, 9. Colombo (It.) — 1,79, 10. Fivel (Fr.) — 1,84, 11. Furuseth (Nor.) — 1,87, 12. Huber (NSR) a Hafstad (Nor.) oba — 1,96, 14. Evens (Rak.) — 2,00, 15. Krauss (NSR) — 2,29. — **25. Valeš — 3,15, 32. Zibrín — 3,82, 34. Veselský — 3,95, 40. Vokatý — 4,64.** — Ze 71 startujících 70 bylo klasifikováno.

Sestra dvojnásobného mistra světa Švýcara Pirmina Zurbriggena Heidi Zurbriggenová se zlatou medailí v kombinaci a stříbrnými ve sjezdu, obřím slalomu a slalomu patřila k nejúspěšnějším závodnicím IV. MSJ v Jasně

Foto J. Trousil

Obří slalom (převýšení 330 a 300 m, v prvním kole 46, ve druhém 42 branek): 1. Robert Zan (Jug.) 2:17,55 (1:12,75 a 1:04,80), 2. Bernd Stöhrmann — 1,13 (1:11,83 a 1:06,85), 3. Johann Hofer (Rak.) — 1,65 (1:12,53 a 1:06,67), 4. Angelov (Bul.) — 1,89 (1:12,71 a 1:06,73), 5. Salzberger — 2,36 (1:12,76 a 1:07,15), 6. Kröll — 2,72 (1:13,96 a 1:06,31), 7. Ortlieb (všichni Rak.) — 3,06, 8. Popov (Bul.) — 3,21, 9. Accola — 3,56, 10. Schönherr — 3,87, 11. Ragnhildsveit (Nor.) — 4,59, 12. Fournier (Fr.) — 4,86, **13. Jurko — 5,29, 14. Ladstatter (It.) — 5,74, 15. Planíšek (Jug.) — 6,38. — 37. Daniška — 10,89, 39. Vokatý — 11,17, 42. Zibrín — 12,45.** — Veselský byl diskvalifikován, Kunkela závod nedokončil. — Z 83 startujících 56 bylo klasifikováno.

Slalom (převýšení 190 m, v prvním kole 58, ve druhém 67 branek): 1. Rainer Salzgeber (Rak.) 1:42,82 (47,75 a 55,07), 2. Saša Robič (Jug.) — 0,99 (49,75 a 54,06), 3. Paul Accola (Švýc.) — 1,98 (49,26 a 55,54), 4. Ragnhildsveit — 5,17 (51,33 a 56,66), 5. Ošigiri (Jap.) — 5,64 (50,89 a 57,57), 6. Angelov — 5,84 (52,08 a 56,58), 7. Awano (Jap.) — 6,69, 8. Huber (NSR) — 6,95, 9. Perathoner (It.) — 7,35, 10. Gotto (Jap.) — 8,10, **11. Veselský — 8,94, 12. Wieche (USA) — 11,02, 13. Wojtanek (Pol.) — 11,88, 14. Schaller (USA) — 12,13, 15. Pazdan (Pol.) — 12,96.** — Z 83 startujících bylo 20 klasifikováno.

Víceboj: 1. Rainer Salzgeber 51,33, 2. Paul Accola 60,03, 3. Bernhard Huber 129,71, 4. Ragnhildsveit 155,99, 5. Perathoner 186,70, 6. Ošigiri 196,45, 7. Wieche 210,93, 8. Krauss 245,97, 9. Pazdan 291,58, 10. Kostrov (SSSR) 312,21. Bylo klasifikováno 11 závodníků.

Juniorky

Sjezd (délka tratě 2400 m, výškový rozdíl 630 m): 1. Astrid Geislerová (Rak.) 1:22,12, 2. Heidi Zurbriggenová — 0,29, 3. Chantal Bournissenová (obě Švýc.) — 0,42, 4. Erlacherová (It.) — 0,58, 5. Zellerová (Švýc.) — 1,05, 6. Payneová (USA) — 1,47, 7. Rainerová (Rak.) — 1,67, 8. Lacedelliová (It.) — 1,73, 9.

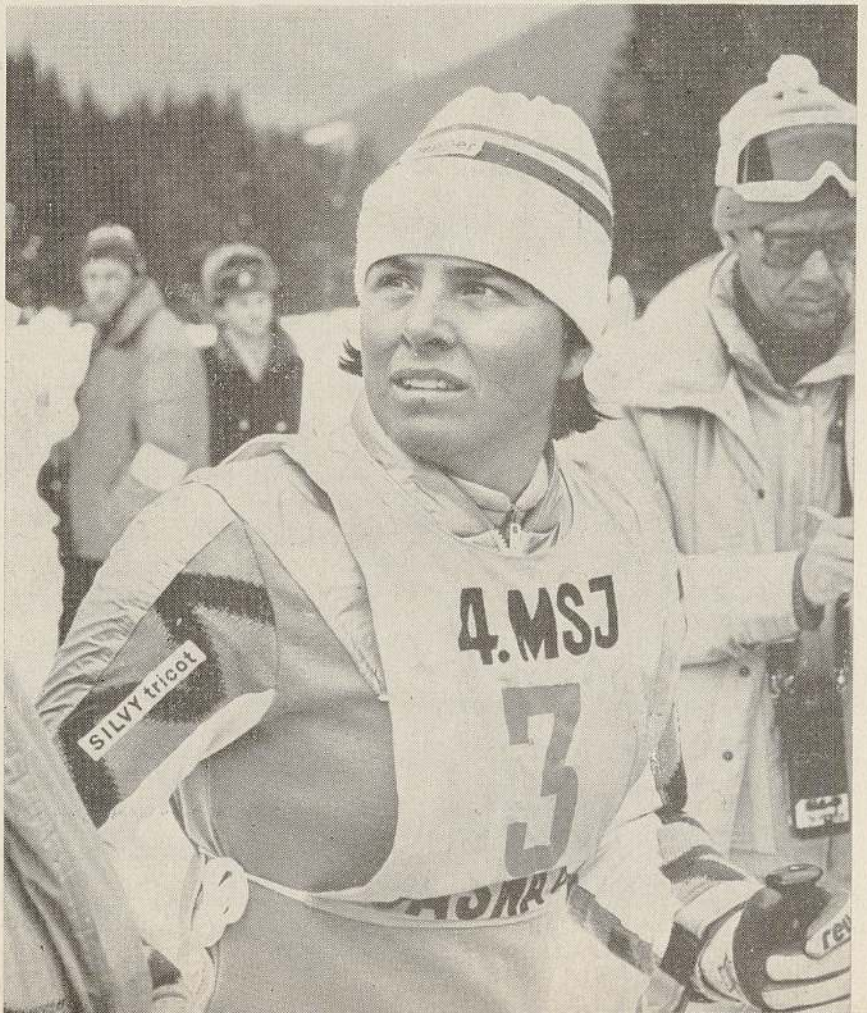
Wachterová (Rak.) — 2,03, 10. Terzianová — 2,13, 11. Lindhová (obě USA) — 2,14, 12. Krennová — 2,16, 13. Prelllová (obě NSR) a Chedinaová obě — 2,34, 15. Untergassmaierová (obě It.) — 2,36. — **22. L. Medzihradská — 3,31, 23. Milanová — 4,21, 24. Hozdová — 4,23, 26. Schimmerová — 7,15.** — Z 37 startujících 35 bylo klasifikováno.

Obří slalom (převýšení 330 m, v prvním kole 41, ve druhém 40 branek): 1. Anita Wachterová 2:14,02 (1:09,24 a 1:04,78), 2. Heidi Zurbriggenová — 0,10 (1:09,35 a 1:04,77), 3. Katja Lesjaková (Jug.) — 0,24 (1:09,44 a 1:04,82), 4. Salvenmoserová (Rak.) — 0,58 (1:09,27 a 1:05,33), 5. Zellerová — 3,22 (1:10,26 a 1:06,98), 6. Maierová (Rak.) — 3,52 (1:10,93 a 1:06,61), 7. Masnadaová (Fr.) — 4,38, 8. Segulaová (Jug.) — 4,58, 9. Luccoová (It.) — 5,64, **10. Milanová — 6,39, 11. L. Medzihradská — 6,64, 12. Chauvetová — 6,83, 13. Chedalová (obě Fr.) — 6,88, 14. Furtadoová (USA) — 7,10, 15. Erlacherová — 7,70. — 18. Hozdová — 9,77.** — Boráňová závod nedokončila. — Ze 46 startujících 34 bylo klasifikováno.

Slalom (převýšení 163 m, v obou kolech 52 branek): 1. Anita Wachterová 1:40,47 (49,1 a 50,56), 2. Heidi Zurbriggenová — 0,15 (49,94 a 50,68), 3. Chantal Bournissenová — 0,52 (49,75 a 51,24), 4. Salvenmoserová — 0,85 (50,28 a 51,04), 5. Erlacherová — 1,88 (49,70 a 52,65), 6. Lesjaková — 2,10 (51,10 a 51,47), 7. Maierová — 2,33, 8. Vogtová (NSR) — 2,73, 9. Segulaová — 2,84, **10. L. Medzihradská — 4,20, 11. Luccoová — 4,21, 12. Milanová — 4,28, 13. Formičevová (SSSR) — 5,09, 14. Zellerová — 5,55, 15. Chedalová — 6,16. — 19. Hozdová — 7,93, 27. Schimmerová — 12,62.** — Ze 46 startujících 29 bylo klasifikováno.

Víceboj: 1. Heidi Zurbriggenová 5,98, 2. Anita Wachterová 29,17, 3. Silvana Erlacherová 75,22, 4. Zellerová 78,62, 5. Maierová 86,09, **6. L. Medzihradská 124,49, 7. Vogtová 125,41, 8. Chedalová 135,02, 9. Milanová 136,31, 10. Terzianová 143,01, 11. Hozdová 187,05.** — Bylo klasifikováno 15 závodnic.

JAROSLAV TROUSIL

Zdeněk Ciller hodnotí MS 1985

Práce a příprava reprezentačního družstva běžkyň probíhala vždy ve čtyřletém olympijském cyklu. V minulých dvou čtyřletých cyklech se vždy podařilo dosáhnout na ZOH optimálních výsledků, které odpovídaly podmínkám a vynaloženému úsilí reprezentantek.

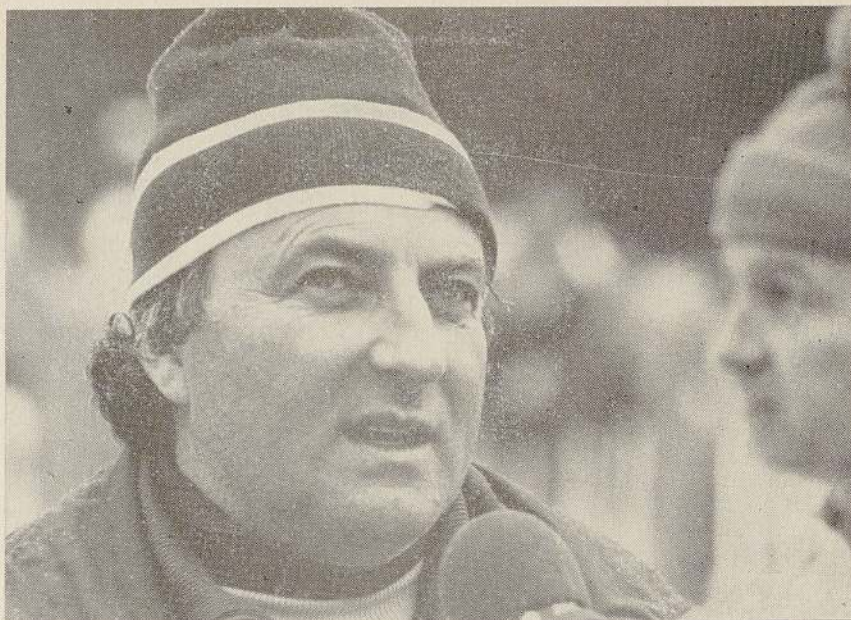
Na ZOH 1984 v Sarajevu byly v historii čs. lyžování nejvýraznější výsledky. Těchto výsledků se nám podařilo dosáhnout nejen v závodech jednotlivkyň, ale též se realizoval stříbrnou medailí štafetový kolektiv. V závodě štafet uspěly čs. běžkyň ve dvou případech: MS 1974 Falun a ZOH 1984 Sarajevo. Stalo se tak vždy zásluhou vyrovnaného výkonu tří reprezentantek a abnormálně dobrého výkonu čtvrté členky, která v obou případech zakončila závod medailovým finišem.

Po skončení čtyřletého OH cyklu skončila loni s aktivní činností naše nejspěšnější běžkyň zasloužilá mistryně sportu Květa Jeriová. Tím se reprezentační družstvo běžkyň dostalo do nepříjemné situace a ztratilo tak stabilní oporu pro plánovanou výkonnost družstva. Za dané situace se počítalo s tím, že tuto reprezentantku alespoň částečně nahradí Blanka Paulů.

Zdálo se, že by družstvo s touto oporou, doplněné o Vieru Klimkovou, mohlo krizové období zvládnout. Po velmi dobrých výsledcích v minulých letech byla soustředěna prioritní pozornost na Blanku Paulů, Gabrielu Svobodovou a Dagmar Švubovou. Na čtvrté místo byla vytipována na základě dobrých výsledků v závěru sezóny (severské turné) Viera Klimková. Aby se tyto reprezentantky mohly v klidu připravovat na MS 1985, nemusely se podřídit nominačním závodům, což bylo předem stanoveno. Protože VSL ÚV ČSTV stanovil, že se MS 1985 zúčastní pět reprezentantek, zůstalo páté místo otevřenou záležitostí pro zbytek reprezentačního družstva a Annu Pasiarovou. S účastí juniorek z družstva A (Klingerové a Šimůnkové) se nepočítalo, jejich úlohou bylo kvalifikovat se a připravit na MSJ 1985. První část nominačních závodů místo na plánované Jizerce vzhledem k špatným sněhovým podmínkám se uskutečnila na Štrbském Plese. Z této části se pro první etapu Světového poháru nominovala jako pátá A. Pasiarová a jako šestá A. Havrančíková. Druhá část nominace se uskutečnila při SP ve Val di Sole a v Davosu. Zde se nominovala jako pátá A. Havrančíková.

PRŮBĚH PŘÍPRAVY NA MS 1985

Obecná část přípravy reprezentačního družstva běžkyň probíhala velmi uspokojivě. Kontrolní motorické testy v červnu a srpnu loňského roku naznačily výrazné zlepšení Klimkové a Havrančíkové, ale i dalších. Následovala třikrát speciální příprava na

ledovci Dachsteinu. Zde jsme poprvé směřovali přípravu na nový způsob techniky bruslení. Tady celkem jednoznačně navázala na dobrou výkonnost Klimková, Havrančíková a Švubová, méně se dařilo Svobodové, značné problémy měla Paulů. Protože poslední jmenovaná měla být oporou družstva, umožnil VSL ÚV ČSTV této reprezentantce čtvrtou přípravu na ledovci, kterou finančně zabezpečovala firma Kneissl. Velkým nedostatkem pro zkvalitnění přípravy s ohledem na techniku bruslení bylo, že družstvo nemělo na přípravu k dispozici nový model kolečkových lyží, které už běžně používaly závodnice severských zemí.

Velmi nepříjemnou a nevydařenou přípravu absolvovalo družstvo na prvním sněhu. V minulých letech tvořila dobrý a úspěšný základ příprava na prvním sněhu v Apatitech. V sezóně 1984 byla přesunuta do Murmanska. Přesto, že nás tu provázela tradiční ruská pohostinnost, snaha o podporu nestačila, protože pro trénink byly špatné sněhové podmínky. Vlivem Golfského proudu jsou zde zvláštní povětrnostní podmínky a v této době terén nebývá dostatečně vysněžený. Byli jsme jediným státem, který vyslal k přípravě do Murmanska svoje A družstvo.

Po návratu ze Sovětského svazu nebyly ani v ČSSR kromě Štrbského Plese nijak zvlášť příznivé sněhové podmínky. I přesto se dá konstatovat, že v této etapě probíhala příprava velmi uspokojivě. Reprezentantky měly za úkol plnit objemový základ v km na lyžích.

Závěrečná příprava po první části SP se konala na Štrbském Plese za dobrých sněhových podmínek, ale se značnými problémy a velkou překážkou v plnění tréninkových úkolů, především ve směru rychlostní vytrvalosti a dynamického vyladění sportovní formy, byly velké mrazy kolem -20°C . Z tohoto důvodu, abychom uchránili dobrý zdravotní stav reprezentantek a vyhnuli se poškození dýchacích cest, museli jsme plánované tréninkové úkoly omezit. Byla uplat-

ňována operativní forma tréninkového plánu. Závěrečnou část přípravy ve Vysokých Tatrách nemohla od prvního do posledního dne absolvovat pro příznaky virózy Havrančíková a byla léčena pod lékařským dozorem v přísné karanténě. V průběhu tohoto soustředění se příliš nedařilo B. Paulů a v závěru si stěžovala na bolesti v oblasti bederní páteře. Zdravotní stav této reprezentantky se ještě zhoršil po cestě autobusem do dějiště MS v Seefeldu. Z tohoto důvodu nemohla ani nastoupit v závodech na 10 km a byla vlastně tímto defektem pohybového ústrojí vyřazena a zbavena možnosti úspěšně se na MS 1985 realizovat. Tato událost způsobila, že úlohu plánované jedničky reprezentačního družstva nesplnila.

Je třeba ještě upozornit na skutečnost, že poprvé během mého čtrnáctiletého působení ve funkci trenéra reprezentačního kolektivu družstvo v přípravě na vrcholnou světovou soutěž neabsolvovalo závěrečnou vysokohorskou přípravu, která vždy v případě nejlepších sehrála významnou úlohu při dosahování kvalitních výkonů. Za povšimnutí stojí, že družstva Norska a Itálie, která na MS v Seefeldu patřila k nejlepším, tuto přípravu jako vždy absolvovala.

Vezmeme v úvahu všechny napsané skutečnosti i to, že reprezentační družstvo na ZOH v Sarajevu mělo k plnění reprezentačních úkolů šest reprezentantek, tentokrát pouze pět. Proto je obdivuhodné, že se reprezentační kolektiv zhostil svého poslání dobře, především zásluhou Vieru Klimkové, která se svými výbornými výkony zařadila mezi světovou špičku. Alžběta Havrančíková si stabilními výkony v druhé desíctce světové elity také vybojovala svoje postavení a úspěšně reprezentovala. Zklamáním bylo umístění Dagmar Švubové ve třetí a Blanky Paulů ve čtvrté desíctce závodu na 5 km. Výkon Gabriely Svobodové ve štafetě 4x5 km hodnotím jako nepodařený.

Mistrovství světa 1985 je tedy minulostí. Byl to šampionát odlišný od těch předcházejících především ze dvou důvodů: a) pouhých jedenáct měsíců po ZOH se lyžařský svět znovu konfrontoval na MS. Bylo minimum času na regeneraci, trénink, případně doplnění a obnovení družstva. b) Došlo k převratné revoluční změně v technice, která takřka vymazala klasický styl.

To byly dva charakteristické prvky tohoto mistrovství světa. Z pohledu vývoje světového lyžování v ženských disciplínách se jména medailistek změnila. Pouze Kirvesniemiiová-Hämäläinenová a Pettersenová si v hladkých běžích zopakovaly medailové umístění, ve štafetovém běhu to byly také pouze dvě běžkyně Jahrenová a Aunliová. Nejvýraznějšími postavami byly Norky Anette Boeová a Grete Nykkelmoová, které v Sarajevu ani nedostaly příležitost, ze Seefeldu si však odvážely medaile ze všech čtyř disciplín. Naopak hvězda ZOH 1984 Marja-Liisa Kirvesniemiiová-Hämäläinenová se musela spokojit pouze se dvěma stříbrnými medailemi. Podobně dopadla i minulá mistryně světa Berit Aunliová, která získala medaili pouze ve štafetě a ještě ne zlatou. Naopak sovětské reprezentantky po devíti letech opět stanuly v kolektivním závodě na stupni nejvyšším. To je tedy hodnocení z pohledu světového lyžování. Jak se v tomto srovnání jeví čs. pětičce?

Jednoznačně lze říci, že i v našem týmu byl důvod k radosti. Ovšem o kvalitní umístění se postarala děvčata, která byla v minulosti pro čs. družstvo víceméně zálohou a nedostávala příliš příležitostí. Nová technika jim však dala možnost výrazněji vyniknout a tak se jméno Klimková dostalo do povědomí světové lyžařské veřejnosti. I Havrančíková mile překvapila.

Chtěl bych však upozornit na jeden moment. Umístění výše jmenovaných lyžařek (Klimková — 9., 6. a 10., Havrančíková — 21. a 13.) jsou pro ně bezesporu úspěchem. Ale ještě

Alžběta Havrančíková dobrými výsledky splnila svůj úkol v reprezentačním družstvu Foto B. Hynek

před krátkou dobou [ZOH Sarajevo 1984, MS 1982 v Oslu] jsme tato umístění přijímali s rozpaky. Například páté pořadí Jeriové na MS 1982 v Oslu se nám zdálo málo, před rokem na ZOH v Sarajevu byla umístění z 10 km desáté, třinácté a čtrnácté místo kvitováno přímo jako zklamání. Chci tím říci: „Važme si výsledků našich děvčat, ale nepřečunujme!“ Paulů a Jeriová, to byla jména, od kterých uspokojila jen medaile! Nesnažme se podobnými přehnanými nároky do podobné situace dohnat i Klimkovou a Havrančíkovou.

PŘED GENERAČNÍ VÝMĚNOU V DRUŽSTVU

Pro mne, trenéra reprezentačního družstva, nastává nyní období, které s sebou musí přinést určitou generační výměnu v družstvu. Paulů a Svobodová, obě mají medaile ze štafet, Paulů i z MS 1974 a čtvrté místo ze ZOH 1984. Nyní však mají zenit své výkonnosti za sebou a MS v Seefeldu bylo pro ně zřejmě rozčarováním. Jejich dlouhodobé působení v reprezentaci a podíl na velmi kvalitních výsledcích uplynulého období je však nesporný. Podobně lze hodnotit i Svobovou. Otázka její budoucí výkonnosti mně však nyní není úplně jasná.

Situace v juniorských kategoriích není také příliš uspokojivá, ale je potřeba jim dát příležitost. Bez povšimnutí by neměla zůstat ani Marcela Jebavá. Je předčasně považovat ji za neperspektivní. Nemáme tolik mladých běžkyň, abychom mohli tuto závodnici, kdysi vítězku Družby, bez povšimnutí zatratit. Vždyť výkonnostní růst sportovce v lyžování trvá 6 až 10 let. Klimková je důkazem toho, že úspěchy mohou přijít po mnohaleté tvrdé přípravě.

Pro příští období budu však muset nekompromisně vyžadovat zlepšení materiálního vybavení, především v kolečkových lyžích. Bez bruslení je nyní závodnice ztracená a jedině ne-

ustálé zdokonalování této techniky i během letní přípravy jí umožní držet krok se světem. Pozornost je třeba věnovat lékařskému zabezpečení družstva.

Na konci nového OH cyklu nás čeká MS 1987 v Oberstdorfu a ZOH 1988 v Calgary. Je zřejmé, že kádr ženského lyžování se do určité míry musí obměnit. Bude to období s novou osnovou co do uspořádání světových soutěží, ale z tohoto hlediska je situace stejná pro celý svět. I my se musíme snažit, abychom navázali na výsledky v Seefeldu, protože tam nás úspěšně reprezentovaly zástupkyně perspektivní generace, jejichž forma by měla kulminovat na ZOH 1988 v Calgary.

ZDENĚK CILLER

trenér čs. reprezentačního družstva
běžkyň

Úspěch v Družbě

Družba ve sjezdových disciplínách, která se konala třetí březnový týden na Vitoše u Sofie, skončila velkým úspěchem mladých čs. závodníků a závodnic, kteří vybojovali osmnáct medailí, z toho pět zlatých, šest stříbrných a sedm bronzových. Vrátili se domů s pěkným pohárem jako nejúspěšnější družstvo a radostnými vzpomínkami, neboť v Bulharsku na počest vítězů se hrála pětikrát československá státní hymna.

Chlapci

Superobří slalom: 1. Dimitračkov (Bul.) 1:26,58, 2. Daniška — 0,96, 3. Valeš — 1,77, 5. Bíreš — 2,27, 11. Turčan — 3,07, 12. Kunkela — 3,21, 17. Dařílek — 5,16. — **Obří slalom:** 1. Zakirov (SSSR) 2:12,39, 2. Valeš — 0,43, 3. Bíreš — 1,23, 5. Daniška — 1,77, 6. Turčan a Dařílek oba — 2,47. — **Slalom:** 1. Dařílek 1:26,16, 3. Daniška — 2,96, 5. Bíreš — 3,44, 6. Valeš — 3,54. — **Kombinace:** 1. Daniška 2851,46, 2. Valeš 2855,93, 3. Bíreš 2864,08, 4. Dařílek 2865,71.

Dívky

Superobří slalom: 1. Stejskalová 1:32,47, 2. Kováčová — 0,90, 3. Adamíková — 1,21, 5. Schimmerová — 1,59, 9. Bodnárová — 2,45, 15. Poláková — 3,85. — **Obří slalom:** 1. Kováčová 2:17,61, 2. Stejskalová — 0,06, 3. Schimmerová — 2,31, 6. Adamíková — 3,06, 8. Poláková — 3,37, 11. Bodnárová — 4,79. — **Slalom:** 1. Kuradčenkova (SSSR) 1:26,85, 3. Stejskalová — 1,70, 5. Adamíková — 2,77, 8. Bodnárová — 5,23, 10. Poláková — 5,36. — **Kombinace:** 1. Stejskalová 2909,81, 2. Adamíková 2945,62, 7. Bodnárová 2986,51, 10. Poláková 2991,20.

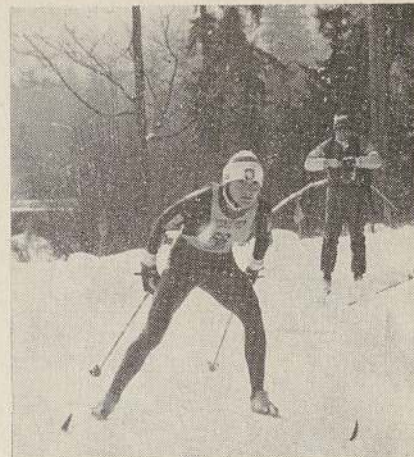
Viera Klimková byla nejúspěšnější čs. běžkyně na MS 1985 v Seefeldu Foto B. Hynek

Světová elita v Novém Městě

Nové Město na Moravě přivítalo třetí únorový víkend světovou elitu běžkyň v čele s dvojnásobnou mistryní světa Norkou Anette Boeovou ve čtvrtém závodě Světového poháru na 5 km. Na startu chyběly jen finské reprezentantky a více než 10 000 diváků po celé délce trati vytvořilo jedinečnou atmosféru, kterou obdivovaly zahraniční účastnice z devíti zemí. Se stejným nadšením příznivci lyžování povzbuzovali československé reprezentantky, stejně jako favorizované Norky, sovětské běžkyň i maďarské závodnice, které skončily hluboko v poli poražených.

BOEOVÁ DOMINOVALA

I v Novém Městě na Moravě dvacetisedmiletá norská blondýnka Boeová z Larviku potvrdila, že je nejlepší běžkyně letošní sezóny. Dokonale ovládá bruslení, které uplatňovala po celé trati a žádné ze svých soupeřek nedala šanci na úspěch. Svou suverenitu prokázovala zejména ve stoupání a v „estčkách“ náročné trati, v nichž zvyšovala svůj náskok. Absolvovala pětku v dosud nejlepším čase světo-

Norka Anette Boeová dokonale ovládla bruslení a výbornou formu potvrdila přesvědčivým vítězstvím v závodě na 5 km Světového poháru v Novém Městě na Moravě Foto J. Trousil

VE ŠTAFETÁCH SLABŠÍ ÚČAST

Den před Světovým pohárem novoměstští pořadatelé v rámci 47. ročníku Zlaté lyže Českomoravské vysočiny připravili na nedělní dopoledne závod štafet žen a mužů. Norky, sovětské reprezentantky a Švédky šetřily síly na pětku SP a nestartovaly. Soutěž byla ve znamení úspěchu čs. reprezentantek, které obsadily první dvě místa před družstvem NDR. Vítězný první tým běžel ve složení Švubová, Havrančíková a Paulů.

Také ve štafetách mužů na 3×10 km mezinárodní konkurence byla slabší. Zvítězilo první družstvo ČSSR (Švanda, Blaško, Švub) před Norskem, které vyslalo do Nového Města druhou garnituru.

Vítězem hlavního závodu mužů na 15 km při neúčasti čs. silné čtveřice (Benc, Lisičan, Beran a Lichoň), která startovala na Světovém poháru na Vitoše, se stal Jiří Švub před Nory Benumem a Bakkanem. Za nimi doběhli další členové čs. reprezentačního kolektivu Švanda a Blaško.

POCHVALA ORGANIZÁTORŮM

Pochvalu za bezchybné uspořádání zaslouží organizátoři pořadajícího lyžařského oddílu TJ Nové Město na Moravě. Připravili nejen vzorné upravené tratě a dobré podmínky pro všechny účastníky závodů, postarali se také o pestrý kulturní program i patřičné zahájení a zakončení závodů a hodnotné ceny. Účast zástupců stranických a státních orgánů, jakož i představitelů ČSTV a VSL ÚV ČSTV byla dokladem toho, že oceňují obětavou a cílevědomou práci novoměstských lyžařů. Na úspěchu závodu se podílel početný sbor zkušenských organizátorů a především desítky techniků, kteří se starají o přípravu dokonalých tratí v Ochoze po celý rok a úspěšně působí i při závodě. Nové Město na Moravě s ideálními běžeckými terény se stalo stále vyhledávanějším střediskem milovníků běžecké stopy i z dalekého okolí. Obdivují je i předsedkyně ženské běžecké komise FIS Švédka Inge Löwdinová a technická delegátka FIS Alevtina Kolčinová.

PŘEHLED VÝSLEDKŮ

15 km muži: 1. Jiří Švub (ČSSR) 41:41,9, 2. Baard Benum — 10,8, 3. Oddvin Bakkene [oba Norsko] — 12,2, 4. Švanda — 20,3, 5. Blaško [oba ČSSR] — 41,2, 6. Straník (Nové Město na Mor.) — 1:36,6, 7. Lischke (NDR) — 1:42,7, 8. Teplý [ČSSR] — 1:48,4, 9. Baranyk (Nové Město na Mor.) — 2:09,2, 10. Nyč 2:19,2, 11. Janoušek [oba ČSSR] — 2:22,3, 12. Murčo (Dukla Liberec) — 2:25,0. — Bylo klasifikováno 78 běžců.

Štafety mužů 3×10 km: 1. ČSSR I. (Švanda, Blaško, Švub) 1:19:35,2, 2. Norsko (Bergan, Bakkene, Benum) — 1:14,4, 3. ČSSR II. (Teplý, Nyč, Janoušek) — 2:19,9, 4. Dynamo Klingenthal — 2:48,5, 5. Dukla Liberec I. — 4:02,4, 6. RH Štrbské Pleso I. — 4:19,8. — Bylo klasifikováno 15 štafet.

Štafety žen 3×5 km: 1. ČSSR I. (Švubová, Havrančíková, Paulů) 44:47,6, 2. ČSSR II. (Jebavá, Klimková, Svobodová) — 29,2, 3. NDR (Reimeová, Andingová, Willová) — 1:41,0, 4. Kanada — 2:34,6, 5. ČSSR III. — 2:43,5. — Bylo klasifikováno 7 štafet.

Junioři 15 km: 1. Holger Lischke (NDR) 43:24,6, 2. Nyč [ČSSR] — 36,5, 3. Marszalek (Vysoké Tatry) — 1:45,4. — **Juniorky 5 km:** 1. Susann Kuhfittigová (NDR) 15:03,6, 2. Staršíá — 5,7, 3. Klingerová (obě ČSSR) — 11,4. —tr-

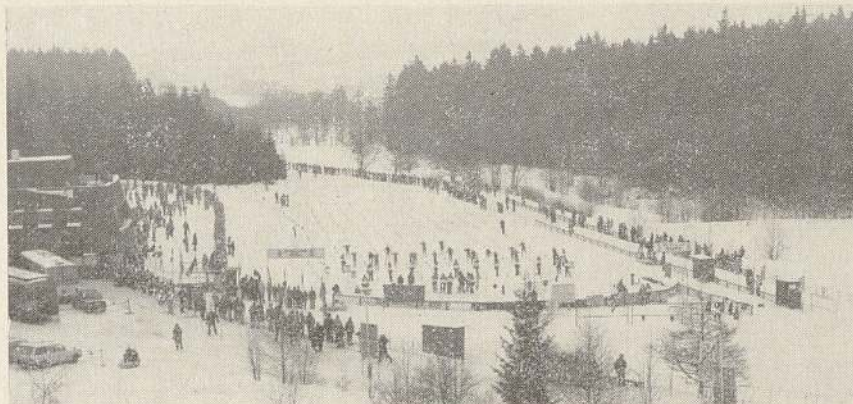

vého lyžování na této trati — 14:06,2 min. při průměrné rychlosti 5,9 m za sekundu. O neuvěřitelném tempu v tomto závodě svědčí skutečnost, že šestnáct(!) běžkyň mělo čas lepší než 15 minut. Na mistrovství světa a ZOH zaběhla dosud nejrychlejší závod žen na 5 km na MS 1982 v Oslu Norka Aunliová časem 14:30,2 min. Největšími soupeřkami Boeové byly sovětská reprezentantka Anfisa Romanovová a letošní nejúspěšnější čs. běžkyně Viera Klimková, které doběhly se ztrátami — 14,6 a — 24,3 s na Boeovou.

Pro čs. závodnice byl závod velkou příležitostí změřit své síly se světovou špičkou. Byl pro ně úspěšný, neboť do Světového poháru kromě Klimkové ještě bodovaly Havrančíková (6.), Jebavá (11.), Švubová (13.) a Paulů (16.). Mezi startujícími nechyběly ani čs. juniorky, které přijely do Nového Města na Moravě autobusem v noci před závodem z mistrovství světa juniorů ve švýcarském Täschu. (Výsledky závodu 5 km byly uveřejněny v přehledu Světových pohárů v Lyžařství č. 3 na str. 12.)

Zlatá lyže byla dobrou příležitostí i pro juniorské kategorie. Na 15 km vybojoval prvenství Holger Lischke (NDR) s náskokem 36,5 s před členem čs. družstva Radimem Nyčem, v závodě juniorek na 5 km zvítězila Susann Kuhfittigová (NDR), následována Jaroslavou Staršíou z čs. kolektivu juniorek a Ludmilou Klingerovou.

Pohled na lyžařský stadión v Novém Městě na Moravě při startu štafet

Foto J. Trousil

Torzo letů, ale rekord

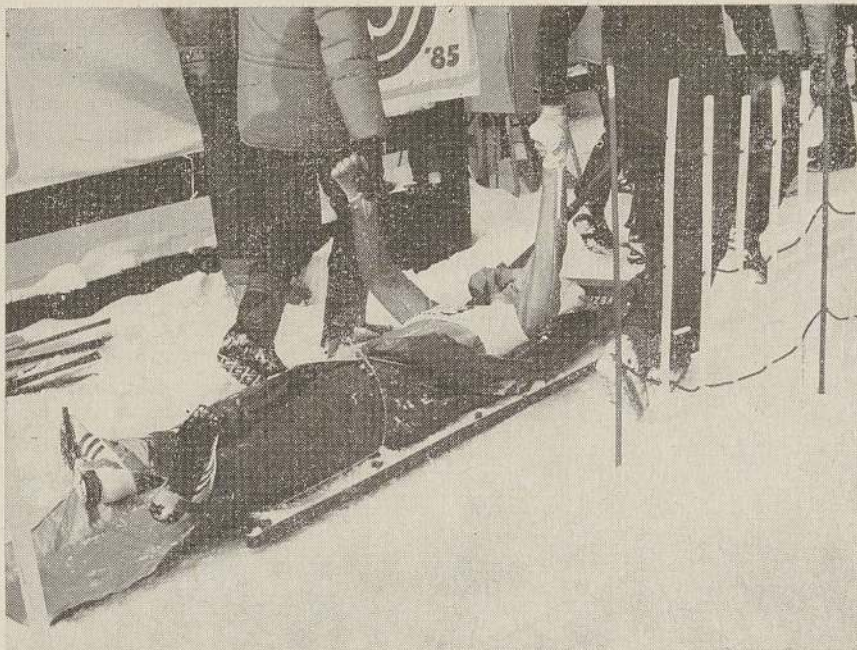
Třetí mezinárodní lety v Harrachově byly pokaženy větrným počasím a měly podstatně méně kvalitnější konkurenci než ty úvodní před pěti lety a samozřejmě než mistrovství světa 1983. Přesto již páteční trénink na atraktivní podívanou přilákal 15 000 diváků a sobotní první den 35 000 příznivců této náročné disciplíny. Nový rekord upraveného můstku vytvořil v prvním tréninkovém kole Nor Ole Gunnar Fidjestoel letem 183 m, jímž o dva metry překonal dosavadní rekord Pavla Ploce z VIII. MS 1983. Fidjestoel se stal také vítězem jednodenní soutěže, neboť nedělní závod pro silný vítr, který dosahoval rychlosti 8–10 metrů za sekundu, se nemohl uskutečnit. Asi 16 000 diváků bylo svědky jen slavnostního úvodu a spartakiádního vystoupení žen a dorostenek Technolenu Lomnice nad Popelkou.

VÍTR NEPŘÍTEL LETŮ

Vítr je největším nepřítelem letů na lyžích a jakmile dosahuje větší rychlosti než 2 m za sekundu, ohrožuje zdraví závodníka, neboť na sebe menší chybičku skokan dopláčí. Přesvědčili se o tom při prvním tréninkovém kole nejdříve Rakušan Resch, potom Nor Pedersen a nakonec největší rekordman můstku Pavel Ploc, jehož krkolomný pád našťastí znamenal jen odřeniny v tváři a naražený hrudník. Každý, kdo pád viděl v hledišti mamutího můstku nebo při televizním přenosu, nechtěl věřit, že za pět dnů odjede Ploc na severské turné. Vítr znamenal několikeré přerušování úvodního tréninkového kola 32 startujících a dokonce při zvyšující se rychlosti znemožnil jeho dokončení Poláky Wegrzynkiewiczem a P. Fijasem. Sobotní příznivé počasí umožnilo plánovaná tři kola soutěže,

Rádost Nora Ole Gunnara Fidjestoela z nového rekordu harrachovského obřího můstku 183 m Foto J. Trousil

Čs. reprezentanta Pavla Ploce po krkolomném pádu v tréninku obdvěží k lékárskému vyšetření Foto J. Trousil

z níž zůstalo jen torzo. V neděli padal mokrá sněh a vítr během dopoledne stále sílil, pořadatelé a zklamání diváci marně čekali na zlepšení počasí.

MALÁ ÚČAST STARTUJÍCÍCH

Přestože lety byly součástí Světového poháru, na startu se sešlo jen šest skokanů z první třicítky. Chyběli především mistr světa 1983 v letech Ostwald (NDR), Fin Nykänen, vedoucí závodníci SP Rakušané Felder a Vettori a další skokani světové špičky. Hodně se hovořilo o tom, že někteří trenéři a závodníci pokládají křivku letu a nájezdovou rychlost harrachovského můstku i po jeho úpravě za velmi náročnou. Zdá se, že ani termín před mistrovstvím světa v letech v Planici nebyl vhodný, přestože odborníci skokanské disciplíny diskutovali o vhodnosti letů v roce MS jako přípravě na světový šampionát.

Při pátečním tréninku se nájezdová rychlost pohybovala od 109,2 do 113,1 km/hod. Po rozhodnutí jury byl třikrát snižován nájezd. V sobotním závodě po doporučení technického delegáta FIS dr. Hans Gassera (Švýcarsko) byla délka nájezdu snížena nejdříve o 6 m a po předskokanech ještě o další dva metry. Byla celkem o dvanact metrů nižší než při pátečním novém rekordu můstku 183 m Nora Fidjestoela, který byl druhým nejdelším v dosavadní historii letů (Nykänen 185 — 1984 v Oberstdorfu).

Při tréninku měli nejdelší lety: Fidjestoel (Nor.) 183 m, Tepeš 169, Portyk, Parma a Podzimek 164.

NOVÝ REKORDMAN FIDJESTOEL

Nový rekordman harrachovského obřího můstku Nor Ole Gunnar Fidjestoel je asi pátý na žebříčku značně vyrovnaného norského reprezentačního družstva, jak prohlásil trenér týmu Ludvík Zajc. Neprobojoval se do družstva pro MS 1985 v Seefeldu, ve stejné době šampionátu však doma

plně trénoval a zvítězil ve třech závodech.

Čtyřladvacetiletý bankovní úředník z Vikersundu, kde je jeden z pěti mamutích můstků v Evropě (další jsou v Harrachově, Planici, Oberstdorfu, Kulmu a americkém Ironwoodu), měří 189 cm a váží 77 kg. Nepatří tedy mezi lehké skokany jako Nykänen a Weissflog.

„Mám radost ze svého rekordu a vítězství v soutěži. Splnilo se mi mé velké přání,“ prohlásil černovlasý sympatický Fidjestoel s knírkem. „Je to zatím můj největší úspěch, chtěl bych dobře závodit i na MS v Planici. Když jsem viděl harrachovský obří můstek očekával jsem, že budou na něm dlouhé lety. Plně jsem se soustředil na svůj první let na něm a po odrazu jsem cítil v letu, že to může být rekordní výkon. Důležité bylo, že jsem neztratil kontakt s můstkem.“

Z čs. reprezentantů po zranění Ploce v tréninku zachraňoval dobré jméno čs. lyžování v této disciplíně Jiří Parma, který se dělil o třetí místo s Norem Pedersenem a Polákem T. Fijasem při stejné počtu bodů. Příjemným překvapením bylo v soutěži 28 závodníků šesté místo Františka Pustky.

Výsledky 3. mezinárodních letů v Harrachově: 1. Ole Gunnar Fidjestoel (Nor.) 366,5 (166, 157 a 171), 2. Miran Tepeš (Jug.) 363,0 (164, 158 a 165), 3. Jiří Parma 345,0 (148, 154 a 162), Trond Joeran Pedersen (Nor.) 345,0 (120, 150 a 173) a Tadeusz Fijas (Pol.) 345,0 (155, 139 a 169), 6. Pustka 344,5 (150, 130 a 171), 7. Wiegele (Rak.) 331,5 (150, 148 a 159), 8. Deckert (NDR) 329,0 (147, 145 a 158) a Braaten (Nor.) 329,0 (131, 151 a 156), 10. Žagar (Jug.) 328,0 (141, 146 a 163), 11. Boll (NSR) 324,5 (143, 123 a 164), 12. P. Fijas (Pol.) 322,5 (126, 138 a 168), 13. Wegscheider (NSR) 318,5 (138, 123 a 164), 14. Cahlik 317,5 (151, 140 a 139), 15. Podzimek 316,5 (115, 153 a 145) — 18. Portyk 303,0 (142, 133 a 147), 22. Jelenký 289,5 (134, 131 a 141), 26. T. Ploc 271,0 (133, 112 a 130), 27. Svoboda 251,5 (117, 113 a 131). JAROSLAV TROUSIL

Za vyššiu efektívnosť prípravy mládeže

V ostatnom čase dosiahli československí reprezentanti v zjazdovom lyžovaní, najmä zásluhou O. Charvátovej a J. Gantnerovej, vrcholné medzinárodné športové výkony. Nemôže nám však byť ľahostajné, že v snahe napodobňovať veľké vzory robíme pri výchove mladých lyžiarov často nenapraviteľné chyby. Jedná sa najmä o problém predčasnej akcelerácie športovej výkonnosti. Súčasné hodnotenie úspešnosti práce trénera mládeže uvedenému trendu ešte napomáha. Jednak tým, že tréner potrebuje prezentovať okamžitú športovú výkonnosť začínajúcich pretekárov a tiež tým, že pri výbere, či nábere sa snaží pracovať neustále s najmladšími lyžiarmi (mladší žiaci), lebo s nimi môže dosiahnuť najrýchlejší okamžitý prírastok športového výkonu. Ak k tomu ešte pristúpi prehnaná snaha rodičov preferovať výkony svojho dieťaťa, je športová príprava značne zdeformovaná.

Domnievame sa, že danému stavu je možné pomôcť jednak zmenou „hybných pák motivácie“ práce trénerov mládeže, ktorých treba predovšetkým hodnotiť za výber vhodných adeptov lyžovania a za ich všestrannú, perspektívnu športovú prípravu s dosahovaním postupných výkonnostných cieľov.

Na druhej strane, aby mohli tréneri mládeže účinne viesť mladých lyžiarov, potrebujú si osvojiť a v praxi rešpektovať nové poznatky zo športovej prípravy mládeže.

Efektívnosť športovej prípravy predpokladá používať také metódy, formy a prostriedky, ktoré umožnia športovcovi dosiahnuť najvyššiu športovú výkonnosť v pretekársky zrelom období.

Analýzou ročného tréningového cyklu (RTC 1981–82) vo vybraných TSM, IŠŠ a v juniorských družstvách ČSSR sme tiež zistili niektoré nedostatky v športovej príprave. Výsledky sledovania dokumentujeme na rozhodujúcich tréningových zložkách — na **telesnej a technickej príprave**.

Skutočné tréningové zaťaženie, vyjadrené strednými hodnotami sledovaných skupín (M) a zaťaženia najúspešnejších jednotlivcov budeme porovnávať so záväznými i doporučenými hodnotami športovej prípravy podľa „Základných programových materiálov“.

Za najúspešnejších pretekárov považujeme takých, ktorí preukázali vysokú úroveň športovej výkonnosti a najväčší prírastok výkonnosti za sledovaný RTC.

Zjazdové disciplíny charakterizujeme ako pohybovú činnosť prevažne **submaximálnej intenzity**, čiže aj prevažnú väčšinu cvičení by mali lyžiari absolvovať submaximálnym úsilím. Za optimálne zaťaženie pretekárov taktó možno považovať všetkých, ktorí absolvujú 80–90% objem športovej prípravy.

Zaťaženie najúspešnejších pretekárov môžeme postaviť ako kritérium pravdy pri prehodnotení športovej prípravy sledovaných vekových skupín.

V tabuľkách prehľadne porovnáваме pre každú vekovú skupinu navrhované zaťaženie podľa ZPM, so skutočným zaťažením skupiny (M), a najúspešnejších pretekárov. Skupiny i jednotlivcov sme pre všetky tabuľky označili jednotnými symbolmi takto:

ZPM — zaťaženie podľa Základných programových materiálov

M — stredná hodnota zaťaženia sledovanej skupiny

SL(sv) — zaťaženie pretekára s najvyššou výkonnosťou v slalome

OS(sv) — zaťaženie pretekára s najvyššou výkonnosťou v obrovskom slalome

SL(rast) — zaťaženie pretekára s najvyšším rastom výkonnosti v slalome

OS(rast) — zaťaženie pretekára s najvyšším rastom výkonnosti v obrovskom slalome.

Starší žiaci

Hodnotili sme 12 pretekárov, priemerného veku 13,6 roka z vybraných TSM a IŠŠ v Banskej Bystrici. V tabuľke 1 uvádzame prehľad tréningového zaťaženia.

Najskôr budeme komentovať záväzné prvky — všeobecné tréningové ukazovatele (DZ, JZ, HZ). Stredné hodnoty celej skupiny poukazujú na nadmerné celkové zaťaženie oproti hodnotám ZPM. Najúspešnejší pretekári v slalome i v obrovskom slalome (zhodou okolností obaja dosiahli najvyššiu výkonnosť i najväčší prírastok za RTC vo svojej disciplíne) odtrénovali takmer presne predpísaný počet

Tab. 1

Ukazovateľ	ZPM	M	SL(sv); SL(rast)	OS(sv); OS(rast)
DZ [počet dní]	225	245	217	225
JZ [počet TJ]	240	304	325	324
HZ [počet TH]	560	619,5	760	767
VJ [km]	620	751	1 016	928
SL [počet]	5 000	12 470	6 890	6 840
OS [počet]	6 000	9 620	5 850	6 000
ZJ [km]	80	117,5	70	70
RÝ [m]	4 500	9 900	2 900	3 100
OB [hod]	35	25	25,5	26,5
PSZ [hod]		1,5	—	—
PVH [hod]	18	17,5	18	19,5
VYTa [km-beh]	140	210	67	67
VYTB [km-bicykl]	550	195	70	70
ŠPC [hod]	35	21	33	32,5
HRY [hod]	80	60	92	134
INĚ [hod]	80	59	38	33,5

dní. Celkový počet tréningových hodín však aj u nich svedčí o predčasnom využívaní dvojfázového tréningu.

Technická — lyžiarska príprava celej skupiny je výrazne predimenzovaná. Najvypuklejšie sa to prejavuje v tréningu slalomu a obrovského slalomu. Naproti tomu, sa najúspešnejší pretekári prevažne zamerali na zdokonaľovanie techniky lyžovania vo voľnej jazde (VJ) a podstatne menej sa venovali tréningu jednotlivých disciplín.

Telesnú prípravu môžeme hodnotiť doporučenými hodnotami. Celá skupina absolvovala vyššie objemy rýchlostnej a čiastočne vytrvalostnej (beh) prípravy, ako najúspešnejší pretekári a doporučená ZPM. Model telesnej prípravy najúspešnejších pretekárov môžeme charakterizovať všestrannou prípravou s prevahou komplexných pohybových činností (OB, ŠPC, HRY), pred izolovaným rozvojom pohybových schopností (RÝ, VYT).

Staršie žiačky

Skupinu tvorilo 8 pretekárov, priemerného veku 13,5 roka, z vybraných TSM a IŠŠ v Banskej Bystrici. V tabuľke 2 predkladáme prehľad tréningového zaťaženia.

Tab. 2

Ukazovateľ	ZPM	M	SL(sv); OS(sv);	SL(rast)	OS(rast)
DZ	225	236	208	257	270
JZ	240	298	304	304	335
HZ	560	609	710	619,5	831
VJ	620	760,5	750	781	845
SL	5 000	10 095	6 750	11 380	10 660
OS	6 000	8 365	5 900	8 380	9 580
ZJ	80	50	70	30	116
RÝ	4 500	6 400	2 500	4 700	9 590
OB	35	28,5	29	38,5	25
PSZ		—	—	—	—
PVH	18	17,5	14,5	23,5	25
VYTa	140	121,5	68	81	325
VYTB	550	15	70	35	—
ŠPC	35	16	27,5	12,5	15,5
HRY	80	61	101	62	60
INĚ	80	101	29,5	116	89,5

Celá skupina i najúspešnejšie pretekárky opäť dosiahli značne vyššie zaťaženie, ako udávajú ZPM. Najmä počet tréningových jednotiek a hodín nás informuje o častom používaní dvojfázového tréningu.

V **technickej — lyžiarskej príprave** bol všeobecne prekročený objem lyžovania na zdokonaľenie techniky (VJ).

Predpísané hodnoty ostatných ukazovateľov absolvovala iba pretekárka s najvyššou výkonnosťou v slalome a v obrovskom slalome. U ostatných treba znova poukázať na predimenzovaný tréning slalomu a obrovského slalomu. Naopak tréningu zjazdu bola venovaná menšia pozornosť.

V telesnej príprave sledovaná skupina i najúspešnejšie pretekárky absolvovali navzájom rozdielne objemy jednotlivých ukazovateľov. Nemožno tu jednoznačne posúdiť, ktorý z prostriedkov telesnej prípravy je najefektívnejší. Objemovo najvyššie zastúpenie majú však opäť prostriedky predstavujúce komplexnú pohybovú činnosť (OB, ŠPC, HRÝ, INĚ).

Dorastenci

Skupina pozostávala z 9 pretekárov, priemerného veku 17,6 roka. Tvorili ju členovia TSM, lyžiarskych tried Gymnázia Kežmarok a juniorského družstva ČSSR. Prehľad zaťaženia športovej prípravy uvádzame v tabuľke 3.

Stanovené celkové zaťaženie približne absolvovali najúspešnejší pretekári. Skupina ako celok neodtrénovala požadovaný počet hodín. Stalo sa tak preto, že priemerná tréningová jednotka trvala iba okolo 1,5 hod.

Plánovaný objem technickej prípravy absolvovali iba najúspešnejší pretekári v tréningu slalomu a v tréningu zjazdu najúspešnejší slalomár. Celá skupina zaostala vo všetkých ukazovateľoch za stanovenými hodnotami ZPM. Najvyššie zaostávanie je v zdokonaľovaní techniky pri voľnej jazde, v tréningu obrovského slalomu a zjazdu.

V telesnej príprave sa prejavil rozdielny, individuálny prístup k plneniu objemov jednotlivých prostriedkov. Vše-

Tab. 3

Ukazovateľ	ZPM	M	SL(sv); SL(rast)	OS(sv); OS(rast)
DZ	270	252	282	287
JZ	360	477	424	494
HZ	850	759	812	853
VJ	800	585	602	505
SL	10 000	9 300	12 515	10 980
OS	11 000	8 600	9 835	7 375
ZJ	120	75	242	36
RÝ	10 000	28 000	32 950	10 100
OB	40	15	14,5	16
PSZ		7,5	—	27
PVH	80	26	14	31,5
VYT a	400	260	185	790
VYT b	700	455	1 390	—
ŠPC	55	44	57,5	79
HRÝ	120	105	121,5	242,5
INĚ	120	23	26	70

obecne sa pretekári najviac zamerali na rozvoj rýchlosti. Rozdielne hodnoty odtrénovaných objemov poukazujú aj na širokú vzájomnú zastupiteľnosť prostriedkov telesnej prípravy.

Dorastenky

Skupinu tvorilo 11 pretekárov, priemerného veku 17,7 roka. Sledované lyžiarky boli členky TSM, lyžiarskych tried Gymnázia Kežmarok a juniorského družstva ČSSR. Zaťaženie ich športovej prípravy prehľadne uvádzame v tabuľke 4.

Stanovené celkové zaťaženie nespĺnila ani skupina, ani najúspešnejšie pretekárky. Neboli odtrénované najmä predpísaný počet tréningových dní a počet tréningových hodín.

V technickej príprave sa lyžiarky najlepšie vyrovnali s tréningom slalomu. Najúspešnejšia pretekárka vysoko prekročila objem lyžovania na zdokonaľovanie techniky, v tréningu slalomu a obrovského slalomu iba málo zaostala za predpísanými hodnotami. Všeobecne málo sa venovali sledovanej lyžiarskej tréningu zjazdu.

V telesnej príprave sa všetky pretekárky zamerali na prednostný rozvoj rýchlosti a väčšinou vysoko prekročili aj doporučený objem špeciálnych cvičení.

Tab. 4

Ukazovateľ	ZPM	M	SL(sv); SL(rast) a OS(rast)	OS(sv);
DZ	270	255	254	269
JZ	360	364	372	424
HZ	850	779	802	816
VJ	800	578	1 150	650
SL	10 000	10 825	9 350	14 800
OS	11 000	7 240	10 440	7 620
ZJ	120	66	18	91
RÝ	10 000	21 400	23 550	17 650
OB	40	24	15	22,5
PSZ		5	5	6
PVH	80	25	24	31
VYT a	400	262	200	305
VYT b	700	258	60	720
ŠPC	55	47	130	78
HRÝ	120	52	25	76
INĚ	120	61	76	89

Zhrnutie

Zhodnotili sme ročnú športovú prípravu vybraných skupín starších žiakov a dorastencov. Aj keď spôsob ich prípravy nemôžeme považovať za všeobecne platný, predsa treba na ich príklade poukázať na niektoré nedostatky športovej prípravy v mládežníckych kategóriách.

Celkové tréningové zaťaženie

V kategóriách staršieho žiactva sa zreteľne prejavil zámer urýchľovať športovú prípravu častejším a intenzívnejším tréningom. U dorastencov je to zasa opačne, neabsolvovali predpísané tréningové zaťaženie. Uvedené zistenie je v zásadnom rozpore so zámermi dlhodobej športovej prípravy. Je potrebné udržiavať tréning starších žiakov na požadovanej hladine zaťaženia a až v dorasteneckej kategórii postupne, výrazne zvyšovať jeho objem i intenzitu.

Technická príprava

Celková tendencia technickej prípravy svedčí o predimenzovanom lyžiarskom tréningu staršieho žiactva. Väčšina najúspešnejších pretekárov však potvrdila, že absolvovanie najvyššieho lyžiarskeho zaťaženia ešte nezaručuje dosiahnutie najlepších výkonov. Skôr opak je skutočnosťou. Všeobecne kladne treba hodnotiť u starších žiakov veľkú pozornosť zdokonaľovaniu techniky pri voľnej jazde. Dorastenci jej už nevenovali primeraný priestor, ale prevažne sa zamerali na tréning jednotlivých disciplín.

Doporučujeme znížiť objem lyžiarskej prípravy u staršieho žiactva. Prednostne sa venovať zdokonaľovaniu techniky pri voľnej jazde. V tréningu jednotlivých disciplín vychádzať z tréningu obrovského slalomu a dodržiavať závažné objemy v slalome a v zjazde.

U dorastencov treba zvýšiť zaťaženie v lyžiarskej príprave, primeranú pozornosť venovať ďalšiemu zdokonaľovaniu techniky pri voľnej jazde. Tréningu jednotlivých disciplín je potrebné venovať sa proporcionálne.

Vzhľadom na malý počet prostriedkov technickej — lyžiarskej prípravy (VJ, SL, OS, ZJ) musíme s nimi narábať uvážene tak, aby sa už mladým pretekárom príliš neovotrebovali. Preto u starších žiakov preferujeme trpezlivé zdokonaľovanie techniky vo voľnej jazde rozličnými zaujímavými formami a v doraste sa zasa prevažne venujme špecifickému tréningu jednotlivých disciplín.

Telesná príprava

Predstavuje množstvo prostriedkov, pomocou ktorých je možné dosiahnuť ten istý cieľ — optimálny rozvoj pohybových schopností. Vo všetkých vekových kategóriách sa prejavila prílišná snaha rozvíjať rýchlostné schopnosti a menej sa venovať rozvoju obratnosti, sily i vytrvalosti.

V súlade s poznatkami pohybového vývoja mládeže doporučujeme u starších žiakov (do puberty) zamerať telesnú prípravu na harmonický rozvoj všetkých pohybových schopností prevažne komplexnými cvičeniami (OB, ŠPC, HRÝ, INĚ). V dorasteneckej kategórii potom preferovať viac samostatný rozvoj rýchlosti, sily a vytrvalosti s podstatne vyšším objemom i intenzitou zaťaženia.

Dr. VLADIMÍR HELLEBRANDT

O tituly ve sjezdových disciplínách

Prehličkou nejlepších čs. závodníků a závodnic ve sjezdových disciplínách bylo mistrovství ČSSR, které se konalo 13.—17. února v Jasně a pro mladé reprezentanty bylo prokouškou výkonnosti a vyzkoušením trati před MSJ 1985. Konalo se za mimorádně obtížných povětrnostních podmínek a v jeho závěrečné části chyběli akademičtí reprezentanti, kteří odcestovali na mezinárodní univerziádu do italského Belluna.

V soutěži mužů stejně jako loni vybojoval dva mistrovské tituly Miroslav Kolář. Obhájil prvenství ve sjezdovém trojboji a druhou zlatou medaili získal tentokrát v obřím slalomu (v roce 1984 ve sjezdu). Novými mistry ČSSR se stali Marián Břeš ve sjezdu a Peter Jurko ve slalomu. Při značné vyrovnanosti čs. sjezdařské špičky potěšilo zejména vítězství osmnáctiletého Jurka, s nímž se počítá jako s jedničkou pro mistrovství světa juniorů. Vedl si dobře i v obřím slalomu a ani sjezd není jeho slabinou. Lyžařští experti v něm vidí největší naději čs. lyžování. Bohumír Zeman, který se stal příslušníkem ASVS v Banské Bystrici znovu potvrdil, že dovede úspěšně soutěžit s naší špičkou. K těm, kteří by si rádi znovu vybojovali účast v reprezentačním kolektivu, patří Robert Žallmann a Peter Šoltýs.

V soutěži žen byla nejméně úspěšná Olga Charvátová, která loni na mistrovství ČSSR chyběla. Ověřila se mistrovskými tituly ve sjezdu a slalomu. Nejzajímavější a nejlepší úrov-

Miroslav Kolář se stal mistrem v obřím slalomu a sjezdovém víceboji
Foto ing. V. Horák

ně byl její soubor s Janou Gantnerovou ve sjezdu, v němž o prvenství Charvátové rozhodlo jen sedm setin sekundy. Alexandra Mařasová vyměnila loňské prvenství ve slalomu za zlatou medaili v obřáku. Zbývající titul ve sjezdovém trojboji patřil juniorce Lucii Medzihradské, která s Ludmilou Milanovou patří k oporám družstva juniorek na mistrovství světa. Úroveň soutěže žen byla kvalitnější než konkurence mužů.

PREHLED VÝSLEDKŮ MISTROVSTVÍ ČSSR

Muži

Sjezd (délka tratě 2500 m, převýšení 625 m): 1. Marián Břeš (ČH Ban. Bystřice) 1:20,84, 2. Miroslav Kolář (Dukla Ban. Bystrica) — 0,19, 3. Robert Žallmann (UK Bratislava) — 0,23, 4. Valeš (Textilana Liberec) — 0,85, 5. Šoltýs (UK Bratislava) — 1,18, 6. Hermánek (Dukla Ban. Bystrica) — 1,24, 7. Hošek (TJ Klínovec) — 1,47, 8. Gažo (Jasná Lipt. Mikuláš) — 1,62, 9. Zibrín (Tatran Harmanec) — 1,81, 10. Zeman (Dukla Ban. Bystrica) — 1,85. — Ze 65 startujících 62 bylo klasifikováno.

Slalom (převýšení 214 m, v prvním kole 62, ve druhém 57 branek): 1. Peter Jurko (Jasná Lipt. Mikuláš) 1:38,11 [50,43 a 47,68], 2. Antonín Novotný (PF Hradec Králové) — 1,52 [51,85 a 47,78], 3. Miroslav Kolář — 1,75 [51,25 a 48,61], 4. Břeš — 1,84, 5. Hermánek — 3,10, 6. Král (Liaz Jablonec) — 4,11, 7. Vozárik (Fil. Bratislava) — 4,48, 8. Schimmer (Bohemians) 4,68, 9. Ježek (VTJ Kežmarok) — 5,14, 10. Čermák (Technika Brno) — 5,81. — Ze 72 startujících 25 bylo klasifikováno.

Obří slalom (převýšení 299, v prvním kole 42, ve druhém 39 branek): 1. Miroslav Kolář 2:26,16 [1:08,21 a 1:17,95], 2. Bohumír Zeman — 1,19 [1:09,34 a 1:18,01], 3. Peter Jurko — 2,16 [1:09,99 a 1:18,33], 4. Schimmer — 3,05, 5. Vokřál (Technika Brno) — 3,33, 6. Němec (VŠB Ostrava) — 3,79, 7. Hošek — 3,90, 8. Břeš — 5,33, 9. Hučík (Liaz Jablonec) — 5,39, 10. Loska (UK Bratislava) — 5,83. — Ze 68 startujících 34 bylo klasifikováno.

Víceboj: 1. Miroslav Kolář 2946,70, 2. Marián Břeš 2973,51, 3. Peter Jurko 2981,29, 4. Hermánek 3005,61, 5. Schimmer 3014,35, 6. Ilanovský (Dukla Ban. Bystrica) 3053,31, 7. Zibrín 3064,31, 8. Vozárik 3067,77. — Bylo klasifikováno 12 závodníků.

Ženy

Sjezd (délka tratě 2500 m, převýšení 625 m): 1. Olga Charvátová (VŠ Praha) 1:24,86, 2. Jana Gantnerová (UK Bratislava) — 0,07, 3. Ivana Valešová (VŠ Praha) — 1,60, 4. L. Medzihradská (ČH Ban. Bystrica) — 1,80, 5. Hojstřičová (UK Bratislava) — 1,98, 6. Hozdová (Spartak Rokytice) — 2,48, 7. Jetmarová (VŠT Košice) — 3,06, 8. Brudná (Technika Brno) — 3,52, 9. Čániová (Jasná Lipt. Mikuláš) — 3,53, 10. Koullová (Slovan Pec) — 3,75. — Z 35 startujících bylo 33 klasifikováno.

Slalom (převýšení 171 m, v prvním kole 50, ve druhém 49 branek): 1. Olga Charvátová 1:31,98 [46,24 a 45,74], 2. Elena Medzihradská (UK Bratislava) 0,09 [47,55 a 45,52], 3. Ivana Valešová — 3,45 [49,12 a 46,31], 4. Jandová (Ještěd Liberec) — 3,47, 5. Milanová (Jasná Lipt. Mikuláš) — 3,83, 6. Mařasová (Spartak AŠ Vrchlabí) — 4,00, 7. L. Medzihradská — 4,97, 8. Erlebachová (PF Hradec Králové) — 5,44, 9. Schimmerová — 8,88, 10. Kováčová (ČH Ban. Bystrica) — 10,62. — Ze 40 startujících bylo 13 klasifikováno.

Obří slalom (převýšení 250 m, v obou kolech 40 branek): 1. Alexandra Mařasová 2:10,04 [1:08,70 a 1:01,34], 2. Lucie Medzihradská — 1,45 [1:09,91 a 1:01,58], 3. Lenka Kebřlová (Spartak AŠ Vrchlabí) — 1,62 [1:09,98 a 1:01,68], 4. Erlebachová — 1,65, 5. Záková (ČH Ban. Bystrica) — 4,02, 6. Petrová (UK Bratislava) — 4,05, 7. Koullová — 4,08, 8. Jetmarová — 7,23, 9. Boráňová (Jasná Lipt. Mikuláš) — 7,92, 10. Chalupská (ČH Ban. Bystrica) — 9,37. — Z 39 startujících bylo 22 klasifikováno.

Víceboj: 1. Lucie Medzihradská 2893,56, 2. Alexandra Mařasová 2903,09, 3. Marcela Jetmarová 2987,73, 4. Chalupská 3012,24, 5. Kováčová 3043,25, 6. Jurečková (UK Bratislava) 3044,51. — Bylo klasifikováno jen šest lyžařek.

Alexandra Mařasová vybojovala mistrovský titul v obřím slalomu
Foto J. Peška

MSJ 1985 klasiků

Osmé mistrovství světa juniorů v klasických disciplínách ve švýcarské Täschli skončilo úspěchem mladých sovětských reprezentantů a reprezentantek. Vybojovali pět zlatých a jednu bronzovou medaili. Rakousko získalo jedno prvenství a dvě třetí místa, juniorky Švédska obsadily jedno druhé a třetí místo. Norsko se mohlo pochlubit třemi stříbrnými medailemi, NDR jedním druhým a dvěma třetími místy, Finsko jednou stříbrnou a bronzovou medailí.

K VÝKONŮM ČS. REPREZENTANTŮ

Na 16členný reprezentační kolektiv ČSSR zbyla jen jedna bronzová medaile v soutěži družstev sdruženářů a také v neoficiální soutěži skokanských týmů skončili čs. reprezentanti třetí. Martin Švagerko, který obhájil titul místra světa ve skoku, se musel spokojit čtvrtým místem. Do neoficiální klasifikace zemí bodovala ještě štafeta juniorů pátým místem, o lepší pořadí byla připravena kolizí Korunky před cílovou čarou. Štafeta juniorek závod nedokončila, když její první členka Kučerová pro zdravotní potíže musela vzdát.

Pro čs. lyžování bylo určitým zklamáním až osmnácté pořadí Karlíka, který byl nejlepším ze čtyř čs. juniorů na 15 km a stejné pořadí nejlepší juniorky Klíngerové na 10 km. Časové ztráty 1:13,3 a 1:57,6 min. ukazují dost značnou časovou vzdálenost od světové špičky a ztráta dalších členů družstva je ještě výraznější. Ze sdruženářů podle očekávání je největší nadějí František Repka, který již dostal příležitost v mezinárodních závodech seniorů. Skokan Švagerko potřebuje zlepšit stylové provedení skoku, především doskok. Syn olympijského vítěze Jiřího Rašky patří k těm skokanům, od nichž se ještě očekává zlepšení výkonnosti. Ve Švýcarsku se mu nedařilo jak si přál. Tato disciplína ze všech i při snížené aktivitě některých oddílů v posledních letech patří v čs. lyžování k těm, které mají největší ambice na výchování dobrých náhradníků současného kvalitního seniorského týmu. Bylo by neodpustitelné tuto příležitost promarnit.

Dosud nejpočetnější účast čs. juniorů a juniorek na mistrovství světa přinesla cenné zkušenosti. Naši závodníci a závodnice ve srovnání s mladými reprezentanty a reprezentantkami alpských a severovýchodních zemí měli nevýhodu v nedostatku sněhu v úvodní sezóně a tím zhoršených podmínkách pro přípravu. Naši největší soupeři měli také mnohem více příležitostí prověřit si svou výkonnost v mezinárodních soutěžích. Získávání zkušeností v mezinárodních závodech významně přispívá k zvyšování výkonnosti úrovně.

V budoucnosti i soutěž družstev skokanů má být oficiální soutěží MSJ. Svaz lyžování ÚV ČSTV navrhne květnovému kongresu FIS, aby již letošní ročník při hodnotné mezinárodní konkurenci byl dodatečně uznán za oficiální. MSJ 1986 se bude konat v Lake Placidu (USA), což při značných finančních nákladech bude znamenat omezenou účast.

SITUACE VE SVĚTĚ

V běžeckých disciplínách Sovětský svaz potvrdil, že se stará, aby během času znovu vydobyl některé ztracené

pozice v seniorských kategoriích světové elity. Svědčí o tom zlatá medaile Sergeje Lasutina a bronzová Turčina, jakož i vítězství v obou štafetách. Prvenství vybojovalo i sovětské družstvo sdruženářů a jeho člen Sergej Nikiforov v závodě jednotlivců.

Ze Severanů v běhu juniorů byli nejúspěšnější Norové s pátým a šestým pořadím v závodě jednotlivců a stříbrnou medailí ve štafetách. Z juniorek se prosadila Dahlmoová. V této kategorii byly úspěšnější Švédky. Mají mistryni světa Annu-Lenu Fritzonovou, která ke zlaté medaili připojila ještě stříbrnou společně se svými krajkami Wallinovou a Westinovou ve štafetě.

V závodě sdruženém kromě úspěšného mládí SSSR vyrůstá nová generace v NDR, kde se zatím plně nedařilo úspěšně navázat v seniorské kategorii na úspěchy trojnásobného olympijského vítěze Ulricha Wehlinga. Potvrzuje to druhé místo juniorů v soutěži družstev. Z ostatních zemí se prosazují jednotlivci.

Ve skoku Rakousko po loňských slabších výsledcích na mistrovství světa v Seefeldu i v soutěžích Světového poháru potvrdilo letos opět návrat mezi světovou špičku. Výsledky jejich juniorů — vítězství Wernera Haima a bronzová medaile Strannera, jakož i prvenství v neoficiální soutěži družstev potvrzují, že Rakousko nezapomíná na mladé adepty reprezentačního kolektivu.

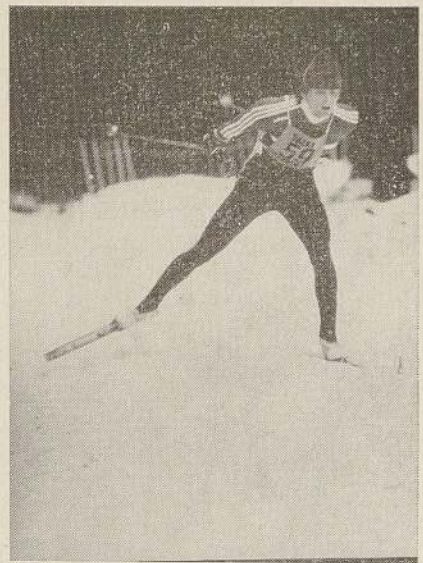
PŘEHLED VÝSLEDKŮ 8. MSJ V KLASICKÝCH DISCIPLÍNÁCH

Junioři

15 km: 1. Gennadij Lasutin (SSSR) 40:01,6. 2. Holger Bauroth (NDR) — 3:50. 3. Leonid Turčin (SSSR) — 16,60. 4. Blatter (Rak.) — 23,30. 5. Langlid — 24,60. 6. Jakobsen (oba Nor.) — 39,60. — 18. Karlík — 1:31,30. 26. Korunka — 2:00,70. 32. Petrásek — 2:23,30. 36. Jevbavý — 2:52,20. — Ze 77 startujících 75 bylo klasifikováno.

3x 10 km: 1. SSSR (Tarasov, Turčin, Lasutin) 1:23:17,1. 2. Norsko (Jakobsen, Broers, Langlid) — 0,5. 3. Rakousko (Schwarz, Gandler, Blatter) — 1,4. 4. Švýcarsko — 2,5. 5. ČSSR (Petrásek, Karlík, Korunka) — 16,1. 6. Švédsko — 2:01,4. — Všech 19 startujících štafet bylo klasifikováno.

Závod sdružených: 1. Sergej Nikiforov (SSSR) 419,50 (199,50 a 220,00). 2. Hans-Peter Pohl (NSR) 418,02 (214,50 a 203,52). 3. Jyrri Pelkonen (Fin.) 417,32 (207,90 a 209,42). 4. Sulzenbacher (Rak.) 415,64 (210,10 a 205,54). 5. Zavjalov (SSSR) 414,64 (195,80 a 218,84). 6. Schaad (Švéc.) 414,58 (201,00 a 213,58). — 10. F. Repka 406,14 (194,20 a 212,14). 12. Pustějovský 399,60 (194,20 a 205,40). 22. 1. Kovařík 388,04 (179,00 a 209,04). 23. Pitoňák 387,98 (186,80 a 201,18). **Skok (P 60 m):** 1. Pohl 214,50 (74 a 77). 2. Sulzenbacher 210,10 (71 a 74). 3. Pelkonen 207,90 (72,5 a 71). 4. Bredesen (Nor.) 207,40 (70,5 a 76). 5. Levandl (SSSR) 205,80 (71 a 73). 6. Platzer (Rok.) 205,40

František Repka patří k nadějným čs. sdruženářům. Měl největší zásluhu na třetím místě čs. družstva na MSJ v Täschli Foto B. Hynek

(71 a 75). — 15. Pustějovský 194,20 (70 a 69,5). 17. F. Repka 194,00 (69 a 69), 24. Pitoňák 186,80 (69 a 67,5), 35. J. Kovařík 179,00 (65 a 68). — 10 km: 1. Nikiforov 30:57,1. 2. Schmidt (NDR) — 1,2. 3. Zavjalov — 5,8. 4. Schaad — 32,1. 5. Selbekk (Nor.) — 34,5. 6. F. Repka — 39,3. — 8. J. Kovařík — 54,8. 13. Pustějovský — 1:13,0. 20. Pitoňák — 1:34,1. — Ze 42 startujících 40 bylo klasifikováno.

Skok (P 60 m): 1. Werner Haim (Rak.) 201,00 (95 a 96,5), 2. Juha Karjalainen (Fin.) 200,60 (99 a 96,5), 3. Günter Stranner (Rak.) 199,90 (100 a 92,5), 4. Švagerko 199,70 (97 a 100), 5. Suorsa (Fin.) 196,90 (95 a 100), 6. Margreiter (Rak.) 195,00 (94 a 95). — 11. Raška 189,10 (92,5 a 93), 15. Kováč 183,10 (88,5 a 94,5), 51. Kojda 141,20 (86 a 91 s pádem). — Všech 59 startujících bylo klasifikováno.

Závod družstev sdruženářů (oficiální soutěž): 1. SSSR (Levandl, Nikiforov, Zavjalov) 1229,40. 2. Norsko (Riiber, Bredesen, Selbekk) 1214,18. 3. ČSSR (Pitoňák, Pustějovský, F. Repka) 1199,26. 4. NSR 1190,2. 5. NDR 1170,76. 6. Rakousko 1156,18. — Všech 10 startujících družstev bylo klasifikováno.

Závod družstev skokanů (neoficiální soutěž): 1. Rakousko (Margreiter, Haim, Stranner, Pürstl) 592,30. 2. NDR (Züchner, Petzold, Kraus, Schreiber) 535,00. 3. ČSSR (Kováč, Raška, Švagerko, Kojda) 528,80. 4. Švédsko 525,40. 5. Jugoslávie 518,60. 6. Norsko 514,90. — Bylo klasifikováno všech 16 startujících družstev.

Juniorky

10 km: 1. Anna-Lena Fritzonová (Švéd.) 31:24,3. 2. Marianne Dahlmoová (Nor.) — 8,8. 3. Gaby Nestlerová (NDR) — 10,0. 4. Ptčinová — 35,10. 5. Šarkovová — 40,2. 6. Jegorovová (všechny SSSR) — 43,7. — 18. Klíngerová — 1:57,0. 21. Janoušková — 2:35,3. 25. Kučerová — 3:08,8. 34. Nedomlelová — 4:00,5. — Ze 77 startujících bylo 75 klasifikováno.

3x 5 km: 1. SSSR (Ptčinová, Jegorovová, Sacharovová) 44:47,1. 2. Švédsko (Wallinová, Westinová, Fritzonová) — 12,7. 3. NDR (Drescherová, Nestlerová, Miserská) — 31,6. 4. Norsko — 36,7. 5. Finsko — 2:12,2. 6. Švýcarsko — 3:19,4. — Startovalo 14 štafet, třináct bylo klasifikováno, čs. družstvo závod nedokončilo.

Přehledka talentované mládeže

Talentované lyžařské mláďi ovládlo druhý březnový týden Harrachov. Trať na Čertáku a pod ním byly dějištěm Poháru ÚV ČSTV. Soutěžení o spartakiádní medaile přineslo zajímavé boje mladých reprezentantů a reprezentantek všech krajů, MV Praha a MV Bratislava. Čtyřčlenné kolektivy se utkaly ve všech disciplínách. Závodů v běhu, slalomu a obřím slalomu měly úplné zastoupení, ve skoku a v závodě sdruženém chyběly některé kraje, Praha a Bratislava. Bodovalo 25 jednotlivců a 12 štafet.

ÚSPĚCH SEVEROČESKÉHO KRAJE.

ČESKOSLOVENSKÁ
SPARTAKIÁDA 1985

V soutěži talentované mládeže o Pohár ÚV ČSTV zvítězil Severočeský kraj se 465 body před Severomoravským krajem 404 a Středoslovenským krajem 398 b. Další pořadí. 4. Východočeský kraj 362, 5. Východoslovenský kraj 265, 6. Jihomoravský kraj 264, 7. Západočeský kraj 209, 8. Jihočeský kraj 149, 9. MV Praha 67, 10. MV Bratislava 29, 11. Středočeský kraj 20, 12. Západoslovenský kraj 17 bodů.

Trenéři věnovali pozornost výběru svých svěřenců a dobře je pro závody připravili. Nechyběla ani některá překvapení a jiná pořadí ve srovnání s výsledky dorosteneckých přeborů ČSSR. Patří k nim vítězství mladších dorostenek Jihočeského kraje (gymnázium Vimperk) ve štafetě před Východočeským a Středoslovenským krajem, jakož i mladších dorostenků Západočeského kraje (TSM Karlovy Vary) před Jihomoravským a Jihočeským krajem.

Činovníci vrcholových subkomisí si hodně slibují od sdruženářské naděje Jiřího Rázla z Harrachova, jakož i mladického skokana Jaroslava Sakala (MEZ Frenštát pod Radhoštěm) s vyrovnanými skoky patřičné délky a dokonalým doskokem.

Jaroslav Sakala (Severomoravský kraj — MEZ Frenštát) zvítězil ve skoku (Foto J. Trousil)

Škoda, že některé kraje neobeslaly Pohár ÚV ČSTV svými nejlepšími mladšími dorostenci a dorostenkami. Projevilo se to také velkými časovými rozdíly mezi medailisty a těmi, kteří skončili v závěru pořadí, nejen ve sjezdových disciplínách, ale i v běžeckých závodech. Jsou to zkušenosti pro další ročníky Poháru ÚV ČSTV, který se má konat pravidelně vždy za dva roky. Všechny krajské svazy musí mít zájem, aby tato soutěž byla skutečnou přehledkou největších talentů z řad mladšího dorostu.

Při slavnostním zakončení soutěže čestné ceny a spartakiádní medaile odevzdal nejspěšnějším mladým reprezentantům a reprezentantkám krajů místopředseda ÚV ČSTV a předseda ČÚV ČSTV Vladimír Krumer.

PŘEHLED VÝSLEDKŮ POHÁRU ÚV ČSTV

Dorostenci mladší

7 km: 1. Petr Filip (ZČ) 19:46,2, 2. Petr Kunc (JM) — 5,9, 3. Tomáš Čáslavský (ZČ) — 15,0, 4. Raabe (SC) — 18,4, 5. Havel (JM) — 18,8, 6. Glacko (VS) — 20,8, 7. Soumar (VC) — 24,0, 8. Tilkovský (JC) — 41,0, 9. Rádl (ZČ) — 52,4, 10. Glaser (VC) — 1:00,4. — Ze 45 startujících 44 bylo klasifikováno.

3x5 km: 1. Západočeský kraj (Čáslavský, Rádl, Filip) 41:44,0, 2. Jihomoravský kraj (Havel, Podmolík, Kunc) — 9,5, 3. Jihočeský kraj (Lečko, Vondráš, Tilkovský) — 25,8, 4. Severočeský kraj — 47,0, 5. Východočeský kraj — 55,2, 6. Východoslovenský kraj — 1:03,4. — Všechny 12 startujících štafet závod dokončilo.

Závod sdružený: 1. Jiří Rádl 422,33 (204,4 a 217,93), 2. Jiří Slonek (oba VC) 408,80 (188,8 a 220,00), 3. Jozef Kečka (VS) 402,99 (183,5 a 219,49), 4. Skopek (SC) 397,82, 5. Nedvěd (VC) 390,29, 6. Sakala (SM) 361,57, 7. Ihnát 357,96, 8. Marchart (oba SC) 335,87, 9. Caban (VS) 318,43, 10. Ondrouch (JM) 305,66. — **Skok:** 1. Sakala 223,5 (67 a 62), 2. Rádl 204,4 (64,5 a 60), 3. Skopek 200,5 (57,5 a 61,5), 4. Slonek 188,8 (58 a 57), 5. Kečka 183,5 (56 a 58), 6. Jež (SM) 183,4 (55 a 57). — **5 km:** 1. Slonek 14:56,9, 2. Kečka — 1,7, 3. Rádl — 6,9, 4. Nedvěd — 36,7, 5. Skopek — 1:15,6, 6. Caban — 1:48,9. — Všechny 18 startujících bylo klasifikováno.

Skok (P 70 m): 1. Jaroslav Sakala 219,9 (85 a 89), 2. Martin Rehořek (SC) 202,5 (82 a 85,5), 3. Stanislav Lasota (SM) 191,0 (80,5 a 82), 4. Benko (STS) 172,4 (78 a 78,5), 5. Rádl 169,8 (76 a 77), 6. Peremský (VC) 151,0 (74,5 a 68), 7. Skopek 144,5 (69 a 71), 8. Slonek 143,3 (68,5 a 72), 9. I. Seget (STS) 140,5 (66,5 a 73,5), 10. Kečka 115,0 (63 a 62). — Všechny 15 startujících bylo klasifikováno.

Slalom (převýšení 190 m, v prvním kole 44, ve druhém 35 branek): 1. Stanislav Dubovský (STS) 1:13,33 (36,61 a 36,72), 2. Petr Pokorný — 0,49 (35,67 a 38,15), 3. Petr Lavička (oba SM) — 1,01

Vítězná štafeta chlapců Západočeského kraje. Zleva P. Filip, T. Čáslavský a D. Rádl (Foto J. Trousil)

(36,97 a 37,37), 4. Hrádek (ZČ) — 1,13, 5. Malachovský (VS) — 1,40, 6. Kubeš (SC) — 2,00, 7. Pošpišil (SM) — 2,13, 8. Berka (ZČ) — 2,67, 9. Sebek (PM) — 2,90, 10. Janík (VS) — 3,27. — Ze 47 startujících bylo 20 klasifikováno.

Obří slalom (převýšení 255 m, 23 branek): 1. Stanislav Loska (SM) 49,72, 2. Stanislav Dubovský — 0,03, 3. Daneš Fiala (VC) — 0,07, 4. Berka — 0,11, 5. Hollmann (VC) — 0,21, 6. Kubeš — 0,27, 7. Garaj — 0,30, 8. Holúbek (oba STS) — 0,36, 9. Zábilka (JM) — 0,44, 10. Černý (SC) — 0,56. — Ze 46 účastníků bylo 44 klasifikováno.

Dorostenky mladší

5 km: 1. Veronika Horáková (VC) 15:03,2, 2. Pavlína Brožová (SC) — 17,2, 3. Michaela Dokoupilová (VC) — 18,4, 4. Hagarová — 18,8, 5. Kučerová (obě STS) — 19,4, 6. Pravečková (JC) — 20,4, 7. Cernohorská — 21,0, 8. Rázlová (obě VC) — 32,0, 9. Burešová (JC) — 34,0, 10. Sobková (JM) — 54,0. — Všechny 44 startujících bylo klasifikováno.

3x3 km: 1. Jihočeský kraj (Burešová, Hudíková, Pravečková) 26:38,4, 2. Východočeský kraj (Dokoupilová, Rázlová, Horáková) — 7,6, 3. Středočeský kraj (Jašková, Kučerová, Hagarová) — 26,5, 4. Severočeský kraj — 50,6, 5. Jihomoravský kraj — 2:24,6, 6. Severomoravský kraj — 5:23,6. — Všechny 12 startujících štafet bylo klasifikováno.

Slalom (převýšení 190 m, v prvním kole 40, ve druhém 35 branek): 1. Jolana Hošková (SC) 1:24,19 (40,74 a 43,45), 2. Karín Sembdnerová (SM) — 1,57 (39,99 a 45,77), 3. Radka Holingerová — 1,76 (40,81 a 45,14), 4. Duzbabová (obě SC) — 2,34, 5. Zezulová (SM) — 3,21, 6. Žižková (JM) — 3,64, 7. Ondrašínová (STS) — 3,67, 8. Boráková (SM) — 4,32, 9. Simonisová (VS) — 4,50, 10. Kramářová (STS) — 4,67. — Ze 48 startujících 28 bylo klasifikováno.

Obří slalom (převýšení 255 m, 23 branek): 1. Dagmar Samohýlová (SC) 54,39, 2. Radka Holingerová — 0,08, 3. Petra Duzbabová — 0,34, 4. Ondrašínová — 0,45, 5. Sembdnerová — 0,51, 6. Zezulová — 0,92, 7. Popovičová (VS) — 1,01, 8. Hošková — 1,11, 9. Kramářová — 1,12, 10. Žižková — 1,21. — Ze 48 startujících bylo 46 klasifikováno.

● **AUSTRALAN STEVEN LEE** zvítězil na mezinárodním mistrovství Kanady ve sjezdu ve Whistler Mountain s náskokem 1,01 s před Američanem Leubou a Kanadanem Stenssem — 1,34 s. Kanadan Todd Brooker byl až pátý se ztrátou 1,53 s na vítěze.

● **NA MISTROVSTVÍ RAKOUSKA** ve sjezdu v Radstadtu v závodě žen zvítězila nečekaně šestnáctiletá Astrid Geislerová za 1:36,87 před držitelkou stříbrné medaile z MS 1985 Ederovou — 0,79 a Gutensohnovou — 1,66. Z mužů vybojoval mistrovský titul Stefan Niederseer časem 1:49,94, následován Haasem — 0,17 a Huberem — 0,24. Steiner skončil sedmý a Weirather desátý. Na startu chyběla onemocnělá Kirchlnerová a Klammer.

● **V SCHÖNRIEDU** v závodě FIS ve sjezdu byl první Švýcar Karl Alpiger v čase 1:43,73 před svými krajany Mahrerem — 0,60, Heinzerem — 1,22 a Genoletem — 2,01.

● **ARIANE EHRATOVÁ** zvítězila ve FIS sjezdu žen v Arose za 1:40,38 před mistryni světa Figiniovou — 0,03 a dalšími Švýcarkami Zurbriggenovou — 0,25, Bournissenovou — 1,36, Andeerovou — 1,91 a Walliserovou — 1,95.

● **ŠVĚDKA MELANDEROVÁ**, která studuje na americké univerzitě Wyoming, vybojovala titul mistryně USA ve slalomu v Cooper Mountain časem 1:37,88 před Američankami Twardokensovou — 0,01, Livranovou — 1,86, McGeeheovou — 1,95, Nelsonovou a Aholaoovou obě — 2,59. Pro zranění nestartovaly McKinneyová a mistryně světa Roffeová.

● **PERRINE PELENOVÁ** se stala mistryni Francie ve slalomu. Zvítězila ve Val Thorens za 1:29,06 před Guignardovou — 0,19 a Merleovou — 2,73.

● **V EVROPSKÉM POHÁRU** v prvním obřím slalomu v Brigels zvítězil Rakušan Lieb časem 2:25,22 před Camozzim (It.) — 0,55, Mayerem (Rak.) — 0,68, Francouzem Tavernierem — 0,77, Rakušany Grabherem a Stangassingerem, kteří měli stejnou ztrátu — 0,91. Ve druhém obřím slalomu bylo pořadí na vedoucích místech: 1. Namberger (NSR) 2:38,70, 2. Stangassinger — 0,56, 3. Tonazzi (It.) — 0,98, 4. Marti (Švýc.) — 1,33, 5. Camozzi — 1,39.

● **V LAHTI** na Finských lyžařských hrách kromě závodů Světových pohárů byly na programu ještě další disciplíny. V běhu mužů na 15 km zvítězil Nor Langli za 46:31 před Finy Hämäläinenem — 1:02, Autiem — 1,24 a Rantanenem — 1:33. Pátý byl Nor Jakobsen — 1:48, následován Finy Mietem — 2:15 a Viitalou — 2:17. Ve štafetě žen na 3X5 km bylo první Norsko (Jahrenová, Pettersenová, Dahlmoová) v čase 56:43,1 před NDR (Obitzová, Nestlerová, Noacková) — 33,7 a Švédskem (Dahlmannová, Mörtbergová, Risbyová) — 56,8. V nočním závodě ve skoku při umělé osvětlení na velkém můstku zvítězil čs. reprezentant Jiří Parma se 117,7 b. (116 m) před Rakušanem Felderem 115,9 (116,5), Norem Bergerudem 115,2 (113,5), Finem T. Ylipullim 112,4 (114) a Klausserem (NSR) 109,4 (111,5).

● **VE VASOVĚ BĚHU**, jehož trať vede ze Sälen do Mory a měří 89 km, v závěrečném finiši v posledních sto

metrech zvítězil Švéd Bengt Hassis v čase 4:45:43 hod. s náskokem čtyř sekund před O. Blomqvistem, Frykbergem — 17 s, A. Blomqvistem — 1:08, Larssonem — 1:34, Svenssonem — 2:09, Olssonem — 2:11, Risbym — 2:38 a O. Hassisem (všichni Švédsko) — 2:54. Desátý byl Švýcar Hallenbarter se ztrátou 3:30 na vítěze. V závodě, který je součástí Světové běžecké ligy, bylo téměř 12 000 startujících. V průběhu závodu, který se běžel při pětistupňovém mrazu, sněžilo.

● **V SARAIEVU** se konaly dva závody Evropského poháru skokanů. Na velkém můstku zvítězil Vasja Bajc s 203,2 (109 a 108) před Stirnem (oba Jugoslávie) 202,9 (110 a 105) a Rakušanem R. Hirnerem 201,9 (105 a 110). Na středním můstku byl rovněž první Bajc s 216,0 (81 a 80,5), následován R. Hirnerem 214,9 (81,5 a 79) a A. Hirnerem (oba Rakousko) 206,3 (79 a 78).

● **KARIN JÄGEROVÁ** zvítězila na mistrovství NSR ve Fischen-Allgäu na 20 km a získala již svůj 24. mistrovský titul. Mistrem NSR v běhu mužů na 50 km se stal Jochen Behle.

● **11 080 STARTUJÍCÍCH** se zúčastnilo druhou březnovou neděli 17. ročníku švýcarského lyžařského maratónu v Engadinu, který je součástí Světové běžecké ligy. V jedné minutě doběhlo do cíle 19 závodníků. Zvítězil Švýcar Andy Grünenfelder v čase 1:37:15,7 před svým krajanem Hallenbarterem — 3,1, Behlem (NSR) — 5,2, Nagelem (Rak.) — 9,0, Frykbergem — 13,6, Perssonem (oba Švéd.) — 13,7, Mayerem (Rak.) — 16,9, Kindschim — 17,9, Furgerem (oba Švýc.) — 19,4 a Durandem (Fr.) — 25,3. V závodě žen již popáté vybojovala prvenství Švýcarka Evi Kratzerová za 1:47:06,6 před svými krajankami Germannovou — 6:27,4 a Tallovou-Ziniovou — 8:54,4.

● **V BIWABIKU** v USA ve státě Minnesota v masovém dálkovém běhu na 50 km zvítězil Jugoslávec Klemenčič za 2:13:28,7 před svými krajany Carmenem a Krišinarem. Čtvrtý byl Autio před Mietem (oba Finsko). V závodě žen byla první Finka Auromaová časem 2:29:59,2.

● **VE FALUNU** v mezinárodním závodě sdruženářů zvítězil Hunger (NDR) s 429,66 b. před Norem E. Andersenem 409,20 a svým krajanem Pohlem 399,88.

● **ZÁVODY FIS** ve sjezdových disciplínách, které byly současně juniorským mistrovstvím Švýcarska, se konaly v Obersaxenu a Valsu. Ve sjezdu zvítězil Švýcar Ulrich časem 1:54,47 před Dinsorem (NSR) — 0,33 a svým krajanem Schullerem — 0,44.

Ve slalomu byl první Dinsler v čase 1:58,71 následován Švýcary Gigandetem a Ansermozem oba — 0,08. V obřím slalomu vybojoval prvenství Jenni (Lichtenštejnsko) za 2:20,75 před Švýcary Schmidhalterem — 0,21 a Dubossonem — 0,50. Juniorským mistrem Švýcarska v kombinaci se stal Staub před Salzgeberem.

● **ŠVĚD SUNDQUIST** zvítězil v obřím slalomu Evropského poháru v rakouském Villachu v čase 2:49,54 před Rakušany Nierlichem — 0,06 Pfeiferem — 2,17. Čs. reprezentant Kolář skončil 76. z 86 klasifikovaných se ztrátou 11,10 na vítěze.

● **SVĚTOVÝ POHÁR 1985—86 SDRUŽENÁŘU** je již připraven. Bude zahájen 21.—22. prosince 1985 v italském Tarvisiu. Pokračuje 28.—29. prosince v Oberwiesenthalu (NDR), 4.—5. ledna 1986 v Schonachu (NSR), 11.—12. ledna závodem družstev v Nesselwangu (NSR), 18.—19. ledna ve Francii (dějiště bude teprve určeno), 1.—2. března v Lahti (Finsko), 8.—9. března ve Falunu (Švédsko), 15.—16. března v Oslu (Norsko). Finále se uskuteční 22.—23. března 1986 při Tatranském poháru na Štrbském Plese.

● **HEIDI ZURBRIGGENOVÁ**, švýcarská juniorská mistryně světa v kombinaci v Jasně, zvítězila v obřím slalomu Evropského poháru v bulharském Pamporovu časem 2:14,17 před Rakuškou Riedlovou — 0,79, svou krajanou Studerovou — 0,80, Rakuškou Geislerovou — 1,13 a Jugoslávkou Lesjakovou — 1,18. Ve slalomu EP byla první Italka Brichettiová za 1:49,48, následována svou krajanou Frigoovou — 0,53, Rakuškami Růfovou — 0,81, Buderovou — 2,17 a Strobalovou — 2,20.

● **RAKUŠAN KÖLBICHLER** byl první ve slalomu Evropského poháru v italském středisku Sella Nevea časem 1:37,42 před Švédem Wallnerem — 0,36, Pfeiferem (Rakousko) — 0,69, Francouzem Vionem — 1,15 a Beckem (NSR) — 1,25. V obřím slalomu bylo pořadí na vedoucích místech: 1. Gaidet (Francie) 2:14,10, 2. Sundquist (Švédsko) — 0,10, 3. Wallner — 0,25, 4. Benedik (Jugoslávie) — 0,83, 5. Pfeifer — 1,27.

● **RAKUŠAN FRANZ KLAMMER**, rakouský olympijský vítěz 1976 ve sjezdu a dlouholetý úspěšný účastník Světového poháru, podle neoficiální zprávy z USA se chce vzdát závodní činnosti. Po závodech v Aspenu (skončil až 34.) místo na další soutěži odstoupil na veletrh zboží zimních sportů do Las Vegas. Chce prý se zapojit do obchodu americké lyžařské výroby.

● **V KRANJSKÉ GOŘE** ve slalomu Evropského poháru vybojovala prvenství Italka Frigoová v čase 1:41,76 před Rakuškami Riedlovou — 0,45 a Buderovou — 0,46. Čtvrtá byla Švýcarka Bournissenová — 0,60.

● **V MEMORIÁLU BRONISLAWA CZECHA** v Zakopaném v běhu mužů na 15 km zvítězil čs. reprezentant Korunka za 40:58,2 před Švubem — 24,6 a Polákem Burrym — 43,8. V závodě žen na 10 km bylo pořadí: 1. Grescheiová 31:33,4, 2. Kuhfittigová (obě NDR) — 14,6, 3. Janoušková — 59,1, 4. Jebavá (obě ČSSR) — 59,7.

Světové poháry

V březnu byly dokončeny Světové poháry ve všech disciplínách, které po mistrovství světa v Seefeldu ve Valtellině a v Planici byly nejvýznamnější mezinárodní událostí sezóny. Přinesly i několik dobrých výsledků pro čs. lyžování. Nejúspěšnější i tentokrát byli skokani. V celkové klasifikaci SP Jiří Parma obsadil páté a Pavel Ploc sedmé místo, v soutěži družstev ČSSR skončila čtvrtá. Dobře si ve sjezdových disciplínách vedla Olga Charvátová, o čemž svědčí šesté místo v celkovém pořadí, čtvrté v kombinaci, deváté ve slalomu, jedenácté ve sjezdu a třinácté v obřím slalomu.

Ve Světovém poháru mužů ve sjezdových disciplínách zvítězil Marc Girardelli (Luc.) s 262 body před obhájcem trofeje Švýcarem Zurbriggenem 244, Wenzelem (Licht.) 172 a Švýcary Müllerem 156 a Heinzerem 137 b. Švéd Stenmark se 135 body skončil šestý. Girardelli získal také malý křišťálový glóbus ve slalomu se 125 body, následován Frommeltem (Licht.) 80 a Stenmarkem se 78 body. Ve sjezdu bylo pořadí na vedoucích místech: 1. Höflehner (Rak.) 110, 2. Müller 105, 3. Alpiger (Švýc.) 80 b. V kombinaci zvítězil Wenzel se 76 body před Heinzerem 55 a Müllerem 52 b. V obřím slalomu bylo konečné pořadí: 1. Girardelli 120, 2. Zurbriggen 102, 3. Bürgler (Švýc.) 90 b.

V Poháru národů ve sjezdových disciplínách Švýcarsko zopakovalo svůj loňský úspěch s 2674 body před Rakouskem 1308 a NSR 952 b. ČSSR je dvanáctá s 202 body v soutěži žen šestá se 197 b., v soutěži mužů šestnáctá s 5 b. V obou konkurencích vybojovalo prvenství Švýcarsko.

Ve Světovém poháru skokanů je pořadí vedoucí desítky: 1. Nykänen (Fin.) 224, 2. Felder 198, 3. Vettori (oba Rak.) 176, 4. Weissflog (NDR) 151, 5. Parma 139, 6. Puikkonen (Fin.) 125, 7. P. Ploc 117, 8. Akimoto (Jap.) 89, 9. Bergerud (Nor.) 88, 10. Holland (USA) a Tepeš (Jug.) oba 86 b. V SP družstev zvítězilo Finsko s 577 body před Rakouskem 562, Norskem 417, ČSSR 400 a NDR 271 b.

Ve Světovém poháru běžců zvítězil Švéd Svan se 152 body před Norem Holtem 117 b. O třetí místo se dělil Nor Aunli se Švédem Wassbergem, oba mají po 114 bodech. Pátý je Nor Mikkelsplass se 100 body. Ve Světovém poháru běžkyň zvítězila dvojnásobná mistryně světa Norka Boeová se 114 body před svými krajkami Nykkelmoovou 123, Pettersenovou 113 a Aunliovou s 96 b. Pátá je Švýcarka Kratzerová s 93 b. před Romanovovou (SSSR) a Noackovou (NDR) obě 91 b. V první dvacíce z čs. reprezentantek Klimková byla sedmnáctá se 42 b. a Švubová devatenáctá se 40 b.

V SP sruženářů zvítězil Nor G. Andersen se 140 body před Weinbuchem 126, Schwarzem (oba NSR) 79, Norem Boegsethem 69 a Hungerem (NDR) 62 b.

SP VE SJEZDOVÝCH DISCIPLÍNÁCH

Muži

Sjezd 14. února v Bad Kleinkirchheimu (délka tratě 3250 m, převýšení 840 m): 1. Alpiger 1:56,04, 2. Müller (oba Švýc.) — 0,39, 3. Niederseer — 0,97, 4. Steiner (oba Rak.) — 1,15, 5. Mahrer — 1,46, 6. Heinzer — 1,65, 7. Kernen — 2,04, 8. Zurbriggen (všichni Švýc.) — 2,05, 9. Mair (It.) — 2,08, 10. Klammer (Rak.) — 2,09, 11. Erlacher — 2,13, 12. Cornaz (oba It.) — 2,24, 13. Höflehner (Rak.) — 2,26, 14. Ghidoni (It.) — 2,33, 15. Cathomen (Švýc.) — 2,39.

Obří slalom 15. února v Kranjské Goře (převýšení 340 m, v obou kolech 46 branek): 1. Bürgler (Švýc.) 2:10,21 (1:04,16 a 1:06,05), 2. Zurbriggen — 0,01 (1:03,75 a 1:06,47), 3. Girardelli (Luc.) — 0,21 (1:03,89 a 1:06,53) 4. Stenmark (Švéd.) — 0,24 (1:04,39 a 1:06,06), 5. Petrovič (Jug.) — 0,26 (1:03,79 a 1:06,68), 6. Erlacher — 0,78 (1:04,19 a 1:06,80), 7. Križaj (Jug.) — 0,89, 8. Pramotton (It.) — 1,27, 9. Franko (Jug.) — 1,48, 10. Sundquist (Švéd.) — 1,57, 11. Giorgi (It.) — 1,60, 12. Pieren (Švýc.) — 1,85, 13. Enn (Rak.) — 1,91, 14. Julen (Švýc.) — 2,33, 15. Strel (Jug.) — 2,43.

Slalom 16. února v Kranjské Goře (převýšení 200 m, v prvním kole 69, ve druhém 66 branek): 1. Girardelli 1:43,11 (52,02 a 51,09), 2. Stenmark — 0,05 (51,41 a 51,75), 3. Nilsson (Švéd.) — 0,77 (51,63 a 52,25) a Frommelt (Licht.) — 0,77 (51,68 a 52,20), 5. Edalini (It.) — 1,00 (51,54 a 52,57), 6. Heidegger — 2,09 (52,71 a 52,49), 7. Stangassinger (oba Rak.) — 2,14, 8. Bouvet (Fr.) — 2,56, 9. Grigis (It.) — 2,58, 10. Vion (Fr.) — 2,71, 11. Berthold — 2,97, 12. Riedelsperger (oba Rak.) — 2,98, 13. Tonazzi (It.) — 3,03, 14. Popangelov (Bul.) — 3,37, 15. Köhlichler (Rak.) — 3,59.

Sjezd 2. března ve Furanu (délka tratě 3195 m, převýšení 825 m): 1. Brooker (Kan.) 1:55,62, 2. Wildgruber (NSR) — 0,56, 3. Kernen — 0,73, 4. Alpiger — 1,05, 5. Mair (It.) 1,09, 6. Mahrer — 2,09, 7. Lee (Austr.) — 2,54, 8. Cornaz — 2,64, 9. Wasmeier (NSR) — 2,85, 10. Wirnsberger (Rak.) — 2,88, 11. Meli (It.) — 3,00, 12. Ghidoni — 3,30, 13. Höflehner — 3,65, 14. Stevens (Kan.) — 3,70, 15. Verneret (Fr.) a Marzola (It.) oba — 3,90.

Superobří slalom 3. března ve Furanu (délka tratě 2180 m, převýšení 560 m): 1. Lee a Mahrer oba 1:31,36, 3. Stemmler (Kan.) — 0,28, 4. Marzola — 0,44, 5. Mair — 0,49, 6. Alpiger — 0,54, 7. Wildgruber — 0,76, 8. Erlacher — 0,93, 9. Roth — 1,02, 10. Renoth (oba NSR) — 1,24, 11. Ghidoni — 1,25, 12. Huber (Rak.) — 1,31, 13. Johnson — 1,35, 14. Lewis (oba USA) — 1,43, 15. Verneret — 1,52.

Zeny

Sjezd 2. března ve Vailu (délka tratě 2460 m, převýšení 590 m): 1. Gutensohnová (Rak.) 1:47,95, 2. Oertliová — 0,48, 3. Walliserová (obě Švýc.) — 0,62, 4. Grahamová — 0,82, 5. Stemmlerová (oba Kan.) — 0,92, 6. Flandersová (USA) — 1,01, 7. Kirchlrová (Rak.) — 1,32, 8. Charvátová — 1,49, 9. Gergová — 1,54, 10. Mösenlechnerová (oba NSR) — 1,73, 11. Attiaová (Fr.) — 1,87, 12. Ederová (Rak.) — 1,89, 13. Armstrongová (USA) — 2,02, 14. Gaudenierová (Fr.) — 2,16, 15. Oaková (USA) — 2,30, — 20. Gantnerová — 2,77.

SP SKOKANŮ

Sedmnáctý závod 2. března v Lahti (P 70 m): 1. Nykänen (Fin.) 212,6 (85,5 a 84), 2. P. Ploc 205,6 (85,5 a 84), 3. Holland (USA) 204,0 (84 a 84,5), 4. Fijas (Pol.) 202,0 (85 a 83,5), 5. Konopacke (USA) 197,0 (85,5 a 80,5), 6. Tepeš (Jug.) 195,3 (84,5 a 77), 7. Collins (Kan.) 191,3 (78,5 a 83), 8. Puikkonen (Fin.) 191,0 (79 a 79,5), 9. Felder (Rak.) 189,7 (79 a 79), 10. Akimoto (Jap.) 188,9 (77,5 a 80), 11. Parma 188,6 (79,5 a 77,5), 12. Kokkonen (Fin.) 188,0 (84 a 72), 13. Dolar (Jug.) 187,3 (83 a 76), 14. Bergerud 186,0 (78,5 a 77,5), 15. Persson (oba Nor.) 184,8 (82,5 a 74), — 16. Podzimek 183,4 (77 a 80,5), 36. Svagerko 155,9 (76 a 70,5).

Osmnáctý závod 3. března v Lahti (P 90 m): 1. Felder 243,3 (121 a 117), 2. Nykänen 231,9 (112,5 a 109), 3. Puikkonen 223,4 (112,5 a 109,5), 4. Akimoto 210,3 (107 a 111), 5. Kokkonen 203,7 (106,5 a 105), 6. P. Ploc 201,8 (110 a 103), 7. Collins 191,3 (78,5 a 83), 8. Kylmäaho (Fin.) 180,1 (93,5 a 106), 9. Palmer 179,2 (102 a 99,5), 10. Hastings (oba USA) 178,9 (104,5 a 97,5), 11. Fijas 177,6 (99,5 a 103), 12. Klausner (NSR) 177,3 (100 a 98),

Švéd Gunde Svan (uprostřed) si nejen vedl úspěšně na MS v Seefeldu, ale zvítězil také ve Světovém poháru 1985 běžců. Vlevo Nor Aunli, který vybojoval stříbrnou medaili v závodě světového šampionátu na 30 km a v SP skončil třetí, upravo Fin Kirvesniemi

Foto ČTK

13. Tepeš 175,6 (91 a 109), 14. Dolar 175,5 (103,5 a 92,5), 15. Podzimek 172,2 (97 a 99,5), 17. Parma 166,6 (97,5 a 96), 47. Svagerko 115,8 (91 a 77).

Devatenáctý závod 6. března v Örnsköldsviku (P 70 m): 1. Parma 214,4 (79 a 79), 2. Tepeš 213,8 (82 a 77,5), 3. Akimoto 212,8 (79 a 80), 4. Berg (Nor.) 211,7 (79,5 a 79), 5. Holland 210,6 (79,5 a 80,5), 6. Bergerud 210,0 (77,5 a 79), 7. Puikkonen 207,1 (77,5 a 77,5) 8. Nykänen 206,2 (79,5 a 76,5), 9. Hansson (Nor.) 204,2 (78 a 75,5), 10. Newborn (USA) 203,8 (78,5 a 78,5), 11. Fidjestoel (Nor.) 201,7 (76,5 a 79,5), 12. **P. Ploc 201,5 (78 a 78,5)**, 13. Kalso (Fin.) 200,2 (75 a 78,5), 14. Collins 200,1 (76 a 76,5), 15. Zagar (Jug.) 199,4 (78,5 a 77). — 17. **Podzimek 198,0 (77 a 77)**, 36. **Svagerko 172,7 (74,5 a 69)**.

Dvacátý závod 8. března ve Falunu (P 90 m): 1. Felder 227,4 (115,5 a 109,5), 2. **P. Ploc 226,7 (114 a 113)**, 3. Vettori (Rak.) 221,2 (113,5 a 108,5), 4. Akimoto 215,1 (112,5 a 105,5), 5. Holland 209,5 (112 a 107), 6. Nykänen 206,8 (110 a 106), 7. Puikkonen 206,4 (106,5 a 108,5), 8. **Podzimek 205,1 (108,5 a 104,5)**, 9. Ylipulli (Fin.) 203,7 (109 a 108), 10. Klausser 201,3 (110 a 107), 11. Opaas 197,5 (107 a 104,5), 12. Steiert (NSR) 196,6 (108,5 a 99,5), 13. Balanche (Švýc.) 195,5 (110 a 99), 14. Wiegele (Rak.) 194,2 (108 a 101,5), 15. Kalso 193,1 (107,5 a 100,5). — 17. **Parma 191,2 (104 a 100,5)**, 36. **Svagerko 164,7 (103,5 a 91)**.

Dvacátýprvní závod 10. března v Oslu (P 90 m): 1. Nykänen 226,6 (107,5 a 194), 2. Wiegele 215,1 (105 a 101,5), 3. Balanche 210,7 (104,5 a 98,5), 4. Felder 209,6 (106 a 95,5), 5. Akimoto 207,6 (99,5 a 99,5), 6. Ylipulli 202,7 (100,5 a 100), 7. Holland 201,5 (99,5 a 100,5), 8. Collins 201,4 (101,5 a 94,5), 9. Stjernen (Nor.) 199,8 (101 a 93,5), 10. Konopacke 199,5 (102 a 98), 11. Opaas 196,1 (96,5 a 100), 12. Kalso 195,5 (98 a 97), 13. Bauer (NSR) 191,0 (95 a 97,5), 14. Kojonkoski (Fin.) 188,8 (96,5 a 96,5), 15. **Parma 187,4 (92,5 a 98,5)**.

SP BĚŽČO

15 km 16. února na Vitoši: 1. Svan (Švéd.) 41:06,5, 2. T. H. Holte — 8,6, 3. Mikkelsplass (oba Nor.) — 10,5, 4. Bellmann (NDR) — 39,8, 5. **Benc — 1:02,1**, 6. Zimjatov (SSSR) — 1:04,6, 7. Harvey (Kan.) — 1:05,4, 8. **Lisičan — 1:19,5**, 9. Polvara (It.) a Hole (Nor.) oba — 1:22,3, 11. Bafuk (SSSR) — 1:24,9, 12. Wassberg (Švéd.) — 1:27,1, 13. Sachnov (SSSR) — 1:32,6, 14. Locatelli (Fr.) — 1:33,9, 15. Monsen (Nor.) — 1:34,3.

4x10 km 17. února na Vitoši: 1. Švédsko (Östlund, Ottosson, Wassberg, Svan) 1:39:42,9, 2. Švýcarsko (Grünenfelder, Fähndrich, Marchon, Guidon) — 31,1, 3. SSSR (Zimjatov, Sachnov, Smirnov, Bafuk) — 46,7, 4. Norsko — 1:34,3, 5. **ČSSR — 2:57,5**, 6. Itálie — 3:16,2, 7. Bulharsko — 3:24,2, 8. Francie — 3:50,2.

50 km 2. března v Lahti: 1. T. H. Holte 2:42:09,8, 2. Ottosson (Švéd.) — 1:00,4, 3. Kirvesniemi (Fin.) — 2:03,1, 4. Wassberg — 2:55,3, 5. Mogren (Švéd.) — 2:47,5, 6. Svan — 3:40,8, 7. Hämäläinen (Fin.) — 4:27,0, 8. G. Holte (Nor.) — 4:49,9, 9. Majbäck — 5:19,6, 10. Danielsson (oba Švéd.) — 7:20,6, 11. Åland (Nor.) — 8:06,5, 12. Fine (Fr.) — 8:10,7, 13. Endestad (USA) — 8:16,2, 14. Mikkelsplass — 8:48,9, 15. Walder (It.) — 9:08,4.

30 km 9. března ve Falunu: 1. Svan 1:23:41,3, 2. Guidon (Švýc.) — 1:07,9, 3. Wassberg — 1:30,6, 4. Mogren — 1:39,8, 5. G. Holte — 1:40,0, 6. Hämäläinen — 2:14,0, 7. Monsen — 2:17,9, 8. **Svanda — 2:21,2**, 9. Fähndrich (Švýc.) — 2:57,7, 10. Danielsson — 3:00,4, 11. Barco (It.) — 3:06,9, 12. Kirvesniemi — 3:16,3, 13. De Zolt (It.) — 3:19,1, 14. Mikkelsplass — 3:26,7, 15. Harvey — 3:41,1.

4x10 km 10. března ve Falunu: 1. Itálie (Walder, Barco, De Zolt, Vanzetta) 2:12:16,3, 2. Švédsko (Östlund, Wassberg, Mogren Svan) — 57,0, 3. Norsko (Monsen, G. Holte, T. H. Holte, Mikkelsplass) — 2:20,6, 4. ČSSR — 2:38,8, 5. Švýcarsko — 3:27,5, 6. NDR — 3:48,2, 7. USA — 4:23,9, 8. Finsko — 5:02,1.

SP BĚŽKYŇ

5 km 2. března v Lahti: 1. Risbyová (Švéd.) 19:16,3, 2. Pettersenová — 8,3, 3. Dahlmoová — 8,5, 4. Jahrenová (všechny Nor.) — 16,1, 5. Noacková (NDR) — 17,5, 6. Kratzerová (Švýc.) — 18,0, 7. Boeová — 18,2, 8. Aunliová — 20,1, 9. Nykkelmoová (všechny Nor.) — 30,8, 10. Kirvesniemiová — 36,4, 11. Määttäová (obě Fin.) — 38,4, 12. Dahlmannová (Švéd.) — 42,1, 13. Elveosová (Nor.) — 42,3, 14. Matikainenová (Fin.) — 49,0, 15. Mortbergová (Švéd.) — 49,1. — 24. **Svubová — 1:14,2**, 26. **Klimková — 1:18,1**, 27. **Havrančíková — 1:19,6**, 40. **Klingeroová — 2:00,7**.

10 km 9. března ve Falunu: 1. Boeová 30:30,8, 2. Nykkelmoová — 24,9, 3. Fritzonová (Švéd.) — 49,3, 4. Risbyová — 51,3, 5. Noacková — 58,1, 6. Massonová (Kan.) — 1:09,7, 7. Nestlerová (NDR) — 1:16,5, 8. **Svubová — 1:19,5**, 9.

Švýcarky Maria Walliserová (vlevo) a Michela Figiniová (vpravo) patří k úspěšným závodnicím SP 1985 ve sjezdových disciplínách

Kirvesniemiová — 1:20,8, 10. Aunliová — 1:35,2, 11. Opitzová (NDR) — 1:40,5, 12. Hyytiäinenová (Fin.) — 1:43,2, 13. Lambergová (Švéd.) — 1:45,4, 14. Brüggerová (Švýc.) — 1:47,2, 15. Dal Sassová (It.) — 1:49,5.

4x5 km 10. března ve Falunu: 1. Norsko (Nykkelmoová, Dybendahlová, Dahlmoová, Boeová) 1:05:34,3, 2. Švédsko — 1:39,4, 3. Finsko — 2:31,0, 4. NDR — 3:02,0, 5. Švýcarsko — 4:12,3, 6. **ČSSR — 4:21,9**, 7. Kanada — 5:48,8, 8. USA — 8:17,3.

SP SDRUŽENÁŘČ

Sedmý závod 2. a 3. března v Lahti: 1. G. Andersen (Nor.) 429,025, 2. Weinbuch 422,870, 3. Müller (oba NSR) 407,785, 4. Abrahamsen 400,800, 5. Boegseth (oba Nor.) 400,800, 6. Wucher (NSR) 387,040, 7. Bafia (Pol.) a Schwarz (NSR) oba 388,975, 9. Leinonen 382,470, 10. Parvainen (oba Fin.) 382,450.

Družstva 9. a 10. března ve Falunu: 1. NSR 1161,68, 2. NDR 1155,66, 3. Norsko 1145,68, 4. Švýcarsko 1087,66, 5. USA 1085,08, 6. Finsko 1067,50.

Přebor ČSSR dorostu

Dorostenecký přebor ČSSR v běžec-kých disciplínách dobře připravil lyžařský oddíl TJ Nové Město na Moravě. Jeho nejlepší účastníci by po skončení sezóny měli doplnit juniorské reprezentační družstvo a cílevědomou náročnou přípravou se postarat o čestné místo čs. lyžování ve světovém měřítku.

Dorostenci

Mladší — 7 km: 1. Martin Hušek (Elitex Jablonec) 20:14,6, 2. Tomáš Čáslavský (Karlový Vary) — 4,9, 3. Pavel Tilkovský (Vimperk) — 16,9, 4. Raabe (Elitex Jablonec) — 28,1, 5. Ursíny (OH Štrbské Pleso) — 36,4, 6. Kunc (Nové Město na Mor.) — 41,6. — **5 km:** 1. Miloš Ursíny 13:41,3, 2. Martin Hušek — 3,8, 3. Pavel Tilkovský — 10,5, 4. Raabe — 20,1, 5. Filip (Karlový Vary) — 22,8, 6. Kunc — 24,6. — **3x5 km:** 1. Šumavan Vimperk (Lečko, Vondráš, Tilkovský) 46:26,1, 2. Elitex Jablonec I. (Bystrý, Raabe, Hušek) — 37,7, 3. OV ČSTV Poprad (Mierka, Giacko, Ursíny) — 1:23,7, 4. Slávia Banská Bystrica — 1:51,1, 5. Slovan Karlový Vary — 1:55,6, 6. OV ČSTV Ústí n. Orl. — 1:56,3.

Starší — 7 km: 1. Marián Petruch (ČH Štrbské Pleso) 19:20,5, 2. Martin Nečas (Nové Město na Mor.) — 7,5, 3. Miloš Kapusta (Slávia Ban. Bystrica) — 15,1, 4. Rösler (Elitex Jablonec) — 26,9, 5. Kubata (Vimperk) — 27,7, 6. Buchta (Nové Město na Mor.) — 35,2. — **10 km:** 1. Marián Petruch 29:16,4, 2. Martin Nečas — 17,6, 3. Miroslav Rösler — 30,0, 4. Kapusta — 34,8, 5. Kubata — 51,5, 6. Šlechta (Nové Město na Mor.) — 1:09,9. — **3x7 km:** 1. TJ Nové Město na Mor. I. (Staněk, Šlechta, Nečas) 1:03:12,3, 2. Šumavan Vimperk (Kortus, Küblbeck, Kubata) — 4,7, 3. TJ Nové Město na Mor. II. (Buchta, Brabec, Chroust) — 11,1, 4. Elitex Jablonec I. — 40,6, 5. OV ČSTV Jablonec — 3:08,9, 6. Ski Jilemnice — 4:14,6.

Dorostenky

Mladší — 5 km: 1. Pavlína Brožová (Elitex Jablonec) 16:37,9, 2. Anna Kučerová (Slávia VŠE Ban. Bystrica) — 17,0, 3. Eva Pravečková (Šumavan Vimperk) — 21,4, 4. Synovcová (Ski Jilemnice) — 24,6, 5. Sobková (Nové Město na Mor.) — 44,2, 6. Burešová (Šumavan Vimperk) — 45,1. — **3 km:** 1. Anna Kučerová 9:06,9, 2. Eva Pravečková — 9,2, 3. Helena Černohorská (Dolní Branná) — 12,2, 4. Sobotková (Nové Město na Mor.) — 14,4, 5. Brožová — 17,8, 6. Hagarová (Slávia VŠE Ban. Bystrica) — 27,0. — **3x3 km:** 1. Sokol Dolní Branná (Dokoupilová, Černohorská, Horáková) 30:19,5, 2. Elitex Jablonec (Štránská, Šulcová, Brožová) 10,6, 3. Slávia VŠE Ban. Bystrica I. (Ilenčíková, Hagarová, Kučerová) — 26,0, 4. TJ Nové Město — 41,6, 5. OV ČSTV Semily — 49,7, 6. Šumavan Vimperk I. — 1:08,0.

Starší — 5 km: 1. Ivana Rádlová (Karlový Vary) 16:01,2, 2. Sárka Zurynková (Elitex Jablonec) — 12,7, 3. Lubomíra Balážová (ČH Štrbské Pleso) — 23,4, 4. Starša (Slávia Ban. Bystrica) — 40,2, 5. Knižková (Karlový Vary) — 41,0, 6. Semeráková (Ski Jilemnice) — 1:00,6. — **7 km:** 1. Jaroslava Starša 20:44,5, 2. Ivana Rádlová — 26,1, 3. Sárka Zurynková — 42,8, 4. Balážová — 1:17,4, 5. Knižková — 1:37,6, 6. Boďová (Tesla Lipt. Hrádok) a Bušková (Elitex Jablonec) obě — 2:08,1. — **3x5 km:** 1. Slávia Banská Bystrica (Murgašová, Mrkvová, Starša) 52:36,3, 2. Slovan Karlový Vary (Kulová, Rádlová, Knižková) — 32,9, 3. Elitex Jablonec (Mfková, Bušková, Zurynková) — 47,1, 4. TJ Nové Město na Mor. — 1:41,9, 5. OV ČSTV Semily — 1:54,8, 6. Tesla Lipt. Hrádok — 3:55,4.

Úloha rodičů v jablonecké školce

radíme, doporučujeme

Lyžařská školka TJ Bižuterie Jablonec v zimním středisku Severák působila v letošní sezóně už desátý rok. Za tu dobu absolvovalo zde výcvik již několik set dětí s rodiči a někteří frekvenci prvňáčků se v současné době účastní krajských, národních i celostátních soutěží.

Celý komplex organizace vychází z podmínek, které škola má. Nevelká vzdálenost lyžařského střediska z města (10 km) umožňuje, aby bylo použito kyvadlové dopravy zvláštního autobusu. Přítomnost rodičů zrychluje dopravu, tj. nastupování, nakládání lyží, výstup, oblékání atd. Část cvičitelů je samozřejmě na svahu dříve než přijdou první děti, takže po příchodu na svah se děti zařadí ke svým obrázkům a po prezentaci mohou hned cvičit. O náplni lekce a způsobu výcviku se v Lyžařství psalo při jiných příležitostech. Chceme jen vyzdvihnout přednosti společné účasti rodičů a dětí, a to i při cvičení v tělocvičně.

Začínáme malou rozcvičkou již s lyžemi na nohou jako prevenci proti chladu. Již při prvních krocích, tj. chůzi sunem na rovině, rodiče pomáhají, vedou dítě za ruku, pokud je to třeba, pomohou při vstávání nebo při opravě výstroje. Z největší části mají rodiče běžecské lyže, neboť Jizerské hory k jejich použití přímo vybízejí. Přítomnost rodičů odstraňuje počáteční ostych dětí, umožní využít plně čas pro pohyb na sněhu a pro hru. Cvičitelé předvádějí, jezdí s dětmi ale nemusí je nechat čekat, protože rodiče se podle pokynů rozjedou s dětmi najednou, pokud to prováděný prvek dovolí. Přítomnost rodičů zintenzivní náplň lekce. Týká se to například výstupu v závěsu za dospělým, sjezdu na tyči držené napříč nebo na dvou tyčích ve směru jízdy, dopravy učebních pomůcek (míčů, kostek, lan, tyčí) nahoru, úpravy terénu v průběhu cvičení. Rodiče respektují cvičitele a jejich zkušenosti a podle jejich pokynů mohou udelat s dítětem individuální přestávku, zaměstnat dítě dočasně jinak nebo naopak povzbudit k lyžařské činnosti.

Péče rodičů při přestávce, občerstvení, strojení a při návratu je nezastupitelná. Ale i při jejich asistenci se děti seznámí, skamarádí, osamostatní a získají hezký vztah ke svým cvičitelům.

Jiným důležitým přínosem je, že rodiče získají takový vztah ke kolektivu lyžařského oddílu, že se z nich

mnohdy stanou platní pomocníci nejen při organizaci lyžařské školky, nýbrž i při jiných akcích jako při závodech, výcvikových táborech a při materiálovém zajišťování. Často postupem let získají kvalifikaci cvičitelů, rozhodčích nebo jsou z nich platní techničti pracovníci.

PAVEL LINKA

Oslava jubilea

Lyžařský oddíl TJ Janské Lázně oslavuje letos jubileum 80. výročí založení Ski Klubu Janské Lázně a 60. výročí prvních FIS závodů na československém území. K této významné události připravil 30. března přebor TJ ve sjezdovém lyžování jako spartakiádní soutěž. V kategorii dospělých zvítězili M. Žák a Z. Pospíšilová, v závodech mládeže D. Zelenka a Š. Vorlová, M. Frič a M. Vorlová, A. Pour a K. Urbanová. V kategorii dříve narozených J. Kornfeld, J. Hainisch a V. Uhrová-Maršíková.

Po závodech se v zotavovně ROH Siréna uskutečnila beseda pro zlepšení sportovně technického vybavení tohoto významného lázeňského, sportovního a rekreačního střediska za účasti vedoucího tajemníka OV ČSTV s. Ostrovského, oblastní správy tělovýchovných zařízení ČSTV s. Setinského, zástupce VSL ČÚV ČSTV s. Maršíka, četných hostů a bývalých úspěšných reprezentantů. O dobré práci oddílu svědčí 87 záků a záček, dosud největší počet v jeho osmdesátiletém trvání.

Výrobní podniky České organizace ČSTV

SLOUŽÍ SPORTU

a s jejich výrobky se můžete seznámit na mezinárodní expozici sportovních a turistických potřeb a zařízení

INSPORT '85

v přízemí a na II. galerii pavilónu Z v rámci Mezinárodního veletrhu sportovního zboží v Brně ve dnech 17. až 23. dubna 1985

K usnadnění nácviku některých prvků sjezdění mohou účinně napomáhat vedle cvičitelů i rodiče

Foto J. Stránský

Vhodné vybavení pro děti

Rok od roku se stále více dětí věnuje lyžování. Požit na horách a jízdou na lyžích upevňují jejich zdraví a přispívají k zvyšování fyzické zdatnosti. Ti nejmladší se dovedou snadno vyrovnat s pády a případnými neúspěchy při lyžařské výuce. Lyžování je pro ně zábavou a dovedou ocenit obětavou práci cvičitelů. Velmi důležité je vhodné a správné vybavení výstrojí a výbrojí.

Oblečení dětí je třeba věnovat zvláštní péči. Zejména ti nejmenší jsou citlivě na nachlazení a proto je nutné dbát na teplé a suché oblečení. Čím má oblečení méně dílů, tím má dítě a cvičitel s dětmi méně problémů. Velice se osvědčily prošívané overaly. Bezpodmínečně nutné jsou teplé palčáky z nepromokavého materiálu. Doporučuje se používání ochranných přileb při sjíždění, které nedokazují, že jejich majitel je závodník, ale chrání při případných kolizích.

Lyžařské boty musí dobře padnout, aby při dosud plně nevyvinutém skeletu nohy nedošlo k ortopedickým deformacím. Boty musí být přiměřeně tuhé a teplé. Při koupi si uvědomte, že děti v nich hodně chodí, stojí a stoupají do kopce. Boty s přezkouvým zapínáním jsou vhodné pro snadné přezouvání.

Lyže mají být vybírány ve spolupráci s cvičitelem nebo zkušeným lyžařem. S dlouhými a těžkými lyžemi jsou děti nepohyblivé a brzo se unaví. Vzrůstá možnost úrazů a výsledek výuky se snižuje. Pro malé a tělesně slabé děti vybíráme krátké lyže. Pro děti od 5–6 let se doporučuje délka lyží do výšky ramene, děti se základními lyžařskými znalostmi mohou mít lyže do výšky postavy.

Vázání je velmi důležité s ohledem na úrazovost a eventuální možné následky. Neměly by se vyskytovat lyže bez pojistného vázání. Pouze ti nejmenší začátečníci mohou mít řemínkové vázání, v zásadě však maximálně do doby, než se naučí chodit a pohybovat se na sněhu. Mechanismus, konstrukci vázání a jeho správné nasazení je třeba denně kontrolovat.

Lyžařské hole pro malé děti postačí dřevěné nebo tonkinové. Pro větší děti a mládež jsou vhodné z umělé hmoty a kovové. Jejich délku volíme vyšší než u dospělých osob (mohou dosahovat event. až do podpaží). Děti hodně chodí a běhají, proto potřebují dobrou oporu o hůl.

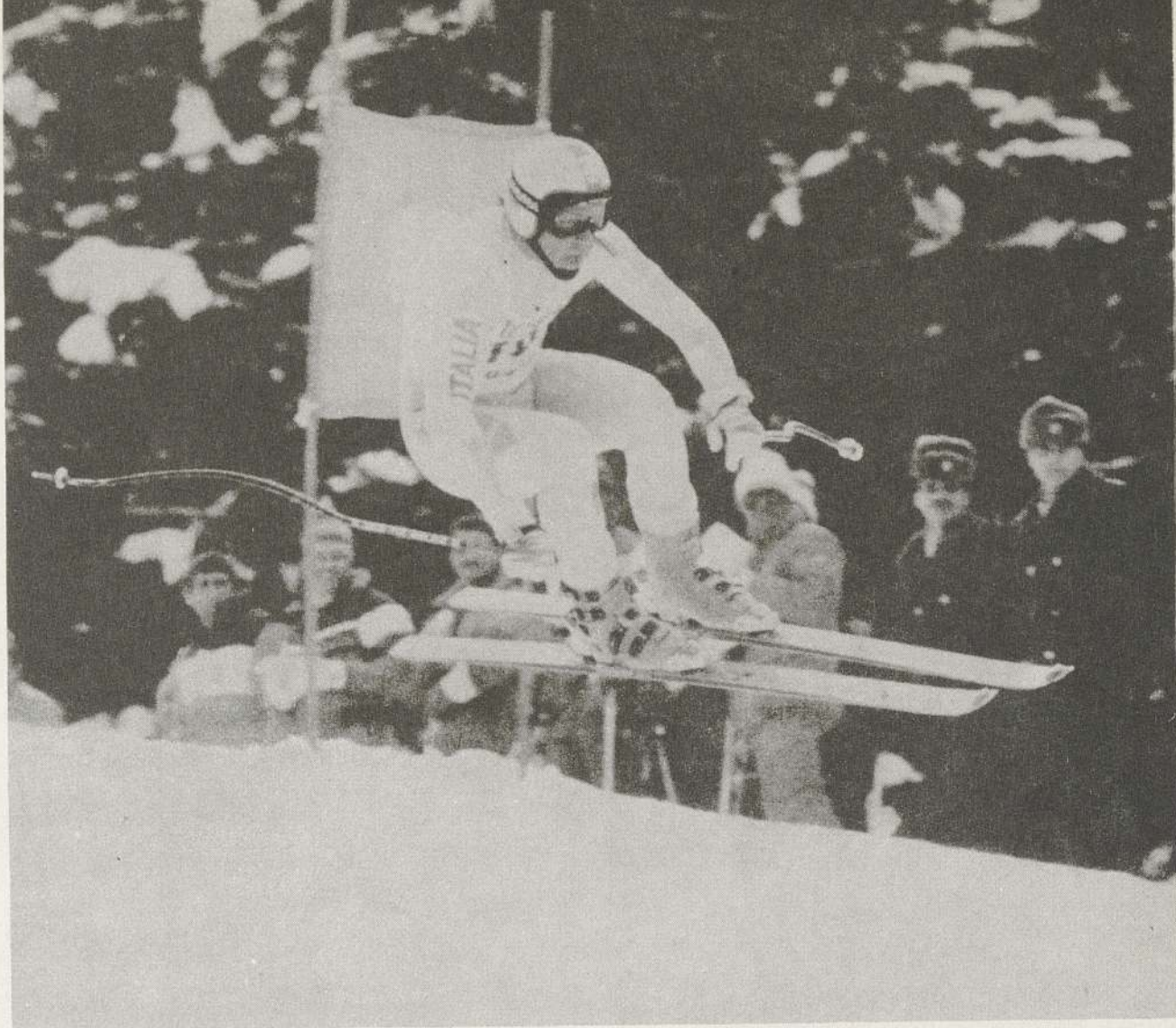
Lyžařské brýle jsou důležité zejména na horách s vyšší nadmožskou výškou a jarním sněhu. Děti si rády hrají na sněhu od něhož se slunce odráží a způsobuje nepříjemné poruchy oční sítnice. Proto na dobré lyžařské brýle nikdy nezapomínejte.

Nikoliv módnost, ale funkčnost a kvalita oblečení a výbroje jsou důležité pro úspěšný průběh lyžařské sezóny dětí.

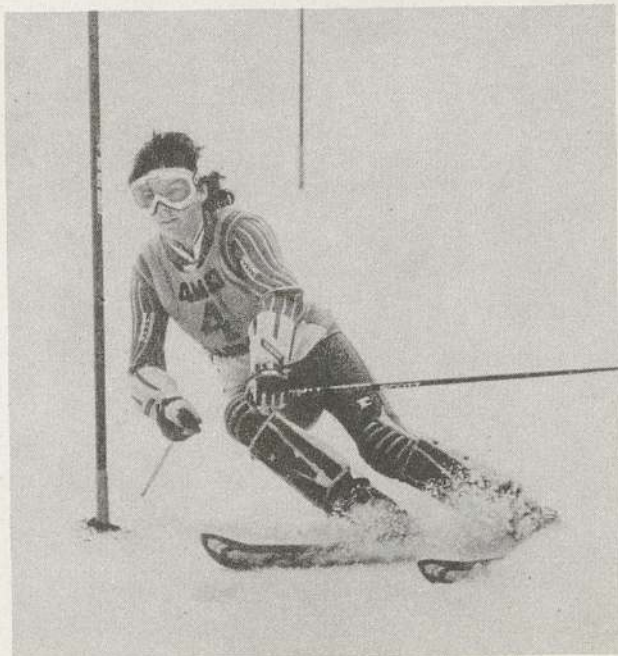
-lp-

Lucie Medzihradská byla nejúspěšnější čs. reprezentantkou MSJ 1985 ve sjezdových disciplínách v Jasné Foto B. Hynek

TAK JEZDÍ
juniorští mistři světa

Proletka 1971

5

ROČNÍK 71

1985

Kčs 3,—

lyžařství

K významným mezinárodním událostem letošní lyžařské sezóny v ČSSR patřil jubilejní XX. ročník Tatranského poháru, z jehož slavnostního zahájení při účasti reprezentantů patnácti zemí je hořejší obrázek (foto J. Trousil). — Na dolejší snímku Romana Kubina start Viery Klimkové při závodě Světového poháru na 5 km v Novém Městě na Moravě, v němž obsadila třetí místo za mistryni světa Norkou Boeovou a sovětskou reprezentantkou Romanovovou,

Z OBSAHU PŘÍŠTÍHO ČÍSLA

HODNOCENÍ SEZŮNY
ČS. BĚŽCŮ

NOVÁ REPREZENTAČNÍ
DRUŽSTVA

ZAJÍMAVOSTI
ZE SVĚTA

NA TITULNÍ STRANĚ LUCIE MEDZI-
HRADSKÁ PŘI STARTU SJEZDU NA
IV. MSJ 1985 V JASNÉ, V NĚMŽ OB-
SADILA 22. MÍSTO. V KOMBINACI
BYLA ŠESTÁ. (FOTO R. KUBÍN). —
NA ZADNÍ STRANĚ OBÁLKY ZÁBĚ-
RY ZE ZLATÉ LYŽE ČESKOMORAV-
SKÉ VYSOČINY V NOVÉM MĚSTĚ NA
MORAVĚ A Z MISTROVSTVÍ ČSSR NA
ZADOVĚ, KTERÉ DOKUMENTUJÍ, ŽE
BĚŽECKÁ SEZÓNA NA NAŠICH TR-
TÍCH BYLA VE ZNAMENÍ BRUSLENÍ,
STEJNĚ JAKO ZÁVODY V ZAHRANIČÍ.
(FOTO J. TROUSIL)

Lyžařství

Ročník 71

Číslo 5

Vydává Československý svaz tělesné výchovy v nakladatelství Olympia v Praze. Šéfredaktor tělových. časopisů ing. Alexandr Žurman. Odborný redaktor časopisu Jaroslav Trousil. Řídí redakční rada: J. Trousil, předseda, ing. P. Borský, K. Eldřes, PhDr. F. Chovanec, J. Kotland, JUDr. O. Kulhánek, MUDr. F. Mách, R. Marek, J. Maršík, J. Máša, Z. Paulů, PhDr. J. Potměšil, dr. J. Soukup a Pavel Zelenka. Redakce: 115 88 Praha 1, Kliment-
ská 1. Tel. 23 14 88 4. Redakční uzávěrka: k 1. dni předcházejícího měsíce. Vychází jednou za měsíc. Vytiskla Stráž, tiskařské závody, n. p., Karlovy Vary. Cena 3 Kčs. Rozšiřuje PNS. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá administrace PNS, pošta a doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS - ústřední expedice a dovoz tisku Praha, závod 01, administrace vývozu tisku, Kafkova 19, 160 00 Praha 6. Uzávěrka tohoto čísla byla 1. dubna 1985. Neobjednané příspěvky se nevracejí.

ISSN - 0323 - 1445

40. výročí osvobození Československa

V květnu oslavujeme 40. výročí vyvrcholení národně osvobozenického boje českého a slovenského lidu a osvobození naší vlasti Sovětskou armádou. Květnovým povstáním bylo završeno dlouhé období, v němž se rozhodovalo o bytí či nebytí našich národů a naší národní svobody.

Pátého května 1945 se těžiště povstání přesunulo do Prahy. Komunistická strana vystoupila z ilegality jako jediná organizovaná politická síla a postavila se do čela povstání. Hlavní silou byly široké lidové masy, především dělnická třída pražských závodů. V nejkritičtější situaci přišla 9. května na pomoc bojující Praze Sovětská armáda. Boj českých vlastenců tak splynul s poslední velkou operací Sovětské armády na evropské frontě druhé světové války, již bylo dovršeno osvobození celého Československa.

Květnového povstání českého lidu se zúčastnilo 100 000 bojovníků, kteří znemožnili fašistickým vojskům zneužít českého prostoru. Přispěli tak k likvidaci okupační moci a k zániku Protektorátu Čechy a Morava. Povstání bylo nedílnou součástí mohutné antifašistické, protimperialistické a národně osvobozenické revoluční vlny, která se na sklonku druhé světové války zdvihla v mnoha zemích. Demonstrovalo před celým světem vyhraněný protifašistický postoj českého národa. Při všech snahách buržoazie strhnout na sebe jeho vedení vtiskla mu dělnická třída vedená Komunistickou stranou Československa lidový a revolučně demokratický ráz. Povstání bylo vyvrcholením národně osvobozenického boje československého lidu a součástí národní a demokratické revoluce.

Strategický cíl, který vtyčila KSČ v národně osvobozenickém boji, byl splněn. Fašistická diktatura byla svržena, byla obnovena svoboda a státní suverenita Československa. Moc přešla do rukou pracujícího lidu. Vedoucí silou vítězné národní a demokratické revoluce se stala dělnická třída v čele s KSČ.

Při oslavách 40. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou vzpomínáme také 140 000 sovětských hrdinů, kteří na našem území položili své životy za svobodu našeho lidu. Jsme hrdi na to, že ve společném boji bylo na věčné časy zpečetěno přátelství s naším osvoboditelem — Sovětským svazem, že KSČ jako vedoucí síla čestně obstála v národně osvobozenickém boji.

Nesmíme nikdy zapomenout, že to byl především Sovětský svaz, který nesl největší tíhu boje a který nám přinesl svobodu a že úspěchy, kterých jsme za čtyřicet let dosáhli, byly umožněny spoluprací se Sovětským svazem v politické, hospodářské, vědeckotechnické, vojenské a kulturní oblasti.

Čtyřicet let svobodného Československa za podpory stranických a státních orgánů znamenalo také mohutný rozvoj naší sjednocené tělesné výchovy. Lyžování patří mezi nejmasovější sporty v naší vlasti a zasáhlo snad do života každé rodiny. Stále větší počet občanů využívá blahodárného zimního pobytu na horách k osvěžení a načerpání nových sil k úspěšnému plnění pracovních úkolů. Každoročně se rozšiřuje počet lyžařských zařízení, vleků, sjezdových a běžeckých tratí. Stoupá počet lyžařských náborových soutěží a akcí, neustále roste základna jejich účastníků, takže často z důvodů ochrany přírody musí být limitována. Zájem o masové lyžařské závody a akce potvrdily tisíce startujících v Bílé stopě SNP, Jizerské padesátce, Po hřebenech Krkonoš, Šumavském maratónu, Ve stopě Jizerské padesátky a Zlaté lyže Českomoravské vysočiny a dalších závodech, jakož i nebyvalý zájem o splnění podmínek Spartakiádní vločky. Byl to důstojný příspěvek k úspěchu spartakiádních soutěží, jimiž sportovci oslavují letošní významné výročí.

Lyžaři v posledních čtyřiceti letech také úspěšně reprezentovali ČSSR v nejvýznamnějších mezinárodních soutěžích, na mistrovstvích světa a ZOH. K nejcennějším úspěchům patří zlatá medaile Jiřího Rašky ve skoku na středním můstku na ZOH 1968 v Grenoblu, vítězství Ladislava Rygla v závodě sdruženém na MS 1970 na Štrbském Plese a Karla Kodejšky na MS 1975 v letech v Kulmu, stříbrné medaile Stanislava Henycha na 50 km na MS 1974 ve Falunu a čs. běžkyň ve štafetě na ZOH 1984 v Sarajevu, vítězství Pavla Fízka ve skoku na MSJ 1977 v Sainte Croix a Martina Švagerka na MSJ 1984 v Trondheimu a řada dalších medailí z MS, ZOH, MSJ, Družby a významných mezinárodních závodů.

Při letošním významném výročí všichni funkcionáři, trenéři, závodníci a členové lyžařských oddílů si uvědomují, že jenom kvalitní a poctivou prací naplní odkaz národně osvobozenického boje, odkaz bojovníků za naši svobodu a socialistický dnešek. Jedině tak důstojně splníme svoje úkoly odpovídající historickému významu této před čtyřiceti lety započaté slavné epochy.

PAVEL JÍLEK, předseda PVK VSL ÚV ČSTV

Finále SP skokanů ozdobou Tatranského poháru

Finálové závody Světového poháru 1984—85 skokanů byly ozdobou jubilejního XX. ročníku Tatranského poháru, který již tradičně patří k významným mezinárodním událostem závěru sezóny v klasických disciplínách. Na Štrbské Pleso 21.—24. března přijeli reprezentanti patnácti zemí: Finska, Francie, Itálie, Jugoslávie, Maďarska, NDR, Norska, NSR, Polska, Rakouska, Rumunska, Švédska, Švýcarska, USA a ČSSR, pouze skoky však byly kvalitní světovou soutěží. V bězích mužů i žen byla postrádána hodnotná mezinárodní konkurence, závod sdruženářů přece jen soustředil několik závodníků dobré úrovně a zásluhou čs. reprezentantů měl zajímavý průběh. Běžecké tratě zkušení organizátoři úspěšně připravili, hodnotným závodům skokanů byl na závadu trochu zdlouhavý průběh.

NYKÄNEN ZAZÁŘIL I NA ŠTRBSKÉM PLESE

Českoslovenští příznivci sportu dobře dovedou odhadnout kvalitu soutěží, což se nejlépe projevilo na návštěvách skokanských závodů, které soustředily na startu světovou skokanskou elitu. V sobotu přihlíželo bojům na středním můstku 20 000 diváků a návštěva v hledišti při nedělní

soutěži na devadesátce byla asi 60 000 obdivovatelů lyžování. Ústřední postavou XX. ročníku Tatranského poháru byl jednadvacetiletý mistr světa ve skoku a v letech, olympijský vítěz Fin Matti Nykänen, jehož autogram u tatranských sběratelů byl nejceněnější. Zvítězil na středním můstku, v němž měl nejdelší skok 88,5 m ve druhém soutěžním kole z 85 startujících, ve zkušebním kole skokem 119 m překonal rekord devadesátky, vybojoval prvenství v tomto závodě i primát ve Světovém poháru skokanů 1984—85. Obklopen lovcí autogramů jen s největšími obtížemi se prodíral na stupně vítězů k závěrečnému ceremoniálu po skončení závodu za skandování mládeže: „Nykänen, Nykänen...“

SPOKOJENÝ TROJNÁSOBNÝ VÍTEZ

Matti Nykänen si odvázel z Tatranského poháru tři poháry a vázy z křišťálového skla: za vítězství ve finálovém závodě na středním i velkém můstku a za prvenství v šestém ročníku SP skokanů: „Letošní sezóna byla pro mne úspěšná,“ prohlásil v rozhovoru s novináři. „Její začátek po podzimním zranění nebyl však snadný. Tentokrát to trvalo déle ve srovnání s předchozími závodními obdobími než jsem se dostal do formy. Bylo to fyzicky mnohem náročnější a teprve po mistrovství světa v Seefeldu jsem byl spokojen se svou formou a manko z první části SP jsem dohonil. Rakušané byli nebezpečnými soupeři, vždyť po první periodě jsem měl na Feldera ztrátu 36 bodů. Závody ve Vysokých Tatrách byly skutečným finále a měly patričnou atmosféru. Závěrečná soutěž na devadesátce byla časově náročná a vyžadovala dobré nervy.“

Závod na středním můstku byl pro Nykänena velmi důležitý, chtěl-li si zachovat vyhlídky na celkové vítězství před dosud vedoucím Felderem. Jeho průběh byl trochu nečekaný, neboť po prvním kole byl v čele Nor Vegard Opaas. Nykänen na druhém místě měl na něho ztrátu 2,1 bodu. Nezervózněl však a po domluvě krátkovinnou vyslačkou se svým tre-

nérem se soustředil na druhé kolo a stylově dobrým nejdelším skokem soutěže 88,5 m si zajistil prvenství před velmi dobře skákajícím Rakušanem Richardem Schallertem, bojujícím za svého krajana Feldera. Kdyby byl totiž Schallert zvítězil, tak si Nykänen nepřipisoval body do SP. „Nykänen vyhrál zaslouženě,“ prohlásil Schallert po závodě. „Je mistrem na každém můstku, dnes to znovu dokázal.“

Na československé skokany na středním můstku zbyla dvě místa v první desítce, ale až v druhé polovině. Sedmý skončil dvěma vyrovnanými skoky Miroslav Polák a osmý byl Jiří Parma, který v závěru náročné sezóny měl klesající formu a nebyl se svými výkony spokojen. Do Světového poháru ještě bodovali jednatý Jiří Malec a patnáctý Bohumil Vacek. Pavel Ploc po nezdařeném druhém skoku (63 m) skončil až předposlední padesátky nejlepších, kteří postoupili do druhého kola.

Na velkém můstku Nykänen dominoval. Náročný závod začal již v 10 hodin tréninkovým kolem, po němž následovalo zkušební a potom dvě soutěžní kola. Po prvním vedl Rakušan Ernst Vettori se 117,6 bodu za nejdelší skok kola 115,5 m, oceněný stylovými rozhodčími třikrát známkou 18,5, jednou 18,0 a 19,0 b. Nykänen byl až třetí se 110,0 b. (111,5 m) za opět dobře skákajícím Schallertem 114,0 (114 m). Ve druhém kole Nykänen skočil nejdále — 115 m a rozhodl o svém prvenství před Vettoriem a Schallertem.

Z čs. reprezentantů i tentokrát byl nejúspěšnější Polák před Parmou,

kteří shodně jako na středním můstku obsadili sedmé a osmé místo. Vacek bodoval dvanáctým a Podzimek patnáctým pořadím. Pavel Ploc byl až 22.

V BĚZÍCH ÚSPĚCHY ČS. REPREZENTANTŮ

V běžeckých závodech při slabé mezinárodní konkurenci podle očekávání byli úspěšní čs. reprezentanti a reprezentantky. V soutěži žen chyběla na startu onemocnělá Viera Klimková, která v letošní sezóně měla nejlepší výsledky z našich běžkyň. Na 10 km zvítězila Alžběta Havrančíková před Dagmar Švubovou a Marcelou Jebavou, na 5 km Dagmar Švubová, následována Havrančíkovou a juniorkou Annou Janouškovou.

V soutěži mužů na 30 km byl nejrychlejší Miloš Bečvář před dalšími členy reprezentačního týmu Ladislavem Švandou a Petrem Lisičanem, patnáctku vyhrál Švanda, následován Lisičanem a Jiřím Švubem.

Potěšily přiměřené časové ztráty nejlepších juniorů a junierek, kteří přicházejí v úvahu pro doplnění reprezentačních kolektivů v nové sezóně.

VÍTEZSTVÍ KLIMKA V ZÁVODĚ SDRUŽENÉM

Závod sdružený získal na zajímavosti, že byl uspořádán Gundersenovou metodou. Přinesl úspěch čs. reprezentantům Janu Klimkovi a junioru Františku Repkovi, kteří obsadili první dvě místa před nejlepším zahraničním účastníkem Lotharem Hopferem (NDR). Mezinárodní konkurence

Poháry byli vyznamenáni tři nejlepší skokani SP 1984—85 po skončení závodů na Štrbském Plese. Zleva druhý Rakušan Felder, uprostřed vítězný Fin Nykänen a vlevo třetí Vettori (Rakousko). (Foto J. Trousil)

Generální sekretář FIS Gian-Franco Kasper (Švýcarsko) — druhý zprava — přihlížel finále SP skokanů s čs. funkcionáři taj. Svazu lyžování ÚV ČSTV Janem Vedrálem, předsedou VSL SÚV ČSTV dr. Martinem Schellingem a předsedou mezinárodní komise VSL ÚV ČSTV Jánem Mrázem. [Foto J. Trousil]

35 sdruženářů byla kvalitnější než v závodech běžců. Tentokrát čs. sdružení nezáváhali a zajistili si dobrou pozici, zejména Klimko, již ve skoku. Porazil Glanzmanna (Švýcarsko) a Dotzauera (NDR), kteří na letošním MS v Seefeldu byli daleko před ním (pátý a šestý). Mělo by to být povzbuzení pro další zlepšení výkonnosti v této disciplíně, která v nedávné minulosti přinášela čs. lyžování cenné úspěchy.

Organizátoři Tatranského poháru přivítali na závodech také generálního sekretáře Mezinárodní lyžařské federace FIS Gian-Franca Kaspera. Se zájmem sledoval zejména finálovou soutěž Světového poháru skokanů a oceňoval velký zájem diváků. Technickým delegátem FIS při závodech skokanů byl nový předseda skokanské komise FIS Nor Torbjörn Yggseth, běžeckých závodů Rumun Alexandru Fortzu a závodu sdruženářů Jugoslávce Pavel Krznarič.

PŘEHLED VÝSLEDKŮ XX. TATRANSKÉHO POHÁRU

Muži

30 km: 1. Miloš Bečvář 1:27:27,7, 2. Ladislav Svanda — 1:06,7, 3. Petr Lisičan — 2:14,2, 4. Švub — 2:42,1, 5. Korunka — 2:59,9, 6. Georgiev (všichni ČSSR) — 3:57,0, 7. Augustiňák (ČH Štrbské Pleso) — 5:40,1, 8. Vaněk — 6:13,4, 9. Beneš (oba Dukla Liberec) — 7:13,0, 10. Straník (TJ Nové Město na Moravě) — 7:21,6. — Z 31 startujících 18 bylo klasifikováno.

Závod sdružený: 1. Ján Klimko 428,965 (224,7 a 204,895), 2. František Repka (oba ČSSR) 426,200 (206,2 a 220,000), 3. Lothar Hopf (NDR) 417,230 (211,0 a 206,230), 4. Gunka (Polsko) 414,015, 5. Dotzauer (NDR) 399,715, 6. Pitoňák 391,745, 7. Frák (oba ČSSR) 386,135, 8. Glanzmann (Švýcarsko) 385,820, 9. Kopal 385,410, 10. Pustějovský (oba ČSSR) 384,045, 11. Mosele (Itálie) 382,655, 12. Peterka (ČSSR) 379,320, 13. Leonhardt (NDR) 375,525, 14. Schwarz (Rakousko) 370,245, 15. Plecháč (ČSSR) 365,420. — Z 35 startujících 31 bylo klasifikováno.
Skok: 1. Klimko 224,7 (83 a 85), 2. Bařia (Polsko) 216,9 (82,5 a 85), 3. Gunka 215,6 (83,5 a 83,5), 4. Hopf 211,0 (78,5 a 85), 5. Pustějovský 209,0 (82,5 a 81), 6. F. Repka 206,2 (79 a 81,5). — **15 km:** 1.

F. Repka 44:35,7, 2. Hopf — 1:31,8, 3. Dotzauer — 1:31,9, 4. Klimko — 1:40,7, 5. Frák — 1:47,1, 6. Glanzmann — 1:55,2.

Skok na středním můstku — finále Světového poháru (P 70 m): 1. Matti Nykänen (Finsko) 221,0 (85 a 88,5), 2. Richard Schallert (Rakousko) 219,6 (84,5 a 87,5), 3. Vegard Opaas (Norsko) 218,4 (86 a 86,5), 4. Kalso (Finsko) 214,9 (83 a 87), 5. Tepeš (Jugoslávie) 211,2 (84 a 84), 6. Weissflog (NDR) 210,1 (82,5 a 84,5), 7. Polák 210,0 (83,5 a 82,5), 8. Parma (oba ČSSR) 206,3 (82,5 a 81,5), 9. Deckert (NDR) 203,0 (81,5 a 82), 10. Neuländtner (Rakousko) 201,9 (81 a 84), 11. Malec (ČSSR) 200,4 (79 a 86), 12. Vettori 197,2 (77 a 83,5), 13. Felder (oba Rakousko) 196,1 (80 a 79,5), 14. Bauer (NSR) 194,7 (81 a 79,5), 15. Vacek (ČSSR) 194,6 (77,5 a 82), 16. Tomáš (Itálie) 194,1 (79,5 a 81,5), 17. Ulaga (Jugoslávie) 194,0 (79,5 a 81,5), 18. Mewborn 191,7 (77,5 a 83), 19. Holland (oba USA) 191,2 (77,5 a 83), 20. T. Ploc 190,2 (78 a 82,5). — 26. Dluhoš 187,4 (78,5 a 79), 34. Podzimek 182,5 (74 a 79,5), 35. Jelenský (181,2 (77,5 a 78), 43. Slušný 173,7 (76,5 a 74), 49. P. Ploc 159,6 (84 a 63), 52. Švagerko 83,4 (74,5). — Startovalo 85 skokanů.

Skok na velkém můstku — finále Světového poháru (P 90 m): 1. Matti Nykänen 225,9 (111,5 a 115), 2. Ernst Vettori

225,3 (115,5 a 109,5), 3. Richard Schallert 216,2 (114 a 107), 4. Neuländtner 205,6 (107 a 107,5), 5. Fidjestøl (Norsko) 202,1 (108 a 106,5), 6. Weissflog 201,4 (108,5 a 103), 7. Polák 198,9 (103,5 a 108), 8. Parma 197,2 (101,5 a 104,5), 9. Holland 194,8 (103 a 107), 10. Kalso 194,7 (104,5 a 104), 11. P. Fijas (Polsko) 191,6 (104,5 a 105), 12. Vacek 191,5 (102 a 103,5), 13. Colin (Francie) 188,1 (104 a 103), 14. Tepeš 186,9 (102 a 102), 15. Podzimek 186,5 (102,5 a 100,5), 16. Jelenský 185,7 (103,5 a 100), 17. Klausner (NSR) 185,1 (98 a 104), 18. Mewborn 181,8 (105 a 97,5), 19. Konopacke (USA) 181,7 (99,5 a 104), 20. Hansson (Norsko) 181,0 (99,5 a 98,5). — 21. Malec 178,1 (96 a 106), 22. P. Ploc 177,6 (99 a 100,5), 25. T. Ploc 176,8 (101,5 a 98,5), 31. Dluhoš 169,1 (97 a 97,5), 33. Slušný 167,9 (96,5 97,5), 40. Švagerko 161,0 (96,5 a 94).

15 km: 1. Ladislav Svanda 39:58,7, 2. Petr Lisičan — 6,3, 3. Jiří Švub — 43,2, 4. jun. Petrásek — 44,1, 5. Benc — 45,0, 6. Bečvář — 1:14,8, 7. jun. Korunka — 1:15,7, 8. Janoušek — 1:52,4, 9. jun. Nýč (všichni ČSSR) — 1:57,2, 10. jun. Lautner (NDR) — 1:59,7, 11. Vaněk (Dukla Liberec) — 2:02,6, 12. Baranyk (Nové Město na Moravě) — 2:09,7, 13. Teplý (Dukla Liberec) — 2:10,5, 14. jun. Jebavý — 2:14,2, 15. jun. Petruch (oba ČSSR) — 2:31,6. — Ze 62 startujících bylo 59 klasifikováno.

Ženy a juniorky

10 km: 1. Alžběta Havrančíková 30:55,8, 2. Dagmar Švubová — 7,6, 3. Marcela Jebavá — 11,4, 4. jun. Janoušková — 15,6, 5. Paulů (všechny ČSSR) — 36,0, 6. jun. Kuhfittigová (NDR) — 48,6, 7. Svobodová (ČSSR) — 1:08,7, 8. Ruchalaová (Polsko) — 1:16,2, 9. jun. Šimůnková — 1:49,4, 10. jun. Nedomeleová (obě ČSSR) — 2:03,8, 13. Toporová-Huciánská (Polsko) — 2:09,2, 14. jun. Drescherová (NDR) — 2:11,2, 15. jun. Kynčlová (ČSSR) a jun. Cerovská (ČH Štrbské Pleso) obě — 2:15,3. — Ze 30 startujících bylo 29 klasifikováno.

5 km: 1. Dagmar Švubová 14:26,7, 2. Alžběta Havrančíková — 5,6, 3. jun. Anna Janoušková — 13,0, 4. jun. Kuhfittigová — 14,6, 5. jun. Starša (ČSSR) — 16,2, 6. Paulů — 18,7, 7. Jebavá — 25,5, 8. jun. Malterová — 32,2, 9. Ruchalaová — 33,9, 10. Svobodová — 41,1, 11. jun. Nedomeleová — 46,1, 12. jun. Šimůnková — 46,7, 13. jun. Rádlová — 49,0, 14. jun. Balázová — 53,8, 15. jun. Kučerová (obě ČSSR) — 54,9. — Všech 38 startujících bylo klasifikováno.

JAROSLAV TROUSIL

Nejlepší sdruženáři na XX. Tatranském poháru. Zleva druhý F. Repka, vítěz J. Klimko a třetí L. Hopf (NDR) [Foto J. Trousil]

FIS před těžkým problémem

Poslání Mezinárodní lyžařské federace je definováno v čl. 002 statutu; vypočítává 6 cílů, prvním z nich je podpora lyžařského sportu, kontrola a řízení jeho vývoje. Uvážíme-li obrovský rozvoj, počínaje vrcholovým lyžováním až po miliónové masy v běžeckých stopách, na sjezdových tratích a svazích, můžeme říci, že FIS a její členské svazy plní své základní poslání na jedničku. Jistě nezačal každý lyžař lyžovat na podnět FIS nebo národního lyžařského svazu, většinou z nich ta tři písmena ani národní svaz mnoho neříkají. Nicméně nejsilnějším podnětem pro rozvoj lyžařského sportu byly nepochybně národní a mezinárodní závody, řízené svazy a federací na základě pevně stanovených pravidel. Lyžařská mistrovství, pořádaná v klasických disciplínách od r. 1924, v disciplínách sjezdových od r. 1931 a Zimní olympijské hry každý čtvrtý rok, jejichž hlavní programovou náplň tvoří lyžařský sport, byly a jsou velkým stimulem rozvoje a často znamenaly i markantní etapy vývoje lyžování a jeho techniky. Také media přispěla k nebývalé popularitě lyžařského sportu, bez jejich působení si jeho obrovský rozvoj nedovedeme představit.

FIS A MASOVÉ LYŽOVÁNÍ

Při retrospektivním pohledu na lyžařský sport posledních 20—30 let se nám jeho rozvoj jeví jako fenomén — člověk, žijící v přetechizovaném světě, chce udělat něco pro své zdraví, být fit. Kdo by se byl odvážil před 20 lety předpovědět onu renesanci běhu, dokumentovanou milióny lyžařů a turistů v běžecké stopě a desítkami tisíc účastníků v masových bězích po celém světě. Také sjezdový sport se stal masovým sportem, jehož spontánní rozvoj nezná hranic.

Pro masové lyžování, které v prvních desetiletích existence FIS bylo ponecháno převážně samo sobě, vytvořila federace během let a pak zejména v rámci nové úpravy své organizační struktury v r. 1983, adekvátní instrumentária. Vedle hlavních komisí, řídicích vrcholový sport jednotlivých disciplín, byly vytvořeny speciální komise a subkomise, komise pro otázky mládeže a dětí, pro rekreační lyžování, komise pro závodníky zvláštní kvalifikace (pro sjezdaře měst, závodníky podniků, vysokoškoláky, veterány), dokumentující snahu FIS věnovat nezávadnímu a masovému lyžování větší pozornost nežli v letech minulých. Na úseku běhu sledují stejný cíl subkomise pro lyžaře z rovinatých zemí a subkomise pro masové běhy.

Až potud by se zdálo, že je vše v pořádku, že FIS drží otěže vývoje svého sportu pevně v rukách. To platí s jistými výhradami o široké oblasti masového sportu. Zcela rozdílná však je situace v oblasti závodního sportu.

Divák a závodní lyžařský sport

V posledních letech vypukla nezvyklá aktivita na straně závodníků, trenérů, federace a jejich odborných komisí, pořadatelů závodů, výroby a obchodu. Tato superaktivita není žádným specifickým lyžařským závodním sportem, zachvátila takměř všechny sporty, některé jako lyžování ve větším, jiné v menším rozsahu. Vrcholový lyžařský sport prodělal během posledních tří desetiletí fundamentální změny a stal se veřejnou záležitostí, jeho další vývoj se v nemalé míře stává závislým také na divákovi. Požadavek po větší atraktivnosti závodů se táhne jako červená nit programovými prohlášeními řídicích pracovníků všech lyžařských disciplín. Vyhovět tomuto požadavku nebude

tak jednoduché, jak se na první pohled zdá, neboť vyžaduje nejtěsnější kooperaci zájmů různých partnerů, především televizních společností, pořadatelů, poolů a federace. **Není pochyb o tom, že federace učiní vše, aby závodní lyžařský sport strukturálně zdokonalila, zabránila jeho přemrštěné, nezdravé komercializaci případně profesionalizaci; musí zůstat natolik silná, aby za všech okolností byla schopna uplatnit svou řídicí funkci. Budoucnost závodního lyžařského sportu nesmí být vykupována za každou cenu, ani nesmí být pokládána za osudovou záležitost, tu bude nutno v nejbližších letech probojovat v souladu s literou a duchem základního článku statutu FIS.**

Sjezdový sport a výhled

Podívejme se poněkud blíže na současnou situaci ve sjezdovém sportu a na jeho výhled v nejbližších letech. Odborníci, mezi nimi Serge Lang, předseda komise pro SP, předpokládají, že během několika týdnů, měsíců, nejdéle však během příštích tří závodních sezón, přijme sjezdový sport novou dimenzi, dostane novou tvář (viz Lyžařství 2/85 — Perspektiva závodního sjezdového sportu). Očekávané změny během tohoto krátkého období mají být rozsáhlejší, nežli rozsah změn v posledních 38 letech, od prvních sjezdových závodů na Arlbergu v r. 1928 do založení SP v r. 1966. Podobu sjezdového sportu na konci tohoto vývoje nelze ovšem ještě odhadnout. Je např. známo, že seznam požadavků specialistů ve sjezdu obsahuje mimo jiné i vyplácení finančních odměn. Známo je také, že mezi sjezdaři je řada jezdců, které podle stávajících předpisů je nutno pokládat za profesionály. Závažnější budou odpovědi na další otázky, např. někteří jezdci požadují, aby mohli uzavírat reklamní smlouvy s obchodem a výrobou přímo, nikoli prostřednictvím svazu, jinými slovy obnovit nedávno zrušenou B-licenci. Při tom není známo, jsou-li vůbec ochotni zachovávat loajalitu vůči svému svazu a federaci.

Některé náměty

Na úseku závodním a v oblasti závodních pravidel dostávají některé myšlenky a náměty, např. snaha po větší atraktivnosti závodů, již konkrétnější podobu:

- letošní Světové série byly naplánovány do Sansicaria (24.—27. 11.

1984). Tam nebyl sníh, proto byl slalom mužů a žen uspořádán na nedalekých svazích Monte della Luna, a to za výborných podmínek a aplikace nové prováděcí formule. Totéž se dá říci o obou obřích slalomech, náhradně připravených v Puy-Saint-Vincent. Serge Lang komentoval výsledky testů nové formule velice příznivě, charakterizoval je jako milníky budoucího vývoje obou disciplín;

- závodu ve sjezdu má být vrácena technická obtížnost; skoky a úseky vyžadující mimořádnou odvahu jezdce, mají podnítit zájem diváků. Propagačně využít má být těžký sjezd na MS 1985 v Bormiu;

- ženy mají dostat příležitost absolvovat sjezd na některé ze zvlášť těžkých tratí: na Hahnenkamm, na Lauberhornu, ve Sv. Antonu, v Garmisch-Partenkirchenu, v Aspenu. Michela Figiniová, olympijská vítězka 1984, souhlasí a je myšlenkou nadšená. Lyžařkám by byla dána stejná šance jako atletkám, které na posledních OH sklídily v běhu na 1500 metrů a v maratónu velký úspěch;

- V létě 1985 se v Andách v Jižní Americe, pojedou tři sjezdy, zařazené do programu SP. První návštěva sjezdařů SP jižní hemisféry přispěje k propagaci světovosti závodního lyžování;

- poprvé figuruje závod ve sjezdu v programu SP pod nezvyklým termínem 31. 12. 1985. O rok později je stejný termín předurčen pro Schladming. To odpovídá starému požadavku sjezdařů, aby se sjezdy SP jely non stop, počínaje začátkem prosince a koncem ledna konče, tedy v době pro média, obchod a cestovní ruch obzvláště příznivé. Sjezdaři by se nad podobným kalendářem měli zamyslet, přechodem do tábora profesionálů by nic nezískali a pokud by to přesto udělali, museli by o přízeň diváka podstoupit těžký boj se závodníky SP;

- 9. 12. 1981 se v La Villa v Itálii poprvé jel superobřích slalom, 1983 poprvé také ve SP. V únoru 1987 se pojede na MS v Crans Montaně a o rok později i na ZOH 1988 na Mount Allen v Kanadě. Dá se říci, že superobřích slalom se v dějinách lyžařství stal disciplínou s přímo kolmým startem. Zařazení sjezdu a slalomu do programu ZOH trvalo 9 let, obřích slalom čekal dalších 14 roků. Superobřích slalom se pro diváka má stát nejatraktivnějším závodem.

Závod ve sjezdu problémem čís. 1

Vraťme se ještě krátkou úvahou k závodu ve sjezdu, představující t.č. pro federaci problém čís. 1. Jde o známé záměry několika jezdců o profesionalizaci závodu ve sjezdu. V zahraničním tisku je možno se dočíst mnoha rozporných soudů, jedni tvrdí, že všechny plány na profi-cirkus ve sjezdu byly pochovány, jiní předpokládají první sjezd profesionálů ještě v této sezóně.

Jaká jsou fakta? V Malbulnu 27. 3. 1984 založilo osm sjezdařů oficiálně a dokonce slavnostně Mezinárodní sdružení sjezdařů — International Association of Downhill Racers — IADR (Lyžařství 9/84 — Druhá rebelie sjezdařů). V mezidobí bylo sdružení „vhodně“ překřtěno na Profesionální sdružení sjezdařů — Professional Downhill Racers Association — PDRA.

Na přelomu roku 1984 bylo o PDRA známo toto: statut sdružení má čtyři stránky, je provázen zakládající listinou s 8 podpisy (dva z nich s právně platnou plnou mocí). Zakladatelé jsou nositeli tří olympijských medailí, jednoho titulu MS, v údobí od 1973 až 1984 zvítězili ve 44 závodech SP. Sdružení si stanovilo dva cíle: zastupovat specifické zájmy závodníků ve sjezdu, plánovat vytvoření sjezdového profi-cirkusu. Začátkem roku vyšly najevo konkrétní představy, plány a projekty PDRA, z nichž je zřejmé, že **sdužení fakticky i právně dále existuje a že se pokouší své plány uvést postupně ve skutek.** Vedle osmi zakládajících členů je do práce sdružení zapojeno několik prominentních osobností. Vedoucí činníci exekutivy jsou: Dr. Gerold Krims, do roku 1978 vedoucí odboru sportu firmy Fischer, ve funkci ředitele projektu, Charly Kahr, šéftrenér rakouského reprezentativního družstva, je uváděn jako místopředseda, odpovědný za sportovní úsek, na stejné úrovni stojí Lucky Schmidleitner, jeden z nejúspěšnějších producentů rakouské televize, který má odpovídat za „techniku“. K financování projektu se sdružily tři společnosti: B. S. Inovation G. m. b. H. Vídeň a její dvě sesterské společnosti SBI International, Razzini and Associates ve Vancouveru a Washingtonu.

V provizorním kalendáři sdružení jsou uváděna tato místa: Kitzbühel, Wengen, Megève, Cortina d'Ampezzo, Garmisch-Partenkirchen, Aspen, Vail, Sun Valley, Lake Placid, Jackson Hole, Park City, Mamouth Mountain a Snowbird.

Mnoho napovídají jednání a korespondence některých vedoucích činníků sdružení, např. jeho předsedy Franze Klammera: 4. 6. 1984 prohlásil švýc. novináři Richardu Hegglinovi, že profesionální sjezdový pohár je mrtev; 17. 8. 1984 zaslal SBI International plnou moc k zahájení jednání se sponzory a televizními společnostmi o provedení MS profesionálů asi s deseti závody; na 12. 10. 1984 byla plánována druhá schůzka zástupců PDRA se zástupci FIS, Klammer požádal o její odložení atd.

Tolik základní fakt k situaci kolem plánovaného profi-cirkusu sjezdářů začátkem roku 1985.

Slovo závěrem

Závodní lyžařský sport vrcholové úrovně ve všech disciplínách, především ale v disciplínách sjezdových, je úzce spjat s výrobou a obchodem. Poloprofesionální rysy závodního sjezdového sportu umožnily postupný růst jeho výkonnostní úrovně až k hraničním lidským možnostem. Závod ve sjezdu v dnešní jeho podobě může být podroben analýze, může doznat i pronikavých změn. O tom je možno s PDRA jednat, kontakty s federací byly již navázány. Představy o meri-

torním jednání mohou být různé, jisté však je, že by šlo o jednání závažná s dalekosáhlým dopadem na celé sjezdové lyžování vrcholové úrovně. **Tak či onak závod ve sjezdu musí zůstat integrální součástí sjezdového lyžování; nesmí být dovoleno je rozbit profesionalizací jedné z jeho disciplín.** Dosud není ještě nic rozhodnuto, rukavice však byla hozena. **Nedojde-li ke smíru, musí národní lyžařské svazy a federace být připraveny v hodinu H zaujmout stanovisko a sáhnout k vhodným opatřením.**

Dr. OTTO KULHÁNEK
člen mezinárodní komise
VSL ÚV ČSTV

Devatenáct medailí na X. ZSSA

Českoslovenští lyžařští reprezentanti vybojovali na X. zimní spartakiádě přátelových armád 23. února až 2. března v Sovětském svazu devatenáct medailí, z toho sedm zlatých, po šesti stříbrných a bronzových. V běžeckých disciplínách a v závodě sdruženém se soutěžilo ve Skole, zimním středisku vzdáleném 120 km od Lvova, ve skocích a sjezdových disciplínách v Raubiči (30 km od Minska).

X. ZSSA byla významnou politicko-spoolečenskou událostí, spojenou se 40. výročím vítězství nad fašismem a 30. výročím založení Varšavské smlouvy. Přispěla k prohloubení bratrských svazků přátelových armád socialistického společenství. Její význam potvrdila účast prvního zástupce ministerstva obrany SSSR a hlavního velitele vojsk Varšavské smlouvy maršála SSSR V. Kulikova a nejvyšších stranických a státních představitelů Běloruské socialistické republiky při slavnostním zahájení i zakončení soutěží. Soutěžili se zúčastnili sportovci armád Bulharska, ČSSR, Maďarska, Mongolska, NDR, Polska, Rumunska a SSSR.

Vrcholoví sportovci ČSLA dosáhli dosud nejlepších výsledků v historii zimních spartakiád. Ve sjezdových disciplínách František Zeman vybojoval tři zlaté medaile vítězstvím v obou obřích slalomech a v kombinaci,

k nimž připojil ještě stříbrnou ve slalomu. Další nejčestnější kovy si odvezli skokani: Bohumil Vacek zvítězil na středním, Ladislav Dluhoš na velkém můstku, na němž patřilo zlato také vítěznému čs. družstvu ve složení Peter Číž, Miroslav Polák, Ladislav Dluhoš a Bohumil Vacek. Zbývající prvenství vybojoval Miroslav Kolář ve slalomu.

PŘEHLED VÝSLEDKŮ

30 km: 1. Sachnov 1:24:21,21, 2. Smirnov — 5,49, 3. Burlakov (všichni SSSR) — 58,27, 4. Benc — 1:16,34. — 10. Lisičan 11. Svanda, 12. Bečvář, 16. Georgiev. Svub pro zdravotní potíže závod nedokončil.

15 km: 1. Sachnov 40:45,11, 2. Svanda — 8,94, 3. Burlakov — 15,66. 8. Bečvář, 11. Lisičan, 12. Svub, 16. Georgiev. **4x10 km:** 1. SSSR (Sachnov, Devtjarov, Burlakov, Smirnov) 1:53:57,41, 2. ČSSR (Bečvář, Lisičan, Benc, Svanda) — 51,13, 3. NDR (Erle, Ulrich, König, Machmert) — 6:06,28.

Závod sdružený: 1. Červjakov 425,50, 2. Těrentěv (oba SSSR) 422,00, 3. Peterka 421,95. — 6. Kopal 413,30, 11. R. Kumpošt 396,95, 13. Plecháč 388,65, 17. Kerda 361,20. — **Družstva:** 1. SSSR [Těrentěv, Červjakov, Glazyrin] 638,7, 2. ČSSR [Dvořák, Kopal, Peterka] 576,6, 3. Polsko [Pawlusiak, Kawulok, Szatko] 576,5.

Skok na středním můstku (P 70 m): 1. Vacek 221,1, 2. Černajev 219,8, 3. Karetnikov (oba SSSR) 214,6, 4. Dluhoš 212,5, 5. Polák 210,7. — 10. Slušný, 13. Mayer, 20. Číž.

Skok na velkém můstku (P 90 m): 1. Dluhoš 217,5, 2. Vacek 216,3, 3. Číž 208,2. — 6. Slušný 206,9. — **Družstva:** 1. ČSSR [Číž, Polák, Dluhoš, Vacek] 627,5, 2. SSSR [Tarakov, Golovčikov, Karetnikov, Černajev] 626,9, 3. Bulharsko [Taněv, Pětkov, Božičkov, Brejčev] 567,1.

Obří slalom I.: 1. Zeman 2:29,91, 2. Timofejev (SSSR) — 3,62, 3. Kolář — 4,08. — 6. Hermánek — 5,76, 13. Ilanovský, 19. Udatný.

Obří slalom II.: 1. Zeman 2:42,40, 2. Nosov (SSSR) — 1,33, 3. Kolář — 1,42, 4. Hermánek — 5,76. — 9. Ilanovský, 21. Udatný.

Slalom: 1. Kolář 1:35,71, 2. Zeman — 0,97, 3. Hermánek — 1,55. — Udatný a Ilanovský závod nedokončili.

Trojkombinace: 1. Zeman 7,86, 2. Kolář 27,73, 3. Hermánek 55,07 b.

Pět nejlepších závodnic na 10 km na Tatranském poháru. Zleva druhá D. Šubová, vítězka A. Havančíková, třetí M. Jebavá, čtvrtá A. Janoušková a pátá B. Paulů (Foto J. Trousil)

Hodnocení MS 1985 ve Valtellině

Každá vrcholná sportovní soutěž je významným mezníkem ve vývoji daného sportovního odvětví a dosažené výsledky jsou prokouškou tréninkových systémů i odrazem postavení sportu v jednotlivých zemích. Je proto přirozené pokusit se zamyslet nad postavením a perspektivou sjezdových disciplín a snažit se vyvodit závěry pro další směry v přípravě a zabezpečení.

28. mistrovství světa v italské Valtellině bylo o to významnější a zajímavější, že se poprvé v historii lyžování konalo bezprostředně po ZOH,

(kde mimo jiné některé alpské země neuspěly podle svých představ) a na počátku nového olympijského cyklu. Došlo k nové periodizaci vrcholných soutěží v OH

cyklu (MS v nepárových — lichých letech 1985, 1987, ZOH 1988, MS 1989 atd.), které daleko důkladněji prověřily sílu jednotlivých zemí. Je nutné si uvědomit, že tato změna v periodizaci není pro nás výhodou, neboť nemáme široký kádr špičkových reprezentantů (to se týká všech lyžařských disciplín) a opíráme se jen o jednotlivce — osobnosti. Změna periodizace klade zvýšené nároky nejen na sportovce, ale také na trenéry, realizační týmy a všechny články zabezpečení přípravy. Tuto skutečnost je třeba si důkladně uvědomit při tvorbě plánů na nový RTC 1985—86.

Padesát čtyři let uplynulo od konání 1. MS (1931 Mürren) a za tuto dobu prošly sjezdové disciplíny bouřlivým vývojem ve všech směrech až k dnešní podobě. Změnou periodizace se již v Sarajevu neudělovaly medaile FIS současně za MS (jak bylo v minulosti pravidlem) a počet disciplín se podruhé zopakoval, jako na předchozím 27. MS ve Schladmingu: sjezd, slalom, obří slalom a kombinace. Soutěžilo se celkem o 24 medailí, přičemž již nyní je schváleno pro rok 1987 na 29. MS v Crans-Montane rozšíření o další disciplínu — superobří slalom a tím zvýšení počtu medailí na 30. Z těchto tendencí je nutné vycházet při koncipování nové metodiky přípravy, viz Základní programové materiály (1983) kapitola — Prognóza sjezdových disciplín.

Československá účast na 28. MS z historického pohledu byla u mužů popatnácté, u žen potřinácté a reprezentací byli pověřeni: muži po neúčasti na XIV. ZOH dostali opět příležitost a po důkladném zvážení v subkomisi byli navrženi dva závodníci.

Výkonnostní cíl: do 15. místa v kombinaci, do 20. místa v disciplíně.

Skutečnost: 13. místo v kombinaci Kolář, 18. místo ve slalomu Kolář.

Družstvo žen na základě předcházejících výsledků bylo nominováno v počtu pěti závodnic: Jana Gantnerová — 1959, Slavia UK Bratislava (SVS MŠ SSR Bratislava), členka repr. družstva od RTC 1975—76. Účast na MS v letech 1978, 1982, na ZOH 1976, 1980, 1984. — Olga Charvátová — 1962, Vysoké školy Praha (SVS MŠ ČSR Praha) členka repr. družstva od RTC 1976—77. Účast na MS v letech 1978, 1982, na ZOH 1984. — Alexandra Mařasová — 1965, SVS-M Vrchlabí,

členka repr. družstva od RTC 1980 až 1981. Účast na MS 1982, ZOH 1984. — Elena Medzihradská — 1964, Slavia UK Bratislava (SVS MŠ SSR Bratislava), členka repr. družstva od RTC 1980—81. Účast na MS 1982. — Ivana Valešová — 1963, Vysoké školy Praha (SVS MŠ ČSR Praha), členka repr. družstva od RTC 1982—83. Na MS nestartovala, ZOH 1984.

Výkonnostní cíl: 1 medaile a 4 body (Charvátová), ostatní členky družstva osobní výkonnostní cíle.

Skutečnost: nesplněno, jednotlivá umístění uvedena v rozboru výsledků.

Po zkušenostech ze Schladmingu a Sarajeva volili pořadatelé pro konání jednotlivých soutěží opět dvě střediska: Bormio — 1225 m nad mořem, pro všechny soutěže mužů, slalom a kombinační slalom žen. Santa Caterina — 1737 m n. m., pro závody žen ve sjezdu, kombinačním sjezdu a ob-

Technické parametry tratí — muži:

disciplína	sjezd	slalom	obří slalom
	sjezd kombin.	slalom kombin.	
start	2255 m n. m.	1470 m n. m.	1630 m n. m.
	2160 m n. m.	1470 m n. m.	
cíl	1245 m n. m.	1268 m n. m.	1245 m n. m.
výškový rozdíl	1010 m	202 m	385 m
	915 m	202 m	
délka tratě	3720 m	573 m	1608 m
	3480 m	573 m	
Ø sklon	33 %	38 %	29 %

Technické parametry tratí — ženy:

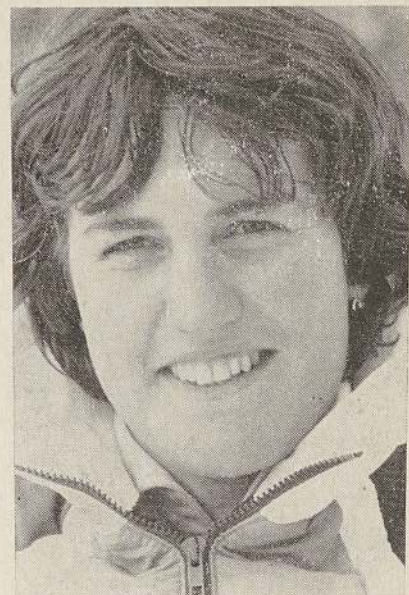
disciplína	sjezd	slalom	obří slalom
	sjezd kombin.	slalom kombin.	
start	2440 m n. m.	1435 m n. m.	2098 m n. m.
	2362 m n. m.	1435 m n. m.	
cíl	1755 m n. m.	1268 m n. m.	1755 m n. m.
výškový rozdíl	885 m	167 m	343 m
	607 m	167 m	
délka tratě	2523 m	474 m	1167 m
	2258 m	474 m	
Ø sklon	30 %	30 %	33 %

Muži

	délka v m	výš. roz. v m	čas v s	Ø rychlost km/hod	rozdíl mezi 1. a 2. záv. v s
ZOH 1976	3020	870	105,73	102,828	— 0,33
MS 1978	3320	920	124,12	96,293	— 0,07
ZOH 1980	3009	832	105,50	102,677	— 0,62
MS 1982	3401	1006	115,10	106,373	— 0,48
ZOH 1984	3066	803	105,59	104,532	— 0,27
MS 1985	3720	1010	126,68	105,715	— 0,11
		31. Kolář	132,69	100,926	— 6,01
					zpoždění na vítěze

Ženy

	délka v m	výš. roz. v m	čas v s	Ø rychlost km/hod	rozdíl mezi 1. a 2. záv. v s
ZOH 1976	2515	650	106,16	85,286	— 0,52
MS 1978	2800	690	108,31	93,066	— 0,24
ZOH 1980	2698	700	99,52	99,598	— 0,70
MS 1982	2543	674	97,47	93,924	— 0,41
ZOH 1984	1965	547	73,36	96,428	— 0,05
MS 1985	2523	685	86,96	104,448	— 1,61
	16. Gantnerová		89,65	101,313	— 2,69
	17. Charvátová		89,92	101,009	— 2,96
	28. Valešová		92,61	98,075	— 5,65
					zpoždění na vítězkou

Olga Charvátová (Foto ing. I. Doušek)

řím slalomu. Vzdálenost mezi středisky byla 15 km. Po těchto zkušenostech naskytá se myšlenka v případě čs. kandidatury na rok 1989, uva-

S J E Z D — muži (3. února 1985)

Poř./ st. č.	jméno — nár.	čas	zpoždění v sekun.	Ø rychl. km/hod	zpoždění v metrech
1./1	Zurbriggen — Švýc.	2:06,89		105,715	
2./11	Müller — Švýc.	2:06,79	-0,11	105,623	3,227
3./19	Lewis — USA	2:96,82	-0,14	105,598	4 106
4./3	Heinzer — Švýc.	2:07,45	-0,77	105,076	22 474
5./14	Klammer — Rak.	2:07,64	-0,96	104,920	27 987
6./12	Wirnsberger — Rak.	2:07,70	-1,02	104,870	29 713
31./36	Kolář — ČSSR	2:12,69	-6,01	100,926	168 491
53./61	Marques — Por.	2:34,46	-27,78	86,702	669 060

Startovalo: 61 závodníků z 23 zemí Start: 12.01 hod.
 Klasifikováno: 63 závodníků Teplota: start -5 °C, cíl -1 °C
 Délka tratě: 3720 m Výškový rozdíl: 1010 m Počet branek: 37
 Autor tratě: K. Frehsner (Švýc.)

S J E Z D — ženy (3. února 1985)

Poř./ st. č.	jméno — nár.	čas	zpoždění v sekun.	Ø rychl. km/hod	zpoždění v metrech
1./11	Figiniová — Švýc.	1:26,96		104,447	
2./8	Ehratová — Švýc.	1:28,57	-1,61	102,549	45,862
3./6	Gutensohnová — Rak.	1:28,57			
4./7	Wolfová — Rak.	1:28,58	-1,62	102,537	46,142
5./17	Mosenlechnerová — NSR	1:28,64	-1,68	102,468	47,818
6./14	Walliserová — Švýc.	1:28,76	-1,80	102,329	51,146
16./15	Gantnerová — ČSSR	1:29,65	-2,69	101,313	75,704
17./4	Charvátová — ČSSR	1:29,92	-2,96	101,009	83,052
28./31	Valešová — ČSSR	1:32,61	-5,65	98,075	153,924
34./36	Bustamanteová — Arg.				

Startovalo: 36 závodnic ze 14 zemí Start: 10.01 hod.
 Klasifikováno: 34 závodnic Teplota: start -3 °C, cíl 0 °C
 Délka tratě: 2523 m Výškový rozdíl: 685 m Počet branek: 36
 Autor tratě: C. Chapman (Kan.)

zovat rovněž o dvou místech [Jasná — Vysoké Tatry], při stoupajících požadavcích na technické zajištění a organizaci jednotlivých soutěží.

Sjezdová trať mužů Stelvio je sjezdovou tratí budoucnosti, což byl jednoznačný názor všech trenérů. Při samotném pohledu na horský masív Cima Bianca (3012 m n. m.) tyčící se nad Bormiemi, nedává tušit, jak členitou a technicky náročnou trať je možné vybudovat. Má všechny technické požadavky (terénní zlomy, padáky, traverzy, esíčka, zatáčky, kompresní úseky) pro prověření jezdeckého umění závodníka při velkých rychlostech, za dokonalého bezpečnostního zajištění na trati. Ve srovnání s tratí ve Wengenu je téměř o kilometr kratší, při tom výškový rozdíl je stejný.

Sjezdová trať žen Cedevale byla na první pohled relativně jednoduchá, bez větších technických „základností“. Při důkladnějším rozboru a opakovaných tréninkových jízdách kladla na závodnice značné nároky zejména v rychlosti, kde sebemenší chyby v technice a ve stopě se projevíly značnou časovou ztrátou.

Rezbor výsledků — sjezd

Úroveň výkonů ve sjezdu mužů i žen byla na velmi vysoké úrovni. Důkazem jsou průměrné rychlosti vítězů, které jsou nejvyšší v dosavadní historii MS (ale i ZOH), což ukazují přehledné tabulky za posledních největších let.

Za povšimnutí stojí skutečnost, že průměrná rychlost u mužů se pohybuje v rozmezí 4,5 km (výjimkou je MS 1978 Ga-Pa), když poprvé 100km hranice průměrné rychlosti byla překročena na ZOH 1976. U žen je zaznamenán od roku 1976 pozvolný nárůst průměrné rychlosti až do ZOH 1984,

právě na letošním MS znamenalo zrychlení o 8 km již značné překročení 100km hranice. Ve zpoždění mezi

1. a 2. závodníkem byl od registrace časů na 1/100 (od roku 1962) zaznamenán třetí nejmenší odstup: 1985 — zpoždění — 0,11 (Zurbriggen — Müller), 1968 — zpoždění — 0,08 (Killy — Perillat), 1978 — zpoždění — 0,07 (Walcher — Veith).

Ženy mají naopak za stejné období druhý největší odstup: 1962 — zpoždění — 3,23 (Haasová — Rivaová), 1985 — zpoždění — 1,61 (Figiniová — Ehratová), 1964 — zpoždění — 1,03 (Haasová — Zimmermannová).

Při hodnocení výsledků ve sjezdu je jednoznačná převaha švýcarského družstva, a to v obou kategoriích. Dva tituly mistra — mistryně světa, dvě stříbrné medaile a další dvě místa v prvé desítce jsou jasným důkazem. Muži: 1., 2., 4. a 8. místo, ženy: 1., 2., 6. a 8. místo. Jako druhou zemí se představilo Rakousko, které mělo shodně v prvé desítce po třech jezdcích — jezdkyních.

Výkon našeho Koláře lze hodnotit za dobrý výsledek z hlediska časového zpoždění ve srovnání s výsledky z letošního SP, tak i zpětného pohledu na MS (ZOH) od roku 1974, kde je výjimkou pouze výsledek Zemana.

Výkon žen (Charvátová, Gantnerová, Valešová) je považován ve srovnání se Sarajevem za neúspěch. Je třeba si však uvědomit, že zopakovat výsledek je podstatně těžší a že výkonnostní cíl byl stavěn především na kombinaci. Objektivně je však nutno přiznat, že bylo na lepší umístění.

PAVEL ZELENKA
 ústřední metodik VSL ÚV ČSTV

Švýcar Pirmin Zurbriggen při dokonalé technické jízdě, kterou si zajistil vítězství ve sjezdu na MS 1985 v Bormiu (Foto ČTK)

Světové poháry

Světové poháry 1984—85 i tentokrát v úvodu sezóny byly poznamenány při nedostatku sněhu a nepříznivých povětrnostních podmínkách měněním termínů i dějišť rady závodů, především ve sjezdových disciplínách. Nakonec všechny plánované soutěže byly uskutečněny. Mezi těmi, kteří zasahovali do bojů o bodovaná místa, byli i čs. lyžaři. Ve sjezdových disciplínách nejčastěji bodovala Olga Charvátová, která po loňském sedmém místě v celkové klasifikaci se letos posunula dopředu o jedno pořadí. O její všestrannosti svědčí čtvrté místo v kombinaci, deváté ve slalomu, jedenácté ve sjezdu a třinácté v obřím slalomu. Škoda, že se jí více nedařilo na MS 1985 ve Valtellině.

Ze všech disciplín se na bodovaných místech SP z čs. reprezentantů nejvíce objevovali skokani. Projevilo se to i pátým pořadím Jiřího Parmy a sedmým Pavla Ploce. Do listiny 73 úspěšných skokanů Světového poháru 1984 až 1985 se ještě zapsali Ladislav Dluhoš (21. — 35 b.), Miroslav Polák (26. — 29 b.), Vladimír Podzimek (43. — 12 b.), František Pustka (46. — 10 b.), Martin Švagerko (53. — 6 b.), Bohumil Vacek a Jiří Malec (oba 57. — 5 b.), Milan Cahlík (70. — 2 b.). Je potěšitelné, že bodovalo deset skokanů. Někteří nechyběli ani na stupních vítězů: Parma (1. v Örnsköldsviku — P 70 m, 2. v Lake Placidu — P 90 m), P. Ploc (2. v Lahti — P 70 m a ve Falunu — P 90 m), 3. v Innsbrucku — P 90 m), Dluhoš (2. v Sapporu — P 70 m a 3. v Engelbergu — P 90 m).

Ve Světovém poháru běžců patřilo k největším úspěchům páté místo Pavla Bence na 15 km na Vitoše, sedmé Ladislava Švandy na 15 km v Oslu na Holmenkollenu a osmé na 30 km ve Falunu a osmé místo Petra Lisičana na 15 km na Vitoše. Z běžkyň zasluhuje pozornost třetí pořadí Viery Klimkové na 5 km v Novém Městě na Moravě, šesté Alžběty Havrančíkové ve stejném závodě a jedenácté na 10 km v Klingenthalu, deváté Švubové na 10 km v Klingenthalu a osmé na stejné trati ve Falunu.

Ve Světovém poháru sruženářů je nejhodnotnější sedmé místo Jána Klimka v Oslu na Holmenkollenu, bodoval ještě v Leningradě (13.), kde František Repka obsadil desáté pořadí.

Velkou pozornost ve světě vzbudil úspěch Marca Girardelliho (Lucembursko) ve Světovém poháru ve sjezdových disciplínách. Nejenže zvítězil v celkové klasifikaci před obhájcem trofeje Švýcarem Pirminem Zurbriggenem rozdíllem osmnácti bodů, ale získal také malé křišťálové glóbusy ve slalomu s maximálním počtem 125 bodů a v obřím slalomu se 120 body. V Poháru národů Švýcarsko vybojovalo prvenství již potřetí za sebou s největším náskokem 1366 bodů v historii soutěže (dosud 1976—77 Rakousko rozdíllem 812 b. před Švýcarskem).

Velmi zajímavé jsou přehledné tabulky patnácti nejlepších závodníků a závodnic v celkovém pořadí SP 1984 až 1985 ve sjezdových disciplínách.

SP VE SJEZDOVÝCH DISCIPLÍNÁCH

Muži

Sjezd 9. března v Aspen (délka tratě 3107 m, převýšení 792 m): 1. Müller 1:45,74, 2. Alpiger (oba Švýc.) — 0,17, 3. Wildgruber (NSR) — 0,84, 4. Höflehner (Rak.) — 0,88, 5. Kernen a Heinzer (oba Švýc.) oba — 0,89, 7. Huber (Rak.) — 1,01, 8. Meli (Švýc.) — 1,21, 9. Girar-

delli (Luc.) — 1,22, 10. Wirnsberger (Rak.) — 1,26, 11. Brooker (Kan.) — 1,28, 12. Mair (It.) — 1,46, 13. Steiner (Rak.) — 1,66, 14. Mahrer (Švýc.) — 1,76, 15. Lewis (USA) — 1,79.

Obří slalom 10. března v Aspen (převýšení 399 m, v obou kolech 51 branek): 1. Girardelli 2:27,40 (1:13,28 a 1:14,12), 2. Stenmark (Švéd.) — 0,32 (1:12,67 a 1:15,05), 3. Julen (Švýc.) — 0,46 (1:12,55 a 1:15,31), 4. Giorgi (It.) — 0,56 (1:13,22 a 1:14,74), 5. Zurbriggen (Švýc.) — 0,62 (1:12,73 a 1:15,29), 6. Erlacher (It.) — 1:33 (1:13,46 a 1:15,27), 7. Enn (Rak.) — 1,92, 8. Gaspoz (Švýc.) — 2,02, 9. Petrovič (Jug.) — 2,21, 10. Strolz (Rak.) — 2,28, 11. Pramotton (It.) — 2,83, 12. Eder — 3,07, 13. Wasmeier (oba NSR) — 3,16, 14. Križaj (Jug.) — 3,19, 15. Shaw (USA) — 3,93.

Sjezd 16. března v Panoramě (délka tratě 3514 m, převýšení 894 m): 1. Müller 2:03,12, 2. Mahrer — 0,71, 3. Höflehner — 0,74, 4. Zurbriggen (Švýc.) — 0,78, 5. Weirather (Rak.) — 0,87, 6. Girardelli — 1,15, 7. Wasmeier — 1,22, 8. Steiner — 1,25, 9. Maier — 1,76, 10. Niederseer (Rak.) — 1,77, 11. Alpiger — 2,01, 12. Heinzer — 2,25, 13. Kent (Kan.) — 2,40, 14. Sbardellotto — 2,55, 15. Ghidoni (oba It.) — 2,56.

ZÁVĚREČNÉ POŘADÍ MUŽŮ V SP VE SJEZDOVÝCH DISCIPLÍNÁCH

	Celk.	Sj.	Sl.	Osl./G	K.
1. Girardelli (Luc.)	262(94)	17	125(50)	120(44)	—
2. Zurbriggen (Švýc.)	244(22)	79	38	102(22)	25
3. Wenzel (Licht.)	172(11)	1	75	31	65(11)
4. Müller (Švýc.)	156(39)	105(34)	—	4	47(5)
5. Heinzer (Švýc.)	137(19)	73	—	9	55
6. Stenmark (Švéd.)	135(8)	—	78(8)	49	8
7. Bürgler (Švýc.)	131(21)	—	16	90(21)	12
8. Höflehner (Rak.)	116(42)	110(42)	—	—	6
9. Wirnsberger (Rak.)	111(17)	80(17)	—	—	31
10. Mahrer (Švýc.)	101(6)	59(6)	—	25	17
11. Wasmeier (NSR)	101(3)	17	—	52(3)	32
12. Križaj (Jug.)	101	—	69	22	10
13. Alpiger (Švýc.)	100(17)	80(17)	—	10	10
14. Julen (Švýc.)	97(2)	—	26	56(2)	15
15. Hangl (Švýc.)	93	—	11	69	13

ZÁVĚREČNÉ POŘADÍ ŽEN

1. Filiniová (Švýc.)	259(70)	95(37)	9	95(33)	60
2. Oertlová (Švýc.)	218(38)	69(7)	51(19)	36	62(12)
3. Walliserová (Švýc.)	197(80)	70(30)	2	75(50)	50
4. E. Hessová (Švýc.)	168(60)	—	85(43)	41(15)	42(2)
5. Kiehllová (NSR)	163(55)	46(2)	—	95(53)	27
6. Charvátová (ČSSR)	167(21)	28(2)	53(14)	42(2)	44(3)
7. Kirchnerová (Rak.)	156(29)	61(19)	7	55(10)	33
8. McKinneyová (USA)	139(17)	—	82(11)	48(6)	9
9. Schneiderová (Švýc.)	112(5)	—	18(1)	85(4)	9
10. F. Ochoaová (Šp.)	108(13)	—	32(1)	58(12)	18
11. Haasová (Švýc.)	107(11)	42	3	52(11)	10
12. Pelenová (Fr.)	106(39)	—	77(39)	29	—
13. Becková (NSR)	106(4)	—	63(4)	43	—
14. Guignardová (Fr.)	97	—	65	24	8
15. Hächerová (NSR)	89(18)	—	11	63(18)	15

V závěrečném pořadí je nejdříve uveden celkový počet bodů — v závorce body, které se škrtyly, na druhém místě počet bodů ve sjezdu, na třetím ve slalomu, na čtvrtém v obřím slalomu a superobřím slalomu, na posledním pátém místě body z kombinace. U mužů pro celkové pořadí se započítávalo pět nejlepších výsledků ze sjezdu, slalomu, obřím slalomu a superobřím slalomu a tři nejlepší výsledky z pěti kombinací. U žen po čtyřech nejlepších výsledcích ze sjezdu, slalomu, obřím slalomu a superobřím slalomu, jakož i tři nejlepší výsledky ze čtyř kombinací.

Superobří slalom 17. března v Panoramě (délka tratě 2237 m, převýšení 598 m): 1. Zurbriggen 1:47,10, 2. Erlacher — 1,27, 3. Bürgler (Švýc.) — 1,52, 4. Wasmeier — 1,66, 5. Strolz — 1,95, 6. Franko (Jug.) — 2,06, 7. Girardelli — 2,27, 8. Piccard (Fr.) — 2,79, 9. Petrovič — 2,84, 10. Eder — 2,95, 11. Riedlsperger (Rak.) — 3,09, 12. Roth (NSR) — 3,54, 13. Stangassinger (Rak.) — 3,65, 14. Pramotton — 3,82, 15. Tötsch (It.) — 3,83.

Slalom 20. března v Park City (převýšení 220 m, v prvním kole 61, ve druhém 65 branek): 1. Girardelli 1:47,24 (52,10 a 55,14), 2. Petrovič — 2,14 (52,94 a 56,44), 3. Frommelt (Licht.) — 3,16 (53,24 a 57,15), 4. Edalini (It.) — 3,59 (53,04 a 57,79), 5. Bouvet (Fr.) — 3,81 (53,26 a 57,79), 6. Popangelov (Bul.) — 4,25 (53,16 a 58,33), 7. Shaw — 5,63, 8. Strip (USA) — 6,29, 9. Wörndl (NSR) — 7,01, 10. Buxman (USA) — 7,65, 11. Giorgi (It.) — 8,08, 12. Steiner — 8,13, 13. McGrath — 9,95, 14. Williams — 9,96, 15. Carlsson (všichni USA) — 10,21.

Slalom 23. března v Heavenly Valley (převýšení 218 m, v prvním kole 62, ve druhém 63 branek): 1. Girardelli 1:48,66 (54,58 a 54,08), 2. Frommelt — 1,74 (54,79 a 55,61), 3. Zoller (Rak.) — 2,08 (55,93 a 54,81), 4. Heidegger (Rak.) — 2,12 (55,63 a 55,15), 5. Zurbriggen — 2,45 (56,16 a 54,94), 6. Tötsch — 2,79 (55,98 a 55,47), 7. Popangelov — 3,71, 8. Giorgi — 3,76, 9. Mougell (Fr.) — 4,03, 10. Išioka (Jap.) — 5,60, 11. Beck (NSR) — 5,86, 12. Fjällberg (Švéd.) — 5,95, 13. Ormsby (USA) — 6,36, 14. Pistor — 6,39, 15. Namberger (oba NSR) — 6,78.

Paralelní slalom 24. března v Heavenly Valley: ve finále Enn (Rak.) porazil Bürglera, u utkání o třetí místo Petrovič zvítězil nad Tötschem, ve čtvrtfinále Tötsch porazil Nilssona (Švéd.), Enn zvítězil nad Pramottonem, Petrovič nad Giorgim a Bürgler nad Hanglem (Švýc.).

Pirmin Zurbriggen a Marc Girardelli byli nejúspěšnějšími závodníky letošní sjezdářské sezóny

Zeny

Sjezd 8. března v Sunshine (délka tratě 2098 m, převýšení 520 m): 1. Walliserová 1:21,05, 2. Figiniová (obě Švýc.) — 0,31, 3. Grahamová — 0,60, 4. Savijariová (obě Kan.) — 0,96, 5. Gutensohnová — 1,17, 6. Kirchlertová (obě Rak.) — 1,22, 7. **Charvátová** — 1,25, 8. Ehratová — 1,63, 9. Oertliová (obě Švýc.) — 1,68, 10. Attiaová — 1,82, 11. Quittetová (obě Fr.) — 1,83, 12. Flandersová — 1,88, 13. Oaková (obě USA) — 1,93, 14. Emontetová (Fr.) a Kiehlová (NSR) obě — 1,97.

Kombinace (sjezd v Sunshine a slalom v Arose): 1. Figiniová 18,73, 2. **Charvátová** 35,88, 3. Walliserová 36,28, 4. Oertliová 40,59, 5. E. Hessová (Švýc.) 55,07, 6. Fernandezová-Ochoaová (Sp.) 65,83, 7. Schneiderová (Švýc.) 72,90, 8. Dedlerová (NSR) 75,55, 9. Wallingerová (Rak.) 85,55, 10. Reyová (Fr.) 114,19. — Klasifikováno jen deset závodnic.

Sjezd 9. března v Sunshine (délka tratě 2025 m, převýšení 520 m): 1. Grahamová 1:19,50, 2. Figiniová — 0,39, 3. Walliserová — 0,78, 4. Stemmleová (Kan.) — 1,35, 5. Haasová (Švýc.) — 1,48, 5. Emontetová — 1,50, 7. Oertliová — 1,56, 8. Armstrongová (USA) — 1,61, 9. Kiehlová — 1,64, 10. Flandersová (USA) — 1,75, 11. **Charvátová** — 1,89, 12. Ehratová — 1,92, 13. Savijariová — 1,95, 14. Wolfová (Rak.) a Wieslerová (NSR) obě — 2,09.

Superobří slalom 10. března v Sunshine (délka tratě 1820 m, převýšení 490 metrů): 1. Kiehlová 1:23,29, 2. Figiniová — 0,49, 3. Oertliová — 1,41, 4. Haasová — 1,46, 5. Twardokensová (USA) — 1,51, 6. **Charvátová** — 1,59, 7. Armstrongová — 1,76, 8. Walliserová a Quittetová obě — 1,78, 10. Nelsonová (USA) — 2,00, 11. Mösenlechnerová (NSR) — 2,05, 12. Fernandezová-Ochoaová — 2,08, 13. Gergová (NSR) — 2,14, 14. Leeová (Kan.) — 2,45, 15. Grahamová — 2,49.

Obří slalom 13. března v Lake Placidu (převýšení 349 m, v prvním kole 51, ve druhém 47 branek): 1. Roffeová (USA) 2:37,73 (1:19,68 a 1:18,05), 2. Svetová (Jug.) — 0,14 (1:19,18 a 1:18,69), 3. Kiehlová — 0,22 (1:19,38 a 1:18,57), 4. Hächerová — 0,46 (1:19,51 a 1:18,68), 5. Becková (obě NSR) — 0,48 (1:18,11 a 1:20,10), 6. Guignardová — 0,91 (1:18,96 a 1:19,68), 7. Pelenová (obě Fr.) — 1,17, 8. Glasserová (Švéd.) — 1,21, 9. E. Hessová — 1,23, 10. McKinneyová (USA) — 1,36, 11. Walliserová — 1,52, 12. Lancasterová (USA) — 1,68, 13. Fernandezová-Ochoaová — 1,84, 14. Mösenlechnerová — 1,87, 15. Twardokensová — 1,93. — **18. Charvátová** — 2,23.

Obří slalom 16. března ve Waterville Valley (převýšení 302 m, v obou kolech 42 branek): 1. Schneiderová 2:08,11

(1:05,04 a 1:03,07), 2. Roffeová — 0,20 (1:04,84 a 1:04,47), 3. Hächerová — 0,55 (1:05,14 a 1:03,52), 4. Walliserová — 0,60 (1:05,23 a 1:03,48), 5. Twardokensová — 0,70 (1:05,50 a 1:03,31), 6. Quittetová — 1,08 (1:05,81 a 1:03,38), 7. Pelenová — 1,22, 8. Kiehlová — 1,31, 9. McKinneyová — 1,36, 10. Armstrongová — 1,37, 11. Guignardová — 1,39, 12. Svetová — 1,57, 13. Ederová (Rak.) — 1,62, 14. **Charvátová** — 1,78, 15. Wacherová (Rak.) — 1,79.

Slalom 17. března ve Waterville Valley (převýšení 155 m, v prvním kole 63, ve druhém 62 branek): 1. McKinneyová 1:33,10 (46,55 a 46,55), 2. Quariová (It.) — 0,35 (47,13 a 46,32), 3. Kronbichlerová (Rak.) — 1,11 (47,38 a 46,83), 4. Oertliová — 1,12 (47,24 a 46,98), 5. Pelenová — 1,23 (47,56 a 46,77), 6. Nilssonová (Švéd.) — 1,28 (48,09 a 46,29), 7. Steinerová (Rak.) — 1,72, 8. Gadietová (Švýc.) — 2,01, 9. Ziniová (It.) — 2,03, 10. Aeljäová (Švéd.) — 2,15, 11. E. Hessová — 2,23, 12. Magoniová (It.) — 2,31, 13. Ederová — 2,50, 14. **Charvátová** — 2,58, 15. Schneiderová — 2,64.

Slalom 19. března v Park City (převýšení 180 m, v prvním kole 51, ve druhém 50 branek): 1. E. Hessová 1:17,30 (37,12 a 40,18), 2. Pelenová — 0,12 (37,18 a 40,24), 3. Quariová — 0,19 (37,07 a 40,42), 4. M. Tlalkaová (Pol.) — 1,02 (37,22 a 41,10), 5. Ladstätterová (Rak.) — 1,92 (38,26 a 40,96), 6. Schmidhauserová (Švýc.) — 2,17 (38,23 a 41,24), 7. Becková — 2,48, 8. Aeljäová — 2,82, 9. Twardokensová — 4,55, 10. Hächerová — 4,79, 11. Zavadlavová (Jug.) — 5,29, 12. Livranová — 5,69, 13. Bowesová — 7,72, 14. Dahlgrenová (všechny USA) — 10,22. — Z 59 startujících bylo jen 14 klasifikováno.

Slalom 23. března v Heavenly Valley (převýšení 174 m, v prvním kole 57, ve druhém 59 branek): 1. E. Hessová 1:29,87 (45,52 a 44,35), 2. Pelenová — 0,23 (45,65 a 44,45), 3. M. Tlalkaová — 0,49 (45,92 a 44,44), 4. Gadietová — 1,23 (45,92 a 45,18), 5. McKinneyová — 1,54 (46,46 a 44,95), 6. Kronbichlerová — 1,62 (45,80 a 45,64), 7. Magoniová — 1,73, 8. Oertliová — 2,01, 9. Schneiderová — 2,12, 10. Beerová (Rak.) — 2,21, 11. Hächerová — 2,55, 12. Ederová — 2,72, 13. Haasová — 2,78, 14. Rosenqvistová (Švéd.) — 3,00, 15. Twardokensová — 3,21, — **19. Charvátová** — 3,76.

Paralelní slalom 24. března v Heavenly Valley: ve finále Pelenová porazila Hächerovou, v utkání o třetí místo McKinneyová **Charvátovou**. Ve čtvrtfinále

McKinneyová zvítězila nad Figiniovou, Pelenová nad Kiehlovou, **Charvátová** nad Walliserovou a Hächerová porazila Gadietovou.

SP BĚŽCI

15 km 14. března v Oslu na Holmenkollenu: 1. Wassberg 39:01, 2. Svan (oba Švéd.) — 5,0, 3. Mikkelssplass (Nor.) — 53,0, 4. Guðón (Švýc.) — 56,0, 5. Aunli (Nor.) — 1:04,0, 6. Eriksson (Švéd.) — 1:19,0, 7. **Svanda** — 1:21,0, 8. Hole (Nor.) — 1:21,0, 9. Danielsson (Švéd.) — 1:24,0, 10. Ulvang — 1:27,0, 11. Östlund (oba Nor.) — 1:29,0, 12. Grünenfelder (Švýc.) — 1:29,0, 13. G. Holte — 1:32,0, 14. Monsen (oba Nor.) — 1:41,0, 15. Harvey (Kan.) — 1:42,0. — **31. Bečvář** — 2:25,0, **54. Benc** — 3:27,0, **74. Lisičan** — 4:01,0.

4X10 km 16. března v Oslu na Holmenkollenu: 1. **Švédsko** (T. Eriksen, Danielsson, Wassberg, Svan) 1:40:24 hod., 2. Švýcarsko — 53,0, 3. Norsko — 1:23,0, 4. Švédsko II. — 1:33,0, 5. Hokksund (Norsko) — 1:59,0, 6. Rakousko — 2:18,0, 7. **CSSR** — 3:22,0, 8. Norsko B — 3:52,0.

SP BĚŽKYNĚ

20 km 16. března v Oslu na Holmenkollenu: 1. Boeová 59:35, 2. Nykkelmoová — 23,0, 3. Pettersenová — 1:18,0, 4. Jahrenová (všechny Nor.) — 1:56,0, 5. Risbyová (Švéd.) — 1:56,0, 6. Hämläläiniová (Fin.) — 1:58,0, 7. Johanssonová — 2:00,0, 8. Fritzonová (obě Švéd.) — 2:08,0, 9. Dahlbergová — 2:12,0, 10. Aunliová (obě Nor.) — 2:15,0, 11. Hyttiäläiniová (Fin.) — 2:24,0, 12. Jägerová (NSR) — 2:30,0, 13. Opitzová (NDR) — 2:39,0, 14. Brüggerová (Švýc.) — 2:55,4, **15. Švubová** — 2:56,0.

4X5 km 17. března v Oslu na Holmenkollenu: 1. Norsko (Nykkelmoová, Jahrenová, Aunliová, Boeová) 57:53, 2. Švédsko — 12,0, 3. NDR — 20,0, 4. Finsko — 49,0, 5. **CSSR** — 1:15,0, 6. Norsko B — 1:32,0, 7. Švýcarsko — 1:33,0.

SP SDRUŽENÁŘI

Osmý závod 16. a 17. března v Oslu na Holmenkollenu: 1. Weinbuch (NSR) 430,400, 2. G. Andersen (Nor.) 411,950, 3. Hunger (NDR) 408,650, 4. Olsen (Nor.) 405,340, 5. Sulzenbacher (Rak.) 394,185, 6. Pohl (NSR) 393,615, 7. **Klimko** 393,455, 8. E. Andersen (Nor.) 391,450, 9. Glanzmann (Švýc.) 390,960, 10. Menn (NDR) 389,605, 11. Bafia (Pol.) 389,605, 12. Schwarz (NSR) 397,375, 13. Parviainen (Fin.) 387,375, 14. Müller (NSR) 386,910, 15. Abrahamsen (Nor.) 384,850.

Nykänen i mistrem světa v letech

Osmé mistrovství světa v letech na lyžích 15.—17. března v jugoslávské Planici na nově upraveném mamutím můstku bylo mimořádnou událostí této atraktivní disciplíny, o čemž nejlépe svědčí tři nové světové rekordy 186, 187 a 191 m, 150 000 diváků a televizní přenosy do celého světa. Fin Matti Nykänen z Jyväskylä, který 17. července oslaví 22. narozeniny, v průběhu čtyř let získal čtyři nejcennější medaile ve své disciplíně. V roce 1981 se stal juniorským mistrem světa, o rok později zvítězil na mistrovství světa v Oslu na velkém můstku na Holmenkollenu, loni vybojoval zlatou olympijskou medaili v Sarajevu a v Planici připojil mistrovský titul v letech. Patří k neúspěšnějším skokanům i ve Světovém poháru. Poprvé tuto trofej získal v roce 1983 a letos tento triumf zopakoval ve finále při Tatrském poháru na Štrbském Plese.

PAVEL PLOC MEZI MEDAILISTY

Po nezdařeném startu na mistrovství světa v Seefeldu, krkolomném pádu při letech v Harrachově a několika dobrých výsledcích na severském turné se podařilo Pavlu Plocovi si napravit reputaci vybojováním bronzové medaile, která je jediným cenným kovem čs. lyžařů z letošních tří světových šampionátů dospělých. Na letech Pavel Ploc znovu dokázal, že dovede bojovat i za nepříznivých podmínek. Nebyl v těchto závodech v dobré formě, ale dovedl zatnout zuby a soustředit se na druhý skok druhého soutěžního dne, který mu přinesl místo na stupních vítězů.

Matti Nykänen prokázal svou suverenitu ve všech osmi tréninkových i soutěžních kolech nejdelšími lety. Když v prvním tréninkovém kole Američan Mike Holland výkonem 186 m překonal o jeden metr jeho světový rekord z loňského roku v Oberstdorfu, radoval se z tohoto úspěchu — dvacátého světového rekordu planického můstku jen půl hodiny. Potom Nykänen i ze sníženého nájezdu no rozhodnutí jury doletěl na značku 187 m. Ve druhém tréninkovém kole tento výkon ještě zlepšil o čtyři metry a i ve třetím kole doletěl nejdále ze všech účastníků — 172 m, čímž potvrdil, že je velkým favoritem mistrovství světa. Stejná situace byla i při obou soutěžních dnech. V sobotu i v neděli, kdy se pro zhoršené podmínky po nočním vytrvalém sněžení uskutečnily jen dva lety, měl Nykänen vždy nejlepší výkony.

WEISSFLOG (NDR) DRUHÝ

Také druhý mladíček světové skokanské elity Jens Weissflog v Planici potvrdil, že je nejen dobrým skokanem, ale i letcem. Stříbrnou medaili mu zajistily stylově dobré lety prvního dne 174 a 170 m, druhý den při kratších délkách 168 a 166 m obsadil až šesté pořadí. V celkové klasifikaci však nebyl předstížen obhájcem titulu Klausem Ostwaldem (NDR), který doletěl na značku 180 m, ani P. Plocem se 173 m.

Příjemným překvapením byl výkon Ladislava Dluhoše, jehož páté pořadí za zkušeným Ostwaldem je cenným úspěchem a potvrzením, že čs. družstvo skokanů v současné době je kolektivem kvalitních závodníků. Jiřího Parmu v závěru závodního období zastihl pokles formy a musel se spokojit osmnáctým místem. Miroslav Polák překvapil v tréninku, kdy byl z čs. reprezentantů nejlepší, v těžké soutěži 44 nejlepších letců však platil no-

váčkovskou daň a skončil 35. Pro Vladimíra Podzimka znamenala Planica získávání zkušeností jako předskokana.

Jubilejní závody 50 let můstku v Planici se vydařily, organizátoři dokázali v neděli po přívalu nového sněhu upravit můstek a s dvouhodinovým zpožděním zahájit druhý soutěžní den, takže diváci nebyli zklamáni. Povzbuzením pro ně bylo i šesté místo Jugoslávce Mirana Tepeše. Nejlepší skokani-letci vyslovili názor, že rekonstruovaný mamutí můstek v blízké budoucnosti za příznivých podmínek umožní dosáhnout hranice 200 m.

HLASY ZÁVODNÍKŮ

„Mám radost z došlé zlaté medaile do mé sbírky trofejí,“ řekl po skončení mistrovství světa Fin Matti Nykänen. „Obří můstek v Planici umožňuje kvalitní lety a myslím si, že v budoucnosti někdo brzy posune hranici mého rekordu 191 m. Světový šampionát měl velmi pěknou atmosféru nadšených diváků. Podle mého názoru k dobrému výkonu není rozhodující vysoká nájezdová rychlost, ale přesně se strejtit do odrazu a uplatnit dobrou techniku letu.“

Jens Weissflog připomenul: „Závody měly velmi dobrou úroveň. Nykänen byl v Planici suverénem a jeho vítězství bylo přesvědčivé. V sobotu se mi skákal dobře, v neděli jsem se marně snažil dosáhnout větší délky. Planice má podmínky pro světový rekord 200 m.“

Pavel Ploc: „Velmi si cením bronzové medaile, kterou jsem získal v prvních letech. Letošní sezóna nebyla pro mne šťastná a jsem rád, že již bude končit. Po nezdařené MS v Seefeldu a nešťastném pádu při letech v Harrachově mi přestávali věřit a potřeboval jsem povzbuzení.“

Klaus Ostwald (NDR): „Chtěl jsem zopakovat úspěch z MS v Harrachově, ale první den se mi nedařilo a v neděli se to již nedalo dohonit. Můstek má pěkný profil a bude můstkem světových rekordů.“

ZA OSMNÁCT LET O 41 METRŮ

Hranici 150 m poprvé překonal Nor L. Grini v roce 1967 v Oberstdorfu a v tomtéž roce Rakušan R. Bachler ve Vikersundu posunul hranici světového rekordu na 154 m. Potom v roce 1969 následovaly čtyři rekordy: B. Wirkola (Norsko) 156 a 160 m v Planici, také J. Raška 164 m a M. Wolf (NDR) 165 m, v roce 1973 v Oberstdorfu H. Wosipiwo (NDR) 169 m a G. Berg (Norsko) 173 m, v roce 1976 v Ober-

dorfu A. Innauer (Rakousko) 174 a 176 m, v roce 1981 v Oberstdorfu A. Kogler (Rakousko) 180 m, v roce 1983 P. Ploc v Harrachově 181 m, v roce 1984 v Oberstdorfu M. Nykänen (Finsko) 182 a 185 m, v roce 1985 v Planici M. Holland (USA) 186 m, M. Nykänen 187 a 191 m.

VÝSLEDKY 8. MS V LETECH

Oficiální trénink 15. března — nejlepší výkony: Matti Nykänen (Fin.) 187, 191 a 172 m, Mike Holland (USA) 186, 175 a 159, Franz Wiegele (Rak.) 158, 184 a 159, Fidjestoel (Nor.) 174, 176 a 154, Weissflog (NDR) 138, 175 a 152, Tepeš (Jug.) 129, 175 a 164, Neuländtner (Rak.) 125, 173 a 140, P. Fijas (Pol.) 128, 171 a 143, Ylipulli (Fin.) 169, 168 a 161, Žagar (Jug.) 168 a 167, Polák 157, 167 a 150, Klausner (NSR) 131 a 167, Pedersen (Nor.) 150, 164 a 151, Vettori 144, 162 a 154, Felder (oba Rak.) 159, 134 a 156. — Parma 119, 157 a 151, P. Ploc 129, 121 a 151, Podzimek 143, 150 a 149, Dluhoš 121, 143 a 141. — 50 startujících.

První soutěžní den 16. března: 1. Matti Nykänen 386,0 (190, 174 a 180), 2. Jens Weissflog 359,0 (164, 174 a 170), 3. Pavel Ploc 344,5 (169, 169 a 158), 4. Dluhoš 343,5 (170, 165 a 133), 5. Tepeš 342,0 (167, 161 a 164), 6. Ulaga (Jug.) 340,5 (144, 169 a 163), 7. Klausner 339,0 (166, 158 a 162), 8. Holland 335,0 (164, 164 a 164), 9. Ostwald (NDR) 333,5 (98, 166 a 159), 10. Ylipulli 331,5 (168, 161 a 145), 11. P. Fijas 326,0 (159, 165 a 152), 12. Wiegele 325,5 (164, 162 a 153), 13. Parma 325,0 (143, 159 a 153), 14. Fidjestoel 324,5 (165, 157 a 145), 15. Neuländtner 323,5 (159, 145 a 162) a Bergerud (Nor.) 323,5 (164, 145 a 162), 17. Žagar 323,0 (151, 163 a 153), 18. Findisen (NDR) 322,5 (110, 166 a 152), 19. Felder 312,5 (162, 151 a 105), 20. Vettori 306,5 (165, 140 a 136). — 39. Polák 238,5 (113, 128 a 122). — Startovalo 44 skokanů. Průměrná délka letů v I. kole 168,8 (169), ve II. kole 167,5 (168) a ve III. kole 163,5 (164).

Druhý soutěžní den 17. března: 1. Matti Nykänen 194,5 (187 a 186), 2. Klaus Ostwald 183,5 (180 a 155), 3. Pavel Ploc 179,5 (142 a 173), 4. Ylipulli 179,0 (144 a 173), 5. Holland 174,0 (170 a 169), 6. Weissflog 172,5 (168 a 166), 7. Fidjestoel 172,0 (170 a 153), 8. Dluhoš 171,5 (168 a 153), 9. Klausner 170,0 (157 a 165), 10. Tepeš 169,5 (143 a 164), 11. Felder 163,5 (163 a 134), 12. Kolojnoski (Fin.) 161,5 (163 a 158) a Stjernen (Nor.) 161,5 (142 a 159), 14. Bergerud 158,0 (157 a 159), 15. Žagar 139,0 (158 a 141), 16. Wegscheider (NSR) 156,0 (136 a 156), 17. Palmer (USA) 155,0 (130 a 156), 18. Vettori 154,0 (142 a 153), 19. Hasslberger (NSR) 153,0 (142 a 153), 10. Neuländtner 152,5 (154 a 139). — 22. Polák 151,0 (118 a 151), 26. Parma 147,5 (140 a 146). — Startovalo 44 skokanů. Třetí kolo se nekonal.

Konečné pořadí: 1. Matti Nykänen 580,5 (190, 180 a 186), 2. Jens Weissflog 531,5 (174, 170 a 168), 3. Pavel Ploc 524,0 (169, 169 a 173), 4. Ostwald 517,0 (166, 159 a 180), 5. Dluhoš 515,0 (170, 165 a 168), 6. Tepeš 511,5 (167, 164 a 164), 7. Ylipulli 510,5 (168, 161 a 173), 8. Klausner 509,0 (166, 162 a 165) a Holland 509,0 (164, 164 a 169), 10. Fidjestoel 496,5 (165, 157 a 170), 11. Ulaga 490,5 (169, 163 a 151), 12. Bergerud 481,5 (164, 158 a 157), 13. Žagar 480,5 (163, 153 a 158), 14. P. Fijas 477,0 (159, 165 a 151), 15. Felder 476,0 (162, 151 a 163) a Neuländtner 476,0 (159, 162 a 154), 17. Findisen 473,5 (166, 152 a 153), 18. Parma 472,5 (159, 153 a 146), 19. Stjernen (Nor.) 461,0 (145, 153 a 146), 20. Vettori 460,5 (165, 140 a 153). — 35. Polák 389,5 (128, 122 a 151). — Bylo klasifikováno 44 skokanů.

ISPO s lyžařskými novinkami

Dvacet pět výstavních hal a deset přenosných nafukovacích hal jednotlivých firem v Mnichově se opět na čtyři dny na konci února zaplnily nákupními prodejny sportovních potřeb ze všech koutů celého světa. Byli jsme opět při tom — čtyřicet odborných pracovníků z našich výrobních podniků a obchodních organizací mělo příležitost posoudit trend světového vývoje sportovních potřeb, získat přehled o novinkách, o formách a rozsahu propagace a tím ovlivňování resp. získávání zákazníka. Toto vše s našim jednoznačným záměrem: přenést všechny dobré poznatky do výroby a distribuce v ČSSR.

Jak bývá na každém jarním ISPU pravidlem, tak i letos převládalo zaměření na lyžařskou výzbroj a výstroj. Proti dřívějším rokům se výrazně zvýšil počet firem nabízejících nejrozličnější posilovací a kondiční zařízení, protože otázka dobré fyzické kondice a zdravého žití doslova hýbe světem.

V lyžařské výzbroji můžeme hovořit o ISPU jako o veletrhu novinek hlavně v běžeckém lyžování. Siitonenův krok (bruslení) způsobil revoluci nejen na běžeckých tratích, ale i ve výzbroji.

BĚŽECKÉ LYŽE

Rada firem vystavovala závodní běžky s ocelovou L-hranou na střední části vnitřní lyže (Atomic, Kästle), nebo se zesílenou skluznicí na vnitřní hraně (Fischer, Blizzard). Na otázku PROČ?, když to není od Mezinárodní lyžařské federace FIS povoleno, zástupci firem odpovídali: když to květnový kongres FIS povolí, jsme připraveni. U závodních běžek určitých k bruslení se dále změnil podélný profil — odpadla střední tuhá část s mazací komorou, skluznice se maže celá odpovídajícím parafínem pro dosažení maximální skluznosti.

BĚŽECKÉ BOTY A VÁZÁNÍ

To byla revoluce v konstrukcích, normalizace ale je tím však postavena na hlavu. Už se pomalu ani nedá spočítat kolik je to systémů. Zatím mají společnou snahu po zlepšení vedení lyže botou lyžaře nejrozličnějšími profily podložek na lyži, jejich výškou a délkou a jim odpovídajícím drážkám v podešvích, ale nejsou za jedno v umístění místa ohybu případně místa otáčení boty vzhledem k začátku prstů nohy. Objevily se i tlumicí resp. vratné elementy, které rychle vracejí lyži k botě. Firma Rossignol vystavovala dokonce běžku s nahoře profilovaným žebrem, na kterém byl uchyt špičky boty a žebro svým celým profilem zapadá do drážky shodného profilu v podešvi boty.

SJEZDOVÉ LYŽE

Stále více výrobců si uvědomuje nutnost vyrovnat se s vibracemi špiček lyží při vyšších rychlostech. Systémy jsou zatím dva — tlumicí element nebo zvláštní konstrukční provedení zabudované v lyži (Rossignol, Elan, Hagan) nebo přídavné zařízení dodatečně montované na špičku lyže (Dynastar, Spalding, Rossignol) a jeden univerzální výrobek — deska Derbyflex montovatelná pod vázání na jakoukoliv sjezdovou lyži.

SJEZDAŘSKÉ BOTY

Snahou každého výrobce bylo předvést boty s maximem komfortu pro uživatele, a to jak při obouvání (nástup zezadu po odklopení zadního dílu — měli všichni výrobci s převládajícím počtem typů), tak při zapí-

nání [1—2 přezky] a samozřejmě při vlastním používání, a to perfektním vypracováním vnitřní boty a různými systémy upravujícími vnitřní prostor boty. Sportovní a závodní modely zůstaly klasické koncepce (mimo Salomon), tj. spodní část s manžetou na kloub samozřejmě s možností bočního vyklonění podle nohy, 4 i 5 přezek s mikrometrickým seřizováním a dále s různými systémy nastavení předozadního sklonu i různými systémy tlumičů (a to i umístěných na nártu místo v zadní patní části).

VÁZÁNÍ

Na rozdíl od běžeckého (o němž již byla zmínka) sjezdová vázání nehýřila novinkami. „Slágy“ dřívějších ročníků ISPA — elektronické a hydraulické systémy zmizely, zůstala vázání dala by se říci klasických sestav, a to špička + pata, a to buď samostatně montovaná nebo na společné desce bez převratných novinek. S jednou z mála novinek se představila firma Marker — se špičkou úplně nové koncepce — čelist drží špičku boty se vychyluje jako celek, to i se spodní deskou (dříve kluznou podložkou), na které je špička boty položena, a to až do plného rozsahu elasticity, teprve pak se vnější část čelisti otevře a bota se uvolní z vázání. Špičky tohoto systému jsou u kompletů M 36 a M 46. Firma Tyrolia předvedla jeden z řady modelů i jako délkově přestavitelný (tj. vhodný pro půjčovny lyží), kde se představuje špička i pata, což umožní umístit každou velikost boty vždy přesně podle montážního bodu. Brzdy lyží jsou samozřejmě součástí každého vázání.

U skokanského vázání se objevila rovněž jedna novinka, a to skokanské vázání připevněné na desce, která má

možnost posunu na lyži v rozsahu 50 mm a tím lze měnit vyváženost lyže podle konstrukce můstku a klimatických podmínek.

LYŽAŘSKÉ BRÝLE

U výrobců lyžařských brýlí je jednoznačný trend eliminovat možnost zamlžení, a to buď speciálním náosem resp. chemickou úpravou zorníku, nebo dvojitým zorníkem anebo zabudováním miniaturního ventilátoru a potřebného zdroje elektrické energie přímo do rámu — očníce. Zapínání se provádí časovým spínačem, který po cca 30—60 s ventilátor vypne. Každý výrobce pamatuje rovněž na lyžaře používající dioptrické brýle. Rozepínací přezky na pružence hlavně u dámských modelů jsou samozřejmě rovněž tak, jako šíře pruženky kolem 5 cm.

LYŽAŘSKÉ HOLE

Pevnostní parametry jsou normami předepsány, vylepšování se tedy zaměřuje na snižování hmotnosti a zlepšování v držení i ovládání. Používají se nové netradiční materiály, ověřené v leteckém nebo kosmickém průmyslu.

LYŽAŘSKÉ OBLEKÁNÍ

Samostatnou a obrovskou kapitolou letošního ISPA bylo lyžařské oblekání. Alespoň za zmínku stojí uvést hlavní zásadu, tj. bezpečné lyžování, kterou ctíli všichni výrobci, a to u závodního oblečení — důsledná ochrana proti úderům od brankových tyčí, provedená mohutným, v řadě případech i měnitelným bandážováním, u rekreačního lyžování — ochrana proti chladu uskutečněná novými druhy materiálů s vynikajícími vlastnostmi, nebo vlastním návrhovým zpracováním kombinézy, které převládaly v nabídce.

Co říci závěrem. Naši výrobci nesmí čekat, nesmí přešlapovat na místě, ale musí se urychleně přizpůsobovat světovému trendu, a to jak ve vývoji a zpracování konečných výrobků, ale hlavně ve vývoji a výrobě základních materiálů požadovaných parametry.

Ing. JOSEF BURDA
předseda komise výzbroje a výstroje
VSL ÚV ČSTV

Dagmar Švubová v závěru sezóny měla několik dobrých výsledků

(Foto ing. J. Bobula)

● **V TURNÉ ČERNÉHO LESA SKOKANŮ**, zařazeného do Evropského poháru zvítězil Bulhar Božičkov se 430,3 b. před čs. reprezentantem Vackem 425,2 a Rakušanem Hirnerem 424,7. Čs. junior Raška byl desátý s 409,0 a Portyk šestnáctý s 398,3 b. V soutěži družstev zvítězil tým NSR (Hasslberger, Waldvogel, Rohwein) s 660,6 b. před Rakouskem 638,0 a CSSR (Vacek, Raška, Portyk) 629,8 b. V Schönwaldu byl první Božičkov s 223,3 (83,5 a 83,5) před Hasslbergerem 222,8 (83 a 86), Waldvoelem 222,5 (82 a 84) a Vackem 219,2 (83 a 82,5). Umístění dalších čs. skokanů: 11. Raška 206,7 (78 a 80), 15. Portyk 203,9 (80 a 80).

● **RAKUŠAN SCHWEIGHOFER** byl první v obřím slalomu FIS v rakouském Villachu časem 2:42,89 [1:21,09 a 1:21,80] následován svými krajany Tritscherem — 0,26 a Faschingbauerem — 0,51. Umístění čs. závodníků: 16. Hošek — 3,02, 44. Vokatý — 6,40, 49. Novotný — 6,99, 55. Veselský — 7,60. Ve slalomu FIS ve Wolfsbergu zvítězil Rakušan Berthold za 1:36,91 [47,81 a 49,10] před Nory Bergem — 0,86 a Skajemem — 1,12. Novotný byl devátý se ztrátou 6,73 s a Veselský 24. — 11,18.

● **HEIDI ZURBRIGGENOVÁ**, švýcarská juniorská mistryně světa v kombinaci v Jasném, po úspěchu v obřím slalomu Evropského poháru v bulharském Pamporovu zvítězila také v dalším obřím slalomu EP na Vitoše za 2:15,29 [1:06,80 a 1:08,49] před Rakušankami Warterovou — 0,24, Riedlovou — 0,90, Ruefovou a Gappovou obě — 1,62. Čs. reprezentantka Medzihradská byla šestá se ztrátou 1,79 s na vítězku.

● **V EVROPSKÉM POHÁRU** mužů ve sjezdových disciplínách v bulharském Borovci v obřím slalomu vybojoval prvenství Rakušan Nierlich za 2:22,34 před svým krajanem Mayerem — 1,43, Švýcarem Pieremem — 1,61 a Schickem (NSR) — 1,84. Ve slalomu bylo pořadí na vedoucích místech: 1. Schick 1:52,96, 2. Gstrein (Rak.) — 0,30, 3. Popangelov (Bul.) — 1,35, 4. Pieri (Fr.) — 2,06.

● **SVĚTOVÝ POHÁR V LYŽAŘSKÉ AKROBACII** pokračoval v rakouském Mariazellu. V soutěži žen v jízdě v boulích zvítězila Američanka Tiampoová s 22,02 před Italkou Marcianđiovou 21,94 a Švýcarkou Kisslingovou 19,99. V baletu byla první Francouzka Rossiová 26,2, následována Američankou Bucherovou 25,6 a Kisslingovou 25,5. V soutěži mužů v jízdě v boulích bylo pořadí: 1. Schell 23,84, 2. Carmichael (oba USA) 23,53, 3. Deiber (Fr.) 23,39. V baletu zvítězil Schabl (NSR) 27,1, následován Francouzem Laboureixem 25,6 a svým krajanem Fürmeierem 25,4. Závod ve skoku pro větrné počasí se nekonal. V italské Pile ve Světovém poháru v jízdě žen v boulích byla první Italka Marcianđiová 23,80 před Kanadankou Morrisonovou 23,34 a Američankou Tiampoovou 22,80. Ve stejné disciplíně mužů zvítězil Švýcar Brandt s 25,30 před Francouzem Bronem 24,72 a Italem Mottinim 24,64.

● **ALEXANDRA MAŘASOVÁ** skončila třetí ve slalomu Evropského poháru na bulharské Vitoše se ztrátou 1,42 s na vítěznou Rakušanku Buderovou 1:24,07. Druhá byla Italka Bon-

finiová — 0,72. V kombinaci obřích slalomu a slalomu zvítězila Buderová před Bonfiniovou, Jugoslávkou Tomeovou, Rakušankou Ruefovou a Mařasovou.

● **NA HOLMENKOLENU** v závodech žen na 5 km (nebyl součástí Světového poháru) zvítězila Norka Brit Petersenová za 14:56 před svými krajanekmi Aunliovou — 32 s a Nykkelmooovou — 33. Čtvrtá byla čs. reprezentantka Dagmar Švubová se ztrátou — 36 s, která porazila dvojnásobnou mistryni světa a vítězku Světového poháru Norku Boeovou — 37 s.

● **V ITALSKÉ MONTE AMIATA** se konaly dva slalomy Evropského poháru žen. V prvním zvítězila Rakušanka Buderová časem 1:01,04 před Italkou Frigoovou — 0,57 a Švýcarkou Zurbrigenovou — 1,30. Ve druhém byla první Frigoová za 1:46,09, následována Buderovou — 0,03 a čs. reprezentantkou Mařasovou — 0,55. Za ní skončila Zurbrigenová — 0,65 a Medzihradská — 0,77.

● **ŠVÝCARSKÝ BĚŽECKÝ TÝDEN** i letos patřil k významným mezinárodním závodům na ukončení sezóny v posledním březnovém týdnu. Z mužů zvítězil Nor Björn Torgeir se 110 body před Sandozem (Švýc.) 106, Blatterem (Rak.) 93, Behlem (NSR) 93, Hallenbarterem (Švýc.) 87, Runggaldierem (It.) 72, Mikkelsplassem (Nor.) 66,5, Fährdlichem 63, Marchonem (oba Švýc.) 59 a Bečvářem (ČSSR) 58 b. Karlík skončil 32. se čtyřmi body. Čs. reprezentanti zahájili turné až třetím závodem, neboť startovali na Tatrském poháru. V soutěži žen bylo závěrečné pořadí: 1. Evi Kratzerová (Švýc.) 72, 2. Dal Sassoová (It.) 47, 3. Dybendahlová (Nor.) 47, 4. Paulů (ČSSR) 36, 5. Thomasová (Švýc.) 31, 6. Švubová (ČSSR) 29, 7. Frostová (Švéd.) 15, 8. Petersenová (Nor.) 13 b. V zahajovacím závodě mužů na 14 km v Saas Fee zvítězil Sandoz za 36:35,6 před Giachenem (Švýc.) — 11,4 a Torgeirem — 15,6. Ze žen na 7 km byla první Kratzerová časem 20:59,7. V Oberwaldu Kratzerová na 10 km zopakovala svůj úspěch za 32:21,1 před Dal Sassoovou — 5,9. V běhu mužů na 15 km bylo pořadí: 1. Sandoz 42:31,1, 2. Hallenbarter — 1,7, 3. Behle — 4,2. V Kanderstegu v závodě dvojic mužů na 3 x 3 km bylo první Švýcarsko (Hallenbarter, Sandoz) časem 53:38,8, ČSSR (Bečvář, Karlík) pátá — 1:03,0. Z jednotlivců nejlepší Blatter, Korunka pátý, Bečvář 17. V závodě dvojic žen zvítězilo na 2 x 3 km Švýcarsko (Thomasová, Kratzerová) za 39:52,9 před ČSSR (Švubová, Paulů) — 0,8 s a Norskem (Petersenová, Dybendahlová) — 47,4. Nejlepší jednotliv-

kyně byla Kratzerová 19:31,7 před Paulů — 7,9. Švubová byla pátá. V Gantrisch-Schwarzenbühlu z mužů na 15 km zvítězil Hallenbarter časem 40:40,6, Bečvář byl třetí se ztrátou — 26,0, Karlík osmnáctý — 2:33,4. V závodě žen na 9 km zvítězila Kratzerová za 28:21,5 před Švubovou — 13,3 a Paulů — 21,0. Ve Zweimimmen z mužů na 11 km byl první Torgeir časem 32:05,5, Bečvář osmý — 34,0, Karlík 22. — 1:42,0. V posledním závodě v Sarnen v běhu mužů na 15 km bylo pořadí: 1. Torgeir 40:57,2, 2. Runggaldier — 17,2, Bečvář byl desátý z 97 startujících — 2:19,9, Karlík 25. — 3:50,8. V závodě žen na 7,5 km zvítězila Dal Sassoová časem 23:00,5, následována Paulů — 8,5 a Švubovou — 26,2.

● **V EVROPSKÉM POHÁRU ŽEN** ve sjezdových disciplínách v závěrečném slalomu v italské Val Carlině zvítězila Italka Brichettiová časem 1:16,37 před Rakušankou Buderovou — 0,14 a čs. reprezentantkou Mařasovou — 0,51. Za ní skončily Švýcarky Betschartová — 0,65, Studerová — 0,74 a Bournissenová — 0,80. Vítězkou EP 1984—85 ve slalomu se stala Buderová se 163 body před Italkou Frigoovou 90, Brichettiovou 84 a Mařasovou 63 b. Pátá je Betschartová 56, následována Italkou Bonfiniovou 46, Rakušankou Ruefovou 41 a Bournissenovou 39 b. Ve finálovém paralelním slalomu ve Val Carlině bylo pořadí: 1. Studerová, 2. Betschartová, 3. Buderová, 4. Bournissenová, 5. Gappová (Rak.), 6. Zellerová (Švýc.) Konečné pořadí v Evropském poháru žen 1984 až 1985: 1. Karin Buderová 219 b., 2. Regula Betschartová 211, 3. Chantal Bournissenová 196, 4. Studerová 177, 5. Zurbrigenová (Švýc.) 163, 6. Gappová 132, 7. Ruefová 131, 8. Geislerová (Rak.) 128, 9. Bowesová (USA) 93, 10. Toniolliová (It.) a Frigoová obě 92 b.

● **LUC GENOLET**, dvaadvacetiletý švýcarský reprezentant zvítězil v Evropském poháru 1984—85 ve sjezdových disciplínách s 202 b. před Rakušanem Rudolfem Nierlichem 133 a jeho krajanem Rolandem Pfeiferem 123 b. Další pořadí v celkové klasifikaci: 4. Wallner (Švéd.) 108, 5. Mayer (Rak.) 91, 6. Berge (Nor.) 87, 7. Berthold (Rak.) 84, 8. Gaidet (Fr.) a Délèze (Švýc.) oba 76, 10. Lüthy (Švýc.) 72 b. V závěrečném slalomu ve Val Carlině zvítězil Berthold časem 1:34,54 před Bergem — 1,14, Skajemem (Nor.) — 1,18, Orlainskym (Rak.) — 1,19, Pieremem (Švýc.) — 1,82 a Wopfnerem (Rak.) — 1,82. V paralelním slalomu bylo pořadí: 1. Orlainsky, 2. Buchner (Rak.), 3. Lüthy, 4. Délèze, 5. Pieren, 6. Genolet.

● **CINDY NELSONOVÁ**, 28letá reprezentantka USA ve sjezdových disciplínách, se rozloučila se závodní činností. Čtrnáct roků startovala ve Světovém poháru, v posledních dvou letech bez většího úspěchu. K jejím nejcnějším výsledkům patří bronzová olympijská medaile ve sjezdu 1976, druhé místo ve Světovém poháru 1982—83 v obřím slalomu a šest vítězství v závodech Světového poháru (tři ve sjezdu, po jednom v obřím slalomu, superobřím slalomu a v kombinaci). Naposledy zvítězila v sezóně 1982—83 ve druhém superobřím slalomu ve Verbieru.

Pohár Loka a 25. Trofeo Topolino

Českoslovenští nejlepší záci a zákyňe měli v uplynulé sezóně možnost prokázat svou výkonnost v několika mezinárodních závodech mládeže ve sjezdových disciplínách. Podle řádů FIS startují záci a zákyňe ve dvou věkových kategoriích: 12 a 13letí v kategorii mladších, 14 a 15letí v kategorii starších. V každé věkové kategorii smí se v mezinárodních závodech zúčastnit maximálně osm startujících jednoho národního svazu, pokud možno v poměru pět záků a 3 zákyňe, který může být v případě potřeby změněn. Pořádající země má právo na účast dvojnásobného počtu — maximálně 16 v každé věkové kategorii.

ČESKOSLOVENSKÁ ÚČAST V ZAHRANIČÍ

První možnost změřit své síly se zahraniční konkurencí mělo čs. žactvo v tradičním Ski-Interkritériu v Říčkách a ve Vrátné 29. ledna—2. února. Na základě umístění ve výkonnostním žebříčku žactva 1984 a výsledků letošního Ski-Interkritéria a celostátních přeborů žactva byli nominováni naši nejmladší reprezentanti pro 10. ročník jugoslávského mezinárodního závodu o Pohár Loka a 25. ročník italského kritéria mládeže Trofeo Topolino. Závody na sebe termínově navazovaly (17.—18. února a 22.—23. února), a proto jsme je využili jako jakési turné.

Pro kategorii mladšího žactva byli vybráni tři záci Petr Jirásek (1972), Branislav Surový (1972) a Branislav Mišura (1973) a tři zákyňe Jana Krnavcová (1972), Monika Litinská (1972) a Renata Karamanová (1973). Do družstva starších bylo nominováno pět záků Dan Kučera, Tomáš Kurek, Vlastimil Maxa, Ladislav Smolen (všichni 1970) a David Čermák (1971), pět zákyň Venuše Houdková, Marie Hrnčířová, Dagmar Kapucianová, Zuzana Kormaňáková (všechny 1970) a Miroslava Sochocká (1971). Celý zájezd absolvovala naše výprava autobusem ČSAD bez problémů.

POHÁR LOKA

V jugoslávské Škofja Loka jsme se zúčastnili 10. ročníku Poháru Loka, kde se sešla hodnota mezinárodní konkurence v čele s rakouskými a jugoslávskými reprezentanty. Překvapením pro nás byly výborné výkony rumunských zákyň, zejména Claudie Postolacheové, jakož i mladých finských reprezentantů. Kvalita tratí, respektive jejich preparace se zdá být výborná, ale v průběhu každého závodu se projevil letošní nedostatek „základního“ sněhu a při poměrně vysokém počtu startujících prosvítala v některých brankách vyšším startovním číslem i zmrzlá tráva. S tímto stavem tratě se ani naši závodníci nedovedli většinou vyrovnat a závod nedokončili. Je však třeba vyzvednout dobrou umístění v obřím slalomu: druhé místo Kormaňákové v kategorii starších a čtvrté pořadí Surového a Kučery. Škoda, že zdánlivě vítězná jízda Maxy (podle mečičasů) skončila zbytečným pádem v předposlední bráně před cílem! Částečně si to vynahrádl druhý den třetím místem ve slalomu. Karamanová měla v prvním kole slalomu nejlepší čas s více než sekundovým náskokem, ve druhém kole však na ledové trati „havarovala“ ve stejné brance jako Litinská. V hodnocení zemí skončila ČSSR na druhém místě za vítěznou Jugoslávii.

Poháru Loka jsme se zúčastnili již čtyřikrát. Zatím nejúspěšnější zde byl

v roce 1981 Peter Jurko, který zvítězil ve slalomu i obřím slalomu kategorie starších záků.

JUBILEJNÍ 25. ROČNÍK TROFEO TOPOLINO

Téměř půlmiliónové italské Trentino žilo jubilejním 25. ročníkem kritéria mládeže Trofeo Topolino, které pořádá Italský lyžařský svaz v krásných alpských terénech Monte Bondone nedaleko Trenta již od roku 1970. Tento závod je pokládán za jakési neoficiální mistrovství Evropy resp. světa žactva ve sjezdových disciplínách. Svědčí o tom i letošní rekordní účast 266 startujících z 26 zemí celého světa. Kromě výsledků jednotlivců v každém závodě je vyhodnocováno také pořadí zemí součtem časů nejlepe umístěných záků a zákyň obou věkových kategorií v obou disciplínách (slalomu a obřím slalomu). V letošním ročníku z 26 zúčastněných zemí bylo pořadí na vedoucích místech: 1. Itálie, 2. Rakousko, 3. Jugoslávie, 4. Francie, 5. ČSSR. Z pohledu klasifikace snad i letos bychom mohli být spokojeni s pátým pořadím, vzpomeňme však na roky 1977, 1978 a 1980, kdy naše žactvo skončilo třetí, v ročnících 1979 a 1981 bylo čtvrté.

V medailovém umístění letošní čs. reprezentanti vyšli naprázdno, ačkoliv v dosavadní historii závodu jsme jich zde získali hodně. Připomeňme si vítězství Olgy Charvátové v obřím slalomu 1976, Roberta Hermánka v téže disciplíně o rok později, Petra Jurka ve slalomu 1979, Lucie Medzihradské ve slalomu 1980, Ludmily Milanové v obřím slalomu 1982 a hlavně překvapující loňské prvenství Petra Kunkely ve slalomu! Vzhledem k tomu, že dva záci a tři zákyňe z letošního družstva zde startovali již loni, byl u nich předpoklad větší závodnické zkušenosti a tudíž i lepších výsledků. Byli to D. Čermák, M. Sochocká, D. Kučera, D. Kapucianová a Z. Kormaňáková. Z těchto zkušenějších snad jen Kormaňáková, alespoň částečně splnila tento předpoklad. V silné konkurenci 15letých nejlepších závodnic vybojovala osmé místo v obřím slalomu i třinácté pořadí ve slalomu. V kategorii starších záků podával nejlepší výkony Maxa (ve slalomu byl sedmý, v obřím slalomu jedenáctý). Z mladších se výrazněji prosadili jen Jirásek (šestý ve slalomu) a Krnavcová (osmá ve slalomu).

ZKUŠENOSTI Z TĚCHTO ZÁVODŮ

Hodnotíme-li účast nejmladších čs. reprezentantů v 10. ročníku Poháru Loka a 25. ročníku Trofeo Topolino, můžeme konstatovat, že byla pro jejich další výkonnostní růst velice prospěšná a potřebná, přestože jsme tentokrát nedosáhli žádných oslňujících výsledků. Všem startujícím, ale

i trenérům byla poskytnuta možnost přímé konfrontace výkonnosti současných našich nejlepších záků a zákyň s ostatním sjezdařským mládím celého světa. Doufejme, že již v blízké budoucnosti využijí všichni v plné míře získané cenné závodnické zkušenosti z těchto čtyř zahraničních startů a pochopí, že se lze prosadit v těžké mezinárodní konkurenci, která je rok od roku stále silnější a početnější, jen bojovnými výkony podloženými dobrou technikou a dokonalou fyzickou přípravou.

Závody se konaly vesměs na poměrně velmi náročných tratích za mimořádně velkého počtu startujících. Většina čs. reprezentantů startujících s vyššími startovními čísly byla zřejmě zaskočena náročností tratí, nedovedla se se špatným stavem trasy vyrovnat a nepodávala proto očekávaný výkon. Tento poznatek by naše trenérské rady měly vzít v úvahu a doporučit trenérům, aby tréning již od žákovských kategorií zaměřili i tímto směrem a zajišťovali přípravu mladých závodníků a závodnic i na tratích s horší až špatnou kvalitou podle hesla „těžko v přípravě — lehkou v boji“.

PŘEHLED VÝSLEDKŮ

10. ročník Poháru Loka

Slalom — záci mladší: 1. Jazbec (Jug.) 1:08,69 (34,22 a 34,47). — 5. Jirásek — 2,66, 13. Mišura — 4,46. — Surový vzdal ve druhém kole. — **Zákyňe mladší:** 1. Timinenová (Fin.) 1:09,92 (35,15 a 34,77). — 7. Krnavcová — 2,32. — Karamanová a Litinská vzdaly ve druhém kole. — **Záci starší:** 1. Grlic (Jug.) 1:16,70 (40,65 a 36,05). — 3. Maxa — 2,12, 7. Kurek — 4,74, 8. Kučera — 5,22. — Smolen a Čermák vzdali v prvním kole. — **Zákyňe starší:** 1. Postolacheová (Rum.) 1:19,11. — 6. Sochocká — 5,08. — Houdková vzdala v prvním, Kormaňáková ve druhém kole.

Obřím slalom — záci mladší: 1. Werner (Rak.) 56,87. — 4. Surový — 0,62, 15. Jirásek — 2,19, 16. Mišura — 2,23. — **Zákyňe mladší:** 1. Hübnerová (Rak.) 56,25. — 12. Karamanová — 3,65, 13. Litinská — 3,76. — **Záci starší:** 1. Grlic (Jug.) 51,95. — 4. Kučera — 1,39, 14. Čermák — 2,40, 20. Kurek — 3,71, 24. Smolen — 4,21. — **Zákyňe starší:** 1. Postolacheová (Rum.) 53,17. — 2. Kormaňáková — 0,87, 10. Houdková — 2,56, 15. Sochocká — 3,58.

25. ročník Trofeo Topolino

Slalom — záci mladší: 1. Jazbec (Jug.) 1:16,33 (38,51 a 37,82). — 6. Jirásek — 2,29, 21. Mišura — 5,56. — **Zákyňe mladší:** 1. Panzaniniová (It.) 1:17,41 (38,65 a 38,76). — 8. Krnavcová — 3,90, 17. Litinská — 7,06. — **Záci starší:** 1. Chalamanov (Bul.) 1:11,67 (35,12 a 36,55). — 7. Maxa — 1,89, 22. Smolen — 5,41. — Kučera a Čermák vzdali v prvním kole. — **Zákyňe starší:** 1. Wibergová (Švéd.) 1:14,12 (36,11 a 38,01). — 13. Kormaňáková — 5,30, 23. Hrnčířová — 7,60, 28. Sochocká — 9,72. — Houdková vzdala v prvním kole.

Obřím slalom — záci mladší: 1. Pession (It.) 55,21. — 12. Surový — 1,56, 20. Jirásek — 3,12, 28. Mišura — 4,15. — **Zákyňe mladší:** 1. Panzaniniová (It.) 55,62. — 15. Karamanová — 4,53, 18. Litinská — 5,04, 19. Krnavcová — 5,92. — **Záci starší:** 1. Strolz (Rak.) 1:06,61. — 11. Maxa — 2,51, 13. Kučera — 2,83, 21. Čermák — 3,97. — Smolen závod vzdal. — **Zákyňe starší:** 1. Ederová (Rak.) 1:08,01. — 8. Kormaňáková — 2,67, 29. Houdková — 6,10, 32. Kapucianová — 7,15, 39. Hrnčířová — 8,85.

ANTONÍN HUSÁK
člen mezin. komise VSL ÚV ČSTV

Finále Štafety díků

Štafeta díků 40 X 1 km, kterou na počest 40. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou připravil výbor Svazu lyžování a oddělení masového rozvoje tělesné výchovy SÚV ČSTV pod záštitou redakce bratislavského Sportu, byla velmi zdařilou akcí. Její národní finále krajských družstev ve zkrácené formě 20 X 1 km předposlední březnovou sobotu na Štrbském Plese zajímavým způsobem zpestřilo program jubilejního XX. ročníku Tatranského poháru.

ČESKOSLOVENSKÁ
SPARTAKIADA 1988

Velmi zajímavé bylo složení krajských reprezentačních družstev, ve kterých startovali zástupci všech věkových kategorií od žáků až po úspěšné závodníky a závodnice, účastníci SNP, funkcionáři, trenéři, cvičitelé, rozhodčí i novináři. Ve vítězném kolektivu Východoslovenského kraje zahajoval štafetu Ondrej Rusko a závěrečný úsek po Anně Pasiárové a Jaroslavu Kohútovi běžel předseda organizačního výboru Tatranského poháru ing. Štefan Leskovjanský. Kombinovanou štafetu uzavíral člen předsednictva FIS a předseda mezinárodní komise VSL ÚV ČSTV Ján Mráz.

Štafeta díků, kterou slovenští lyžaři vzdali hold naší vlasti za čtyřicet svobodných roků budování socialismu, jakož i čtyřicet plodných roků naší sjednocené tělovýchovy splnila svůj propagační úkol masového lyžování

5168 účastníků

Spartakiádní jízdenky

Výbor Svazu lyžování OV ČSTV Žďár nad Sázavou ve spolupráci s dalšími organizacemi uspořádal letos již 5. ročník lyžařsko-turistické akce Jízdenka za zdravím, která tentokrát v rámci spartakiádních akcí byla nazvána Spartakiádní jízdenkou.

Byla určena pro lyžaře na Žďársku, rekreanty zotavenou ROH Sykovec a Medlov, účastníky podnikové rekreace v celém okolí, pro rodiny, jednotlivce a různé kolektivy. Nechyběli mezi nimi i zájemci z Brna, různé trasy absolvoval velký počet turistů lyžařů a pracovních kolektivů BSP. Zájem veřejnosti byl opět velký, průběžnou popularizační akce zajišťoval s. Karel Zlonický.

Letošní zimní sezóna byla ve znamení rekordní účasti — podle vyplněných návratek 5618 lyžařů. Organizátoři upravili několik přejezdů přes potoky a podle možnosti byla najížděna stopa skútreem zásluhou lyžařských oddílů TJ Žďas a TJ Nové Město na Moravě. Největší účast byla v lednu 2798 osob, v únoru 1863 a v březnu 957 účastníků. Příjemným překvapením je velká účast početných rodin.

Pro zimní sezónu 1986 podle sněhových podmínek tuto akci opět připravuje výbor Svazu lyžování OV ČSTV Žďár nad Sázavou. Bude mít natrvalo název Jízdenka Vysočiny. Veškeré informace sdělil předseda VSL OV ČSTV František Brabec, Tři studně 29, 592 04 Fryšava.

a patřila mezi úspěšné spartakiádní akce lyžařů.

Výsledky národního finále 20 X 1 km: 1. Východoslovenský kraj (O. Rusko, J. Blažková, R. Šmálik, J. Vrbenková, M. Jackovič, J. Ilavský, V. Staroň, J. Višňovská, M. Giacko, L. Balážová, M. Petruch, J. Kaľavský, ing. S. Franko, I. Makara, J. Lupták, M. Ceroťová, I. Benko, A. Pasiárová, J. Kohút, ing. Š. Leskovjanský) 1:24:21,3 hod., 2. Středoslovenský kraj I. 1:33:33,2, 3. Středoslovenský kraj II. a komb. štafeta obě 1:42:25,5 hod.

Spartakiádní vložky na Vysočině

K úspěšné bilanci letošní sezóny Svazu lyžování OV ČSTV Žďár nad Sázavou patří splnění podmínky 3455 Spartakiádních vložek. Je to dvakrát tolik než před pěti roky a kromě toho bylo uděleno 1086 odznaků Vložka Vysočiny. Ve Žďáru nad Sázavou byly uspořádány spartakiádní dny lyžařů, ve Svatce netradiční štafety na 10 X 5 km za účasti šedesáti startujících, na Třech Studních finále rodinných štafet s 71 účastníky. Svědčí to o pestrém programu pro nejširší lyžařskou veřejnost.

Vám padlým čest a sláva

Oslavy 40. výročí osvobození naší vlasti Sovětskou armádou jsou zároveň dobou vzpomínek a vděku všem, kteří padli v boji, zemřeli, aby národ žil.

Slovo vlast pro ně v těch těžkých dobách poroby znamenalo více než život sám. Náruč naše marně se rozvírá, aby je objala, oko naše marně hledá milé nám tužře.

Naše generace, která prožila hrůzy války a poznala, jak germánská zvrle ničila všechno, co pracovitě ruce lidí budovaly po staletí, viděla, jak umíraly tisíce nejlepších synů a dcer porobených národů, připomíná tyto události naší mladé generaci jen proto, aby ji pro budoucnost uchránila této smutné historie našeho národa.

Chceme znovu připomenout, že veliká vítězství sovětských vojsk u Stalingradu a Leningradu byly pro nás symbolem víry v konečné vítězství nad fašismem. Zpívalo se tenkrát u nás: „... na východě svítá, bude brzy den...“

Toto světlo vedlo u nás všechny vlastence, kteří se nikdy nesmířili s okupací a neuznávali žádný protektorát Böhmen und Mähren, k otevřenému boji v odbojových skupinách či partyzánských brigádách na území Čech a Moravy.

My, příslušníci lyžařské rodiny, jsme hrdí na to, že patřili mezi ně i naši chlapečci — závodníci i členové. Beskydy, Českomoravská vrchovina a ostatní horské samoty staly se pro ně druhým domovem.

Memoriály, které jsou na věčnou paměť těchto hrdinů pořádány na celém území naší vlasti oddíly lyžování, nás přesvědčují, že naplňujeme odkaz našeho hrdiny Julia Fučíka, který v Reportáži psané na oprátce připomíná:

„Chťel bych, aby se vědělo, že nebylo bezejmenných hrdinů. Každý z nich měl svou tvář, své jméno, své touhy a naděje a bolest i nejpohlednějšího z nich nebyla o nic menší než bolest prvého, jehož jméno bude zachováno. Byly vypražďeny celé rodiny hrdinů. Zamilujte si každý z vás alespoň jednoho z nich a buďte naň hrdí jako na člověka, který věrně žil budoucností. Každý, kdo věrně žil budoucností a pro její krásu padl, je postavou z kamene tesanou.“

Tím, že naplňujeme jeho odkaz, dokazujeme, že jsme nezapomněli, neboť kdo zapomíná, zraňuje.

Nemůžeme zapomenout ani na ty tisíce věrných Čechů a Moraváků, kteří opouštěli naše pohraničí. Ztratili domov, ale neztratili víru ve spravedlnost. Jak sladce zní to slovo domov a kolik bolestí se za ním tenkrát skrývalo.

Ano, domov, to je naše řeč, to je náš lid, to je naše země, a kdo ji má rád, ten ji nikdy neopustí.

Památníky i pomníčky padlých hrdinů po celé naší vlasti at tu jsou na věčnou paměť generacím budoucím, majáký a pochodněmi, které by trvale připomínaly, že tito hrdinové obohatili náš národ hodnotami, které nelze vyčístli.

At také trvale určují příštím generacím směr i příslušnost k veliké větví Slovanů.

At naše mladá generace se stejným úsilím jako jsme my bojovali za svobodu, bojuje dnes za trvalý mír na této planetě.

Zijící členové partyzánské brigády Jana Žižky z Trocnova

Bilance VLŠ v Olomouci

Projíždíte-li širou Hanou s historickým městem Olomoucí nevěřili byste, že zde má též sídlo jedna z nejstarších a zároveň největších tělovýchovných jednot v českých zemích — TJ Lokomotiva Olomouc.

Vedle množství tradičních sportů jako je veslování, atletika, sportovní gymnastika a jiné má zde své pevné a v žebříčku úspěšných sportů čelné postavení lyžování s lyžařským oddílem s více jak 75letou tradicí. Původně oddíl lyžařské turistiky, později oddíl výběrných běžců, skokanů i sjezdářů. Jména ing. J. Raclavský, ing. Z. Němeček, J. Leitner, A. Podal a jiní měla zvuk v tehdejší Jesenické župě i v českých zemích. Z mladší generace jsou dokladem dobré a systematické práce trenérů a cvičitelů lyžařského oddílu jména čs. reprezentantů ve sjezdovém lyžování ing. P. Raclavského, D. Bendy, P. Klečky a řady krajských přeborníků.

TRADICE PRÁCE S MLÁDEŽÍ

Práce s mládeží zde má více jak třicetiletou tradici. Trenérské práci se dlouhodobě věnovali a nadále věnují J. Raclavský st. i ml., manželé Kalábovi, O. Mazák, V. Vyšín, D. Kříž, A. Pavlík a M. Krsek. Trochu dlužní jsme krátkou dobu zůstali nejnovějšímu odvětví sportovního lyžování — veřejné lyžařské škole. To jsme však napravili v roce 1984, kdy po zvážení svých možností a schopností za spolupráce s pedagogickou fakultou Univerzity Palackého v Olomouci jsme založili veřejnou lyžařskou školu TJ Lokomotiva—Pedagog Olomouc. Činnost jsme zahájili v září 1984 s 96 přihlášenými dětmi ve věku 6—13 let vždy jedenkrát týdně kondiční přípravou v tělocvičně. Od 6. ledna 1985 jsme pak pravidelně v neděli vyjížděli dvěma autobusy s 8—10 dobrovolnými pracovníky — cvičiteli a s víc jak 80 dětmi do okolí Olomouce a Jeseníků. Protože naše škola má víkendový charakter, stanovili jsme si 14 výcvikových — nedělních lekcí. Při realizaci naší VLŠ se podílelo osm kmenových cvičitelů a 29 cvičitelů z řad studentů pedagogické fakulty, kteří při této příležitosti získávali pod vedením zkušených cvičitelů své cvičitelsko-pedagogické ostruhy jako dobrovolní pracovníci tělovýchovné organizace. Rozhodnutí to bylo odvážné, ale po zakončení úspěšného výcvikového roku můžeme konstatovat, že podle kladné odezvy rodičů i dětí se dobrá věc podařila. Řada studentů „propadla“ cvičitelské práci, hlásí se již do dalšího ročníku, neboť děti si získaly studenty — starší kamarády, studenty svou dobrou prací a dovednostmi na lyžích si získali děti i rodiče.

ÚSPĚŠNÝ ZÁVĚR VLŠ

Závěrečné závody ve slalomu o Spartakiádní vložku a lyžařský karneval spolu s ukázkami akrobatického lyžování, odevzdáním legitimací, diplomů i medailí byly 24. března v Karlově v Jeseníkách vyvrcholením společné práce před zraky rodičů na „Otevřeném svahu“.

Když jsme poprvé viděli zářící oči dětí v tělocvičně, jejich kvalitní výzbroj při kontrole před vánoce, zá-

jem rodičů o aktivní pohyb svých dětí, pak první neohrabané pohyby dětí na lyžích, dali jsme si tak trochu osobní závazky odvedení „profesionální cvičitelské práce“. Že se nám to snad podařilo svědčí skutečnost, že plánujeme asi 15—20 dětí předat do další odborné péče — sportovní přípravy, zbytek postoupí do 2. třídy s diferenciací pro nezávodní výcvik pro pokročilé. Část chceme přesvědčit pro turistiku na běžkách ve formě cvičení s rodiči a plánujeme rovněž příjem dalších 50 nových zájemců.

Cvičitelů i dobrých terénních podmínek pro výcvik máme dostatek. Naléhavě však potřebujeme dětský přenosný vlek, okamžité zajištění barevných vest pro děti, cvičitelské větrovky. Frekventovaná místa Jeseníků i okolí Olomouce, ekonomika výcviku,

zlepšení organizovanosti a bezpečnosti výcviku to bezpodmínečně vyžadují.

DALŠÍ PĚČE O MLÁDEŽ

V lyžařském oddíle se nestaráme jen o veřejnou lyžařskou školu. Vzorový oddíl Lokomotivy Olomouc II. stupně již leta spolupracuje s okresním domem pionýrů a mládeže, se kterým jsme letos uskutečnili již 13. ročník finále Sportovní ligy a Jarní slalom mládeže škol olomouckého okresu za účasti více než 220 žáků a pionýrů.

Oddíl též připravuje sportovní výcvik pro více než 80 dětí a mládeže ve věku 8—16 let na úrovni místních, okresních, krajských i národních soutěží ve svých výcvikových střediscích v Petřikově a Karlově v Jeseníkách s celkovou ubytovací kapacitou 60 míst se základní vybaveností pro nezávodní a závodní výcvik se třemi lyžařskými vleky.

Máme i řadu potíží, ale tak vespělý a pro dobrou věc zapálený kolektiv funkcionářů pod vedením Z. Adamíkové vše jistě postupně vyřeší pro další zkvalitnění naší práce.

Dr. DUŠAN KRÍŽ

Závody mládeže VLŠ Lokomotivy-Pedagog Olomouc

(Foto dr. D. Kříž)

Král-královna bílé stopy 1985

Po deseti letech bude anketa Král-královna bílé stopy 1985, pořádaná lyžařskou sekcí Klubu sportovních redaktorů Svazu českých novinářů a výběrem Svazu lyžování ÚV ČSTV, slavnostně vyhlášena ve spolupráci s Městským národním výběrem v Lomnici nad Popelkou a lyžařským oddílem Technolen TJ Lomnice n. Pop. v pátek 31. května v 17 hod. v Tylově divadle v Lomnici nad Popelkou.

Nechce se tomu ani věřit, že to je již deset let, co zde byl korunován králem místní rodák, zasloužilý mistr sportu Karel Kodejška, který zvítězil v 3. ročníku MS 1975 v letech v rakouském Kulmu. V třetím ročníku ankety tehdy obsadila druhé místo Blanka Paulů před Miloslavem Sochořem. Anketa přispěla k zintenzivnění sportovní i brigádnické činnosti lomnického lyžařského oddílu, který v dalších letech dokončil výstavbu ideálního lyžařského střediska v Popelkách s třemi můstkami s umělou hmotou (P 19, 32 a 55 m), klubovnou, restaurací, posilovnou a sedmi chatami s celoročním provozem, jakož i běžeckými tratěmi pro mládež. Oddíl se může pochlubit příkladnou vý-

chovou lyžařské mládeže, především skokanů a sdruženářů ze širokého okolí. Nejúspěšnějším závodníkem oddílu v letošním roce byl opět starší žák Libor Sudek, který na přeboru ČSR vybojoval po jedné zlaté, stříbrné a bronzové medaili, na přeboru ČSSR pak dvě stříbrné medaile.

Úvodem k slavnostnímu vyhlášení ankety bude 31. května v 11 hod. přijetí nejlepších lyžařů letošní sezóny, jejich trenérů, vedoucích činovníků VSL ÚV ČSTV a novinářů na MěstNV předsedou s. Josefem Rubešem. Společenský večer lyžařů v jejich středisku v Popelkách zakončí pestrý program, připravený v rámci oslav šedesátiletého trvání lyžařského oddílu v Lomnici nad Popelkou.

Kolečkové lyže opět na scéně

I když jsme si mnohokrát říkali, že se snad již nemůže nic nového v technice běhu na lyžích objevit, musíme se opět sklonit nad vynalézavostí závodníků, trenérů a techniků na celém světě, kteří stále šokují převratnými námety ke zdokonalení a vylepšení výkonnosti u své oblíbené sportovní disciplíny.

Inspirativním zdrojem je rozvoj nových konstrukčních materiálů a schopnost moderních výrobních zařízení, profily a charakter běžeckých tratí, jejich úprava a též stále rostoucí fyzické a technické schopnosti závodníků.

Tak se objevilo již dříve známé bruslení (Siitonenův krok) na běžkách opět na scéně, dnes jako výrazně efektivní součást výkonu při běžeckých závodech. Upravené tratě umožňují využívat vyšších rychlostí dosahovaných při bruslení a závodníci na celém světě se rychle tomuto trendu přizpůsobují. Kdo nezvládne hodně rychle tento nový druh techniky běhání na lyžích, nebude úspěšně těmto běžcům konkurovat.

I když v příštím období budou možná závodní pravidla upravovat využívání nových prvků v závodní technice, byli bychom konzervativní, kdybychom se již dnes naplno na tyto novoty nepřipravovali.

Poněvadž dnešní příprava na sněhu nestačí k zvládnutí tak vysokých sportovních cílů a úkolů, musí se k jejich dosažení využívat celoroční příprava. Zvláště pak přechodné a přípravné období. Větší část tréninku v těchto cyklech probíhá formou přípravy na suchu, a proto jsme se ve výzkumném ústavu tělesné výchovy při FTVS UK v Praze zaměřili na vývoj kolečkových lyží, které by vyhovovaly potřebám k zvládnutí nové techniky bruslení na běžeckých lyžích.

Kolečkové lyže pro nás nejsou novinkou, ale konstrukce vyhovující požadavkům bruslení musí respektovat mnoho nových prvků. Vývoj takových lyží také není záležitostí několika dnů či týdnů.

Přesto se zásluhou iniciativy pracovníků VÚT FTVS podařilo vyvinout běžecké kolečkové lyže z tuzemských

materiálů, které tyto vlastnosti mají. Nyní jsou ve stadiu zkoušek, ale přesto již musíme zajišťovat jejich výrobu. Výroba je závislá na potřebách a zájmu sportovců a veřejnosti. Následující informaci vám dáme proto, abyste svůj pravděpodobný zájem o tento druh lyžařského trenážeru zatím informativně uplatnili cestou svých lyžařských oddílů a středisek u Svazu lyžování ÚV ČSTV, Na poříčí 12, 115 30 Praha 1, a to v co nejdříve době.

Kolečkové lyže zn. VUT-SKI je jednodušší lyže, vpředu i vzadu s jedním bantamovým kolečkem. Brzdny systém je patentován u Úřadu pro vynálezy. Je jednoduchý, nevyžaduje profesionální údržbu a umožňuje amatérskou výměnu jediné náhradní součástky brzdného systému. Lyže je schopna skluzu na pevném podkladě, který může být značně granulován (hrubý asfalt, drobné dláždění) a nevádí ani drobný povrchový posyp.

Vývoj řeší několik variant rozdílných délek lyží od 100 cm do 50 cm a 3 typy s rozdílnou vybaveností: 1. Lyže bez brzdného systému skluzu. 2. Lyže s regulovaným brzdícím systémem skluzu. 3. Lyže s informačním systémem o rychlosti jízdy a objemu ujetých km.

Cena jednoduchého typu lyže by se měla pohybovat pod hranicí běžných cen klasických běžeckých lyží tuzemské výroby.

Poněvadž tento typ lyží umožňuje větší variabilitu využití než dosavadní kolečkové lyže, lze jich využívat i pro účely rekreační a turistické.

Ing. IVO FIBIGER

Zkouška prototypu nových kolečkových lyží

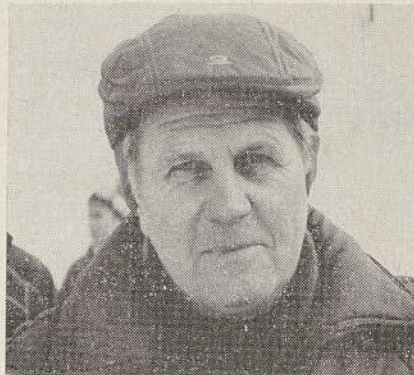
(Foto ing. I. Fibiger)

ING. ZDENĚK PARMA — 60 LET

Ing. Zdeněk Parma, známá osobnost čs. lyžování, oslavil v plné síle 30. března životní jubileum 60 let. Od zákovských let se věnuje své životní lásce — lyžařině ve Frenštátě pod Radhoštěm, kde se narodil.

Začínal v Sokole, později působil v Pohorské jednotě Radhošť, za kterou startoval na mistrovství republiky již v roce 1940 na Pustevnách. Po druhé světové válce na prvním mistrovství ČSR 1946 v Banské Bystrici si vybojoval nominaci do repre-

zentačního družstva sjezdařů a hájil barvy naší vlasti na ZOH 1948 ve Svatém Mořici a v dalších významných mezinárodních závodech. V dresu ATK Praha v roce 1952 získal titul mistra ČSR v obřím slalomu. Od roku 1954 převzal trenérské žezlo čs. sjezdařské reprezentace a pod jeho vedením na ZOH 1956 v italské Cortině d'Ampezzo Kurt Henrich obsadil sedmé místo ve sjezdu, což je dosud nejlepším umístěním čs. mužské sjezdařiny na ZOH.

Po nástupu do zaměstnání v n. p. MEZ Frenštát již od začátku padesátých let se podílel na výchově nové sjezdařské generace. Jeho rukama prošla řada mladých závodníků celostátní úrovně jako bratři Šrubáři, Klíč, Tobiáš, Sedláček, bratři Pokludové, Kovařík a byl i prvním trenérem sjezdařského žáka Jiřího Rašky, pozdějšího olympijského vítěze ve skoku na lyžích. Za úspěšnou trenérskou práci byl v roce 1958 vyznamenán čestným titulem Vzorný trenér. V rodném kraji stál u začátku výstavby sjezdařského střediska, chaty a vleku na Pustevnách. Od začátku šedesátých let až do roku 1968 byl předsedou lyžařského oddílu TJ MEZ Frenštát. I při náročnosti svých funkcí v zaměstnání vedl až do roku 1982 sjezdový úsek oddílu a dosud je místopředsedou lyžařského oddílu. Významně se zasloužil o vybudování skokanského areálu můstků a od 1. roč. Grand Prix je úspěšným gen. sekretářem soutěže.

Za dlouholetou obětavou práci v lyžařském hnutí byl Ing. Zdeněk Parma vyznamenán Veřejným uznáním za zásluhy o rozvoj čs. tělovýchovy I. stupně. Stejně jako všichni jeho spolupracovníci, přátelé, funkcionáři a závodníci, tak i naše redakce mu přeje hodně zdraví a mnoho osobních a sportovních úspěchů v jeho další záslužné práci.

Alžběta Havrančíková v uplynulé sezóně patřila k nejúspěšnějším čs. běžkyním a byla zařazena do reprezentačního družstva i pro novou sezónu. (Foto ing. J. Bobula)

SEZÓNA VE ZNAMENÍ BRUSLENÍ

prolize 181

ROČNÍK 71

1985

Kčs 3,—

lyžařství

Dne 22. května 1985 byl prezidentem Československé socialistické republiky znovu zvolen generální tajemník ÚV KSČ a předseda ÚV Národní fronty Gustáv Husák.

Mezi těmi, kteří přivítali zvolení soudruha Husáka, byli i sportovci, protože osobnost našeho prezidenta je i pro ně zárukou klidu a míru, úspěchů ve výstavbě socialismu, zárukou toho, že v ČSSR nikdy nebudou pošlapány zásady humanismu a práv člověka.

Veřejná lyžařská škola OV ČSTV Klatovy na Špičáku se může pochlubit i letos dobrými výsledky zejména při výuce mládeže. Snímek Jaroslava Kabáta ukazuje, že při ní nechybějí ani první závody jejich účastníků.

Z OBSAHU PŘÍŠTÍHO ČÍSLA

KONGRES FIS
VE VANCOUVERU

HODNOCENÍ MS 1985
VE VALTELLINĚ

ZAJÍMAVOSTI
ZE SVĚTA

NA TITULNÍ STRÁŇCE PAVEL PLOC
(DUKLA LIBEREC), KTERÝ BYL VY-
HLÁŠEN KRÁLEM BÍLÉ STOPY 1985
V ANKETĚ LYŽAŘSKÉ SEKCE KLUBU
SPORTOVNÍCH REDAKTORŮ SČN A
VSL ÚV ČSTV (FOTO B. HYNEK). —
NA ZADNÍ STRANĚ OBÁLKY NAHOŘE
SNÍMEK K. PROŠKA Z JABLONECKÉ-
HO MARATŮNU, KTERÝ DOKUMEN-
TUJE, ŽE DÁLKOVĚ BĚHY LÁKAJÍ
I ŽENY. DOLE ZABĚR Z LETOŠNÍHO
18. ROČNÍKU JIZERSKÉ PADESÁTKY
(FOTO J. TROUSIL).

Lyžařství

Ročník 71 Číslo 6

Vydává Československý svaz tělesné výchovy v nakladatelství Olympia v Praze. Šéfredaktor tělových. časopisů ing. Alexandr Žurman. Odborný redaktor časopisu Jaroslav Trousil. Řídí redakční rada: J. Trousil, předseda, ing. P. Borský, K. Eidlps, PhDr. F. Chovanec, J. Kotland, JUDr. O. Kulhánek, MUDr. F. Mach, R. Marek, J. Maršík, J. Máša, Z. Paulů, PhDr. J. Potměšil, dr. J. Soukup a Pavel Zelenka. Redakce: 115 88 Praha 1, Kliment-
ská 1. Tel. 23 14 88 4. Redakční uzávěrka: k 1. dni předcházejícího měsíce. Vychází jednou za měsíc. Vytiskla Stráž, tiskářské závody, n. p., Karlovy Vary. Cena 3 Kčs. Rozšiřuje PNS. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá administrace PNS, pošta a doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS - ústřední expedice a dovoz tisku Praha, závod 01, administrace vývozu tisku, Kafkova 19, 160 00 Praha 6. Uzávěrka tohoto čísla byla 1. května 1985. Neobjednané příspěvky se nevracejí.

ISSN - 0323 - 1445

K Mezinárodnímu roku mládeže

Letošní rok rozhodnutím Valného shromáždění Organizace spojených národů byl vyhlášen Mezinárodním rokem mládeže. OSN se snaží pomocí řešit současné problémy i budoucnost mladých lidí ve světě, především touhu většiny mládeže — žít a pracovat v míru. Prání mladých lidí uhájít klid na naší planetě je pochopitelné. Snahou každé generace vždy bylo a bude i v budoucnosti žít lépe než její předchůdci. Proto současná generace vyvíjí všechno úsilí, aby zabránila horečnému zbrojení. Její postoje vyjadřuje i heslo Mezinárodního roku mládeže: Účast, rozvoj, mír.

Hlavním posláním této celosvětové akce je zaměřit pozornost všech vlád-ních i ostatních organizací a institucí k problematice mladé generace. Sna-hou je zvýšit jejich úsilí při řešení zaměstnaneckých, životních, zdravotních, sociálních, kulturních a ostatních otázek mládeže a vytvářet k tomu odpoví-dající podmínky jak na mezinárodní, tak i regionální a národní úrovni.

Postavení mládeže v různých zemích a oblastech je velmi rozdílné. V kapi-talistických zemích se často projevují bída a hlad, nemoci, vykořisťování a negramotnost. Při rozdílném postavení mladých lidí v různých částech světa liší se přístupy vlád a odpovědných institucí k řešení jejich otázek. Cílem oficiálního zaměření přípravy Mezinárodního roku mládeže v kapitalistic-kých státech je zabránit, aby se stal tribunou k odsouzení bezpráví pácha-ného na mládeži, k projednání sociálních požadavků a především politických otázek. Snaží se všemi silami narušit mládež i v té oblasti, v které je nej-jednotnější — v boji za mír.

Všechny tyto zkušenosti znamenají, že je nezbytné udělat vše, aby základní myšlenka roku mládeže nebyla nijak narušena. Aby vyzněla jako manifestace mládí proti imperialismu, proti jaderné válce, za mír a život, za vytvoření podmínek umožňujících mladým lidem ve všech zemích všestranný růst a uplatnění. Hlavní příležitostí k jednotnému vystoupení bude XII. světový festi-val mládeže a studentstva, který bude zahájen 27. července v Moskvě pod heslem Za antiimperialistickou solidaritu, mír a přátelství na Ústředním sta-diónu V. I. Lenina.

Děti a mládež v ČSSR tvoří více než polovinu obyvatelstva. Mladých lidí ve věku od 14 do 30 let je u nás tři a půl miliónu. V ČSSR otázky péče o mladou generaci, o její práci i život byly vždy nedílnou součástí programů hospodár-ského a sociálního rozvoje. Proto i výzva Valného shromáždění Organizace spojených národů všem státům na světě k vytvoření národních koordinačních výborů a komisí — garantů realizace záměrů Mezinárodního roku mládeže na národní úrovni, našla u nás okamžitou odezvu. Již loni byl ustaven Českoslo-venský koordinační výbor pro Mezinárodní rok mládeže, vedený místopředse-dou vlády Matejem Lúčanem. Mají v něm zastoupení všechny organizace, podí-lející se na péči o mládež. Letos, v roce 40. výročí vyvrcholení národně osvo-bozeneckého boje a osvobození naší vlasti Sovětskou armádou, jsou akce k Mezinárodnímu roku mládeže nedílnou součástí rostoucí společenské akti-vity kolektivů i jednotlivců, v tělovýchově pak hlavně v rámci příprav a akcí Československé spartakiády 1985.

Stále větší počet občanů se zapojuje do masové tělovýchovy, která zna-mená zdravotní prevenci, zvyšování fyzické zdatnosti, reprodukci pracovních sil a branné připravenosti, což je významným celospolečenským úkolem, za-měřeným především na mládež. Jedná se o vztah k tělovýchově, o pravidelné sportování. V tomto směru lyžování patří ke sportům, které mohou hodně pomoci. Říká se, že v ČSSR lyžuje asi 3,5 miliónu občanů a lyže nechybějí snad v žádné rodině. Pohyb ve zdravém horském prostředí pak umocňuje všechny klady tělovýchovné činnosti.

Lyžování získává svým aktivním vkladem k plnění celospolečenských po-třeb a úkolů. Rozšiřování základny lyžařského sportu přispívá i k lepšímu výběru širší špičky a lepší reprezentaci.

Jedním z hlavních úkolů svazu je zapojit do pravidelné činnosti v oddílech stále větší počet mladých lidí. Zajišťovat jejich všestrannou a pestrou činnost, umožnit jim účelné využití volného času, uspokojovat jejich potřeby a zájmy. Přispívají k tomu masové a náborové akce, jejichž počet se v letošním Mezi-národním roku mládeže opět rozšířil. Podařilo se do nich zapojit tisíce dosud neorganizovaných mladých lyžařů a lyžařek, růst mládežnické lyžařské zá-kladny je však zatím neuspokojivý.

Řadu soutěží podařilo se organizovat ve spolupráci s ostatními organiza-cemi Národní fronty. Platí to především o Spartakiádních předložkách i dalších akcích. Činnost veřejných lyžařských škol byla zaměřena především na sprá-vnou lyžařskou výuku mládeže. Stovky cvičitelů úspěšně působily při výcviko-vých lyžařských zájezdech školní mládeže a na zimních pionýrských tábo-rech ROH.

Lyžování, stejně jako všechna další sportovní odvětví, se podílí v Meziná-rodním roce mládeže na řadě celospolečenských akcí — Československé spartakiádě 1985, mezinárodní štafetě vlasteneckých a internacionálních činů mládeže Paměť, na přípravách ke Světovému festivalu mládeže a studentstva atd. Příspěvkem je i další zlepšení práce všech složek svazu při výchově ly-žařské mládeže.

O PVP a reprezentaci

Význam politickovýchovné práce a úspěšné reprezentace byly hlavními body plenárního zasedání výboru Svazu lyžování ÚV ČSTV, které se konalo 20. dubna v Praze. Předseda svazu Karel Smola konstatoval, že po historickém úspěchu československého lyžování na Zimních olympijských hrách 1984 v Sarajevu přílišná sláva měla i negativní důsledky. Snížila se pozornost, náročnost, možná i kázeň a morálka a docházelo často k sebeuspokojení. Mnohé tyto záporné jevy se začaly projevovat ve větším či menším rozsahu v práci činovníků a sportovců a čs. lyžování se přestalo dařit. Projevilo se to v některých neuspokojivých výsledcích na mistrovství světa dospělých i juniorů v klasických i sjezdových disciplínách.

Plnění úkolů plánu práce předsednictva a k nim přijatých závěrů postihlo v zásadě všechny hlavní problematiky spadající do kompetence federálního lyžařského orgánu. Mimo to předsednictvo výboru svazu řešilo celou řadu aktuálně vzniklých a většinou velmi závažných úkolů, vyplývajících z konkrétních potřeb rozvoje lyžařského sportu, z rozhodnutí naurižených tělovýchovných orgánů či z nutnosti zkvalitňovat vnitřní činnost svazu. Jako operativní orgán pro řešení aktuálně vzniklých problémů či úkolů se osvědčila praxe pravidelných porad vedení svazu. Základním nástrojem práce předsednictva byly jeho jednotlivé komise.

Masový rozvoj tělovýchovy a sportu je a bude jedním z rozhodujících a skutečně klíčových úkolů celého našeho tělovýchovného hnutí. Jednoznačně to vyplývá ze závěrů VI. sjezdu ČSTV a tuto skutečnost jednoznačně vyjádřil i předseda vlády ČSSR ve své zprávě na zasedání federálního shromáždění.

Na základě vzájemně dohodnuté dělby práce velmi úspěšně zajišťují rozvoj masového lyžování národní svazy. Početnému lyžařskému funkcionářskému aktivu, zejména cvičitelům, trenérům a organizátorům se daří zvládnout ohromný zájem občanů o lyžování, o osvojení si základů jízdy na lyžích. Počínaje jednotlivými lyžařskými oddíly až po výbory svazu lyžování národních organizací ČSTV se podílí na organizování a zajišťování zájezdů do našich hor, spojených s výukou jízdy na lyžích pro mladé i staré, pro začátečníky i pokročilé. Přímá účast svazu se projevuje i v rámci rekreace ROH, pionýrských táborů, výcvikových kursů školní mládeže, škol v přírodě atd. Svou velkou a dá se nyní již říci, že těžko zastupitelnou úlohu v lyžařské výuce sehrávají veřejné lyžařské školy, které dále rozšiřují svou aktivitu.

Ohromný rozvoj zaznamenaly masové lyžařské akce, jako je Jizerská padesátka, Bílá stopa SNP, Po hřebenech Krkonoš, Jablonecký maratón, Ve stopě Jizerské padesátky a Zlaté lyže Českomoravské vysočiny, Maratón Sumavskou stopou a celá řada dalších na Novoměstsku, Zadově a v dalších oblastech. Často již není možné organizačně zvládnout stále narůstající

Pohled do zasedací síně při dubnovém plenárním zasedání VSL ÚV ČSTV (Foto J. Trousil)

zájem lyžařů, a proto musí organizátoři mnohdy sáhnout k limitujícím opatřením.

Závodem Bílá stopa SNP 1984 velmi úspěšně vstoupili lyžaři do období spartakiádní aktivity a celý řetěz nejrůznějších spartakiádních soutěží byl důstojně zakončen Pohárem ÚV ČSTV talentované mládeže v klasických i sjezdových disciplínách v Harrachově. Právě spartakiádní akce dokázaly, že dále roste vliv svazu na rozvoj skutečně nejmasovější tělesné aktivity v ČSSR. Důkazem může být například i soutěž o Spartakiádní vločku, která i při nepříznivých sněhových podmínkách v začátku letošní zimy nabyla mnohem většího rozsahu než v roce 1980. V této souvislosti je třeba poděkovat tisícům dobrovolných funkcionářů, jejichž aktivitou a zásluhou prací naše hory v zimě žijí.

O významu politickovýchovné práce hovořil ve zprávě předsednictva nejen předseda Karel Smola, ale ve zvláštním bodu také předseda politickovýchovné komise Pavel Jílek, který se zabýval realizací závěrů 3. zasedání ÚV ČSTV ke zvyšování účinnosti a kvality politickovýchovné práce v podmínkách svazu. Nejdříve zhodnotil klady, dosažené na tomto úseku práce, potom se zabýval některými nedostatky v důsledku málo aktivní práce na několika úsecích činnosti. Po důkladné analýze byly vymezeny hlavní úkoly a cíle politickovýchovné práce na všech úsecích svazové činnosti.

Jednou ze základních činností federálního svazu, v jistém smyslu dokonce klíčovou, je péče o rozvoj vrcholového lyžování a československou státní reprezentaci v lyžování. Tuto činnost řídí komise vrcholového lyžování, jejímž předsedou je ústřední trenér Jaroslav Potměšil. Hodnocení práce této komise je v zásadě totožné s hodnocením výslednosti československé reprezentace jako celku i s hodnocením výslednosti jednotlivých reprezentačních družstev. Prostřednictvím konkrétních úspěchů či neúspěchů čs. lyžařských reprezentantů je hodnocena činnost celého

svazu. Letošní sportovní konfrontace ve světovém měřítku československým reprezentantům nepřinesla tak výrazné úspěchy jako loni na ZOH v Sarajevu. Bylo sice dosaženo několika dobrých výsledků, ale výkonnostní cíle splněny nebyly a v některých disciplínách se projevily problémy a nedostatky. O hodnocení výslednosti vrcholového lyžování a československé reprezentace podrobně hovořil předseda vrcholové komise Jaroslav Potměšil. Rozebral objektivně i subjektivní hlavní příčiny, které ovlivnily výkonnost a výsledky čs. reprezentace. Znamenaly řadu opatření, která by měla přinést po oponenturách plánů středisek vrcholového sportu dospělých i mládeže a internátních sportovních škol, jakož i červnové konferenci trenérů a metodiků v Novém Městě na Moravě zlepšenou práci a hodnotnější výsledky čs. reprezentantů v další části olympijského cyklu.

Plenární zasedání schválilo návrh složení reprezentačních družstev, trenérů a jejich asistentů pro novou sezónu 1985—86 (jsou uveřejněny na str. 14).

Plénium bylo příležitostí k poděkování Květě Peckové-Jeriové, která se rozloučila se závodní činností, za její dlouholetou úspěšnou reprezentaci. V upomínku byl jí odevzdán obraz, znázorňující její úspěšný závěr v olympijské štafetě v Sarajevu, který znamenal stříbrné medaile čs. běžkyň.

Z VSL ÚV ČSTV byli uvolněni Jindřich Hoch (byl jmenován čestným členem) a ing. Vlastimil Horák, do předsednictva zvolen Mirko Prokop, do VSL ÚV ČSTV kooptováni Jan Vedral a dr. Vilém Podešva, členem pléna se štal dosavadní kandidát VSL Zdeněk Špringal a kandidátem dr. Bohumil Vidura.

Plenární zasedání pozdravil člen sekretariátu a vedoucí politickovýchovného oddělení ÚV ČSTV Ján Málíka, který poděkoval činovníkům za jejich obětavou práci a ocenil kritické hodnocení činnosti, nezastírání nedostatků a snahu zlepšit práci na všech úsecích.

Úspěšná bilance českých lyžařů

„Zimní spartakiádní dny byly uspořádány ve všech 63 okresech, nejúspěšnější spartakiádní akcí byl masový závod Po hřebenech Krkonoš,“ konstatoval na 5. plenárním zasedání výboru Svazu lyžování ČÚV ČSTV předseda Mirko Prokop.

Dobrou politickovýchovnou práci dokumentuje 323 oddílů, které splnily již podmínky v socialistické soutěži o titul Vzorný, z nichž dvanáct je nositeli stříbrné plakety ČSTV a 51 bronzové plakety. Do soutěže je zapojeno dalších 309 oddílů, z toho 91 soutěží o I. stupeň, 85 o II. stupeň a 133 o III. stupeň. V soutěži o vzorný kolektiv mládeže je zapojeno 378 kolektivů. V rámci předspartakiádní aktivity přibýlo do soutěže dalších 98 kolektivů.

V ČSR je v činnosti 695 lyžařských oddílů s 53 976 členy, což znamená překročení plánovaného přírůstku. O lyžařskou výuku se stará již 124 veřejných lyžařských škol. V soutěži aktivity v oblasti politickovýchovné práce byl nejúspěšnější Severočeský kraj před Severomoravským a Východočeským krajem. Diplom Otakara Jandery za obětavou práci s mládeží byl udělen trenérům s. Lasotovi, Kojzarovi, Řezáčovi a ing. Hrdinkovi.

O zabezpečení péče o sportovně talentovanou mládež hovořil místopředseda svazu dr. Tadeáš Broda. Jedním ze základních hledisek dlouhodobého sledování výběru talentů se staly obecné a speciální testy tělesné připravenosti. U sportovců TSM přistoupily trenérské rady ve spolupráci s OSTM ČÚV ČSTV k pořádání testovacích srazů. Byly organizovány pro vybrané talentované jedince

s předpokladem dalšího výrazného výkonnostního růstu. V minulém roce z úsporných důvodů byly zrušeny, což rozvoji závodního lyžování neprospělo. Nejzávažnějším problémem zůstává přechod závodníků školního věku do SVS-M. K řešení všech problémů na tomto úseku má pomoci pečlivě zpracovaný materiál pro jednání na předsednictvu ČÚV ČSTV.

V II. ročníku Ligy dálkových běhů zvítězil Jiří Beran (Elitex Jablonec) s 290 body před Žalčíkem (RD Jeseník) 255 a Vejnarom (Ski Jilemnice) 245 b., ze žen byla první Ludmila

Palmeová (RH Jablonec) s 290 b., následována Machačovou (Kovo Ledeč n. Sáz.) 250 a Ticháčkovou (TJ Jičín) 205 b. Upomínkové ceny za vzorně uspořádané soutěže v letošní sezóně přijali zástupci TJ RD Jeseník (běžec-ké disciplíny), Ještědu Liberec (skok), TJ Lomnice n. Pop. (závod sdružený) a TJ Pramet Šumperk (sjezdové disciplíny). Patnáct diskutujících svými příspěvky se snažilo přispět k dalšímu zlepšení činnosti na všech úsecích. Obětavou práci funkcionářů ocenil člen předsednictva ČÚV ČSTV ing. V. Srb.

Na plenárním zasedání VSL ČÚV ČSTV byly vyznamenány oddíly, které nejlépe připravily závody v jednotlivých disciplínách v uplynulé sezóně

(Foto J. Trousil)

Hlavní úkoly a cíle politickovýchovné práce

Z analýzy politickovýchovné práce na dubnovém zasedání výboru Svazu lyžování ÚV ČSTV vyplynuly hlavní úkoly v této oblasti. Významný rok 1985 znamená pro všechny složky svazu a PVK zvláště motiv i důvod k dalšímu zintenzivnění politickovýchovné práce. Je orientován k těmto hlavním úkolům.

V lyžařském hnutí rozvíjet politickou a společenskou angažovanost vedoucích funkcionářů všech stupňů řízení, jako základní předpoklad výchovy masy lyžařů, včetně organizované mládeže.

Ve spolupráci s PVK VSL ČÚV a SÚV ČSTV vést funkcionáře všech stupňů k aktivnímu ideově politickému ovlivňování a jednání příslušníků lyžařského hnutí. Masovou politickou práci zaměřit zejména k významným výročím roku 1985: 40. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou, Československé spartakiádě 1985.

Ukutečňovat neformální besedy k aktuálním otázkám mezinárodní, vnitřní a sportovní situace s reprezentačními celky s cílem soustavně z třídních pozic objasňovat základní ideově politické problémy a získávat je pro aktivní plnění politiky KSČ a upevňovat v nich rysy socialistické morálky. Pro tuto činnost zaktivizovat skupiny SSM. Prostřednictvím členů komise zabezpečit plnění politickovýchovného vzdělávání členů ČSTV v období roku 1985, zejména probíráním

hlavních témat se zaměřením na politickovýchovnou činnost.

Nadále rozvíjet a podporovat socialistické soutěžení ve všech jeho formách. Důraz položit na rozvinutí soutěže o čestný titul Vzorný a Vzorný kolektiv mládeže a Plakety ČSTV.

Cílevědomě a diferencovaně působit na kolektivy reprezentačních družstev, zejména z hlediska komplexního vyhodnocení MS 1985 a přípravy na další olympijský cyklus pro ZOH 1988.

Ve spolupráci s KVS VSL ÚV ČSTV věnovat nadále pozornost ideově politickému zabezpečení účasti na vrcholných mezinárodních soutěžích. Zajistit ideově politickou komplexní přípravu reprezentačních celků v přípravě i průběhu vrcholných soutěží.

Podílet se na politickoorganizačním zabezpečení důležitých soutěží pořádaných v ČSSR.

Spolupůsobit při přípravě tematického plánu odborného časopisu Lyžařství a dvakrát do roka provést jeho vyhodnocení. Všem členům předsednictva VSL ÚV ČSTV a trenérům se ukládá plnit publikační činnost podle schváleného tematického plánu.

Zpracovat návrh plánu ke 100. výročí organizovaného lyžování.

Oceňovat práci lyžařských funkcionářů formou tělovýchovných vyznamenání, diplomů a děkovných dopisů při životních jubileích.

Sjezdová sezóna 1984/85

V posledních letech je každá sezóna bohatá na významná střetnutí sjezdařů a sjezdařek. Zima 1984—85 nebyla výjimkou z tohoto pravidla. V popředí zájmu stálo mistrovství světa v Bormiu a Santa Caterině v Itálii a celosezónní soutěže o Světový pohár s 31 závody pro muže (deset sjezdů, stejný počet slalomů a obřích slalomů a pět suberobřích slalomů) a 29 závodů pro ženy (osm sjezdů, deset slalomů, sedm obřích slalomů a čtyři superobří slalomy). Výsledky, docilené v tolika závodech v jedné sezóně, dávají spolehlivý obraz o současné světové úrovni závodního sjezdového sportu. Pokusme se, tak jako v minulých letech, zbilancovat úspěchy i neúspěchy sjezdařů a sjezdařek a poukázat na stávající situaci ve světové sjezdařině.

MS 1985 — NOVÍ HRDINOVÉ Bormio — muži

Sjezd — poprvé v historii MS vystupují ve sjezdovém závodě tři Švýcaři na stupně vítězů: 1. Pirmin Zurbriggen, 2. Peter Müller a Franz Heinzer. V poslední minutě se však na výsledkové tabuli objevila 3 u jména Doug Lewis. Američan Lewis zajel třetí nejlepší čas, Heinzer sestupuje z podestu a mizí v davu, nikdo si jej už nevšimá. Hrdinou je Doug Lewis, který se startovním číslem 19 byl o 0,19 s rychlejší než Švýcar. Tak neúprosný je zákon vítězů a poražených. Zurbriggen byl prvním hrdinou v Bormiu a zůstal jeho zářným aktérem až do posledního závodu. Po třinácti letech, po dvojnásobném úspěchu Russi/Collombin v Sapporu, stál opět Švýcar na nejvyšším stupni vítězů ve sjezdu. Čs. reprezentant Miroslav Kolář skončil 31. (—6,01 s).

Slalom — díky odvážné jízdě málo známého Jonase Nilssona získalo Švédsko nového hrdinu. Zajel mistrovský slalom o 0,06 s (!) rychleji než favorizovaný Marc Girardelli (Lucembursko), který po prvním kole byl v čele závodu. Velkým úspěchem bylo třetí místo Rakušana Roberta Zollera. Předchůdci nového mistra světa Inge-naru Stenmarkovi, dvojnásobnému olympijskému vítězi, pětinasobnému mistru světa, trojnásobnému vítězi SP a vítězi 79 individuálních závodů v soutěži o Světový pohár, scházelo 0,4 s na bronz. M. Kolář byl osmnáctý (—11,23 s).

Obří slalom — mistrem světa se nečekáně stal Markus Wasmeier (NSR). Vrhel se do prvního kola s jasným odhodláním podstoupit každé riziko. Peter Prodingler, autor tratě, postavil jakýsi superobří slalom, sám I. Stenmark prý některé úseky sjížděl ve sjezdovém postoji. Trať proto musela vyhovovat i P. Zurbriggenovi, který již zvítězil v pěti superobřích slalomech. V Bormiu se mu to nepodařilo, soupeř byl o 0,29 s rychlejší. NSR se od roku 1950 zúčastnila všech ZOH a MS, do roku 1985 však se žádnému z jezdců NSR nepodařilo stanout na nejvyšším stupni vítězů. V Bormiu byl přítomen další hrdina — Marc Girardelli. Zdálo se, že ZOH a MS zůstanou pro něj navždy nepřístupné. Náhle se však rozhodl pro lucemburskou státní příslušnost a stal se hrdinou Bormia dříve, než nastoupil k prvnímu startu. Bronzová medaile v obřím slalomu splnila jeho očekávání jen částečně. Také lesk stříbrné medaile ve slalomu, po nejrychlejší jízdě v prvním kole, byl v jistém smyslu zklamáním. M. Kolář obří slalom nedokončil.

Kombinace — Pirmin Zurbriggen zajel nejlepší čas ve sjezdu a páté místo ve slalomu mu zajistilo vítězství

v kombinaci. Druhý skončil Rakušan Ernst Riedelsperger, třetí další Švýcar Thomas Bürgler. Třinácté místo čs. reprezentanta M. Koláře (sjezd 28., slalom 14.) v silně obsazené kombinaci je velmi dobrým výsledkem.

SANTA CATERINA — ŽENY

Sjezd — vítězkou ve sjezdu se stala Švýcarka Michela Figiniová, olympijská vítězka ve stejné disciplíně ze Sarajeva. Tak jako před rokem na Jahorině, musela i zde jet pro titul dvakrát. V druhé jízdě jí k vítězství pomohl mimořádně silný vítr. Za „Michi“ se jako loni v olympijském sjezdu zařadila další Švýcarka Ariane Ehratová, tentokrát spolu s Rakušankou Katrin Gutensohnovou. Jana Gantnerová skončila šestnáctá (—2,69 s), Olga Charvátová sedmnáctá (—2,96 sekundy).

Slalom — mistryní světa 1985 ve slalomu se díky zkušenostem a umu stala Francouzka Perrine Pelenová, která od r. 1978 stála pětkrát na stupních vítězů, nikdy však na stupni nejvyšším; jen o 0,35 s pomalejší byla její krajanka Christelle Guignardová, bronz získala Italka Paoletta Magoniová, olympijská vítězka 1984. Neuspěly E. Hessová, T. McKinneyová, U. Konzettová, M. R. Quariová, D. Ziniová a další. Čs. reprezentantky nedosáhly výrazného úspěchu, všechny však se umístily v druhé desítkě: O. Charvátová 11., E. Medzihradská 16., A. Mařasová 18. a I. Valešová 19.

Obří slalom — zlato nečekáně získala celkem málo známá Američanka Diane Roffeová, na druhé místo se zařadila Rakušanka Elisabeth Kirchlervová, na třetí další Američanka Eva Twardokensová, která v prvním kole zajela nejlepší čas. Olympijská vítězka ze Sarajeva Debbie Armstrongová skončila čtvrtá. Zklamány byly některé favoritky: M. Walliserová (8.), E. Hessová (11.), M. Figiniová (15.), P. Pelenová (18.) a další. Čs. lyžařkám se nedařilo ani v obřím slalomu: O. Charvátová 20., E. Medzihradská 28., I. Valešová 36., A. Mařasová byla diskvalifikována.

Kombinace — mistrovský titul získala Švýcarka Erika Hessová, trojnásobná mistryně světa 1982 ze Schladmingu. Suverénní jízdou zajela nejrychlejší čas v obou kolech slalomu a vyrovnala tím obvyklou ztrátu ve sjezdu, ve kterém se zařadila na 16. místo (!). Stříbro získala Rakušanka Sylvia Ederová, bronz Američanka Tamara McKinneyová. Z čs. reprezentantek se nejlépe umístila E. Medzihradská dvanáctá (sjezd 37., slalom 8.), na 17. pořadí skončila I. Valešová (sj. 27., sl. 13.). Olga Charvátová ve sjezdu osmnáctá, v prvním kole slalomu spolu s Ederovou na výběrném šestém místě, nedokončila závod

Švéd Jonas Nilsson se stal nečekaným mistrem světa ve slalomu před favorizovaným Girardellim (Lucembursko)

ve druhém kole. Klasifikována nebyla ani A. Mařasová.

SP 1984—85

Letošní Světový pohár probíhal, zejména na samém počátku, za nepřestavitelných organizačních obtíží, vyvolaných krajně nepříznivými sněhovými podmínkami. Pro naprostý nedostatek sněhu odřekly postupně Val d'Isère, Kranjská Gora, Piancavallo, Bormio a Altenmarkt, všechno osvědčená místa závodů SP. Zaskočily Puy St. Vincent, Sestrière, Davos a Madonna di Campiglio. Nezbylo než se režimu počasí podřídit, což pro jednotlivá družstva znamenalo nepředstavitelnou fyzickou a psychickou zátěž. Obtíž se podařilo překonat a koncem března v Heavenly Valley se uskutečnila finálová závody. Zopakujeme si krátce výsledky:

Muži

Sjezd — 1. Helmut Höflehner (Rak.), 2. Peter Müller, 3. Karl Alpiger (oba Švýc.). Höflehner zvítězil před Švýcary, zajel vítězně tři sjezdy, jednou byl druhý a třetí. Peter Müller po tříletých neúspěších se rozdílem pěti bodů zařadil na druhé místo, vybojoval dvě první a dvě druhá místa. Alpiger, člen švýcarského B družstva, dosud bez výrazných úspěchů, zvítězil ve sjezdu v Kleinkirchheimu, v Aspeně byl druhý.

Slalom — 1. Marc Girardelli (Luc.), 2. Paul Frommelt (Licht.), 3. Inge-mar Stenmark (Švéd.). Girardelli v sedmi slalomech zvítězil a jako jediný závodník letošního SP získal maximální počet 125 bodů. Frommelt byl jednou druhý a čtyřikrát třetí, Stenmark zajel dvakrát druhé a jednou třetí místo.

Obří slalom — 1. Marc Girardelli (Luc.), 2. Pirmin Zurbriggen, 3. Thomas Bürgler (oba Švýc.). Girardelli, nejúspěšnější lyžař letošního SP, čtyřikrát zvítězil, dvakrát byl druhý, Zurbriggen dvakrát zvítězil a dvakrát byl druhý, Bürgler dvakrát zvítězil a dvakrát skončil třetí.

Kombinace — muži jeli pět kombinací, všechny se započítávaly. Pořadí: 1. Andreas Wenzel (Licht.), 2. Franz Heinzer, 3. Peter Müller (oba Švýc.). Čs. reprezentant M. Kolář byl 36.

Celková klasifikace — 1. Marc Girardelli (Luc.), 2. Pirmin Zurbriggen

(Švýc.), 3. Andreas Wenzel (Licht.). Girardelli se vítězem SP stal poprvé, získal 262 bodů (sjezd 17, slalom 125, obří slalom 120) a odsunul svého největšího soupeře Zurbriggena rozdíl osmnácti bodů na druhé místo. Zabránil mu obhájit první pozici z loňského roku. Wenzel se posunul z loňského čtvrtého na třetí místo s odstupem 72 bodů na Zurbriggena. Miroslav Kolář byl 98. s 3 body.

Ženy

Sjezd — 1. Michela Figiniová, 2. Maria Walliserová, 3. Brigitte Oertliová (všechny Švýc.). Mladá Figiniová zvítězila ve sjezdu SP poprvé, loni byla pátá. Zajela tři sjezdy vítězně, dvakrát byla druhá. Walliserová neobhájila vedoucí pozici z loňska, jednou zvítězila, třikrát skončila třetí. Oertliová třikrát obsadila druhé místo a výrazně zlepšila své zařazení, postoupila ze šestnáctého na třetí místo. Umístění čs. závodnic: Olga Charvátová a velmi dobrým 11. místě, Jana Gantnerová 27.

Slalom — 1. Erika Hessová (Švýc.), 2. Tamara McKinneyová (USA), 3. Perrine Pelenová (Fr.) Erika Hessová zvítězila díky plnému nasazení v závěru soutěže. Vybojovala prvenství v Park City a ve finálovém závodě v Heavenly Valley jednou zajela druhé a dvakrát třetí místo, získala rovných 100 bodů a postoupila z loňské čtvrté na první příčku. McKinneyová neobhájila vedoucí postavení z roku 1984, ve dvou slalomech zvítězila a jednou byla druhá. Pelenová stejně jako loni skončila třetí. Zvítězila v jednom závodě a dvakrát byla druhá. Umístění čs. reprezentantek: O. Charvátová 9. (loni byla 14.), 33. E. Medzihradská, 34. I. Valešová.

Obří slalom — 1. Marina Kiehllová (NSR) a Michela Figiniová, 3. Vreni Schneiderová (obě Švýc.). Kiehllová třemi vítězstvími, jedním druhým a dvěma třetími místy získala stejný počet 110 bodů jako Figiniová. Nováček Schneiderová nashromáždila 88 bodů a jedním bodem odsunula Walliserovou na čtvrtou pozici. Z čs. reprezentantek bodovala jen O. Charvátová a zařadila se na 13. místo.

Kombinace — ženy jely čtyři kombinace, všechny se započítávaly. Pořadí: 1. Brigitte Oertliová, 2. Michela Figiniová, 3. Maria Walliserová (všechny Švýc.). Na čtvrté místo se zařadila Olga Charvátová, kterou od Walliserové dělil pouhé tři body.

Celková klasifikace — 1. Michela Figiniová, 2. Brigitte Oertliová, 3. Maria Walliserová, 4. Erika Hessová (všechny Švýc.). Umístění čs. reprezentantek: O. Charvátová postoupila z loňského sedmého na výborné šesté místo, 86. J. Gantnerová, 70. E. Medzihradská, 75. I. Valešová.

Pohár národů (PN) — zvítězilo Švýcarsko s rekordním počtem 2674 bodů (muži 1394/ženy 1280) před Rakouskem s 1308 b. (831/477). Další pořadí: 3. NSR 952 (359/593), 4. Itálie 847 (655/192), 5. Francie 586 (162/424), 6. USA 497 (67/430), 7. Jugoslávie 316 (246/70), 8. Švédsko 293 (243/50), 9. Lichtenštejnsko 270 (252/18), 10. Lucembursko 264 (264/0), 11. Kanada (247 (80/167)), 12. ČSSR 202 (5/197), 13. Španělsko 108 (0/108), 14. Polsko 85 (0/85), 15. Bulharsko 57 (57/0), 16. Austrálie 41 (41/0), 17. Japonsko 34 (34/0), 18. SSSR 15 (15/0), 19. Norsko 13 (13/0), 20. Holandsko 5 b. (0/5).

ZÁVĚR

1. Dosud nikdy v historii lyžování nevyzněla sezóna tak výrazně ve prospěch jednoho z reprezentačních týmů jako v zimě 1984—85. Pamatujeme éru francouzského družstva (1967 až 1972) a suverenitu rakouského kolektivu (1973—1980); sezóna 1984—85 byla **fantastickým triumfem švýcarského družstva, nemající v minulosti obdoby:**

MS 1985 — získal 4 zlatých, 3 stříbrných a 1 bronzové medaile, prvé místo se 441 body v neoficiální klasifikaci zemí, o 167 bodů více než Rakušané na druhém místě.

SP 1985 — 29 vítězství, 30 druhých a 26 třetích míst, získaných v 71 závodech programu SP;

ženy vybojovaly všech 5 křišťálových trofejí a obsadily v celkové klasifikaci první čtyři místa, ve sjezdu a kombinaci první tři místa, v obřím slalomu 1., 3. a 4. místo, slalomovou trofej počtvrté získala E. Hessová.

PN 1985 — umístění v čele Poháru národů s rekordním počtem 2674 bodů a rekordním náskokem 1366 bodů před Rakouskem na druhém místě.

Tento mimořádný úspěch švýcarského družstva nelze označit jinak nežli sjezdovou senzací.

2. **Z jednotlivců ovládali sezónu tři výrazné osobnosti: P. Zurbriggen, M. Girardelli a M. Figiniová.** Dvěma

zlatými medailemi z MS v Bormiu, vítězství v superobřím slalomu v Puy St. Vincent, ve slalomu v Sestriere, v obou těžkých sjezdech v Kitzbühelu se všestranný P. Zurbriggen stal uznávaným nástupcem J.-C. Killyho. V úspěších se dělí s M. Girardellim, dominantou SP 1985: celkový vítěz, vítěz ve slalomu a v obřím slalomu. Velký dvojboj Zurbriggen—Girardelli byl odstartován, v zimě 1984—85 skončil prozatím nerozhodně: tři medaile Zurbriggena na MS = třem úspěchům Girardelliho ve Světovém poháru. Bleskový vzestup M. Figiniové do světové špičky ohromil celý sjezdový svět. Zlato ze ZOH 1984 a z MS 1985 v královské disciplíně vedly okamžitě ke srovnání s legendární Annemarií Moserovou-Prölllovou. Získat zlato na ZOH a MS bezprostředně po sobě se dosud podařilo jen třem sjezdkářkám: A. Prölllové (1978/1980), Ch. Haasové (1962/1964) a T. Beiserové-Jochumové (1950/1952).

3. **Jezdci/jezdčyně, kteří si neosvojili techniku jízdy v brankách s kloubovými tyčemi, nemohou uspět.** Ve výhodě jsou lyžaři/lyžařky, kteří od samého začátku své závodní dráhy jezdili v brankách s kloubovými tyčemi. Nápadná analogie s pokrokovou technikou jednostranného bruslení v běhu.

4. **Hodnocení účasti čs. sjezdového družstva na MS 1985 je výlučnou kompetencí trenérů, vrcholové komise a předsednictva svazu; nebude asi lichotivé. Současná světová sjezdařina je nesmírně tvrdý boj, nastoupila řada mladších závodníků a závodnic, kteří pojetím jízdy jsou mnohem dravější než byli jejich předchůdci a předchůdkyně.**

Příznivější bilancí pro nás skončil SP 1985. Olga Charvátová se 167 body se v celkové klasifikaci zařadila mezi absolutní světovou špičku na šesté místo za Švýcarku E. Hesovou (168 b.) na čtvrtém a M. Kiehllovou — NSR (168 b.) na pátém místě; od obou jí dělil jeden bod. Ve sjezdu skončila jedenáctá, ve slalomu devátá a v obřím slalomu třináctá, vesměs výborná umístění. Odveta za Santa Caterinu se podařila. V Poháru národů jsme sestoupili z jedenáctého místa loňského roku na dvanácté s 202 body (muži 5/ženy 197).

Při pohledu na konečnou bilanci zimy 1984—85 nemohu se ubránit neřiči, že vkládat odpovědnost za výsledky takměř výlučně na jednu závodnici a na dva závodníky, bude v příštích letech neúnosné. **Nebudeme jistě nikdy mít možnost budovat početná sjezdová družstva po vzoru alpských zemí, naše málo početné reprezentační kolektivy však musí být týmem vysoce kvalitním.** Jedině tak se vyvarujeme zklamáním, kterých jsme nebyli ušetřeni v Santa Caterině.

Dr. OTTO KULHÁNEK
člen mezinárodní komise
VSL ÚV ČSTV

Švýcarka Michela Figiniová patřila k nejúspěšnějším sjezdkářkám letošní sezóny. Stejně jako loni na ZOH v Sarajevu zvítězila letos na MS ve sjezdu, dále vybojovala prvenství v celkové klasifikaci Světového poháru 1985 a získala malé křišťálové glóbusy ve sjezdu a obřím slalomu, v němž se dělila o první místo s Marinou Kiehllovou (NSR)

Jaká byla sezóna běžců 1984/85

Při zahájení přípravy a oponentním řízení u reprezentačního družstva mužů (RD - M) běžců pro RTC 1984—85 ústřední trenér s. Jaroslav Potměšil řekl: „Lyžování nebude lyžováním, pokud nebude výkonnostně kvalitní družstvo běžců!“ Tato vyřčená věta byla pro nově vytvořený tým běžců nesmírně motivační a zároveň zavazující. Družstvu spolu s trenérem tím byla dána důvěra, ale též přetěžký úkol: zastavit několik let trvajících trend sestupné výkonnosti a naznačit perspektivní možnosti pro úspěšnou reprezentaci lyžování na ZOH 1988. Jaké cíle pro RTC 1984—85 byly stanoveny, jak se je dařilo plnit a jaká tedy vlastně sezóna 1984—85 byla? To bych chtěl stručně na některých konkrétních údajích ukázat.

Stěžejními byly tyto tři základní cíle:

1. Zastavit pokles výkonnosti, který probíhal od roku 1978, kdy byl naposled získán 1 bod pro hodnocení národů. Tento trend poklesu výkonnosti se nejvýrazněji projevil svými výsledky na vrcholových světových soutěžích (1980, 1982, 1984) a komplexně se promítal i do výsledků SP a závodů FIS. Konkrétními úkoly pro splnění tohoto cíle sezóny a tím dosažení zvratu v poklesu výkonnosti byly:

- a) na MS 1985 splnit stanovený centrální cíl pro štafetu, což bylo umístění do 8. místa,
— v individuální soutěži na MS '85 alespoň 1X umístění do 15. místa,
- b) bodovat nejméně ve třech závodech SP,
— umístění štafety pro hodnocení národů ve SP do 6. místa,
— alespoň tři závodníci splnit ind. výkonnostní cíl v závodech SP,
— v závodech FIS dobrými výsledky potvrdit trend zlepšování výkonnosti.

Takto vypadá hodnocení cíle a úkolů:

- na MS 1985 získalo RD-M 2 b. do hodnocení národů — 50 km Bečvář
- štafeta splnila svůj cíl — skončila na 8. místě
- Bečvář páté místo, Lisičan 15. místo, Benc 16. místo — pro RD to znamená 2X umístění do 15. místa a 1X do 20. místa

— v hodnocení SP v ind. závodech — společně získáno 83 b. — bodovali čtyři závodníci (Švanda, Benc, Lisičan, Bečvář) ve čtyřech závodech SP

— v hodnocení SP štafet se ziskem 42 b. skončila naše štafeta na 5. místě za Norskem, Švédskem, Švýcarskem, Itálií, před SSSR, Finskem a Rakouskem

— členové RD startovali do 25. 3. 1985 v osmi závodech FIS a v nich 8X zvítězili — ukazuje to i na sílu zálohy RD-M.

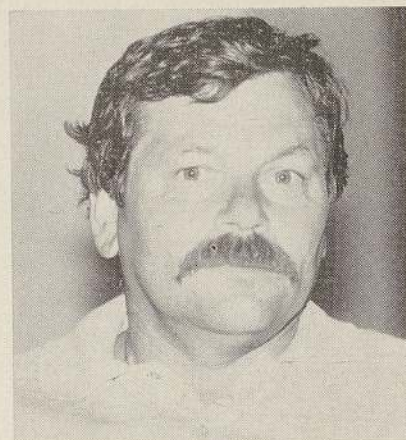
Z tohoto konkrétního výčtu lze konstatovat splnění cíle — došlo k zastavení trendu poklesu výkonnosti a v řadě případů lze mluvit o stoupající výkonnosti.

2. **Vytypovat závodníky, kteří budou schopni perspektivně úspěšně reprezentovat**

- psychicky odolní, s vysokou motivací a schopností vyhrávat,
- s odolností vydržet zdravotně náročný trénink,
- mít předpoklady pro novou techniku běhu (bruslení),
- samozřejmě všechny další základní předpoklady funkční, fyzické apod.

K tomuto cíli sloužilo:

- a) sledování vytypovaných závodníků (Bečvář, Švub) během celé přípravy včetně zařazení do bodovacího systému RD s účastí na centrálním VT v ČSSR
- b) sledování závodníků, kteří nebyli členy RD, ale v letní přípravě se

Trenér čs. reprezentačního družstva běžců Bohuslav Rázl (Foto B. Hynek)

výrazně projevovali (Mička, Němec, Augustiňák) a srovnání jejich výsledků v letní části přípravy s výsledky v zimě

- c) sledování výkonnosti juniorských závodníků
- d) sledování přípravy a vyhodnocení úspěšnosti členů RD.

Na základě sledování přípravy a vyhodnocení výsledků RTC 1984—85 považují za **schopné úspěšně reprezentovat a perspektivní k ZOH 1988 tyto závodníky:**

M. Bečvář — nejlepší výsledek na MS 1985 5. místo na 50 km — technicky dobře vybavený pro všechny způsoby běhu.

P. Benc — splnil ind. výk. cíl na MS — 16. místo na 50 km, 5. místo na 15 km při SP v Bulharsku — technicky velmi dobře připraven pro bruslení.

V. Korunka — vyhrál závody FIS v Polsku, vítěz juniorského žebříčku, perspektivní závodník věkem i předpoklady — technicky dobře připraven pro bruslení.

Š. Lichoň — vyhrál závody FIS na 30 km v NDR — druhá polovina sezóny ovlivněna zraněním ramene — perspektivní závodník věkem i předpoklady — dobře technicky připraven pro všechny způsoby běhu.

P. Lisičan — splnil ind. výkonnostní cíl na MS 1985 — 15. místo na 50 km, 21. místo na 15 km, 8. místo SP Bulharsko — technicky dobře připravený pro bruslení.

L. Švanda — nejúspěšnější závodník v hodnocení SP — 7. místo na 15 km Oslo, 8. místo 30 km Falun, vítěz seniorského žebříčku — technicky velmi dobře připraven pro všechny způsoby běhu.

Tyto závodníky navrhuji do RD pro RTC 1985—86 a považují je za základní kádr nového družstva.

3. **Zaměření tréninku na rychlostní tratě — 10 a 15 km.**

Konkrétní úkoly byly:

- a) důraz na speciální tempo pro tratě na 10 a 15 km,

Ladislav Švanda, Miloš Bečvář a Petr Lisičan patří k členům reprezentačního týmu běžců i v nové sezóně. Snímek je z úspěšného závodu na 30 km na Tatrském poháru. (Foto J. Troušil)

b) zvýšení frekvence tréninkových jednotek v tréninkovém dnu,

c) kontrola a ovlivňování tempa a tréninku podle individuálně vypočítaného anaerobního prahu (vypočítaného z plicní ventilace) v přepočtu na tempo na 1 km.

Celkově lze konstatovat, že zaměřením na rychlostní tratě se do značné míry podařilo — hovoří o tom výsledky na tyto tratě: 15 km a štafety dosažené ve SP po MS (Bulharsko, Švédsko, Norsko, Spartakiáda spřátelě-

ných armád] — přesto zůstaly rezervy.

— **Výsledek na MS se dostavil na 50 km a ne na kratší tratě.** Vysvětlení lze hledat především v nepodařeném přechodu z tréninku na suchu na trénink na sněhu — vzhledem k nepříznivým sněhovým podmínkám v SSSR a v Krkonoších v listopadu a začátkem prosince byla zpožděna příprava o 14 dnů a ovlivněna kvalita přípravy. Byly tím ovlivněny výsledky jak I. etapy SP v prosinci, tak v úvodních závodech na MS 1985.

Tabulka chronologicky ukazuje zlepšování našeho nejuspěšnějšího závodníka ve výsledcích a jeho % zpoždění za vítězem, stejně tak štafety od prvních závodů SP k závodům SP v Bulharsku, které byly nejbližší po termínu MS 1985.

Termín	Místo	Trať		%		Rychlost	
		km	Umístění	Zpoždění	zpoždění	m/s	Pozn.
9. 12. 1984	— Cogue	15	50.	3:39,6	9,02	5,64	SP
15. 12. 1984	— Davos	30	27.	4:57,5	6,32	5,99	SP
18. 1. 1985	— Seefeld	30	26.	4:32,1	5,78	6,03	MS
22. 1. 1985	— Seefeld	15	21.	2:56,9	7,25	5,73	MS
27. 1. 1985	— Seefeld	50	5.	2:43,6	2,09	6,24	MS
16. 2. 1985	— Sofia	15	5.	1:01,9	2,51	5,93	SP
Štafety:							
16. 12. 1984	— Davos	4×10	13.	4:08,4	3,79	6,14	SP
24. 1. 1985	— Seefeld	4×10	8.	4:07,0	3,66	5,72	MS
1. 2. 1985	— Sofia	4×10	5.	1:58,5	2,96	6,49	SP

Postupně zlepšování umístění i % zpoždění (výjimku tvoří 15 km na MS, kde zřejmě došlo i k chybě v parafinování lyží) ukazují na oprávněnost tvrzení, že došlo k pozdějšímu „příchodu formy“ především pro opožděné zahájení tréninku a nekvalitní trénink v listopadu. Výsledky na SP v Bulharsku ukazují, že jsme byli schopni uspět i na kratších tratích. Nedošlo k tomu ze stejných důvodů. V žádném případě pro nás nebyl výhodou včasný termín MS 1985 v lednu.

I přes takto kladně hodnocenou sezónu byly ztráty, které potřebují hlubší zamyšlení a analýzu. Kromě nespokojivých výsledků v I. etapě SP v prosinci a rozpačitého vstupu do soutěží na MS (příčiny mají společného jmenovatele) nesplnili předpoklady někteří závodníci: Blaško — zdravotní problémy v hlavní sezóně, Janoušek — zdravotní problémy v přípravě, Švanda se nenominoval na MS

— forma až od února, Bečvář střídá vynikající výsledky s horšími. Zatím hledáme osobnost, která by stabilně jezdila do 15. místa v SP apod. Zůstávají některé interní problémy např. ve spolupráci se SVS, materiálové rezervy ap. Přesto lze konstatovat, že sezóna 1984—85 i když nebyla bez problémů, byla pro běžce z pohledu plnění rozhodujících cílů úspěšná. Byl učiněn první krok pro úspěšnou perspektivní práci. Zdůrazňuji, že je to „první krok“, protože neméně těžké teď bude navázat a pokračovat, aby výsledky měly stoupající tendenci. Bude muset být udělána řada opatření v koncepci práce, ve zdokonalení systému tréninku, na úseku politickovýchovné práce a řízení. O tom až příště v článku RD-M běžců v přípravě na sezónu 1985—86.

BOHUSLAV RÁŽL
trénér reprezentačního družstva běžců

K výsledkům čs. juniorů - běžců

Na obě každoročně pořádané vrcholné soutěže juniorů v běhu na lyžích — Družbu a mistrovství světa juniorů — se připravovalo osmičlenné reprezentační družstvo a junior Václav Korunka, který byl zařazen do týmu mužů. Těžiště přípravy v mateřských střediscích vrcholového sportu mládeže bylo doplněno o 46 dnů centrální přípravy. Citelným handicapem byl zrušený plánovaný zářijový výcvikový tábor na Dachsteinu z nedostatku finančních prostředků a chybějící kolečkové lyže, vhodné pro bruslení.

Podle schválených a dodržovaných nominačních kritérií byli reprezentací pro Družbu pověřeni: Radim Nyč, Miloš Kapusta, Luboš Buchta, Martin Nečas a Marian Petruch (nahradil operovaného Františka Michaláka), trenéři Petr Lukáš a Petr Honzl. Pro MSJ byli nominováni: Václav Korunka, Martin Petrásek, Leoš Jevavý a František Karlík, trenér Vladimír Sturm. Takřka souběžný termín obou soutěží

vylučoval start v obou závodech, na což dopltil Petrásek, který věkem splňoval kritéria pro Družbu.

DRUŽBA V RUMUNSKU

Pro Družbu v rumunské Vatra-Dornei byly pro běžce stanoveny výkonostní cíle: jedenkrát třetí a dvakrát šesté místo. Realizována byla dvě tře-

tí místa: Nyč na 10 km a štafeta Nečas, Buchta, Kapusta, Nyč na 4×10 kilometrů.

Běžecké závody juniorů byly ve znamení velké převahy mladých reprezentantů NDR. Jejich hegemonii v závodě jednotlivců narušil Nyč svým třetím místem na 10 km. Překvapivě zpět zůstali mladí běžci Sovětského svazu, nejlepším výsledkem bylo páté pořadí Butenka na 7 km. Hrozivý je odstup čs. štafety od NDR.

10 km: 1. Lischke 37:23 min., 2. Liebig (oba NDR) — 1:01, 3. Nyč — 1:04. — 8. Nečas — 2:36, 9. Kapusta — 2:49, 15. Petruch — 3:40. — **7 km:** 1. Liebig 22:45, 2. Lischke — 0:13, 3. Ralf (NDR) — 0:37. — 7. Nyč — 1:11, 13. Nečas — 1:42, 14. Kapusta — 1:45, 17. Buchta — 2:37, 18. Petruch — 2:42.

MISTROVSTVÍ SVĚTA JUNIORŮ V TÄSCHI

O výsledcích běžců na MSJ 1985 ve švýcarské Täschu jsme čtenáře Lyžařství informovali v čísle 4. Splněn byl výkonostní cíl štafety na 3×10 km do šestého pořadí (skončila pátá), nesplněno jedno místo do desátého pořadí v závodě jednotlivců.

V závodě jednotlivců splnil očekávání jediný Karlík, Korunka měl nejpomalejší lyže. Slabší výkony přičítám i třetímu (krizovému) dni pobytu v dějišti MSJ. Ve štafetě junioři celých 30 km bojovali o medaili. První a třetí úsek absolvovali Petrásek a Korunka na lyžích půjčených od Karlíka, které jsme na zapůjčené fotobuňce otestovali jako nejrychlejší. Po kolizi a nešťastném pádu Korunky 5 m před cílem skončila naše štafeta pátá a dostala zvláštní cenu za sportovní boj v duchu fair play. Vidi na zisku první juniorské běžecské medaile i posílení naděje na start MSJ 1986 v USA nám „utekly“ na posledních 150 m.

ZÁVĚRY ZE SEZÓNY

Pro výraznější úspěchy čs. juniorů - běžců by bylo třeba do dalších sezón zajistit toto existenční minimum:

- alespoň jeden výcvikový tábor na ledovci pro čtyři nejlepší juniory,
- moderní trenážery a kolečkové lyže pro nácvik bruslení,
- přenosnou fotobuňku na testování lyží,
- zajistit větší pochopení u našich pořadatelů při případných žádostech startů v zájmu reprezentace.

Děkuji všem juniorům, kteří se zasloužili o dobrou reprezentaci, členům realizačního týmu a všem osobním trenérům za poctivou a odpovědnou práci. VSL ÚV ČSTV děkuji za vytvořené podmínky a do dalších let MSJ přeji co nejdříve první medaili pro juniory-běžce.

VLADIMÍR STURM
trénér čs. reprezentačního družstva juniorů

Do další části OH cyklu

Skončil první rok OH cyklu Calgary 1988. Byla to sezóna mnoha problémů (nedostatek sněhu koncem listopadu, v prosinci a na začátku ledna, nerozhodný postoj FIS k bruslení aj.), zároveň však sezóna dalších úspěchů lyžování. Mistrovství světa v klasických disciplínách v Seefeldu skončila velkým divákým i sportovním ohlase — bruslení ještě zvýšilo dramatickost soutěží, rovněž Gundersenova metoda v závodě sdruženém i soutěže družstev. I mistrovství světa ve sjezdových disciplínách ve Valtellině znamenalo úspěch lyžování a bylo ve znamení nástupu mladých sjezdařů. Velmi výrazně se prosadily obě lyžařské supervelmoci — Norsko v klasických a Švýcarsko ve sjezdových disciplínách.

Československé lyžování dosáhlo na MS řadu významných úspěchů — třetí místo P. Ploce v letech, dvakrát čtvrté (J. Parma na velkém můstku a soutěž družstev ve skoku), třikrát páté pořadí (M. Bečvář na 50 km, L. Dluhoš v letech, štafeta žen 4 X 5 km). Na mistrovství světa juniorů dvakrát třetí místo (soutěž družstev sdruženářů — D. Pitoňák, M. Pustějovský, F. Repka a v neoficiální soutěži družstev ve skoku — J. Raška, M. Švagerko, P. Kojda), jedno čtvrté místo (M. Švagerko P 85 m), jedno páté (štafeta běžců) a jedno šesté (L. Medzihradská — trojkombinace) a ze světové špičky se neztratilo. Do určité míry navázalo na nejlepší výsledky historie v uplynulém roce, přesto však plánované výkonnostní cíle nespĺnilo.

Přehled plnění výkonnostních cílů:

MS Seefeld — běh ženy: plán 1 medaile, 6 bodů — plnění 0 medaile, 3 b.
běh muži: plán 0 medaile, 0 bodů — plnění 0 medaile, 2 b.
skok: plán 1 medaile, 7 bodů — plnění 0 medaile, 6 bodů
sdruženáři: plán 0 medaile, 1 bod — plnění 0 medaile, 0 bod
— celkem: plán 2 medaile, 14 bodů — plnění 0 medaile, 11 bodů

Valtellina — ženy: plán 1 medaile, 4 body — plnění 0 medaile, 0 bod
muži: plán 0 medaile, 0 bod — plnění 0 medaile, 0 bod
— celkem: plán 1 medaile, 4 body — plnění 0 medaile, 0 bod

Planica — plán 1 medaile, 5 bodů — plnění 1 medaile, 6 bodů

Celkově — plán 4 medaile, 23 bodů — plnění 1 medaile, 17 bodů

MSJ Täsch — běh juniorky: plán 0 medaile, 1 bod — plnění 0 medaile, 0 bod
běh junioři: plán 0 medaile, 2 body — plnění 0 medaile, 2 body
skok: 1 medaile, 6 bodů — plnění 1* medaile, 3 (7*) body
sdruženáři: plán 0 medaile, 3 body — plnění 1 medaile, 4 body
celkem: plán 1 medaile, 12 bodů — plnění 1 (2*) medaile, 9 (13*) bodů

Jasná — juniorky: plán 0 medaile, 2 body — plnění 0 medaile, 1 bod
junioři: plán 0 medaile, 1 bod — plnění 0 medaile, 0 bod
— celkem: plán 0 medaile, 3 body — plnění 0 medaile, 1 bod

Celkově — plán 1 medaile, 15 bodů — plnění 1 (2*) medaile, 10 (14*) bodů

Poznámka (*) — zatím neoficiální soutěž družstev ve skoku, jedná se o uznání soutěže za oficiální.

Hlavní příčiny, které ovlivnily výkonnost a výsledky čs. reprezentace:

- objektivní — neodpovídající příprava v listopadu a prosinci 1984 a do jisté míry i na začátku ledna 1985
- nedostatek sněhu, mrazy,
- neúčast či zranění některých předních sportovců (K. Pecková-Jeriová, V. Podzimek, I. Valešová, P. Jurko),
- nedostatečné nebo pozdní zabezpečení materiálu (kolečkové lyže, kombinézy apod.)
- subjektivní — ne plně zvládnutý trénink z hlediska objemu a kvality a jeho zaměření a z toho vyplýva-

ující nedostatky ve zvládnutí techniky (bruslení, technika a stabilita skoku u skokanů a zvláště sdruženářů, technika sjezdařek a sjezdařů)

- pokles motivace po Sarajevu, polevení úsilí, uspokojení,
- pokles formy klíčových sportovců (P. Ploce, B. Paulů, O. Charvátové, J. Klimka, v Seefeldu i D. Svubové ap.)
- rezervy v řídicí práci VSL, KVL a subkomisí jednotlivých disciplín a RT.

Uskutečnila se některá opatření, další probíhají průběžně.

- zhodnocena uplynulá sezóna
- jmenována reprezentační družstva dospělých a juniorů, potvrzení trenéři včetně asistentů a RT
- zpracovány plány na RTC 1985—86
- probíhají jednání RT jednotlivých disciplín
- uskutečnily se oponentury plánů SVS, SVS-M, ISŠ
- bylo připraveno vyhlášení ankety Král-královna bílé stopy 1985 v Lomnici nad Popelkou
- připravuje se konference trenérů a metodiků (17.—19. června v Novém Městě na Moravě).

V RTC 1985—86 je vzhledem k tomu, že se nekonají mistrovství světa (jen MS v letech) zaměřena hlavní pozornost na MS v letech a mistrovství ČSSR v klasických (2.—9. února 1986) i sjezdových disciplínách (11.—16. února 1986) a Světové poháry před a po tomto termínu.

Musíme totiž znova a znova usilovat o zaměření vrcholu sportovní formy k plánovanému termínu a hodnotit především plánované výsledky.

Z hlediska juniorských kategorií je MSJ 1985 v klasických disciplínách 11.—17. února v Lake Placidu v USA a účast vzhledem k značným finančním nákladům bude velmi omezena a předpokladem budou medailová umístění. MSJ ve sjezdových disciplínách se koná 17.—23. února 1985 v Bad Kleinkirchheimu.

Další úkoly je třeba vidět v zaměření na soutěže socialistických zemí — Družba. Letos jsme v nich mimořádně uspěli, ve sjezdových disciplínách získali čs. reprezentanti 18 medailových umístění, v klasických disciplínách sedm. V příštím roce se koná Družba v klasických disciplínách 11.—16. února v ČSSR, ve sjezdových 16.—23. března v Rumunsku.

Před reprezentačními družstvy, všemi sportovci, trenéry i realizačními týmy, pochopitelně i funkcionáři stojí hlavní úkol — připravit lyžařskou reprezentaci na MS 1987 tak, aby splnila nejen plánované výkonnostní cíle, ale aby byly vytvořeny předpoklady k účasti na XV. ZOH 1988 v Calgary. **To je hlavní cíl našeho snažení a je proto potřeba především využít všech možností přípravy doma** (zlepšit celkově podmínky a konečně zapojit sněhová děla, dále zkvalitnit spolupráci s resorty a jednotlivými středisky) **i v zahraničí** (přehodnotit dosavadní praxi nejen z hlediska ekonomického, ale i metodického), **zlepšit jednotlivé oblasti zabezpečení** (včetně regenerace, stravy, pitného režimu, metodické oblasti apod.), **upravit metodu přípravy tak, aby nejen odpovídala současným nárokům zatížení a techniky provedení pohybu, ale individuálně postihovala nedostatky i předpoklady jednotlivých reprezentantů tak, aby byli schopni opakovaně podávat výkony, které odpovídají jejich předpokladům i pozornosti a prostředkům, které jsou lyžařům poskytovány.**

S jakými kádry tedy jdeme do další části OH cyklu.

V běhu žen muselo zcela zákonitě dojít k výměně generací. Z osvědčených reprezentantek zůstaly Viera Klimková (ročník 1957) a Dagmar Svubová (1958), které mají být základem výkonnosti. Trenéři Zdeněk Ciller a Ján Hlavský mají vlastně v rukou nejlepší dospělé i juniorské reprezentantky a mají za úkol navázat na slavnou minulost čs. běhu žen.

V běhu mužů mají Bohuslav Rázl se Stanislavem Henychem dokázat, že letošní výsledky jsou důsledkem zlepšené situace a pokračovat v nastoupeném trendu. K opo-

Jedinou medaili čs. lyžování na letošních mistrovstvích světa dospělých vybojoval na MS v letech v Planici Pavel Ploc (vpravo), mistr světa Fin Nykänen uprostřed, vlevo druhý Jens Weissflog (NDR). (Foto M. Kos)

rám Miloši Bečvářovi (1957) a Ladislavu Švandovi (1959) se mají úspěšně připojit mladí závodníci.

Poměrně největší zázemí má naše v současné době nejsilnější disciplína — skok. Bez reprezentačního dresu zůstali např. Peter Číž, Tomáš Portyk, Miroslav Slušný, Jiří Raška a další. Trenér Dalibor Motejlek s asistentem Petrem Schlanekem mají tedy z čeho vybírat a tato konkurence by se měla projevit nejen úrovní výkonnosti, ale i její stabilitou.

Situace v závodě sdruženém je stále nevyjasněná. Znova se dává šance Jánovi Klimkovi (1960), Miroslavu Kopalovi (1963) a Karolu Tatranskému (1962). K nim se přiřadili František Repka (1966) a Dušan Pitoňák (1966). Očekává se, že toto družstvo bude schopno se konečně výrazně prosadit. Vladimír Seidl s asistentem Tomášem Kučerou mají před sebou velký úkol.

Ženy sjezdárky zůstaly letos za očekáváním. Reprezentační družstvo má s trenérem Pavlem Štastným a asistentem Miroslavem Němcem před sebou úkol dokázat, že je schopno dalšího vývoje a výkonnostního růstu. Osm členek týmu v čele se zkušenými závodnicemi Janou Gantnerovou (1959) a Olgou Charvátovou (1962) je těmi, které to mají dokázat.

Dlouhodobě složitá situace je u sjezdářů. Přesto, že se podařilo zastavit další pokles výkonnosti, nedosáhlo se pokroku v řešení situace. Další ztráty pozic si nemůžeme dovolit a přitom víme, že jsme v minulosti výsledky měli. Sestavení současného družstva je pokusem a zároveň kompromisem dokázat, že lze udělat více. Trenéři Jiří Vlček s asistentem Milanem Medlou a šestičlenným družstvem to mají realizovat.

Co říci na závěr? Lyžování patří ke čtyřem nosným sportům a máme-li mezi nimi nadále zůstat (k tomu má předpoklady, ale i povinnost vůči miliónům lyžařů), pak musí být schopno dotáhnout svoje úsilí k dosažení odpovídajících výsledků. Tomu ovšem musí odpovídat vždy a za každých okolností úroveň tréninkového procesu a jeho zabezpečení. Sportovní štěstí se totiž kloní na stranu toho, kdo na to má.

JAROSLAV POTMĚŠIL
ústřední trenér VSL ÚV ČSTV

Nové lyžařské skriptum

Koncem roku 1981 vyšlo ve SPN Praha skriptum dr. Vladislava Čepeláka Lyžování dětí předškolního věku a žáků základní školy (podle české lyžařské školy). Koncem loňského roku vyšlo druhé vydání pod názvem Didaktika české lyžařské školy. Některé kapitoly v druhém vydání jsou rozšířeny. V kapitole Cesta ke kročím

technice a moje zkušenosti se dočteme o celé práci autora od roku 1954 až po současnost. Od roku 1973, kdy se výzkum rozšířil také o běh, byla celá práce dokončena na KTV pedagogické fakulty UK v Praze.

Výsledkem poslední práce je změna nácviku běhu a oblouků. Střídavý běh nemá základ v odrazu po ukončení skluzu, ale v odrazu v průběhu skluzu. Pohyb dolní končetiny při odrazu v průběhu skluzu ovlivňuje pohyb dolní končetiny a paže na odlehčené švihové lyži ve směru dopředu. Švih odlehčené lyže nepředchází dlouhý zásvih lyže a hole. Oblouky nemají základ ve vztyčení až po točení vnější zatížení lyže, ale v odrazu v průběhu točení vnější lyže. Vnitřní odlehčená lyže, která se zatáčí podle vnější lyže, předjede v průběhu oblouku vnější lyži (obdobný pohyb švihové lyže při běhu).

Již v dřívějších školách se začátečníci učili chůzi jedním pohybem, kterým vznikly správné — kročné pohyby celého těla. Jedním pohybem se učí také běh a oblouky. Při chůzi se soustřeďují na střídavý sun jedné a druhé lyže. Při běhu na zhoupnutí ve vzprímeném postoji na jedné a druhé lyži přímým směrem. Při obloucích také na zhoupnutí ve vzprímeném postoji na jedné a druhé vnější lyži ve směru do zatočení lyží.

Nácvik je jednoduchý, rychlý a hlavně bezpečný. Také proto, že žáci základní školy jezdí na běžkách.

MIROSLAV MÍSEK

Letní skiservis

Ukončením provozu lyžařských vleků a sedačkové lanovky na Čertovu horu skončila v Harrachově vlastní lyžařská sezóna. Skiservis však bude v provozu i v letních měsících. Bude provádět opravy lyží a vázání. Je to velká příležitost pro jednotlivce, ZV ROH i tělovýchovné jednoty k včasnému opravení lyží na příští sezónu. Informace včetně příjmu zakázek si můžete zajistit na telefonním čísle ÚTO Jilemnice 92 94 15. Zásilkou možno zasílat také poštu na adresu: Sportovní areál — Skiservis, 512 46 Harrachov. Nenechávejte opravu svého „nádobíčka“ na podzimní měsíce a svěřte je včas odborníkům.

Harrachovský sportovní areál se připravil na letní sezónu, během které chce nabídnout turistické veřejnosti některá zařízení. Jako novinka bude otevřena pěší turistická stezka areálem mamutiho můstku se zpřístupněním nájezdové věže tohoto můstku pro veřejnost, jako atraktivního vyhlídkového místa. Věž bude k prohlédnutí od června do září.

V nakladatelství Olympia vyšly koncem roku 1984 dvě knížky, které by neměly chybět v knihovničce žádného lyžaře, zejména pokud jde o cvičitele a trenéra.

První z nich — Malá škola lyžování (autor Josef Tremil) je určena zvláště rodičům-lyžařům, učitelům, cvičitelům a vedoucím zimních dětských táborů, kteří učí nebo chtějí učit děti a mládež lyžovat. Kniha vhodně spojuje teoretické znalosti a praktické zkušenosti s výukou, je obohacena o kresby Karla Pekárka. Nově zpracovává metodiku výuky s využitím umělých terénních tvarů (tobogan, šlapačky atd.) a výukových pomůcek (kolotoč, lyžařské kolozadlo aj.).

Další knížkou je Sjezdové lyžování (autoři J. Maršík a M. Příbramský) — třetí, přepracované a zmodernizované vydání. První a druhé vydání vyvolalo mezi lyžaři značný ohlas. Autoři reagovali na připomínky z řad cvičitelů a trenérů, z nichž mnohé akceptovali a zapracovali do třetího vydání. Důležitá je rovněž skutečnost, že výuka v obou publikacích je v souladu s výukou schválenou Svazem lyžování ÚV ČSTV v roce 1980. Sjezdové lyžování je vybaveno novými kinogramy a kresbami, postihuje nejnovější členění oblouků a popisuje jejich techniku a metodiku nácviku. Stojí vázaná 26 Kčs.

Publikace můžete zakoupit v prodejnách n. p. Kniha, v reprezentační prodejně nakladatelství Olympia, Hybernská 34, Praha 1, nebo si je můžete objednat v obchodním středisku nakladatelství Olympia, Klimentská 1, 115 88 Praha 1.

-jm-

Čo nového vo FIS?

Zavedenie, lepšie povedané praktizovanie Siitonenovho kroku resp. korčulovania u bežeckých disciplín vyvolalo v uplynulej zime živé diskusie. Nechýbali ani hlasy, že Medzinárodná lyžiarska federácia FIS vraj „zaspala“ vývoj resp. že mala už skoraj zasiahnuť. Zdá sa, že na týchto kritických hlasoch je niečo pravdy. No, na druhej strane vrcholný svetový lyžiarsky orgán si ťažko môže dovoliť prijať unáhlené rozhodnutie.

Predsedníctvo FIS sa na svojom zasadnutí konanom v decembri 1984 v Ženeve, zaoberalo novou lyžiarskou bežeckou technikou a prijalo uzne-

senie o vytvorení osobitej pracovnej skupiny k posúdeniu tejto otázky zo všetkých aspektov a uložilo súčasne pracovnej skupine, aby predložila P - FIS príslušné návrhy.

Táto pracovná skupina zložená zo známych odborníkov sa zišla v dňoch 13.—14. apríla 1985 v Zürichu. Priebeh rokovania bol neľahký, pretože okrem extrémnych názorov povolil korčulovanie úplne (USA, Taliansko, Švajčiarsko, Kanada) resp. toto úplne zakázať (ZSSR, škandinávské štáty) je veľa ďalších rôznorodých názorov. Treba povedať, že ani v rámci lyžiarskych zväzov socialistických štátov nevládne úplná jednota názorov a väčšina vidí v novej technike aj určitý pokrok v rozvoji bežeckého lyžovania. A socialistické štáty v princípe sú za pokrok a proti konzervatizmu.

Pracovná skupina vychádzala z dvoch čiste odborných posudkov. Bolo referované odborníkmi, že toho času nie je možná taká strojová úprava bežeckých tratí, ktorá by vyhovovala obom štýlom. Nie je možné ani podať definitívny zdravotný posudok či korčulovanie je zo zdravotného hľadiska škodlivé. Na to sú potrebné viacročné pozorovania a skúmania. Dôvodí sa, že terazšie bolesti chrbtice možno odstrániť príslušným tréningom. A tak vlastne pracovnej sku-

pine zostalo posudzovať vec len z hľadiska športovo-technického a športovo-politického.

Ukazuje sa týchto 5 alternatív:

1. zásadne zakázať korčulovanie,
2. možnosť kontroly v určitých zónach,
3. zakázať korčulovanie v určitých zónach a vytvárať umelé prekážky, aby sa nedalo korčulovať,
4. polovicu trate, napr. prvú časť trate bežať klasickým (diagonálnym štýlom — behom) a druhú časť korčulovaním (alebo voľným štýlom),
5. zmeniť tradičné usporiadanie programu lyžiarskych pretekov, t. j. 1 pretek bežať klasickým štýlom a v druhom preteku korčulovať.

Čo by sa malo týmto dosiahnuť?

- a) zachovať aj estetický klasický štýl,
- b) zamedziť eventuelným zásadným rozporom medzi masovým a vrcholovým behom,
- c) neklásť prekážky pokroku, každý pretekár má prirodzenú snahu bežať čo najrýchlejšie, aby bol prvý v cieľi,
- d) zachovať rovnaké šance pre všetkých pretekárov, ale aj organizátorov (ekonomika, strojová úprava trate apod.),
- e) sledovať účel zachovania masového rozvoja behu,
- f) vytvoriť nové kontrolne pravidlá, pretože oba štýly musia mať pevné (kontrolne) pravidlá,

g) bude treba prijať asi špeciálne riešenie pre združený pretek,

h) aby najneskoršie po FIS kongrese vedel každý národný lyžiarsky zväz „na čom je“ a „o čo vlastne ide“.

V spleti rôznych problémov a názorov (a to ešte nie sú k dispozícii oficiálne názory národných lyžiarskych zväzov) nezostalo zrejme pracovnej skupine nič iné ako siahnúť ku kompromisnému riešeniu a to je obsiahnuté v tomto návrhu pre predsedníctvo FIS:

1. Do roku 1987 povolí iba bežecké spôsoby, a to:

- a) u vzdialeností 5 km, 10 km, 15 km, štafety, 15 km do združeného preteku (plus krátke trate u biathlonu) voľný štýl — korčulovanie, ale samozrejme ponechaná aj možnosť použitia klasického štýlu,
- b) u ostatných tratí: 20 km ženy, 30 km a 50 km muži, 20 km biathlon a masové behy povolí klasický štýl

2. Kongres FIS v roku 1987—1988 by mal situáciu zhodnotiť a definitívne o veci rozhodnúť.

Toto kompromisné rozhodnutie bude iste predmetom živých diskusií. Aké pravidlá budú platiť? Nebude potrebné mnoho kontrolórov? Bude možné použiť na kontrolu techniku? Zdá sa, že kontrola bude musieť byť medzinárodná a to zvýši finančné náklady na usporiadanie. Čo na to firmy? Asi im to bude vyhovovať — nová výstroj, lyže, viazanie a pod.

Teda problémy okolo korčulovania zďaleka nekončia. Je snád na mieste otázka, či vlastne len teraz nezačnú? Počkajme si zatiaľ na to, čo povie najvyšší lyžiarsky orgán — FIS kongres, ktorý sa bude konať v dňoch 30. 5.—1. 6. 1985 vo Vancouveri v Kanade.

JÁN MRÁZ
člen predsedníctva FIS

Pohár osvobození-finále EP FISU

Jubilejný X. ročník Poháru osvobození 28.—30. března ve Špindlerově Mlýně byl současně finále Evropského poháru FISU ve sjezdových disciplínách. Tři českoslovenští reprezentanti Robert Žallmann, Brigita Brudná a Monika Hojstřichová zvítězili v konečné klasifikaci této mezinárodní soutěže vysokoškoláků v jednotlivých disciplínách. Celkovými vítězi se stali Rakušan Helmut Exenberger a Francouzka Jocelyne Bonatová.

Prvenství v Poháru osvobození za účasti lyžařů a lyžařek osmi zemí vybojovali ve slalomu Peter Jurko a Olga Charvátová, v obří slalomu Bohumír Zeman a Olga Charvátová. V soutěži států v Evropském poháru FISU zvítězila ČSSR s 556 body před NSR 411, Itálií 397, Švýcarskem 381, Rakouskem 376 a Francií 285 b. Konečné pořadí mužů: 1. Exenberger (Rakousko), 2. Reale (Itálie), 3. Moeschler (Švýcarsko) — ženy: 1. Bonatová (Francie), 2. Selzová (Švýcar-

sko), 3. Hussaufová (Rakousko) Muži — sjezd: 1. Baldo (Itálie), 2. Dinser (NSR), 3. Zappa (Itálie) — slalom: 1. Žallmann (ČSSR), 2. Stenzel (NSR), 3. Noris (Itálie) — obří slalom: 1. Dinser, 2. Žallmann, 3. Šoltýs (ČSSR). — Ženy — sjezd: 1. Riedlerová, 2. Probstová (obě Rakousko), 3. Bucherová (Švýcarsko) — slalom: 1. Brudná (ČSSR), 2. Marciandiová (Itálie), 3. Niessnerová (Polsko) — obří slalom: 1. Hojstřichová (ČSSR)

2. Marciandiová, 3. Ferrarisová (Itálie).

Pohár osvobození muži — slalom: 1. Jurko 1:25,30 (42,32 a 42,98), 2. Zeman — 0,79, 3. Žallmann — 0,97, 4. Hošek — 1,39, 5. Vach — 1,88, 6. Břeš — 2,18. — Obří slalom: 1. Zeman 2:31,36 (1:16,96 a 1:14,40), 2. Žallmann — 1,12, 3. Břeš — 1,35, 4. Jurko — 1,64, 5. Hošek — 2,83, 6. Veselský — 3,08.

Ženy — slalom: 1. Charvátová 1:21,96 (41,96 a 40,00), 2. E. Medzihradská — 0,91, 3. Szafranská (Pol.) — 1,92, 4. Kebrlová — 2,08, 5. L. Medzihradská — 2,32, 6. Brudná — 3,64. — Obří slalom: 1. Charvátová 2:37,48 (1:19,49 a 1:17,99), 2. Hojstřichová — 3,00, 3. Valešová — 3,35, 4. E. Medzihradská — 3,69, 5. Szafranská — 5,53, 6. L. Medzihradská — 7,07.

● **V GRINDELWALDU** ve FIS slalomu za účasti 140 startujících z deseti zemí zvítězil Švýcar Dubosson za 2:00,42 před Rakušanem Gugelem — 0,10 a svým krajanem Chablozem — 0,25.

● **HANSUELI KREUZER**, který po Finu Kortelainenovi od dubna 1983 byl trenérem švýcarského reprezentativního družstva běžců, ze služebních a soukromých důvodů se vzdal této funkce. Tento 35letý švýcarský trenér, který jako závodník se zúčastnil tří ZOH 1972, 1976 a 1980, se mohl pochlubit dobrými výsledky švýcarských reprezentantů v letošní sezóně. O jeho nástupci bude teprve rozhodnuto.

● **FINANČNÍ NÁKLADY** na uspořádání olympijských her stále stoupají. Svědčí o tom i poslední zpráva z Kanady, že plánovaný rozpočet 580 milionů dolarů na přípravu ZOH 1988 v Calgary bude o 250 milionů dolarů vyšší. Sděлил to šéf hospodářské komise.

● **CUPA POIANA**, rumunské mezinárodní závody mládeže ve sjezdových disciplínách, přinesly úspěch mladým čs. reprezentantům, kteří zvítězili ve čtyřech soutěžích. V prvním slalomu chlapců vybojoval prvenství Čermák časem 1:10,18, Kučera byl třetí se ztrátou 1,58 s, ve druhém zvítězil Kučera za 1:09,52, Čermák závod nedokončil. Oba slalomy děvčátka vyhrála Sochocká časy 1:11,17 a 1:08,07. V prvním Jelínková byla druhá — 1,10, další závod nedokončila. V obřím slalomu dvakrát dominovala Rumunka Peraová za 1:09,84 a 1:10,69. Sochocká byla jednou druhá — 0,40 a podruhé třetí — 2,48. V obou závodech chlapců v obřím slalomu zvítězil Rumun Benasich časy 1:08,44 a 1:10,32. V prvním závodě byl Čermák druhý před Kučerou, ve druhém Čanecový druhý, následován Kučerou.

● **SVÁTEK SEVERU** v Murmanskú za polárním kruhem patřil k významným mezinárodním běžeckým závodům v závěru sezóny. Také letos v nich startovali čs. reprezentanti. V běhu žen na 10 km zvítězila Kuhfittigová (NDR) za 34:43,4 min. před Smetaninovou (SSSR) — 6,1, Opitzovou (NDR) — 22,3 a Jebavou — 35,2. Šestá byla Furlletová (SSR) se ztrátou 37,6 s, která vybojovala prvenství na 5 km časem 15:57,3 min., následována Opitzovou — 22,9 a Kuhfittigovou — 27,5. Čtvrtá skončila Tichonovová (SSSR) — 29,8 před Jebavou — 30,8 a Nedomeľovou — 38,5. Umístění dalších čs. závodnic na 10 km: 8. Klingerová — 1:29,2, 10. Šimůnková — 1:34,3, 14. Zuryňková — 2:15,9, 18. Nedomeľová — 2:43,0. Pořadí na 5 km: 9. Klingerová — 51,6, 12. Zuryňková — 55,0, 18. Šimůnková — 1:10,7. Ve štafetě žen 3 × 5 km zvítězil SSSR IV. (Jegorovová, Šranovová, Ptcinová) 45:08,6 před SSSR III. — 1:02,0 a ČSSR (Šimůnková, Klingerová, Jebavá) — 1:12,2. V tradičním maratónu mužů na 54 km byl první Sergejev za 2:40,56 před Baurthem (NDR) — 2:00, Tiškovem — 2:03 a Pegunovem (oba SSSR) — 2:08. Umístění čs. reprezentantů: 8. Lisičan — 3:37, 9. Janoušek — 4:00, 11. Švub — 4:58. Sergejev zvítězil

i na 15 km časem 39:50,1 před Kaširským — 32:3, Turčinem — 52,5, Sachnovem — 1:02,1 a Devjatjarovem (všichni SSSR) — 1:14,6. Umístění čs. běžců: 12. Švub — 1:45,8, 15. Lisičan — 1:50,6, 23. Janoušek — 2:21,0, 26. Baranyk — 2:45,1. Štafeta 3 × 10 km: 1. SSSR IV. — junioři (Kičkin, Michalev, Turčin) 1:20:25, 2. SSSR II. — 19,0, 3. vybrané družstvo odborů SSSR — 29,0. — 6. ČSSR (Janoušek, Lisičan, Švub) — 1:29.

● **HEIDI ZURBRIGGENOVÁ**, švýcarská juniorská mistryně světa v kombinaci z jasně, zvítězila v obřím slalomu žen v Les Mosses časem 2:34,06 před Rakušankou Putzovou — 0,61 a svými krajkami Zellerovou — 0,82 a Betschartovou — 0,85.

● **MISTROVSTVÍ EVROPY V LYŽAŘSKÉ AKROBACII** se konalo v závěru posledního březnového týdne v rakouském Göstlingu. V soutěži mužů v jízdě v bouřích se stal mistrem Evropy Francouz Bron 24,37 před Švýcarem Racheterem 23,97 a svým krajanem Berthonem 23,84. V baletu zvítězil Reitberger 28,0, následován Fürmeierem (oba NSR) 26,8 a Francouzem Laboureixem 26,0. Ve skoku bylo pořadí na vedoucích místech: 1. Meda (Fr.) 107,05, 2. Nemesvary (Brit.) 95,43, 3. Fischmann (NSR) 93,84. V kombinaci je mistrem Evropy Laboureix 15 b. před Nemesvarym 29 a Wallaceem (Brit.) 64. V soutěži žen v jízdě v bouřích vybojovala prvenství Švýcarka Gallizziová 23,45, následována Italkami Marciandiovou 22,77 a Colnaghiovou 19,76. V baletu zvítězila Francouzka Rossiová 26,4 před Gurtnerovou - Garhammerovou (NSR) 23,6 a Marciandiovou 23,5. Ve skoku byla první Rakušanka Amanová 112,95 před Švýcarkami Schreiberovou 92,40 a Schaffnerovou 92,00. V kombinaci je pořadí: 1. Marciandiová 11, 2. Gurtnerová - Garhammerová 13, 3. Crvová (Jug.) 34 b.

● **KANAĎAN KENT WILLS** zvítězil v mistrovství světa profesionálů v letmém kilometru v Chambery, když dosáhl rychlosti 198,675 km/h. Držitel světového rekordu v této disciplíně Rakušan Franz Weber výkonem 208,937 km/h skončil až šestý. Ze žen byla první Francouzka Jacqueline Blancová výkonem 193,756 km/h.

● **Ve FINSKÉM KUUSAMU** v dubnovém jednokolovém závodě Evropského poháru skokanů zvítězil Nor Per Bergerud se 102,2 b. za skok 113 m před Kojonkoskim (Finsko) 101,3 (112), Stjernerem 108,5 (90,4), Pedersenem (oba Norsko) 87,1 (106,5), Neuländtnerem (Rak.) 85,8 (104,5) a Zagarem (Jugoslávie) 84,7 (103).

● **VE ŠVÝCARSKÉM VILLARS** se děly o prvenství ve FIS slalomu žen Švýcarka Gafnerová a Wieslerová (NSR) stejným časem 82,91. Třetí skončila Studerová (Švýcarsko) ze ztrátou 0,60 s.

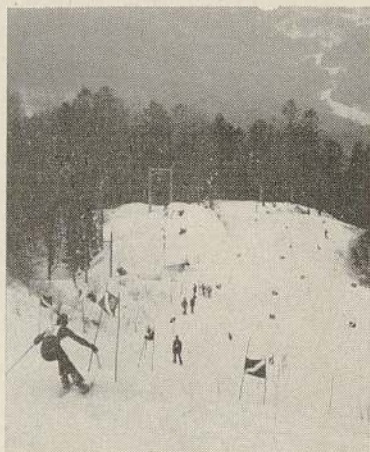
● **ITALŠTÍ SJEZDÁŘI** uspořádali závěrečné dubnové FIS slalomy. V závodě mužů v Cavalese zvítězil Erlacher časem 1:41,45 před Gerosou — 0,47 a Sertorellim — 0,50. V Racines ze žen byla první Frigová za 1:18,49, následována Quariovou — 0,43 a Ziniovou — 0,44.

● **NOR PER BERGERUD**, mistr světa 1985 ve skoku na velkém můstku, zvítězil v norském Badufoosu s 219,0 (87,5 a 83,5) před svým krajanem Pedersenem 215,9 a vítězem Světového poháru Finem Nykänenem 214,3 b. Bergerud se stal také vítězem Polar Cupu s 89 body před Pedersenem 54 a Nykänenem s 48 body.

● **ŠVÝCAR ANDRÉ REY** zvítězil v běžeckém Turné francouzskými masívy (obsahující tři závody) s celkovým časem 2:01:10 hod. před Francouzem Henrietem — 13,0 a svým krajanem Hallenbarterem — 18,0 s.

● **JUGOSLÁVEC ROK PETROVIČ** zvítězil ve třech dubnových závodech v Jugoslávii. Ve slalomu Balkánského poháru měl čas 1:24,91 před Bulharem Stefanovem — 0,79 a Norem Bergem — 1,00, v obřím slalomu 2:34,61 před Stufereim (NSR) — 1,30 a Rakušanem Salzgeberem — 1,54. Dále vybojoval prvenství ve FIS slalomu v Mariboru časem 1:33,94, následován Bulharem Popangelovem — 0,23 a Francouzem Moguelem — 0,70.

● **JENS WEISSFLOG** obhájil prvenství ve dvoudenní mezinárodní soutěži ve skoku o Pohár Freie Presse v Oberwiesenthalu (NDR), jejíž jubilejní 20. ročník se konal poslední březnový víkend za účasti patnácti čs. závodníků. Zvítězil s 345,2 b. před Deckertem (oba NDR) 323,7 a čs. reprezentantem Vackem 311,6 b. Další pořadí: 4. Klauser (NSR) 309,2, 5. Findeisen (NDR) 306,9, 6. Dluhoš 306,0. Umístění dalších čs. skokanů: 9. Slušný 299,6, 11. Polák 287,1, 12. Maliec 283,4, 17. Parma 267,8, 19. Švagerko 252,4, 22. Podzimek 247,0, 24. Raška 244,5, 27. T. Ploc 239,5, 28. Sakala 236,4, 31. Číž 231,2, 47. Portyk 208,3, 62. Kováč 175,4, 67. Řehořek 142,6. Startovali reprezentanti jedenašti zemí. V prvním sobotním závodě, kdy pro silný nárazový vítr se skákalo jen jedno kolo, bylo pořadí na vedoucích místech: 1. Deckert 113,0 b. (90 m), 2. Weissflog 111,0 (90), 3. R. Rölz (NDR) 104,9 (86,5), 4. Dluhoš 103,4 (86,5), 5. Lesser 100,7 (84,5), 6. Ostwald (oba NDR) 100,6 (83,5), 7. Polák 96,6 (83,5), 9. Vacek 93,1 (83,5), 11. Podzimek 92,9 (84,5), 12. Slušný 90,7 (79,5). V druhém nedělním závodě zvítězil Klauser s 234,4 (91,5 a 92,5) před Weissflogem 234,2 (92,5 a 92) a Rakušanem Vettorim 224,1 (86 a 95). Další umístění: 4. Maliec 220,6 (87,5 a 93,5), 5. Vacek 215,5 (85 a 90), 6. Balanche (Švýc.) 211,4 (88 a 86).

Pohled na trať obřího slalomu Baluchovec v Javorníkách
(Foto M. Šipula)

Nejúspěšnější závodnice v obřího slalomu
(Foto M. Šipula)

Radostné športové podujatie

Je skoré ráno 8. marca 1985. Na uliciach je už rýso. Jedni sa ponáhľajú za pracovnými povinnosťami, iní overujú čo ešte treba zariadiť, aby dnešná oslava MDŽ dopadla k spokojnosti žien.

'yďajme sa však za prúdom osobných vozidiel, s autoznačkami takmer z celého Slovenska s lyžami na nosičoch. Kam sa tak ponáhľajú? Kde inde, ako do prekrásnej oblasti Javorníkov. Z ich hrebeňov na strany českú i slovenskú, ešte neskoro na jar švihajú lyžiari dolu zjazdovkami. Zem, ktorá bola pred štyridsiatimi rokmi doslova skropená krvou príslušníkov I. československého armádného zboru, ťažko sa prebíjajúcej oproti útoku na hrebeni zakopaných jaštitov a rozrytá výbuchmi granátov, už zakryla stopy po boľavých ranách.

ČESKOSLOVENSKÁ SPARTAKIÁDA 1985

Na svahoch pribudli lyžiarske areály s upravenými zjazdovkami, Poma vlekmi a teda i dobrými lyžovačkami. Na jednej zo zjazdoviek, zvanej „Baluchovec“ v osade Čertov, ktorú si lyžiarsky oddiel pri TJ Gumárne 1. mája Púchov počas celej sezóny starostlivo udržiaval, sa v dňoch 8.—10. marca uskutočnilo Majstrovstvo Slovenska starších žiakov a žiačok v slalomu. Technické prevedenie zabezpečila TJ Gumárne 1. mája v Púchove. Program na všetky tri dni bol bohatý a náročný. Popri Majstrovstve Slovenska v slalome sa tu uskutočnil aj kvalifikačný národný pretek starších žiakov a žiačok i mladších žiakov a žiačok v slalome a obrovskom slalome s účasťou 93 startujúcich.

V každej súťaži či preteku bývajú prví i poslední. Víťazi i ti „ďalší“. V tejto súťaži nemožno hovoriť o „porazených“. Zúčastnení pretekári mali za sebou veľa tréningových dní, na rôznych tratiach, za rôznych poveternostných podmienok.

Spomínali na „sibírsku zimu“ na Martinských holiach. Na ich svedých tvárach, ošlahnutých slnkom, vetrom i mrazom pri prehliadke trate nebolo badať únavu, iba skrytú túžbu zvládnuť náročný pretek. Preto obdiv, úcta i vďaka patrí všetkým. Veď aj touto formou pripájajú sa k širokým masám aktívnych športovcov, ktorí v rámci spartakiádnej aktivity chcú dôstojne osláviť 40. výročie oslobodenia našej vlasti. Vďaka patrí aj TJ GIM, členom lyžiarskeho oddielu i fanúškom lyžiarskeho športu, ktorí v tieto dni venovali svoj voľný čas a schopnosti k zabezpečeniu úspešného priebehu Majstrovstva SSR.

Výsledky — Majstrovstva SSR v slalomu — starší žiaci: 1. B. Chorgowicki (Kežmarok), 2. P. Palider (Brezno), 3. V. Antol (Jasná). — Staršie žiačky: 1. J. Mravcová, 2. H. Pochobradská (obe Banská Bystrica), 3. M. Telgarská (Martin).

Víťazi národného preteku v slalomu — starší žiaci: V. Švehla (Ban. Bystřica), staršie žiačky J. Mravcová, mladší žiaci P. Václavík (Svit), mladšie žiačky B. Durmanová (Krupčany). — Národný pretek v obrovskom slalomu — starší žiaci M. Bučko (Ban. Bystřica), staršie žiačky Z. Kormanáková (Jasná), mladší žiaci B. Mišura (Banská Bystrica), mladšie žiačky B. Durmanová.

EMÍLIA ŠIPULOVÁ

Soutěž kolektivů mládeže

Významnou předspartakiádní aktivitou na počest 40. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou se stala soutěž o neaktivnější kolektiv mládeže soutěžící o čestný titul Vzorný. Vypsali ji výbor Svazu lyžování ČÚV ČSTV z iniciativy jeho politickovychovné komise. Byla zahájena loni 1. října a končí 30. září 1985. Její kritéria byla zaměřena na plnění úkolů v oblasti politickovychovné, sportovní a společensko-prospěšné. Přehled splněných úkolů, závazků, potvrzený oddílem lyžování a výborem TJ zašlou soutěžící kolektivy mládeže nejpozději do 30. října 1985 politickovychovné komisi výboru Svazu lyžování KV ČSTV.

Zprávy z dosavadního průběhu soutěže potvrzují, že přispěje k podstatnému rozšíření vzorných kolektivů mládeže lyžařských oddílů. Největší počet je zapojen v Praze — celkem 34, což by znamenalo při splnění podmínek zvýšení celkového počtu kolektivů o více než 100 %. V Jihomoravském kraji soutěží 18 a v Jihočeském 10 kolektivů. Celkově se zapojilo do soutěže 98 kolektivů. Její vyhodnocení za účasti tří nejlepších kolektivů z každého kraje připravuje PVK VSL ČÚV ČSTV v závěru roku.

Spartakiádní vločky středem zájmu

Soutěž mládeže od 11 do 18. let v běhu, slalomu a skoku z malého můstku o Spartakiádní vločku se podle očekávání těšila mimořádnému zájmu ve všech krajích. Připravovaly ji nejen lyžařské oddíly, ale stala se také součástí výcvikových kursů školní mládeže, zimních pionýrských táborů ROH apod. Většina jejich účastníků se vracela domů s pěkným odznakem Spartakiádní vločky. Počet jeho nositelů podle hlášení z okresů je podstatně větší než před pěti roky. Svědčí to o dalším rozvoji lyžování mezi mládeží.

Spartakiádní liga Vysočiny

Pátý ročník běžecké ligy Vysočiny byl spartakiádní. Hodnotilo se pět závodů v Kameničkách, Hlinsku, Herálcích, Kadově a Ledči nad Sázavou. Ve skupině měst zvítězila TJ Nové Město na Moravě s 1689 b před TJ DPM Hlinsko 1595 a TJ Kovofiniš Ledč n. S. 1318 b. Ve skupině vesnic s více než 500 obyvateli Sokol Herálec s 1725 b. před Sokolem Rozsochy 1390 b. a ve skupině vesnic do 500 obyvatel TJ Tři Studně s 1509 b. před TJ Fryšava 848 b.

Noví dorostenečtí přeborníci ČSSR

Dorostenecké přebory ČSSR ve skoku a v závodě sdruženém, které uspořádal lyžařský oddíl Dukly Banská Bystrica, a ve sjezdových disciplínách, připravené Slovanem ÚV ČSTV Praha ve Spindlerově Mlýně, byly přehlídkou čs. lyžařských nadějí a přinesly zajímavé boje.

Boje o tituly dorosteneckých přeborníků ČSSR naznačily, která střediska vrcholového sportu mládeže, TSM, sportovní třídy a lyžařské oddíly se mohou pochlubit dobrými výsledky a dovedou své svěřence pro tuto vrcholovou událost mládeže připravit.

Ve sjezdových disciplínách byl nejúspěšnějším závodníkem přeborů Peter Jurko [TJ Jasná Liptovská Mikuláš], který vybojoval přebornické tituly ve třech závodech: ve slalomu, obřím slalomu a trojboji. Z devětací Lucie Medzihradská [ČH Banská Bystrica] uplatnila dobrou technickou jízdu a vybojovala zlaté medaile ve slalomu a trojboji, v obřím slalomu byla nejúspěšnější Ludmila Milanová, oddílová kolegyně Jurka a ve sjezdu Andrea Bodnárová [ČH Banská Bystrica].

Ve skoku se stali dvojnásobnými přeborníky ČSSR v kategorii mladších dorostenců Jiří Raška [oba MEZ Frenštát pod Radhoštěm]. V závodě sdruženém stanuli na nejvyšším stupni vítězů Josef Kečka [ČH Štrbské Pleso] a Michal Pustějovský [Spartak Vrchlabí].

PŘEBOR ČSSR DOROSTU VE SJEZDOVÝCH DISCIPLÍNÁCH

Dorostenci

Slalom [převýšení 140 m, v prvním kole 57, ve druhém 58 branek]: 1. Peter Jurko [Jasná Lipt. Mikuláš] 1:47,14 [54,11 a 53,03], 2. Jiří Dařflek [Sokol Deštné] — 2,65 [55,23 a 54,56], 3. Peter Kunkela [ČH Banská Bystrica] — 4,22 [54,86 a 56,50], 4. Moravanský [Gumárny Púchov] — 4,63, 5. Daniška [ČH Banská Bystrica] — 4,64, 6. Zibrín [Tatran Harmanec] — 4,84, — **16letí**: 1. Kunkela 1:51,36 [54,86 a 56,50], 2. Břeš [ČH Banská Bystrica] — 2,58, 3. Kučera [Spartak Vrchlabí] — 3,38, — **17letí**: 1. Dařflek 1:49,79 [55,23 a 54,56], 2. Daniška — 1,99, 3. Turčan [ČH Banská Bystrica] — 3,36, — **18letí**: 1. Jurko 1:47,14 [54,11 a 53,03], 2. Moravanský — 4,63, 3. Zibrín — 4,84.

Obří slalom [převýšení 320 m, v prvním kole 47, ve druhém 44 branek]: 1. Peter Jurko 2:34,18 [1:20,72 a 1:13,46], 2. Pavel Veselský [Chemická Ústí n. L.] — 3,26 [1:22,75 a 1:14,69], 3. Martin Vokatý [Lokomotiva Trutnov] — 3,89 [1:22,59 a 1:15,48], 4. Kunkela — 4,78, 5. Turčan — 6,03, 6. Daniška — 6,13, — **16letí**: 1. Kunkela 2:38,96 [1:23,93 a 1:15,03], 2. Břeš — 1,86, 3. Kučera — 4,96, — **17letí**: 1. Veselský 2:37,44 [1:22,75 a 1:14,69], 2. Vokatý — 0,63, 3. Turčan — 2,77, — **18letí**: 1. Jurko 2:34,18 [1:20,72 a 1:13,46], 2. Zibrín — 6,59, 3. Eichner [Tatra Kopřivnice] — 6,67.

Sjezd [délka tratě 1900 m, převýšení 448 m]: 1. Petr Valeš [Textilana Liberec] 1:16,83, 2. Martin Vokatý — 1,01, 3. Pavel Veselský — 1,33, 4. Daniška — 1,40, 5. Gyure [ČH Ban. Bystrica] — 1,55, 6. Janík [Vysoké Tatry] — 1,61, — **16letí**: 1. Trhlík [TJ Rožnov] 1:19,75, 2. Břeš — 0,23, 3. Přihoda [Chemická Ústí n. L.] — 0,39, — **17letí**: 1. Valeš 1:16,83, 2. Vokatý — 1,01, 3. Veselský — 1,33, — **18letí**: 1. Jurko 1:18,98, 2. Hrehor [VSŽ Košice] — 0,05, 3. J. Valeš [Textilana Liberec] — 1,34.

Trojboj: 1. Peter Jurko 21,51, 2. Rastislav Daniška 77,71, 3. Miroslav Turčan 95,63, 4. Zibrín 103,93, 5. Dařflek 104,36,

6. Břeš 112,16, — **16letí**: 1. Břeš 112,16, 2. Kunkela 114,69, 3. Dubovský [ČH Ban. Bystrica] 166,07, — **17letí**: 1. Daniška 77,51, 2. Turčan 93,53, 3. Dařflek 104,36, — **18letí**: 1. Jurko 21,51, 2. Zibrín 103,93, 3. Moravanský 146,81.

Dorostenky

Slalom [převýšení 125 m, v prvním kole 47, ve druhém 48 branek]: 1. Lucie Medzihradská 1:37,69 [47,65 a 50,04], 2. Lea Kováčová — 5,15 [49,83 a 53,01], 3. Andrea Bodnárová [všechny ČH Ban. Bystrica] — 5,91 [50,10 a 53,50], 4. Stejskalová [Sokol Deštné] — 6,37, 5. Hošková [TJ Klínovec] — 7,24, 6. Málková [Spartak Rokytnice] — 8,00, — **16letí**: 1. Kováčová 1:42,84 [49,83 a 53,01], 2. Hošková — 2,09, 3. Kormaňáková [Jasná Lipt. Mikuláš] — 2,99, — **17letí**: 1. L. Medzihradská 1:37,69 [47,65 a 50,04], 2. Bodnárová — 5,91, 3. Stejskalová — 6,37, — **18letí**: 1. Málková 1:45,69 [51,44 a 54,25], 2. Kulková [Gymnázium Kežmarok] — 2,21, 3. Hanušová [LIAZ Jablonec] — 2,63.

Obří slalom [převýšení 320 m, 45 branek]: 1. Ludmila Milanová [Jasná Lipt. Mikuláš] 1:16,83, 2. Hana Hozdová [Spartak Rokytnice] — 0,11, 3. Lucie Medzihradská — 0,35, 4. Schimmerová [VTŽ Chomutov] — 2,19, 5. Kováčová — 3,21, 6. Stejskalová — 3,53, — **16letí**: 1. Schimmerová 1:19,06, 2. Kováčová — 0,98, 3. Adamíková [TJ Gottwaldov] — 2,44, — **17letí**: 1. L. Medzihradská 1:17,18, 2. Stejskalová — 3,18, 3. Bodnárová — 3,22, — **18letí**: 1. Milanová 1:16,83, 2. Hozdová — 0,11, 3. Boráňová [Jasná Lipt. Mikuláš] — 5,46.

Sjezd [délka tratě 1900 m, převýšení 448 m]: 1. Andrea Bodnárová 1:23,58, 2. Hana Hozdová — 0,18, 3. Pavla Schimmerová — 0,56, 4. Samohýlová [Ještěd Liberec] — 0,83, 5. Stejskalová — 1,28, 6. Milanová — 1,69, — **16letí**: 1. Schimmerová 1:24,14, 2. Hošková — 2,93, 3. Poláková [ČH Ban. Bystrica] — 3,21, — **17letí**: 1. Bodnárová 1:23,58, 2. Samohýlová — 0,83, 3. Stejskalová — 1,28, — **18letí**: 1. Hozdová 1:23,76, 2. Milanová — 1,51, 3. Boráňová — 1,84.

Trojboj: 1. Lucie Medzihradská 46,36, 2. Andrea Bodnárová 81,19, 3. Romana Stejskalová 96,10, 4. Rejmánková [Slovan Pec] 139,70, 5. Kováčová 146,70, 6. Hošková 157,54, — **16letí**: 1. Kováčová

146,70, 2. Hošková 157,54, 3. Poláková [ČH Ban. Bystrica] 165,61, — **17letí**: 1. L. Medzihradská 46,36, 2. Bodnárová 81,19, 3. Stejskalová 96,10, — **18letí**: 1. Málková 206,65, 2. Turanská [Gymnázium Kežmarok] 246,76, 3. Poláčková [Bank Karviná] 249,40.

PŘEBOR ČSSR DOROSTU VE SKOKU

Mladší dorostenci — **P 50 m**: 1. Jaroslav Sakala 214,0 [62 a 61,5], 2. Stanislav Lasota [oba MEZ Frenštát] 192,7 [59,5 a 58], 3. Martin Rehořek 192,1 [59 a 56,5], 4. Klobouček [oba Dukla Liberec] 190,5 [57,5 a 58,5], 5. Seget [Dukla Ban. Bystrica] 189,6 [59 a 59], 6. Slonek [Spartak Vrchlabí] 186,8 [56 a 58,5], — **P 70 m**: 1. Jaroslav Sakala 215,7 [86,5 a 90,5], 2. Martin Rehořek 200,3 [87 a 86], 3. Stanislav Lasota 186,7 [83 a 81,5], 4. Kečka [ČH Štrbské Pleso] 185,4 [84 a 82,5], 5. Skopek [Dukla Liberec] 174,4 [79,5 a 79,5], 6. Klobouček 169,6 [74 a 84,5].

Starší dorostenci — **P 50 m**: 1. Jiří Raška [MEZ Frenštát] 211,6 [60,5 a 60], 2. Vladimír Repka [ČH Štrbské Pleso] 203,0 [60 a 58,5], 3. Roman Kováč [Dukla Ban. Bystrica] 193,9 [58 a 58,5], 4. Kojsa [MEZ Frenštát] 191,1 [58 a 57,5], 5. Knechtel [Dukla Liberec] 186,3 [58,5 a 56], 6. Mikeska [MEZ Frenštát] 185,5 [55,5 a 55,5], — **P 70 m**: 1. Jiří Raška 207,7 [85 a 87], 2. Miroslav Daněk [Dukla Liberec] 205,9 [88,5 a 87,5], 3. Roman Kováč 203,3 [89 a 84], 4. P. Seget [Dukla Ban. Bystrica] 191,0 [83,5 a 84], 5. Šimek [Dukla Liberec] 185,6 [83 a 83], 6. Mikeska 177,7 [76,5 a 80,5].

PŘEBOR ČSSR DOROSTU V ZÁVODĚ SDRUŽENÉM

Mladší dorostenci: 1. Josef Kečka [ČH Štrbské Pleso] 423,40 [220,00 a 203,4], 2. Martin Nedvěď 418,75 [213,45 a 205,3], 3. Jiří Slonek [oba Spartak Vrchlabí] 418,35 [209,75 a 208,6], 4. Rázl [Jiskra Harrachov] 409,75, 5. Ihnát 407,17, 6. Skopek [oba Dukla Liberec] 401,23 b, — **Skok**: 1. Slonek 208,6 [62 a 61], 2. Nedvěď 205,3 [62,5 a 57,5], 3. Ihnát 204,4 [59 a 59], — **7 km**: 1. Kečka 23:21,3, 2. Nedvěď — 25,2, 3. Kedroň [Spartak Vrchlabí] — 27,5.

Starší dorostenci: 1. Michal Pustějovský [Spartak Vrchlabí] 423,40 [220,00 a 203,4], 2. Vladimír Repka [ČH Štrbské Pleso] 412,30 [199,3 a 213,0], 3. Radek Brož [Dukla Liberec] 406,74 [197,24 a 209,5], 4. Mák [Spartak Vrchlabí] 392,10, 5. Vrbčan [ČH Štrbské Pleso] 391,72, 6. Petráš [Dukla Ban. Bystrica] 371,34 b, — **Skok**: 1. V. Repka 213,0 [62,5 a 61,5], 2. Brož 209,5 [60,5 a 59], 3. Vrbčan 204,0 [58,5 a 58,5], — **10 km**: 1. Pustějovský 30:59,3, 2. V. Repka — 1:43,5, 3. Brož — 1:53,8.

Vlastimil Maxa (Sokol Špičák) se stal trojnásobným přeborníkem ČSSR ve sjezdových disciplínách v kategorii staršího žactva a byl zařazen do čs. reprezentačního juniorského družstva. Na snímku Slávy Beneše skokem přes trenéry ukončuje letošní úspěšnou sezónu

Čs. reprezentační družstva pro sezónu 1985-1986

Plenární zasedání výboru Svazu lyžování ÚV ČSTV, které se konalo 20. dubna v Praze, schválilo návrh čs. reprezentačních družstev lyžařů pro roční tréninkový cyklus 1985-86.

Běžkyne: Alžběta Havrančíková (1963 - SVS-M Liptovský Hrádok), Anna Janoušková (1965 - SVS RH Jablonec), Marcela Jebavá (1963 - SVS RH Jablonec), Viera Klimková (1957 - SVS ČH Štrbské Pleso), Ludmila Klingerová (1966 - SVS RH Jablonec), Jaroslava Staršia (1967 - SVS ČH Štrbské Pleso), Petra Šimůnková (1966 - SVS RH Jablonec), Dagmar Švubová (1958 - SVS RH Jablonec). — Trenér Zdeněk Ciller, asistent ing. Ján Ilavský.

Běžci: Miloš Bečvář (1957 - ASVS Dukla Liberec), Pavel Benc (1963 - ASVS Dukla Liberec), František Karlík (1965 - ASVS Dukla Liberec), Václav Korunka (1965 - ASVS Dukla Liberec), Štefan Lichoň (1964 - SVS ČH Štrbské Pleso), Petr Lisičan (1962 - ASVS Dukla Liberec), Martin Petrásek (1966 - ASVS Dukla Liberec), Ladislav Švanda (1959 - ASVS Dukla Liberec). — Trenér Bohuslav Rázl, asistent Stanislav Henych.

Skokani: Ladislav Dluhoš (1965 - ASVS Dukla Banská Bystrica), Jiří Malec (ASVS Dukla Liberec), Jiří Parma (1963 - ASVS Dukla Banská Bystrica), Pavel Ploc (1964 - ASVS Dukla Liberec), Vladimír Podzimek (1965 - ASVS Dukla Liberec), Miroslav Polák (1966 - ASVS Dukla Liberec), Martin Švagerko (1967 - ASVS Dukla Banská Bystrica), Bohumil Vaček (1963 - ASVS Dukla Liberec). — Trenér Dalibor Motejlek, asistent Peter Schlank.

Sdruženáři: Ján Klimko (1960 - SVS ČH Štrbské Pleso), Miroslav Kopal (1963 - ASVS Dukla Liberec), Dušan Pitoňák (1966 - SVS ČH Štrbské Pleso), František Repka (1966 - SVS ČH Štrbské Pleso), Karol Tatranský (1962 - SVS ČH Štrbské Pleso). — Trenér Vladimír Seidl, asistent Tomáš Kučera.

Sjezdařky: Jana Gantnerová (1959 - SVS MŠ SSR Bratislava), Monika Hojstřičová (1963 - SVS MŠ SSR

Bratislava), Olga Charvátová (1962 - SVS MŠ ČR Praha), Lenka Kebrlová (1966 - Spartak AŠ Vrchlabí, teprve bude rozhodnuto o zařazení do SVS), Alexandra Maňasová (1965 - Spartak AŠ Vrchlabí, teprve bude rozhodnuto o zařazení do SVS), Elena Medzihradská (1964 - SVS MŠ SSR Bratislava), Lucia Medzihradská (1968 - IŠŠ Banská Bystrica), Ivana Valešová (1963 - SVS MŠ ČR Praha). — Trenér Pavol Šťastný, asistent Miroslav Němec.

Sjezdaři: Marián Bireš (1964 - SVS ČH Banská Bystrica), Michal Hošek (1966 - SVS MŠ ČR Praha), Peter Jurko (1967 - SVS-M Jasná Liptovský Mikuláš), Miroslav Kolář (1961 - ASVS Dukla Banská Bystrica), Antonín Novotný (1966 - ASVS Dukla Banská Bystrica), Robert Žallmann (1963 - SVS MŠ SSR Bratislava). — Trenér Jiří Vlček, asistent Milan Medla.

JUNIORSKÁ DRUŽSTVA

Běžkyne: Lubomíra Balážová (1968 - SVS ČH Štrbské Pleso), Pavlína Brožová (1969 - SVS-M Jablonec), Ivona Dvořáková (1968 - SVS-M Nové Město na Moravě), Iveta Knížková (1967 - SVS RH Jablonec), Anna Kučerová (1969 - IŠŠ Banská Bystrica), Eva Pravečková (1969 - SVS-M Zadov), Ivana Rádlová (1968 - Slovan Karlovy Vary), Šárka Zurynková (1967 - SVS RH Jablonec). Trenér Jan Novák, asistent Vladimír Pavlata.

Běžci: Luboš Buchtá (1967 - SVS-M Nové Město na Moravě), Miloš Kapusta (1967 - SVS MŠ SSR, od 1. 7. SVS FMV), Jan Kubata (1967 - SVS-M Zadov), František Michalák (1966 - SVS ČH Štrbské Pleso), Martin Nečas (1967 - SVS-M Nové Město na Moravě), Radim Nyč (1966 - ASVS Dukla Liberec), Marian Petruch (1967 - SVS ČH Štrbské Pleso), Miroslav Rössler (1967 - SVS-M Zadov). — Trenér Vladimír Sturm, asistent Petr Lukáš.

Skokani: Miroslav Daněk (1968 - SVS-M Dukla Liberec), Pavel Kojda

Ladislav Dluhoš (Dukla Banská Bystrica) dobrými výsledky v uplynulé sezóně si zajistil účast v reprezentačním družstvu skokanů i pro nové závodní období (Foto J. Trousil)

(1968 - SVS-M Frenštát), Roman Kováč (1968 - IŠŠ Banská Bystrica), Stanislav Lasota (1969 - SVS-M Frenštát), Martin Řehořek (1969 - SVS-M Dukla Liberec), Jaroslav Sakala (1969 - SVS-M Frenštát), Jaroslav Šimek (1968 - SVS-M Dukla Liberec), Miroslav Šimon (1969 - SVS-M Dukla Liberec). — Trenér Rudolf Höhn, asistent Jiří Raška.

Sdruženáři: Radek Brož (1967 - SVS-M Dukla Liberec), Jozef Kečka (1970 - SVS ČH Štrbské Pleso), Josef Kovařík (1966 - SVS ČH Štrbské Pleso), František Mák (1968 - SVS-M Vrchlabí), Michal Pustějovský (1968 - SVS-M Vrchlabí), Vladimír Repka (1967 - SVS ČH Štrbské Pleso), Jiří Slonek (1970 - SVS-M Vrchlabí), Peter Vrbičan (1968 - SVS ČH Štrbské Pleso). — Trenér Peter Škvaridlo, asistent Libor Foltman.

Sjezdařky: Andrea Adamíková (1969 - TJ Gottwaldov), Andrea Bodnárová (1968 - IŠŠ Banská Bystrica), Vendula Houdková (1970 - SVS-M Vrchlabí), Zuzana Kormaňáková (1970 - SVS-M Jasná Liptovský Mikuláš), Lea Kováčová (1969 - IŠŠ Banská Bystrica), Ludmila Milanová (1967 - SVS-M Jasná Liptovský Mikuláš), Pavlína Schimmerová (1969 - VTŽ Chomutov), Romana Stejskalová (1968 - SVS-M Vrchlabí). — Trenér Vincent Kekel, asistent Jaromír Petřík.

Sjezdaři: Adrián Bireš (1969 - IŠŠ Banská Bystrica), Rastislav Daniška (1968 - IŠŠ Banská Bystrica), Dan Kučera (1970 - SVS-M Vrchlabí), Peter Kunkela (1969 - IŠŠ Banská Bystrica), Vlastimil Maxa (1970 - Sokol Špičák, jedná se o zařazení do SVS), Petr Valeš (1968 - SVS-M Vrchlabí), Pavel Veselský (1968 - SVS-M Vrchlabí), Martin Vokatý (1968 - SVS-M Vrchlabí). — Trenér Miroslav Sochor, asistent Michal Beňačka.

Vyškovští sjezdaři bilancují

I letos se v závěru března na svazích Jasně-Chopku konalo tradiční jarní soustředění čtyřicetiletého kolektivu pionýrské skupiny sjezdového lyžování při ODPM ve Vyškově a TJ Vyškov. Šest prázdninových dnů jsme v Jasně za příznivého počasí maximálně využívali všech dostupných lanovek, vleků a svahů k absolvování lyžařského výcviku. Členové tří družstev pod vedením svých trenérů a cvičitelů získávali cenné poznatky při zdokonalování techniky jízdy v nejrůznějších terénech. V průběhu výcvikového tábora došlo u všech účastníků ke zlepšení fyzické zdatnosti. Zasluhou vydatné pomoci ODPM ve Vyškově to byla úspěšná závěreč-

ná tečka za zimní sezónou 1984-85.

Letošní sezóna podstatně příznivějšími sněhovými podmínkami na Moravě než v zimním období 1983-84 umožnila využívat k tréninkové činnosti lyžařského svahu v nedalekém Ruprechtově. Výsledkem celoroční závodní přípravy byla účast na čtyřech krajských klasifikačních závodech. V přeborech žactva K. Horváthová získala II. VTŽ, J. Žďárský a A. Zabloužil III. VTŽ. Dobře si vedli i muži. Vstoupili jsme do období pro sjezdaře relativně nejvolnějšího. Je však třeba se včas připravovat na podzimní kontrolní závody a přičinit se o ještě lepší výsledky vyškovských sjezdařů v sezóně 1985-86. —zž—

Jubileum janskolázeňských lyžařů

Lyžařský oddíl TJ Janské Lázně si letos připomíná významné jubileum osmdesátiletého trvání. Jeho předchůdcem byl Ski-Club Janské Lázně, založený v roce 1905, který patřil k nejstarším v oblasti Krkonoš. Janské Lázně se významným způsobem zapluly do historie světového lyžování, neboť v roce 1925 se zde konaly první mezinárodní závody FIS na československém území.

Na tomto II. mistrovství světa (po I. MS a ZOH 1924 v Chamonix) ve všech disciplínách zvítězili čs. reprezentanti. V běhu na 18 km a v závodě sdruženém O. Německý, na 50 km

F. Donth a ve skoku W. Dick. Tyto závody byly velmi úspěšné jak po stránce sportovní, tak i společenské.

O dvanáct let později (18.—21. února 1937) se konala v Janských Lázních III. zimní olympiáda Socialistické dělnické sportovní internacionály (SASI), na níž potom navazovala letní olympiáda v Antverpách. Sešli se na ní pokrokoví sportovci z řady zemí, kteří sportovním zápolením demonstrovali svůj postoj k pokroku, míru a proletářskému internacionalismu. Význam této dělnické olympiády v době ohrožení naší republiky zdůraznil předseda SASI dr. Julius Deutsch, generál španělských interbrigád v poselství: „V době vzrůstajícího válečného nebezpečí nemůže zůstat nevyslyšen hlas mnoha tisíců ze všech zemí, který bude zaznívat z Janských Lázní a Antverp. Mladí

Tajemník OV ČSTV V. Vostrovský, J. Maršík a předseda TJ V. Rezek odevzdávají diplomy nejúspěšnějším v přeboru veteránů. Druhému J. Pastierikovi, vítězi J. Hainišovi a třetímu P. Německovi.
[Foto S. Ondráček]

lidé, kteří by se stali obětmi války, mají právo a povinnost proti válečnému nebezpečí bojovat. K tomu také při těchto olympijských hrách dojde. Tato dělnická olympiáda přeroste sportovní zápolení. Stane se mezinárodní manifestací, jaká je vzácná v tomto rozsahu. Každý, kdo spolupracuje na úspěšném průběhu těchto her, slouží míru, odvrácení války a napomáhá v boji proti fašismu, přičemž současně také akcentuje význam snahy o spravedlivé uspořádání společnosti — společnosti socialistické.“

Zimní olympiáda SASI patří k významným kapitolám lyžování v Janských Lázních.

Mnoho dokumentů o počátcích organizovaného lyžování v Janských Lázních bylo zničeno v době okupace. Kronika, která se vedla na městském úřadě a později na městském národním výboru se nezachovala. Většina starších pamětníků začátků janskolázeňského lyžařského klubu již nežije. Vedení současného lyžařského oddílu se však snaží postupně shromažďovat různé materiály o lyžování v tomto městě.

Zatímco v začátcích dominovaly v Janských Lázních klasické disciplíny, po osvobození Českoslovenka Sovětskou armádou se zde prosadily sjezdové disciplíny. Lyžařský oddíl se mohl pochlubit závodníky a závodnicemi, kteří byli úspěšnými reprezentanty a někteří z nich i mistry republiky. Patřili k nim Rubešová, Mladějovská, Cermanová, J. Vojtěch, M. Vojtěch, Kornfeld a další. Oddíl si dobře vedl i v I. lize ve sjezdových disciplínách. Byl pořadatelem mnoha desítek závodů všech stupňů a kategorií.

Nežije však vzpomínkami na slavnou minulost, ale současností a v posledních letech se zaměřil především na výchovu mládeže. Letošní jubileum oslavuje péčí o dosud největší počet 87 žáků a žaček v historii lyžařského oddílu. O jejich lyžařský výcvik ve čtyřech družstvech se starají nejlepší trenéři a cvičitelé. Nezapomínají ani

na celoroční činnost svých svěřenců. Velký zájem projevují chlapani a děvčata o letní výcvikový tábor. Poslední dva roky se konal v Branžeži u Mnichova Hradiště. „Stanování a pestrý program si účastníci tábora pochvalují,“ řekl vedoucí Petr Frič. „Chceme však v budoucnosti postavit stálou větší klubovnu, která by byla využita při deštivém počasí. Loni jsme měli v letním táboře 29 dětí.“ Od září je dvakrát týdně cvičení v tělocvičně, jako příprava na zimní sezónu.

Lyžařský oddíl TJ Janské Lázně se může pochlubit také úspěšnou politicko-výchovnou činností. Potvrzuje ji příležitostně vydávaný Lyžařský informátor, jehož jedno číslo je věnováno historii lyžování v českých zemích i v Janských Lázních. Zaujaly nás i vývěsní skříňky oddílu, v nichž fotografie, zprávy i výstřižky seznamují návštěvníky města s pestrou činností oddílu.

Úspěšnou oslavou jubilea byl lyžařský přebor TJ Janské Lázně, pořádaný jako spartakiádní soutěž poslední březnovou sobotou, jehož se zúčastnili i veteráni — bývalí členové oddílu, především však mládež. Po něm následovala večer v zotavovně ROH Sirena beseda s problematikou, jak zlepšit sportovně technické vybavení v Janských Lázních za účasti vedoucího tajemníka OV ČSTV Trutnov V. Vostrovského, zástupce oblastní správy TZ ČSTV ing. Setinského, VSL ČUV ČSTV dr. J. Maršíka a dalších hostů.

Janskolázeňský lyžařský oddíl v čele s předsedou Z. Láblerem, A. Havlíkovou, P. Fričem, J. Hainišem a dalšími, vedení TJ Janské Lázně v čele s předsedou V. Rezkem a tajemníkem J. Kopeckým ve spolupráci s MěstNV usilují o vybudování nové sjezdovky z Černé hory, výstavbu lyžařského vleku Metasport na Košťálce a další zlepšení podmínek tohoto lázeňského, rekreačního a lyžařského střediska, které má dobré ubytovací podmínky. Věříme, že se jim postupně podaří plánované záměry realizovat.

JAROSLAV TROUSIL

Neslepší ze spartakiádní soutěže předškolní mládeže na stupních vítězů
[Foto S. Ondráček]

Ošetření lyží po sezóně před uložením

Když už poslední zbytky sněhu roz-tály, když už jste stoprocentně pře-svědčeni, že lyže budete potřebovat až zase v příští sezóně — je nejvyšší čas přistoupit k jejich ošetření a ulo-žit je na vhodné místo.

V naší rubrice a v řadě materiálů jsme již přinesli tolik návodů na ošetření skluznic, že si jen telegraficky zopakujeme nejdůležitější zásady.

Tak především je třeba lyže zba-vit zbytků nečistot na všech plochách. Zvýšenou pozornost věnujeme právě skluznicím. Očistíme je důkladně speciálním čističem (vyrábí Druchema) a po důkladné prohlídce zahladíme největší šrámy kovovou stěrkou (opatrně) a brusnými papíry. Pro klidné svědomí můžeme skluznici ještě „přejet“ Fibertexem. Znovu skluznici očistíme čističem, abychom odstranili všechny zbytky zbrouše-ných nečistot. Pak už skluznici mů-žeme napustit nejlépe univerzálním

parafínem nebo jakýmkoliv pro niž-ší teploty. Parafínový film zabrání po dobu letních a podzimních měsíců pronikání vzduchu na skluznici a tím jejímu narušování.

U sjezdářských lyží doporučujeme důkladně vyčistit mechanismus vázá-ní a pohyblivá místa ošetřit silikono-vým olejem.

Pokud vlastníte dřevěné lyže — stejným způsobem odstraňte zbytky vosků a nečistot, zabrušte brusným papírem a pak doporučujeme skluzni-ci napustit lehkou vrstvou skare. Dře-věné lyže — na rozdíl od umělých, přiměřeně naplníme vložením dřevě-ného špalíku.

Doporučujeme lyže vložit do ochran-ného vaku a uložit na vhodné místo — ne příliš vlhké, s přibližně stejnou teplotou. Takto ošetřené lyže se vám v nové sezóně odvděčí opět pěknými sportovními zážitky.

O poslední mistrovské tituly

O poslední tituly mistrů ČSSR 1985 se bojovalo v závodě družstev sdruže-nářů na Štrbském Plese, který byl úvodem k jubilejnímu XX. ročníku Tatranského poháru na Štrbském Plese předposlední březnový týden.

Úvodní část mistrovské soutěže sdruženářů měla nečekaný průběh, když po skocích třetí tým liberecké Dukly ve složení T. Ploc, Mayer, Va-cek vedl s náskokem téměř pade-sáti bodů před prvním družstvem ČH Štrbské Pleso. V běhu byl však po-slední, stejně jako v celkové klasifi-kaci sedmi zúčastněných kolektivů. Sdruženáři ČH Štrbské Pleso nakonec potvrdili svou suverenitu v této ná-ročné disciplíně a patřila jim nejen zlatá, ale i bronzová medaile. Běžec-ká část — štafeta 3×10 km — záslu-hou Gundersenovy metody měla za-jímavý průběh pro diváky. Ján Klimko ve skoku i v běhu potvrdil vzestupnou formu a podal bojovný výkon. Pro něho, Františka Repku i další závod-níky to byla dobrá příprava k me-zinárodní soutěži Taranského poháru.

OPAKOVANÉ DRUHÉ KOLO ROZHODLO O MISTRU

Letošní mistrovství ČSSR ve skoku mělo trochu neobvyklý způsob uspo-rádání a připomínalo skokanské tur-né. První závod na středním můstku se konal v sobotu 2. února v rámci mistrovství ČSSR ve všech klasických disciplínách na Zadově, odkud po skončení soutěže odcestovali skokani do Liberce (asi 270 km), kde byl v neděli 3. února připraven závod na devadesátce (na Zadově není velký můstek). Větrné počasí znemožnilo závod a jeho televizní přenos. Musel být odložen na pondělí a přinesl mis-trovský titul Miroslavu Slušnému, kte-rý v opakovaném druhém kole se zkráceným nájezdem zaznamenal nej-delší skok v tomto kole 194 m a před-stihl Švagerka, Parmu, Poláka i mis-tra na sedmdesátce P. Ploce. Ten je-

díný získal letos na čs. šampionátu dvě medaile.

MISTROVSTVÍ ČSSR DRUŽSTEV V ZÁVODĚ SDRUŽENĚM

Konečné pořadí: 1. ČH Štrbské Pleso I. 1237,2 — 577,3 a 660,0 b. [Vladimír Frák 402,4, František Repka 402,1, Ján Klimko 432,8], 2. Dukla Liberec I. 1180,34 — 553,1 a 627,24 [Ivo Peterka 391,26, Zdeněk Plecháč 385,2, Miroslav Kopal 403,88, 3. ČH Štrbské Pleso II. 1117,46 — 505,2 a 612,26 [Karol Tatranský 374,00, Dušan Pitoňák 386,84, Jozef Kovařík 366,62], 4. Spartak Vrchlabí 1080,80 [Pustějovský, Obšiváč, Máka], 5. Dukla Liberec II. 1075,18 [Ker-da, Buchar, Prokůpek], 6. ČH Štrbské Pleso III. 1006,54 [Vrbičan, Málíš, V. Repka]. Startovalo 7 družstev. — **Skok:** 1. Dukla Liberec III. (T. Ploc, Mayer, Va-cek) 624,8 b., 2. ČH Štrbské Pleso I. 577,3, 3. Spartak Vrchlabí 557,0, 4. Dukla Liberec II. 556,1, 5. Dukla Liberec I. 553,1. — **3×10 km:** 1. ČH Štrbské Pleso I. 1:33:20,2 hod., 3. Dukla Liberec I. — 2:43,8, 3. ČH Štrbské Pleso II. — 3:58,7, 4. ČH Štrbské Pleso III. — 10:54,6, 5. Spartak Vrchlabí — 11:21,0 min.

MISTROVSTVÍ ČSSR VE SKOKU NA VELKÉM MŮSTKU

Konečné pořadí: 1. Miroslav Slušný 186,8 [103 a 104], 2. Martin Švagerko [oba Dukla Banská Bystrica] 178,0 [107,5 a 95], 3. Pavel Ploc [Dukla Liberec] 175,5 [102,5 a 97,5], 4. Parma [Dukla Ban. Bystrica] 174,8 [104,5 a 92,5], 5. Polák [Dukla Liberec] 171,6 [104,5 a 92], 6. Číž 171,1 [101,5 a 97,5], 7. Dluhoš [oba Dukla Ban. Bystrica] 170,3 [94 a 103], 8. Podzimek [Dukla Liberec] 162,3 [95 a 99], 9. Cáhlik [Dukla Ban. Bystrica] 156,0 [98 a 92], 10. Svoboda [Dukla Liberec] 155,8 [95 a 94], 11. Pustka [MEZ Frenštát] 149,8 [102 a 85], 12. Mayer 149,2 [93,5 a 92], 13. Portyk [oba Dukla Liberec] 147,5 [99 a 86], 14. Jelenský [Dukla Ban. Bystrica] 147,0 [94,5 a 90,5], 15. Malec [Dukla Liberec] 146,1 [97,5 a 89].

Šedesátiletý mladík

V úterý 23. dubna oslavil šedesátiny zasloužilý trenér Jan Lučka. Celý svůj život se věnoval lyžování. V letech 1950—1955 byl několikanásobným pře-borníkem kraje ve sjezdových disciplínách a úspěšně reprezentoval čs. lyžování.

Vystudoval FTVS, aby úspěšně pů-sobil v trenérské funkci v lyžování. Zaměřil se především na práci s mlá-deží. Jako trenér vedl sportovní zá-kladnu v Ostravě a později TSM. Pů-sobil také jako funkcionář v trenér-ské radě VSL ČUV ČSTV. Byl trené-rem vybraného družstva žáků a ju-niorů ČSR.

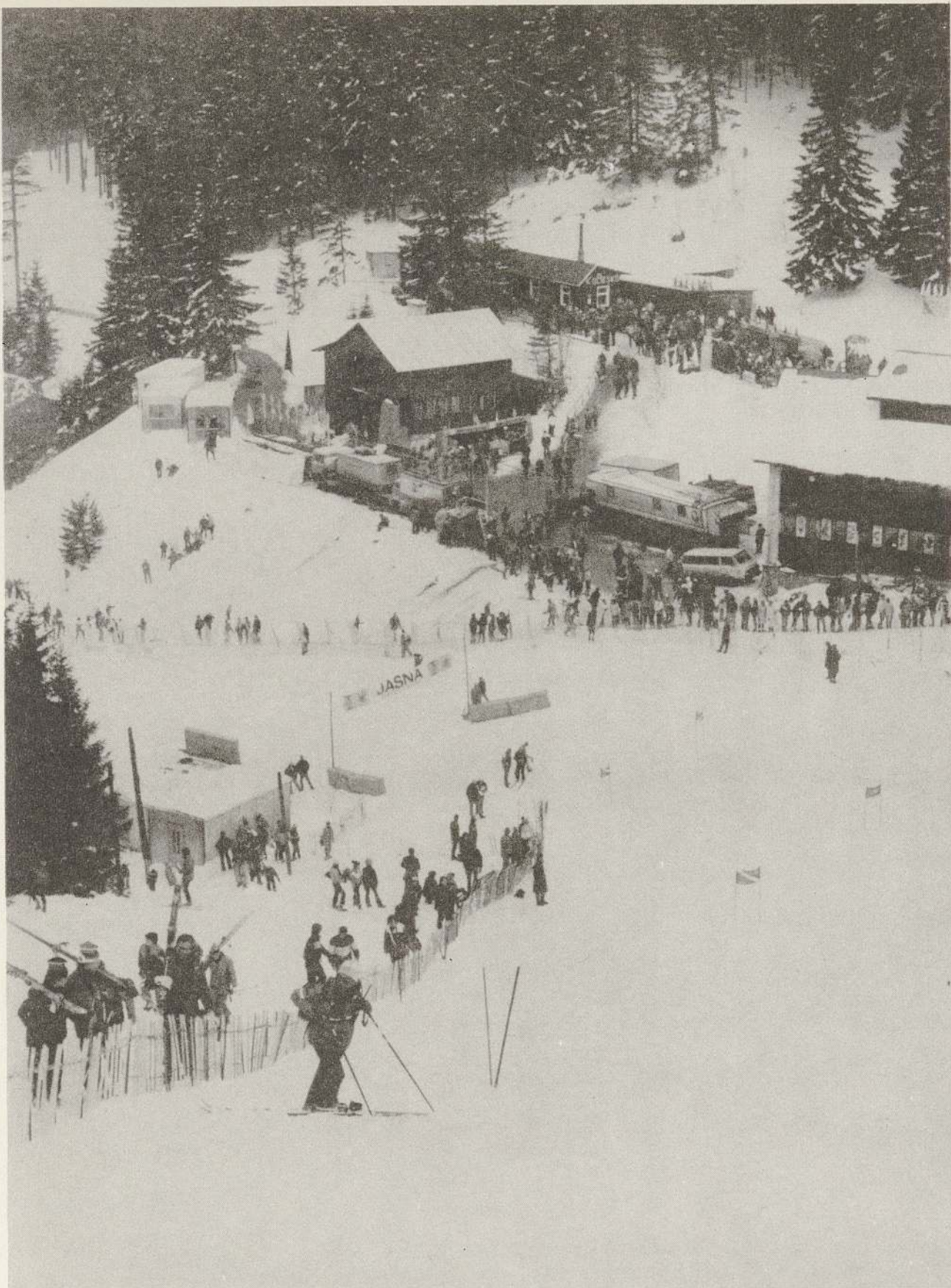
Jan Lučka vychoval řadu špičko-vých závodníků, jako jsou čs. repre-

zentant Miroslav Kolář, Jan Němec a další. Své bohaté trenérské a pedago-gické zkušenosti stále předává při školení trenérů a cvičitelů lyžování. Je náročným pracovitým trenérem a učitelem, který vždy přijme jakouko-liv hru a hraje ji jako o život. Dove-de své okolí vyhecovat ke spontánní-mu výkonu a ve svých šedesáti letech prohnat svým všestranným výkonem mnohé mladíky.

Přejeme mu, aby mu vydržel jeho mladistvý elán a působivé povzbuzení všech jeho spolupracovníků a svěřen-ců. Do dalších let hodně zdraví a sportovních úspěchů.

● **ČH BANSKÁ BYSTRICA** uspořáda-la Cenu Šachtíček o Pohár SNP. V ob-řím slalomu mužů zvítězil Žallmann [UK Bratislava] v čase 2:01,58 před Břešem [ČH Banská Bystrica] — 0,34 a Šoltýsem [UK Bratislava] — 0,46. Ve slalomu byl první Žallmann za 1:43,08 před Jurkem [Jasná Lipt. Mikuláš] — 0,22 a Zemanem [Dukla Ban. Bystri-ca] — 1,43. Ze žen v obřím slalomu zvítězila Hojstřičová v čase 1:05,02 před Petrovou [obě UK Bratislava] — 1,65 a Žákovou [ČH Ban. Bystrica] — 2,35, ve slalomu bylo pořadí na ve-doucích místech: 1. Petrová 1:43,52, 2. Hojstřičová — 0,77, 3. Brudná [Technika Brno] — 1,23.

Jasná je vyhledávaným střediskem sjezdařů a každoročně pořadatelem mezinárodních závodů. Letos se zde konalo mistrovství světa juniorů ve sjezdových disciplínách, v roce 1987 zde budou sjezdové disciplíny světové zimní univerziády a pro rok 1989 je Jasná jedním z kandidátů na uspořádání MS ve sjezdových disciplínách. Snímek Bohumila Hynka zachycuje pohled na slalomovou trať.

DÁLKOVÉ BĚHY LÁKAJÍ

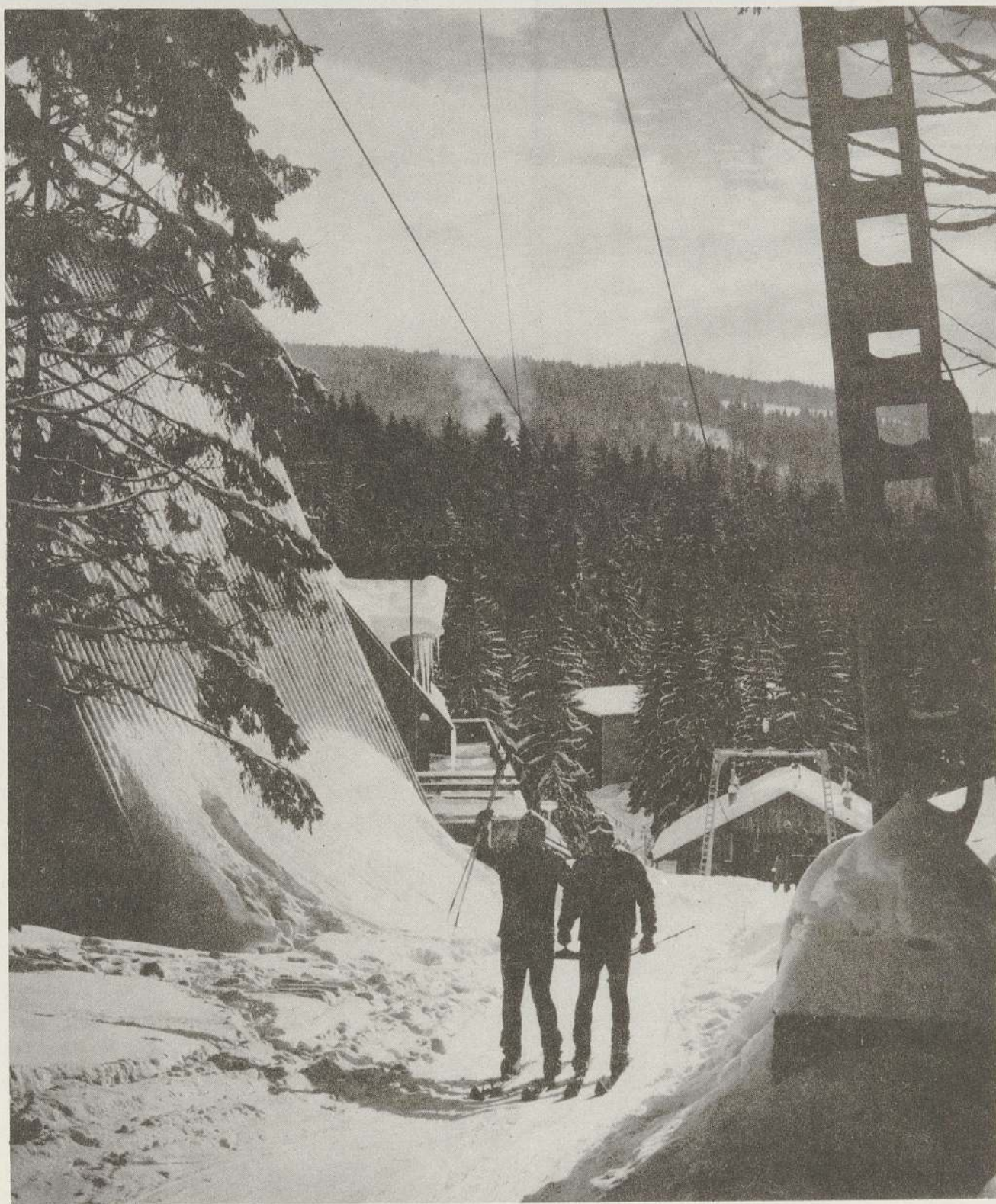

ROČNÍK 71

1985

Kčs 3,—

lyžařství

Masové lyžařské běhy v letošní sezóně byly ve znamení stále stoupajícího počtu účastníků, svědčícího o velké oblibě lyžování. První dva obrázky Jaroslava Troušila jsou z tradiční Jizerské padesátky, třetí Dalibora Řichtra z Bílé stopy Slovenského národního povstání.

Z OBSAHU PŘÍŠTÍHO ČÍSLA

●
KE KONGRESU FIS
VE VANCOUVERU

●
HODNOCENÍ
BĚŽECKÉ SEZŮNY

●
ZAJÍMAVOSTI
ZE SVĚTA

●
NA TITULNÍ STRANĚ LYŽAŘSKÝ
VLEK TJ SPORTOVNÍ AREÁL ČSTV
KLATOVY NA ŠUMAVSKÉM ŠPIČÁKU,
VÝZNAMNĚM STŘEDISKU SJEZDO-
VÝCH DISCIPLÍN (FOTO J. KABÁT).
— NA ZADNÍ STRANĚ OBÁLKY ZÁ-
BĚRY J. VÁVRY Z VYHLÁŠENÍ ANKE-
TY KRÁL BÍLÉ STOPY 1985 V LOM-
NICI NAD POPELKOU. NA PRVNÍM
OBRÁZKU ZLEVA P. PLOC, M. BEČ-
VĚŘ, V. KLIMKOVÁ, J. PARMA A
A. HAVRANČIKOVÁ (CHYBĚLA OMLU-
VENÁ CHARVÁTOVÁ). NA DRUHÉM
BEČVĚŘ S P. PLOCEM SI PROHLÍ-
ŽEJÍ KORUNU NOVĚHO KRÁLE.

lyžařství

Ročník 71

Číslo 7

Vydává Československý svaz tělesné výchovy v nakladatelství Olympia v Praze. Šéfredaktor tělových. časopisů ing. Alexandr Žurman. Odborný redaktor časopisu Jaroslav Trousil. Řídí redakční rada: J. Trousil, předseda, ing. P. Borský, K. Eidipes, PhDr. F. Chovanec, J. Kotland, JUDr. O. Kulháněk, MUDr. F. Mach, R. Marek, J. Maršík, J. Maša, Z. Paulů, PhDr. J. Potměšil, dr. J. Soukup a Pavel Zelenka. Redakce: 115 88 Praha 1, Klimentská 1. Tel. 23 14 88 4. Redakční uzávěrka: k 1. dni předcházejícího měsíce. Vychází jednou za měsíc. Výtiskla Stráž, tiskárské závody, n. p., Karlovy Vary. Cena 3 Kčs. Rozšiřuje PNS. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá administrace PNS, pošta a doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS - ústřední expedice a dovoz tisku Praha, závod 01, administrace vývozu tisku, Kafkova 19, 160 00 Praha 6. Uzávěrka tohoto čísla byla 1. června 1985. Neobjednané příspěvky se nevracejí.

ISSN - 0323 - 1445

Nezapomenutelná ČSS 1985

Československá spartakiáda 1985 byla důstojným vyvrcholením oslav 40. výročí vyvrcholení národně osvobozenického boje našeho lidu a osvobození Československa hrdinnou Sovětskou armádou. Nezapomenutelná masová tělovýchovná slavnost s téměř 180 000 cvičenců závěrečných dnů v Praze byla radostnou přehlídkou mládeže, krásy, síly a výspělosti celé naší tělesné kultury. Všichni její účastníci manifestovali optimismus a důvěru v budoucnost, svou lásku k socialistické vlasti, podporu politice KSČ a Národní fronty, svou touhu po míru a odhodlání za něj bojovat. Československá spartakiáda se stala mohutnou manifestací míru, socialismu a přátelství mezi národy.

ČESKOSLOVENSKÁ
SPARTAKIÁDA 1985

Oba hlavní dny se ČSS '85 zúčastnila delegace ÚV KSČ, ÚV Národní fronty ČSSR a vlády ČSSR vedená generálním tajemníkem ÚV KSČ a prezidentem ČSSR Gustávem Husákem. V neděli dopoledne z čestné tribuny přihlížela také slavnostnímu průvodu Československé spartakiády 1985 na Letenské pláni. Všichni cvičenci spolu se zástupci všech krajů ČSSR a společenských organizací Národní fronty účastí v průvodu vyjádřili svůj hold Komunistické straně Československa a dík našeho lidu za osvobození Sovětskou armádou před čtyřiceti lety.

Strahov byl dějištěm vyvrcholení tělovýchovné slavnosti našeho lidu, která měla základy v celé naší vlasti. Na více než 1500 místních, okrskových, okresních a městských spartakiádách vystoupilo v hromadných cvičeních více než 1 500 000 dětí, mládeže a dospělých ze škol, tělovýchovných jednot a z partnerských organizací Národní fronty. Státisíce účastníků startovalo v nejrušnějších spartakiádních soutěžích, asi tři a půl miliónu našich občanů se zúčastnilo 3000 turistických spartakiádních akcí. Více než 7000 turistů přijelo na celostátní sraz turistů v Praze na Džbánu. Mimořádný ohlas měla celostátní štafeta Dukla—Bratislava—Praha. Štafetový kolík zdobilo symbolicky 1985 stuh se závazky a čestným hlášením pracujících ze všech krajů ČSSR.

O zájmu našich občanů o hromadná vystoupení svědčí 3,5 miliónu diváků na místních, okrskových, okresních a městských spartakiádách, téměř 1 300 000 návštěvníků na zkouškách, generálkách a čtyřech programových odpolednech a milióny diváků u televizních obrazovek. Do Prahy přijeli zahraniční účastníci ze 76 zemí z celého světa a naši krajané ze dvaceti států, kteří navštívili ČSSR u příležitosti spartakiády. K úspěchu ČSS '85 přispěly také Večery družby ve sportovní hale PKOJF za účasti předních cvičenců ze všech socialistických zemí a delegací dělnických tělovýchovných organizací FSGT z Francie a TUL z Finska.

Mezi hosty na ČSS '85 byl i předseda Mezinárodního olympijského výboru Juan Antonio Samaranch, který byl nadšen spartakiádou a prohlásil: „Viděl jsem mnoho sportovních událostí, ale nikdy jsem nespatriil nic podobného, jako je vaše spartakiáda. Prožil jsem na velkém strahovském stadiónu dvě šťastná odpoledne. Byla to fantastická podívaná, to nejhodnotnější v oblasti masové tělesné kultury. Mezinárodní olympijský výbor je pořadatelem olympijských her, ale stejně tak nám jde o opravdový rozvoj tělesné kultury širokých mas lidí. A v tomto směru mohu říci, že se mé dojmy z Prahy při každé další návštěvě násobí. Spartakiáda mne přímo fascinovala, to je můj nejsilnější dojem.“ Při návštěvě Večery družby J. A. Samaranch odevzdal čs. tělovýchovnému hnutí olympijskou vlajku, kterou převzal předseda ÚV ČSTV a Čs. olympijského výboru Antonín Himl. Vyzdvihl čestné místo československého sportu mezi členskými státy MOV, blahopřál čs. sportovcům k jejich úspěchům v letošním roce a k jedinečné organizaci spartakiády.

Generální tajemník ÚV KSČ a prezident ČSSR Gustáv Husák přijal v doprovodu předsedy ÚV ČSTV A. Himla v přestávce nedělního závěrečného vystoupení na Strahovském stadiónu delegaci cvičenců a organizátorů ČSS 1985. Setkání se zúčastnili zástupci všech patnácti spartakiádních skladeb.

Jménem vrcholných stranických a státních orgánů i jménem svým poděkoval Gustáv Husák účastníkům spartakiády z celé naší vlasti za vytrvalost, kázeň a obětavost při nácivku a za vzorné vystoupení, které u všech diváků, u celé československé veřejnosti zanechalo nezapomenutelný dojem. Ocenil úsilí autorů skladeb, cvičitelů a organizátorů, kteří mají podíl na úspěchu místních a okresních spartakiád i na skvělém vyvrcholení Československé spartakiády 1985 v Praze. Zasloužily se o to tisíce pracovníků ČSTV, Svazarmu, ROH, SSM, středních odborných učilišť, škol, armády a dalších organizací. Spartakiáda se stala skutečným svátkem všeho lidu. Ukázala vyspělost naší tělovýchovy, zdraví, zdatnost a nadšení zejména mladé generace. Představuje důstojnou součást oslav 40. výročí dovršení národně osvobozenického zápasu našich národů a osvobození naší vlasti Sovětskou armádou.

Také lyžaři se podíleli na zdařilých spartakiádních akcích. Patřili k velmi aktivním pořadatelům zimní části sportovních soutěží ČSS '85. Ty přispěly k dalšímu masovému rozvoji lyžování a zapojení dalších desítek nových členů do pravidelné organizované tělovýchovy. Velký počet členů lyžařských oddílů vystoupil také na místních, okrskových a okresních spartakiádách, lyžaři a lyžařky nechyběli ani na cvičební ploše stadiónu na Strahově. Československá spartakiáda 1985 nám ukázala cestu, jak v úspěšné činnosti dále pokračovat.

Čs. sjezdařky zklamaly

Mezinárodní lyžařská federace FIS ve snaze omezit trend nežádoucí specializace rozhodla obnovit a zařadit po 34leté přestávce (naposledy na ZOH 1948) do programu mistrovství světa alpskou kombinaci, hodnocenou ze samostatného závodu ve sjezdu a slalomu. Obnovená premiéra byla v roce 1982 na 27. MS ve Schladmingu, podruhé v této podobě se jela kombinace na letošním světovém šampionátu ve Valtellině. Došlo však k úpravě hodnocení, neboť dosavadní výpočet bodů zvýhodňoval technické jezdce před sjezdaři. To vedlo k výpočtu nových Cm hodnot — nové vyhodnocovací formulí, jejímž autorem byl předseda tabulkové komise FIS W. M. Lowry. I při použití nového způsobu vyhodnocení, nedošlo k úplnému vyrovnání mezi oběma disciplínami, což je zřetelné z výsledků.

KOMBINACE ŽEN

Sjezd žen pro kombinaci byl úvodní soutěží mistrovství světa. Uskutečnil se na zkrácené trati speciálního sjezdu s délkou 2258 m, 31 brankami a převýšením 607 m. Startovalo 45 závodnic ze šestnácti zemí, BOB přírážka — 0,07 b.

Švýcarka Walliserová zopakovala vítězství ze Schladmingu, ale její výkonnost ve slalomu jí nedávala záruku na celkové kvalitní umístění. Naopak slalomové umění Oertlové, Ederové, Hächerové a jejich časové zpoždění ve sjezdu bylo dobrým východiskem pro celkový výsledek v kombinaci. Umístění Charvátové bylo do určité míry zklamáním, i když časové zpoždění — 1,31 s ve srovnání se Schladmingem (—1,05 s) odpovídalo na bodované event. medailové umístění v kombinaci.

Závod v kombinačním slalomu se jel o tři dny později a rozhodovalo se již o medailách. První kolo s 56 brankami postavil Američan A. Radamus, druhé, které mělo o jednu branku méně, Švýcar Chevalier. Do závodu nastoupilo 41 lyžařek, z nichž 27 bylo klasifikováno. BOB přírážka — 8,50 b.

Erika Hessová skvělou jízdou v prvním kole získala na své soupeřky značný časový náskok (1,22 s na McKinneyovou, 1,87 na Ederovou a Charvátovou, 2,90 na Oertlovou) a tím se dostala do vedení v kombinaci. Ve druhém kole ne zvolila jízdu na jistotu, naopak dosáhla opět nejlepšího času. Potvrdila své kvality a zopakovala premiérové vítězství v kombinaci ze Schladmingu. Naděje ČSSR na bodované (event. medailové) umístění se rozplynuly v sedmé branče II. kola, kdy Charvátová technickou chybou (vnitřní lyže) vyjela z tratě. Medzihradská startující ve druhém kole jako jedenáctá zajela sedmý nejlepší čas a obsadila 12. pořadí v kombinaci. Při svém debutu na MS 1982 skončila na 21. místě. Valešová jela pod své možnosti, Mařasová opět nedokončila v rozhodujícím závodě.

KOMBINACE MUŽŮ

Závod mužů v kombinačním sjezdu byl druhou soutěží mistrovství. Jel se na zkrácené trati speciálního sjezdu která měřila 3480 m s převýšením 910 m a bylo na ní 35 branek. Startovalo 68 lyžařů z 27 zemí. O kvalitě závodu svědčí BOB přírážka — 0,46 b.

Zvítězil Švýcar Zurbriggen před svým krajanem Lüscherem. Zpoždění Koláře — 4,17 s na vítěze je jeho nej-

lomu a naopak. Kolář si tak vyjel FIS body pro nominaci na Světový pohár.

Kombinační slalom se konal na stejné trati jako speciální slalom. Autor prvního kola M. Osswald (NSR) postavil 59 branek, Američan J. P. Chattelard ve druhém kole o pět branek více. Do slalomu nastoupilo 61 závodníků z 24 zemí, klasifikováno bylo 36, BOB přírážka — 6,43 b.

Na startu slalomu kromě Zurbriggena nebyly tak výrazné slalomářské osobnosti jako u žen, které by svým výkonem výrazně ovlivnily celkové pořadí v kombinaci. V porovnání se Schladmingem 1982 byla v první patnáctce stejná pouze dvě jména: Vion a Riedelsperger. Schimmera, který na MS 1982 byl patnáctý se zpožděním — 6,73 s, nahradil Kolář. Mistr světa 1982 Francouz Vion neobhájil titul

lepší výsledek. Podle pravidel kombinace se dosažené FIS body započítávají do FIS listiny při dokončení sla-

Kombinační sjezd žen

poř./st. č.	Jméno	stát	čas	zpoždění v s	rychl. km/hod	FIS body	body do komb.
1./2	Walliserová	— Švýc.	1:16,26	—	106,953	0,00	0,00
2./20	Hächerová	— NSR	1:16,41	—0,15	106,383	1,53	2,32
3./13	Emonetová	— Fr.	1:16,50	—0,24	106,258	2,45	3,71
4./9	Oertlová	— Švýc.	1:16,60	—0,34	106,120	3,47	5,26
5./11	Wallingerová	— Rak.	1:16,67	—0,41	106,023	4,10	6,34
6./4	Ederová	— Rak.	1:16,68	—0,42	106,009	4,28	6,50
18./15	Charvátová	— ČSSR	1:17,57	—1,31	104,793	13,28	20,27
27./29	Valešová	— ČSSR	1:19,14	—2,88	102,714	28,90	44,56
28./35	Mařasová	— ČSSR	1:19,77	—3,51	101,902	35,08	54,31
37./37	E. Medzihradská	— ČSSR	1:20,28	—4,02	101,255	40,05	62,20

Kombinační sjezd mužů

poř./st. č.	Jméno	stát	čas	zpoždění v s	rychl. km/hod	FIS body	body do komb.
1./11	Zurbriggen	— Švýc.	2:00,36	—	104,087	0,00	0,00
2./9	Lüscher	— Švýc.	2:00,56	—0,20	103,915	1,30	1,96
3./20	Wasméier	— NSR	2:01,59	—1,23	103,034	7,93	12,06
4./12	Brooker	— Kan.	2:01,76	—1,40	102,890	9,02	13,73
5./6	Mair	— It.	2:01,81	—1,45	102,843	9,34	14,22
6./8	Lewis	— USA	2:02,04	—1,68	102,654	10,81	26,00
28./30	Kolář	— ČSSR	2:04,53	—4,17	100,602	26,81	40,88

Kombinační slalom — ženy

poř./st. č.	Jméno	stát	čas	zpoždění v s	FIS body	body do komb.
1./9	E. Hessová	— Švýc.	1:30,79	—	0,00	0,00
2./3	Konzettová	— Licht.	1:32,40	—1,61	13,70	13,30
3./2	McKinneyová	— USA	1:32,80	—2,01	17,07	16,60
4./1	Barbierová	— Fr.	1:33,77	—2,98	25,18	24,62
5./17	Ederová	— Rak.	1:34,17	—3,38	26,50	27,92
6./11	M. Tlalkaová	— Pol.	1:34,43	—3,64	30,64	30,07
8./18	E. Medzihradská	— ČSSR	1:35,15	—4,36	36,57	36,02
13./15	Valešová	— ČSSR	1:38,43	—7,55	62,28	62,37
—/14	Charvátová	— ČSSR	47,06/6.	II. kolo nedokončila		
—/5	Mařasová	— ČSSR	48,58/14.	II. kolo nedokončila		

Kombinační slalom — muži

poř./st. č.	Jméno	stát	čas	zpoždění v s	FIS body	body do komb.
1./11	Bürgler	— Švýc.	1:36,83	—	0,00	0,00
2./4	Riedelsperger	— Rak.	1:37,31	—0,48	3,86	3,72
3./9	Vion	— Fr.	1:37,36	—0,53	4,26	4,11
4./2	Edalini	— It.	1:37,54	—0,71	5,70	5,50
5./13	Zurbriggen	— Švýc.	1:37,82	—0,99	7,93	7,67
6./3	Erlacher	— It.	1:38,52	—1,69	13,49	13,09
14./22	Kolář	— ČSSR	1:44,83	—8,00	61,89	61,96

Kombinace žen

poř.	Jméno	stát	body ze sj.	pořadí	body ze sl.	pořadí	celkem body
1.	E. Hessová	— Švýc.	18,72	(16.)	0,00	(1.)	18,72
2.	Ederová	— Rak.	6,50	(6.)	27,92	(5.)	34,42
3.	McKinneyová	— USA	27,85	(22.)	16,60	(3.)	44,45
4.	Oertlová	— Švýc.	5,26	(4.)	45,10	(10.)	50,36
5.	Barbierová	— Fr.	27,54	(21.)	24,62	(4.)	52,16
6.	Hächerová	— NSR	2,32	(2.)	54,93	(11.)	57,25
12.	E. Medzihradská	— ČSSR	62,20	(37.)	36,02	(8.)	98,22
17.	Valešová	— ČSSR	44,56	(27.)	62,37	(13.)	106,93

Kombinace mužů

poř.	Jméno	stát	body ze sj.	pořadí	body ze sl.	pořadí	celkem body
1.	Zurbriggen	— Švýc.	0,00	(1.)	7,67	(5.)	7,67
2.	Riedelsperger	— Rak.	34,12	(22.)	3,72	(2.)	37,84
3.	Bürgler	— Švýc.	39,41	(27.)	0,00	(1.)	39,41
4.	Wenzel	— Licht.	30,98	(18.)	17,43	(8.)	48,41
5.	Vion	— Fr.	46,27	(30.)	4,11	(3.)	50,38
6.	Piccard	— Fr.	20,98	(7.)	34,16	(11.)	53,14
13.	Kolář	— ČSSR	40,88	(28.)	61,96	(14.)	102,84

Seemnáctiletá Američanka Diane Roffeová (vlevo) překvapila vítězstvím v obřím slalomu, na obrázku v objetí se Švýčarkou Erikou Hessovu, která skončila až jedenáctá (Foto archiv)

špatným výsledkem ve sjezdu. Kolář třináctým místem splnil výkonnostní cíl.

OBRÍ SLALOM ŽEN

Trat obřího slalomu žen měla převýšení 343 m, na níž v prvním kole Američan G. Ghent postavil 48 branek, ve druhém kole šéftrenér rakouského družstva žen A. Rauch zařadil o jednu branku méně. K soutěži nastoupilo 56 závodnic z 22 zemí, klasifikováno bylo 46, BOB přírážka — 1,67 bodu.

Závod se stal naprostou záležitostí mladých Američanek (1., 3., 4. místo), a to nejkoušenější McKinneyová se startovním číslem 2 vypadla již v prvním kole. Překvapivou vítězku ze Sarajeva Armstrongovou „nahradila“ ještě překvapivější vítězka — sedmnáctiletá juniorka Diane Roffeová. Na posledních třech vrcholných soutěžích: MS 1982, ZOH 1984 a letošním MS ve Valtellině rozšířily sjezdárky USA sbírku medailí o dvě zlaté, dvě stříbrné a jednu bronzovou medaili. Na italském světovém šampionátu v této disciplíně se nevedlo Švýčarkám, jejich nejspěšnější závodnice Walliserová skončila osmá, obhájkyně titulu ze Schladmingu E. Hessová až jedenáctá. Naše děvčata opět nezajela, výsledek byl zklamáním zejména pojetím jízdy. V historické tabulce nejlepšího umístění a nejmenšího zpoždění jsou nejlepší: ZOH 1976 D. Kuzmanová 9. místo — zpoždění — 1,56 s, ZOH 1984 Charvátová 8. místo — zpoždění — 1,59 s.

Pořadí: 1./19 Roffeová (USA) 2:18,53 — zpoždění 0,00, 2./3 Kirchleryová (Rak.) 2:19,13 — 0,60 s, 3./13 Twardokensová (USA) 2:19,21 — 0,68, 4./9 Armstrongová (USA) 2:19,26 — 0,73, 5./12 Kiehllová (NSR) 2:19,60 — 1,07, 6./10 Hächerová (NSR) 2:20,14 — 1,61, 20./13 Charvátová (ČSSR) 2:22,86 — 4,33, 28./32 E. Medzihradská (ČSSR) 2:24,89 — 6,36, 36./40 Valešová (ČSSR) 2:29,25 — 10,72. — Mařasová (ČSSR) byla ve druhém kole diskvalifikována.

OBRÍ SLALOM MUŽŮ

Obří slalom mužů měl v prvním kole na trati s převýšením 385 m padesát branek, postavených trenérem rakouských slalomářů P. Prodingem. Trasu druhého kola s 55 brankami připravil Jugoslávec F. Gartner. Z 99 účastníků z 34 zemí bylo 51 klasifikováno. BOB přírážka 2,57 b.

Vítěz Wasmeier (NSR) po úspěchu Roffeové se postaral o druhé překvapení MS. Pro NSR získal první medaili v obřím slalomu a právě tu nejcennější. Úspěch družstva NSR podpořil Hirt čtvrtým místem. Vítězství Wasmeiera o 0,05 s je nejtěsnějším prvenstvím v dosavadní historii MS a ZOH. V tomto závodě opět nezvítězili favorité. Dosud nejtěsnější vítězství v dosavadní historii MS a ZOH: MS 1962 Zimmermann — Schranz — 0,15 s, ZOH 1976 Hemmi — Good — 0,20, ZOH 1984 Julen — Franko — 0,23.

Konečné pořadí: 1./3 Wasmeier (NSR) 2:28,90 — 0,00, 2./15 Zurbriggen (Švýc.) 2:28,95 — 0,05 s, 3./7 Girardelli (Luc.) 2:29,22 — 0,32, 4./24 Hirt (NSR) 2:30,35 — 1,45, 5./14 Enn (Rak.) 2:30,36 — 1,46, 6./10 Erlacher (It.) 2:30,53 — 1,63. — Kolář (ČSSR) se startovním číslem 59 nedokončil první kolo.

SLALOM ŽEN

Slalom na trati s převýšením 167 m byl posledním závodem žen. V prvním kole Ital S. Dalmasso postavil 58 branek, ve druhém Rakušan R. Berger 54 branek. Startovalo 56 lyžařek z 21 zemí, klasifikováno bylo 27.

Závod skončil dvojnásobným úspěchem Francouzek, což se jim naposledy podařilo v dobách sester Goitschelových a Famosové 1964 a 1966, poslední medaili nikoliv zlatou ve slalomu získala v roce 1974 Jacotová. Pelenová po stříbři v Sarajevu si odvezla kov nejcennější. Druhé místo Guignardové je zatím jejím největším úspěchem, předtím v roce 1983 zvítězila v Evropském poháru. Již na ZOH 1984 v Sarajevu naznačila, že je příslibem do budoucna. Po prvním kole vedla, ve druhém však vypadla. Slalomový projev čs. družstva měl příznaky útlumu. Uspokojivě je jen umístění E. Medzihradské, Valešová s Mařasovou mají na lepší pořadí (do 12. místa), Charvátová na bodované.

Pořadí: 1./4 P. Pelenová (Fr.) 1:29,57 — 0,00, 2./1 Guignardová (Fr.) 1:29,93 — 0,35, 3./11 Magoniová (It.) 1:29,98 — 0,40, 4./2 Kronbichlerová (Rak.) 1:30,18 — 0,60, 5./6 Oertliová (Švýc.) 1:30,21 — 0,63, 6./7 D. Tlalkašová (Pol.) 1:30,43 — 0,85, 11./3 Charvátová (ČSSR) 1:31,93 — 2,35, 16./33 E. Medzihradská (ČSSR) 1:33,70 — 4,12, 18./25 Mařasová (ČSSR) 1:34,01 — 4,43, 19./20 Valešová (ČSSR) 1:34,51 — 4,93.

SLALOM MUŽŮ

Závěrečnou disciplínou MS 1985 byl slalom mužů s převýšením trati 202 m. K prvnímu kolu, postavenému Italem Pietrogiovanim s 69 brankami nastoupilo 95 závodníků z 33 zemí, do druhého kola s 66 brankami (autorem byl Francouz Adrait) postoupilo 52 slalomářů. V konečném hodnocení bylo klasifikováno 35 závodníků, BOB přírážka — 2,55 b.

Byl to velmi dramatický závod, ve kterém nezvítězili favorité. Zurbrig-

gen byl v prvním kole diskvalifikován, Girardelli vedl do tří čtvrtin závodu, ve spodní části druhého kola měl kolizi (vypadnutá hůl s poutka) a připravil se tak o zlatou medaili. Naopak Švéd Nilsson ve II. kole od druhého mezičasu do cíle najel na Girardelliho 0,46 sekundy a po titulu juniorského mistra světa v roce 1981 získal i titul v kategorii dospělých. Na ZOH v Sarajevu překvapil čtvrtým pořadím a zůstal 0,05 s od bronzové medaile. Jeho vítězství je druhé v pořadí s nejmenším odstupem na MS a ZOH. Zatím nejtěsnější prvenství zaznamenal Augert před Russelem — 0,04 s na MS 1970. Čs. reprezentant M. Kolář skončil osmnáctý se ztrátou — 11,23 s na vítězného Nilssona. Dosud nejmenší zpoždění z čs. reprezentantů měl B. Zeman na ZOH 1980 — 4,61 s a skončil čtrnáctý.

Pořadí: 1./5 Nilsson (Švéd.) 1:38,32 — 0,00, 2./2 Girardelli (Luc.) 1:38,88 — 0,06, 3./3 Zoller (Rak.) 1:39,35 — 0,53, 4./12 Stenmark (Švéd.) 1:39,74 — 0,92, 5./1 Križaj (Jug.) 1:40,07 — 1,25, 6./10 De Chiesa (It.) 1:40,27 — 1,45. — 18./58 Kolář (ČSSR) 1:50,05 — 11,23.

CELKOVÁ BILANCE

Nejúspěšnějším sjezdařem letošního mistrovství světa byl Švýcar Pirmin Zurbriggen, který vybojoval dvě zlaté, jednu stříbrnou medaili a získal celkem 19 bodů. Druhý je Girardelli (Luc.) s jednou stříbrnou a jednou bronzovou medailí, 9 bodů. Další pořadí: 3. Nilsson (Švéd.) a Wasmeier (NSR) oba 7 b., 5. Riedelsperger (Rak.) a Müller (Švýc.) oba 5 b., 7. Bürgler (Švýc.), Lewis (USA) a Zoller (Rak.) všichni 4 b. Ve čtyřech individuálních disciplínách se bojovalo o dvanáct medailí, které získalo 9 mužů.

Nejúspěšnější sjezdařku MS 1985 nelze vyhlásit, neboť o dvanáct medailí se podělilo 12 žen, žádná navíc neobodovala.

V hodnocení států nezískala ČSSR žádný bod, z 35 zúčastněných zemí bodovalo jedenáct (v soutěži mužů 10, v soutěži žen 7 států).

Zajímavé je pořadí zemí podle získaných bodů: 1. Švýcarsko 4 zlaté, 3 stříbrné, 1 bronzová medaile, 55,5 bodu — muži 2 zlaté, 2 stříbrné, 1 bronzová, 31 b. (1. pořadí), ženy 2 zlaté, 1 stříbrná, 0 bronzová, 24,5 b. (1. pořadí), 2. Rakousko 0 — 4 — 1, 34,5 b. — 0 — 1 — 1, 14 b. (2.), 0 — 3 — 0, 20,5 b. (2.) 3. USA 1 — 0 — 3, 22 b. — 0 — 0 — 1, 4 b. (6.), 1 — 0 — 2, 18 b. (3.), 4. Francie 1 — 1 — 0, 17 b. — 0 — 0 — 0, 3 b. (7.), 1 — 1 — 0, 14 b. (4.), 5. NSR 1 — 0 — 0, 16 b. — 1 — 0 — 0, 10 b. (3.), 0 — 0 — 0, 6 b. (5.), 6. Švédsko 1 — 0 — 0, 10 b. — 1 — 0 — 0, 10 b. (3.) — 0 — 0 — 0, 0 b., 7. Lucembursko 0 — 1 — 1, 9 b. — 0 — 1 — 1, 9 b. (5.) — 0 — 0 — 0, 0 b., 8. Itálie 0 — 0 — 1, 6 b. — 0 — 0 — 0, 2 b. (9.) — 0 — 0 — 1, 4 b. (6.), 9. Lichtenštejnsko 0 — 0 — 0, 3 b. — 0 — 0 — 0, 3 b. (7.) — 0 — 0 — 0, 0 b., 10. Jugoslávie 0 — 0 — 0, 2 b. — 0 — 0 — 0, 2 b. (9.) — 0 — 0 — 0, 0 b., 11. Polsko 0 — 0 — 0, 1 b. — 0 — 0 — 0, 0 b., — 0 — 0 — 0, 0 b. (7.).

PAVEL ZELENKA

ústřední metodik VSL ÚV ČSTV

Překvapení nechyběla

V posledním čísle Lyžařství jsme analyzovali výsledky sjezdové sezóny 1984—85, tentokrát se pokusme zbilancovat závodní období skokanů a sruženářů. Byla-li uplynulá sezóna bohatá na významná střetnutí sjezdařů a sjezdařek, pak skokani byli přímo zavaleni vrcholnými soutěžemi, prakticky navazovala jedna na druhou. Sezóna byla zahájena v první polovině prosince celosezónní soutěží o Světový pohár s 22 naplánovanými závody ve dvanácti zemích (9 na středních můstcích, 12 na devadesátkách a jedněmi lety na matutím můstku s normovým bodem 120 m). Na přelomu roku bylo usku- tečněno tradiční již 33. Intersportturné, pak následovalo 35. mistrovství světa 1985 v Seefeldu a v závěru sezóny MS 1985 v letech v jugoslávské Planici. Sruženáři absolvovali bohatou sezónu s MS 1985 v Seefeldu a soutěží o Světový pohár s deseti závody v osmi zemích. Zbilancovaný do- statek závodů s reprezentativním množstvím výsledků dávají celkem spolehlivý obraz o současné světové úrovni skoku a závodu sruženého.

SKOK

Intersportturné

Intersportturné bylo provázeno některými překvapeními. Největším z nich bylo vítězství člena norského B družstva Hroara Stjernena v závěrečném závodě soutěže čtyř můstků v Bischofshofenu. Skočil ve druhém kole nejdelší a stylově nejlepší skok 110 m a postoupil z třetího pořadí po prvním kole do čela závodu. Úspěchy nováčka Stjernena v Garmisch-Partenkirchenu (4. místo) a prvenství v Bischofshofenu bylo balzám na pokleslé sebevědomí Norů po fiasku na ZOH v Sarajevu. Tyto výsledky a v té době příznivé se vyvíjející situace norských skokanů ve Světovém poháru umožnily Norům obnovit kontakt se světovou špičkou.

Fin Matti Nykänen v Innsbrucku a Jens Weissflog (NDR) v Garmisch-Partenkirchenu zvítězili ve druhém a třetím závodě turné. Po Innsbrucku měl Weissflog na svého soupeře náskok 11 bodů. V závěrečném závodě se podařilo Weissflogovi skočit o půl metru dále — 106 m — než Nykänen, získat o něco lepší stylové ohodnocení a tím svou pozici ještě vylepšit. Ve druhém kole oba skočili 109 m a měli i stejné stylové ohodnocení. V konečném zúčtování zvítězil Weissflog rozdílem 14,7 bodu a stal se po druhé vítězem turné čtyř můstků.

Celková klasifikace 33. ročníku Intersportturné: 1. Weissflog (NDR) 855,3 b., 2. Nykänen (Fin.) 840,6, 3. Ostwald (NDR) 830,2, 4. Vettori (Rak.) 819,1, 5. P. Ploc (ČSSR) 805,0, 6. Felder (Rak.) 803,9, 7. Fijas (Pol.)

Hvězdami letošní sezóny skokanů byli Fin Matti Nykänen (uprostřed) a Jens Weissflog (vlevo) společně s nejlépeším čs. reprezentantem Pavlem Plocem na stupních vítězů při letošním závodě Intersportturné v Innsbrucku. (Foto archiv)

793,2, 8. Berg 786,2, 9. Stjernen (oba Nor.) 784,1, 10. Parma (ČSSR) 781,5 bodu. Pavel Ploc a Jiří Parma obstáli v obtížné zkoušce nejlepších skokanů světa na výbornou. Jejich umístění v jednotlivých závodech: P. Ploc — Oberstdorf 6., Garmisch-Partenkirchen 15., Innsbruck 3. s rekordním skokem 112 m v prvním kole, Bischofshofen 7., Parma — 28. — 6. — 5. — 16.

MS 1985

Bezprostředně před zahájením závodů MS 1985 v Seefeldu a Innsbrucku byly prognózy celkem jednotné: Weissflog a Nykänen, doplnění Rakušany Vettori a Felderem, vedle nich několik individualit, mezi nimi P. Ploc a J. Parma, a kruh uchazečů o mistrovské tituly a medaile byl uzavřen.

Novopečený vítěz Intersportturné z NDR i mlčenlivý Fin prokázali před MS 1985 velmi přesvědčivě svůj talent a své mimořádné postavení ve skokanském světě: Jens Weissflog zvítězil během dvanácti měsíců podruhé na Intersportturné. Nezazářil tak jako v předchozím roce, kdy vybojoval prvenství ve třech závodech turné, ale k vítězství v celkové klasifikaci jeho výkony stačily. Matti Nykänen si v srpnu 1984 v závodě na umělé hmotě v Lake Placidu vážně poranil pravé koleno. Sádra a rehabilitace opoždily začátek tréninku. Avšak talent, cit pro let, zkušenosti a sebevědomí rychle vše napravily.

Andreas Felder a Ernst Vettori zahájili novou éru se snahou navázat a pokračovat v rakouském skokanském zázraku. Felder po dvou vítězstvích v Thunder Bay a v Lake Placidu i Vettori (vítěz v Oberstdorfu)

se stali nadějami Rakušanů. Vedle závodníků ve stínu hvězdy (Puikkonen za Nykänenem, Ostwald za Weissflogem) byli středem pozornosti zahraničního tisku naši skokani. Čtyři vítězství v závodech SP 1984: Parma ve Falunu, Podzimek na Holmenkollenu a P. Ploc v Lillehammeru a v Planici, dále třetí místo Ploce v SP 1984, olympijský bronz v Sarajevu a rekordní skok 112 m na rekonstruovaném můstku v Innsbrucku v rámci Intersportturné 1985, byly znamením výrazného vzestupu výkonnosti čs. skokanů. Norové spolehali na H. Stjernena a R. Ruuda, méně na P. Bergeruda.

Takové byly prognózy. Podle nich cesta k vítězství vedla jen přes Weissfloga a Nykänen. Průběh MS 1985 ukázal, jak ošemetné dovedou být předpovědi.

Mistrem světa 1985 na velkém můstku se stal nečekaně devětatdacetiletý Nor Per Bergerud, který odolal velkému náporu Finů a přerušil jejich sedm let trvající dominaci (Räsänen, Törmänen, Nykänen). Nejdelším skokem v prvním kole (110 m) vytvořil základ svého triumfu. Ve druhém kole, v němž již neriskoval, skočil 106 m a udržel se v čele závodu i když těsným rozdílem 1,2 bodu před Finem Jarim Puikkonenem. Bergerud, zkušený skokan, dosáhl ve své dlouholeté kariéře několik špičkových výsledků, které se střídaly s markantními neúspěchy. Například na ZOH v Sarajevu skončil na středním můstku na 46. místě a do druhého závodu již nenastoupil. Na Bergiselu sice již zvítězil (1982), ale v letošním Intersportturné se nedokázal zařadit do nejlepší patnáctky. Proto to překvapení, po devatenácti-

leté přestávce se opět Nor stal mistrem světa. Výsledek závodu přijali Finové se smíšenými pocity, jen J. Puikkonen se těšil ze stříbrné medaile, šesté medaile, které vybojoval na vrcholných světových závodech. Matti Nykänen, který měl nízké průměrné ohodnocení od stylových rozhodčích, čekal jistě více než bronz. Úspěšní nebyli ani Rakušané. Vettori klesl z druhého místa po prvním kole na páté pořadí, Felder po komplikaci na startu (překročil 20sekundový interval startu) skončil sedmý. Jens Weissflog se musel spokojit devátým místem. Velkého úspěchu dosáhl Jiří Parma. Dvěma vyrovanými skoky 105 a 107 m se umístil čtvrtý, jen 3,6 bodu za vítězem a minimálním rozdílem 1,1 b. za bronzovým medailistou. M. Polák byl šestnáctý, P. Ploc 20. a L. Dluhoš 33.

Mistrem světa na středním můstku se stal Jens Weissflog a revanšoval se tak za porážku na velkém můstku. Druhý byl Rakušan Andreas Felder před Norem Per Bergerudem. Z našich skokanů se opět nejlépe umístil Jiří Parma na devátém pořadí. M. Polák byl 17., M. Švagerko 27., vůbec se nedařilo P. Plocovi, který z 85 startujících skončil na 57. místě.

V závodech družstev skokanů zvítězili těsně Finové (T. Ylipulli, P. Kokkonen, M. Nykänen a J. Puikkonen) a obhájili mistrovský titul z Engelbergu. Rozdílem 3,8 bodu odsunuli Rakušany na druhou pozici, třetí skončil tým NDR. Čtvrté místo patřilo čs. družstvu (M. Švagerko, M. Polák, J. Parma, P. Ploc). Závod se konal za velice větrného počasí. Rakušané měli po dlouhou dobu velkou šanci na úspěch. Po prvním kole vedli o 6,6 b. před Finy, ve druhém kole po dvou ze čtyř skoků zvýšili náskok na více než 30 bodů. Zvrat do průběhu závodu vnesl M. Nykänen skokem 107 m a J. Puikkonen stylově dokonalým efektivním skokem 99 m zajistil vítězství svému družstvu. Rozčarování přinesl závod Norům, vítězům v tomto závodě na MS 1982 (skončili sedmí).

MS 1985 v letech

Mistrovství světa 1985 v letech v jugoslávské Planici probíhalo za nepříznivé počasí. Na rekonstruovaném můstku defilovala tři dny světová elita skokanského sportu. Zvítězil 22letý Matti Nykänen s 580,5 bodu suverénním způsobem jako nikdo před tím. První den tréninku vytvořil nový světový rekord 191 m a první soutěžní den dosáhl délek 190 a 180 metrů, o 26 resp. 32 m delších než jeho nejvážnější soupeři Weissflog a P. Ploc. Potvrdil, že za dobrého počasí a příznivého větru bude možno dosáhnout vysněnou délku 200 m. Stříbro získal Jens Weissflog s 531,5 bodu a bronz Pavel Ploc s 524,0 b. Čs. reprezentant si tak napravil reputaci po neúspěších na MS v Seefeldu. Obhájce mistrovského titulu z MS 1983 v Harrachově Klaus Ostwald (NDR) skončil čtvrtý s 517,0 b. Cenným úspěchem je páté pořadí Ladislava Dluhoše (515,0 b.). J. Parma a M. Polák se zařadili na 18. a 35. místo.

Světový pohár 1985

Na Štrbském Plese M. Nykänen definitivně avancoval na „krále skoka-

nů 1985“ — stal se vítězem SP 1985. Těto chvále je nutno připojit omezení: v NDR se umístění ve Světovém poháru připsuje malý význam a po MS se skokani NDR zúčastňovali závodů SP velmi nepravidelně. Ve vysokých Tatrách Nykänen zvítězil na obou můstcích a vylepšil si bodovou bilanci na 219 b. Nejvážnější Nykänenův soupeř ve SP Rakušan A. Felder přijel na Štrbské Pleso s jednobodovým náskokem. Na středním můstku však skončil třináctý, na velkém můstku dokonce až 26. Celkově skončil druhý se 198 body. Další konečné umístění ve SP 1985: 3. E. Vettori (Rak.) 172 b., 4. J. Weissflog (NDR) 151, 5. J. Parma 139, 6. J. Puikkonen (Fin.) 125, 7. P. Ploc 117 b. Pořadí družstev: 1. Finsko 577, 2. Rakousko 562, 3. Norsko 417, 4. ČSSR 400, 5. NDR 271, 6. USA 164 b.

ZÁVOD SDRUŽENÝ

MS 1985

Mistrem světa 1985 v závodech sdruženém se stal Hermann Weinbuch (NSR) rozdílem 10,16 bodu před Norem Geirem Andersenem s 399,84 b. Weinbuch zaběhl nejlepší čas a ve skoku byl sedmý. Další umístění: 3. J. Karjalainen (Fin.) 396,60, 4. H. Hunger (NDR) 391,75, 5. F. Glanzmann (Švýc.) 390,32, 6. U. Dotzauer (NDR) 386,88 b. Umístění čs. závodníků: 15. J. Klimko 368,41, 26. F. Repka 343,60, 30. K. Tatranský 327,90 b. Druhá část závodu — běh — se poprvé na MS uskutečnila Gundersenovou metodou. Heiko Hunger, juniorský mistr světa 1983 v Kuopiu zvítězil ve skoku a vedl v závodech se značným náskokem. V běžecké stopě však musel uvolnit trať třem soupeřům. Z výsledků letošního MS je možné dedukovat, že velmi dobrému běžci se snáze daří vyrovnat odstup ze skoku, těžší je pro skokana si ve skoku vytvořit potřebnou rezervu pro běh. Již podruhé vyšli naprázdno sdruženáři NDR.

V závodech družstev sdruženářů převzali závodníci NSR dědictví G. Thomy a F. Kellera ze šedesátých let a představují v současné době velmi silný celek. Stali se mistry světa s 1276,9 bodu, titul vybojovali T. Müller, H. Schwarz a H. Weinbuch. Další umístění: 2. Norsko 1256,02, 3. Finsko 1202,60, 4. SSSR 1199,34. Sdruženáři ČSSR (J. Klimko, K. Tatranský, F. Repka) se získkem 1136,88 b. zařadili na osmé místo.

Světový pohár 1985

Druhý ročník SP sdruženářů překonal kalendářní obtíže a stabilizoval se. Zavedení „žlutého trikotu“ pro vedoucího závodníka se osvědčilo a odvážený krok přejít se sdruženáři na velký holmenkollenský můstek se zdařil. Vedoucím skokanem ve sdruženém závodě po celou sezónu byl H. Hunger (NDR), který na Holmenkollenu dokonce skočil nový rekord můstku 110,5 m. Vítězem SP 1985 sdruženářů se stal Nor Geir Andersen se 140 body. Svého největšího soupeře, mistra světa Hermannu Weinbucha, odsunul na druhé místo (126 bodů). Další umístění: 3. H. Schwarz (NSR) 79, 4. H. Boegseth (Nor.) 69, 5. H. Hunger (NDR) 62, 6. U. Dotzauer (NDR) 52 b. Umístění čs. sdruženářů:

22. J. Klimko, 33. F. Repka, 37. K. Tatranský.

Pořadí v Poháru národů: 1. Norsko 509, 2. NSR 477, 3. NDR 271, 4. Finsko 144. — 10. ČSSR 33 b.

ZÁVĚR

Matti Nykänen (22 let) a Jens Weissflog (21) výrazně dominovali celému startovnímu poli skokanů takměř v každém závodě sezóny. Oba skáčí dynamicky, vysoce esteticky, ovládají maximálně každý svůj skok. Nykänen po zranění se na začátku sezóny necítil nejlépe a na MS 1985 se mu nedařilo jak by byl chtěl. Postupně se dostával do formy a v závěru závodního období podal vynikající výkony. Zvítězil suverénně na MS v letech a vytvořil nový světový rekord 191 m. Soupeři nedokázali ohrozit jeho vítězství, počasí však mu zabránilo v prvním 200m letu. Dvojnásobným vítězstvím na Štrbském Plese ve finále vybojoval prvenství i ve Světovém poháru 1985. Ve 22 letech vlastní všechny tituly a nejcenější medaile, které skokan může získat. Jeho největší soupeř Jen Weissflog, olympijský vítěz 1984 a mistr světa 1985, vítěz SP 1984 a dvojnásobný vítěz Intersportturné 1984 a 1985 se řadí po jeho bok na druhé místo. Pavlu Plocovi se nedařilo na MS v Seefeldu, v závěru sezóny jeho forma opět stoupla. Dosáhl dvou významných úspěchů: páté místo v Intersportturné a bronz na MS v letech. Výborné a stabilní výkony podával Jiří Parma. Miroslav Polák a Ladislav Dluhoš doplňovali kvalitní čs. kolektiv skokanů.

Nejsilnějším celkem v soutěži SP a celé sezóny byli Finové následováni Rakušany a Nory. Čtvrtou pozici v hodnocení zemí, jen 17 bodů za Norskem, zaujalo čs. družstvo. Je to výborné umístění. Páté pořadí NDR se 129 body za ČSSR je poněkud zkrleslé nepravidelnou účastí skokanů NDR v závodech SP po MS.

Jednotlivé soutěže sdruženářů druhého ročníku SP a na MS 1985 ovládali reprezentanti Norska a NSR. V jediném závodě SP v Oberwiesenthalu v NDR zvítězil domácí lyžař Heiko Hunger. **V čele sezóny 1984—85 sdruženářů stáli Nor Geir Andersen, vítěz SP 1985, který vybojoval prvenství po svém krajanu Tom Sandbergovi a Hermannu Weinbuch (NSR), mistr světa 1985.** Vedle sdruženářů Norska a NSR obstáli velmi dobře H. Hunger a U. Dotzauer (oba NDR), pronásledovaný smělou již druhou sezónou. Ke sdruženářům, kteří se v letošním závodním období definitivně prosadili, patří Y. Ylipulli (Fin.), G. P. Mosele (It.), P. Ahern (USA) a F. Glanzmann (Švýc.).

Sezóna 1984—85 přinesla značné oživení sdruženého závodu. V prvním ročníku SP 1983—84 bodovalo 34 závodníků, v sezóně 1984—85 již 43. **K oživení závodu sdruženého nepochybně přispěla Gundersenova metoda, aplikovaná ve všech závodech SP a také na MS, jakož i novinka „žlutý trikot“ vedoucího závodníka, který letos po celou soutěž oblékal Geir Andersen.** Jakkoli je potěšitelný tento vývoj, ke skutečné renesanci kombinací, klasické a sjezdové, dosud nedošlo. Věřme, že se jich dočkáme.

Dr. OTTO KULHÁNEK
člen mezinár. komise VSL ÚV ČSTV

Nevyřešený problém

Kanadský Vancouver byl ve dnech 26. května—1. června dějištěm kongresu Mezinárodní lyžařské federace FIS. Na zasedání se rozhodovalo také o pořadatelích mistrovství světa 1989 a mezi kandidáty na organizování šampionátu ve sjezdových disciplínách byla i Jasná. Ze tří uchazečů při dobře zajištěné propagaci dostal americký Vail 45 hlasů, Jasná 18 a jugoslávská Kranjská Gora 17 hlasů, takže MS 1989 ve sjezdových disciplínách bude v USA.

O uspořádání světového šampionátu 1989 klasiků měla zájem čtyři lyžařská střediska: finské Lahti, italské Val di Fiemme, francouzské Autrans a kanadské Thunder Bay. Teprve ve druhém kole se rozhodlo o pořadateli, kterým bude Lahti (dostalo 42 hlasů). Jeho největší konkurent Val di Fiemme získal 30 hlasů.

S mimořádným zájmem se očekávalo rozhodnutí, jakým způsobem bude možno v budoucnosti soutěžit v běhu, zda použítím Siitonenova kroku (bruslení) nebo klasického stylu. V běžecské komisi se znovu projevil značný rozpor v názorech. Rozhodnutí pořadat běžecské závody v nové sezóně v klasickém stylu a bruslení odděleně, jednu polovinu soutěží Světového poháru klasicky a druhou s bruslením a považovat závodní období 1985 až 1986 za zkušební vyvolalo v ce-

lém světě mnoho kritických připomínek. Vždyť letošní MS v klasických disciplínách, kde se sešla běžecská elita z celého světa, přinesla již dostatek zkušebností. Přitom v době uzávěrky tohoto čísla se ještě nevědělo, které závody SP se budou konat klasickým stylem a které s použitím bruslení. Překvapením je i rozhodnutí, že masové dálkové běhy (kde se bruslení používá již několik sezón), se mají běhat klasickým stylem. Nedovedeme si ani představit, kolik rozhodčích bude třeba, aby na delších tratích při závidech klasickým stylem posoudili, zda některý ze závodníků nepoužil bruslení.

Předsedou FIS na další tři roky byl jednomyslně opět zvolen Švýcar Marc Hodler, který tuto funkci vykonává nepřetržitě od roku 1951. Členem předsednictva zůstává nadále i čs. zástupce Ján Mráz.

Superobří slalom je samostatnou disciplínou (s vlastní FIS listinou) a je zařazen do programu MS 1987

v Crans-Montaně, čímž se zvyšuje maximální počet startujících za jednotlivou zemi z dvaceti na 24 účastníků. Ze tří sjezdů nového ročníku Světového poháru v Jižní Americe se do SP započítávají dva nejlepší výsledky, třetí se škrtá.

ČTYŘI ZÁVODY SP V ČSSR

V nové sezóně se uskuteční čtyři závody Světového poháru v ČSSR. Bude to při Zlaté lyži Českomoravské vysočiny 17.—19. ledna 1986 SP žen v běhu — 20 km (pravděpodobně s bruslením), 8.—9. února SP žen ve slalomu a v obřím slalomu — Velká cena Slovenska ve Vysokých Tatrách, 10.—12. února SP skokanů v Harrachově a Liberci — Turné Bohemia a 22.—23. března finále SP sdruženářů na Štrbském Plese při Tatrském poháru.

Dále byly do kalendáře FIS zařazeny tyto mezinárodní závody v ČSSR: 29.—31. ledna 1986 Juniorkritérium ve sjezdových disciplínách ve Špindlerově Mlýně, 4.—8. února Ski-Interkritérium, mezinárodní závody žactva ve sjezdových disciplínách v Říčkách a ve Vrátně, 10.—16. února mezinárodní mistrovství ČSSR ve sjezdových disciplínách ve Špindlerově Mlýně, 11.—12. února Bezroukův memoriál, mezinárodní závody juniorů v běhu ve Zvolenu, 17.—18. února Pohár osvobození ve sjezdových disciplínách ve Špindlerově Mlýně.

CO NEBYLO V PROTOKOLECH

Organizované lyžování existuje trochu déle než sto let a zanedlouho se tímto jubileem budeme pyšnit i my. Mezinárodní lyžařská federace FIS je o něco málo starší než 80 let a budíž ke cti našim předkům, že stejně starý je Svaž lyžařů Království českého, spoluzakladatel FIS a předchůdce našeho současného Svazu lyžování ÚV ČSTV. Z uvedených skutečností vyplývá, že jsme od počátku „byli při tom“.

Je tudíž pochopitelné, že jsme byli při tom, když po více než šedesátileté historii zasedání nejvyššího mezinárodního lyžařského orgánu — kongresu FIS, se tento sešel na svém 35. zasedání ve Vancouveru.

Kanada — Britská Kolumbie — Vancouver

Kanada je známá hlavně jako kólečka ledního hokeje, země tuhých zim (převážně z dobrodružné literatury), britského společenství národů, jako země nesmírného přírodního bohatství, dřevem počínaje, všemi prvky Mendělejevovy soustavy pokračující, přes nesmírně plodnou půdu (5 % průřezschopného obyvatelstva zde užívá nejen sebe, ale podílí se ještě dvaceti procenty na světovém vývozu obilí) a konče obrovskými zdroji vodní energie.

Již méně je známo, že je to druhá největší země po Sovětském svazu na světě s 9 076 139 km², na kterých žije hlavně na jihu země u hranic s USA více než 22 miliónů obyvatel. Je to země skládající se ze dvou teritorií (na severu) a deseti provincií, od nejmenší Ostrova prince Eduarda (5657 km²) na východu země až po největší nedaleký Quebec (1 540 000 km²). Třetí místo zaujímá Britská Ko-

lumbie — nejzápadnější provincie na pobřeží Tichého oceánu se svými 946 596 km² a více než 2 200 000 obyvatel. Tato provincie nese hrdě (a to i na SPZ automobilů) shodný přívlastek — krásná (beautiful). A z toho, co jsem mohl v omezené době mého pobytu vidět, je s tím možno souhlasit. Nejen pokud jde o přírodu, ale i činnost lidských rukou při výstavbě za posledních více než sto let až po dnešek. Na této skutečnosti nemůže nic změnit ani fakt, že v současné době má Britská Kolumbie největší procento nezaměstnaných v celé Kanadě (více než 15 %). Tento fakt je dán i nepatrným rozvojem průmyslu, což slouží na druhé straně ke cti matce přírodě. Pracovní příležitosti jsou zde převážně v těžbě dřeva a nerostů, dále pak v dopravě a službách. Ty jsou zaměřeny především na turistiku, která zde nachází vše. Od rybolovu přes lyžování, jachting, horolezectví i omezený lov. K dobré náladě slouží vinice a víno v oblasti Okanaganu. Většinu rozvoji brání zatím řídká síť dopravních spojů, z nichž většina je soustředěna na jihu provincie. Příroda je zde chráněna na každém kroku. Mimo panenskou přírodu kam snad ještě lidská noha neukročila, jsou zde rozsáhlá území přírodních rezervací a národních parků. Nemožno se proto divit, že obdoba pumy — kanadský cougar — se objeví jednoho krásného dne i na zahradě rodinného domku v severním Vancouveru.

Hlavní město provincie Britská Kolumbie Victoria leží již na ostrově Vancouver Island, jehož délka přesahuje 450 km. Hory ve středu oblasti

jsou vysoké více než 2400 m. Město nese jasně stopy dlouhodobého vlivu Velké Británie. Čtvrt miliónu jeho obyvatel ukazuje spíše na administrativní a výletní centrum, než na hlavní město provincie, jakým se jeví bezesporu více než miliónový Vancouver, který se neustále rozrůstá, hlavně díky přistěhovalectví, ve větší míře z Asie. Středisko obchodu a financí západní Kanady těží ze své polohy na břehu Pacifiku. Přes jeho překladisté proudí uhlí a rudy do Japonska, dříví do USA, obilí do SSSR, vzácné kovy do celého světa. Nakládá se nepřetržitě, obchod je obchod. Restaurace jsou otevřeny od časných ranních hodin, obchody zavírají pozdě večer. Obchodní domy prodávají i v neděli. Město samo se připravuje na světovou výstavu Expo '86, zaměřenou na dopravu. Sportovní raritou města je British Columbia Place Stadium. Betonová stavba, určená převážně pro sportovní účely. Hlediště pojme 60 000 sedících diváků. Na vlastní ploše se dá umístit s rezervou hřiště na kopanou, americký fotbal nebo softbal. Spodní dvě patra tribuny pod úrovní terénu mají výstavní plochu 50 000 m², přizemí 28 000 m².

V době kongresu FIS zde uspořádal kandidát MS 1989 v klasických disciplínách Thunder Bay oběd pro všechny účastníky kongresu. Halou začíná nejsevernější výběžek poloostrova. Na jeho opačném konci stojí hotel Westin Bay Shore, dějiště kongresu FIS.

O jeho vlastním průběhu až příště.

JAN VEDRAL

sekretář Svazu lyžování ÚV ČSTV

V čem zaostáváme?

Standardní tratě, kde se tradičně pořádají významné mezinárodní soutěže ve sjezdových disciplínách, mají po celé délce rozvody vody pro možnost preparace tratí v kterémkoliv úseku. Bez sněhových děl, která jsou běžnou součástí technického vybavení středisek, by se nejel ani první závod Světového poháru 1984—85 ve Val Gardeně (15. prosince 1984). Celá polovina trasy byla nastříkána umělým sněhem. V italském Sestriere je několik desítek sněhových děl, které připravily podmínky pro první závody SP ve slalomu (2. prosince 1984). Samočinný počítač tu řídí činnost jednotlivých děl a usměrňuje výšku nastříkané sněhové vrstvy na závodních i turistických tratích. Dvěma novými výkonnými děly na výrobu sněhu se mohou pochlubit i naši bulharští přátelé v Borovci.

Sjezdové tratě se vyznačovaly dokonalým zajištěním bezpečnosti. Ke zlepšení tu bezesporu přispěly oplůtky okolo tratí z plastu nebo nylonových sítí. Jejich uchycení je nikoliv pevnou tyčí, ale elastickou z umělé hmoty, zabraňující případnému zranění.

Slalomové tratě byly všichni tvrdě a ledové. Taková podložka vyžaduje vynikající bezchybnou techniku jízdy, což našim závodníkům činilo potíže. Bez přípravy na těchto nastříkaných ledových svazích budeme jen pomalu dohánět světovou špičku a odstraňovat naše technické nedostatky.

Stavby tratí nezaznamenaly výrazných změn. Jsou rytmické, plynulé bez jakýchkoliv hlavolamů. Proti minulosti nebo našemu tradičnímu pojetí jsou tratě stavěny aby umožňovaly větší rychlosti, tj. vzdálenosti mezi jednotlivými brankami se o něco zvětšily. Typickým příkladem byly stavby tratí obřího slalomu na mistrovství světa 1985 v Bormiu. Pro úplnost ještě dodávám, což ale není novinkou, že vytyčení slalomových tratí bylo zásadně z výkyvných tyčí. U obřího slalomu se výkyvná tyč používá na vnitřní straně terče.

NEDOSTATKY ČS. SJEZDARŮ V TECHNICE JÍZDY

Největší rozdílnosti v pojetí techniky mezi předními závodníky Světového poháru a čs. reprezentanty se

projevily ve slalomu. Přední světoví slalomáři natolik zefektivnili jízdu, tj. změnili úhlové hodnoty nájezdu a výjezdu z oblouku, že vychylování slalomové tyče řeší předkolením. Oblouk tak provádějí v daleko kratším čase. Tomu odpovídá i pohybová struktura, kde dominantní úlohu sehraává práce předkolení, které je jediné schopné nejrychleji reagovat ve všech směrech a rovinách. Horní část těla se ještě více zpevnila a narovnála. Doprovodné pohyby paží s klasickým pícháním holí téměř vymizely.

Čs. reprezentanti projížděli slalomovou trať delší drahou, dá se říci, že způsobem jízdy jako v pevných nevykyvných tyčích. K vychylování slalomových tyčí používali pouze předloktí nebo bok těla. Jízda celkově působila pomaleji, dynamika vycházející z práce předkolení u nich chyběla, respektive nebyla ani příliš potřebná při rozložení pohybu po delší dráze.

V obřím slalomu ve srovnání s jezdci světové špičky zaostávají čs. lyžaři především v technice jízdy ve vrstevnicové části oblouku. Naši reprezentanti zde zůstávají dlouho v nákleku a v předklonu.

Ve sjezdu, v disciplíně relativně technicky nejméně náročném, se pohybovým řešením čs. reprezentanti nejvíce přibližují světové špičce. Hlavním technickým nedostatkem proti nejlepším sjezdařům je udržení správného sjezdového postoje ve velkých rychlostech ve všech variabilních situacích sjezdové trati (časté upažování).

PŘÍČINY NEDOSTATKŮ

Hlavními příčinami rozdílnosti v pojetí techniky mezi předními závodníky Světového poháru ve sjezdových disciplínách a československými reprezentanty jsou především:

1. Dosavadní způsob tréninku všech sjezdových disciplín, kdy v objemu přípravy zákonitě zaostáváme za specialisty slalomáři a specialisty sjezdaři.

2. Dosavadní způsob tréninku slalomu bez výkyvných tyčí, kdy jediným tréninkem na takové trati byl pouze závod. (Je třeba připomenout, že v tomto směru stagnujeme již pět let. Od roku 1980 jsou výkyvné tyče v používání.)

3. Příprava bez názorných pomůcek — videotechniky.

NÁVRH NA OPATŘENÍ

1. Prioritní pozornost v přípravě čtyř sjezdových disciplín věnovat slalomu a superobřímu slalomu. Při tomto systému zdokonalit především slalom (i pro zlepšení výkonnosti v kombinaci). Zařazení superobřího slalomu je nejen tréninkem nové disciplíny, ale je i středovou disciplínou pro přípravu obřího slalomu a sjezdu.

2. Vybavení družstva materiálem zajišťujícím kvalitativní a efektivní trénink ve slalomu (výkyvné tyče, vrtačky).

3. Stabilní vybavení družstva videotechnikou.

4. Rozšíření realizačního týmu reprezentačního družstva o servisního pracovníka pro zkvalitnění přípravy materiálu, další zlepšení úrovně tréninkového procesu především v oblasti získání objektivních informací (úsekové měření rychlosti atd.).

JIRÍ VLČEK

trenér čs. družstva sjezdařů

Miroslav Kolář patřil k nejúspěšnějším čs. sjezdařům uplynulé sezóny
(Foto ing. V. Horák)

Co přinesly oponentury

Oponentury plánů středisek se staly pevnou a velmi důležitou součástí řízení ve vrcholovém lyžování. Pro RTC 1985—86 se konaly 13.—17. května v Novém Městě na Moravě pro střediska ČSR a 20.—23. května pro středisko SSR. Přinesly řadu pozitivních výsledků, ukázaly však zároveň celou škálu konkrétních problémů.

V současné době je možno konstatovat, že střediska (ačkoliv jsou řízena centrálně) se od sebe odlišují na základě specifických podmínek ve kterých pracují, odlišné charakteristiky, ale mají i jednotlivé disciplíny a jednotlivé resorty.

Velmi pozitivním rysem letošních oponentur byla skutečnost, že prakticky všichni vedoucí, trenéři a metodici k nim přistupovali odpovědně a konstruktivně. To se konkrétně projevilo v tom, že podstatně více času bylo věnováno otázkám metodickým a tréninkovým.

Stručná charakteristika jednotlivých středisek a disciplín a hlavních problémů:

ASVS Dukla Liberec — běh mužů — běžci Dukly tvoří prakticky reprezentační družstvo, je tam skutečně to nejlepší co máme. Situaci snad pomůže plánovaný příchod B. Rázla. Rovněž ostatní jsou perspektivní. Jde tedy nyní o to, sladit přípravu a zájmy reprezentace s možnostmi střediska. Skoky — rovněž základ RD — varujícím signálem jsou však možnosti dalšího doplňování. Je potřeba znova prověřit spádové oblasti. Závod sdružený — zde je (ostatně jako v celé disciplíně) velmi složitá situace. Sdruženář zraje pomalu a dlouho, disciplína není tak atraktivní jako např. skoky, a proto dochází k přestupům sdruženářů ke skoku. Sdruženář mezinárodní úrovně musí být nejen dobrým běžcem, ale z našeho hlediska i skokanem. Tato disciplína potřebuje podporu.

SVS RH Jablonec — po odchodu K. Peckové-Jeriové a G. Svobodové sice zůstal základ reprezentačního družstva běžkyň, ale je složen převážně (až na D. Švubovou) z mladých závodnic. Z. Ciller má nyní v kádru dospělě i juniorky a pracuje tedy na budoucnosti ženského běhu. Zde jde o dořešení zdravotního zabezpečení a systematickou práci.

ASVS Dukla Banská Bystrica — skoky — další část reprezentačního družstva, na malém prostoru řada článků (IŠŠ, vznikající SVS-M), potíže s doplňováním, oživení spádové oblasti. Sjezdové disciplíny — různé, neřeší potřeby, úspěchy na Zimní spartakiádě sprátených armád, chybějí tabulková místa, problémy se zabezpečením.

SVS FMV ČH Štrbské Pleso — běh žen — V. Klimková opora reprezentace. Mírně zlepšená situace, stále potíže s doplňováním. Nutnost vytvoření silnější homogenní skupiny. Muži — potřeba výraznější výkonnostní prosazení — Š. Lichoň a další. Opět nutnost vytvoření silné skupiny, závisí na vlastní práci a produkci spádové oblasti. Závod sdružený — prakticky rozhodující středisko i oblast této disciplíny. Potřeba výkonnostního růstu na mezinárodní úrovni — to by pomohlo řešit současnou nedobrou situaci závodu sdruženého.

SVS-M Zadov — konečně splněny výkonnostní cíle, zlepšení ve výkonnosti i celkové práce.

SVS-M Dukla Liberec — skoky — dobrá práce, projevuje se závislost na produkci spádové oblasti. Závod sdružený — nízká výkonnostní úroveň přijímaných členů, znovu se projevují typické problémy disciplíny. Tomu také odpovídá kvalita i množství předávaných do vyššího článku. Běh — v současné době probíhá nábor a otevírá se. Na malém prostoru začíná být mnoho článků a produkce spádových oblastí nejlépe dostatečná.

SVS-M Jablonec — zaběhnuté středisko. Ženy jsou pravidelně předávány do SVS RH Jablonec. Muži budou mít postupně konkurenci v IŠŠ Jablonec a SVS-M Dukla Liberec. Potřeba zásadně celou oblast řešit.

SVS-M Vrchlabí — ženy — produkce není odpovídající potřebám disciplíny. Potřeba řešit tréninkové podmínky — viz závěry. Muži — předána silná generace běžců do ASVS Dukla Liberec. Začíná se prakticky znovu. Závod sdružený — malý počet tabulkových míst, produkce neodpovídá potřebám a tradici. Sjezdové disciplíny — prakticky nejsilnější středisko, nutnost obsadit místo druhého trenéra — nepodařilo se zařadit reprezentantky. Potřeba zvýšit efektivitu tréninkového procesu.

SVS-M Nové Město na Moravě — běh ženy — v silách střediska i spádové oblasti je více, než se zatím daří. Situace u mužů je lepší, ale od místa s takovou tradicí se čeká další Švubová či Simon.

SVS-M Frenštát pod Radhoštěm — dobrá práce a pravidelně předávaní skokanů, kteří postupně odcházejí do reprezentace.

SVS-M ČH Štrbské Pleso — běh mužů i žen — vychovávají sportovce pro vlastní SVS, závisí téměř výhradně na vlastní práci. Potřeba dořešit spádovost. Závod sdružený — pracuje dobře, ovlivňuje spádovou oblast Tater. Co se týče obsahu tréninkového procesu, nepřekročil rámec problémů disciplíny.

SVS-M Liptovský Hrádok — běh — má sice A. Havrančíkovou, ale výchova mladých, především mužů, se po leta nedaří. Nutnost zaměřit se na poslání SVS-M.

SVS-M Liptovský Mikuláš — vedle Vrchlabí nejdůležitější sjezdové středisko, má nejlepší tréninkové možnosti. Potřeba obsadit uvolněné místo druhého trenéra. Nutnost orientovat trénink ve smyslu perspektiv sportovců v dospělosti.

SVS-M Dukla Banská Bystrica — skok — vzniká. Budou problémy s naplněním, má dosud velmi málo produkující spádovou oblast Slovenska.

IŠŠ Banská Bystrica — nejstarší sportovní škola, přesto má obdobné problémy jako ostatní — nedořešená spádovost, obtíže s kvalitním naplněním jednotlivých ročníků. Běh — přesto, že se daří vychovat jednotlivce (Staršia), řada problémů. Skok — nejlepší sekce (Švagerko, Kováč), přesto však již dnes problémy s doplňováním. Sjezdové disciplíny — jsou navíc, mají však výsledky a řadu problémů. Možnost řešení je ovšem v zásadním přístupu ke sjezdovým disciplínám v celém systému lyžování.

SIŠ Jilemnice — běh — problémy s doplňováním, s materiálem, potřeba řešit s návazností na ostatní články oblasti.

SIŠ Jablonec — vzniká — v Jablonci je v současné době konkurence mezi řadou sportů, potřeba dořešit vztahy s SVS-M a v celé spádové oblasti, která je malá na současný počet vyšších článků.

SVS MŠ ČSR — nejsou tabulková místa pro lyžaře a ačkoliv reprezentanti lyžování studují, nemohou být zařazeni, dnes pouze O. Charvátová. Není to logické a neodpovídá ani potřebám, ani produkci SIŠ.

SVS MŠ SSR — obdobná situace, nutná potřeba tabulkových míst, velký podíl studentů lyžařů na světových univerziádách.

Celkově je možno shrnout hlavní problémy do těchto závěrů a oblastí:

- a) v systému vrcholového lyžování
 - ve spolupráci s OŠIM ČUV a SÚV ČSTV prověřit práci nejnižších článků VS (ST, TSM) a docílit zkvalitnění produkce, event. přeřazení některých neproduktivních článků,
 - usilovat o završení článků systému v resortech ČSTV [končí na úrovni SVS-M] a MŠ (končí IŠŠ),
 - celkově řešit sjezdové disciplíny (MNO, MŠ), získáním dalších tabulkových míst event. sekcí.
- b) zabezpečení tréninkového procesu:
 - řešit možnosti přípravy na prvním sněhu v Krkonoších — jde o zásadní možnosti přípravy pro většinu středisek,
 - totéž na letním sněhu v Tatrách,
 - dobudovat (event. přebudovat) dráhy pro přípravu na kolečkových lyžích v souvislosti s bruslením,
 - vyřešit možnosti přípravy a používání koloběžek a kol (i kolečkových lyží) na částech komunikací,
 - dořešit možnosti regenerace např. ve Frenštátě, Novém Městě na Moravě, Vrchlabí aj.,
 - usilovat o možnosti přípravy na letním sněhu v zahraničí prostřednictvím cestovních kanceláří pro juniory.
- c) v obsahu tréninkového procesu:
 - rozpracovat metodiku bruslení jako součást techniky běhu na lyžích, upravit soutěž a ovlivnit metodiku tréninku,
 - totéž ve skoku vzhledem ke změně šířky lyží,
 - v závodech sdruženém zásadně zlepšit úroveň skoku a spolupracovat se skokany,
 - ve sjezdových disciplínách metodiku základního lyžování a především přípravu v TSM a SVS-M zajistit tak,

aby do reprezentace přicházeli (z hlediska dalšího zdokonalování techniky) perspektivní sjezdaři.

d) v materiální oblasti i při pokrocích v materiální oblasti zabezpečit především dostatek kvalitního vybavení pro mládež (skokanské lyže atd.), možnosti nákupu na faktury a možnosti nákupu zahraničního materiálu pro resorty.

Problémů, zejména v jednotlivých oblastech zabezpe-

čení, je celá řada. Chtěl jsem upozornit na ty nejdůležitější. Systém vrcholového lyžování je vybudován, má své klady, má však i řadu problémů, které je potřeba řešit ve smyslu potřeb a centrálních cílů. Jedině tak můžeme do budoucna uspět. Tento článek má být příspěvkem ke snahám o další zkvalitňování naší práce.

JAROSLAV POTMĚŠIL
ústřední trenér VSL ÚV ČSTV

WINDSURFING A LYŽAŘI

Začalo krásné léto, které opět potvrzuje známou skutečnost. Mnoho lyžařů — především sjezdařů — v období letní sezóny intenzivně holduje jízdě na oplachtěném prkně — windsurfingu. Pokusme se zamyslet, v čem jsou oba sporty podobné, jak mohou vzájemně ovlivňovat rozvoj pohybových schopností pro druhý sport a naopak v čem se od sebe odlišují.

1. Z hlediska typologie sportovních výkonů patří oba sporty do skupiny výkonů spojených s ovládním stroje či náčiní. Charakterizuje je značný počet pohybových dovedností, sloužících k ovládní lyží nebo windsurfingového plaváku; jejich struktura je poměrně složitá a vyžaduje vysokou variabilitu. Oba sporty kladou vysoké nároky na rozhodování v činnostním myšlení v krátkých časových úsecích. Z fyziologického hlediska převažuje požadavek kvality v dlouhodobém trvání činnosti.

2. S provozováním obou sportů v přírodním prostředí je spojena značná variabilita základních podmínek pro jejich realizaci — různá kvalita sněhové pokrývky, sklon sva-

hu, stupeň upravenosti sněhu, ale také síla větru, výška vln, velikost vodní plochy atd. Uvedená proměnlivost přírodních podmínek vyžaduje určitou míru odolnosti k okolním vlivům jako je chlad, vlhkost, vítr, intenzivní sluneční záření atd. Naopak není jistě zanedbatelné pozitivní působení přírodního prostředí např. určitá volnost pohybu, možnost vysoce intenzivního vnímání proměnlivosti okolního prostředí v různých ročních obdobích, čistota prostředí na horách nebo na větších vodních plochách.

3. Jedna z rozhodujících pohybových schopností, potřebná pro oba popisované sporty, je schopnost dynamické rovnováhy. U začátečnicků charakterizujeme často jízdu na lyžích jako „boj o rovnováhu“, podobný „boj o rovnováhu“ svádí i začátečník na WS plaváku. Postupným nácvikem se pohybové návyky zkvalitňují, zjemňuje se koordinace. Pokročilý lyžař stupňuje náročnost sjížděného terénu a zvyšuje rychlost jízdy, zdatný surfer jezdí v silnějším větru, na větších vlnách. I přes toto zlepšení techniky jízdy v obou sportech je nejčastější příčina pádu na lyžích nebo do vody ztráta rovnováhy. Její trvalý nácvik a rozvoj patří k základním úkolům tréninku v obou sportech.

4. Určitou podobnost mezi oběma sporty můžeme najít i u dalších pohybových schopností. Dynamická síla nohou nachází široké uplatnění na lyžích (jízda v bouřích, v prašanu) i na WS plaváku (jízda přes vlny). Svalová vytrvalost převažuje u windsurfingu, kde závody trvají déle než jednu hodinu. Úplně zanedbatelná ale není ani u lyžování (např. závody ve sjezdu). Statická síla trupu a nohou je potřebná jak pro lyžování (nízký sjezdový postoj), tak pro windsurfing (delší jízda jedním směrem).

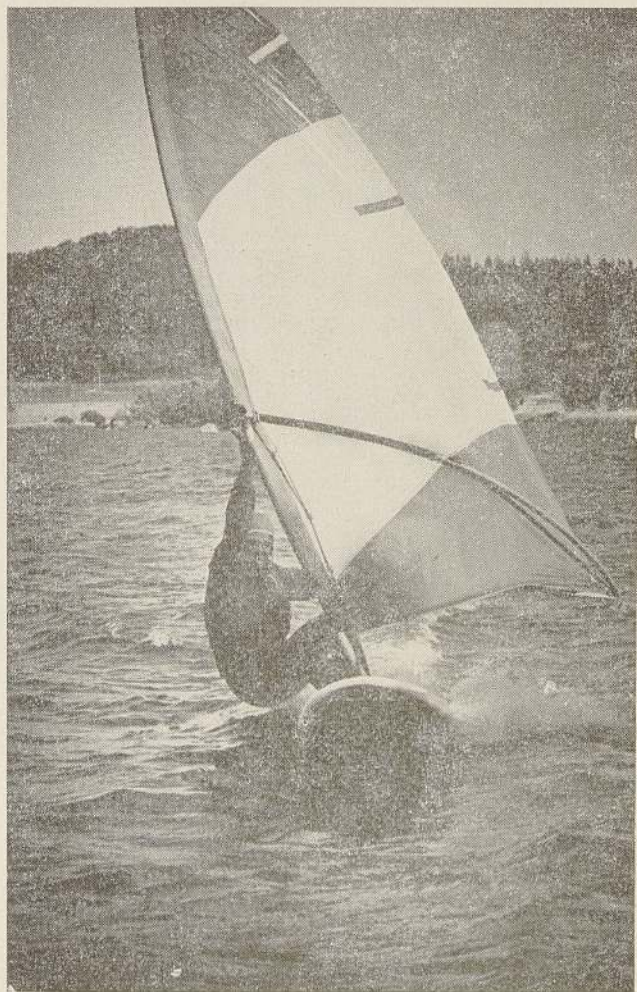
5. Bouřlivý rozvoj, který oba sporty v oblasti masového rozvoje v posledních několika letech prožívají, svědčí kromě jiného i o tom, že svojí náročností, prostředím, ve kterém se provádějí i dalšími podmínkami plně vyhovují představám a požadavkům na pohybovou rekreaci současné mladé a střední generace. Promyšlený a cílevědomý rozvoj obou sportů v oblasti pohybové rekreace může vytvořit ucelený celoroční systém pohybové aktivity pro širokou masu populace.

6. Oba sporty jsou do značné míry ovlivněny úrovní používané výzbroje a materiálu převzatého k její výrobě. Kvalita lyží, bot stejně jako plaváku, plachty, stěžně a ráhna do značné míry určuje úroveň techniky prováděného sportu. Díky stálému výzkumu a vývoji používaných materiálů dochází u obou sportů v oblasti výzbroje k velmi dynamickému rozvoji. Objevují se stále nové typy a druhy lyží stejně jako různé druhy plaváků a oplachtění. Tyto novinky vedou i u průměrných vyznavačů obou sportů ke snaze stále sledovat vývoj používané výzbroje a k přizpůsobení techniky pohybu novým vlastnostem plaváku nebo lyží. Důsledkem toho je stálá aktivita, rozšiřování pohybového rejstříku i u rekreačně sportující populace.

Snad pro dokreslení vzájemných vztahů je vhodné uvést i fakt, že v obou sportech se intenzivně rozvíjí akrobatické ježdění — „trikování“. V lyžování už tato forma nachází oficiální zařazení v rámci FIS, u windsurfingu zatím slouží jako zajímavá a poutavá podívaná.

Možná i některý z uvedených faktorů je důvodem, proč sjezdařské špičky např. Stenmark, Lüscher, Wenzel, Weirather a další uvádějí mezi nejoblíbenějšími a nejčastěji prováděnými letními sporty právě windsurfing.

JOSEF TREML

Windsurfingová sezóna je v plném proudu
(Foto J. Kabát)

Ke změnám členství

Podle základních ustanovení Jednotného řádu sportovní registrace ČSTV platného od 1. 7. 1980 musí být sportovci, kteří se hodlají zúčastňovat sportovních soutěží ČSTV, řádně registrováni!

Registrace závodníků v lyžování se prokazuje Záznamem o činnosti sportovce, který se předkládá při prezentaci lyžařských soutěží ČSTV zásadně ve spojení s členským, případně žákovským průkazem ČSTV závodníka. Závodník může být registrován pouze za jeden lyžařský oddíl a vlastnit pouze jeden platný Záznam o činnosti. O vydání Záznamu o činnosti požádá závodník lyžařský oddíl své mateřské tělovýchovné jednoty. Pokud obdržel povolení k hostování v lyžařském oddíle jiné tělovýchovné jednoty, potvrzené výborem mateřské tělovýchovné jednoty ve svém členském průkazu ČSTV, požádá o vydání Záznamu o činnosti ten oddíl, za který bude startovat.

Každá změna příslušnosti lyžařského závodníka k lyžařskému oddílu jiné tělovýchovné jednoty by měla napomáhat k výchově a růstu výkonnosti tohoto závodníka. O přestup žádá vždy sám závodník!

1. O povolení změny členství musí požádat lyžařský oddíl své dosavadní (mateřské) tělovýchovné jednoty. Nemá-li lyžařský oddíl mateřské tělovýchovné jednoty oprávněné námitky, může být změna příslušnosti uskutečněna. K změnám oddílové příslušnosti reprezentantů si musí lyžařské oddíly tělovýchovných jednot předem vyžádat vyjádření výboru Svazu lyžování ÚV ČSTV, resp. komise vrcholového sportu;

2. Dojde-li k dohodě mezi oběma lyžařskými oddíly o přestupu závodníka, zapíše se změna příslušnosti do členského průkazu ČSTV a také do Záznamu o činnosti (v rubrice Změny), opatří datem a razítkem s oprávněnými podpisy a předá závodníkovi.

3. Nedojde-li k dohodě mezi oběma lyžařskými oddíly příslušných tělovýchovných jednot ohledně změny členství závodníka, může závodník požádat o rozhodnutí písemně, ale pouze v termínech:

I. termín: 1.—6. 5. běžného roku,

II. termín: 1.—6. 10. běžného roku.

Závodník vyplní trojmo tiskopis Ohlášení přestupu (strojem nebo hůlkovým písmem) s udáním důvodů přestupu a názvu nového lyžařského oddílu a pak jej zašle:

a) lyžařskému oddílu mateřské jednoty, z kterého hodlá vystoupit — k vyjádření,

b) lyžařskému oddílu tělovýchovné jednoty, do kterého hodlá vstoupit,

c) příslušnému lyžařskému orgánu ČSTV, který bude přestup projednávat, a to při přestupech

— v rámci kraje (města): výbor Svazu lyžování příslušného KV/MV ČSTV,

— z lyžařského oddílu tělovýchovné jednoty jednoho kraje do lyžařského oddílu tělovýchovné jednoty jiného kraje republiky: výbor Svazu lyžování ČÚV nebo SÚV ČSTV do lyžařského oddílu tělovýchovné jednoty Slovenské organizace ČSTV: výbor Svazu lyžování ÚV ČSTV.

— Lyžařské oddíly uvedené pod a) a b) zašlou obdržené Ohlášení přestupu se svým vyjádřením nejpozději do 15. 5. nebo 15. 10. téhož roku lyžařskému orgánu, který podle předchozího odstavce c) bude o přestupu rozhodovat.

— Příslušný lyžařský orgán rozhodne o ohlášeném přestupu do jednoho měsíce po podání a výsledek oznámí závodníkovi a oběma lyžařským oddílům.

— proti rozhodnutí krajského/městského výboru Svazu lyžování ČSTV o přestupu může závodník podat odvolání do 15 dnů ode dne obdržení tohoto rozhodnutí, a to výboru Svazu lyžování ČÚV ČSTV. Rozhodnutí tohoto orgánu je konečné a musí být vydáno do jednoho měsíce ode dne podání odvolání.

— O přestupu závodníka mezi různými lyžařskými oddíly tělovýchovných jednot se sídlem na území ČSR a SSR rozhoduje výbor Svazu lyžování ÚV ČSTV.

4. Voják základní služby může žádat o změnu příslušnosti k lyžařskému oddílu, za který hodlá po dobu své základní vojenské služby startovat, kdykoliv do 6 měsíců po nástupu do základní vojenské služby. Po této době pak jen ve stanovených přestupních termínech (1.—6. 5. nebo 1.—6. 10. běžného roku).

— Voják základní služby má možnost po dobu své vojenské služby startovat za lyžařský oddíl VTJ, Dukla nebo TJ Rudá hvězda. Pokud tuto možnost nemá, může žádat o povolení startu za civilní lyžařský oddíl v místě či okolí posádky. Start za civilní oddíl je však možný jen na základě povolení příslušného velitele.

— Změny příslušnosti musí být u vojáků základní služby zaznamenány a potvrzeny v členském průkazu ČSTV a v Záznamu o činnosti.

— Po ukončení základní vojenské služby je závodník povinen vrátit se zpět do lyžařského oddílu tělovýchovné jednoty, za který startoval před nástupem do základní vojenské služby. Pokud má v úmyslu startovat za jiný lyžařský oddíl, musí žádat o změnu členství podle směrnic uvedených v odstavcích 1. až 3. těchto základních pokynů.

5. Na přestupy vojáků z povolání se vztahují ustanovení o změnách příslušnosti závodníků lyžařských oddílů civilních tělovýchovných jednot.

ANTONÍN HUSÁK, člen STK-R VSL ÚV ČSTV

Školení cvičitelů

Podle nové Jednotné kvalifikace tělovýchovných kadrů bude školení cvičitelů lyžování I. třídy organizováno formou dálkového studia v rozsahu 400 hodin. Uspořádáním školení má být pověřena Tělovýchovná škola ČSTV. Podmínkou pro přijetí je věk do 45 let a maturita. V roce 1986 se uskuteční přijímací zkoušky. Pravděpodobně zahájení školení bude od školního roku 1986/1987.

Dosavadní přihlášky, které obdržela od zájemců komise výuky lyžování VSL ÚV ČSTV, budou předány novému školícímu pracovišti.

Vzhledem k výše uvedeným skutečnostem byly zrušeny všechny semináře, doškolení a školení cvičitelů lyžování I. třídy, které byly plánovány v roce 1985.

Až budou zpracovány všechny potřebné podklady pro nový způsob školení a doškolování, budou uveřejněny zároveň s bližšími pokyny.

SOUPIS SERVISŮ

Při komisi výzbroje a výstroje výboru Svazu lyžování ÚV ČSTV byla zřízena subkomise pro lyžařské servisy. Jedním z úkolů subkomise je zajistit evidenci o počtu a druzích servisů a jejich provozovatelů, rozsahu poskytovaných služeb, technickém i personálním vybavení servisů. Tato evidence je východiskem pro další činnost subkomise pro lyžařské servisy.

Subkomise žádá všechny tělovýchovné jednoty, aby ji informovaly o všech známých servisech, které neobdržely její dopis a evidenční list lyžařského servisu. Týká se to i servisů provozovaných národními výbory, komunálními službami, hotely apod.

Informace zasílejte na výbor Svazu lyžování ČÚV ČSTV, s. Jaroslav Máša, Na poříčí 12, 115 30 Praha 1.

NA HMOTĚ

V letních měsících budou uspořádány tyto závody na umělé hmotě:

17.—27. července: Pohár LVT žáků ve skoku na lyžích v Liberci — pořadatel Slávia VŠST Liberec

10.—11. srpna: Velká cena města Lomnice nad Popelkou ve skoku, muži a dorostenci — Technolom Lomnice n. Pop.

24. srpna: Malá cena města Lomnice nad Popelkou žáků ve skoku — Technolom Lomnice n. Pop.

31. srpna: Pohár SNP — Velká cena Vysokých Tater, Pohár SNP mužů a dorostenců ve skoku na Štrbském Plese (P 70 m) — ČH Štrbské Pleso

Třetí kolo Severomoravského poháru ve skoku, žáci, dorostenci a muži ve Frenštátě pod Radhoštěm — TJ MEZ Frenštát

7. září: Mezinárodní závody Velká cena Frenštátu pod Radhoštěm ve skoku — MEZ Frenštát p. Radh.

Co se dá zlepšit?

Skončily dvě velmi náročné závodní lyžařské sezóny posledního desetiletí. Období 1983—84 a 1984—85 byla poznamenána mimořádnou aktivitou v celém světě. Rok 1984 byl rokem sarajevských ZOH a navazující závodní období 1985 sezónou mistrovství světa všech disciplín a kategorií. Byly však také sezónami, nabitými změnami a novinkami jak v oblasti rozhodování, nových technik jízdy na lyžích, tak i zkušebními zaváděním nových disciplín v klasickém i sjezdovém lyžování.

Zvláště poslední sezóna byla nejen náročná pro hlavní aktéry — závodníky, ale také především pro pořadatele i našich domácích soutěží, které musely vhodně navazovat na soutěže světové. Zde se projevila velká odpovědnost a schopnost všech sportovních technických pracovníků a rozhodčích, a to jak na úrovních národních, federálních, tak především v uspořádatelských kolektivech TJ a lyžařských oddílů. Byla to často tvrdá prověrka schopností našich rozhodčích a sportovních technických pracovníků na všech úrovních. Nebyl to problém jen náš, ale byl to problém snad i trošku váhání odpovědných komisí FIS, v některých případech i váhání našich komisí VSL.

Jak tedy hodnotit uplynulou sezónu 1984—85 po stránce sportovní technické? Podrobné zprávy a rozbor se v době redakční uzávěrky Lyžařství pečlivě hodnotily a jistě budou i dobrým podkladem pro další zlepšení. Zatím však můžeme konstatovat, že veškeré reference odpovědných pracovníků a našich i zahraničních technických delegátů jsou vesměs kladné a zvláště vysoce hodnotí aktivitu a obětavost pořadatelů TJ a lyžařských oddílů především v oblasti technického uspořádání, přípravě tratí a můstků. Tato hodnocení nám dávají záruku a jistotu, že v kolektivech našich lyžařských oddílů zimních středisek máme vysoce fundované odborníky v této oblasti.

Svůj pohled chci zaměřit tam, kde je nutné zlepšovat a zdokonalovat naši práci. Víme, že máme v ČSSR zatím vybavena tři zimní střediska, která jsou schopna zajistit uspořádání i těch nejvýznamnějších světových soutěží. I v těchto centrech již vidíme, že vybudované objekty stárnou, nejsou s dostatečným předstihem modernizovány. Jinde jsou tato střediska sice bombasticky rozestavěna, ale nedokončena, strojní park není obnoven, v některých případech nejsou zařízení dostatečně využívána pro všechny disciplíny, kterým mají sloužit.

Nemalým problémem je i otázka dostatečného zájemů v dobrovolných pracovištích, kteří jsou schopni v těchto zařízeních celoročně zajišťovat soutěže. Na druhé straně máme dostatek obětavých kolektivů organizátorů v menších střediscích lyžování, vhodných pro pořádání třeba jen jedné disciplíny — tyto zase postrádají alespoň základní strojní vybavení pro preparaci a úpravu tratí, případně můstků. Všeobecně nám **schází dostatek dokonalého vybavení pro elektrické měření časů, výpočetní a zvláště pak reprodukční technika.** Tato vyba-

vení jsou jen sporadická, většinou nejsou v majetku ČSTV a jejich spolehlivost je závislá na mnoha dalších podmínkách. Víme, že v současné době jsme schopni zajistit výpočetní techniku pro potřeby ČSTV na vysoké úrovni, s plnou garancí. Jde jen o to najít vhodné spojení potřeb ČSTV a případných požadavků garantujícího odborného podniku. Někdy podceňujeme reprodukční techniku, používanou při mezinárodních a federálních soutěžích. Dokonalý tisk startovních listin, výsledků a dalších tiskovin při mezinárodních závodech je nejen vizitkou pořadatele, ale i úrovně technických zařízení naší vlasti. Nelze podcenit ani perfektní organizační zajištění, a to zvláště při mezinárodních závodech — počínaje odbavením zahraničních účastníků na hranicích, přes dokonalé zajištění technického uspořádání, ubytování, služeb-servisu, až po odpovídající společensko-politické zabezpečení celé soutěže. Víme, že stačí i menší nedorozumění třeba při vybavování devizových formalit na státní hranici a celkový výsledek i sebelépe uspořádané soutěže je hodnocen ze strany zahraničních účastníků negativně.

Jako nezdravý jev při pořádání našich mezinárodních závodů vidíme tvoření tzv. organizačních výborů, jako samostatných složek oblastí, bez návaznosti na TJ a lyžařský oddíl, jako jediného právně uznávaného garanta pro pořádání soutěží ČSTV.

V posledních letech se na mezinárodních závodech v ČSSR projevuje malá účast zahraničních závodníků, pokud nemají punc některé soutěže Světového poháru. Sporadická je i účast ze zemí socialistického společenství, s jejichž lyžařskými svazy existují dohody. Měl jsem možnost zúčastnit se několika mezinárodních soutěží v NDR a Polsku, kde byla situace obdobná. Náš svaz tyto dohody dodržuje a čs. lyžaři startující v zahraničí mají vždy alespoň úroveň B družstev. Je třeba se zamyslet nad pořádáním těchto soutěží v ČSSR, protože kromě finančního zatížení nesplňují základní požadavek — tj. konfrontaci širšího okruhu našich špičkových závodníků z SVS se zahraniční konkurencí.

I při nepříznivém počasí zásluhou vysoké obětavosti pořadatelů se podařilo velmi dobře zajistit všechny domácí soutěže uplynulé sezóny. Projevuje se však různý přístup k odpovědnosti za celkové uspořádání. Nelze se totiž spokojit jen s dobrým technickým zajištěním, je nutný dobrý výsledek zajišťovat i v oblasti společensko-politické. Ukázalo se, že právě menší TJ věnují této stránce větší

péči. Vyžadují to zejména závody mládeže, vždyť přebor ČSSR je někdy pro mladého závodníka nejvyšší motivací, odměnou. Někdy utváří i jeho další růst a orientaci. Oddíly, které považují za čest, že mohou vrcholný závod uspořádat, věnují i této oblasti větší pozornost a závod v těchto méně známých střediscích má i velký motivační, propagační, ale i společenský význam.

Při vyhodnocení účasti a startu v domácích soutěžích jednoznačně varuje **úbytek startujících, zvláště v kategorii staršího dorostu, juniorské kategorie a dospělých.** Tento úbytek startujících je zvláště varující u běžecích disciplín, částečně u sjezdových disciplín. Zdá se, že situace u skoku a v závodě sdruženém je stabilizována. Je to varující jev zvláště pro oblast trenérsko-metodickou. Na přeboru ČR žen a juniorek bylo jen 14 závodnic, u soutěží NKZ je to ještě horší. Podobná situace je i v kategorii mužů a juniorů, v současné době i v kategorii dorostu. Kde hledat příčiny? Snad v nedostatečné motivaci pro závodníky a oddíly v návaznosti na vhodné soutěže, nebo v tom, že máme širokou základnu zabezpečené talentované mládeže (sportovní třídy, TSM, SVS-M) kam investujeme a ve věku, kde ještě nejsou talenty vyvrážděny, bereme závodníkům další rozvoj a zabezpečení. Vzniká zákonitě nechuť mladých lidí utkávat se se šťastnějšími kamarády, zabezpečenými péčí SVS a resortů. Tato otázka vyžaduje fundovaný rozbor ze strany trenérsko-metodické oblasti velmi urychleně. Nebude-li mít vrcholový sport dostatečně silné zázemí ve výkonnostním sportu, pak ani sebelepší péče o mládež do 15 let nezajistí vhodné typy pro SVS.

Čeká nás hodně práce v přípravě na sezónu 1985—86 po rozhodnutích kongresu FIS ve Vancouveru. Musíme zapracovat nové disciplíny do připravovaného vydání nových Pravidel lyžování ČSSR a připravit soutěže v návaznosti na změny. Hlásí se nová disciplína — akrobatické lyžování, která byla oficiálně převzata pod patronaci svazu. Z průřezu úkolů, které nás očekávají v příštích měsících vidíme, že se jedná o ještě náročnější období, než byla ta předcházející. Chceme, aby široký aktiv pracovníků STK-R v ČSSR byl včas informován, jednu z možností máme v našem měsíčníku Lyžařství, kterého bychom chtěli více využívat. Připravujeme vydání metodických dopisů, které by nahradily doplňky k stávajícím pravidlům v návaznosti na nová pravidla FIS-IWO 85. Věříme, že ve spolupráci STK-R VSL ÚV ČSTV, národních svazů a pracovníků široké základny lyžařských oddílů se nám podaří opět zajistit všechny úkoly na úseku dobrého uspořádání závodů a soutěží v sezóně 1985—86.

ZDENĚK GABRIEL
předseda STK-R VSL ÚV ČSTV

FIGINIOVÁ

hvězda sezóny

Odborníci lyžařských sjezdových disciplín označili Švýcarku Michelu Figiniovou, olympijskou vítězku 1984, mistryni světa 1985 ve sjezdu a vítězku Světového poháru právem za hvězdu letošní sezóny. Dosud jen třem lyžařkám se podařilo bezprostředně po sobě vybojovat zlato na ZOH a MS. Byly to Rakušanky T. Beiserová-Jochumová (1950/1952), C. Haasová (1962/1964) a A. Moserová-Prölllová (1978/80). Triumf Figiniové v královské disciplíně měl velký ohlas mezi lyžařskými experty.

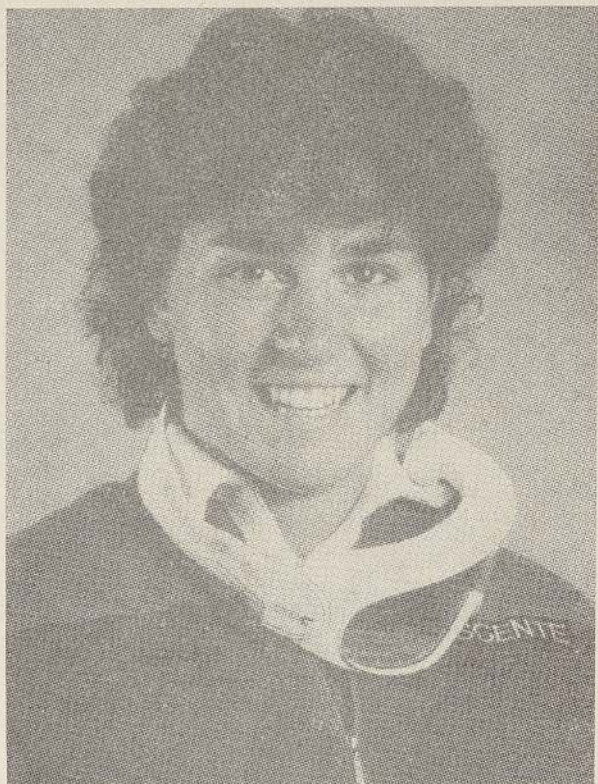
Když v lednu 1983 v Megève ve sjezdu Světového poháru Figiniová s vysokým startovním číslem zaznamenala vynikající čas, zvítězila a porazila všechny lyžařky první skupiny, nastal rozruch mezi novináři a množily se otázky, zda některý z nich něco ví o této Figiniové. Dotazy zůstaly nezodpovězeny. Nikdo o ní nic nevěděl, ani zda se správně jmenuje Michaela nebo Michela. Figiniová potvrdila svou výkonnost i prvenstvím v kombinaci SP v Megève. Tehdy ještě nikdo nečekal, že o rok později bude olympijskou vítěžkou v Sarajevu a tento úspěch zopakuje i letos na MS ve Valtellině.

Michela Figiniová ze švýcarského městečka Prato-Leventina oslavila letos 7. dubna devatenácté narozeniny. Sympatická, usmívající se dívka s vlasy kaštanové barvy, měří 169 cm a váží 60 kg. Má zájem o všechny sporty, v létě se věnuje především windsurfingu a tenisu. Volného času využívá k četbě, pleť a nezapomíná ani na hru na kytaru. Fandí hokejovému mužstvu Ambri-Piotta, obdivuje rychlá auta Porsche, Audi Quattro-Coupé, Alfa Romeo a Ferrari.

Michela vstoupila do lyžařského klubu jako sedmiletá a absolvovala v něm první závody. Vzpomíná zejména na Ovo Grand-Prix, kdy v této soutěži jako jedenáctiletá vybojovala prvenství a byla rychlejší než vítěz soutěže chlapců. Ve Světovém poháru poprvé startovala v sezóně 1982–83. Ve sjezdu v Mount Tremblant byla třetí a poprvé v této soutěži stála na stupních vítězů. V celkovém pořadí Světového poháru tohoto ročníku obsadila 26. místo. Na juniorském mistrovství světa 1983 byla třetí ve slalomu a v kombinaci, čtvrtá ve sjezdu a šestnáctá v obřím slalomu. Potvrdila, že je všestrannou závodnicí. V další sezóně se posunula v SP 1983–84 o čtyři příčky na 22. pořadí, přičemž ve sjezdu byla osmá a v obřím slalomu 25. To se jí pochlubila vítězstvími ve sjezdu a v kombinaci v Megève a druhým místem v superobřím slalomu v Puy St. Vincent. Uplynulá sezóna byla pro ni zatím nejúspěšnější. Stala se mistryní světa i vítěžkou Světového poháru, získala malé křišťálové globusy ve sjezdu a obřím slalomu, v kombinaci SP byla druhá. Mohla se pochlubit třemi vítězstvími ve sjezdu a dvěma druhými místy, třemi prvenstvími v obřích slalomech, jedním druhým a jedním třetím místem, vítězstvími v kombinaci sjezdu v Bad Kleinkirchheimu a obřím slalomu v Santa Caterině. Figiniová si úspěšně vedla i na mistrovstvích své země, kde je vždy velmi silná a vyrovnaná konkurence. V roce 1983 se stala juniorskou mistryní Švýcarska ve sjezdu a obřím slalomu, druhá byla v obřím slalomu seniorek a třetí ve sjezdu. Loni se stala juniorskou i seniorskou mistryní ve sjezdu.

Michela si velmi cení vítězství na ZOH 1984 a MS 1985, neboť jak říká, není každý rok olympiáda a mistrovství světa. Často však vzpomíná na letošní lednový obřím slalom Světového poháru ve St. Gervais, kde po prvním kole měla před sebou šest závodnic a nakonec zvítězila s náskokem 0,24 s před Rakušankou Kirchlerovou. „Byl to pro mne velký zážitek a pokládám to za jeden z největších úspěchů mé dosavadní závodnické kariéry,“ říká M. Figiniová.

„Vrcholový lyžařský sport je velmi náročný a bez soustavné tvrdé přípravy nelze očekávat dobré výsledky. Přesvědčila jsem se o tom na vlastní kůži. Po absolvování základní školy jsem navštěvovala rok gymnázium. Měla jsem však četné absence a musela jsem

studium přerušit. Udržet se ve světové špičce znamená hodně odříkání. Dosud se mi vše dařilo a nelituji toho, že jsem zvolila dráhu špičkové sportovkyně. Je to můj „první život“, později budu mít ještě dost času pro všechno ostatní.“

Na otázky novinářů zda je před startem nervózní a čemu přičítá největší zásluhy za své úspěchy Figiniová prohlásila: „Normálně před závodem nepocituji nervozitu. Jsou však některé soutěže a někdy okolnosti, které mohou mimořádně působit psychicky. Dařilo se mi vždy tyto nepříznivé stavy překonat. Je to zásluha mého velmi dobrého trenéra, dále servismana Jean-Pierre Ansermoze, který mne doprovází na všech závodech a dobrou přípravou lyží přispívá ke klidu, posílení mé sebedůvěry a motivaci dosáhnout nejlepšího výsledku. Totéž platí o fyzioterapeutce našeho reprezentačního družstva Annemarii Schlegelové, s kterou si velmi dobře rozumíme a můžeme prodiskutovat všechny případné problémy. Velkým povzbuzením je řada mých příznivců, snažím se, abych je nikdy nezklamala.“

Sportovní žurnalisté se dotazovali také, které lyžařky pokládá za největší soupeřky a co očekává od nové sezóny. „Velmi dobrých sjezdařek je celá řada. Patří k nim Maria Walliserová, která dovede kdykoliv překvapit supervýsledkem, Marina Kiehlová, Brigitte Oertliová, Zoe Haasová a několik dalších. V nové sezóně 1985–86 bych ráda zopakovala úspěch ve Světovém poháru. Tuto soutěž pokládám za velmi náročnou a dává nejlepší obrázek, kdo je nejlepší lyžařkou sezóny. V jednom závodě MS obvykle rozhoduje momentální forma, úspěch v SP vyžaduje sérii dobrých výsledků,“ připomenula M. Figiniová.

Rodiče Michely Figiniové mají porozumění pro sportovní činnost své dcery. Když měla problémy se školními absencemi při návštěvě gymnázia, připomínali jí, že jen jedna z obou činností se dá dělat a je třeba jí dělat pořádně. Reklí, aby se sama rozhodla pro lyžování nebo studium. Její matka se vyhýbá přímým televizním přenosům ze závodů ve sjezdu. Raději tráví čas v kuchyni nebo nějakou jinou prací. Divá se jen na večerní televizní záznam, kdy již zná výsledek závodu.

Figiniová při svém mládí, jezdecké vyzrálosti a cílevědomé přípravě patří k sjezdařkám s největšími ambicemi na úspěch na MS 1987 v Crans Montaně i na ZOH 1988 v Calgary

-tr-

• **CURDIN KASPER** se stal novým trenérem švýcarského reprezentačního družstva běžců a nástupcem Hansueliho Kreuzera. Třicetipětiletý Kasper byl úspěšným běžcem a jako člen štafety Alpina Sv. Mořic na mistrovstvích Švýcarska získal dvě zlaté a dvě stříbrné medaile. Je tělovýchovným a sportovním učitelem, jeho předností je, že ovládá čtyři jazyky. Byl trenérem švýcarské běžkyně Evi Kratzerové. Po dobrých výsledcích švýcarských běžců na letošním mistrovství světa v Seefeldu očekává, že se podaří ještě zlepšit jejich výkonnost, se zaměřením na ZOH 1988 v Calgary. Švýcarští běžci dostali pozvání na mezinárodní mistrovství Austrálie, dosud však není rozhodnuto, zda jej akceptují.

• **ŠVEDSTÍ BĚŽCI** mají nového trenéra 41letého Lars Görana Petterssona. Dosud byl tři roky zodpovědný za výkonnost běžců juniorského švédského reprezentačního družstva. Vystřídal nyní Aake Jönnsóna, který pět roků trénoval švédský tým běžců.

• **OSMADVACETILETÝ MARKUS MURMANN** je novým trenérem švýcarských sjezdařek. Nastoupil po úspěšném Dieteru Bartschovi, který převzal funkci šéftrenéra rakouských sjezdařů. Murmann začínal trenérskou kariéru jako technický vedoucí lyžařů walliserské oblasti, potom byl trenérem švýcarských juniorek.

• **ZIMNÍ SPORY VE ŠVÝCARSKU** je název expozice sportovního muzea v Basileji, která byla instalována v dějišti ZOH 1988 v kanadském Calgary a při kongresu FIS ve Vancouveru. V dalších měsících ji zhlédnou příznivci sportu v Torontu, Montrealu, Los Angeles a Chicagu. Teprve na jaře 1986 se vrátí do Švýcarska.

• **FRANZ KLAMMER**, vynikající rakouský sjezdař, který se rozloučil se závodní činností, startoval na automobilovém mistrovství NSR vozů sériové výroby. Se svou Alfa-GTV na závodní dráze AVUS obsadil třinácté místo z 18 startujících.

• **ŠEST KANDIDÁTŮ** je zatím na uspořádání ZOH 1992. Jsou to: Berchtesgaden (NSR), Albertville (Francie), Falun (Švédsko), Lillehammer (Norsko), Sofia (Bulharsko) a Cortina d'Ampezzo (Itálie). Další mají možnost se ještě přihlásit do 15. srpna 1985. Zájem projevuje také Národní olympijský výbor USA. O pořadateli bude rozhodnuto 17. října 1986 v Lausanne na kongresu Mezinárodního olympijského výboru.

• **RAKOUSKO** má již kompletní vedení reprezentačních družstev ve sjezdových disciplínách pro novou sezónu. Šéfem týmu mužů je Dieter Bartsch, trenérem pro sjezd a obří slalom Koni Rupprecht, pro slalom a obří slalom Hans Pum, pro Evropský pohár Gidi Achorner, o kondiční cvičení se budou starat Josef Wiesauer a Erwin Zeitler. Vedoucím družstva žen je Andy Rauch, trenérem pro sjezd Georg Zirknitzer, pro slalom a obří slalom Raimund Berger, pro Evropský pohár a mládež Alfred Steger a Herbert Kohlihuber.

• **NOR LARS ERIK ERIKSEN** se stal novým trenérem běžců NSR a má pomoci k novému rozvoji této disciplíny

v zemi. Na MS 1982 v Oslu vybojoval Eriksen tři medaile: zlatou ve štafetě, stříbrnou na 30 km a bronzovou na 50 km. V posledních dvou letech měl neshody s Norským lyžařským svazem, týkající se poolových smluv. S firmami vyjednával sám, nikoliv prostřednictvím svazových poolových smluv.

• **SVĚTOVÝ POHÁR 1985—86** ve sjezdových disciplínách poprvé v historii soutěže bude zahájen již v srpnu v Jižní Americe. Ve dnech 16.—18. srpna v argentinském Las Lenas jsou na pořadu dva sjezdy mužů, další se uskuteční rovněž v Argentině ve středisku Bariloche 24. srpna. Do SP se budou započítávat jen dva nejlepší výsledky. V Evropě bude prvním závodem Světového poháru slalom mužů 1. prosince v italském Courmayeuru. O pět dní později 6. prosince zahájí SP také ženy sjezdem v San Scauri (Itálie). Muži mají na programu 6.—7. prosince ve francouzském Val d'Isère sjezd a superobří slalom, které jsou současně první kombinací.

V italském Sestriere pokračuje 7. prosince SP žen slalomem, o den později v Puy St. Vincent superobřím slalomem 13.—15. prosince v Diablets (Švýcarsko) sjezdem, slalomem, obřím slalomem a komb. 22. prosince v Hausu (Rakousko) sjezdem. Další závod žen je až 5.—6. ledna 1986 v jugoslávském Mariboru — slalom a obří slalom. Světový pohár mužů má v letošním roce tyto další závody: 14. a 15. prosince ve Val Gardèně a La Villa (Itálie) slalom, superobří slalom a kombinaci, 21.—22. prosince v Kranjské Goře (Jugoslávie) slalom a obří slalom a 31. prosince v rakouském Schladmingu sjezd. V roce 1986 je prvním závodem 6. ledna paralelní slalom ve Vídni.

• **SVĚTOVÁ SÉRIE** se letos uskuteční v olympijském Sarajevu 24.—27. ledna. Pro muže i ženy je připraven slalom a obří slalom.

• **V AUSTRÁLII** se první mezinárodní závody nové sezóny konají ve středisku Guthega. Již 6. srpna je na programu obří slalom mužů a žen (Subaru International), 7. srpna slalom mužů a žen (stejná soutěž), 9. srpna v Thredbo obří slalom mužů a žen, 10. srpna slalom mužů a žen — Subaru Thredbo Cup, 13. srpna v Mt. Buller obří slalom mužů a žen, 14. srpna slalom mužů a žen (Subaru Australian International).

• **MEZINÁRODNÍ MISTROVSTVÍ ARGENTINY** ve sjezdu mužů a žen bude uspořádáno 27. srpna v Bariloche a navazuje na Světový pohár mužů ve sjezdu. Mezinárodní závody ve sjezdu, slalomu a obřím slalomu

pro obě kategorie — Memoriál E. Freye se koná v tomto argentinském lyžařském středisku 28. srpna.

• **EVROPSKÝ POHÁR** ve sjezdových disciplínách mužů má plánovaný první závod — slalom 9. prosince ve švédském Aelvdalen. Pokračuje 10. prosince v Granfällsstöten/Saelen obřím slalomem. Ženy vstoupí do soutěže 14. prosince superobřím slalomem v norském Oppdalu.

• **LAKE PLACID** bude i v nové sezóně dějištěm dvou závodů Světového poháru skokanů. Uskuteční se na středním a velkém můstku 14. a 15. prosince.

• **PETER ENDRASS** z NSR se stal novým trenérem švédských slalomářů. Byl činný v Lyžařském svazu NSR od roku 1972, stal se nástupcem Svěda Lennarta Kjellina.

• **34. ROČNÍK INTERSPORTURNE** skokanů bude opět uspořádán v tradičních termínech. Zahájení je 30. prosince v západoněmeckém Oberstdorfu, soutěž pokračuje na Nový rok v Garmisch-Partenkirchenu, 4. ledna 1986 v rakouském Innsbrucku a končí tradičně 6. ledna v Bischofshofenu. Také tentokrát všechny čtyři závody jsou součástí Světového poháru a pořadatelé zvou všechny skokany světové špičky. Prvenství z letošního ročníku obhajuje Jens Weissflog (NDR), který zvítězil před Finem Nykänenem a svým krajanem Ostwaldem. V první desítku se umístili také dva čs. reprezentanti: Pavel Ploc na pátém a Jiří Parma na desátém místě.

• **POHÁR FREIE PRESSE** v Oberwiesenthalu, který v minulosti patřil k posledním sezóny, se tentokrát uskuteční již 17.—18. ledna 1986 a společně se závodem na velkém můstku v Klingenthalu byl zařazen do Světového poháru skokanů.

• **FINÁLE SVĚTOVÉHO POHÁRU SKOKANŮ 1986** se koná 22.—23. března v jugoslávské Planici. Na pořadu je závod na sedmdesátce a devadesátce.

• **18. ROČNÍK TURNÉ TŘÍ MŮSTKŮ** ve třech zemích se v nové sezóně uskuteční v lednu 1986. Bude zahájen 10. ledna v italském Tarvisiu, pokračuje další den v rakouském Villachu a končí 12. ledna v jugoslávské Planici. Všechny tři závody jsou součástí Evropského poháru skokanů a konají se na můstcích s normovým bodem 70 m. V letošním 17. ročníku zvítězil Nor Olsrud před Američanem Zuehliken. Čs. junior Pavel Kojda (MEZ Frenštát pod Radh.) v soutěži 68 skokanů z devíti zemí obsadil desáté místo. Čs. skokani budou pozváni i k dalšímu ročníku tohoto turné.

• **MARC HODLER**, předseda Mezinárodní lyžařské federace FIS společně s předsedou Švýcarského olympijského výboru Danielem Plattnerem, místopředsedou Hansem Nalerem a tiskovým mluvčím Karlem Erbem tvoří pracovní skupinu pro přípravu zasedání Mezinárodního olympijského výboru 8.—18. října 1986 v Lausanne, na němž bude rozhodnuto o pořadatelích letních a zimních olympijských her 1992. Očekává se účast 800 zástupců sdělovacích prostředků.

P. Ploc králem bílé stopy

Po jednorozhodné přestávce byl již podruhé čs. reprezentant ve skoku Pavel Ploc (Dukla Liberec) vyhlášen Králem bílé stopy v anketě lyžařské sekce Klubu sportovních redaktorů Svazu českých novinářů a Svazu lyžování ÚV ČSTV. Slavnostní „korunovace“ se konala 31. května v Tylově divadle v Lomnici nad Popelkou a byla součástí oslav šedesátiletého trvání místního lyžařského oddílu.

Po deseti letech se opět sjeli nejlepší čs. lyžaři v tomto podkrkonošském městě textilu a sladkostí k vyhlášení výsledků 13. ročníku ankety. Jejím úvodem bylo jejich přijetí, jakož i zástupců Svazu lyžování ÚV ČSTV a novinářů předsedou MěstNV Josefem Rubešem v obřadní síni radnice. Měli tak příležitost se seznámit s historií a rozvojem města, pestrou činností TJ, která je největší v semilském okrese a má 1200 členů, jakož i celospolečenskou angažovaností lomnických lyžařů a jejich dobrými výsledky při výchově mládeže.

Slavnostního vyhlášení ankety se zúčastnili zástupci stranických a státních orgánů kraje, okresu a města, jakož i ČSTV a VSL ÚV ČSTV, jehož delegaci vedl místopředseda Mirko Prokop. V anketě bylo vyhodnoceno celkem 18 lyžařů, z nejlepších šestice

chyběla v Lomnici Olga Charvátová, která se v této době podrobila lázeňskému léčení a omluvila svou neúčast. Nechyběli ani trenéři reprezentačních družstev. O vtipné uvádění nejlepších čs. lyžařů se postarali redaktori Zdeněk Paulů a Ivan Veselý, k dobré náladě přispěla i hudba Sdruženého klubu pracujících v Lomnici n. Pop. Při besedě s diváky zajímavé dotazy se neustále hrnuly a ještě zajímavější byly odpovědi čs. reprezentantů, které většinou nepostrádaly vtip a přispěly k úspěchu akce. O dobré politickovýchovné práci lyžařského oddílu Technolen svědčila i malá výstava fotografií v před-sálí divadla.

Vítěz ankety Pavel Ploc vybojoval jedinou čs. medaili na mistrovství světa 1985 v letech v jugoslávské Planici, kde skončil třetí za Fi-

nem Nykänenem a Weissflogem (NDR). Byl členem čs. družstva skokanů na MS v Seefeldu, které obsadilo čtvrté místo. Na Intersporturné byl pátý, ve Světovém poháru sedmý, stal se mistrem ČSSR na středním můstku. „Z vítězství v anketě mám radost, i když sezóna se mi nepovedla tak, jak bych si byl přál,“ řekl P. Ploc. „V Lomnici jsem skákal jako malý kluk a obdivoval Karla Kodejšku, mistra světa v letech z tohoto města, který byl později spolu s Rudolfem Höhnlem trenérem našeho juniorského družstva.“

Druhý Miloš Bečvář překvapil lyžařskou veřejnost pátým místem v padesátce na MS v Seefeldu. Po stříbrné medaili Stanislava Henycha na MS 1974 v závodě na 50 km ve Falunu je to druhý největší úspěch čs. běžců po druhé světové válce. Bečvář přispěl k osmému místu čs. štafety na MS 1985 a vybojoval titul mistra ČSSR v padesátce. „Druhé místo v anketě je pro mne velkým překvapením. Vždyt na začátku sezóny jsem bojoval o to, abych se vůbec dostal do reprezentace,“ připomenul M. Bečvář. „Všichni čekáme na rozhodnutí kongresu FIS ve Vancouveru, jak bude vypadat příští sezóna — zda se bude bruslit. Není sice mistrovství světa, ale je třeba se dobře připravit na světový šampionát 1987 v Oberstdorfu a na ZOH 1988 v Calgary.“

Třetí Viera Klimková zachraňovala na MS v Seefeldu dobré jméno čs. běžkyň. Byla šestá na 5 km, devátá na 10 km a desátá na 20 km. Cenné bylo její třetí místo v závodě SP na 5 km v Novém Městě na Moravě, je mistryní ČSSR na 10 km a ve štafetě. „Byla to zatím moje nejúspěšnější sezóna,“ prohlásila V. Klimková. „Tentokrát jsem se vyhnula zdravotním obtížím a výsledky mne potěšily. Cílevědomá tvrdá příprava nebyla marná. Chci učinit vše pro to, aby výsledky v novém závodním období byly ještě lepší.“

Výsledky 13. ročníku ankety: 1. Pavel Ploc 321 bodů, 2. Miloš Bečvář (oba Dukla Liberec) 220, 3. Viera Klimková (ČH Štrbské Pleso) 201, 4. Jiří Parma (Dukla Banská Bystrica) 150,5, 5. Olga Charvátová (VŠ Praha) 126, 6. Alžběta Havrančíková (Tesla Liptovský Hrádok) 34, 7. Ladislav Dluhoš (Dukla Banská Bystrica) 18,5, 8. Dagmar Švubová (RH Jablonec) 12, 9. Ladislav Švanda (Dukla Liberec) 4, 10. Ján Klímko (ČH Štrbské Pleso) a Miroslav Polák (Dukla Liberec) oba 2, 12. Pavel Benc (Dukla Liberec), Miroslav Kolář (Dukla Banská Bystrica), Petr Lisičan (Dukla Liberec), Elena Medzihradská (Slávia Bratislava UK), Jaroslava Staršia (ČH Štrbské Pleso), Martin Švagerko (Dukla Banská Bystrica) a Bohumír Zeman (Dukla Banská Bystrica) všichni po 1 bodu.

JAROSLAV TROUSIL

Pavel Ploc (Dukla Liberec) s korunou Krále bílé stopy 1985 (Foto J. Vávra)

Nejmladší přeborníci ČSSR

Lyžařské oddíly TJ Kremnice, Slávie VŠE Banská Bystrice a Sokola Špičák se zasloužily o úspěšné uspořádání přeborů ČSSR žactva v běžeckých disciplínách, ve skoku a v závodě sdruženém a ve sjezdových disciplínách. Snahou pořadatelů bylo nejen zajistit dobře připravené tratě a můstky, vhodné ubytování a kvalitní stravování, ale také kulturní program ve volném čase mladých závodníků a závodnic. Svědčí to o zlepšení práce na politickovýchovném úseku.

V běhu starších zákyň v Kremnici se pochlubily dvěma přebornickými tituly Iveta Stančíková z Hřiňové a Veronika Šustáčková z Nového Města na Moravě. Z chlapců byli nejméně úspěšnější Štefan Lengyel ze Svitů a Zbyněk Vokoun z Nového Města na Moravě, kteří vybojovali po jedné zlaté a jedné stříbrné medaili.

V přeboru ČSSR nejmladších skokanů vybojovali přebornické tituly Ondřej Krchman, Vladimír Lamper (oba Dukla Banská Bystrica) a Jaroslav Krejča z Nového Města na Moravě.

V závodě sdruženém v Banské Bystrici se potvrdila svědomitá příprava záků Jiskry Harrachov třemi přebornickými tituly Milana Kučery, Martina Berky a Davida Soldáta. Čtvrtý patřil Jiřímu Hradilovi z Nového Města na Moravě.

PŘEBOR ČSSR V BĚHU

Starší žáci — ročník 1972 5 km: 1. Štefan Lengyel (Chemosvit Svit) 16:22,8, 2. Vítězslav Stehlík (Ski Jilemnice) — 4,4,

3. Miroslav Slanovský (Pokrok Závažná Poruba) — 24,8. — **3 km:** 1. Dušan Matouš (Sokol Dolní Branná) 9:07,8, 2. Štefan Lengyel — 9,2, 3. Vítězslav Stehlík — 11,0.

Starší žáci — ročník 1971 5 km: 1. Martin Vondra (Spartak Letohrad) 15:34,9, 2. Zbyněk Vokoun — 8,1, 3. Jiří Zahradník (oba TJ Nové Město na Moravě) — 10,4. — **3 km:** 1. Zbyněk Vokoun 8:36,1, 2. Peter Kostík (TJ Kremnice) — 0,2, 12. Miloš Kapko (ZTS Dubnica) — 0,4.

Starší zákyň — ročník 1972 4 km: 1. Iveta Stančíková (ZTS Hřiňová) 12:10,0, 2. Miroslava Bukvajová (Partyzán Banská Bystrica) a Lenka Blašková (Družstevník Štrba) obě — 16,1. — **3 km:** 1. Iveta Stančíková 9:35,8, 2. Eva Brabcová (TJ Nové Město na Moravě) — 9,4, 3. Miroslava Bukvajová — 12,5.

Starší zákyň — ročník 1971 4 km: 1. Veronika Šustáčková (TJ Nové Město na Moravě) 11:50,9, 2. Lucie Bucharová (Sokol Dolní Branná) — 19,4, 3. Jitka Temlová (TJ Nové Město na Moravě) — 41,2. — **3 km:** 1. Veronika Šustáčková 9:17,9, 2. Lucie Bucharová — 4,1, 3. Renata Cupáková (Spartak Vrchlabí) — 17,6.

PŘEBOR ČSSR VE SKOKU

Mladší žáci — P 33 m: 1. Ondřej Krchman (Dukla Ban. Bystrica) 201,6 (40,5 a 43,5), 2. Milan Kučera (Jiskra Harrachov) 177,4 (37,5 a 38,5), 3. Jaroslav Rybak (Dukla Ban. Bystrica) 176,5 (38,5 a 39).

Starší žáci — P 55 m — ročník 1972: 1. Vladimír Lamper (Dukla Ban. Bystrica) 182,7 (56,5 a 64), 2. Martin Berka (Jiskra Harrachov) 173,4 (55,5 a 59), 3. Jiří Vaverka (MEZ Frenštát) 166,3 (52 a 60,5). — **Ročník 1971:** 1. Jaroslav Krejča (TJ Nové Město na Moravě) 199,2 (67 a 58,5), 2. Tomáš Raszka 167,8 (58,5 a 51,5), 3. David Soldát (Jiskra Harrachov) 167,0 (59,5 a 52).

PŘEBOR ČSSR V ZÁVODĚ SDRUŽENÉM

Mladší žáci — ročník 1974: 1. Milan Kučera 419,50 (220,00 a 199,50), 2. Jiří Konvalinka (oba Jiskra Harrachov) 400,52 (201,92 a 198,60), 3. Petr Berger (Technolen Lomnice n. Pop.) 399,34 (217,64 a 181,70). — **Ročník 1973:** 1. Jiří Hradil (TJ Nové Město na Moravě) 390,22 (203,32 a 186,90), 2. Michal Špaček (Technolen Lomnice n. Pop.) 387,16 (220,00 a 167,80), 3. Jan Mojš (TJ Desná) 380,16 (184,96 a 195,20).

Starší žáci — ročník 1972: 1. Martin Berka 414,86 (210,86 a 204,00), 2. Jan Štýbr (oba Jiskra Harrachov) 407,00 (220,00 a 187,00), 3. Martin Bayer (Dukla Ban. Bystrica), 392,16 (201,66 a 190,50). — **Ročník 1971:** 1. David Soldát (Jiskra Harrachov) 425,00 (220,00 a 205,00), 2. Libor Sudek (Technolen Lomnice n. Pop.) 395,37 (193,57 a 201,80), 3. Lubomír Krasula (TJ Vysoké Tatry) 377,54 (170,44 a 207,10).

Intermontec

8. mezinárodní odborná výstava se semináři

Zařízení pro sport, volný čas a horskou turistiku

Nabídka:

Zařízení pro dopravu osob

Zařízení pro sport a volný čas, zimní servis

Zřizování a údržba sjezdovek a běžeckých tratí

Zásobování a úklid

Bezpečnost a záchranná služba

Mnichov

25.-28. září 1985

Informace:

Münchener Messe- und Ausstellungsgesellschaft mbH,
Postfach 12 10 09, D-8000 München 12, Tel. (089) 51 07-0.

ČTK - Made in ... Publicity, P.O.B. 18, Kotorská 16,
CS-14004 Praha 4 - Pankrác, Tel. 42 01 50/58/59.

MESSE MÜNCHEN
INTERNATIONAL

Co doporučuje lékař?

Především po skončení lyžařské sezóny nejen pečlivě uložit lyže, ale dobrou tělesnou kondici udržovat přes celé letní a podzimní období. Lyžař nemá ani v této době zapomenout na hory. Máme je nejen navštěvovat, lézt po stránkách, ale též běhat mezi stromy, ve skalní sutí, vyhledávat stráně a pohybovat se v terénu, nejen po vyšlapaných cestíčkách.

Důležitým úkolem je nacvičovat pády. Díky bezpečnostnímu vázání nezraňují se dolní končetiny, nelámou se bérce. Zato pády znamenají často pohmoždění ramen, případně hlavy. Je velmi žádoucím v létě nacvičit pády, aby nedocházelo ke zranění.

Samozřejmě nelze opominout důležitou úpravu životosprávy. Doporučuji opustit stravování se masem, přejít na

vegetabilní výživu, opustit cukr a vůbec sladké pokrmy, živočišné tuky, cukrářské výrobky z bílé mouky, mléko a měkké sýry. Je třeba více konzumovat ovesné vločky, corn flex, neloupanou rýži a pšenici. Je to cesta vedoucí k uklidnění centrálního nervového systému, k zvýšení zdatnosti a odolnosti vůči chorobám. Otevře se tak cesta k nevídané trpělivosti a houževnatosti. To vše lyžař potřebuje.

Nelze zapomínat ani na kontrolu výstroje a výzbroje. Je žádoucím vrátit se k lehčím odívání, než používat v létě oteplováčky a bundu, jak to často vídáme. Zbytečně se organismus zpotí, při zastavení a větrném počasí to není dobré.

Přejeme vám dobré užití dovolené a hodně příjemných zážitků z návštěvy hor v létě a na podzim.

MUDr. FRANTIŠEK MACH

Ski-Interkriterium 1985

Tradiční Ski-Interkriterium, které je zákovským turné Říčky—Vrátná ve sjezdových disciplínách, stalo se pravidelnou součástí mezinárodního kalendáře FIS. Pořadatelé jsou Jiskra Ústí nad Orlicí a Slovan Malá Fatra Žilina, letos to byl již XIV. ročník. Ski-Interkriterium je pokračovatelem nejstarších našich závodů mládeže v Říčkách, které měly letos již 23. ročník.

Potěšitelná je vždy početná účast mladých závodníků i závodnic nejen ze všech zemí socialistického společenství, ale i z některých alpských států. Letošního ročníku se zúčastnila silná družstva Bulharska, Itálie, Jugoslávie, Maďarska, Polska, Rumunska a Sovětského svazu. Poprvé pro termínovou kolizi chyběl tým Rakouska, zásluhou vynikajících výkonů sovětských a jugoslávských sjezdařů však vysoká sportovní úroveň letošního ročníku neutrpěla.

V Říčkách na Zakletém vrchu pořadatelé opět připravili perfektní tratě, takže závody měly vysokou technickou a sportovní úroveň. Ve Vrátně i za kritické sněhové situace obrovským úsilím organizačního štábu se podařilo připravit vyhovující trasy v náhradních terénech Prislopu a Chlebu. Mimořádně špatné počasí (mlha a silný vítr) znemožnilo první den dokončit slalom starších žáků, který musel být anulován.

VÝSLEDKY V ŘÍČKÁCH

Mladší žáci — obří slalom: 1. Stojanovič 56,99, 2. Jazbec [oba Jug.] — 1,07, 3. Surový — 1,19, 4. Jirásek — 1,63, 5. Sporandio [It.] — 1,82, 6. Mišura — 1,88. — **Slalom:** 1. Jirásek 1:17,89 [33,61 a 34,28], 2. Surový — 0,15, 3. Jazbec — 1,09, 4. Stojanovič — 1,33, 5. Fabrowicz [Pol.] — 1,64, 6. Igonin [SSSR] — 1,97.

Mladší zážyně — obří slalom: 1. Brlecová [Jug.] 59,58, 2. Litinská — 0,32, 3. Krnavcová — 1,11, 4. Šrobová — 1,28, 5. Janů — 2,36, 6. Karamanová — 2,48. — **Slalom:** 1. Janů 1:08,92 [34,02 a 34,90], 2. Brlecová — 0,41, 3. Karamanová — 1,26, 4. Litinská — 1,85, 5. Capitanová [Rum.] — 3,38, 6. Šrobová — 4,40.

Starší žáci — obří slalom: 1. Čišťakov [SSSR] 53,72, 2. Maxa — 1,29, 3. Bystrov [SSSR] — 1,98, 4. Brezník — 2,30, 5. Miklavc [oba Jug.] — 2,34, 6. Kurek — 2,40. — **Slalom:** 1. Čišťakov 1:11,26 [32,14 a 39,12], 2. Kurek — 2,92, 3. Maxa — 3,29, 4. Kučera — 3,72, 5. Miklavc — 3,75, 6. Treven [Jug.] — 3,94.

Starší zážyně — obří slalom: 1. Kuratčenková [SSSR] 56,85, 2. Houdková — 0,25, 3. Kapuciánová — 1,16, 4. Trzebuniová [Pol.] — 1,43, 5. Lupševá [Jug.] — 1,49, 6. Sochocká — 1,95. — **Slalom:** 1. Kuratčenková 1:16,06 [34,85 a 41,21], 2. Lupševá — 1,91, 3. Kormaňáková — 2,37, 4. Mravcová — 2,61, 5. Kononová [SSSR] — 3,00, 6. Sochocká — 3,10.

VÝSLEDKY VE VRÁTNĚ

Mladší žáci — slalom: 1. Surový 57,25 [29,51 a 27,74], 2. Jazbec — 0,36, 3. Jirásek a Fabrowicz oba — 0,37, 5. Čakarov [Bul.] — 1,89, 6. Mišura — 2,06. — **Obří slalom:** 1. Jazbec 55,78, 2. Surový — 1,84, 3. Stojanovič — 2,16, 4. Mišura — 2,89, 5. Fabrowicz — 3,85, 6. Prskavec — 4,08.

Mladší zážyně — slalom: 1. Karamanová 58,00 [30,28 a 27,72], 2. Brlecová — 0,99, 3. Šrobová — 1,28, 4. Capitanová — 1,30, 5. Kraciuková [Pol.] — 2,04, 6. Krnavcová — 3,72. — **Obří slalom:** 1. Litinská 59,11, 2. Karamanová — 0,65, 3. Brlecová — 0,85, 4. Šrobárová — 2,84, 5. Krnavcová — 3,14, 6. Pavlíková — 4,81.

Starší žáci — slalom: závod pro hustou mlhu a silný vítr nedokončen. — **Obří slalom:** 1. Maxa 52,83, 2. Miklavc — 0,18, 3. Čišťakov — 0,27, 4. Kučera — 0,51, 5. Surový — 1,09, 6. Smolen — 1,63.

Starší zážyně — slalom: 1. Kuratčenková 1:09,81 [37,79 a 32,02], 2. Houdková — 1,23, 3. Kormaňáková — 1,74, 4. Rohálová — 4,71, 5. Kapuciánová — 5,01, 6. Sochocká — 5,54. — **Obří slalom:** 1. Kormaňáková 58,59, 2. Trzebuniová — 0,51, 3. Zagatová [Pol.] 0,62, 4. Houdková — 0,77, 5. Kapuciánová — 0,84, 6. Pochobradská — 0,98.

ANTONÍN HUSÁK

člen mezinárodní komise VSL ÚV ČSTV

Osmdesátka J. Hendrycha

Jeden z významných průkopníků čs. lyžování Jan Hendrych oslavil 11. května osmdesáté narozeniny. Když mu pracovníci Jiskry Harrachov přišli blahopřát a poděkovat za léta obětavé dobrovolné práce pro lyžování, odvíjely se z jeho vzpomínek okamžiky, které ho zavedly až do roku 1921, kdy se již jako mladík začal věnovat činnosti v lyžařském sportu.

Nejdříve poznával jeho začátky, pomáhal při organizování běžčích závodů, na kontrolách, při značení běžeckých tratí. Když přišla zpráva, že v Praze bude v roce 1923 kongres ISC a na jeho počest mají být v Harrachově uspořádány mezinárodní závody v běhu, závodě sdružením a skoku, bylo rozhodnuto postavit nový můstek směrem k Ptačinci s normovým bodem 55 m a s umělým nájezdem. Úspěšné závody měly velký význam pro rozvoj lyžování v Harrachově. Léta ubíhala, zkušeností přibývalo, lepší se výzbroj a výstroj. Doba začala být neklidná, uchvatitel Hitler prohlásil Harrachovsko za sudetské území, které bylo přičleněno k Německu. Jan Hendrych s manželkou se odstěhovali do Hořenska u Semil, kde s ostatními prožívali útrapy války. Zapojil se do odboje a po osvobození vlastní Sovětskou armádou se ihned vrátil do svého domku v Harrachově. Vstoupil do veřejného života a 18. srpna 1945 byl zvolen předsedou lyžařského oddílu. Dovedl získat řadu spolupracovníků v čele s ředitelem ZDŠ Josefem Špringrem a zasloužil se o výstavbu harrachovského lyžařského střediska. Připravil rekonstrukci harrachovského skokanského můstku, postavení lyžařského vleku na Čertovu horu, přispěl k založení mezinárodních závodů v klasických disciplínách, jichž se uskutečnilo 17 ročníků. Staral se o rozvoj lyžování mezi mládeží, k čemuž přispěl také nový malý můstek Pionýr s první umělou hmotou v naší zemi.

Jan Hendrych nechyběl při tréninku, závodech mládeže i dospělých, staral se o dobrou organizaci soutěží a zajišťoval účast harrachovských lyžařů na závodech ve všech krajích naší vlasti. Při tom stihl i být předsedou okresní lyžařské sekce dvanact roků.

Bylo to nejintenzivnější období jeho činnosti. Dovedl přesvědčit rodiče, aby dětem kupovali lyže a výstroj a pomohli v Harrachově vytvořit velkou lyžařskou rodinu. Řada harrachovských lyžařů si úspěšně vedla nejen na mistrovství republiky, ale i na mezinárodních závodech, mistrovství světa a ZOH, kde úspěšně reprezentovali svoji vlast. „To byla největší odměna nejen pro mne, ale pro všechny ostatní, kteří se mnou spolupracovali,“ říká Jan Hendrych. Za zásluhou tělovýchovnou práci byl vyznamenán Medailí dr. Miroslava Tyrše a veřejným uznáním za zásluh o rozvoj čs. tělovýchovy I. stupně.

Přejeme mu hodně zdraví do dalších let a aby se ještě dlouho mohl těšit z úspěchů své práce.

Ing. LUDEK ŠABLATURA

Poslední sjezd na jarním sněhu je vždy nezapomenutelným zážitkem

Foto ing. Ivo Doušek

VYHLÁŠENÍ KRÁLE BÍLÉ STOPY

Jeonko 17

ROČNÍK 71

1985

Kčs 3,—

lyžařství

Počet veřejných lyžařských škol stále přibývá. Dobrymi výsledky při výuce mládeže se může pochlubit i v uplynulé sezóně VLS OV ČSTV Klatovy na Špičáku. Dva snímky Jaroslava Kabáta ukazují pestrost lyžařské výuky.

Z OBSAHU PŘÍŠTÍHO ČÍSLA

NOVINKY
Z KONGRESU FIS

K UPLYNULÉ SEZÓNĚ
BĚŽCŮ

ZAJÍMAVOSTI
ZE SVĚTA

NA TITULNÍ STRANĚ DAGMAR ŠVUBOVÁ (RH JABLONEC), JAKO JEDINÁ Z ČLENEK ŠTAFETY ČS. BĚŽKYŇ, KTERÁ VYBOJOVALA NA ZOH 1984 V SARAJEVU STŘÍBRNÉ MEDAILI, ZŮSTALA V REPREZENTAČNÍM DRUŽSTVU I PRO NOVOU SEZÓNU. (FOTO ing. J. BOBULA). — Na ZADNÍ STRANĚ OBÁLKY TŘI SNÍMKY BOHUMILA HYNKA Z MSJ 1985 VE SJEZDOVÝCH DISCIPLÍNÁCH V JASNĚ, NA HOŘEJŠÍM RAKUŠAN P. ORTLIEB, KTERÝ OBSADIL VE SJEZDU TŘETÍ MÍSTO. DOLE VLEVO JEHO KRAJANKA G. SALVENMOSEROVÁ, ČTVRTÁ V OBŘÍM SLALOMU I SLALOMU, VPRAVO NEJÚSPĚŠNĚJŠÍ ČS. REPREZENTANTKA L. MEDZIHRADECKÁ — ŠESTÁ V KOMBINACI.

Lyžařství

Ročník 71

Číslo 8

Vydává Československý svaz tělesné výchovy v nakladatelství Olympia v Praze. Šéfredaktor tělových. časopisů ing. Alexandr Žurman. Odborný redaktor časopisu Jaroslav Trousil. Řídí redakční rada: J. Trousil, předseda, ing. P. Borský, K. Eidlps, PhDr. F. Chovanec, J. Kotland, JUDr. O. Kulhánek, MUDr. F. Mach, R. Marek, J. Maršík, J. Máša, Z. Paulů, PhDr. J. Potměšil, dr. J. Soukup a Pavel Zelenka. Redakce: 115 88 Praha 1, Klimentská 1. Tel. 23 14 88 4. Redakční uzávěrka: k 1. dni předcházejícího měsíce. Vychází jednou za měsíc. Vytiskla Stráž, tiskařské závody, n. p., Karlovy Vary. Cena 3 Kčs. Rozšiřuje PNS. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá administrace PNS, pošta a doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS - ústřední expedice a dovoz tisku Praha, závod 01, administrace vývoz tisku, Kafkova 19, 160 00 Praha 6. Uzávěrka tohoto čísla byla 1. července 1985. Neobjednané příspěvky se nevracejí.

ISSN - 0323 - 1445

Využit dobrých zkušeností

Československá spartakiáda 1985 se stala nezapomenutelnou událostí, jedinečnou masovou tělovýchovnou slavností, záležitostí celé Národní fronty a velkým svátkem všeho československého lidu. Vyjádřila přesvědčivě jednotu strany a lidu, byla darem československého tělovýchovného hnutí k oslavám 40. výročí vyvrcholení národně osvobozenického boje čs. lidu a osvobození naší vlasti Sovětskou armádou.

ČESKOSLOVENSKÁ
SPARTAKIÁDA 1985

Spartakiáda demonstrovala podporu politice komunistické strany, Národní fronty a státu. Současně vyjádřila hlubokou úctu k tomu, čeho bylo pod vedením KSČ v naší společnosti dosaženo, hrdost nad tím, že žijeme a pracujeme v míru v naší krásné vlasti i odhodlání našich občanů a celého tělovýchovného hnutí činnorodu prací přivítat XVII. sjezd Komunistické strany Československa.

Již jarní úvod místních, okrskových a 123 okresních spartakiád, které zhlédlo tři a půl miliónu diváků, naznačil, že vystoupení na stadiónu na Strahově budou nezapomenutelnou radostnou přehlídkou mládí, krásy, síly a vyspělosti celé naší tělesné kultury. Generálním zkouškám a čtyřem finálovým vystoupením přihlíželo více než milión návštěvníků, z nichž žádný nešetřil dlouhotrvajícím potleskem při každé skladbě. Zahraniční účastníci uštědřili superlativy a obdivem. Předseda Mezinárodního olympijského výboru Juan Antonio Samaranch prohlásil: „Vaše tělovýchovné slavnosti jsou názorným příkladem pro ostatní země. Poznal jsem, co tato významná událost znamená pro všechny občany vaší krásné země. To nadšení na stadiónu, při průvodu, v ulicích města hovoří za všechno. Na příští spartakiádě v roce 1990 se v Praze nepochybně sejde ještě mnohem více vedoucích představitelů světového sportu.“ Místopředseda polské tělovýchovné organizace GKKEIS Adam Izdorzcyk v rozhovoru s novináři sdělil své dojmy: „Spartakiáda je světový unikát, který lze vidět jenom v Československu. Je obdivuhodné, jak dokázete udržet bohatou tradici vašich hromadných vystoupení stále živou a krásnou. V tomto ojedinělém svátku celé země vidím nesmírné úsilí všech a rád bych jim blahopřál k velkému vítězství.“ Místopředseda bulharské tělovýchovné organizace BSFS Krum Vasilčev připomenul: „Byl jsem již potřetí na vaší spartakiádě a zaujaly mne nové prvky ve skladbách, zařazení moderních forem cvičení v masových vystoupeních, jakož i mnohotvárnost skladeb. Získal jsem mnoho nových zkušeností pro naši tělovýchovu.“

Zástupce cvičenců a cvičenek všech patnácti skladeb a organizátorů Československé spartakiády 1985 nejvíce potěšila slova uznání generálního tajemníka ÚV KSČ a prezidenta ČSSR Gustáva Husáka v přestávce nedělního závěrečného vystoupení. Ocenění úsilí cvičenců při nácviku, jakož i autorů skladeb, cvičitelů a organizátorů je povzbuzením do další práce.

K velkému úspěchu Československé spartakiády 1985 přispěly také spartakiádní sportovní soutěže a turistické akce. Místopředseda ÚV ČSTV a předseda sportovního odboru ústředního štábu ČSS 1985 Rudolf Dušek zdůraznil: „Sportovní soutěže ČSS 1985 vytvořily bohatou paletu startovních příležitostí. Organizace soutěží byla vhodně spojena s oslavami 40. výročí osvobození jednotlivých míst v celé ČSSR, čímž byl zdůrazněn širší společenskopolitický charakter a význam. V průběhu sportovní části šlo o zapojení do tělovýchovné a sportovní činnosti dalších desetitisíců dospělých, dětí a mládeže, rozšířit masovou základnu naší tělovýchovy, přispět k prohloubení aktivní úlohy tělesné výchovy a sportu v životním způsobu celé společnosti. Dosaženými výsledky v této oblasti předčila sportovní část ČSS 1985 všechny spartakiády předcházející. Zásluhu na tom má výborná soudružská a tvůrčí spolupráce všech organizátorů a našich partnerů z dalších resortů a organizací. Pozitivní zkušenosti budeme využívat i v další etapě, v pospartakiádní činnosti a persepktivně i v koncepci příští československé spartakiády.“

Lyžari opět zahajovali zimní část sportovních soutěží Československé spartakiády 1985. Jedenáctého ročníku Bílé stopy SNP v loňském roce se zúčastnil rekordní počet 5833 startujících. Závod probíhal místy, která pamatují hrdiny Slovenského národního povstání, přibližují nám jejich statečný boj za svobodu slovenského národa, za jednotu a osvobození Československa z nacistického područí. Startující zasílali rezoluci Československému mírovému výboru žádající zastavení rozmísťování raket na západ od našich hranic.

Dalšími spartakiádními masovými akcemi byl náš největší závod družstev mužů a žen Po hřebenech Krkonoš, tradiční Jizerská padesátka a mnoho dalších. Zimní spartakiádní dny byly uspořádány ve všech okresech ČSR. Mimořádné pozornosti mládeže se těšily závody o Spartakiádní vločky, nejlepší mladší dorostenci a dorostenky ze všech krajů měli příležitost změřit své síly v soutěži talentované mládeže o Pohár ÚV ČSTV. Koncem září končí soutěž mládeže o neaktivnější kolektiv mládeže, soutěžící o čestný titul Vzorný.

Všechny tyto akce přinesly mnoho cenných zkušeností, které je třeba využít již v nové sezóně 1985—86 k dalšímu masovému rozvoji lyžování a zlepšení činnosti na všech úsecích.

Čo nového vo FIS?

Volbami nového predsedníctva FIS v sobotu dňa 1. júna 1985 skončil sa v metropole kanadskej provincie British Columbia vo Vancouveri 35. kongres Medzinárodnej lyžiarskej federácie — FIS. Hlavnou úlohou tohoto tzv. „štátotárneho“ kongresu bolo schváliť nové stanovy FIS, ktoré vo svojej pôvodnej podobe boli vypracované ešte v roku 1924, keď bola založená FIS.

Ich návrh pripravila odborná pracovná skupina, v ktorej bol predseda a generálny tajomník FIS, tri členovia predsedníctva FIS (medzi nimi i dopodopísaný) a švajčiarsky právnik, odborník na stanovy medzinárodných športových federácií. Hoci pracovná skupina prerokovala veľa pripomienok, ktoré došli zo strany národných lyžiarskych zväzov, bola napriek tomu predložená zásadná pripomienka delegáciou Veľkej Británie a to, aby nebol akceptovaný pôvodný návrh predsedníctva FIS, že toto a nie kongres FIS by schvalovalo zásadné zmeny technických pravidiel v období medzi kongresmi. Predsedníctvo vychádzalo z toho, že život nutne priniesie zmeny a pretože ďalší kongres sa bude konať až v roku 1988, bola by dlhá doba na zavedenie a či uplatnenie nových pravidiel. Akceptovaním návrhu Veľkej Británie sa môže stať, že napr. k otázke zavedenia Siitonenovho kroku bude potrebné zvolať mimoriadny kongres. Taktó boli nové stanovy prijaté jednomyselne.

Je pochopiteľné, že veľa „vzruchu“ a diskusie vzniklo okolo **Siitonenovho kroku**, ktorý sa už ďalej bude nazývať oficiálne ako Skating step — Schlitschuhschritt — Pas de patinage a po našom korčuľarsky krok resp. bruslení. O prvých názoroch, predsedníctvom FIS menovanej odbornej pracovnej skupiny Bežeckej komisie (BK) FIS, ktorá rokovala 13.—14. apríla 1985 v Zürichu, som informoval v článku júnového čísla Lyžařství.

Na tento nový lyžiarsky štýl vládnú naďalej ako v predsedníctve FIS, tak aj odborných orgánoch FIS a v národných zväzoch, rozdielne názory. A tak ako sa vyjadril predseda Bežeckej komisie FIS a vedúci pracovnej skupiny Nor Ivar Formo, pracovnej skupine nezostalo nič iné ako prijať nižšie citovaný politicko-sportový kompromis pre sezónu 1985—86.

Prv ako bude dosiahnuté konečné rozhodnutie o budúcnosti behu na lyžiach, Bežecká komisia FIS navrhuje prijatie týchto opatrení pre sezónu 1985—86:

A. Pravidla o bežeckej výstroji a výzbroji majú zostať tie isté ako v roku 1984—85, s výnimkou, že budú vypracované detailné pravidlá pre lyžiarske palice.

B. Bežecké preteky Svetového pohára a Majstrovstvá sveta juniorov (individuálne i štafety) majú by sa zpravidla uskutočniť na 50 % v klasickom štýle a na 50 % voľnou technikou, rozdelením počas sezóny.

C. Rozhodnutie o ostatných medzinárodných pretekoch uskutočnia ná-

rodné lyžiarske zväzy a BK FIS odporúča, aby národné zväzy postupovali obdobne podľa tejto línie.

D. Podobne u diaľkových lyžiarskych behov BK FIS odporúča, aby tieto boli organizované klasickou technikou. Národný lyžiarsky zväz a organizátor preteku môžu, ak sú podmienky rovnaké pre všetkých, povoliť beh voľnou technikou.

E. Preteky uvedené vyššie pod bodmi B a D majú byť uvedené v kalendári FIS s označením techniky akou sa pobežia.

F. BK FIS upozorňuje naliehavo na fakt, že lyžovanie na kolečkových lyžiach na verejných komunikáciách môže byť nebezpečné a národné lyžiarske zväzy sú zodpovedné za vypracovanie smerníc na zamedzenie nehod.

Po získaní skúseností v sezóne 1985 až 1986 predložil Bežecká komisia FIS v apríli 1986 predsedníctvu FIS návrh ako majú byť organizované Majstrovstvá sveta v roku 1987 a Zimné olympijské hry 1988.

Definitívne bol uzavretý na kongrese tiež prípad Girardelli, ktorý je lyžiarskej verejnosti dostatočne známy. Aby sa nemohol opakovať, bola prijatá táto doplnená formulácia pravidla 045 — pre organizovanie majstrovstiev sveta:

„Aby pretekár mohol štartovať na MS musí byť občanom zeme, ktorá ho prihlásila, čo musí **preukázať platným pasom**. Toto pravidlo platí od 1. 6. 1985. Tí pretekári, ktorí boli oprávnení štartovať na MS 1985 podľa doterajších pravidiel, sa posudzujú podľa týchto.“

Do FIS bolo definitívne zaradené **lyžovanie na tráve**. Medzinárodná federácia lyžovanie na tráve, s ktorou FIS na základe rozhodnutia 33. kongresu v Tenerife uzko spolupracovala, požiadala ústami svojho predsedu o prijatie do FIS ako samostatná subkomisia Komisie alpského lyžovania. Hlavný dôvod je, že v národných zväzoch je táto disciplína zaradená u nich. Predsedníctvo FIS a neskoršie kongres FIS schválil prijatie s tým, že FIS zabezpečí vytlačenie pravidiel a bodov a správy o činnosti sa budú uverejňovať v osobitnej rubrike FIS-Bulletínu. O tom či bude komisia disponovať s kalendárnymi poplatkami alebo bude mať samostatný rozpočet sa rozhodne neskoršie.

Veľa času venovalo predsedníctvo FIS **menovaniu komisií a subkomisií**, a to v intenciách jednak zníženia ich počtu, ale aj ich členov. Sám som vy-

stúpil ale proti zrušeniu ženskej bežeckej a zjazdovej komisie, ktoré navrhovalo Norsko. Moju argumentáciu podporili všetci členovia predsedníctva FIS a tak návrh Norska zostal osamotený. Snahou predsedu FIS bolo redukovať počet členov komisie na 7—9 členov a subkomisií na peť. Nie vždy sa to podarilo a ukázalo sa tiež, že bola značná opozícia zo strany malých lyžiarskych zväzov. U Bežeckej komisie FIS došlo k zrušeniu 2 subkomisií a u Skokanskej komisie o 4 subkomisie.

Sobota 1. júna 1985 bola **volebným dňom**. Prirodzene najviac pozornosti priťahovali voľby miest, kde budú usporiadané Majstrovstvá sveta v roku 1989. U klasických po druhom kole zvíťazilo Lahti. Pre zaujímavosť v I. kole dopadlo hlasovanie takto: Lahti 37, Val di Fiemme 24, Autrans 12, Thunder Bay 5 (škrtal sa). V druhom kole obdržalo Lahti nadpolovičnú väčšinu 42 hlasov (nadpolovičná väčšina bola 41 hlasov), Val di Fiemme 30 a Autrans 3.

O usporiadaní zjazdových disciplín sa rozhodlo už v I. kole, keď americký Vail dostal 45 hlasov, Jasná 18 a Kranjská Gora 17. Škoda, že nedošlo k II. kole, bolo by bývalo zaujímavéjšie, pretože po dohode s Jugoslávií by bola Jasná dostala 15 hlasov (Jugoslávie je členom OPA — združenie alpských zemí) a alpské zeme boli v I. kole „povinné“ hlasovať za Jugosláviu.

O usporiadanie kongresu FIS v roku 1990 (kongres v roku 1988 sa bude konať v Istanbuli) sa uchádzalo 6 miest. V III. kole zvíťazilo švajčiarske kongresové mesto Montreux 49 hlasov, Tel Aviv 16, Varna 15 (v prvom kole vypadly Beograd a Nicosia, ve druhom Stockholm).

Bez hlasovania bolo rozhodnuté na návrh KOP, že usporiadateľom MS v letoch 1986 bude Kulm-Mittendorf a usporiadateľom I. MS v akrobatickom lyžovaní Tignes vo Francúzsku.

MSJ klasické prideliť P-FIS takto: 1986 Lake Placid (USA) 10.—15. 2. 1986, 1987 Asiago (It.), 1988 Saalfelden (Rak.), MSJ zjazdové 1986 Bad Kleinkirchheim (Rak.) 17.—23. 2. 1986, 1987 Sälen/Hemsedal (Švéd./Nor.), 1988 Madonna di Campiglio (It.).

Poslednými voľbami boli voľby členov predsedníctva FIS. Predseda a štyria vicepredsedovia boli zvolení akklamáciou. K voľbe ostatných 12 členov predsedníctva FIS pribudli dva nové návrhy. Rakúsko odvolalo prof. F. Rössnera a miesto neho bol zvolený predseda Rakúskeho lyžiarskeho zväzu A. Koller a ako druhý P. Rosenker (Arg.) Voľbami bol program kongresu skončený.

V ďalšom článku budem informovať o „technických“ otázkach a problémoch, o ktorých sa na kongrese resp. v predsedníctve FIS rokovalo.

JÁN MRÁZ
člen predsedníctva FIS

Běžecká bilance

V posledních dvou číslech Lyžařství jsme analyzovali výsledky sjezdařů, sjezdařek, skokanů a sruženářů dosažené v uplynulé sezóně, ve snaze získat relativně spolehlivý obraz o současné úrovni sjezdových disciplín, skoku a závodu sruženého. Tentokrát se chceme věnovat se stejným zaměřením běhu. Běžci a běžkyně absolvovali náročnou sezónu s mistrovstvím světa v Seefeldu a celosezónní soutěží o Světový pohár (SP) se čtrnácti závody pro muže (9 jednotlivců, 5 štafet) a patnácti závody pro ženy (10/5). Na počátku závodního období nebyli ani běžci a běžkyně ušetřeni komplikací vyvolaných nepřízní počasí. Přesto ale se podařilo uspořádat všechny závody, zařazené do programu SP, v plánovaných termínech a s výjimkou dvou i v místech, předvídaných kalendářem FIS. Celá sezóna byla ve znamení nové techniky běhu — jednostranného bruslení (Siitonenův krok). Jednostranné bruslení, o kterém se dvě sezóny živě diskutovalo, je revolučním procesem v technice běhu, ve kterém FIS neměla a dosud nemá jasno. Zpočátku novou techniku odmítala, později váhala a na kongrese ve Vancouveru se rozhodla další rok experimentovat. Kompetentní informací o rozhodnutí kongresu podává v tomto čísle Lyžařství jeho přímý účastník, člen předsednictva FIS Ján Mráz. Váhavý postoj federace vyvolal na mnoha závodech sezóny četné bojůvky mezi závodníky a trenéry na straně jedné, pořadateli a technickými delegáty na straně druhé. Na ně ještě krátce poukážeme. Naším cílem však je zbilancovat úspěchy případně neúspěchy běžců a

běžkyň a poukázat na současnou světovou úroveň běhu.

Co ukázalo MS 1985 a SP 1985?

MS 1985

Jen jedenáct měsíců po Sarajevu nastoupili lyžaři, mezi nimi také běžci a běžkyně, k novému vrcholnému měření sil v Seefeldu. Tam bylo ve dnech 18.—27. 1. 1985 vyhlášeno osm mistrů/mistryň světa v běhu. Prosincové závody napovídaly, že na MS dojde k velkým změnám ve světové špičce. Co bylo prognózováno? Nejlepší šance byly přisuzovány Norům v čele se dvěma vynikajícími běžci Ove Aunlim a Pal Gunnar Mikkelsplassem. S výjimkou štafety žen ve Val di Sole, vyhráli Norové před MS vše, co se vyhrát dalo. Švédové spoléhali na Gunde Svana a Thomase Wassberga, který toužil po třetím zlatu v sérii. Finové, nejmúspěšnější družstvo v Sarajevu, počítali s Harri Kirvesniemim, Aki Karvonem a Kari Härkönenem. Nejasno bylo kolem sovětských běžců, kteří při účasti v jediném závodě SP před MS v Davosu nepřesvědčili ani na třicítce ani ve štafetě. Jiná byla situace u sovětských běžkyň. Ve Val di Sole se obě sovětské štafety umístily na 2. a 3. místě za Finkami a před Norkami, v Davosu na 2. místě je od vítězné štafety dělilo 6,1 s. Od Norek se očekávalo, že se budou chtít rehabilitovat po neúspěších v Sarajevu. Finové spoléhali na M. L. Kirvesniemiiovou-Hämäläinenovou, trojnásobnou olympijskou vítězku ze Sarajeva, i když ve Val di Sole a v Davosu nijak nezazářila.

Do jiné kapitoly je nutno zařadit tendence FIS zbrzdít používání nové techniky běhu. Až do příjezdu závodníků do Seefeldu bylo kolportováno mnoho spekulací o používání či zákazu používání nové běžecké techniky a bylo nutno, hned na prvé schůzi s vedoucími družstev (15. 1. 1985), objasnit situaci. Protože předsednictvo FIS, ani běžecká komise, v tomto směru nevydaly závazný pokyn, rozhodl se TD Gerhard Grimmer (NDR) k hlasování. To vyznělo 1 hlasem ve prospěch bruslení, rozhodl hlas zástupce Austrálie, která je v klasice takměř neznáma. Jednotlivé závody pak proběhly bez zábran a prakticky se staly prvním „MS bruslení na lyžích“. Zopakujme si průběh jednotlivých závodů a výsledky:

Muži — 15 km: 1. Kari Härkönen (Fin.), 2. Thomas Wassberg (Švéd.), 3. Maurilio de Zolt. 4. Giorgio Vanzetta (oba It.), 5. Gunde Svan (Švéd.), 6. Harri Kirvesniemi (Fin.). — 21. Petr Lisičan.

Nový mistr světa, dosud držitel jedině bronzové medaile (MS 1982, štafeta), získal pro Finsko po 21 letech (ZOH 1964, E. Mäntyranta) znovu zlatu v lyžařském sprintu: poslední zlatu v hladkém běhu získalo Finsko 1970 (MS 1970, Vysoké Tatry, K. Oikarainen 50 km). Závod byl velkým zklamáním pro Juha Mietu, který skončil na 52. místě se zpožděním 5½ min. za vítězem. Byl první obětí nové techniky běhu, hned po závodě se vzdal zařazení do štafety. Spokojen nebyl ani Švéd G. Svan (5.), vítěz na této trati v Sarajevu, ani sovětský běžec N. Zimiatov (8.), olympijský vítěz 1984 (30 km). Velice překvapili italsí běžci (3., 4., 15. a 17.). De Zoltova bronzová medaile byla 7. medailí, kterou italský běžec získal na MS nebo ZOH a první medailí od r. 1968 (Franco Nones, olympijské zlatu 30 km). Hned se vyrojily pověsti o „krevním doping“u. O Italech však je známo, že v posledních letech dosáhli výrazné úspěchy v řadě sportů, naob. v atletice, veslování, judu a v moderním pětiboji. Za těmito úspěchy stojí týmy vědeckých pracovníků a velkorysá podpora NOV (CONI), který díky fotbalové sazce disponuje finančními prostředky.

30 km: 1. Gunde Svan (Švéd.), 2. Ove Aunli (Nor.), 3. Harri Kirvesniemi (Fin.), 4. Thomas Wassberg (Švéd.), 5. Kari Härkönen. 6. Aki Karvonen (oba Fin.). — 26. Miloš Bečvář, 36. Milan Blaško, 45. Petr Lisičan.

V nerychlejší třicítce všech dob, o 10 s rychlejší než prosincový triumf O. Aunliho z Davosu, rozhodly poslední kilometry o titulu a medailích. Svan a Aunli se v závěru doslova katabaultovali do čela závodu a odsunuli Kirvesniemiho na 3. místo. Zvítězil Svan v 25 s předstihu před Aunlim. Obrovskou šíří výkonnostní špičky demonstruje prvních 16 závodníků, umístivších se v rozdělení 3 min. Švýcaři (8., 10., 19.) se v absolutní špičce neudrželi, zaběhli však výborně, právě tak jako Italové. Olympijský vítěz na tuto trať ze Sarajeva Nikolaj Zimiatov skončil až na 17. místě. Z 82 startujících jen 15 použilo klasické vosky. Při rozdělené výsledkové

Švéd Gunde Svan dokonale ovládal bruslení a byl nejmúspěšnějším běžcem uplynulé sezóny (Foto archiv)

listině by se sovětský běžec Vladimír Smirnov na 24. místě stal mistrem světa běžců s konvenční přípravou lyží. Sovětští reprezentanti zřejmě ještě nezládli novou techniku, jejich nejúspěšnější běžec v závodě Alexandr Bařuk skončil na 14. místě.

50 km: 1. Gunde Svan (Švéd.), 2. Maurizio de Zolt (It.), 3. Ove Aunli (Nor.), 4. Kari Härkönen (Fin.), 5. Miloš Bečvář, 6. Torgny Mogren (Švéd.). — 15. Petr Lisičan, 16. Pavel Benc.

Gunde Svan potvrdil svou pověst nejlepšího běžce světa. Po úspěších v Sarajevu (2 zlaté, 1 stříbrná, 1 bronzová) stal se nejúspěšnějším běžcem i v Seefeldu. Ital de Zolt (2.) uzavřel sérii úspěchů italských běžců, kteří na MS 1985 postoupili do světové špičky. Nejúspěšnější sovětský běžec Vladimír Sachnov vedl v prvních 25 km těsně před Svanem a de Zoltem, v druhé půli tratě však nevydržel ostré tempo, které jeho soupeři nasadili. Velkého úspěchu umístěním na 5. pozici s časovým odstupem 2:43,6 min. za vítězem dosáhl M. Bečvář.

Štafeta 4X10 km: 1. Norsko, 2. Itálie, 3. Švédsko, 4. Finsko, 5. Švýcarsko, 6. SSSR, 7. Rakousko, 8. ČSSR.

Velkým překvapením celého šampionátu bylo druhé místo italské štafety jen 6,5 s za vítěznou štafetou Norů. O 12,9 s pomalejší než Italové byli Švédové a o dalších 24 s štafeta Finů; mezi 1. a 4. místem je časové rozpětí 40,8 s, což představuje neobvyklou vyrovnanost světové běžecké špičky. Osmé místo čs. štafety (—4:07,0 min.) odpovídá současné výkonnosti úrovní našich běžců a je možno ji označit za úspěch.

Ženy — 5 km: 1. Anette Boeová (Nor.), 2. Marja-Liisa Kirvesniemiová (Fin.), 3. Grete Ingeborg Nykkelmoová, 4. Berit Aunliová, 5. Anne Jahrenová (všechny Nor.), 6. Viera Klimková. — 13. Alžběta Havrančíková, 29. Dagmar Švubová, 32. Blanka Paulů.

V běžeckém sprintu zopakovaly běžkyňe výsledek závodu na 10 km, který se konal 2 dny předtím, medaile byly rozděleny mezi stejné běžkyňe a ve stejném pořadí; 8 nejlepších závodnic z 10 km běhu se zařadilo na přední místa také v závodě na 5 kilometrů. Vynikající pořadí obsadila V. Klimková, která se 6. místem zařadila mezi Seveřanky před Norku B. Pettersenovou (7.) a sovětskou běžkyňi R. Smetaninovou (8.).

10 km: 1. Anette Boeová (Nor.), 2. Marja-Liisa Kirvesniemiová (Fin.), 3. Grete I. Nykkelmoová (Nor.), 4. Raisa Smetaninová (SSSR), 5. Anne Jahrenová, 6. Berit Aunliová (obě Nor.). — 9. Viera Klimková, 21. Alžběta Havrančíková, 25. Dagmar Švubová, 27. Gabriela Svobodová.

Vítězku A. Boeovou a M. L. Kirvesniemiou na 2. místě dělil minimální časový rozdíl 1,4 s; je pravděpodobné, že velmi obtížné předběhání pěti závodnic na posledním velkém stoupání připravilo Finku o zlato. A. Boeová, o které je známo, že v tréninku a ve volbě materiálu jde svou vlastní

Vítězka Světového poháru 1985 běžkyň a nejúspěšnější závodnice MS v Seefeldu Norka Anette Boeová v rozhovoru s novináři po svém vítězství v Novém Městě na Moravě (závod SP na 5 km) (Foto J. Trousil)

cestou, získala do MS 1985 jediný mistrovský titul (1982, štafeta) a v Sarajevu nebyla ani nasazena. Zlatá medaile v závodě na 10 km v Seefeldu byla jejím prvním zlatem v hladkém běhu. Umístění R. Smetaninové (4.) a dalších tří běžkyň ze sovětského družstva do 12. místa napovídalo, že štafetový závod se stane záležitostí sovětských a norských běžkyň. Výborné 9. místo dobře bruslící V. Klimkové bylo prvním velkým úspěchem naší mladé závodnice.

20 km: 1. Grete I. Nykkelmoová, 2. Brit Pettersenová, 3. Anette Boeová, 4. Berit Aunliová (všechny Nor.), 5. Anřisa Romanovová (SSSR), 6. Maria Risbyová (Švéd.), 7. Raisa Smetaninová, 8. Lilija Vasilčenková, 9. Julia Stěpanovová (všechny SSSR), 10. Viera Klimková. — 16. Alžběta Havrančíková, 19. Blanka Paulů, 20. Dagmar Švubová.

V dosud nejrychlejším závodě na 20 km triumfovaly Norky, které obsadily prvá 4 místa v neuvěřitelně krátkém časovém rozpětí 46,7 s. Šlo o ostrý boj, ve kterém až do posledního kilometru nebylo jasno, v jakém pořadí doběhnou závodnice do cíle. G. I. Nykkelmoová běžela po celou dobu v čele závodu a zaslouženě zvítězila. K očekávanému náporu sovětských běžkyň na pozici Norek nedošlo, nejlépe se umístila A. Romanovová (5.). V. Klimková prokázala i v tomto závodě, že je t. č. naší nejlepší běžkyňi.

Štafeta 4X5 km: 1. SSSR, 2. Norsko, 3. NDR, 4. Finsko, 5. ČSSR (D. Švubová, A. Havrančíková, V. Klimková, G. Svobodová), 6. Švýcarsko.

Norky, velké favoritky závodu, zvítězily přesvědčivě ve všech hladkých bězích, nečekaně však podlely reprezentantkám SSSR ve štafetovém závodě časovým rozdílem 8,7 s. Prognozy na zlato a stříbro nevyšly, nesplnily se předpovědi ani pro další

místa. Nečekaný bronz štafety NDR byl velkým úspěchem běžkyň NDR. Úspěchem je i 5. místo čs. štafety (—30,2 s za Finkami); dobře běžící V. Klimková na třetím úseku posunula pořadí čs. štafety dokonce na 3. pozici, kterou udržet bylo nad síly G. Svobodové, běžící poslední úsek.

SP V BĚHU 1985

Ve srovnání s předchozími ročníky probíhaly závody SP 1985 odchylně, převážná většina běžců a běžkyň používala novou techniku běhu, a to z jednoduchého důvodu: běží se na čas a novou technikou se běží podstatně rychleji, nežli technikou klasickou. Váhavý postoj federace a běžecké komise FIS vytvářel na závodech časté konfliktní situace: na počátku sezóny v Davosu nastavil pořadatel do tratě prkna a zavěsil síť, aby v určitých úsecích zabránil bruslení. Nepochodil, po důrazném protestu trenérů a závodníků musel překážky odstranit; v závěru soutěže, na finálovém závodě na Holmenkollenu (15 km), bylo na dvou úsecích v délce 3,2 km zakázáno bruslit, více jak polovina družstev protestovala, ale neuspěla. FIS pohrozila sankcemi a družstva protesty stáhla; naproti tomu krátce před tím ve Falunu organizátor na protest závodníků překážky z tratě odstranil. Taková byla atmosféra, provázející závody SP v letošní sezóně.

Výsledky SP 1985

Jednotlivci — muži: 1. G. Svan (Švéd.) 152 bodů, 2. T. H. Holte (Nor.) 117, 3. O. Aunli (Nor.) a T. Wassberg (Švéd.) oba 114, 5. P. G. Mikkelsplass (Nor.) 100, 6. T. Mogren (Švéd.) 85, 7. K. Härkönen (Fin.) 73, 8. G. Guidon (Švýc.) 71, 9. H. Kirvesniemi (Fin.) 66, 10. G. Holte (Nor.) 65. — 25. L. Švanda 27, 30. P. Benc 21, 41. M. Beč-

vář 16. b. — **Ženy:** 1. A. Boeová 144 b., 2. G. I. Nykkelmoová 123, 3. B. Pettersenová 113, 4. B. Aunliová (všech-ny Nor.) 96, 5. E. Kratzerová (Švýc.) 93, 6. U. Noacková (NDR) a A. Romanovová (SSSR) obě 91, 8. M. Risbyová (Švéd.) a R. Smetaninová (SSSR) obě 85, 10. M. L. Kirvesniemiová (Fin.) 80. — 17. V. Klimková 42, 19. D. Švubová 40, 22. A. Havrančíková 39, 39. B. Paulů 12, 42. M. Jebavá 10 b.

Štafety — muži 4X10 km: 1. Švédsko 104 b., 2. Norsko 98, 3. Švýcarsko 84, 4. Itálie 76, 5. ČSSR 48, 6. Finsko a SSSR oba 38 b. — **Ženy 4X5 km:** 1. Norsko 114 b., 2. Finsko 70, 3. Švédsko 76, 4. NDR 72, 5. SSSR 66, 6. ČSSR 58 b.

Pohár národů — štafety muži, ženy: 1. Norsko 182 b., 2. Švédsko 156, 3. Švýcarsko 114, 4. Finsko 108, 5. SSSR 104, 6. ČSSR 92, 7. Itálie 78, 8. NDR 74, 9. USA 44, 10. Kanada 30 b.

ZÁVĚR

Časy kolem 1½ hod. na třicítce, nebo 2 hod. ve štafetě 4X10 km, byly dosud jakými normami. Revoluční změna v technice běhu vytváří zcela nové dimenze. Fantastický čas Ove Aunliho 1:18:34,2 v prvním závodě letošního SP (Davos, 30 km) odpovídá rychlosti 1 km za 2:37 min., neboli 22,91 km za 1 hodinu. Důvodů pro tuto výkonnost i a rychlostní explozi je více: zintenzivnění tréninku, vědecky usměrňovaná výživa a životospráva, neustálé zdokonalování výzbroje a výstroje atd. **Rozhodujícím faktorem však je nová, dynamická technika, umožňující podstatné zrychlení tempa. Proti kombinaci: paraifin plus jednostranné bruslení nemá klasický běh, pokud výkon běžce bude měřen časem, žádnou šanci.** K námitkám ze stran „estetů“ budiž řečeno, že revoluční procesy v technice se ve sportu vyskytovaly i v minulosti, vzpomeňme např. skoku do výšky. V polovině šedesátých let přišel Američan Fosbury se závodným stylem. Zpočátku zesměšňován a pokládán za blázna, se 1968 stal olympijským vítězem (Mexiko City). Fosburyho technika pak zdomácněla po celém světě.

V letošní sezóně dominovali bruslaři, kdo se nevyrovnal s novou technikou, nemohl uspět; uvedme kupříkladu legendárního Juha Mieto nebo naši Blanku Paulů. **V hladkých běžích obsadily vedoucí pozice dvě výrazné osobnosti: Švéd Gunde Svan a Norka Anette Boeová. Oba vítězové SP 1985 a nejspěšnější sportovci v Seefeldu, v neoficiální klasifikaci MS 1985 získali Svan 17 b., Boeová 19,25 b.** Následují: muži — Fin K. Härkönen (12,75 b.), Nor O. Aunli (10,75 b.), Ital de Zolt (10,25 b.), Švéd T. Wassberg (9 b.), Fin H. Kirvesniemi (5,75 b.), Ital G. Vanzetta (4,25 b.), M. Bečvář (2 b.), Fin A. Karvonen (1,75 b.) atd.; ženy — Norka G. I. Nykkelmoová (16,25 b.), Finka M. L. Kirvesniemiová (10,75 b.), Norky B. Aunliová (8,25 b.), A. Jahrenová (5,25 b.), B. Pettersenová (5 b.), sovětské závodnice R. Smetaninová (4,75 b.), A.

Romanovová (3,75 b.), čs. závodnice V. Klimková (1,75 b.) atd.

Nejsilnějšími družstvy disponovali Skandinávci v čele s Nory, kterým se vydařila rehabilitace po největší své porážce v dějinách ZOH, v Sarajevu. Je až neuvěřitelné jak je možno v krátké době 11 měsíců zaktivizovat tolik sil a docílit tak radikálního obratu. Byli nejspěšnějšími aktéry MS 1985, v neoficiální bodové klasifikaci zemí získali muži 16 b., ženy 54 b., celkem 70 b., což je zařadilo do čela tabulky. Také v PN štafet se radí na první místo se 182 body (m. 84/ž. 98). Druhé místo zaujalo Finsko, v Seefeldu bylo druhým nejspěšnějším družstvem (34 b.), v PN štafet se umístilo jako čtvrté. Švédsko s 30 b. figuruje na 3. místě klasifikace MS 85, v PN štafet se zařadilo na 2. místo. **Překvapivě dobře si vedli italská běž-**

ci, v klasifikaci MS se 17 body figurují na 4. pozici, ve štafetách SP mužů jsou rovněž 4. Také švýcarské družstvo mělo dobrou sezónu, uspělo především ve SP, v PN štafet obsadilo dokonce 3. příčku. Nepřesvědčily týmy SSSR, zejména muži, a družstva NDR.

Výsledky čs. družstev žen a mužů, především z MS, vyhodnotili trenéři J. Potměšil, Z. Ciller a B. Rázl. Svá hodnocení zveřejnili v Lyžařství; byla věcná, nepříkráslená a střídavá, ale pozitivní. Nám, lyžařským fanouškům nezobývá, než jim popřát, aby zvládli zodpovědné úkoly v přípravě svých svěřenců a svěřenců na příští světové měření sil 1987 a 1988.

Dr. OTTO. KULHÁNEK

člen mezinárodní komise VSL
ÚV ČSTV

Skúsenosti združenárov

Uplynulou sezónou 1984/85 sme otvorili nový OH cyklus cieľom ktorého je v pretekoch združených účasť na ZOH 1988 a zisk 1 bodu v súťaži družstiev. Na tejto štvorročnej ceste nás čaká plnenie postupných úloh, vyplývajúcich zo strednodobého plánu športovej prípravy. V tomto roku to boli MS v Seefelde, a v sezóne 1986—87 MS v Oberstdorfe.

Základným predpokladom úspešného vystúpenia na vrcholných svetových súťažiach je dokonalá znalosť tejto náročnej disciplíny — jej špecifik, schopnosť analyzovať a skúsenosti operatívne realizovať v organizácii a riadení tréningového procesu.

MS Seefeld

Prvou previerkou po ZOH v Sarajevu boli MS v Seefelde, kde výsledky a niektoré dielčie výkony boli lepšie ale naše ciele boli vyššie.

Skúsenosti z minulých rokov nám naznačovali, že práve v úvode sezóny, kedy sa aj netradične konali tohoročné MS, nie je naša výkonnosť najlepšia. Napriek tomu sa nám nepodarilo prípravu zabezpečiť tak, aby výkonnosť vrcholila na MS. Túto skutočnosť ovplyvnili aj niektoré objektívne faktory.

— Nedostatok snehu v úvode sezóny ovplyvnil kvalitu prípravy v ZSSR, ale aj po návrate do ČSSR.

— Najväčšou príčinou, ktorá narušila prípravu, bol zdravotný stav v družstve. Teda tohoročná skúsenosť bola podobná vlnajšej. Tatarský mal obmedzený tréning na prvom snehu, Kopal pre zdravotné ťažkosti neštartoval na Pohári priateľstva. Opetovne ako vlni Klimko dvakrát za sebou onemocnel. Po skúsenosti z uplynulej sezóny sme sa rozhodli pre dôsledné doliečenie. Na MS cestoval s jedným štartom, čo bolo málo.

Pri skokanských súťažiach sa prejavila prílišná nervozita u Tatarského a Repku, čo ovplyvnilo ich výkonnosť. Ďalej to boli nedostatky mechaniky odrazu, ktoré sú dlhodobejšieho charakteru. V bežeckej časti sme podali lepšie výkony — Repka. S novou technikou — Siitononov krok — mal ťažkosť Tatarský, a to kondičného, ale aj koordinačného charakteru.

Prínosom bola práca realizačného tímu, predovšetkým testovanie rých-

losti bežeckých lyží. Zabezpečenie tréningu videotechnikou bolo však nedostatočné. Jedno video pre celú výpravu bolo málo a naviac technické parametre nezodpovedajú moderným požiadavkám.

Význam súťaží o SP

Súťaž o Svetový pohár je iného charakteru ako MS alebo ZOH. Úspech v tejto náročnej súťaži si vyžaduje vyrovnanú výkonnosť počas celej sezóny. Pre nás majú súťaže o SP význam predovšetkým ako významné preteky na MS a ZOH. Oplyvňujú celú motivačnú sféru pretekára. Atmosféra pretekov napomáha strácať rešpekt zo súperov a rastie sebavedomie pretekárov. Toto sa potvrdilo u Klimka a Repku, ktorý postupne strácal rešpekt a ich výkonnosť počtom štartov rástla. Našli si svojich súperov medzi výkonnejšími pretekármi, čo tiež prispelo k ich pretekárskemu rastu. Tento poznatok by mal byť pre nás ponaučením pre ďalšie obdobie. Vytipovaní pretekári na MS a ZOH by mali prejsť náročnejšími súťažami SP, ktoré objektívne preveria ich pripravenosť. Združenári ZSSR, ktorí vždy patrili medzi favoritov v súťaži jednotlivcov i družstiev v tomto roku neabsolvovali ani jeden pretek pred MS, stratili kontakt so svetovou špičkou, čo sa prejavilo aj na výsledkoch v Seefelde, ale ani v domácich podmienkach na SP v Kavgolove sa nedokázali presadiť. Naopak je viac príkladov medzi jednotlivcami, ktorí boli výkonnosťou horší ako my, absolvovali celý seriál SP, kde pretekársky vyspeli a predstihli nás výkon-

nosou. Tým však nechceme povedať, že len štarty vo SP sú zárukou lepšej výkonnosti, ale vystupujú ako jeden z významných faktorov.

V závere sezóny sme sa tiež dopustili taktickej chyby, ktorá by mohla mať v konečnom dôsledku významný ekonomický efekt. Po SP v Kavgolove, kde Repka a Klimko preukázali zlepšenú výkonnosť, získali 10. a 13. miestom body do SP a tím si vytvorili predpoklad pre umiestnenie v celkovom poradí do 20. miesta, čo by znamenalo ďalšie 2 platené miesta pre súťaže SP v následovnej sezóne. Nezúčastnili sme sa však SP v Lahti, čo nám chýbalo. Realnosť tejto možnosti potvrdil Klimko vo finále SP na Holmenkollene 7. miestom. V konečnom poradí mu chýbali len 2 body a Repkovi 10 bodov.

Súťaž družstiev

Zámerné sa venujem tejto súťaži osobitne, nakoľko práve súťaž trojčlenných družstiev nás zaujíma z pohľadu výkonnostných cieľov. Teda aj združenári majú súťaž, kde rozhoduje kolektívny výkon. Aj keď sa celkový výsledok skladá z individuálnych výkonov, predsa vystupujú do popredia niektoré nové momenty, ako je:

- zodpovednosť vo vzťahu k celému družstvu,
- nové taktické prvky počas súťaže,
- stratégia obsadenia jednotlivých úsekov, vyplývajúca z individuálnych schopností jednotlivých členov štafety (v posledných rokoch úspešne realizované Z. Cillerom),
- predvídavosť o taktických zámeroch súperov atď.

Súťaž družstiev si získala rýchlo popularitu aj medzi divákmi svojou dramatickosťou a prehladnosťou ako iné štafetové súťaže. Prejavilo sa to aj počtom štafiet. Na prvých MS v Rovaniemi súťažilo 8 družstiev, v Seefeldde to bolo už 11 štátov. Zvíťazila NSR pred Norskom a Finskom, tím ČSSR skončil osmý. Predpokladáme štart týchto družstiev na MS 1987 v Oberstdorfe, k 11 štafetám sa pripojí Švajčiarsko a Taliansko, ktorí intenzívne pracujú na doplnenie družstiev. Zisk 200 bodov za beh na 15 km sa všeobecne považuje za kvalitný bežecký výkon a s priemerným bodovým ziskom 190 bodov v skoku zabezpečuje umiestnenie v prvej desiatke. V behu sme udržali krok so svetovou špičkou, ale na druhej strane sa nemôžeme uspokojiť a spoliehať, že sa týmito výkonomi posunieme dopredu. Všetky družstvá pred nami majú minimálne rovnaké bežecké typy ako my. Ďalej si musíme uvedomiť, že štafetový beh je na 10 km a skúsenosti z tejto sezóny ukázali, že na tejto trati sa dokázali presadiť skokanské typy, teda aj relatívne slabší bežci. Z toho vyplýva, že nielen v skoku máme rezervy, ale ak chceme uspieť na MS v Oberstdorfe a ZOH 1988, našim cieľom musí byť zisk 210 bodov u našich pretekárov.

Ako už bolo spomínané, v súťaži družstiev ide o kolektívny výkon, a ak máme plniť náročné výkonnostné ciele, mal by byť na vrcholných svetových súťažiach náhradník, ako tomu je v iných kolektívnych športoch. MS trvajú 10 dní a súťaž družstiev býva v konci programu. V priebehu týchto

dní môže dôjsť k onemocneniu, zraneniu alebo zhoršeniu výkonnosti športovej formy. Toto je tiež jedna zo skúseností z MS, kde Tatranský po individuálnej súťaži neodviedol predpokladaný výkon v skoku a v súťaži družstiev stratil 2,5 minuty oproti očakávaniu. Nemali sme však možnosť náhrady.

Klasická metóda štartu minulosťou

Je skutočne obdivuhodné, ako rýchlo sa Gundersenova metóda ujala v športovej praxi. Nesporne má významný podiel na získaní popularity pretekov združených medzi lyžiarmi, ale i širokou športovou verejnosťou. V uplynulej sezóne sa všetky preteky SP vrátane MS v Seefeldde uskutočnili touto metódou, a to dokonca aj za nie najvhodnejších poveternostných podmienok. Táto skutočnosť pre nás postavila tiež niektoré nové momenty, ktoré je potrebné rešpektovať a urýchlene realizovať v príprave. Siitonenov krok, ako revolučný prvok v behu na lyžiach sa nevyhol ani pretekom združeným. Prvé preteky SP sa bežali klasickou metódou a postupne sa začalo korčuľovanie presadzovať. Zásadný obrat nastal na MS v Seefeldde. V tomto smere došlo pomerne rýchlo k názorovej zhode, nedošlo k žiadnemu obmedzeniu (zóny), dokonca na niektorých súťažiach bolo povolené korčuľovanie zo štartu až do cieľa. Podľa dostupných informácií nemalo veľa družstiev špeciálnu prípravu pre túto novú techniku behu. Významnými postavami v behu boli H. Weinbuch, G. Andersen a Glanzmann, dokázali sa teda rýchlo prispôbiť novému trendu. Za pozornosť stojí vysoká výkonnosť majstra sveta Weinbucha počas celej sezóny. Dokázal vyhrať beh na MS začiatkom januára, a taktiež vo finále SP koncom marca. Bežecké výkony našich naznačili, že sme zachytili nové tendencie.

Mostík P 90 aj v pretekoch združených

V posledných rokoch sa dosť často diskutovalo o pozdvihnutí záujmu o preteky združené. Pre zvýšenie atraktívnosti bolo predložených niekoľko návrhov, medzi iným aj tzv. rýchlostný pretek združený — t.j. skok na P 90 m a beh na 10 km. Že neostalo len pri diskusiách nám ukázala uplynulá sezóna. Finále SP na Holmenkollene sa uskutočnilo na veľkom mostíku. Bolo doporučené, aspoň jednu súťaž vo SP každoročne usporiadať týmto spôsobom. Teda opetovne nové tendencie vývoja, s ktorými musíme rátať a vzniknuté požiadavky urýchlene zaradiť do prípravy združenárov.

Skok bol našou najväčšou slabinou v uplynulej sezóne. Straty našich reprezentantov v SP sa pohybovali od 30 až 70 bodov za víťazom. Teda rezerva jednoznačná. Niektoré príčiny sme už analyzovali, urobili opatrenia, ale niektoré sú trvalejšieho charakteru, čo nasvedčujú skúsenosti z posledných rokov. V kategórii žiakov a neskoršie dorastencov dosahujeme dobré výsledky aj medzi skokanmi, to dokazujú medailové umiestnenia na P-ČSSR. Charakteristické pre toto obdobie je ctižiadost a túžba

Ján Klimko (ČH Štrbské Pleso) byl i v uplynulé sezóně nejúspěšnějším čs. sdruženářem a již popáté vybojoval titul mistra ČSSR (Foto J. Trousil)

o víťazstvo aj medzi skokanmi. Kde a prečo sa vytrácajú tieto vlastnosti v kategórii juniorov a mužov?

Do popredia vystupuje tiež otázka rozvoja kondičných a koordinačných schopností a ich možnosť vzájomného negatívneho ovplyvnenia, predovšetkým rýchlostne silových schopností a vytrvalosti, zvýšením objemových ukazateľov lokomočných cvičení. Toto je však špecifikum pretekov združených a musíme to riešiť individuálnym prístupom.

Zo stručného pohľadu na uplynulú sezónu vidno, že pretek združený vo svete zaznamenal značný kvantitatívny ale i kvalitatívny vzrast a naznačil mimoriadnu schopnosť presadzovať do praxe nové prvky, preto musíme s niektorými zataiť len diskutovanými otázkami vážne rátať a predvídať nové požiadavky. Najväčšia skúsenosť opakujúca sa z uplynulých sezón je, že zatiaľ sa nám nedarí vytvoriť taký model prípravy, aby vrcholná výkonnosť vyvrcholila na MS a ZOH.

Niektoré ukazovatele uplynulej sezóny ukazujú, že nenastala stagnácia výkonnosti, čo potvrdzujú výsledky do súťaží o SP:

- rozšíril sa počet našich reprezentantov, ktorí bodovali v SP (3),
- dokázali sme získať bodové umiestnenia aj na pretekoch v zahraničí, čo sa nám v uplynulom ročníku nepodarilo,
- získali sme zatiaľ najlepšie umiestnenie v SP — 7. miesto,
- získali sme o 14 b. viac ako v prvom ročníku SP.

V závere by som chcel uviesť slová predsedu Medzinárodnej lyžiarskej federácie FIS M. Hodlera, prednesené v záverečnom prejave na MS v Seefeldde: „Pretek združený sa opet narodil.“ Zaujímavý názor, pre ktorý dala uplynulá sezóna dosť podnetov.

VLADIMÍR SEIDL
tréner RD

Konference trenérů a metodiků

Ve dnech 17.—19. června se uskutečnila v Novém Městě na Moravě XXII. konference profesionálních trenérů a metodiků lyžování. Zúčastnilo se jí celkem 104 trenérů a metodiků (43 běžeckých, 6 skokanských, 23 sjezdových, 11 sruženářských, 5 metodiků a 16 přednášejících).

Konference měla prakticky dva hlavní úkoly:

1. Seznámit se podrobně s jednáním a závěry 35. kongresu FIS ve Vancouveru a uplatnit je v přístupu, metodice přípravy i závodění v našem lyžování.

2. Jednat o některých závažných metodických, materiálních i technických problémech jednotlivých disciplín.

Jednání probíhalo proto společně pouze v úvodní části, potom po jednotlivých disciplínách.

Úvodním tématem byla informace o kongresu FIS, kterou přednesl s. J. Mráz, člen předsednictva FIS. Přiblížil účastníkům atmosféru, průběh jednání i závěry kongresu. Informace byla vyslechnuta s velkou pozorností a byla vlastně východiskem pro jednání v další části konference. Závěry kongresu, zejména rozhodnutí o používání klasického i volného způsobu běhu (Siitonenova kroku) znamenají novou etapu ve vývoji běžeckých disciplín a nutnost této skutečnosti se podřídit. Zásadní jsou však i rozhodnutí o zúžení skokanských lyží (na 107 mm), rozšíření programu ve sjezdových disciplínách atd. Dále pak např. přijetí lyžování na trávě, některé doplňky o výstroji a výstroji apod.

Zcela zásadní význam měla přednáška a praktická ukázka zástupce fy Swix p. Björna Wirkeho, vedoucího pracovníka oddělení sjezdových vosků o přípravě skluznic a mazání vosků pro bruslení, sjíždění a skok na lyžích. Za pomoci překladatele J. Weisshäutela (rovněž servismana firmy) podrobně vysvětlil výrobu, druhy a úpravu skluznic. Tato část sdělení byla velmi důležitá pro pochopení dalších postupů úpravy skluznic kartáči, fibertextem, brusným papírem, drážkovači, dále pak nanášení vosků a jejich úpravu a dokončení. Tato přednáška doplněná diapozitivy byla zakončena praktickou ukázkou přípravy lyží a mazání.

Jednání konference probíhalo v odborných sekcích — běžci se zabývali především problematikou bruslení. Po úvodních sděleních Z. Cillera a B. Rázla, zabývajících se bruslením z hlediska pohledů odpovědných trenérů RD na základě zkušeností z letošní sezóny následoval výklad F. Vaverky o základních biomechanických charakteristikách Siitonenova kroku na základě rozboru nejlepších běžců na MS v Seefeldu. V dalších diskusích byla problematika doplněna (Henyach, Bartoš a další).

Velmi zajímavým sdělením byla informace o semináři FIS o běhu na lyžích v Bad Blankenburku — diagnostika, současný stav a vývoj (L. Jirků a B. Rázl). Bylo konstatováno, že se nadále nacházejí významné vztahy mezi úrovní maximální kyslíkové spotřeby ($VO_2 \max$) a úrovní sportovní výkonnosti v běhu na lyžích a že úroveň $VO_2 \max$ a její další rozvoj je rozhodující pro výkonnost v běhu na lyžích.

Byl zhlédnut amatérský film o MS v Seefeldu (P. Krejčí), dále informace o evidenci tréninkového zatížení v TSM prováděného na VSL ČÚV ČSTV (J. Jurečka). Na závěr byly rozděleny celostátní soutěže na klasické a volné a dáno doporučení národním svazům.

Ve skokanské sekci k nejzajímavějším bodům jednání patřil rozbor tréninkového zatížení a stability (nestability) výkonnosti P. Ploce v letošní sezóně (F. Vaverka), dále zhodnocení přípravy a výsledků našich skokanů (D. Motějek), již uvedené příprava a mazání lyží (B. Wirke), informace o evidenci tréninku skokanů a diskuse o metodice přípravy a závodění na užších lyžích. Dále pak dopracování Základních programových materiálů ve skoku na lyžích.

Ve sjezdových disciplínách bylo těžiště jednání v oblasti techniky a metodiky tréninkového procesu. Trenéři P. Štastný a J. Vlček provedli hodnocení členů RD a RDJ z hlediska předcházejícího podílu práce SVS a SVS-M pro rozvoj techniky a pohybových schopností. Biomechanické aspekty bezoporových situací ve sjezdových disciplínách analyzoval F. Vaverka, charakteristiky současné techniky sjíždění V. Podešva. Z oblasti zdravotního zabezpečení tréninkového procesu postizometrické relaxace u sjezdařů J. Skládaný a následky nevhodných tréninkových metod u mládeže H. Lukáčová. Psycholog J. Frgal provedl analýzu úspěšnosti a jejích kritérií. Zajímavý a pro trenéry potřebný byl výběr nejdůležitějších ustanovení z Mezinárodních lyžařských pravidel.

Trenéři závodu sruženého měli bohatý výběr téma jednak u běžců (sruženáři budou v příští sezóně bruslit) a

se skokany. Ve vlastním jednání se zaměřili na metodiku přípravy, zajištění materiálních podmínek a na návrh směrnic pro předávání sportovců mezi jednotlivými články vrcholového sportu. Jde o dlouhodobý problém odchodu po skokanské stránce nejlepších sruženářů ke skokanům.

ZÁVĚRY

— XXII. konference profesionálních trenérů a metodiků lyžování splnila vytyčené hlavní úkoly. Osvědčil se přechod na odborná jednání v jednotlivých disciplínách ve smyslu hlavních problémů disciplín. Směrovaná monotématicnost v širším pojetí bude zachována i na dalších trenérských konferencích. To platí i o informacích o výstroji a výstroji pro širší československou špičku.

— Nové poznatky uplatnit v lyžařském hnutí, ve skoku na lyžích dopracovat ZPM, v ostatních disciplínách připravit přepracované II. vydání — doplnit zejména kapitoly o technice pohybu a metodice přípravy (klasický běh a bruslení, nácvik sjezdu a tréninku v kloubových tyčích, atd.), dále o kontrole tělesné a funkční připravenosti, doplnit a inovovat testové baterie a metodiku funkčního a biochemického vyšetřování aj. (evidenci a vyhodnocování tréninku ap.).

— Rozpracovat koncepci rozvoje lyžování po jednotlivých disciplínách v ČSSR v plném rozsahu, tzn. po stránce kádrů, organizace, materiální, institucionální a pochopitelně i obsahové.

— Věnovat zásadní pozornost podmínkám a obsahu přípravy mládežnických kategorií, vstoupit do jednání s OSTM ČÚV a SÚV ČSTV. Zvláště řešit přípravu juniorských družstev jako zálohy naší reprezentace.

— Ovlivňovat a rozšiřovat výrobu lyžařského vybavení v ČSSR.

V časopise Lyžařství uveřejnit výtahy ze zásadních sdělení konference.

— XXIII. konference se bude konat ve dnech 16.—18. června 1986 s hlavním zaměřením na problematiku tréninku a techniku pohybu jednotlivých lyžařských disciplín.

Závěrem chceme ocenit přístup, kázeň a zájem velké většiny trenérů, musíme však vytknout i to, že někteří nevěnovali jednání plnou pozornost. Na příští konferenci budeme zadávat písemné úkoly proto, abychom zajistili větší aktivitu, důkladnější přípravu i kvalitnější průběh jednání.

JAROSLAV POTMĚŠIL a PAVEL ZELENKA

Prevence úrazovosti mládeže

S rostoucím zájmem o sjezdové lyžování se zvyšují i počty účastníků závodů dětí a mládeže. No rozdíl od kategorie dospělých, kde jak trenéři, tak sami závodníci jsou s provozem bezpečnostních vázání poměrně dobře seznámeni a kde existuje i dostupná literatura Bezpečnostní lyžařská vázání pro výkonnostní a vrcholový sport (číslo 1 Trenéra lyžování 1982), metodický dopis ČUV ČSTV Lyžařská výzbroj (2. díl Lyžařská vázání 1985), se u dětí a mládeže, zejména pokud úlohu trenéra i „servismana“ zastávají rodiče, setkáváme při výběru vhodného modelu vázání, jeho přípravě k tréninku a závodů a zejména nastavení vypinacích sil s řadou dohadů a nejasností. Na tyto otázky chceme reagovat tímto příspěvkem.

Základním požadavkem je, aby závodník podal výkon, ke kterému byl připravován. Pokud při jízdě upadne, což nelze při lyžování vyloučit, mělo by se to obejít bez zranění. Jestliže vázání při nebezpečném pádu nevypne, nastává nebezpečí tzv. „typického“ lyžařského úrazu (zlomenina bérce, poškození kolenního kloubu atp.). Vypne-li naopak vázání při jízdě a lyžař z toho důvodu upadne, mluvíme o tzv. předčasném vypnutí. Zranění související s předčasným vypnutím, a obecně všechna zranění, která ne-

něno bodem Z_R . Podrobné vysvětlení a zdůvodnění nalezne zájemce v literatuře [2], pro náš účel je podstatné si uvědomit, že závodníci podstupují obecně vyšší celkové riziko než běžní lyžaři (bod Z_R je v obrázku výše než bod Z_S), ale i zde platí, že riziko je nejnižší při optimálním nastavení vázání. Při nastavení nižším než Z_R vzniká možnost předčasného vypnutí, naopak při nastavení vyšším riskujeme, že se vázání při pádu neotevře.

Podstatně vyšší riziko závodníků vyplývá mimo jiné i z toho, že rych-

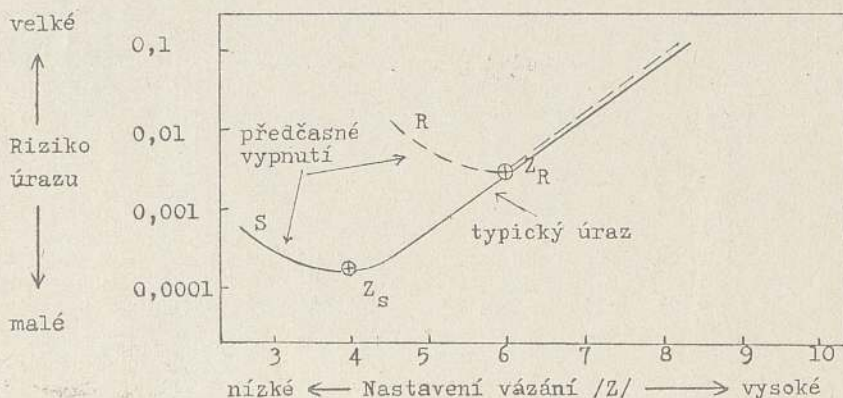
ale možnost zobecnit dlouholeté zkušenosti ze závodního sportu do jakéhosi návodu, který nám poslouží pro základní orientaci, A. Vogel v 11. čísle časopisu Ski 1984 publikoval tabulku, kterou v podobě upravené pro naše potřeby uvádíme.

V záhlaví tabulky je ve sloupci (1) věk závodníka, ve sloupcích (2) a (3) přibližná nastavení vázání podle IAS 80, které by odpovídalo pro závodníka uvedeného věku při volné jízdě na veřejně užívané trati (tedy nikoliv pro závod či závodní trénink). V našem obrázku je to nastavení odpovídající bodu Z_S . Ve sloupci (2) je údaj ve stupních nastavení, ve sloupci (3) je odpovídající vypinací síla v newtonech, číslo před lomítkem platí pro bezpečnostní špičku, za lomítkem pro bezpečnostní patu. Tyto údaje uvádíme, aby bylo možno provést kontrolu nastavení zkušebními přístroji, které u nás zpravidla ještě nejsou cejchovány ve stupních nastavení. Ve sloupci (4) je symbol disciplíny, pro kterou platí údaje v následujícím řádku. SL = slalom, OS = obří slalom, SJ = sjezd. Ve sloupci (5) je délka lyží v centimetrech, kterou by měl používat průměrně vyspělý závodník příslušného věku pro tu kterou disciplínu. Ve sloupcích (6) a (7) je pak doporučené nastavení pro závod nebo závodní trénink. Je to nastavení odpovídající bodu Z_R . Protože se liší pro špičku a patu vázání, je ve sloupci (6) údaj pro bezpečnostní špičku, ve sloupci (7) pro bezpečnostní patu. Číslo před lomítkem je údaj ve stupních nastavení, za lomítkem odpovídající hodnota v newtonech.

Údaje v tabulce jsou pouze orientační. Děti a mládež, které jsou pro příslušnou věkovou skupinu malé, lehké či jinak podprůměrné, by měly začínat s nižším závodním nastavením než uvádí tabulka (cca o jeden stupeň), velcí, těžcí nebo velmi razantně jezdící jedinci potřebují naopak nepatrně vyšší nastavení. Hodnoty ve sloupcích (6) a (7) platí pro chlapce, u dívek se doporučuje nastavovat o jeden stupeň méně (při základním nastavení nad 8 až o dva stupně méně).

Nastavení pro volnou jízdu doporučujeme podle IAS 80, tj. změřením průměru tibie a přičtením korekce pro lyžařsky vyspělé jedince (S). Postup je podrobně popsán v návodech k vázání nebo v [2].

Tabulka umožní těm, kteří mají s nastavováním vázání malé zkušenosti, přiblížit se správnému individuálnímu nastavení bez rizika předčasného vypnutí nebo naopak úrazu v důsledku nastavení příliš vysokých hodnot, což je dosud bohužel při mnohých závodech běžně používaná praxe. Znovu zdůrazňujeme, že nastavení podle sloupce (6) a (7) tabulky platí jen pro závod a závodní trénink. Používat toto nastavení při volné jízdě, kdy je průměrná rychlost menší a naopak nebezpečí kolize s jiným

vznikla působením lyže jako páky na dolní končetině, zahrnujeme pod označení „atypická“ lyžařská zranění.

Podívejme se nyní na obrázek. Představuje schematicky znázorněný průběh závislosti rizika úrazu na stupni nastavení bezpečnostního vázání. Je konstruován pro dvanáctiletého sportovně vyspělého lyžaře o průměru tibie 83 mm, kde výsledné nastavení pro běžné lyžování je $Z = 4$, tj. 150 N na špičce a 575 N na patě vázání. Při tomto nastavení, které je v obrázku znázorněno bodem Z_S , je pravděpodobnost úrazu nejnižší. Při vyšším nastavení roste riziko „atypického“ lyžařského úrazu jako důsledek předčasného vypnutí vázání. Křivka odpovídající tomuto způsobu lyžování je označena S.

Při závodech a závodním tréninku (tj. řízený trénink na uzavřené trati, v brankách, s lyžemi nabroušenými a namazanými jako pro závod, s plným fyzickým i psychickým nasazením sportovce) dosahuje se vysoké rychlosti jízdy, jejíž průměrná hodnota je vysoko nad průměrem dosahovaným při sportovním lyžování. Křivka odpovídající závodnímu způsobu lyžování je kreslena čárkováně a označena R. Minimální riziko pro závodníka je pak při podstatně vyšším nastavení vypinacích sil, které je v obrázku znázor-

lost pohybu závodníka jak při jízdě na trati, tak i při pádu (zejména rozdíl rychlosti na začátku a na konci pádu) se mění v poměrně značném rozmezí, což mechanická vázání nedokáže rozlišit. Jsme proto při nastavení vypinacích sil nuceni nastavovat buď s ohledem na průměrnou dosahovanou rychlost, nebo u zvláště obtížných tratí na rychlost maximální. Jako příklad nebezpečné situace si uveďme náhodný pád v lehké, pomalejší pasáži sjezdu nebo obřího slalomu, a to zejména ke konci pádu. Je proto nutné naučit závodníky již v dětském věku padat tak, aby ani v této nepříjemné situaci neztráceli kontrolu nad pohyby těla a nad lyžemi.

Nyní k vlastnímu nastavení vázání pro závod a závodní trénink. Nemáme bohužel možnost stanovit přesnou hodnotu individuálního nastavení z exaktně měřitelných údajů, protože zde spolupůsobí navíc proti rekreačnímu lyžování řada proměnných hodnot (např. charakter trati, stavba branky, stav jízdní dráhy a rozdílné schopnosti mladých závodníků na něj reagovat jako důsledek jejich větších či menších pohybových dovedností, délka lyží, jízdní vlastnosti lyží s přihlédnutím k dané trati atd.). Máme

lyžařem větší, je nepřiměřené a zbytečné riziko, kterému bychom neměli mladé závodníky vystavovat.

Příklad: chlapec 12 let, fyzicky i lyžařsky nadprůměrně vyspělý, nastavení pro slalom. Základní nastavení podle tabulky je 5 na špičce, 7 na patě. Podle tabulky korekci přičteme 0,5 k oběma hodnotám, takže výsledné nastavení je 5,5 na špičce a 7,5 na patě. Toto nastavení ověříme v tréninku a případně podle potřeby upravíme.

Dostáváme se k otázce výběru vhodného vázání pro závodění dětí a mládeže. Taková vázání musíme posuzovat především podle jejich dynamického chování, ale také podle přesnosti a reprodukovatelnosti nastavených hodnot vypínací síly. K dobrému dynamickému chování patří zejména schopnost pohlcovat bez vypnutí krátkodobé nárazy působící zejména v oblasti bezpečnostní špičky, dále vysoká vratná síla, která bleskově vystřelí botu vychýlenou při nárazu. Splnění těchto dvou požadavků je společně s nastavením optimální hodnoty vypínací síly nejbezpečnější ochranou před předčasným vypnutím. Dynamika vázání je dána konstrukcí, jako nejvhodnější se ukazuje čtyřkloubový systém. Ještě lepší vlastnosti má nová bezpečnostní špička Marker

TWINCAM 4, u které je oddělena funkce elasticity a funkce vypínání.

Přesnost a reprodukovatelnost hodnoty vypínací síly závisí jednak na konstrukci vázání, ale také na tření mezi botou, vázáním a kluznou podložkou, a dále, což je důležité pro výběr vázání, i na oblasti rozsahu vypínacích sil, ve které vázání provozujeme. Měření různých autorů — např. [4] — prokázalo, že současná vázání pracují nejspolehlivěji, jestliže požadovaná hodnota nastavení vypínací síly leží co nejlíže středu škály. V následujícím přehledu uvádíme pro orientaci věkové skupiny a vhodné modely vázání.

Spolehlivá funkce vázání je závislá i na správné montáži, seřízení funkčních prvků, na údržbě vázání a na předstartovní kontrole. Všechny tyto úkony jsou podrobně popsány v [1] nebo [2], takže není nutné je zde znovu popisovat.

Ing. JAN SEIDL

Použitá literatura: [1] Bezpečnostní lyžařská vázání pro výkonnostní a vrcholový sport — Trenér lyžování 1982 — č. 1, [2] Metodický dopis ČÚV ČSTV Lyžařská výzbroj — 2. díl Lyžařská vázání 1985, [3] Ski 1984 — č. 11, [4] Ski Magazin 1983 — č. 1.

Podmínky pro tělovýchovný proces

O zabezpečení podmínek pro realizaci tělovýchovného procesu v horských střediscích ČSTV z pohledu provozovatele a investora měl na posledním plenárním zasedání VSL ČÚV ČSTV zajímavý diskusní příspěvek ředitel sportovního areálu v Harrachově ing. Miloš Balabán. Vyjímáme z něho nejdůležitější poznatky.

Tělovýchovný proces všech tří druhů (sportovní závody — tréninky, kursy, školení — masové lyžování) probíhá většinou v našich horských střediscích. Tato střediska mají různé provozovatele, a to buď TZ, TJ nebo MNV, OPS a výrobní podniky. Každý z těchto provozovatelů má zcela odlišné podmínky pro provozování.

Horská střediska podle na ně kladených požadavků dělíme podle významu na mezinárodní, celostátní, oblastní a místní. Každé horské středisko musí splňovat svoji komplexnost a vybavením požadavky toho druhu tělovýchovného procesu, pro který je určeno. Nestáčí už jenom lyžařské tratě a vleky, můstky a běžecské tratě, ale na různém stupni podle významu a potřeb tělovýchovy a rekreace je třeba dobudovat:

1. ubytovací a stravovací kapacity (ne hotely I A),
2. sociální zařízení u vlastních středisek a po městě,
3. relaxační a rehabilitační zařízení,
4. služby veřejnosti jako Skiservis, úschovna zavazadel, půjčovna sportovních potřeb, veřejná lyžařská škola a další,
5. dokonalý informační systém včetně údajů o stavu tratí, jejich uzavěření, úpravě, pořádaných soutěžích, výšce sněhové pokrývky, rychlosti větru a eventuálním zákasu vycházení na hřeben,
6. středisko by mělo mít zajištěnu dopravu od záhybných parkovišť ke sportovním zařízením,
7. dostatek mechanizace na úpravu tratí,
8. ukazuje se jako nutné vybavit větší střediska systémem umělého zasněžování s rozvodem vody podle můstků a sjezdovek pro preparaci sněhu. S tím souvisí dokonalá úprava povrchu tratí a můstků.
9. pohyb lyžařů po středisku řešit lyžařskými cestami s vyloučením pohybu motorových vozidel a pěších,
10. hřiště a tělocvičnu pro možnost využití a tréninku v letních měsících a při nepříznivém počasí.

Je jasné, že veškerá tato zařízení není možno vybudovat naráz a že je nemůže financovat pouze provozovatel sportovních zařízení. Je nutno zapojit i ostatní partnery, kteří zajišťují ubytování a stravování v horách, například ROH, Interhotely, SSM, větší podnikové rekreace. Věříme, že připravovaná jednání s těmito partnery přinesou výsledky, které pomohou rozvoji lyžování. Je však nutné, aby každé středisko vědělo na co svými terénními podmínkami má, jakou může očekávat návštěvnost, jaké má lyžařské možnosti a tradice. To je třeba objektivně posoudit.

Věk	Nastavení pro volnou jízdu		Disciplína	Délka lyží	Závodní nastavení	
	Z _s	N _{sp} /N _{pata}			Špička Z _R /Newton	Pata Z _R /Newton
[1]	[2]	[3]	[4]	[5]	[6]	[7]
10—11	3	120/455	SL	150	4/149	6/806
			OS	160	4/149	6/806
12—13	4	149/576	SL	170	5/176	7/919
			OS	180	6/202	8/1031
14	5	176/692	SL	180	6/202—7/227	8/1031—9/1143
			OS	190	7/227—8/250	9/1143—10/1255
15	5 až 6	176/692	SL	190	7/227—8/250	9/1143—10/1255
			OS	200	8/250—9/273	9/1143—10/1255
16	6	202/806	SL	200	8/250—9/273	10/1255—11/1401
			OS	205	9/273—10/295	10/1255—11/1401
17—18	7	227/919	SL	205	10/295—11/325	11/1401—12/1551
			OS	210	12/354	13/1706—14/1864
			SJ	225	14/413	14/1864—16/2191

Tabulka korekcí k sloupci [6] a [7]	Chlapci			Dívky
	mladší	starší	mladší	
Podprůměrný	— 0,5	— 1	— 1,5	— 2
Průměrný	0	0	— 1	— 1 až — 2
Nadprůměrný	+ 0,5	+ 1	— 0,5	— 0,5 až — 1

10—11	Marker M 15 (M 26)	2 — 6 (2,5—8,5)
	Tyrolia 90 (190 D)	2 — 6 (2—8)
12—14	Marker MR	4 — 10
	Tyrolia 390 D	4 — 10
15—18	Marker MRR	8 — 15
	Tyrolia 390 RD	5 — 12

Využití lyžařského klouzadla

Hledání stále nových výukových postupů i vyučovacích pomůcek je podmínkou dalšího rozvoje metodiky výuky všech věkových skupin. Cvičitelé VLŠ TJ Sportovní areál ČSTV Klatovy na základě poznatků z tematického zájezdu do Rakouska sestrojili pro potřeby výuky dětí lyžařské klouzadlo.

Lyžařské klouzadlo je výuková pomůcka, použitelná při výuce dětí ve věku 3—5 let, případně 6—10 let. Jeho hlavní význam spočívá v poskytování opory žákům, kteří mají v úvodu výuky problémy s rovnováhou. Lyžařské klouzadlo můžeme využít:

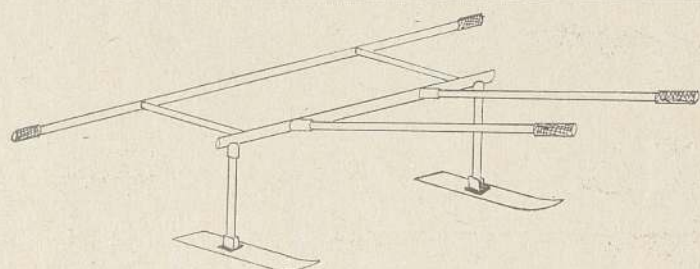
- první kroky na lyžích, chůze (žákům se rozjíždějí lyže, nejsou schopni se opírat o hole),
- přímý sjezd,
- bruslení, odšlapy,
- základy zatáčení.

Při všech uvedených cvičeních může být lyžařské klouzadlo v úvodu výuky cenným pomocníkem. Jeho přednost je v tom, že s ním pracujeme v pohybu, dynamicky (např. na rozdíl od výukové pomůcky cvičné zábradlí), že cvičitel při jízdě volí optimální stopu, rytmus.

Určité nebezpečí spočívá v tom, že cvičitel správně neodhadne dobu, potřebnou pro využívání této pomůcky. Příliš dlouhá doba používání nebo časté opakování jízdy s lyžařským klouzadlem může u dětí vést k pasivnímu „vožení“, k pomalému nebo žádnému rozvoji aktivní dynamické rovnováhy.

Na připojeném nákresu a fotografii nabízíme zájemcům z ostatních VLŠ možnost sestrojít pro potřeby výuky lyžařské klouzadlo pro vlastní žáky.

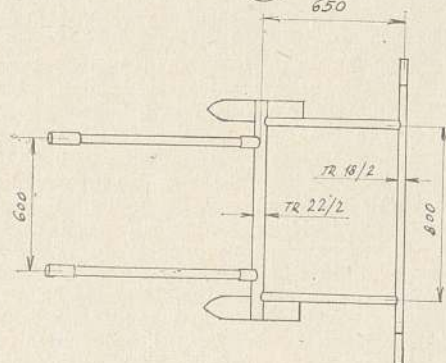
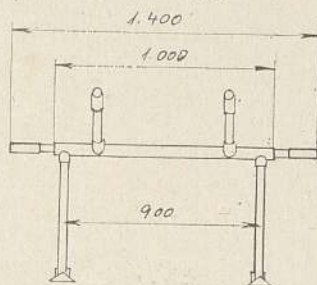
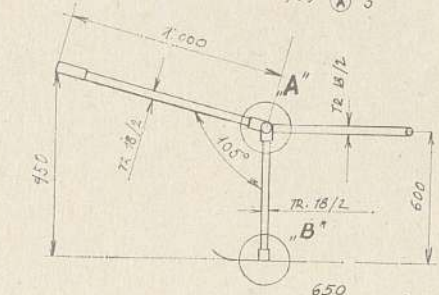
JOSEF TREML a LUBOŠ NOVOTNÝ

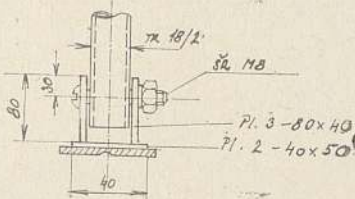
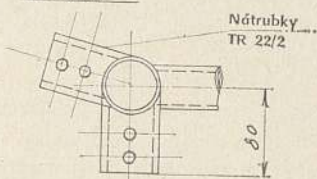
MAT.: TR 18/2 — 6 m
TR 22/2 — 1,4 m
CSN 425715 — 11353.1
Celková váha 7 kg

Konce trubek jsou označeny gumovými madly

SVARY Ⓐ 3

DET. "A"

 knihovnička

Lyžařské terény v ČSSR

Druhé vydání příručky, která je prvotním pokusem poskytnout široké veřejnosti informace o možnostech lyžování v ČSR. Publikace redakčního kolektivu, vydaná v nakladatelství Olympia, zachycuje údaje o sjezdových a běžeckých tratích, standardních turistických trasách, lyžařských vlecích, lanovkách apod. Jsou v ní popisovány nejen nejnavštěvovanější místa, ale i horské celky a střediska méně vyhledávaná a relativně klidná.

Publikace je doplněna řadou mapek a plánek, vyšla v edici A—Z na cesty a stojí brožovaná 22 Kčs. Můžete si ji zakoupit v prodejnách n. p. Kniha, v reprezentační prodejně Olympia, Hyberská 34, Praha 1 nebo si ji objednat v obchodním středisku nakladatelství Olympia, Klimentská 1, 115 88 Praha 1.

25 rokov vyučovania lyžovania

Lyžovanie bolo od vzniku vysokoškolského štúdia telesnej výchovy na Slovensku stredom záujmu vtedajších učiteľov. Skoro sa vymanilo z popisnosti i prakticismu a už prvé vysokoškolské učebné texty z lyžovania (M. Zálešák a kol.: Teória a metodika lyžovania, Bratislava 1957) obsahovali niektoré vedecké prístupy k riešeniu problematiky. Vznik Inštitútu telesnej výchovy a športu na Univerzite Komenského v Bratislave r. 1960 a neskoršie r. 1964 Fakulty telesnej výchovy a športu UK znamenal ďalší kvalitatívny medzník v tomto smere. Ustanovenie samostatnej Katedry turistiky a lyžovania tu umožnil väčšiu špecializáciu v činnosti na úseku formovania predmetu lyžovania.

Rozpracovávanie teórie a didaktiky lyžovania sa sústreďovalo u vtedajšieho vedúceho katedry doc. M. Zálešáka. Formovaniu a rozvíjaniu predmetu v počiatočných význačne prispeli základná metodologická orientácia na marxistickú filozofiu a najnovšie poznatky prírodných vied. Veľkým pomocníkom bola najmä sovietska odborná literatúra.

V priebehu ďalšieho obdobia sa úsek lyžovania postupne kádromu dobudoval. Roku 1964 prišiel E. Nemeszeghy, býv. čs. reprezentant v pretekoch združených. Jeho pričinením sa skvalitnilo vyučovanie behu a skoku na lyžiach. Roku 1968 rozšíril rady V. Hellebrandt, ktorý sa začal špecializovať na problematiku športovej prípravy v zjazdovom lyžovaní. Konečne roku 1974 prišiel J. Židek a zameriava sa na oblasť školského lyžovania.

Pedagogická a vedecko-výskumná činnosť na úseku lyžovania bola od začiatku úzko spojená s praxou. Katedra začala vychovávať kvalifikovaných absolventov telesnej výchovy v lyžovaní pre potreby školstva i ČSZTV.

Vyučovanie lyžovania je organizované formou lyžiarskych kurzov, kde si poslucháči osvoja techniku zjazdovania, behu, základy skoku a metodiku výučby lyžovania. študenti s hlbším záujmom si môžu vybrať lyžovanie ako zvolený šport. Tu vo forme seminárov, cvičení i ďalších kurzov hlbšie študujú problematiku lyžovania.

študenti trénerského smeru štúdia prostredníctvom prednášok, seminárov, cvičení a pretekárskej praxe na špecializácii detailne spoznávajú techniku, didaktiku, organizáciu a športový tréning v lyžovaní.

O veľkom záujme poslucháčov o lyžovanie na FTVŠ svedčí aj vypracovanie okolo 160 diplomových prác a viac ako 30 absolventov trénerov, so špecializáciou lyžovanie.

Mimo denného i diaľkového štúdia v spolupráci s Telovýchovnou školou SÚV ČSZTV na FTVŠ študujú formou trojročných cyklov tréneri 1. triedy (DŠT). V tomto školskom roku práve končí tretí cyklus so špecializáciou bežecké lyžovanie.

Kvalitu vzdelávacieho procesu v oblasti lyžovania najlepšie dokumentuje

podstatné zvýšenie úrovne lyžiarskeho výcviku na školách všetkých druhov. Mnohí absolventi FTVŠ, resp. DŠT pracujú ako uznávaní tréneri v lyžiarskom zväze ČSZTV (V. Kekeli, M. Medla, P. Molčan, P. Schlank, V. Seidl, M. Sochor, P. Škvaridlo, P. Štátný a ďalší).

Vedecká a publikačná činnosť členov katedry pomáhala objasňovať jedinečnosť i zákonitosti lyžovania v celej šírke problematiky. Roku 1962 napísal M. Zálešák na Slovensku prvú monografiu: Lyžovanie — technika a nácvik. Výskum bol zameraný na hlbšie poznanie pohybovej činnosti lyžiara. Katedra nepodľahla niektorým extrémnym názorom a riešila problémy techniky skúmaním. Aplikácia biomechaniky umožnila zaujať kvalifikované stanovisko k rozporným otázkam techniky zjazdového lyžovania a vytvoril vlastnú koncepciu vyučovania vzhľadom na prírodné podmienky Slovenska.

V ďalšom vývoji zásadne prispeli k rozpracovanosti predmetu teórie a didaktiky lyžovania výsledky vedecko-výskumných prác členov katedry. Boli to najmä čiastkové úlohy štátneho plánu výskumu „Závislosť rastu športovej výkonnosti v zjazdovom lyžovaní od rozvoja pohybových schopností mládeže“, „Rozvíjanie dynamickej rovnováhy v nácviku zjazdu na lyžiach“ a „Postavenie lyžovania v záujmovej aktivite občanov socialistickej spoločnosti“ a ďalšie.

Publikačnú aktivitu členov katedry najlepšie dokumentujú dve monografie; dve celoštátne učebnice lyžovania, ktoré vznikli v spolupráci s FTVS UK Praha; desiatky odborných publikácií, vysokoškolských učebných textov a metodických listov; i na dve stovky samostatných príspevkov vo vedeckých a odborných časopisoch.

Ku skvalitneniu odbornej a pedagogickej práce na úseku lyžovania významne prispela spolupráca s podobnými pracoviskami u nás i v zahraničí. Je potrebné spomenúť výmenu skúseností a spoločnú tvorbu názorných pomôcok (film, diapozitívy) s Inštitútom telesnej výchovy Univerzity v Halle (NDR). Študijné pobyty M. Zálešáka na Univerzite v Bruseli a v Ná-

rodnej škole lyžovania a horolezectva v Chamonix i V. Hellebrandta v St. Christoph — učebnom stredisku lyžovania Univerzity v Innsbrucku.

Styk so zahraničnými odbornými pracoviskami považuje katedra za dôležitý predpoklad ďalšieho zvyšovania úrovne pedagogickej a vedeckej práce. Jeho cieľom je získavanie nových poznatkov, overovanie výsledkov vlastnej pedagogickej i vedeckej práce, v neposlednom rade tiež medzinárodná autorita a uznanie činnosti katedry.

M. Zálešák pracuje v predsedníctve Interski, Medzinárodnej organizácie pre vyučovanie lyžovania. Okrem toho je dopisujúcim členom Zväzu výučby lyžovania v NSR a jeden z 30 spolupracujúcich odborníkov v teórii lyžovania pri PSIA (Professional ski instructors of America).

Učitelia katedry sa podieľali na príprave i zabezpečení programovej časti X. medzinárodného kongresu Interski r. 1975 vo Vysokých Tatrách. Ďalej zabezpečovali prípravu Medzinárodného seminára k otázkam terminológie lyžovania — Interterm r. 1979 v Bratislave a aktívne sa ho zúčastnili.

Nové poznatky a skúsenosti odovzdávajú všetci učitelia aj mimo rámec fakulty. Pravidelne pôsobia na školeniach a seminároch trénerov i cvičiteľov lyžovania prostredníctvom TŠ SÚV ČSZTV. Okrem toho pracujú na metodických postoch v orgánoch lyžiarskeho zväzu ČSZTV.

S Krátkym filmom, Učebnými pomôckami a Čs. televíziou sme spolupracovali na viacerých metodických i propagačných filmoch. Takto katedra významne prispela ku skvalitneniu a rozšíreniu najmä zjazdového lyžovania u širokej verejnosti.

V posledných rokoch sa činnosť katedry zamerala na prestavbu štúdia v teórii a didaktike lyžovania. Upresnili sme obsah a organizáciu trénerského a metodicko-organizačného smeru štúdia. Zvýšila sa starostlivosť o študentov výberového športu. V spolupráci s patronátnym lyžiarskym oddielom TJ Slávia UK sa upriamujeme na zlepšenie metodickej a trénerskej práce v mládežníckych družstvách.

V budúcnosti si želáme ešte prehĺbiť pedagogickú i vedeckú spoluprácu s FTVS UK Praha, aby sme spoločnými silami ešte kvalitnejšie prispeli k ďalšiemu rozvoju lyžovania.

PhDr. VLADIMÍR HELEBRANDT, CSc.

Má všechny zlaté

Co se ještě nepodařilo žádnému skokanovi dokázat Fin Matti Nykänen, který 17. července oslavil dvacáté-druhé narozeniny. Může se pochlubit pestrou sbírkou zlatých medailí ze všech nejvýznamnějších mezinárodních soutěží. Zahájil ji jako sedmnáctiletý vítězstvím na juniorském mistrovství světa 1981 v západoněmeckém Schonachu, které znamenalo jeho vstup mezi světovou skokanskou elitu.

O rok později na mistrovství světa seniorů v Oslo mu patřilo prvenství na velkém můstku na Holmenkollen. Zlatou olympijskou medaili ze soutěže na sedmdesátce si přivezl loni ze Sarajeva, jakož i stříbrnou ze závodu na devadesátce. K těmto cenným kovům loni připojil ještě další zlato ze světového šampionátu družstev ve švýcarském Engelbergu. Měl nejpětší zásluhu na úspěchu finského týmu, jehož dalšími členy byli Jari Puikkonen, Pentti Kokkonen a Markku Pusenius. Scházela mu již jen nejhodnotnější trofej z mistrovství světa v letech. Na tu zaútočil letos na MS v jugoslávské Planici a s mimořádným úspěchem. Ve všech osmi kolech šampionátu měl nejdelší lety, na nově upraveném mamutím můstku dvakrát překonal světový rekord výkonem 187 a 191 m a rozdílem 49 bodů se stal mistrem světa před Jensem Weissflogem (NDR). Další zlatou medaili získal letos společně s Puikkonenem, Kokkonenem a T. Ylipillim za vítězství družstev na MS v Seejeldu.

Zvláštní kapitolu tvoří úspěchy Nykänena ve Světovém poháru skokanů. V této náročné soutěži vybojoval prvenství dvakrát. Poprvé v sezóně 1982–83 a v uplynulém závodním období 1984–85 tento úspěch zopakoval. Vstoupil do ní v osmnácti letech v sezóně 1981–82 a obsadil velmi dobré čtvrté místo, když ve třech závodech zvítězil. V dalším ročníku soutěže ho již oslavovali jako vítěze s rekordním počtem 277 bodů, když v deseti závodech stál na nejvyšším stupni při rozdělení cen. V SP 1983–84 mu patřilo druhé místo a letos opět v soutěži zvítězil po vynikajícím závěru v obou finálových závodech na Štrbském Plese. Dvacet čtyři vítězství ve čtyřech ročnících Světového poháru, jichž se Nykänen zúčastnil, znamená prvenství v dosavadních šesti ročnících SP.

Ceskoslovenští příznivci lyžování měli příležitost sledovat vynikající výkony Matti Nykänena na 7. mistrovství světa 1983 v letech na lyžích v Harrachově, kde obsadil třetí místo za Klausem Ostwaldem (NDR) a čs. reprezentantem Pavlem Plocem, a letos o posledním březnovém víkendu v XX. ročníku Tatranského poháru na Štrbském Plese. Finálové závody Světového poháru skokanů byly ozdobou této tradiční mezinárodní soutěže v klasických disciplínách. Na Štrbském Plese Nykänen znovu dokázal, že dovede bojovat a náležitě se soustředit k závodu. Věděl, že musí zvítězit v prvním závodě na sedmdesátce, chce-li si uchovat naději na celkové vítězství v SP před dosud vedoucím Rakušanem Felderem. Jeho druhý skok 88,5 m byl nejdelší v soutěži 85 startujících a rozhodl o jeho vítězství. Podobná byla situace i na devadesátce. Nykänen již ve zkušebním kole překonal rekord můstku skokem 119 m a v rozhodujícím druhém kole skokem 115 m vzal naději všem jeho soupeřům na prvenství na velkém můstku a vybojoval SP rozdílem 26 bodů před Felderem.

Matti Nykänen se narodil 17. července 1963 v Jyväskylä, kde také žije a je členem klubu Jyväskylän Hiihtoseura. Skákat začal ve dvanácti letech a tuto lyžařskou disciplínu si velmi oblíbil. Využíval místního můstku osmdesátitisícového městečka a když mu bylo 14 roků poprvé překonal stometrovou hranici. Jako dorostenec začal také hrát hokej, ale brzy toho zanechal a věnoval se jen skoku, v němž dosahoval pozoruhodných výkonů. Může se pochlubit dokonalou technikou skoku a jistotou správného odrazu, přičemž dosahuje značných délek při menší nájezdové rychlosti než jeho nejpáznější konkurenti. Finský blondák nosící tmavé brýle je 176 cm vysoký a váží 59 kg, patří stejně jako Weissflog ke skokanům s nízkou tělesnou hmotností. V létě se věnuje windsurfingu a tenisu. Jeho trenérem je Matti Pulli.

Matti Nykänen dálkovou vysílačkou dostává pokyn od svého trenéra při finále SP skokanů na Štrbském Plese (Foto J. Trousil)

Matti Nykänen byl znám jako mlčenlivý a teprve v poslední sezóně se přece jen trochu rozhovořil. Po mistrovství světa v letech v Planici prohlásil: „Jsem spokojen, neboť nyní mám již všechny zlaté medaile. Za nejcennější pokládám tu olympijskou.“ V Planici se mezi lyžařskými experty a novináři hodně hovořilo o tom, zda bude překonána v blízké budoucnosti hranice 200 m. Zajímavý je názor Nykänena: „Na můstku v Planici se dá 200 metrů skočit. Smyslem letů na lyžích však není lámat rekordy a mne to nijak neláká překonat dvěstěmetrovou hranici. Bude to rizikový let a více než 185 m by se v Planici skákat nemělo. Věřím však, že se najdou skokani, kteří to budou chtít dokázat.“

Na Štrbském Plese při letošním finále Světového poháru byl Nykänen středem pozornosti 60 000 diváků, kteří přišli zhlédnout rozhodující boje na velkém můstku. Po svém úspěchu nestabilně dával autogramy a nemohl se dostat z obklopení příznivců skokanské disciplíny na stupně vítězů k rozdělení cen. V rozhovoru s novináři k uplynulé sezóně finský reprezentant připomenul: „Letošní závodní období nebylo pro mne lehkou záležitostí. Loni na podzim jsem se zranil na závodech na umělé hmotě v Lake Placidu, pozdě jsem začal trénovat a trvalo déle než jsem se dostal do dobré formy. Na MS v Seejeldu jsem nebyl se svými výsledky spokojen a teprve v závěru sezóny jsem získal potřebnou jistotu. Potvrdilo se to na světovém šampionátu v letech v Planici i v konečné fázi Světového poháru. Vyžadovalo to hodně fyzických sil.“

Dá se očekávat, že Nykänen promluví do bojů světové skokanské špičky i v nové sezóně, na MS 1987 v Oberstdorfu a ZOH 1988 v Calgary.

-tr-

● **SVĚTOVÝ POHÁR 1986 BĚŽCŮ** je v nové sezóně poněkud komplikovaná, neboť část závodů podle rozhodnutí běžecké komise FIS se poběží klasickým stylem a v druhé části je povoleno bruslení. Závody stanovené pro klasický styl jsou označeny+. Zahájení je 7.—8. prosince 1985 v kanadském středisku Labrador City 15 km+ a štafetami 4X10 km. Soutěž pokračuje 14. prosince v Giants Ridge [USA] závodem na 30 km. V novém roce 1986 je prvním závodem 30 km+ 12. ledna v La Bresse [Francie]. Potom v jugoslávské Bohinji 15.—16. ledna je na pořadu 15 km a štafety 4X10 km, 14.—16. února v Oberstdorfu [NSR] 50 km a 4X10 km+, 23. února v Leningradě [SSSR] 15 km+ 2. března v Lahti [Finsko] 15 km, 8. a 9. března ve švédském Falunu 30 km+ a štafety 4X10 km a soutěž bude zakončena 14.—16. března v Oslu na Holmenkollenu 50 km+ a štafetami 4X10 km.

● **SVĚTOVÝ POHÁR BĚŽKYŇ** v závodním období 1985—86 je organizován stejným způsobem jako soutěž mužů. Pět závodů jednotlivkyň a dvoje štafety se poběží klasickým stylem, čtyři jednotlivkyň a tři štafety s využitím bruslení. Soutěž začíná 7. prosince 1985 v Labrador City [Kanada] závodem na 5 km, pokračuje 14.—15. prosince v americkém Giants Ridge 10 km+ a štafetami 4X5 km, 11. ledna 1986 ve francouzském Les Saisies 10 km, 14. ledna v Klingenthalu [NDR] štafetami 4X5 km, 17. ledna v Novém Městě na Moravě závodem na 20 km, 14.—16. února v západoněmeckém Oberstdorfu 20 km+ a štafetami 4X5 km, 22. února v Leningradě 10 km+, 1.—3. března ve finském Lahti 5 km+ a štafetami 4X5 km+, 8. března ve Falunu [Švédsko] 30 km+ a končí v norském Oslu na Holmenkollenu 14.—16. března závodem na 10 km a štafetami 4X5 kilometrů+.

● **MISTROVSTVÍ SVĚTA 1986 JUNIORŮ** v klasických disciplínách se konají 11.—17. února v americkém olympijském zimním středisku Lake Placidu. V běhu bude uplatněn klasický styl i bruslení. Junioři poběží 10 km a štafety 4X10 km klasickým stylem a 30 km s využitím bruslení, juniorky 5 km a štafety 4X5 km klasicky a 15 km s bruslením.

● **KANADSKÝ LYŽÁŘSKÝ SVAZ** hledal pro novou sezónu trenéra skokanů a sruženářů. Projevil zájem také o angažování čs. trenéra. Pro skokany byl povolán jako trenér Rakušan Willy Pürstl.

● **SOFIA** je jedním z kandidátů na uspořádání ZOH 1992. Na katastru hlavního města se nachází většina olympijských zařízení, což je velkou výhodou. Bulhaři byli úspěšným organizátorem olympijského kongresu 1973 ve Varně, v lyžování získali cenné zkušenosti pořádáním závodů Světového poháru ve sjezdových disciplínách a v běhu, zimní spartakiády spřátelených armád a dalších mezinárodních soutěží. Vitoša je velmi dobře vybaveným lyžařským střediskem s náročnou sněhovou vrstvou a cesta autokarem ze Sofie trvá jen dvacet minut. Jednotlivá dějiště olym-

pijských soutěží jsou od sebe vzdálena maximálně 22 km, což je další výhodou vzhledem k velmi dobré průjezdnosti hlavních spojovacích tras. Bulhaři v nejbližších letech připravují další výstavbu horských turistických zařízení, lyžařských výtahů a rozšíření tratí pro sjezdové a běžecké disciplíny.

● **SVĚTOVÝ POHÁR 1986 SKOKANŮ** stejně jako letos bude mít zahájení v zámoří. V kanadském Thunder Bay jsou připraveny závody na středním a velkém můstku na 7.—8. prosince 1985, o týden později 14.—15. prosince pokračuje soutěž v Lake Placidu [USA] opět na sedmdesátce a devadesátce.

● **V MEINERZHAGENU** v NSR v prvním mezinárodním závodě letní sezóny ve skoku na můstcích s umělou hmotou úvodní červencovou nedělí ze 40 startujících z pěti zemí zvítězil čs. reprezentant Bohumil Vacek s 217,2 (63 a 64) před Pohlem [NSR] 213,3

(60,5 a 62,5) a svým krajanem Jiřím Malcem 206,3 (60 a 63). Další pořadí: 4. Steiert 203,3 (59 a 61,5), 5. Boll [oba NSR] 202,8 (58,5 a 59,5), 6. Vettori [Rakousko] 196,5 (59 a 58,5), 7. Pavel Ploc 196,1 (60 a 58,5), 8. Waldvogel [NSR] 195,7 (59 a 58), 9. Sulzenbacher [Rakousko] 194,9 (56 a 60) a Rohwein [NSR] 194,9 (58,5 a 58), 11. Bajc Jugoslávie] 190,7 (57 a 60), 12. J. Wegrzynkiewicz [Polsko] 188,7 (57 a 57,5). — 14. Dluhoš 187,7 (57 a 57,5), 15. Podzimek 187,4 (57,5 a 56,5). — Z juniorů byl první Gasche [NSR] 193,4 (61,5 a 57,5) před Polákem Tucznim 184,8 (61 a 54,5). Byl to již 17. ročník těchto mezinárodních závodů na můstku s normovým bodem 50 m a kritickým 65 m.

● **NOVÝM PŘEDSEDOU ŠVÝCARSKÉHO LYŽÁŘSKÉHO SVAZU** byl zvolen na zasedání delegátů v Saas Fee 54letý ing. Manfred Aregger. Dosavadní předseda Pierre Hirschy po osmileté činnosti se vzdal své funkce a byl jmenován čestným členem, stejně jako Hardy Loosli. Na místo nového předsedy byli tři kandidáti. Za velmi dobré výkony v uplynulé sezóně byli vyznamenáni: E. Hessová, C. Kisslingová, M. Walliserová, B. Oertliová, M. Schönbachlerová, A. Lengacherová, T. Bürgler, K. Hallenbarter a F. Glanzmann. Uplynulý rok skončil deficitem 69 429 švýcarských franků při obratu 7,2 miliónu. Zlepšení hospodářské situace si slibuje svaz od vydání sportovní známky s nominální hodnotou 50 rappů, která bude prodávána za 70 rappů.

● **FINÁLE EVROPSKÉHO POHÁRU** v lyžování na trávě se koná 24.—25. srpna v italském středisku L'Aquila. Na ně navazují mezinárodní závody v Samano-Falconara 27.—28. srpna. Dějištěm mistrovství Evropy je 7.—8. září Owen/Teck v NSR.

● **V RAKOUSKÉM HINTERTUXU** se konal první červencový týden zahajovacího výcvikového tábora čs. reprezentačního družstva sjezdařů a sjezdařek na ledovci pro novou sezónu. Měl úspěšný průběh a zúčastnili se ho Charvátová, Valešová, Mařasová, Kebrlová, L. Medzilhradská, Hojstřičová, Kolář, Jurko, Novotný a Hošek. První část byla zaměřena na volnou jízdu, v závěru soustředění všichni účastníci jezdili v brankách obřího slalomu. Chyběla Gantnerová, která se podrobila operaci. S připraveností žen byl trenér P. Šťastný spokojen. Z mužů byl nejlépe hodnocen Jurko, standardní připravenost potvrdil Kolář. V Hintertuxu trénovali také Rakušané, Jugoslávci a reprezentanti NSR.

● **FRANZ KLAMMER** po zanechání závodní sjezdařské činnosti se věnuje automobilismu. V šestém závodě mistrovství Evropy cestovních vozů na Österreichingu v Zeltwegu v 68. kole z celkového počtu 99 musel pro poruchu vzdát, když jezdil na Alfa Romeo GTV z 38 účastníků na patnáctém místě. Zvítězili Švéd T. Lindström a Ital G. Brancatelli na voze Volvo a ujali se vedení v celkové klasifikaci mistrovství Evropy.

● **SVĚTOVÝ POHÁR 1985—86 SDRUŽENÁŘŮ** bude zahájen 21.—22. prosince v italském Tarvisiu a v letošním roce pokračuje 29.—30. prosince v Oberwiesenthalu [NDR]. První závod SP v příštím roce se uskuteční 4.—5. ledna v Schonachu [NSR], po něm následuje 11.—12. ledna soutěž družstev (3X10 km) v Nesselwangu [NSR], 18.—19. ledna závod jednotlivců v některém francouzském lyžařském středisku, 1.—2. března ve finském Lahti, 8.—9. března ve švédském Falunu, 15.—16. března v norském Oslu na Holmenkollenu a vyvrcholením bude finále 22.—23. března na Štrbském Plese ve Vysokých Tatrách.

● **POLSKÉ ZAKOPANÉ** bude i v nové sezóně dějištěm tradičních mezinárodních závodů Memoriálu B. Czecha a H. Marusarzové, na nichž pravidelně startují i čs. reprezentanti. Sjezdové disciplíny se uskuteční 7. až 9. března 1986 (muži i ženy mají na pořadu slalom a obří slalom), klasické disciplíny 14.—16. března (běh mužů na 15 a 30 km, skok na středním i velkém můstku).

● **PRVNÍ ASIJSKÉ HRY** v běžeckých disciplínách připravuje v novém závodním období japonský lyžařský svaz. Budou se konat 2.—7. března 1986 v Nišioce a Sapporu. Muži mají na programu 15 km, 30 km a štafety 4X10 km, ženy 5 km, 10 km a 4X5 kilometrů.

● **V BULHARSKÉM PAMPOROVU** se konají 30. ledna—2. února 1986 mezinárodní závody v běhu (muži 15 a 30 km, ženy 5 a 10 km), 12.—13. března Pohár Rodop — dva obří slalomy žen, započítávané do Evropského poháru.

Lyžovanie na tráve

V roku 1956 začal sa zaoberať myšlienkou zostrojenia trávových lyží J. Kaiser (NSR). V r. 1963 predviedol verejnosti svoj výrobok. Bola to 30 cm dlhá dlahá (kolajnica), okolo ktorej sa pohyboval nekonečný pás s 12 plastickými článkami podľa modelu tankového pásu. Kaiser pomenoval svoj vynález Rollka - grasski.

V r. 1967 boli lyže otestované na špeciálnych pretekoch v blízkosti Kasselu. Dĺžka lyží sa medzitým zväčšila na 50 cm. Prvými pretekmi začal vývoj nového športu. Divácky záujem o atraktívne lyžovanie na tráve mal dopad na stále technické vylepšovanie lyží, ale aj techniky jazdy.

Založením medzinárodnej organizácie IGSV — Internationaler Grasski Verband v roce 1975 bol urobený dôležitý krok pre nový druh športu vo výkonnostnej i rekreačnej oblasti. Už v r. 1970 sa poriadajú prvé medzinárodne preteky. Oficiálne preteky o Európsky pohár sa poriadajú od r. 1972. V súčasnej dobe sa pretekoch o EP zúčastňujú pretekári členských štátov IGSV: Austrália, Belgicko, Francúzsko, Maďarsko, NSR, Rakúsko, Švajčiarsko, Taliansko, Veľká Británia a USA, z nečlenských štátov pretekári Rumunska a ČSSR.

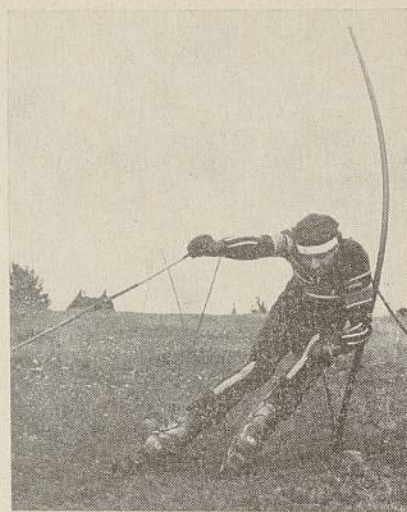
O členstvo v IGSV požiadali už Japonci, ktorí podali zároveň žiadosť o usporiadanie Majstrovstiev sveta 1987. Ďalším uchádzačom o usporiadanie MS je Maďarsko. Od r. 1975 sa poriadajú ME juniorov a od r. 1976 ME dospelých. MS sa poriadajú od r. 1979 každé dva roky. Prvými usporiadateľmi boli USA, v r. 1981 Rakúsko a 1983 Austrália. V tomto roku 7.—8. 9. budú usporiadané MS v Owen/Tecku (NSR).

Stručný vývoj v ČSSR

V roku 1975 sme získali prvé víťazské lyže od s. Ostrčila z Drukovu Brno. V r. 1980 sme usporiadali prvé preteky v ČSSR v Piešťanoch. V r. 1981 boli ďalšie preteky v Piešťanoch, Čadci a Žiline, v r. 1982 v Piešťanoch a Ostrave-Porube. V r. 1983 bol v ČSSR prelom od víťazkových lyží k pásovým rollkám. Prvé preteky na rollkách boli v Piešťanoch ako I. oficiálne Majstrovstvá Západoslovenského kraja za účasti 9 pretekárov z Maďarska. V r. 1983 sa pretekári ČSSR zúčastnili pretekoch o EP v Budapešti (súkromne) a obsadili 12., 14., 26., 37., 38. a 40. miesto. V r. 1984 boli usporiadané preteky v Piešťanoch za účasti kompletnej reprezentácie Rakúska, Maďarska a ČSSR. Obsadili sme 6., 12., 13., 14. až 19. miesto, u dorastencov 2. a 9. miesto, u žiakov 7. až 9. miesto. Na pretekoch v Miškolci sme obsadili dvakrát prvé, 3. a 5. miesto, na EP v St. Corone výborné 16. miesto a získali prvých 67,25 bodov do európskeho rebríčku, na finále EP v Budapešti bolo najlepšie 20. miesto L. Masára a 22. miesto J. Breštenského v slalome. Na ME v Guttensteine štartovali traja pretekári a obsadili v slalome 27., 30. a 31. miesto, v obrovskom slalome 24. a 27. miesto, v kombinácii 20. a 22. miesto. V rebríčku IGSV 1985 je L. Masár 88. s 67,25 b. a J. Breštenský 157. s 115,69 b.

Ohromný vývoj lyžovania na tráve predovšetkým v alpských zemiach znamenalo ďalšie vylepšenia i zhotovenia nových modelov lyží. Rakušania vyrobili nový model Roll-Racer, na ktorých najlepší Rakušan Klaus Spinka obsadil na ME v Guttensteine 2. miesto. V ČSSR ZVL Vural Žilina po dvoch seriach napodobením talianskych Rolliek vyrobili tiež nový model a prvé prototypy by sa mali objaviť na pretekoch už tento rok.

V súčasnej dobe evidujeme v ČSSR 25 lyžiarskych oddielov, ktoré majú pretekárov v lyžovaní na tráve. Evidujeme však ďalších 50 oddielov, ktoré sa lyžovaním na tráve zaoberajú, ale zatiaľ pre nedostatok lyží, lyžovanie nemôžu vykonávať pretekársky. Počet lyžiarov na trávnych lyžiach, doteraz zúčastnených na pretekoch

Lubomír Masár (T) Banka Piešťany) je najlepším čs. závodníkom v lyžovaní na trávě (Foto D. Nováková)

v ČSSR a v zahraničí, evidujeme 282. Záujemcov však niekoľkonásobok.

Na 35. kongresu FIS vo Vancouveri IGSV požiadala ústami svojho predsedu o prijatie do FIS a zasadnutie kongresu prijatie schválilo. Bude ako samostatná subkomisia FIS.

MIROSLAV MASÁR

Výročí otevření Bezručovy chaty

Před padesáti roky 16. června 1935 byla v Beskydách pro veřejnost otevřena nově postavená Bezručova chata Klubu čs. turistů na Lysé hoře v nadmořské výšce 1325 m. Její otevření mělo v tehdejší době mimořádný společenský i národnostní význam. Dne 11. března 1978 chata vyhořela, její spáleniště a vzpomínky návštěvníků dnes připomínají dlouholetou tradici jejího trvání.

Vzpomínku k současnému výročí otevření chaty začneme výňatkem z nekrologu, napsaného krátce po jejím vyhoření: „Odešla naše vzácná přítelkyně v nejkrásnějším věku 43 let. Dlouhá léta rozdávala radost a pohodu široké rodině svých přátel. Všichni zesmutněli. Nejen ti, kteří jí pomáhali na svět, i ti, kteří u ní vždy našli pohodu i zdraví. Dobře sloužila v zimě i v létě všem a líbila se i svému nejdůvěrnějšímu příteli, který jí každoročně navštěvoval, Petru Bezručovi. Ten se mnohokrát vyznal svými verši z lásky k ní.“

Při položení základního kamene 1. října 1933 státní vlajka na vrcholovém trianglu Lysé měla toho dne význam přímo symbolický: radost z vítězství dobré, české věci. Vrcholek Lysé hory ovládala od roku 1895 chata německého spolku Beskiedenverein. S nástupem nacismu r. 1933 začaly se i zde objevovat nacistické pavučiny. Výboru turistické župy se podařilo včas a utajeně zakoupit pozemky na vrcholu Lysé hory, o které měl už dříve zájem zmíněný německý spolek. Prestižní otázka obsazení nejvyššího vrcholku Slezských Beskyd českou chatou slavila tedy úspěch. Položení základního kamene ke stavbě chaty se stalo mohutnou manifestací široké české veřejnosti. Ze Slezska, Moravy, z Čech i ze Slovenska se dosta-

vili zástupci orgánů zemských, okresních i městských, vojenských útvarů, průmyslových závodů, spolků i tělovýchov v ohromujícím počtu 3000 osob. Bylo to největší shromáždění, jaké se kdy na Lysé sešlo.

Lysá hora v té době neměla elektrický proud, který musel být přiveden vedením a kabelem z údolí Ostravice. S přípravou staveniště se mohlo začít až v pozdním jaru 1934, když zmizel snh. Zachycení pramenů vody 110 m pod vrcholem, postavení vodárny a položení potrubí bylo tak rychlé, že 14. června už tekla voda na staveniště. Schůze župního výboru a komise Lysá se konala v chatě 8. prosince 1934 a po úpravě terénu byla 16. června 1935 slavnostně otevřena. Lysá hora má největší množství srážek na Moravě a pravidelně i největší množství sněhu. Postavení chaty umožnilo rychlý rozvoj lyžařské činnosti v okolí. Postupně byla na severní straně budována závodní sjezdovka směrem na Řepčonku a na Visalaje upraven terén pro turistické sjezdování. Nedokončené zůstalo napojení lyžařských terénů na zimní středisko v Satině nad Lysou. Přejme si jen, aby záležitost postavení nové chaty na Lysé hoře netrvalo tak dlouho jako výstavba jmenovaného střediska.

Ing. JOSEF PARÝZEK

O činnosti v „nelyžařském“ kraji

Jsou kraje, které mají pro lyžování výborné podmínky — hory a sníh — a naproti tomu jsou kraje, v nichž nejvyšší „hory“ mají nadmořskou výši pod 300 m a sníh zde leží výjimečně. Jde například o Polabí, dolní Povltaví — prostě o Středočeský kraj.

Podíváme-li se blíže na to, jak Středočeši lyžují, můžeme konstatovat, že vzhledem k uvedeným nepříznivým objektivním podmínkám je o lyžování ve Středočeském kraji značný zájem. Krajský svaz eviduje 41 lyžařských oddílů. Z nich je na závodní lyžování zaměřena necelá polovina, zbývající se věnují nezávodnímu lyžování. Ze silných lyžařských oddílů je třeba uvést především mladoboleslavskou Autoškodu, dále pak Poldi Kladno, Aero Odolena Voda, Baník Příbram, Spolanu Neratovice, oba kralupské oddíly Kaučuk a Čechii a tři Lokomotivy — kladenskou, nymburskou a rakovnickou. Potěšitelnou je skutečnost, že lyžování začíná zapouštět kořeny i v místech, která nemají lyžařskou tradici. Z nich jmenujeme například Čerčany, Štěchovice nebo Sázu.

Co dělat pro mládež? Před touto otázkou stál krajský svaz před několika lety. Tak vznikla soutěž okresů o Pohár lyžařské mládeže Středočeského kraje. Soutěž bezesporu přispěla k zvýšení počtu mladých sjezdářů a většímu zájmu o lyžování i v předsednictvech OV ČSTV. Bohužel však dosud nepomohla ke zvýšení zájmu o běžecké disciplíny. Zejména v kategorii dorostenek nelze mluvit v krajských soutěžích o „účasti“, ale převážně o „neúčasti“. Pak se nelze divit tomu, že na Poháru ÚV ČSTV talentované mládeže v Harrachově reprezentovalo náš kraj v této kategorii spíše „sebrané“ než vybrané družstvo.

Naproti tomu je třeba velmi kladně hodnotit činnost svazu i oddílů při pořádání krajských soutěží ve sjezdových disciplínách. Tyto soutěže mají mezi lyžaři velmi dobrý zvuk, o čemž

svědčí i účast závodníků z jiných krajů. Například startovní listina KKZ v obřím slalomu žactva a dorostu v Peci pod Sněžkou obsahovala jména 390 startujících, z nichž téměř 350 se závodu zúčastnilo. Pořadatele a rozhodčí nezaskočil ani tento počet závodníků — závody skončily před 15. hodinou.

Práce cvičitelů patří k činnosti, o níž se méně mluví, ale z hlediska lyžařského hnutí je neopomenutelná. Uznání za svoji činnost zasluhují jak cvičitelé působící přímo v oddílech, tak i ti, kteří tuto činnost vykonávají jako učitelé nebo vychovatelé na školách a ve středních odborných učilištích. Naučit co nejvíce mládeže dobře lyžovat, bezpečně se pohybovat na horách a ty nejtalentovanější přivést k závodění — to je základní myšlenka, kterou opakují krajskí lektoři frekventantům při školení a doškolení cvičitelů při každé příležitosti.

Lyžování v „nelyžařském“ kraji má řadu zvláštností. Patří mezi ně především nutnost jezdit za sněhem do hor. Lyžuje se ovšem i na území kraje. Připomeňme si kupříkladu již tradiční Senohrabskou patnáctku, která vstoupila letošním rokem do třetí dešítky let svého trvání. Někdy ovšem vyžaduje pořádání lyžařských závodů v kraji zcela netradiční formu. Tak například Lokomotiva Beroun vyhlásila v rozpise vzhledem k předem neznámým sněhovým podmínkám termín konání 6. ročníku Berounské desítky takto: nejbližší neděle v lednu resp. únoru 1985, v níž budou vhodné sněhové a povětrnostní podmínky. V případě, že nebudou vhodné podmínky pro běh na lyžích, poběží se v březnu 1985 bez lyží.

Takže i takto „operativně“ musíme postupovat v našem kraji.

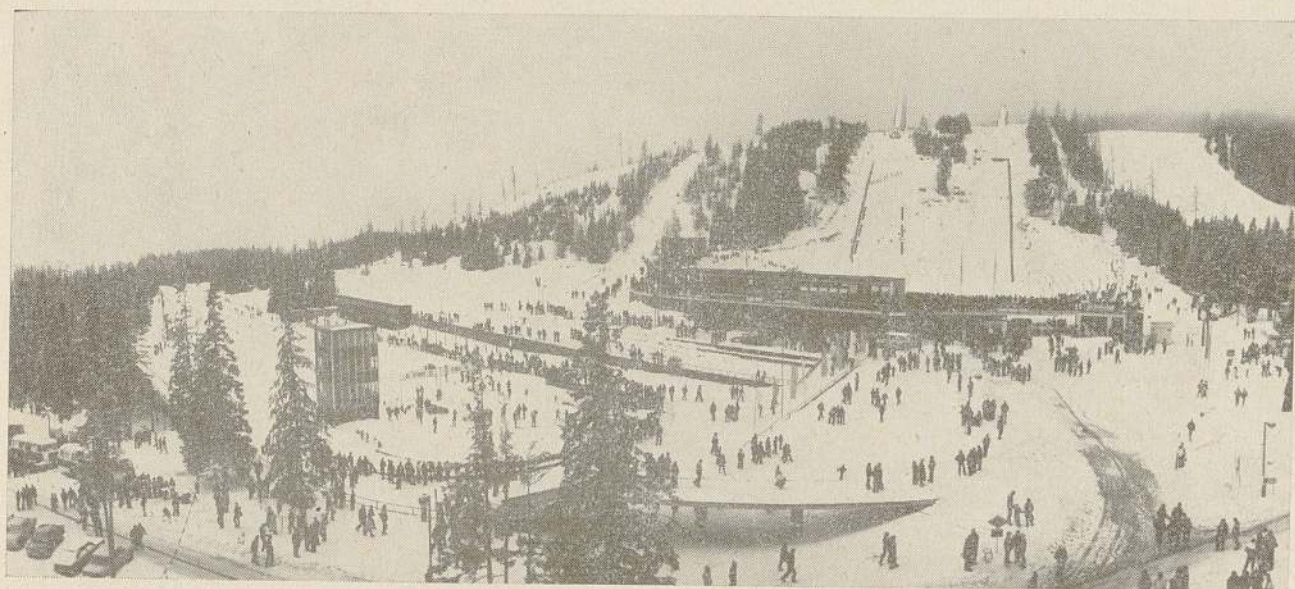
Ing. VÁCLAV SETNÍČKA
předseda VSL Středočeského KV ČSTV

Úspěšné výsledky Pražanů

Úspěšnými výsledky se mohli pochlubit funkcionáři výboru Svazu lyžování MV ČSTV Praha na svém jarním plenárním zasedání, na němž hodnotili uplynulou sezónu a připravili úkoly pro další období. Pozoruhodný je podíl Pražanů při sportovních akcích Československé spartakiády 1985. Získali více než 36 000 Spartakiádních vložek. Pražské oddíly byly organizátory řady veřejných lyžařských akcí. Nejvíce jich připravila TJ Tempo Praha 4 — celkem osm. Největším počtem účastníků se mohl pochlubit závod družstev Po hřebenech Krkonoš — Memoriál dr. Miroslava Hlaváčka, pořádaný lyžařským oddílem Slovanu ÚV ČSTV ve spolupráci s dalšími partnery.

Dobrou práci vykazaly veřejné lyžařské školy pražských tělovýchovných jednot. Počet jejich absolventů rok od roku roste, soustavná lyžařská výuka se projevuje neustálým snižováním úrazovosti při lyžování. O prohloubení politickovýchovné práce svědčí 34 zapojených kolektivů do soutěže o neaktivnější kolektiv mládeže soutěžící o čestný titul Vzorný, vypsáné na počest 40. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou. Zajímavé byly zprávy ze všech úseků městského svazu. Plnění přijatého usnesení přispěje k neustálému kvalitativnímu růstu pražské lyžařské základny a její správné orientaci.

-jč-

Pohled na lyžařský areál na Štrbském Plese, který v nové sezóně 1985—86 bude dějištěm finále Světového poháru sduženářů (Foto ing. J. Bobula)

radíme, doporučujeme

Příprava na sezónu

Neustále se rozšiřující popularita běhu za zdravím a v zimním období běhu na lyžích si i mezi rekreačními běžci vyžaduje systematickou celoroční přípravu. Naštěstí doba, kdy na start masových závodů přicházelo velké procento lidí bez řádné přípravy, často jen „z hecu“, je už téměř nenávratně pryč.

Nebude proto na škodu si připomenout hlavní zásady předsezónní přípravy široké populace vyznavačů běžeckého sportu. A nic na tom nemění fakt, že i mezi širokou veřejností si rychle razí cestu bruslení.

Věříme, že po krátkém posezónním odpočinku jste se v jarních a letních měsících věnovali turistice, nejlépe v členitém terénu. Výborným prostředkem je cyklistika, která šetří kloubní spojení a přitom rozvíjí svalové partie potřebné pro běh na lyžích. Neměli bychom zapomínat ani na kondiční gymnastiku, nácvik obratnosti, koordinaci pohybu, míčové hry, orientační běh a uvolňovací plavání.

S přibývajícím týdnem už bychom se neměli bát zařazovat imitační cvičení. Tedy opakované skoky s holemi nebo i bez nich, se zdůrazněním síly odrazu, švihové práce nohy a paže, případně i síly odpichu. Vypělejší lyžaři asi určitě do své přípravy zařadí jízdu na kolečkových lyžích. Bohužel, zatím je naprostý nedostatek lyží umožňujících nácvik techniky bruslení.

Při bězích v terénu bychom měli zkoušet rozvíjet schopnost odhadu tempa v rozmezí 75–80 % maximální tepové frekvence. Pro většinu už snad není zapotřebí zdůrazňovat nutnost řádného rozcvičení před každým tréninkem, dodržení osobní hygieny.

V každém případě by měl rekreačním běžcům trénink přinášet dobrý pocit, že se pravidelná příprava příznivě projevuje hned při prvních krůčcích na sněhu. Ti zkušenější jistě sáhnou po své osvědčené metodice a využijí zkušeností z minulých let. -jk-

Nejmladší přeborníci ČSSR

Po přehledu přeborů ČSSR žactva v běhu, skoku a v závodě sdruženém přinášíme výsledky těchto soutěží ve sjezdových disciplínách, které uspořádala vzorná tělovýchovná jednota Sokol Špičák v oblíbeném šumavském středisku. Závodů pečlivě připravila a technický delegát ing. Václav Klozar se vyslovil pochvalně o jejich organizaci.

Ve sjezdových disciplínách na šumavském Špičáku byl nejspěšnější domácí závodník Vlastimil Maxa, který zvítězil v obřím slalomu, slalomu i kombinaci starších žáků. Ve sjezdu skončil druhý za Ivanem Surovým z Brezna. Z mladších si vedl nejlépe Branislav Surový (Mostárny Brezno). Vybojoval přebornické tituly ve sjezdu a kombinaci. Ze starších zákyň stála na nejvyšším stupni vítězů Zuzana Kormaňáková (Jasná Liptovská Mikuláš) v obřím slalomu a v kombinaci, ve sjezdu byla druhá. Z mladších se stala dvojnásobnou přebornicí Beat Durmanová (Pokrok Krompachy) ve sjezdu a kombinaci.

PŘEBOR ČSSR VE SJEZDOVÝCH DISCIPLÍNÁCH

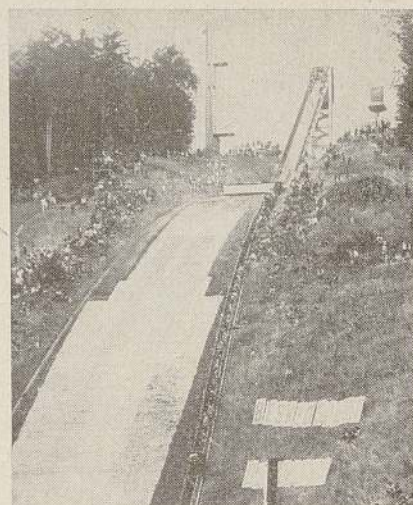
Mladší žáci — obří slalom: 1. Petr Jirásek (Spartak Rokytnice) 55,21, 2. Radim Košek (Textilana Liberec) — 0,83, 3. Daniel Jányš (VP Frýdek-Místek) — 0,93. — **Slalom:** 1. Radim Košek 1:25,81 (46,08 a 39,73), 2. Boris Hronec (Tatran Harmanec) — 2,69 (48,34 a 40,16), 3. Branislav Surový (Mostárny Brezno) — 2,74 (47,94 a 40,61). — **Sjezd:** 1. Branislav Surový 50,22, 2. Radim Fiala (Nářadí Havířov) — 1,60, 3. Daniel Jányš — 2,84. — **Kombinace:** 1. Branislav Surový 40,71, 2. Radim Košek 56,42, 3. Boris Hronec 112,87.

Starší žáci — obří slalom: 1. Vlastimil Maxa (Sokol Špičák) 1:03,05, 2. David Čermák (Spartak Rokytnice) 1:03,85, 3. Daniel Kučera (Spartak Vrchlabí) — 0,21.

— **Slalom:** 1. Vlastimil Maxa 1:18,13 (37,25 a 40,88), 2. Pavel Příhoda (Chemická Ústí n. L.) — 2,30 (37,58 a 42,85), 3. Vladc Antol (Jasná Liptovská Mikuláš) — 2,33 (38,38 a 42,08). — **Sjezd:** 1. Ivan Surový (Mostárny Brezno) 54,45, 2. Vlastimil Maxa — 0,15, 3. Viliam Švehla (CH Ban. Bystrica) — 0,26. — **Kombinace:** 1. Vlastimil Maxa 2,14, 2. Tomáš Kučera (Chemická Ústí n. L.) 99,41, 3. Viktor Klíma (Slovan Špindlerův Mlýn) 122,23.

Mladší zákyně — obří slalom: 1. Kateřina Bláhová (RH Gottwaldov) 1:01,79, 2. Monika Litínská (Sigma Dolní Benešov) — 0,03, 3. Renata Franková (Moravia Otrokovice) — 0,15. — **Slalom:** 1. Monika Litínská 1:29,36 (48,69 a 40,67), 2. Monika Janů (RH Brno) — 0,16 (48,69 a 40,83), 3. Renata Karamanová (CH Ban. Bystrica) — 1,15 (49,63 a 40,88). — **Sjezd:** 1. Beat Durmanová (Pokrok Krompachy) 52,61, 2. Iveta Grejtaková (TJ Vysoké Tatry) — 0,47, 3. Jana Krnavcová (CH Ban. Bystrica) — 1,17. **Kombinace:** 1. Beat Durmanová 44,24, 2. Jana Krnavcová 60,45, 3. Renata Karamanová 61,33.

Starší zákyně — obří slalom: 1. Zuzana Kormaňáková (Jasná Liptovská Mikuláš) 1:09,52, 2. Vendula Houdková (Slovan Špindlerův Mlýn) — 1,97, 3. Zuzana Pažoutová (TJ Gottwaldov) — 2,29. — **Slalom:** 1. Elen Holubová (CH Ban. Bystrica) 1:18,39 (38,54 a 39,85), 2. Zuzana Pažoutová (1:31 (39,55 a 40,15), 3. Vendula Jelínková (Chemická Ústí n. L.) — 1,71. — **Sjezd:** 1. Elen Bohmerová (PZ Poruba) 56,94, 2. Zuzana Kormaňáková — 0,08, 3. Vendula Houdková — 0,36. — **Kombinace:** 1. Zuzana Kormaňáková 20,14, 2. Zuzana Pažoutová 47,57, 3. Elen Holubová 81,70.

Lyžařský můstek s umělou hmotou ve Frenštátě pod Radhoštěm bude 7. září dějištěm 13. ročníku Velké ceny Frenštátu (Foto J. Skála)

Velká cena Frenštátu připravena

Také letos bude Velká cena Frenštátu pod Radhoštěm v sobotu 7. září nejvýznamnější čs. mezinárodní lyžařskou událostí ve skoku na můstcích s umělou hmotou. K 13. ročníku bylo pozváno sedmdesát zahraničních skokanů z osmnácti zemí. Je mezi nimi po osmi reprezentantech NDR a Norska, šest závodníků NSR, po čtyřech Bulharska, Jugoslávie, Polska, Rakouska a SSSR, po třech z Finska, Francie, Itálie, Japonska, Kanady, Švédska, Švýcarska a USA, po dvou Maďarech a Španělech. Na startu samozřejmě nebude chybět úplně čs. reprezentační družstvo mužů i juniorů.

Frenštát se stal významným střediskem čs. skokanů v přípravném období a k výcvikovým táborem sem každoročně přijíždějí i skokani ze zahraničí. V roce 1977 byl dějištěm symposia FIS na téma „Budoucnost skoku na lyžích“, místní SVS-M vychovalo již řadu čs. reprezentantů. Můstek s normovým bodem 72 m byl řadu let největším na světě a od roku 1983 má v pravidelném provozu moderní dvouosačkovou visutou lanovou dráhu, umožňující velký počet skoků v tréninku a mikroprocesorový systém ELASK 15 GS pro měření délky skoku.

Zajímavý je přehled vítězů dosavadních ročníků Velké ceny Frenštátu: 1973 H. Wosipiwo, 1974 H. G. Aschenbach (oba NDR), 1975 W. Steiner (Švýcarsko), 1976 J. Danneberg (NDR), 1977 F. Novák, 1978 a 1979 L. Škoda (oba ČSSR), 1980 K. Ostwald (NDR), 1981 P. Ulaga (Jugoslávie), 1982 H. Neuper (Rakousko) a L. Škoda, 1983 P. Ploc, 1984 J. Parma (všichni ČSSR). V polovině z dosavadních dvanácti ročníků byli úspěšní čs. reprezentanti, kteří i v letošní soutěži chtějí potvrdit dobrou připravenost na novou sezónu. Držitelem rekordu můstku skokem 93 m je G. Waldvogel (NSR) z roku 1983. -tr-

K zvýšení zájmu o závody sruženářů přispěla i Gundersenova metoda, která v cíli běhu určuje ihned konečné pořadí. Vyžaduje možnost současného startu dvou závodníků, jak ukazuje obrázek ing. J. Bobuly z letošního Tatranského poháru na Štrbském Plese. Příští rok bude dějištěm finále Světového poháru sruženářů.

PROSADÍ SE MEZI SJEZDAŘSKOU ELITU?

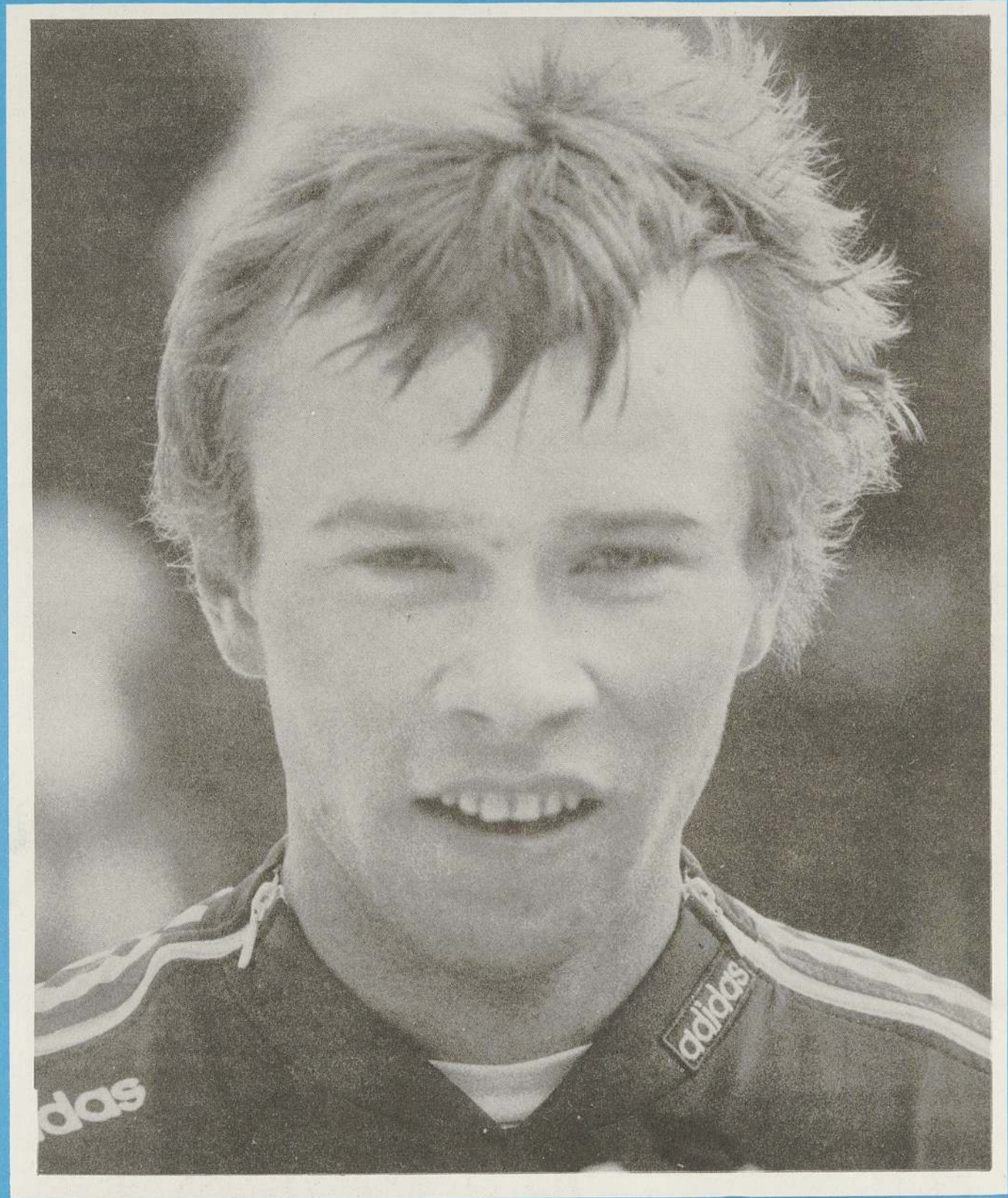

Jedlička 187

ROČNÍK 71
1985
Kčs 3,—

lyžařství

Lyžařská sezóna 1984—85 byla ve znamení stovek zajímavých závodů. První obrázek je z mistrovství ČSSR na Zadově. Boj štafet žen na 3X5 km první desítky metrů po startu byl dramatický (Foto B. Hynek). — Na dolejší snímku K. Proška start jedné z vln mužů při Jabloneckém maratónu.

Z OBSAHU PŘÍŠTÍHO ČÍSLA

PŘÍPRAVA
ČS. SDRUŽENĚŘŮ

VELKÁ CENA
FRENŠTĀTU

ZAJÍMAVOSTI
ZE SVĚTA

NA TITULNÍ STRANĚ ŠTEFAN LI-
CHOŇ (ČH ŠTRBSKÉ PLESO), JEDEN
Z MLADÝCH ČLENŮ ČS. REPREZEN-
TAČNÍHO DRUŽSTVA BĚŽCŮ (FOTO
B. HYNEK). — NA ZADNÍ STRANĚ
OBÁLKY TŘI ZĀBĚRY Z LETNÍCH TĀ-
BORŮ MLĀDEŽE LYŽAŘSKÝCH ODDĪ-
LŮ. ŽACTVU TJ JANSKĚ LĀZNĚ NA
SOUSTŘEDĚNĪ V BRANŽEŽI U MNI-
CHOVA HRADĪŠTĚ CHUTNALO A VÝ-
LEHY NA PĪSKOVCOVĚ SKĀLY SE
LĪBILY (FOTO S. ONDRĀČEK). NA
TŘĚTĪM OBRĀZKU Ing. J. HOLINGE-
RA MLADĪ LYŽAŘI CHEMIČKY ŪSTĪ
n. L., KTERĪ TRADIČNĚ VYUŽĪVAJĪ
GUMOVÝCH ČLUNŮ.

lyžařství

Ročník 71

Číslo 9

Vydává Československý svaz tělesné vý-
chovy v nakladatelství Olympia v Praze.
Šéfredaktor tělových. časopisů Ing. Ale-
xandr Žurman. Odborný redaktor časo-
pisu Jaroslav Trousil. Řídí redakční
rada: J. Trousil, předseda, Ing. P. Borský,
K. Eidipes, PhDr. F. Chovanec, J. Kot-
land, JUDr. O. Kulhánek, MUDr. F. Mach,
R. Marek, J. Maršák, J. Máša, Z. Paulů,
PhDr. J. Potměšil, dr. J. Soukup a Pavel
Zelenka. Redakce: 115 88 Praha I, Kliment-
ská 1. Tel. 23 14 88 4. Redakční uzávěrka:
k 1. dni předcházejícího měsíce. Vychází
jednou za měsíc. Vytiskla Stráž, tiskařské
závody, n. p., Karlovy Vary. Cena 3 Kčs.
Rozšiřuje PNS. Informace o předplatném
podá a objednávký přijímá každá admi-
nistrace PNS, pošta a doručovatel. Objed-
návky do zahraničí vyřizuje PNS - ústřed-
ní expedice a dovoz tisku Praha, závod
01, administrace vývozu tisku, Kačkova 19,
160 00 Praha 6. Uzávěrka tohoto čísla
byla 1. srpna 1985. Neobjednané pří-
spěvky se nevracejí.

ISSN - 0323 - 1445

Mládež jednotně za mír a odzbrojení

Osm dní jednání XII. světového festivalu mládeže a studentstva 27. července až 3. srpna v Moskvě bylo podnětem k závěrečnému dokumentu, Výzvě mládeži a studentům celého světa. Tragická ponaučení druhé světové války zavazují nynější mladou generaci, na jejíž bedrech leží nemalá odpovědnost za osud nynějšího i zítřejšího světa, k rozhodnému boji proti válce ještě před tím, než začala.

Proto vyzýváme mladé lidi všech zemí, bez ohledu na jejich politické, filozofické a náboženské názory: učíme vše pro to, aby společným úsilím byla odvrácena katastrofa, aby se skoncovalo s horečným zbrojením v oblasti jaderných a konvenčních zbraní na Zemi, aby se zabránilo jeho přenesení do kosmického prostoru a aby bylo dosaženo všeobecného zákazu a likvidace jaderných a dalších druhů zbraní hromadného ničení.

Mladí lidé ze 157 zemí celého světa, kteří zastupovali téměř tři tisíce mládežnických organizací nejrůznějších politických směrů na tři sta padesátí hlavních akcích v podobě mítinků, shromáždění a besed u kulatých stolů, se vyjadřovali věcně a přímočaře především ke dvěma základním otázkám — jak udržet na naší planetě mír a jak spojit síly proti imperialismu.

Na tato témata diskutovala mládež na protiimperialistickém tribunálu, kde řečníci konkrétními příklady podávali svědectví o zločinech mezinárodní reakce, odsuzovali útlak národů, státní terorismus a snahy o destabilizaci států, které se osvořily z koloniálního jařma. Rozhodné hlasy zazněly proti horečnému zbrojení a americkému programu „hvězdných válek“. Stejně byly i diskusní příspěvky na volné tribuně festivalu, kde každý delegát si mohl sám zvolit téma vlastního vystoupení. Také zde se hovořilo o boji proti imperialismu, o možnostech návratu k politice uvolnění, o problémech rozvojových zemí, o nutnosti řešení zaměstnaneckých, životních, zdravotních, sociálních, kulturních a dalších otázek mládeže v některých státech. Zástupci jednotlivých mládežnických organizací v této tribuně s rozhořčením důrazně odmítali pokusy imperialistických kruhů západních zemí ohrozit světový mír zesílením horečného zbrojení a násilím potlačit touhu národů po svobodě a demokracii.

Mladí lidé si dobře uvědomují, že další budoucnost lidstva a celé naší planety je možná jen bez válek a hromadění vojenské výzbroje. Potvrdil to mimořádný zájem o jedno z patnácti tematických středisek — Centrum míru a odzbrojení. Diskutovalo se v něm o mimořádném významu vytvoření bezjaderné zóny, úplném zákazu zkoušek jaderných zbraní, o posledním mírovém návrhu Sovětského svazu, který vyhlásil moratorium na pokusy jaderných zbraní. Účastníci Centra míru a odzbrojení zdůrazňovali, že projev dobré vůle SSSR v zájmu dalšího života na Zemi nesmí zůstat jednostrannou záležitostí a že Spojené státy americké musí ukázat konkrétními činy, jak chtějí snížit svůj jaderný arzenál a zajistit mír.

Myšlenka mírového soužití a odzbrojení prolínala diskusními příspěvky ve všech patnácti tematických střediscích. Všichni diskutující si totiž dobře uvědomovali, že práva pracující mládeže, ekonomická spolupráce, ochrana životního prostředí a všechny další otázky je možné řešit jen v mírových podmínkách.

Delegáti československé mládeže pracovali ve třinácti z patnácti středisek. Vystoupili se sto čtyřiceti diskusními příspěvky a čtyřikrát na ústředních mítincích. Ukázalo se, že se na festival v Moskvě dobře připravili. Tak to hodnotil i vedoucí delegace československé mládeže na XII. SFMS předseda ÚV SSM Jaroslav Jenerál. Zástupci československé mládeže uskutečnili 104 dvoustranných jednání a podepsali celkem 15 dohod a protokolů o vzájemné spolupráci. Mimořádnému zájmu se těšil klub čs. mládeže v Domě kultury ZIL, kde se více než 25 000 chlapců a děvčat z celého světa seznámilo s životem naší mládeže.

Delegace československé mládeže v Moskvě měla také sportovní část, která se podílela na úspěšných výsledcích. Sportovci se zúčastnili všech ústředních akcí a byli zastoupeni v každém programovém dni centra v Izmajlovském sportovním komplexu. Českoslovenští trenéři, metodici, teoretičtí pracovníci i sportovci, mezi nimiž byli také dva lyžařští reprezentanti Olga Charvátová a Pavel Ploc, aktivně vystupovali při diskusních jednáních i na zasedání u kulatých stolů. Zodpověděli několik stovek dotazů a seznámili účastníky moskevského festivalu s podmínkami československé socialistické tělovýchovy, důstojnou reprezentací ve světových soutěžích a výchovou sportovní mládeže. Zúčastnili se Festivalového běhu míru, Festivalové míle a několika sportovních střetnutí. Všichni úspěšně podpořili základní myšlenku činnosti dvanáctého festivalového centra: Sport — posel míru.

„Moskevský festival znamenal pro mne získání mnoha nových zkušeností,“ řekl po návratu Pavel Ploc. „Bylo to zajímavé setkání mládeže z celého světa v mimořádně srdečném, pohostinném prostředí. Navázali jsme mnoho nových přátelství a měli radost ze zájmu o naši tělovýchovu a lyžování. Nové zkušenosti chci uplatnit na besedách s naší mládeží. Znovu jsem si uvědomil význam sportu pro upevnění míru a přátelství mladých lidí ze všech kontinentů.“

Čo nového vo FIS?

V augustovom čísle Lyžařství bol uverejnený prvý článok o zásadných uzneseniach 35. kongresu FIS, ktorý sa konal spolu so zasadnutím predsedníctva FIS v dňoch 27. 5.—1. 6. 1985 v kanadskom Vancouveri.

V tomto druhom pokračovaní uverejňujeme prevážne riešenú problematiku a prijaté závery v technickej oblasti.

1. Definitívne boli schválené **doopingoové pravidlá**, ktoré boli výsledkom práce zdravotnej komisie FIS a návrhu NDR. Doopingoové pravidlá FIS sa prispôsobujú plne olympijským a budú vydané osobitne tlačou. Disciplinárnej komisii bolo uložené spracovať postup pri riešení prestupkov voči doopingoovým pravidlám.

2. Na návrh právnej a bezpečnostnej komisie FIS bola schválená táto **rezolúcia**: „FIS odporúča národným lyžiarskym zväzom, aby stále viacej zdôrazňovali svoje postavenie ako orgánov, ktoré sa starajú o rekreačné lyžovanie a o rozvoj bezpečnosti pretekárov.“

3. Boli prerokované **záverečné správy** o usporiadaní ZOH v Sarajeve, MS v klasických disciplínach v Seefeld, MS v zjazdových disciplínach v Bormiu, MS v letoch na lyžiach v Planici, MS v súťaži družstiev v skoku v Engelbergu, MS družstiev v severskej kombinácii v Rovaniemi a ďalej MSJ v Täsche a v Jasnej. Všetky správy boli prijaté s potleskom a uznaním za ich veľmi dobré technické a organizačné usporiadanie.

4. **Návrh ČSSR** podporený Rakúskom, aby súťaž družstiev v skoku konaná v rámci MSJ v Täsche bola dodatočne uznaná ako majstrovská súťaž, neprešiel. Táto súťaž je oficiálne schválená od budúcich MSJ 1986 v Lake Placide.

5. K správam o **prípravách na MS 1987** v Crans-Montane sú pripomienky, že slalomový svah je príliš prudký. S event. výstavbou nového slalomového svahu sú však veľké problémy so schvalovaním (ochrana životného prostredia). MS v Oberstdorfe sú prakticky pripravené, to isté sa týka letoch na lyžiach v Kulme — Bad Mitterndorf.

K ZOH 1988 v Calgary sú pripomienky, aby boli vybudované dva bežecké štadióny, a to zvlášť bežecký a zvlášť pre biathlon.

Nie je spokojnosť ani s tým, že skokanské súťaže sa prakticky pripravujú na 3 víkendy; navrhuje sa uskutočnenie skokanských súťaží v jednom týždni, čo ale asi narazí na odpor TV spoločností. Americká televízia je ochotná platiť na TV prenosy 330 mil. dolarov, čo je oproti 89 mil. dolarov, ktoré dostalo Sarajevo, predsa len príliš veľké „lákadlo“.

6. Pokiaľ ide o možnosť výberu **sponsorov** národných lyžiarskych zväzov, bola pre náhodné lyžiarske zväzy vytvorená možnosť mať aj druhého sponsora, ktoré sami, alebo spolu so ski-poolom, ktorých členom sú pretekári, môžu vstupovať do kontraktov. Použitá firemná rekláma (mimo výstroje a výzbroje) môže mať rozsah 30 cm². Zásadne neschválené,

aby sami jednotlivci mali osobitné kontrakty so sponormi.

7. **Bežecká komisia FIS**, okrem už v prvom článku spomínanej problematiky „korčuliarskeho kroku“ prerokovala resp. navrhla tieto úpravy pravidiel:

7.1 zvyšujú sa vzdialenosti na MSJ z 15 km na 30 km u juniorov a z 10 km na 15 km u junioriek,

7.2. je povolené usporiadať bežecké preteky v rámci MS a SP i na tratiach položených vo výške nad 1800 m.

8. **Skokanská komisia** navrhuje:

8.1 trestné sankcie voči niektorým rozhodcom štýlu rozhodujúcim na MS 1985 v Seefeld, e,

8.2 používať miesto termínov mostík 70 m a 90 m tedmíny „normálny“ a „veľký“ mostík,

8.3 stanovenie vzdialenosti medzi jednotlivými štartovacími miestami na 50 cm,

8.4 limitovať maximálnu nájazdovú rýchlosť pri letoch na lyžiach na 110 km.

9. **Združenárska komisia**

9.1 konštatovala, že Gundersenova metoda, ktorou sa pretekalo na MS v Seefeld po prvý krát, sa plne osvedčila.

9.2 rozhodla, že na všetkých pretekoch v severskej kombinácii sa bude používať „korčuliarsky krok“.

10. **Komisia alpského lyžovania**

10.1 navrhla zavedenie Super - G ako 4. nezávislej disciplíny s osobitnými FIS bodmi pre Super - G, získaných z výsledkou predošlej sezóny; pre Super - G sa stanovil minimálny výškový rozdiel 600—650 m.

10.2 požaduje zvýšenie kvóty účasti na MS z 20 na 24 účastníkov, maximálne 14 na pohlavie,

10.3 pre sezónu 1985—1986 z dôvodov bezpečnosti, u Svetového pohára v zjazde žien, budú pripustené len pretekárky, ktoré majú menej ako 74 FIS bodov v niektorej zo 4 disciplín,

10.4 spresňuje správne prejedenie brány tak, že pretekár ju musí prejsť oboma nohami a špičkami lyží,

10.5 súkromné meranie časov trénermi teamov sa povoľuje z dôvodov bezpečnosti najmenej 2 m od brány, 10.6 od sezóny 1985—1986 sa pre výpočet bodov FIS budú brať v úvahu 3 (miesto 2) najlepšie výsledky v slalome a obr. slalome a ďalej podobne ako v minulosti 2 najlepšie výsledky v zjazde a Super - G,

10.7 uskutoční Svetový pohár v slalome a obr. slalome pre ženy počas sezóny 1985—1986 tak, že prvých 30 pretekárk z prvého kola bude v druhom kole štartovať v obrátenom poradí. To isté u mužov, ale len na pretekoch SP uskutočnených v novembri a decembri 1985 v obrátenom poradí prvých 30 pretekárov. V hlavnej sezóne od 1. januára 1986 sa bude štartovať tradične.

10.8 Od sezóny 1985—1986 sa zavádza nový výpočet bodov podľa formule CM,

10.9 u MSJ sa zvyšuje cena za ubytovanie a stravovanie zo Šfrs 50,— na Šfrs 60,—,

10.10 menovité prihlášky na MSJ treba dodať organizátorom do 10 dní pred MSJ,

10.11 u obrovského slalomu žiakov je výškový rozdiel: žiaci I. — 300 m, žiaci II. — 350 m a počet bránok sa stanovuje na 10 % výškového rozdielu.

U slalomu bol stanovený tento počet bránok: žiaci I. — 32—42 bránok, žiaci II. — 32—48 bránok. U žiackych pretekoch nie je povolené používať klbové tyče.

10.12 rozhodla, že SP 1985—1986 začne (nekončí) v lete 1985 v Argentíne.

10.13 Komisia alpského lyžovania diskutovala aj niekoľko zaujímavých návrhov týkajúcich sa **Svetového zjazdového pohára**.

10.13.1 Predovšetkým je to zaujímavý návrh Talianska na zmenu formule SP. Pre jeho zaujímavosť uvádzam ho v plnom znení:

a) prvá perioda by sa konala od novembra do 31. januára, kedy by sa mali konať preteky SP podľa disciplín,

b) druhá perioda tzv. „veľké finále“ by sa malo konať od 1. marca do 18. marca, do ktorého by boli pripustení títo pretekári:

— všetci pretekári, ktorí sa v I. periode umiestnili aspoň 1 X do 10. miesta v niektorej zo 4 disciplín,

— pretekári, ktorí sa umiestnili v alpskej kombinácii aspoň 1 X do 3. miesta,

— pretekári, ktorí sa v Európskom pohári alebo Kan.-am. sérii umiestnili na 1.—5. mieste, a to do 31. januára, kedy by sa mali preteky skončiť,

— 1 pretekár za každý lyžiarsky zväz, u ktorých sa nekvalifikoval do „veľkého finále“ žiadny pretekár,

— všetky národné federácie majú tiež nárok na 1 ďalšieho pretekára, okrem tých, čo sa kvalifikovali podľa horeuvedených pravidiel,

— do konečných výsledkov SP by sa počítali len výsledky dosiahnuté vo „veľkom finále“.

Tento návrh bol postúpený k štúdiu osobitnej pracovnej skupine, ktorá posúdi tiež obdobné pripomienky Rakúska.

10.13.2 preteky Svetovej série (World Series) budú považované pre výpočet FIS bodov ako tzv. „nulové preteky“ tzn., že výpočet sa bude robiť obdobne s takou istou prirážkou ako u ostatných pretekoch Svetového pohára.

10.13.3 V súvislosti s 20. výročím založenia Svetového pohára v zjazdových disciplínach uskutočnia sa v lete 1985 3 preteky v zjazde v Argentíne (Chile neuskutoční) z ktorých 2 najlepšie preteky sa započítajú do FIS bodov [2. vydanie].

11. **Materiálová komisia**

— zavádza nový popis bežeckých palíc,

— zavedie nový popis bežeckých lyží v súvislosti so zavedením „korčuliarskeho kroku“,

— odporúča vyskúšanie počas leta 1985 nové štartovné čísla pre skokanov,

— pre 1985—86 stanovila tieto nor-

Kanadský Vancouver byl dějištěm 35. kongresu Mezinárodní lyžařské federace FIS

Světový pohár zahájen

Dvacátý ročník Světového poháru 1985—86 ve sjezdových disciplínách byl poprvé v jeho historii zahájen již v létě v novém argentinském lyžařském středisku Las Lenas dvěma sjezdy, v nichž zvítězil dvacetiletý Švýcar Karl Alpiger. V celkové klasifikaci SP 1984—85 obsadil třinácté místo, v součtu o malý křišťálový glóbus ve sjezdu skončil třetí. Jeho největšími úspěchy bylo vítězství v Kleinkirchheimu a druhé místo v Aspen.

Ani úvod SP v Jižní Americe nebyl bez problémů. Ze tří plánovaných sjezdů se uskutečnily jen dva a přitom ještě se značnými komplikacemi. Pro nepříznivé počasí (mlhu a sněhovou vichřici) musel být zrušen trénink a o den odložena premiéra SP. Nakonec měla dvě etapy s dvouhodinovou přestávkou po odjetí 27 závodníků na zkrácené trati. Teprve druhý závod se konal na celé sjezdovce za dobrých podmínek. Sněžení těsně před závody a umělý sníh zachránily sjezdy v Las Lenas, zatímco závod v Bariloche musel být odřeknut.

Švýcaři po úspěchu v uplynulé sezóně měli dobrý start i do nového závodního období. Ve dvou sjezdech třikrát stáli na stupních vítězů, v prvním závodě pět a ve druhém čtyři bodovali. Dařilo se i Rakušanům, mistr světa v obřím slalomu Markus Wasmeier (NSR) byl nejdříve šestý a ve druhém závodě třetí, obhájce velkého křišťálového glóbusu Marc Girardelli (Lucembursko) bodoval v obou závodech. Juniorský mistr světa z Jasně osmnáctiletý Ital Giorgio Plantanida vybojoval ve druhém závodě první tři body v SP.

Po dvou sjezdech v Argentině je pořadí na vedoucích místech SP: 1. Alpiger 50 b., 2. Müller (oba Švýc.) 32, 3. Wasmeier (NSR) 25, 4. Höflehner 24, 5. Wirnsberger (oba Rak.) a Lewis (USA) oba 21 b.

První sjezd v Las Lenas (délka trati 2675 m, převýšení 780 m): 1. Alpiger (Švýc.) 1:47,74, 2. Lewis (USA) — 0,04, 3. Höflehner (Rak.) — 0,23, 4. Müller (Švýc.) — 0,43, 5. Piccard (Fr.) — 0,82, 6. Wasmeier (NSR) — 0,96, 7. Wirnsberger (Rak.) — 1,05, 8. Kernen — 1,19, 9. Zurbriggen (oba Švýc.) — 1,31, 10. Girardelli (Luc.) — 1,65, 11. Heinzer (Švýc.) — 1,69, 12. Brooker (Kan.) — 1,72, 13. Steiner — 1,79, 14. Niederseer — 2,07, 15. Huber (všichni Rak.) — 2,15.

Druhý sjezd v Las Lenas (délka trati 3250 m, převýšení 830 m): 1. Alpiger 2:01,27, 2. Müller — 0,11, 3. Wasmeier — 0,46, 4. Wirnsberger — 0,95, 5. Mahrer (Švýc.) — 1,04, 6. Huber — 1,09, 7. Höflehner — 1,13, 8. Pfaffenbichler (Rak.) — 1,71, 9. Girardelli — 1,72, 10. Niederseer — 1,76, 11. Kernen — 1,81, 12. Brooker — 1,87, 13. Plantanida (It.) — 2,03, 14. Weirather (Rak.) — 2,10, 15. Lewis — 2,11.

my pre skokanské lyže: max. délka 255 cm, max. šířka 115 mm.

12. **Komisia pre osobitné preteky** sa zatiaľ neujednotila na minimálnom veku u pretekárov veteránov, či to má byť 30 alebo 35 rokov. Predsedníctvo FIS túto otázku znovu prerokuje na svojej jesennej schôdzi.

13. **Finančná komisia** podrobne prerokovala plnenie rozpočtu za uplynulé funkčné obdobie a schválila rozpočet na budúce 3 roky. Navrhla predsedníctvu FIS a toto schválilo, aby národné lyžiarske zväzy dostali aj v budúcom rozpočtovom období finančnú podporu v celkovej výške Šfrs 750 000,— podľa účasti na MS v Seefeldu a Bormiu.

14. Škandinávske krajiny navrhujú modifikáciu pravidiel pre **televízne prenosy a film**. Vzhľadom na úplne nové druhy televíznych prenosov sa návrh akceptoval a bola vytvorená osobitná pracovná skupina na spracovanie návrhu.

15. Dňa 29. 5. 1985 večer sa uskutočnila **Kalendárna konferencia FIS**. Podľa jednotlivých pretekov sa prešli osobitné návrhy súťaží: klasických (10 strán), masových — diaľkových (4 strany), zjazdových (21 strán).

Z našich medzinárodných pretekov sme ohlásili opravu termínu Veľkej ceny Slovenska zo 7.—8. 2. na 8.—9. 2. Vysoké Tatry ako SP pre ženy v slalome a obrovskom slalome a dohlásili termín 17.—18. 2. 1986 pre XI. ročník Poháru oslobodenia v Špindlerovom Mlyne — slalom a obr. slalom muži — ženy.

16. Ďalej predsedníctvo FIS:

16. 1. schválilo návrh podmienok pre udeľovanie **vyznamenaní a uznání**

FIS, ktorý predložila pracovná skupina predsedníctva pre vyznamenania. Šesťstranový návrh spracovaný dolu podpísaným, bol P-FIS schválený bez pripomienok. Návrh predpokladá udeľovanie: titul čestný prezident FIS, — čestný člen FIS, — čestný odznak FIS, — diplom FIS, — plakety FIS.

16. 2. rozhodlo, že pretekár, ktorý zmení **štátne občianstvo**, stratí doterajšie body FIS. Pretekári, ktorí majú 2 štátne občianstvá, musia sa do 1 roka rozhodnúť a FIS oznámiť pre ktoré sa rozhodli (štart za štát).

16. 3. schválilo za **novú redaktorku FIS Bulletinu** bývalú pretekárku a teraz žurnalistku Therese Obrechtovú (Švajčiarsko),

16. 4. rozhodlo, že tlačou budú vydané len nové stanovy FIS a pravidlá pre organizovanie MS, ale **nie pravidlá pretekov**,

16. 5. schválilo za **čestného člena FIS** odchádzajúceho člena P-FIS prof. Fred Rössnera (Rak.).

Jubilejný 35. kongres FIS splnil svoje poslanie. Schválil nové stanovy FIS, pričlenil do FIS lyžovanie na tráve, rozhodol o konaní MS v letoch na lyžiach a kongresoch v párných rokoch, vykonal účelnú reorganizáciu FIS, rozhodol o schválení novej lyžiarskej bezpečnej techniky — korčuľarskom kroku, vykonal zásadné rozhodnutie pokiaľ ide o štart pretekárov rôznych národností (štátnej príslušnosti) a prijal tiež ďalšie závažné rozhodnutia pre ďalší progresívny rozvoj lyžiarskeho športu vo svete. Vojde do historie kongresov FIS ako jeden z najdôležitejších.

JÁN MRÁZ
člen predsedníctva FIS

Co nebylo v protokolech

Kongres Mezinárodní lyžařské federace je svátkem všech lyžařských funkcionářů z celého světa, kteří se ho zúčastní. Slavnostní atmosféru ve Vancouveru doplňovalo i prostředí Westin Bay Shore včetně uniform zaměstnanců v hale velmi se podobajícím oblečení strážců londýnského Toweru.

Nás může těšit, že nejvyšší orgán lyžařského světa se sešel jednou i u nás. Bylo to v roce 1923 v Praze. Od těch dob se pochopitelně hodně změnilo a dnešní kongres je setkáním několika stovek lidí. Ve Vancouveru to bylo přesně 810! V tomto počtu bylo 91 oficiálních zástupců národních lyžařských svazů s 81 rozhodujícími hlasy, zastupujícími lyžařská ústředí 36 zemí. Patnáct řádných členů a zástupci čtyř prozatímních členských svazů se zasedání nezúčastnili. Překvapila hlavně neúčast Lichtenštejnska a Polska. Do uvedeného počtu doplňovali zasedání členové předsednictva, předsedové a členové komisí a subkomisí, novináři, zástupci organizačních výborů předěšlých i budoucích mistrovství světa a zimních olympijských her, kandidáti ZOH 1992 a MS 1989, manželky funkcionářů a sponzoři. Jednání samotného kongresu předchází zasedání subkomisí (celkem 31) a komisí (14). Zvláštní kapitolou je kalendářní konference. Zasedá se stále od 9 do 12 a od 14 do 17 hodin. Co se nestihne ve stanovené době, projednává se ve večerních hodinách i v polední přestávce. Na pokyn předsedy FIS Marca Hodlera byli členové předsednictva odvezeni ze slavnostního oběda.

Samotný kongres zahájil předseda FIS poděkováním pořadatelům (což se slušelo) a přivítáním všech účastníků (což se patřilo). Dvě minuty ticha za význačné představitele lyžování, kteří se již nikdy neobjeví za zasedacím stolem nebo v bílé stopě jen připomněly, že i nejvyšší orgán světového lyžování stárne...

Jednání probíhalo podle pečlivě připraveného programu, který obdrželi účastníci dostatečně včas, v anglickém jazyce při simultánním tlumočení do francouzštiny, němčiny a ruštiny. Každé bouchnutí kladívka v ruce předsedy M. Hodlera znamenalo odsouhlasení jednoho ze 48 bodů agendy. Diskutovalo se minimálně. Jen zástupce Velké Británie lord Congletot, způsobem vystupování nejspíše člen některé ze sněmoven britského parlamentu, se obtěžoval k mikrofonu u pultu na úrovni předsednického stolu. Ostatní použili mikrofonu u svých stolků. Výsledek byl ve všech případech shodný...

Asi nejvíce se očekávalo rozhodnutí o bruslení v běhu na lyžích. Všeobecně známý kompromisní výsledek vyvolal řadu rozpačitých pohledů. O jeho správnosti bude zřejmě definitivně hlasovat až budoucnost...

Vyvrcholením každého kongresu jsou volby. Začínají nenápadně. Předseda byl zvolen aklamací. Asi správně. Nedlouho potom se JUDr. Marcu Hodlerovi dostalo dalšího ocenění — byl zvolen členem exekutivy Mezinárodního olympijského výboru. V lyžování je mimořádnou osobností, za předsednickým stolem FIS zasedá již od roku 1951! Sympaticky působilo jeho extempore: „Až zjistíte, že se opakují, což je nezvratný znak sklerózy, sdělte mi to laskavě. Já odejdu!“ Aklamací byli zvoleni i místopředsedové. Ostatní členové předsednictva byli voleni v tajných volbách.

Podstatně zajímavější jsou volby pořadatelů příštích mistrovství světa. Již v průběhu jednání jsou otevřeny propagační místnosti a stánky kandidátů. Před samotnou volbou má zástupce nebo zástupci uchazečů na uspořádání MS 15 minut na představení slovní i obrazové. Každý se snaží vytáhnout děla největší ráže. V případě kandidáta ZOH 1992 francouzského střediska Albertville to byli medailisté OH a MS J. C. Killy, L. Lacroix, G. Mauduit a P. Russel. Mnozí kandidáti zde byli již podruhé. Movitější pořádají večere, bankety, obědy a výlety. Některé akce byly skutečně pompézní (kandidát klasických MS 1989 Thunder Bay uspořádal oběd pro celou suitu na ploše kryté haly British Columbia Place Stadia, Vail — kandidující na MS 1989 ve sjezdových disciplínách — připravil večeři v čínské restauraci místního China Townu).

Hlasování o klasickém MS mělo dva poločasy. Překvapivě vypadlo již v prvním kole Thunder Bay a Val di Fiemme se ukázalo při prvním pokusu jako velmi silný soupeř. Tradice však dostala zelenou a tak v druhém poločase padlo rozhodnutí pro Lahiti. Při volbě dějiště MS ve sjezdových disciplínách padla branka přímo z výkopu. Vail dostal 45 hlasů! Při MS v letech je situace jasná. Pořadatelé se pravidelně střídají...

Švýcar Marc Hodler byl znovu zvolen předsedou FIS (Foto B. Hynek)

Oživení v sále přineslo hlasování o místě kongresu FIS v roce 1990. Ze sedmi kandidátů se neprezentovalo Monte Carlo. Po třech kolech zvítězilo Montreux. Ostatní výsledky kongresu pro svoji specializaci jsou všeobecně nezajímavé nebo byly pro všeobecnou zajímavost již publikovány.

Závěr kongresu připomínal scénu z Fausta a Markéty. V 18 hod. bylo během patnácti minut zlikvidováno informační středisko 35. kongresu FIS. V těchže prostorách v 19 hodin zahájil prezentaci jazzový koncert a týž den ve 20 hodin začala vystoupení prvních jednotlivců i skupin! O závěrečnou večeři se postarali pořadatelé spolu s kanadským ministerstvem pro oceány a rybolov. Obsah večera jen dokázal, že Kanada si svých hostů nejen váží, že však také v oblasti zásobování nemá žádné problémy. V neděli 2. června se stal 35. kongres Mezinárodní lyžařské federace minulostí a jeho výsledky předmětem písemného zpracování. Třicátý šestý kongres FIS se sejde v roce 1988 v Istanbulu.

JAN VEDRAL
sekretář VSL ÚV ČSTV

Letní období využívají jilemnické běžkyně k přípravě na kolečkových lyžích (Foto J. Trousil)

Sezóna klasiků neklasicky

Letos poprvé se lyžaři-běžci setkali na mistrovství světa hned první sezónou po zimních OH. Rozhodnutí FIS pořádat MS v klasickém i alpském lyžování v lichých letech (a ne v sudých jako doposud) vyvolalo bouřlivé reakce, ale kdo chtěl uspět, musel se smířit se skutečností, že obvyklá roční přestávka mezi vrcholnými soutěžemi (MS a OH) je pro nejbližší roky nenávratně pryč. Čtyřletý OH cyklus má jen jediný rok bez vrcholové soutěže — ovšem se Světovým pohárem, který je záležitostí každoroční.

Je malým paradoxem, že zvýšené nároky na přípravu sportovce i jeho zabezpečení má na svědomí rostoucí obliba a prestiž lyžování ve světě. S výjimkou lyžařských velmocí disponujících širokou základnou talentů se země jako Československo budou jen s obtížemi vyrovnávat s touto novou skutečností. A to nebereme v potaz otázky ekonomické, které v současné době hrají stále větší roli. Protože však zájemců o pořádání MS je stále více a rozvoj disciplíny — podle názoru vedení FIS — častější vrcholové soutěže pomohou, zůstává v současném OH cyklu pouze sezóna 1985—86 bez MS nebo OH.

Jestliže sarajevská olympiáda byla pro běžce nejúspěšnějším vystoupením v jejich dosavadní historii, mělo MS v Seefeldu alespoň udržet naše běžecské lyžování v kontaktu se světovou špičkou a získat — nejspíš ve štafetě žen — jednu medaili.

Při pohledu zpět je zřejmé, že dominantním prvkem sezóny 1984—85 bylo plné využití Siitonenova kroku v závodech. Přestože od prvního startu v Seefeldu bylo zřejmé, že kdo nebruslí, neuspěje, příprava na sezónu tak jednoznačná nebyla. Prakticky až do první porady vedoucích družstev před zahájením MS nebylo jasné, zda se bruslit bude či nikoliv. Proto reprezentanti absolvovali podzimní trénink se zaměřením jak na bruslení, tak na klasický způsob běhu na lyžích. Přípravu na suchu negativně ovlivnil i nedostatek kolečkových lyží uzpůsobených k bruslení.

To vše se projevilo menší technickou dokonalostí našich reprezentantů. Již první závody SP naznačily, že favority mužských i ženských soutěží je třeba hledat především mezi severskými závodníky. Seveřané v Seefeldu svoje dominantní postavení potvrdili, přičemž jedinými soupeři jim byly sovětské závodnice ve štafetě a muži z Itálie. Nejlépe tuto skutečnost dokumentují následující fakta. Ze 24 medailí, o které běžci a běžkyně na MS bojovali, jich 19 připadlo právě závodníkům ze Skandinávie. O zbývajících pět se podělily ženy SSSR a NDR ve štafetě a muži z Itálie. Je příjemným zjištěním, že navzdory neúčasti K. Jeriové-Peckové, která po OH v Sarajevu ukončila svoji úspěšnou aktivní činnost, se jednou z mála vyrovnaných soupeřek vynikajících norských závodnic ukázala naše reprezentantka V. Klimková. V první patnáctce se dokázala umístit i mladá reprezentantka A. Havrančíková. I když ženy své výkonnostní cíle nesplnily, rozhodně neklamaly a naznačily, že řešení generačního problému u družstva žen má reálnou naději na úspěch.

Na zopakování sarajevského úspěchu si budeme ovšem asi muset ještě pár let počkat.

Družstvo mužů mělo na MS potvrdit oprávněnost nominace osmým místem ve štafetě. Tento cíl muži splnili a navíc přidali nejméně očekávané dva body za páté místo M. Bečváře v závodech na 50 km. Vzhledem k tomu, že na „padesátce“ se do 16. místa umístili i Benc a Lisičan, bylo možné celkové označit vystoupení běžců za slibné. V následujících závodech SP potvrdily ženy, ale překvapivě i muži, výsledky ze Seefeldu a opakovaně se dokázali umístit v první desítce. To zvláště u mužů již řadu let nebylo obvyklé.

Situace v juniorských kategoriích se již několik let jeví příznivější u chlapců. To je také jeden z důvodů slibných výsledků mužů v letošní sezóně. Naopak juniorky již několik let výkonnostně stagnují a z tohoto pohledu bude doplnění seniorského družstva žen obtížnější než u mužů.

Navzdory některým dlouho očekávaným úspěchům nelze výsledky uplynulé sezóny přeceňovat. Jestliže první sezóna nového OH cyklu 1984—88 dopadla slibně, je tím více zapotřebí dovést náznaky zlepšení do konce a úspěšně reprezentovat na ZOH 1988 v Calgary.

V době psaní tohoto článku nebylo ještě zřejmé, jaký osud přisoudí ly-

žařskému bruslení květnový kongres FIS v kanadském Vancouveru. Převládá však názor, že nový trend prezentovaný bruslením již nelze zcela zastavit. Ať se tedy bude bruslit s omezením nebo bez omezení, je jisté, že klasické lyžování dostalo nejen nový způsob jízdy, ale především nový tréninkový prostředek. S jeho zařazením do tréninkového procesu se bude muset vypořádat především oblast metodická a vědecko-výzkumná, přičemž hlavní důraz by měl být položen na vhodnou aplikaci bruslení u nižších věkových kategorií. Materiálové změny lze zatím pouze odhadovat, ale i ty jistě ovlivní nejen techniku, nýbrž i trénink jako celek.

Významným zjištěním je skutečnost, že bruslení jako efektivnější způsob jízdy na lyžích klade menší nároky na organismus sportovce a jeho výlučné používání může působit negativně ve smyslu snižování celkové zdatnosti závodníků.

Všechny naznačené problémy by měly sjednotit vrcholové lyžování směrem ke vzájemnému předávání informací a výměně zkušeností mezi trenéry a dalšími zainteresovanými pracovníky. Svoji neodmyslitelnou roli by zde měli sehrát především trenéři reprezentačních družstev, kteří jsou nejčastěji ve styku se zahraničními závodníky a mají možnost sledovat trendy vývoje disciplíny. Rozhodně by nás příští sezóna neměla zastihnout nepřipravené, ale měla by potvrdit oprávněnost nadějí, které do běhu na lyžích po letošku vkládáme.

Dr. LADISLAV JIRKŮ
metodik subkomise běhu
KVL VSL ÚV ČSTV

Ladislav Švanda, Miloš Bečvář a Petr Lisičan (všichni Dukla Liberec) patří k úspěšným čs. běžcům uplynulé sezóny a byli zařazeni do reprezentačního družstva i pro nové závodní období (Foto J. Trousil)

Výkonnostný šport na Slovensku

Problematika výkonnostného športu patrí medzi hlavné úlohy národných zväzov a tak na predsedníctvach výboru lyžiarskeho zväzu často zamýšľame ako ju zlepšiť, ako ju posunúť vyššie, lebo dobre vieme, že aký je výkonnostný šport, taká bude aj naša reprezentácia. Najmä posledné ZOH v Sarajeve naznačili stúpajúcu tendenciu, máme v tejto oblasti stále veľa nedostatkov, problémov, ktoré síce postupne riešime, ale možno pomaly.

V riadení útvarov talentovanej mládeže (SVŠ, SVŠ-M) sa podieľajú viaceré rezorty a tréneri a organizační pracovníci podliehajú inej riadiacej zložke, pričom žiadna z nich podľa platných smerníc nemá rovnocenného partnera v republikovom zväze. Aj keď sa o takéto partnerstvo snažíme, uskutočňujeme spoločné zasadnutia, nie je to vždy s plným úspechom.

Žiaľ, viackrátajnosť je aj v riadení TSM a ŠT, ktoré sú síce v kompetencii SÚV ČSZTV, ale nie je doriešená koncepcia riadenia z hľadiska zodpovednosti za dosiahnuté výsledky, čo považujeme za dôležité. Často máme pri riadení len poradný hlas bez podstatnej možnosti ovplyvňovania procesu z hľadiska kádrového, metodického alebo ekonomického. Niekedy sa o pomerne závažných rozhodnutiach dozvieme, až keď sú odsúhlasené a uvádzajú sa do života.

Odborné komisie nášho zväzu nemajú dostatočný kontakt s trénermi, ktorí sú rozhodujúcimi článkami pri kvalite tréningového procesu. Tréneri vedú svoj proces len podľa vlastných predstáv, často rutinerský, bez používania moderných poznatkov o tréningových metódach a formách. Tiež formy hodnotenia trénerov sú zastaralé a zväz sa na ich hodnotení nepodiela rozhodujúcou mierou. Na Slovensku pracuje vyše 40 profesionálnych trénerov lyžovania, ktorí nemajú jednotnú koncepciu riadenia. Snaha nášho zväzu uskutočňovať každé dva roky trénerské konferencie nemá zatiaľ dostatočný efekt.

Vážny je aj problém predčasnej akcelerácie výkonnosti. Keďže doterajší systém hodnotenia trénerov a stanovovanie výkonnostných cieľov pre pretekárov a útvary talentovanej mládeže vychádza predovšetkým z umiestnenia športovcov na pretekoch, je tomu podriadená aj prax tréningového procesu. Už u 12–14ročných pretekárov sa naháňa umiestnenie a tak namiesto postupného prechodu od všeobecnej telesnej prípravy k špecializovanej prevažuje predčasná špecializácia mladých športovcov. Výkonnosť graduje už v žiakom dorosteneckom či v juniorskom veku a v seniorskej kategórii už pretekár nemá schopnosti výkonnosť stupňovať. Často sa tiež vyššia výkonnosť mládeže dosahuje presadzovaním telesnej prípravy na úkor nácviku správnej techniky, čím sa síce dosahujú lepšie výsledky okamžite, ale prechodom do dospelých vystupujú do popredia technické nedostatky, z ktorých sa už stali návyky a po rokoch sa už ťažko odstraňujú. Aj na tieto problémy poukázala trénerská konferencia v Banskej Bystrici, kde to na konkrétnych príkladoch dokumentovali tréneri a odborníci. Najvýraznejšie sa to prejavuje v zjazdových disciplínach v kategórii mužov. Pochopiteľne, že svoje charakteristické pro-

blémy v tomto smere má každá disciplína.

Na výkonnostnom športe sa podieľajú aj lyžiarske oddiely. Mnohé z nich, ktoré sú tzv. diferencované finančne riadené cez ekonomické oddelenie SÚV či už priamo, alebo cez KV, sú riadené opäť bez podstatného podieľu nášho zväzu. Hoci logicky by sa žiadalo, že by o tom, ktorý oddiel a koľko finančných prostriedkov dostane, mal na základe práce a určených kritérií rozhodovať zväz. Rovnako sme iba sporadicky prizývaní pri rozhodovaní o kádrioch v oddieloch, najmä pokiaľ ide o trénerov.

Trénerská konferencia poukázala aj na nedostatočnú väzbu útvarov talentovanej mládeže na strediská vrcholového športu v kategórii dospelých. Tí pretekári, čo sa nedostanú do SVŠ nemajú jednoducho vytvorené podmienky pre dosahovanie dobrých výsledkov na vrcholovej úrovni a strá-

cajú postupne o pretekárske lyžovanie záujem. Špičke, ktorá je veľmi úzka, chýba väčšia konkurencia. Tento nedostatok je pomerne vážny aj z pohľadu pôsobenia pretekárov z internátnej športovej školy v Banskej Bystrici. Tento nedostatok býva výrazný napríklad aj na majstrovstvách Slovenska.

Dobre vieme, že vychovať úspešného pretekára na medzinárodnej úrovni je stále ťažšie a náročnejšie. Preto si musíme klást na všetkých úrovniach vyššie nároky na svoju prácu. Profesionálnych trénerov si musíme postupne zaviazat určitými pevnými normami k zodpovednosti za výsledky práce, pracovnú disciplínu i nášmu republikovému zväzu. U týchto trénerov prostredníctvom telovýchovnej školy pravidelne sledovať dopĺňovanie vedomostí na seminároch a školeniach s povinnou previerkou znalostí nových teoretických poznatkov pre tréningovú prax a v prípade nedostatkov vo vedomostiach pozastaviť udelenú kvalifikáciu. Je to určite nepopulárne, ale súčasné vysoké kritéria na všetkých úsekoch našej práce a úspešná reprezentácia našej socialistickej vlasti v zahraničí sa zameraním na ZOH v Calgary si to bezpodmienečne vyžadujú.

Dr. MARTIN SCHELLING
predseda VLZ SÚV ČSTV

Cil sjezdové trati v Jasné, ktorá byla letos dějištěm mistrovství světa juniorů
(Foto ing. J. Bobula)

Metody diagnostiky výkonnosti běžců

Spartovní škola v Bad Blankenburgu (NDR) byla 13. až 16. června 1985 hostitelem účastníků semináře, který pro trenéry a další odborníky z členských států uspořádala běžecká komise FIS pod vedením předsedy pravidlové a kontrolní běžecké subkomise FIS prof. Ditricha Martina (NSR). Námětem čtyř referátů a následných diskusí byly metodiky diagnostiky sportovní výkonnosti v běhu na lyžích a otázky související s přetrénováním. Mezi účastníky z osmnácti zemí byla i tříletá československá skupina: Bohuslav Rázl, trenér reprezentačního družstva běžců, MUDr. Petr Krejčí, lékař týmu běžců a PaDr. Ladislav Jirků, metodik běhu VSL ÚV ČSTV. Přednášejícím jazykem byla němčina nebo angličtina, simultánní překlad vedle němčiny nebo angličtiny byl ještě zajišťován ve francouzštině a ruštině.

Kardiopulmonární diagnostické metody určování výkonnosti byl název prvního referátu Švéda dr. Forsberga. Autor zahájil svou přednášku tím, že formuloval tři základní faktory fyziologie trénovanosti:

1. Energetické zdroje (aerobní a anaerobní).
2. Neuromuskulární funkce (síla a technika).
3. Psychologické faktory.

Hlavní důraz při získávání energie v běhu na lyžích je kladen na aerobní procesy, neboť již při 12–15minutové zátěži se aerobně získává 90–95 % energie. Maximální kyslíková spotřeba také vysoce koreluje se srdečním minutovým objemem. Zátěže pro zjištění těchto parametrů se pro potřeby švédské reprezentace v běhu na lyžích provádějí na běhacím koberci s dobou trvání maximální zátěže okolo 7 minut. Limitující faktory maximální kyslíkové spotřeby (VO_{2max}) se dělí na **centrální** — plicní kapacita, krevní hemoglobin, srdeční práce, a **lokální** — průtok krve svaalem, enzymatická aktivita ve svaalech. Špičková výkonnost elitního lyžaře-běžce je zajišťována, vedle mnoha dalších parametrů, také odpovídající kyslíkovou spotřebou, která by měla být co nejvyšší. Špičkový výkon může zajistit pouze hladina VO_{2max} nad 80 ml/kg. Nižší hladina prakticky znemožňuje sportovci zařadit se mezi absolutní špičku v běhu na lyžích i při sebelepších technických či psychických předpokladech.

Maximální kyslíková spotřeba koresponduje s výsledky, což potvrzuje sledování tohoto ukazatele u juniorských reprezentantů Švédska. U chlapců byl pokles výkonnosti doprovázen i poklesem VO_{2max} , zatímco u děvčat nárůst výkonnosti se projevil u skupiny šesti závodnic vzestupem průměrné hodnoty VO_{2max} ze 63 ml/kg na 67 ml/kg.

Vzhledem k tomu, že při testování na bicyklovém ergometru nedosahují sportovci maximálních hodnot, byli experimentálně zatěžováni současně rumpálovým ergometrem. Výsledné maximální hodnoty byly větší než maximální hodnoty dosažené na běhacím koberci.

Limitujícím faktorem VO_{2max} je viskozita krve, která ovlivňuje jak centrální kapacitu (minutový objem srdeční), tak lokální kapacitu (průtok krve pracujícími svaly). Některé další poznatky:

- Trénink síly vede k poklesu VO_{2max} .
- Hodnoty krevního laktátu po závodech dosahují u elitních závodníků výše 8–10 mmol/l.
- Krevní doping (výměna krve) se provádí, ale nelze říci nic bližšího.

V následující diskusi se účastníci vyslovili proti krevnímu dopingu z morálních a etických důvodů.

Kolísání VO_{2max} v průběhu RTC se podle autora pohybuje do 5 ml/kg.

Italská delegace poukázala na dobrou validitu Conconiho testu s hodnotami anaerobního prahu (blíže v samostatném článku). Autor přednášky tento vztah potvrdil.

Diagnostika výkonnosti pomocí hormonálních a metabolických parametrů se nazýval druhý referát prof. Keula (NSR).

V úvodu autor uvedl třídění faktorů ovlivňujících výkonnost:

1. Vrozené dispozice.
2. Kvalita a intenzita tréninku
3. Technika a taktika.
4. Kvalita stravy.
5. Koordinace.
6. Motivace.
7. Vliv prostředí.

Při diagnostice fyzické zdatnosti se používají metody antropometrické a fyziologické, sledují se faktory kardio-cirkulační metabolické a hormonální.

Hormonální parametry — hladina noradrenalinu, adrenalinu, kortisolu, somatotropního hormonu (STH).

Metabolické faktory — glukóza, laktát, nenasycené mastné kyseliny, kreatin, amoniak.

Dále se sledují hladiny některých enzymů — kreatin-fosfokinázy (CPK), laktátdehydrogenázy (LDH), hodnoty erytrocytů, hemoglobinu, plasmatického železa, z elektrolytů potom hladina magnézia, kalcia, zinku, draslíku, fosforu.

Při zjišťování maximální kyslíkové spotřeby (VO_{2max}) — zátěži do maxima na běhátku, která se provádí na sklonu 5 % — mají na výsledek velký vliv především vrozené dispozice pro maximální aerobní kapacitu a tento faktor by měl být jedním z hlavních parametrů při výběrovém řízení u mládeže. Nejlepší světoví závodníci v běhu na lyžích by měli mít hodnotu VO_{2max} nad 80 ml/kg. Průměrná hodnota šesti závodníků NSR byla 73,8 ml/kg, nejvíce Behle — 78,4 ml/kg.

Úroveň aerobního a anaerobního prahu, které dělí intenzity zátěže do tří pásem (aerobní, smíšené, anaerobní) je podle již dříve publikovaných výsledků 2 mmol (aerobní) a cca 4-mmol (anaerobní). Hodnota anaerobního prahu se určuje podle % VO_{2max} . Družstvo mužů NSR dosahuje v přípravném období tohoto prahu na úrovni 82 až 85 % VO_{2max} . Test ověřující teoreticky stanovené hodnoty anaerobního prahu měl podobu běhu v terénu na vzdálenost 28 km, přičemž hodnoty LA se pohybovaly na úrovni 3–4 mmol u nejlepších členů družstva.

Hodnoty LA získané při závodech SP v Davosu v roce 1985 byly po doběhnutí následující:

30 km — průměr u sledované skupiny	7,18 mmol
4X10 km — průměr u sledované skupiny	10,8 mmol
5X1 km — průměr u sledované skupiny	15,3 mmol

Závislost hladiny katecholaminů (adrenalin, noradrenalin) na intenzitě zátěže je nelineární podobně jako u LA.

Důležité je sledování hladiny kreatinfosfátu v krvi jako měřítka intenzity zátěže a sledování hladiny plasmatického železa, které může při intenzivní zátěži klesat.

Velký význam má každodenní sledování hmotnosti sportovce a péče o rehydrataci organismu.

V diskusní části vznikla polemika k potřebné hladině VO_{2max} v juniorském věku. Keul udává pro věkovou skupinu 14–16leté chlapce nezbytnou úroveň 55–60 ml/kg. Profesor Rusko (Fin.) překvapil přítomné sdělením, že při testování finských lyžařů-běžců ve věku 16–18 let zjistil u cca 100 osob hodnotu VO_{2max} 75 ml/kgm a více, přičemž se v několika následujících letech počítá s dalším vzestupem o 1–2 ml/kg za rok.

Značná část diskuse se zabývala otázkou sestavování křivky laktátového anaerobního prahu v závislosti na intenzitě zátěže. Keul uvádí nutnost 5–6 hodnot pro sestavení křivky, Finové ji sestavují z 10 hodnot.

Dále bylo diskutováno objektivní sledování únavy. Podle Keula (ale i dalších) je to značný problém, dosud uspokojivě nevyřešený. Je možné se orientovat podle zvýšené bazální TF, sníženého TK, zvýšené bazální hladiny katecholaminů, zvýšené hladiny amoniaku a urey, snížené hladiny plasmatického železa. Žádná změna jednoho faktoru však není signifikantní. Je třeba vycházet z pravidelného sledování.

Pokud jde o sledování kreatinfosfokinázy (CPK), její zvýšená hladina svědčí o těžkém tréninku, ne však o přetrénování. Teprve delší přetrvávání zvýšené hladiny CPK dovoluje uvažovat o chronickém přetížení.

Vyšetřování pro sestavení LA prahů se provádí po 3–4 týdnech. Specifické zatěžování má za následek posun této křivky směrem dolů a doprava.

Kontrola a regulace tréninku podle diagnostiky výkonnosti měl název třetí referát prof. Neumanna (NDR).

Běh na lyžích je typickou vytrvalostní disciplínou, což podtrhuje důležitost energetických zásob glykogenu ve svalu. To dokumentuje známý graf sledující glykémii během dlouhodobé zátěže na lyžích. (Do 45 min. stoupá až na 9 mmol, potom následuje pokles a od 70 min. je již možné registrovat hypoglykémii). Výkonost v běhu na lyžích je záležitostí multifaktorální, ale špičkový výkon je nemyslitelný bez vysoké úrovně kardiopulmonárního systému (VO₂max přes 80 ml/kg.) Aerobní i anaerobní práh je vztahován na TF, křivka prahu je konstruována pomocí pěti hodnot.

Při sledování vlivu různých druhů tréninku na průběh tzv. laktátové křivky bylo konstatováno, že tato se vlivem anaerobního tréninku posunuje hlavně ve své horní části doleva. Silový trénink ji nemění, vytrvalostní trénink ji posunuje doprava (příznivý posun). Anaerobní práh je vytrvalostním tréninkem posouván doprava a dolů. Jako vhodný interval pro vyšetřování anaerobního prahu se jeví interval 4–6 týdnů. Hodnota VO₂max pro špičkové běžce na lyžích by se u mužů měla pohybovat mezi 75 až 90 ml, u žen mezi 65 až 70 ml.

Pro sledování narůstající únavy se jako vhodné jeví sledování urey. Jestliže její hladina přesáhne po dobu alespoň tři dnů hodnotu 7 mmol je na místě zařadit volno nebo změnit trénink.

Kolisání hodnot VO₂max během roku uvádí až 30 %.

Fyziologické hodnoty definování únavy a regenerace byly podnětem čtvrtého referátu prof. Ruska (Finsko).

Autor vychází z definice fyzické zátěže jako stresogenního faktoru, kdy impulsy z pracujících svalů vyvolávají přes CNS celou řadu hormonálních změn. Nadměrný stres (fyzická zátěž) může vést k chronické únavě. Z uvedeného vyplývá, že odpočinek je logickou součástí tréninkového procesu. Velikost zátěže se vyjadřuje v % VO₂max a přepočítává se na TF, která se sleduje pomocí speciálních snímačů (SPORT - TESTER).

Skládání hormonů souvisejících se stresem se provádí jen v souvislosti s velkými světovými soutěžemi.

Sledování hladiny adrenalinu a noradrenalinu vypovídá o adaptaci na jednotlivé druhy zátěže. Již týdenní trénink se projevuje poklesem jejich hladiny vlivem stejné zátěže, což svědčí o dobré adaptaci k zatížení.

Vliv stresu se projevuje poklesem hladiny kortisolu a vzestupem hladiny testosteronu.

Sledování glykogenu v jednotlivých typech svalových vláken prokázalo, že při běhu na 10 km klesá glykogen pouze v červených (pomalých) vlákních, při běhu na 50 km došlo ke spotřebě veškerého glykogenu v červených vlákních a velké části glykogenu ve vlákních bílých (rychlých). Obnova glykogenu ve svalu trvá dva dny.

Obnova některých enzymů trvá ještě déle (CPK, LDH).

Pokud jde o diagnostiku přetrénování, je zapotřebí sledovat TF, TK, teplotu, hmotnost, bilanci tekutin, dálku a kvalitu spánku, subjektivní pocity únavy.

Při přetrénování vzniká pocit strachu z tréninku, objevují se problémy s odpočinkem, spánkem, objektivně klesá výkonost, dostávají se problémy v práci i v rodině. Je vhodné sledovat změny TF a TK při změnách polohy těla (ortostatická regulace). S narůstajícím přetrénováním vzrůstá hodnota systolického tlaku při změně polohy z lehu do sedu nad 140 mm Hg, diastolický tlak zůstává stejný. Hodnota TF při změně polohy z lehu do sedu je přes 80 tepů/min.

Z dostupných vyšetření lze konstatovat, že nebezpečí přetrénování se ohlašuje poklesem VO₂max, anaerobního a aerobního prahu, ortostatickými změnami TF a TK.

V kuloárních diskusích jsme konzultovali některé hodnoty VO₂max u nejlepších světových závodníků a zjistili jsme tyto údaje:

Svan (Švédsko) — 1984	85—86 ml/kg
Härkönen (Finsko)	86 ml/kg
De Zolt (Itálie)	83 ml/kg
Vanzetta (Itálie)	84 ml/kg

Uvedené hodnoty jsou vesměs vyšší, než u našich předních závodníků. Pokud jde o metodiku vyšetřování finské reprezentace, v zásadě odpovídá našim postupům — používá se 10 intenzit, z nich je stanoven anaerobní práh. VO₂max se stanovuje testem na běhátku o sklonu 12 % při rychlosti 19 km/hod. po dobu kolem 3 min. Vzhledem k prudkému sklonu jde vlastně o imitační cvičení.

Seminář běžecké komise FIS měl po všech stránkách vysokou úroveň a byl nesporným přínosem nejen pokud jde o vlastní obsah zde stručně shrnutých sdělení, ale i navázáním užitečných pracovních kontaktů a možností porovnat vlastní práci s ostatními odborníky.

MUDr. PETR KREJČÍ a PaedR. LADISLAV JIRKŮ

0 práci trenéra sjezdových disciplín

Trenér má na rozdíl od jiných pedagogů specifické postavení, které vyplývá již z cíle jeho pracovní náplně: snaží se své svěřence přivést k nejvyšším sportovním výkonům. Pečuje o menší skupinu svěřenců než učitel, ale o to důsledněji musí každého jedince znát a individuálněji s ním pracovat. Předpokládá se, že sportovci, se kterými trenér pracuje, mají (na rozdíl od některých žáků) svůj vlastní přesně vymezený zájem o daný sport a trénink s tím spojený, ale i přes všechny tyto kladné stránky existuje v působení a vzájemné interakci trenéra a svěřenců ještě řada problémů a překážek.

Trenér sjezdového lyžování má ve své práci nelehký úkol. Příčina je dána technickou náročností sjezdového sportu. Technika je zde limitující; dosáhnout bez ní špičkových výkonů je zcela nemožné. Proto spolupráce trenéra a svěřence musí být velmi těsná. Trenér proniká do psychiky závodníka co nejvíce a **závodník by měl svého trenéra respektovat ve všech jeho pokynech**. To je neideálnější linie k dosažení cíle. Ovšem i zde je mnoho specifických. V první řadě hraje roli věk závodníka, pak sportovní vyspělost a v neposlední řadě kvalifikace a schopnosti trenéra. Z toho vyplývá, že na rozdílné věkové a výkonostní úrovni se práce trenéra značně liší.

Malé děti začínající teprve závodit v žákovských kategoriích jsou odkázány na svého trenéra či cvičitele. Nemají zatím žádné zkušenosti. Pokyny trenéra musí být velmi přesné, často opakované a hlavně srozumitelné i pro nejmenší. Trenér si trať prohlíží se svěřenci a upozorňuje na obtížnosti ve stavbě trati, ale současně popisuje nástrahy terénu. Dává přesné pokyny, co by měl závodník ve kterém místě udělat a napomáhá tak závodníkovi zapamatovat si správným způsobem trať. Před vlastní jízdou ještě každému zopakuje pokyny. Je běžné, že tyto děti

nejsou schopny realizovat všechny požadavky trenéra. Nutné je pokyny často opakovat a upozorňovat velmi jednoduše a srozumitelně. V této práci bývají pokyny trenéra vesměs všeobecné. Individuality svěřenců se tu ještě příliš neprojevují.

Jiná situace nastává v juniorských kategoriích. Závodníci získávají vlastní zkušenosti, které uplatňují ve svých jízdách. Dovedou již odhadnout lépe svoje schopnosti. Objevuje se schopnost předvídat následující situace na trati. Začínají se zde také **projevovat některé individuální odlišnosti a dochází k největší výkonostní diferenciaci**. Řekla bych, že tato věková kategorie poskytuje trenérovi nejširší možnost sebeuplatnění. Práce je však velmi komplikovaná, rozsáhlá a mnohdy rozhoduje o dalším vývoji závodníka.

Trenér již musí poznat své svěřence velmi důkladně a při práci s nimi postupovat velmi citlivě vzhledem k pubertálnímu věku a celkovému tělesnému vývoji. Změny ve vývoji působí na závodníka dost silně, a to jak ve spojitosti se schopností realizace motorického učení, tak ve schopnosti správně přijímat pokyny trenéra. V tomto věku vznikají základní pohybové dovednosti sjezdové techniky, které musí trenér usměrnit do optimální linie. **Když se trenérovi podaří najít nejlepší spolupráci na bázi techniky s jednotlivými jedinci, pak jim dá důležitý základ pro celý pohybový projev v budoucnosti**.

Většinou se trenéři v tomto období soustřeďují na techniku jízdy a takto udávají pokyny. Musí však upozorňovat na charakter tratě a obtížnosti nebo zvláštnosti terénu. V komunikaci mezi trenérem a závodníkem vzniká „hantýrka“, která ulehčuje závodníkovi pochopit požadavky trenéra. Závodník tohoto věku je schopen již rychleji realizovat pokyny. Má již větší představivost o pohy-

bovém projevu. Trenér však musí pomoci odstraňovat některé psychické zábrany vznikající věkem nebo narůstající obtížností tratí.

Zcela výjimečné a odlišné postavení mají kategorie dospělých. Práce trenéra se zde ubírá dvěma směry. Vrcholový sport je jedna linie a výkonnostní sport je linie druhá. Souvisí to se samotným cílem výkonnosti.

Sportovci výkonnostní úrovně jsou již ve většině případů za hranici své vrcholné úrovně nebo začali se sportem v pozdějším věku a nezastihli svůj sportovní růst v potřebných kategoriích. Trenér v práci s nimi má v první řadě na mysli co nejdelší prodloužení jejich závodní činnosti a udržení jejich dané výkonnosti na relativně stále úrovni v dlouhém časovém údobí. Podporuje zájem o závodní sport a tím zvyšuje celou úroveň dospělých kategorií ve sjezdovém lyžování. V této fázi se již nezaměřuje na nácvik dokonalé techniky a jeho pokyny jsou spíše organizačního a taktického charakteru. Závodníci této výkonnosti mají již tak **zažitá své pohybové návyky, že narušit je pro nácvik dokonalějších pohybových dovedností je téměř nerealizovatelné.** Trenér proto musí najít nej přijatelnější pokyny pro trénink techniky. Jeho působení na svěřence již není tak časté, protože vychází z dlouhodobých zkušeností závodníků.

Otázka práce a působení trenéra na závodníka vrcholové výkonnosti je na druhé straně velmi složitá a stále potřebná. Vzniká nejužší kontakt se závodníkem, a to **individuálně, protože s každým jednotlivcem musí být spolupráce jiná.** Samozřejmě, že základní pokyny jsou všeobecné, ale podle potřeby udává trenér pokyny jednotlivě. I v této fázi je otázka techniky stále aktuální a **trenér se snaží dovést závodníka k nejpřesnější a nejideálnější technice, která mu umožňuje špičkový výkon.** Trenér musí však znát, jaký pokyn pro kterého svěřence je nejúčinnější k dosažení stejného cíle.

Někteří závodníci potřebují upozorňovat na techniku, někteří více na taktiku a některým pomůže psychické podpoření. Pokyny **trenér** již nemusí dávat tak všeobecné, ale **musí se zaměřit na individuální detaily.** Závodníci již mají většinou mnoho zkušeností a snaží se s trenérem spolupracovat a sami upozorňují na některé momenty, které pociťují. Trenér toho musí využít k dalším pokynům a zlepšení techniky závodnickovy jízdy.

Čím dokonaleji a hlouběji trenér pronikne do všech sfér pedagogiky, didaktiky sportu a psychologie, tím lepších výsledků ve své práci dosáhne.

OLGA CHARVÁTOVÁ, III. ročník FTVS UK

MOTIVAČNÍ PRVKY

Již několik let se snažíme zobjektivizovat hodnocení závodníků v oddíle a eliminovat sklony k nadřazenosti u starších kategorií. Z toho důvodu jsme vypracovali **oddílový bodovací systém, který srovnatelným způsobem vyjadřuje snahu a úspěšnost závodníků v libovolné kategorii.**

Základem hodnocení je celoroční sledování úsilí a systematickosti v tréninku, tedy docházky a vedení tréninkových deníků. Chování a morálně volní vlastnosti budujeme každý cyklus na stupnici pod názvem „Trenérův teploměr“ s kladnými i zápornými hodnotami.

Rozhodující vliv na výši bodového zisku má samozřejmě účast a výsledky v závodech. Zde rozlišujeme tři stupně důležitosti: přespolní běhy, lyžařské závody krajského významu a závody NKZ a přeborové.

Bodové hodnoty jednotlivých ukazatelů:

1. Docházka na tréninky: za účast na spol. tréninku 1 bod.
2. Tréninkové deníky: v každém cyklu 0–20 bodů.
3. Chování a přístup k tréninku: v průběhu každého cyklu umísťujeme štítky se jmény na „teploměr“ podle úsilí na tréninku a podle chování na tréninku i na veřejnosti, v rozpětí –20 až +30 bodů. Zaznamenává se umístění na konci cyklu.

4. Závody: za účast v závodě: přespolním 10 bodů, lyžařském 20 bodů, KP, NKZ, ČSR 30 bodů — Za umístění:
 - a) Výsledky v závodech, kde je známo pouze pořadí, ale nikoliv dosažené časy, budujeme podle vzorce

$$100 - 100 \cdot \frac{x-1}{n-1}, \text{ kde je umístění závodníka}$$

a n počet startujících. (Tedy za 1. místo 100 bodů, za poslední 0 bodů.) V lyžařském závodě se počet bodů zdvojnásobuje. Ve štafetách se počet bodů dělí počtem členů štafety.

- b) V závodech s uvedenými výslednými časy budujeme podle časové ztráty za vítězem, resp nejrychlejším úsekem ve štafetách podle tabulek FIS (1. místo 220 bodů). Podle druhu závodu násobíme výsledné body koeficientem: 0,5 — přespolní běhy, 1 — lyžařské závody, 1,5 — KP, NKZ, ČSR.

Dochází tedy k určité preferenci starších kategorií z titulu většího počtu závodů, event. účasti v závodech výběrových, avšak toto zvýhodnění je záměrné s ohledem na narůstání obtížnosti přípravy a týká se v podstatě jen dobrých závodníků, což je v souladu s dlouhodobými cíli.

V uplynulém tréninkovém roce jsme hodnotili 33 závodníků, vesměs dětí ve věku 9–14 let. Celkový bodový zisk od začátečníků až po zkušené závodníky byl od 60 do 2900 bodů. Zvítězil ml. žák, dále ml. žákyně, ml. žák, st. žák, ml. žák, děvče do 10 let atd. Pořadí v soutěži oznamujeme po skončení každého cyklu a pravidelně i zveřejňujeme.

Výroční vyhlášení výsledného pořadí je slavnostní událostí za účasti výboru oddílu a rodičů a vhodně uza-

vírá tréninkový rok. Menšími dárky odměníme první tři místa a všechny ostatní podělíme různými drobnostmi (odznaky, samolepky, propagační materiály).

Soutěž se těší stálému zájmu a respektu u mládeže a je v rukách trenéra výbornou motivační pomůckou.

JARDA NEUŽIL, TJ Tatran Prachatice

K běžecké sezóně mládeže

Trenérská rada běhu VSL ČÚV ČSTV provedla vyhodnocení RTC u většiny členů TSM, porovnány byly výsledky s tréninkovými ukazateli a testy. Závěry vplynuly ze strojně početního zpracování a zpráv zodpovědných trenérů ze soutěží řízených VSL ČÚV ČSTV.

V kategorii starších zákyň první desítka má nejvyšší počty cyklických km, má také nejvíce naježděných km na lyžích a odtrénovaných hodin zatížení. U starších žáků první desítka trénovala s vyšší intenzitou, měla i nejlepší výsledky v testech. Dorostenky mladší v první desítce jsou výrazně lepší ve všech ukazatelích, především v běhu na lyžích a na suchu. V kategorii dorostenců mladších první desítka má výrazně větší počet dnů, hodin zatížení. Závěrem lze konstatovat, že členové TSM, kteří trénují větší objemy a mají nejvyšší počet hodin zatížení, mají i lepší výsledky. Přitom tréninkové ukazatele dosahují hodnot uvedených PSP mládeže, vydaných v roce 1980. Výkonnostní úroveň žákovských a dorosteneckých kategorií byla sledována na NKZ. Uplynulá sezóna ve všech kategoriích (i žactva) byla ve znamení používání bruslení. Sportovní příprava podle PSP dává možnost plné aplikace Siitonenova kroku.

Trenérská rada připravuje doplnění PSP mládeže s termínem vydání v roce 1987, bude novelizovat baterii testovacích disciplín pro kategorii žáků a dorostu, navrhované změny v soutěžích promítne do soutěžního řádu sezóny 1986.

-mh-

Dálkové studium trenérů

Ve školním roce 1986–87 bude otevřeno dálkové studium trenérů lyžování I. třídy na FTVS UK v Praze. Předpoklady: maturita, maximální věk 45 let, II. trenérská třída. Přihlášky do 30. září na VSL ÚV ČSTV, Na pořčí 12, 115 30 Praha 1.

Programy sportovní přípravy a RTC mládeže

Základními metodickými materiály na jejichž základě je organizován trénink běžecské mládeže v TSM, ST i oddílech, jsou Program sportovní přípravy v TSM (1982) a Program sportovní přípravy žactva v oddílech TJ (1983). Na tyto programy (dále PSP) navazují Základní programové materiály (ZPM — 1984), které rozvíjejí otázky vytvoření předpokladů pro vrcholovou výkonnost, v obsahové náplni tréninku žactva a dorostu však parafrázuji PSP. Cílem příspěvku je objektivní zhodnocení aktuálnosti obsahu PSP a ZPM na základě vyhodnocení RTC v období 1982—1985.

Aplikace PSP a v novém olympijském cyklu ZPM nemá vést k šablonovitému sjednocení tréninku. Jde o dlouhodobé členění plánování přípravy podle schématu, do něž se kromě ověřených poznatků a zkušeností musí samozřejmě promítnout individuální zvláštnosti tréninku jednotlivců i skupin. Na základě diskusí při seminářích a aktivech trenérů lze formulovat obecné tvrzení, že PSP znamená především zvýšení úrovně plánování a evidence tréninku. Objektivní obraz míry použití PSP v trenérské praxi můžeme získat z výsledků vyhodnocování RTC.

Vyhodnocování RTC v TSM a předních oddílech provádí TR běhu VSL ČÚV ČSTV systematicky od roku 1981. Archivované výsledky posloužily jako podklad pro rozbory aktuálnosti obsahové náplně PSP a ZPM. Sestavili jsme tabulky, které pro kategorie žáčků a žáků starších (ŽK ST, ŽC ST) a dorostenek a dorostenců mladších (DK ML, DC ML) obsahují vedle hodnot tréninkových ukazatelů (TU) z PSP (v km, hod. atd.) průměrné objemy jednotlivých TU první padesátky (označen PR) a první desítky (označen 10) závodníků VŽZ v sezónách 1982—1985 vždy v procentech hodnoty z PSP. (Celočíselné vyjádření objemů — kupř. KL u žactva — představuje absolutní jednotky — tj. km, vzhledem k tomu, že PSP pro tento TU neudávají žádnou hodnotu.)

Časový vývoj tréninkové skladby ve sledovaném období čtyř let vyplývá přímo z hodnot v tabulkách: v sezónách 1981—82, 1982—83 hodnoty TU v RTC stagnovaly v průměru 7—15 % pod hodnotami z PSP. Sezóna 1983—84 byla ve znamení podstatného zvýšení objemů, sezóna 1984—85 znamená další kvantifikaci tréninkového procesu s výraznějším zapojením specifických TU (zvláště CY).

Srovnání reálných RTC s hodnotami v PSP rozděluje TU do tří skupin:

a) Objemy TU v praxi odpovídají hodnotám v PSP

Sem řadíme nejen ty TU, jejichž objemy se shodují (s určitou tolerancí) s hodnotami v PSP, ale i TU, jejichž hodnoty v PSP představují limit, k němuž se v praxi postupně přibližujeme. U obou žákovských kategorií jsou to TH, CKM a BĚ. V obou dorosteneckých kategoriích je odpovídajícím ukazatelem TD (u DC ML odpovídají také BĚ — průměrné hodnoty, u DK ML průměrné hodnoty CKM a KL).

b) Objemy TU v praxi jsou podstatně vyšší než hodnoty v PSP

V kategoriích žactva jsou to KL, CY a u nejlepších i LY a TD a v posledních sezónách výrazně IM. Tréninkový prostředek KL není v PSP pro žákovské kategorie výslovně doporučován, přesto je v míře, která představuje 7—10 % BĚ, používán. Podíl CY

se v posledním období rovněž zvětšuje: ŽK ST jej v PSP nemají uveden vůbec, ŽC ST překračují hodnotu z PSP o více jak 100 %. Trénink, realizovaný ve větším počtu TD a s větším podílem CY a LY nutno pochopitelně přivítat. Se zvyšováním podílu IM však u žactva nemůžeme souhlasit (jedná se o úzce specifický prostředek ve III. intenzitě). Domníváme se však, že vysoké objemy IM u žactva lze spíše než vlastní realizací tréninku přičítat nesprávné evidenci.

Kvantifikace tréninkového procesu DC ML i DK ML byla v posledním období značná. Objemy rozhodujících tréninkových prostředků DC ML jsou vyšší než objemy DC ST před dvěma lety. V přípravě nejlepších závodníků a závodnic dorostu jsou překračovány o 15 i více % hodnoty PSP u tréninkových prostředků CKM, LY, KL, BĚ a TH.

c) Objemy TU a RTC jsou mnohem nižší než hodnoty v PSP

Zde musíme rozlišit TU, jejichž odvodněné hodnoty z PSP se nám v tréninkovém procesu opakovaně nedaří dosáhnout, a TÚ, jejichž díl v tréninkové skladbě byl během vývoje přenesen více či méně na jiné TU.

U žactva mezi ty první zřejmě patří TH a SÍ (i když se proti předchozím sezónám objemy obou TU zvětšily), k těm druhým KŽ (nižší o 30 až 50 procent).

V přípravě obou kategorií dorostu je podceňována SÍ a IM (i zde znamenala poslední sezóna „zlepšení“). U DK ML je ještě více než u DC ML nahrazena KŽ cyklistickou přípravou. Kromě kvantifikace tréninkového procesu dochází i k jeho intenzifikaci. V období 1982—84 výrazně vzrostl podíl tréninkové práce ve II. a u žactva i III. intenzitě (viz Lyžařství č. 10/1984). Poslední sezóna byla zvláště u LY charakteristická podstatným zvýšením podílu III. intenzity.

V PSP je pro LY doporučeno v průměru rozdělení intenzit u ŽK ST 45:48:7, u ŽC ST 42:51:7. Realizovaný RTC vykazuje v první třicítce VŽZ tyto relace: ŽK ST — 24:54:22, ŽC ST — 22:56:22 (u nejlepších má III. intenzita podíl 28 %). Je otázkou, do jaké míry toto rozdělení intenzit koresponduje s hlavním cílem přípravy žactva, kterým musí být vytvoření předpokladů pro vrcholovou výkonnost v pozdějším věku.

U dorosteneckých kategorií byla situace obdobná. PSP doporučují v tréninkovém prostředku LY poměr intenzit pro DK ML 35:50:15, pro DC ML 25:60:15. V posledním RTC se první dvacítky z VŽZ DK ML připravovala na lyžích v intenzitách 25:50:25, trénink předních DC ML byl organizován podle vztahu 15:60:25 (trénink

Programy sportovní přípravy a reálné tréninkové ukazatele 1982—85

ŽK, ŽC ST	CKM	LY	KL	IM	BĚ	CY	KŽ	SÍ	TD	TH
P SP	2220	980	—	10	750	—	250	40	240	530
1982 PR	74,6	83,5	38	90,0	81,9	68	29,6	37,5	86,2	73,0
10	86,2	89,9	29	90,0	88,0	40	63,6	32,5	98,8	79,8
1984 PR	88,8	96,8	40	260,0	87,3	91	55,6	47,5	91,7	82,3
10	97,8	98,9	46	430,0	97,2	158	66,4	45,0	97,9	82,3
1985 PR	85,1	89,8	62	100,0	99,1	95	32,4	50,0	92,5	83,1
10	97,6	109,1	79	140,0	105,6	134	38,8	62,5	107,1	90,8
P SP	2400	1080	—	10	800	110	200	40	240	550
1982 PR	84,1	87,5	50	80,0	79,0	158,2	57,5	55,0	85,4	79,1
10	91,3	90,1	60	50,0	77,5	116,4	78,5	55,0	87,5	70,1
1984 PR	97,0	106,4	73	100,0	83,8	166,4	77,5	70,0	90,4	82,7
10	106,5	121,6	94	90,0	87,1	193,6	81,0	85,0	95,0	81,3
1985 PR	98,3	103,8	60	170,0	118,9	262,7	67,0	80,0	99,6	84,4
10	104,8	109,0	28	70,0	100,9	260,9	78,5	85,0	107,1	101,1
DK, DC ML	CKM	LY	KL	IM	BĚ	CY	KŽ	SÍ	TD	TH
P SP	2800	1400	200	20	900	—	180	40	260	580
1982 PR	80,9	73,1	71,5	65,0	87,8	163	65,5	55,0	90,4	74,8
10	95,2	85,1	84,1	125,0	110,2	249	120,6	65,0	105,8	92,4
1983 PR	81,7	70,3	37,5	60,0	87,9	146	47,8	57,5	90,8	78,3
10	94,4	89,3	16,0	40,0	103,3	204	33,3	52,5	100,8	96,6
1984 PR	89,1	77,4	81,5	45,0	99,6	148	42,8	57,5	93,5	84,1
10	104,5	95,3	80,0	50,0	121,1	154	22,2	57,5	101,5	88,1
1985 PR	93,7	72,5	90,0	55,0	111,2	172	39,4	65,0	92,7	77,9
10	116,9	89,3	175,5	65,0	147,7	225	43,3	80,0	100,8	89,7
P SP	3400	1600	300	30	1100	170	100	40	260	600
1982 PR	96,0	87,1	78,0	73,3	93,3	235,9	76,0	60,0	94,2	82,3
10	110,6	101,0	104,0	86,7	88,5	—	113,0	50,0	102,7	79,5
1983 PR	91,0	82,6	61,7	50,0	95,3	229,4	44,0	77,5	100,8	86,5
10	108,1	104,9	42,0	40,0	82,1	397,1	9,0	115,0	112,7	111,3
1984 PR	98,6	97,1	95,0	43,3	98,1	167,6	58,0	72,5	93,5	86,5
10	118,9	117,8	123,3	43,3	104,7	243,5	102,0	85,0	99,2	125,0
1985 PR	94,5	92,8	76,7	63,3	99,9	219,4	62,0	75,0	95,0	96,2
10	109,2	115,8	97,7	60,0	109,0	327,6	102,0	90,0	100,8	118,8

nejlepších DC i DK ML měl III. intenzitu zařazenou v podílu 30 %).

V tréninkovém prostředí BĚ je u obou dorosteneckých kategorií doporučeno běhat ve III. intenzitě 10 % objemu. V posledním RTC běhaly DK ML v této intenzitě 18 %, DC ML 20 procent.

Poslední sezóna byla i v kategoriích dorostu a žactva ve znamení aplikace tzv. Siitonenova kroku. Lze říci, že nás tato běžecká technika nepřistihla tak zcela nepřipravené; proti PSP se naše žactvo i dorost připravují ve vyšších intenzitách, s větším objemem CY a zapojením dalších specifických TU, jak ukazují obecné závěry z předchozích odstavců:

- v přípravě žákovských kategorií je v tréninkové praxi uplatňována základní orientace z PSP, přičemž jsou v podstatně větší míře uplatňovány STU — zvláště CY, KL, u nejlepších i LY,
- příprava mladšího dorostu probíhá do značné míry mimo rámec daný PSP — jsou překračovány objemy CY, CKM, LY atd., vzájemné relace jednotlivých TU mají jiný charakter než v PSP,
- u cyklických TU je tréninkový proces realizován s vyšším podílem II. a III. intenzity,
- není věnována dostatečná pozornost SÍ a aktivní regeneraci (tento poslední fakt se však v přípravě tzv. volného běhu projevuje negativně více, než u běhu klasického).

V příští sezóně budeme závodit během klasickým i volným. Při přípravě závodníků bude muset dojít k určitým změnám — silová vytrvalost, pestrost prostředků v souvislosti s cvičením koordinace atd. Aktualizace hodnot TU z PSP a ZPM, vyvolaná novou běžeckou technikou, však bude současně logickým vyústěním základní dynamiky přípravy, jak jsme ji z RTC 1982—1985 vyhodnotili.

Připravovaná redakce PSP je z hlediska další přípravy žákovských a dorosteneckých kategorií v běhu na lyžích prvkem nutným, nikoliv však postačujícím. O dalších výsledcích nové běžecké generace bude rozhodovat vyšší odbornost a náročnost především při realizaci vlastního tréninku, navazujícího na kvalifikovaný a cílevědomý výběr talentů atd. A v neposlední řadě zaujetí a odevzdání, k němuž budeme schopni tuto generaci přivést.

Ing. JAROSLAV JUREČKA
člen TR běhu VSL ČUV ČSTV

Poznámka: V článku i přiložených tabulkách jsou použity symboly pro tréninkové ukazatele, které jsou zavedeny v PSP. CKM — cyklické km, LY — běh na lyžích, KL — běh na kolečkových lyžích, IM — imitace, BĚ — běh, CY — jízda na kole, KŽ — jízda na koloběžce, SÍ — posilování, TD — počet tréninkových dnů, TH — počet tréninkových hodin.

Hodnocení skokanské sezóny dorostu

Hodnocení uplynulého období v ČSR je zaměřeno na výkonnost v kategorii dorostu. Úvodem je nutno říci, že výkonnost v jednotlivých kategoriích je značně rozdílná. Jeden z nedostatků spatřujeme možnost konfrontace výkonnosti v žákovské kategorii. Tato možnost by dala přehled a porovnání jak úrovně tělesné, tak i technické v mezinárodním měřítku, což by bylo přínosem pro další práci s mládeží.

Hodnocení dorostenecké kategorie je značně obtížné, neboť v těchto kategoriích startuje málo závodníků, kteří jsou členy TSM nebo oddílů a tímto jsou v naší kompetenci. Většina dorostenců je členy středisek vrcholového sportu mládeže (dále SVS-M) a ta jsou řízena oddělením vrcholového sportu. I přes tyto okolnosti se jí snažíme objektivně zhodnotit.

Přípravu závodníků v oddílech lyžování vedou dobrovolní trenéři. V místech, kde jsou zřízena TSM, trenéři smluvní. Jediným oddílem s profesionálně pracujícím trenérem je Ještěd Liberec a rovněž TSM při MEZ Frenštát, kde vedoucím trenérem má zaměřený skok. Přípravu v SVS-M vedou ve všech případech profesionální trenéři. Vlastní systém je platný pro všechny uvedené oblasti. Celoroční příprava je rozdělena do 13 čtyřtýdenních cyklů.

Pro sjednocení metodiky byly zpracovány a vydány programy sportovní přípravy v lyžařských oddílech, pro TSM to jsou Programy sportovní přípravy mládeže, které zahrnují všechny kategorie. Možnosti TSM ale nemožňují udržet vysokou výkonnost závodníka v dorostenecké kategorii v porovnání se členy SVS-M, kteří mají nesrovnatelně lepší podmínky. Jedině maximálním úsilím, podporou rodičů a oddílů je možno se těmto závodníkům vyrovnat. Proto dochází k velkému odpadu závodníků v dorosteneckých kategoriích. Například na P ČSR v Liberci startovalo 19 starších dorostenců. Tento stav signalizuje něco nezdravého v této oblasti, SVS-M mají nízké stavy, aby mohla krýt zajištění dalšího růstu závodníků vyprodukovaných TSM. Dorostenecká kategorie je základnou pro vrchol naší práce — dobrou státní reprezentaci. Mít více závodníků světové úrovně je cílem nás všech. V TSM jsou prováděny pravidelné kontroly podle plánů práce TR skok, zaměřené na dodržování uvedených zásad. Sledování tělesné připravenosti členů TSM je značně sníženo zrušením testovacích srazů, které byly velmi dobrým měřítkem k posouzení tělesné připravenosti závodníků.

Testování, které je předepsáno Programy sportovní přípravy mládeže, provádí se v TSM a sledovaných oddílech. Není možné je celkově posuzovat, neboť se uskutečňuje v různých dnech, za rozdílných podmínek a prostředí. Takové testy výkonnosti slouží trenérovi v daném místě. Jako ideální se jeví testování v laboratorních podmínkách, a to v Olomouci, které byly součástí TS.

Uplynulá sezóna byla pro dorostence jak termínově, tak postoupností dobře připravena. Nedostatkem je

dublování dorosteneckých závodů se závody dospělých. Tam potom startují ostarší dorostenci a o kategoriích dospělých máme iluze, že jsou postačující. Pro dorostence má být povinností start v NKZ jako nominace na P ČSR a jenom výjimky, což je státní reprezentace, mohou být tolerovány. Tímto stavem pak trpí úroveň NKZ.

Celkem bylo podle VŽZ hodnoceno 32 dorostenců mladších a 13 dorostenců starších. Klesl počet oddílů zastoupených v soutěžích. V uplynulém období to byly: Dukla Liberec, MEZ Frenštát, Spartak Vrchlav, Seba Tanvald, TJ Desná, Ještěd Liberec, TJ Nové Město na Moravě, Technolom Lomnice n. Popelkou, TŽ Trinec. Zastoupení nestřediskových oddílů je tedy velmi skromné. Ve srovnání s rokem 1982 je pokles z 16 na 9 oddílů závažný.

Klimatické podmínky v době konání soutěží byly dobré. Rovněž úprava místku těmito okolnostmi ovlivněná a podmíněná, byla na patričné úrovni. Nedošlo k žádným vážnějším zraněním, což je dáno vyspělostí závodníků. Nedostatkem se jeví nevyhodnocování nejlepšího závodníka, jak tomu bylo při hodnocení Československého poháru, kdy na zakončení byl tento akt proveden při slavnostní příležitosti a tím soutěže měly o jeden motivační ráz víc.

Jak už bylo řečeno, tělesná připravenost závodníků je značně rozdílná. Totéž platí v oblasti technické připravenosti a vyspělosti závodníků.

Pro potřeby TSM a oddílů je velkým problémem zajišťování kvalitních lyží pro zimu. Výroba skokanských kombinéz se rovněž nepohnula z místa, trenéři pak tento materiál zajišťují různými způsoby a ne vždy zrovna nejzdravějšími. Vosky by měly být distribuovány centrálně a přiděly by měla řešit TR.

Hlavním činitelem v oblasti politicko-výchovné práce je trenér. Pořadatelé soutěží se musí starat o důstojný průběh hlavně soutěží přebornických. Trenér si musí být vědom své odpovědnosti při působení na závodníky a rozvíjet u nich morálně volní vlastnosti slučující se s příslušenstvím občana socialistického státu. Během výcvikových táborů a dlouhodobějších soutěží organizovat exkurze, návštěvy muzeí, významných míst protifašistického odboje atd.

TR skoku VSL ČUV ČSTV doporučuje členství v TSM od druhého roku žáků mladších. Talentované dorostence, kteří nejsou v péči SVS-M, ponechat v péči TSM. Komise výstavby — vybavit lyžařská střediska sněhovými děly (zajistit projektovou dokumentaci). Uspořádání dvou letních NKZ pro kategorii žáků mladších a starších.

STANISLAV LASOTA

Dominující běžkyně

Mezi běžkyněmi světové špičky v uplynulé sezóně 1984–85 dominovala dvacetisedmiletá Norka Anette Boeová. Se dvěma zlatými, jednou stříbrnou a bronzovou medailí byla nejúspěšnější závodnicí 35. mistrovství světa 1985 v klasických disciplínách v Seefeldu a se 144 body se stala vítězkou Světového poháru 1985 před svými krajkami Grete Nykkelmoovou a Brit Pettersenovou.

Více než deset tisíc československých diváků mělo příležitost sledovat její vynikající výkon a dokonalé uplatňování bruslení 18. února v závodě Světového poháru na 5 km v Novém Městě na Moravě, kde na náročně trati dosáhla dosud nejlepšího světového času na pětiku 14:06,2 min. Měla zásluhu na mimořádně rychlém závodě, v němž šestnáct běžkyň mělo čas lepší než 15 minut.

Anette Boeová byla členkou šestičlenného norského reprezentačního družstva běžkyň pro ZOH 1984 v Sarajevu. Velkým zklamáním pro ni bylo, když trenér Dag Kaas ji nezařadil do zahajovacího závodu na 10 km, v němž zvítězila Finka Hämäläinenová před sovětskou reprezentantkou Smetaninovou a Norkou Pettersenovou. „Byla jsem zklamána, jen náhradnici a turistiku jsem v Sarajevu dělat nechtěla. Rozhodla jsem se odcestovat předčasně domů,“ řekla v rozhovoru s novináři A. Boeová. „Na MS v Seefeldu jsem prokázala, že jsem současnou nejlepší norskou běžkyní a i ve Světovém poháru jsem to potvrdila. Mám z toho pochopitelně radost, jako z úspěchu v každém závodě.“

V prvním běhu žen na 10 km na MS 1985 Boeová zvítězila po zajímavém boji s obhájkyní prvenství ze ZOH 1984 v Sarajevu Finkou Kirvesniemiou-Hämäläinenovou s náskokem 1,4 s. V závodě na 5 km vybojovala Norka druhou zlatou medaili opět před Kirvesniemiou, tentokrát na kratší trati s větším časovým rozdílem 10,3 s. Norskou štafetu Boeová velmi úspěšně rozběhla, její krajkyně však nedokázaly udržet náskok v souboji se sovětským reprezentačním družstvem, které porazilo favorizované Norky. V závěrečném závodě žen na 20 km skončila Boeová třetí za svými krajkami Nykkelmoovou a Pettersenovou. Největší radost měla Boeová po vybojování druhého prvenství na 10 km. „Nesnila jsem o tom, že vybojuji druhou zlatou medaili,“ byla její slova po oznámení výsledků na tabuli. „Je to můj životní úspěch a nejšťastnější den. Startovala jsem brzy (měla startovní číslo 20) a v cíli to bylo hrozné čekání, jak dopadne závod.“

Ve Světovém poháru 1984–85 se zúčastnila devíti z celkového počtu deseti závodů. Chyběla jen v Syktyvkaru (SSSR — 20 km). Ve všech bodovala a její forma po slabším začátku měla stoupající tendenci. V obou posledních rozhodujících závodech zvítězila a získala Světový pohár. Měla zásluhu také na prvenství Norska v závodě štafet žen před Finskem s náskokem 44 bodů. V zahajovacím závodě SP na 5 km v italském Val di Sole byla šestnáctá, v Davosu na 10 km sedmá, v Seefeldu na MS na 10 km zvítězila, na 20 km byla třetí, v Klingenthalu (NDR) vybojovala prvenství na 10 km, stejně jako v Novém Městě na Moravě na 5 km, ve finském Lahti na 5 km skončila sedmá, ve švédském Falunu na 10 km a v norském Oslu na Holmenkollenu na 20 km zvítězila. Započítávalo se jí šest nejlepších výsledků a 38 bodů z ostatních závodů se škrtalo.

První mezinárodní úspěch ve své závodnické kariéře zaznamenala Boeová na ZOH 1980 v Lake Placidu, kde jako členka norské štafety na 4x5 km získala bronzovou olympijskou medaili. Ve Světovém poháru 1980 až 1981 skončila pátá, když v Whitehorse na 10 km obsadila druhé a v Lahti na 5 km třetí místo.

Sympatická blondýnka pochází z lyžařské rodiny, bydlící v Larviku. Její otec si oblíbil lyžování a matka dokonce skákala na lyžích. Mohla se pochlubit osobním rekordem 50 m. Anette, měřící 165 cm a vážící 52 kg, je všestrannou lyžařkou. Vynikající běžkyně se věnuje i sjezdovému lyžování, především o velikonočních svátcích. V létě jsou jejími sporty plavání, windsurfing a veslování. Má ráda i kopanou a dříve hrála levé křídlo v norské ženské lize. Podle jejího názoru sportovní všestrannost je dobrá i pro lyžování.

„Udržet se ve světové špičce je náročné a vyžaduje často odříkání,“ připomíná A. Boeová. „Trápila mne dlouho bronchitida. Po třech letech zásluhou nového lékaře jsem se jí konečně zbavila a letošní sezóna byla pro mne bez problémů. Důležitá je i rehabilitace. Bez ní, odpočinku a systematického tréninku nejsou úspěchy. Vyplatilo se mi vynechat dvacítku v Syktyvkaru. K mému podstatnému zlepšení v uplynulé sezóně přispěl také nový trenér Arild Strömnes a dobrá spolupráce všech členek norského reprezentačního družstva. Síla norského kolektivu běžkyň se projevila i na mistrovství světa v Seefeldu.“

Zajímavý je i názor Boeové na bruslení, které dokonale ovládá. „Domnívám se, že jeho omezení není možné,“ říká A. Boeová. „Dělat zóny pro zamezení Siitonenova kroku, jako tomu bylo v Klingenthalu, nepokládám za vhodné. Rozhodnutí kongresu FIS ve Vancouveru o rozdělení závodů na klasický styl a bruslení mne překvapilo.“

Boeová má ráda hudbu, a to jak moderní jazzovou, tak i klasickou. Především Čajkovského, Vivaldiho i Griega. Osmadvacáté narozeniny oslaví 15. listopadu. V nové sezóně chce zopakovat letošní úspěchy a pečlivě se na ni připravuje i v letním období. Jejím cílem je dokončit studia a zajistit si účast v reprezentačním družstvu Norska pro MS 1987 v Oberstdorfu a ZOH 1988 v kanadském Calgary. Norské běžkyně budou pozvány na závod 20 km Světového poháru 1986 v Novém Městě na Moravě, který je připravován na 18. ledna a jsou předpoklady, že na něm opět přivítáme i Anette Boeovou.

-tr-

• **FIN MATTI NYKÄNEN** zvítězil v mezinárodních závodech ve skoku na můstku s umělou hmotou (P 70 m) ve švédském Falunu s 206,5 (83,5 a 84,5) před Nory Troenem 192,9 (81 a 81) a Opasem 187,8 (79 a 82). Čtvrtý byl Rakušan Felder se 187,1 (80 a 79), následován Švédem Nordgrenem 183,4 (79 a 78). Další pořadí: 5. Skarseth (Norsko) 181,7, 6. Suorsa (Finsko) 181,1, 8. Fidjestoel (Norsko) 177,4, 9. Vettori (Rakousko) 169,1, 10. Newborn (USA) 169,6 b.

• **FRANCOUZSKÁ VLÁDA** podporuje kandidaturu Horního Savojska na uspořádání ZOH 1992. Počítá se s náklady téměř miliardy švýcarských franků.

• **PAT MITCHELL**, čtyřiapadesátiletý hlavní plánovač ZOH 1988 v Calgary, který zastával vedoucí místo v organizačním výboru, po jednoročném působení se vzdal této funkce. Generálmajor Mitchell před rokem vystoupil z kanadské armády, když mu byl nabídnut plat 80 000 kanadských dolarů.

• **ŠVÝCARSKÉ SVAZY ZIMNÍCH SPORTŮ** podporují iniciativu pracovní skupiny oblasti Bern Oberland, která připravuje kandidaturu na uspořádání ZOH 1996/2000. Zvláštní výbor soustředil odborníky z jednotlivých sportů ZOH. V oblasti chybí dosud bobová a rychlobobová dráha. Města Les Avants a Montreux nabídla spolupráci při jejich vybudování.

• **SKANDINÁVSKÉ ZEMĚ** budou dějištěm prvních závodů nového ročníku Evropského poháru 1985—86 ve sjezdových disciplínách. Muži zahájí 9. prosince ve švédském Aelvdalen, pokračují obřím slalomem 10. prosince v Granfjällstötenu/Saalen, 12. prosince slalomem v norském Lillehammeru, 14. prosince obřím slalomem v Hemsedalu a 15. prosince slalomem v Geilo. Ženy mají na programu zahajovací superobří slalom 14. prosince v norském Oppdalu.

• **BILL JOHNSON**, americký olympijský vítěz ve sjezdu ze Sarajeva, chtěl přestoupit k profesionálům, ale nakonec si to rozmyslel. V kalifornském Malibu prohlásil, že i v nové sezóně 1985—86 bude členem reprezentačního družstva USA. Johnson měl dlouhé rozhovory s vedením lyžařského svazu USA, s nímž se zřejmě dohodl o finanční podpoře od firm vyrábějících lyžařskou výstroj a výstroj. Johnson se vrací do tréninkového tábora týmu USA, který začíná koncem září na ledovcích v Evropě.

• **STEVEN LEE**, nejlepší australský reprezentant ve sjezdových disciplínách, zažil nepřijemné překvapení na cestě k prvním závodům nového ročníku Světového poháru 1985—86 v Argentině. Když přicestoval na letiště v Buenos Aires musel se vrátit do Austrálie, protože podle zpráv zahraničního tisku neměl platné vízum a celníci mu nepovolili vstup do Argentiny.

• **MISTROVSTVÍ EVROPY** v lyžařské akrobacii ve skocích do vody se konalo v italském Schnalstalu. Z mužů zvítězil Švýcar Sando Wirth s 212,70 b. před Rakušanem Überallem 194,73 a Fischmannem (NSR) 192,07. Ze žen vybíjela mistrovský titul Švýcarka Brigitte De Rocheová 131,32 b., následována Rakušankou Amannovou 116,12 a Hemmingovou (NSR) 114,83.

• **URSULA KONZETTOVÁ** (Lichtenštejnsko) se rozloučila se závodní činností. Dvacetšestiletá reprezentantka ve sjezdových disciplínách vybíjela na MS 1982 bronzovou medaili v obřím slalomu a loni stejně cenný kov ve slalomu na ZOH 1984 v Sarajevu. Po desetiletém startu v lyžařském cirkusu Světového poháru učitelka gymnastiky a sportu nemá již chuť věnovat se tvrdému kondičnímu tréninku. Chce působit jako trenérka lyžařské mládeže. Po odchodu sester Wenzelových a nyní dvojnásobná mistryně Švýcarska celá lichtenštejnská úspěšná generace zmizela ze sjezdového lyžování žen.

• **ŠVÝCARSKÉ BĚŽKYNĚ** po dvou kondičních přípravách v Hausen am Albis, bydlíšti trenéra Bruno Heinzeera, a v Magglingen, absolvovaly 11. až 16. srpna v Pitztalu v Tyrolsku první trénink na sněhu. Byl zaměřen na absolvování sjezdové výuky, neboť analýza poslední sezóny ukázala, že

Švýcarky nejvíce ztrácely na běžkyňě světové špičky ve sjezdech. Kompetentním trenérem pro tento způsob přípravy byl Hans Jäger, šéf švýcarského reprezentačního družstva ve sjezdových disciplínách na ZOH v Sapporu, kde se Švýcaři mohli pochlibit pozoruhodnými úspěchy. Ze švýcarského reprezentačního kolektivu na prvním tréninku na ledovci chyběla jen Christine Brüggerová, která byla na Novém Zélandu. Přípravy v Pitztalu se zúčastnily: Evi Kratzerová, Karin Thomasová, Annelies Lengacherová, Martina Schönbacherová, Margrith Ruhstallerová, Marianne Iringerová, Marlies Rietmannová, Gabi Scheideggerová a Elisabeth Glanzmannová.

• **JUGOSLÁVSTÍ SJEZDÁŘI** druhý srpnový týden odcestovali na trénink a první závody Světového poháru do Argentiny. Zájezdu se zúčastnili: Jože Kuralt, Boris Strel, Tomaz Čižman, Grega Benedik, Sasso Robič a Robert Zvan. Pro zranění pánve neodletěl Jure Franko, který prý chce zanechat závodní činnosti. Utrpěl již několikrát zranění a nemá vyhlídky zařadit se znovu do světové špičky. V Evropě zůstal také specialista slalomář Bojan Križaj a nadějný Rok Petrovič.

• **RAKOUSTÍ SJEZDÁŘI** již začátkem srpna před prvními závody Světového poháru trénovali v novém argentinském lyžařském středisku Las Lenas. Zpočátku podmínky pro přípravu superobřího slalomu a obřího slalomu byly velmi dobré a šéftrenér Švýcar Karl Fehrsner byl spokojen. Tři dny se věnovali Rakušané také sjezdu. Později při větrném počasí se podmínky zhoršily. V Las Lenas je A-tým rakouských sjezdařů a část B-družstva. V tomto středisku více než 3000

metrů nad mořem se připravovali také Francouzi. Kolektivy, které při hlášeném nedostatku sněhu odkládaly příjezd do Argentiny o týden, propásly nejlepší tréninkové dny.

• **RAKUŠAN ANTON SAILER**, vítěz čtyř zlatých olympijských medailí ve sjezdových disciplínách na ZOH 1956 v Cortině d'Ampezzo a mistr světa 1958 ve sjezdu, obřím slalomu a kombinaci v Badgasteinu, má velmi dobře prosperující lyžařskou školu v Kitzbühelu. Rodiče mají mimořádný zájem o možnost přihlásit své děti do lyžařské výuky ve škole populárního rakouského sjezdaře. Absolvování kursu a vydání legitimace s podpisem A. Sailera se stalo přáním mladých nadějných lyžařů ze širokého okolí. Věnovat se vlastní lyžařské škole je mnohem výhodnější než přijmout místo trenéra reprezentačního družstva, což bylo Sailerovi několikrát nabízeno. Sailer očekává, že jeho desetiletý syn se brzy stane úspěšným rakouským reprezentantem.

• **TYSOVEC** v Karpatech je novým střediskem sovětských lyžařů. Má nejen pěkné běžecké a sjezdové tratě, ale také tři skokanské můstky (dva s umělým povrchem), stadión pro biatlon, sportovní halu, rehabilitační středisko, asfaltovou dráhu pro jízdu na kolečkových lyžích a moderní hotel s pomocnými provozy.

• **MISTROVSTVÍ ŠVÝCARSKA 1986** ve sjezdových disciplínách mužů se budou konat 10.—16. února v Grüşchu, žen ve stejném termínu v Zinai. Běžci a běžkyňe budou bojovat o mistrovské tituly 31. ledna—9. února v Trunu. Dosud nebylo rozhodnuto o pořadatelích mistrovství ve skoku a v závodech sdruženém.

• **ŠVÝCAR PETER MÜLLER** zvítězil v prvním mezinárodním závodě nové sezóny ve sjezdu v argentinském Las Lenas za 1:29,03 před svým krajanem Alpigerem — 0,69 a Rakušanem Höfleherem — 1,20 s.

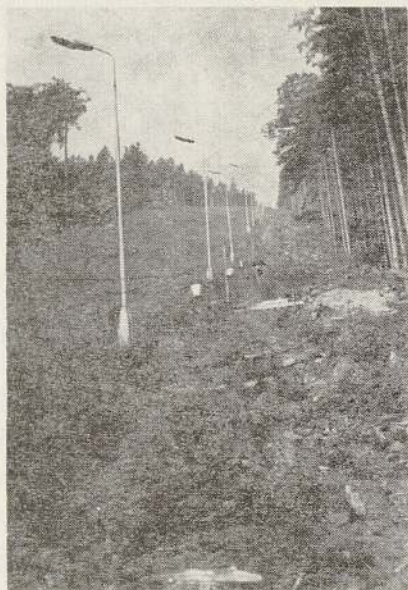
• **JOSZEF LUSZCZEK**, mistr světa 1978 v běhu na 15 km a nejuspěšnější polský běžec posledních let, oznámil v rozhovoru s novináři, že zanechává mezinárodní závodnické činnosti a bude startovat jen v domácích soutěžích. V průběhu šestnácti let absolvoval Luszczek na závodech 100 000 kilometrů.

• **ABIGAIL HOFFMANOVÁ**, generální feditelka pro sport kanadského ministerstva pro zdraví a amatérský sport, byla v červenci hostem Tělovýchovného a sportovního svazu NDR. Navštívila řadu sportovních zařízení, mezi nimi i skokanský areál v Oberhofu a pochvalovala využití můstku s umělou hmotou v letním a podzimním období. Na své cestě získává zkušenosti pro úspěšné uspořádání ZOH 1988 v Calgary.

• **ANCHORAGE** na Aljašce bylo Národním olympijským výborem USA určeno jako kandidát na uspořádání ZOH 1992. Dostalo přednost před dalšími zimními středisky Lake Placid, Salt Lake City a Reno/Lako Tahoe, která měla rovněž zájem na organizování ZOH. Dalšími kandidáty jsou Berchtesgaden (NSR), Albertville (Francie), Cortina d'Ampezzo (Itálie), Lillehammer (Norsko), Sofia (Bulharsko) a Falun (Švédsko). Možnost ucházet se o uspořádání ZOH 1992 mají další kandidáti do 15. srpna 1985.

Letní brigády

Letní měsíce jsou příležitostí pro brigády lyžařů, které znamenají zlepšení podmínek v lyžařských střediscích. V mnoha lyžařských oddílech přispívají k splnění významných bodů závazků na počest 40. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou. Prohloubení celospolečenské aktivity členů lyžařských oddílů se projevilo mnoha tisíci brigádníckých hodin nejen při úpravě a výstavbě lyžařských zařízení, ale také při pomoci našemu zemědělství.

Pozoruhodnou brigádníckou aktivitou se v letošním létě mohli pochlubit členové lyžařského oddílu TJ Slavia Pozemní stavby Karlovy Vary. Pracují na výstavbě nového vleku TLV 12 o délce 460 m při převýšení 165 m v lokalitě Dub po Neklidem, známé jako Klínovec-jih. Oddíl má celkem 134 členů, z toho je 60 mužů, 21 žen,

18 dorostu a 35 žáků včetně předžakovské kategorie. V letních měsících bylo dosud odpracováno 2200 hodin z celkového potřebného počtu 3500. Bylo uloženo 25 m³ betonu.

Práce řídí nestor karlovarských lyžařů Jiří Bolek za vydatné pomoci členů výboru lyžařského oddílu Slavia. Při výstavbě hodně pomohl starý vlek

„háček“ o délce 430 m. Muži při řezání kmenů se zapotili, jak ukazuje fotografie E. Malého. Při dobrém osvětlení budou moci lyžaři ze širokého okolí využívat sjezdovku v nové sezóně i večer. Současně bude postaveno nové startovací zařízení a chaty pro zajištění provozu vleku a obsluhu.

Janskolázeňská mládež v Branžeži

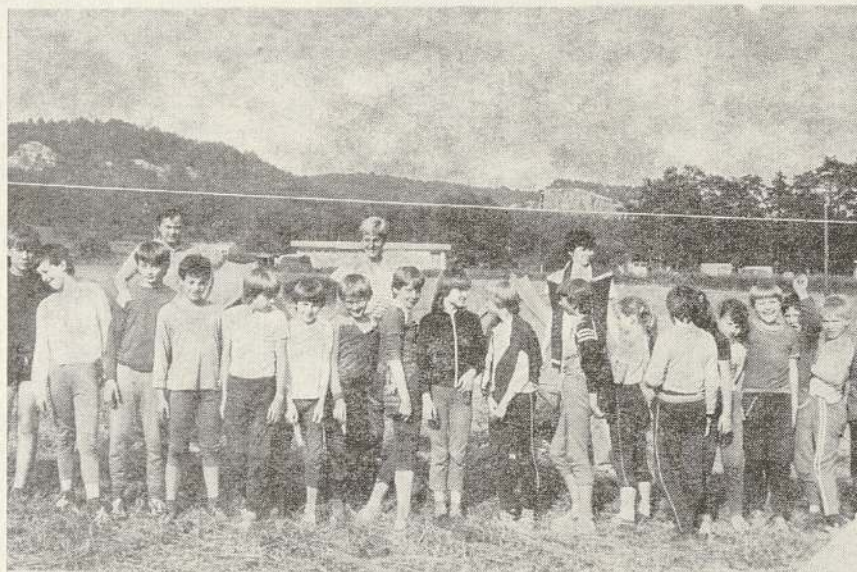
Dalším příspěvkem k jubileu osmdesátiletého trvání lyžařského oddílu v Janských Lázních byl letní výcvikový tábor mládeže. Konal se již potřetí v Branžeži u Mnichova Hradiště, kde mladí janskolázeňští sjezdáři mají velmi dobré podmínky.

Soustředění se zúčastnilo 30 žáků a žaček. Na jeho program byly atletické disciplíny (60 a 100 m, výška, dálka, trojskok, pětiskok, desetiskok, hod kriketovým míčkem a granátem), šplh po laně, cviky na reflex a výdrž, slalom, plavání, různé hry a soutěže, odbíjená, vybíjená, kopaná a softbal.

Vedoucím letního tábora byl opět Petr Frič, který má s tímto soustře-

děním bohaté zkušenosti a je u mládeže oblíben. Jako trenér působil Jiří Vorel, cvičiteli byli Václav Lorenc, Dana Fričová a Věra Kysilková. Děti si letní přípravu velmi pochvalovaly, ke zpestření programu přispěly diskotéky, táboráky, stezka odvahy a nechyběl ani karneval. Rodiče účastníků ocenili dobrou přípravu soustředění, péči vedoucích a cvičitelů.

Lyžařský oddíl TJ Janské Lázně se může pochlubit při své pestré činnosti podporou MěstNV, jehož předseda Lubomír Pešek dělá vše pro urychlení realizace vleku Košťálka. Zahájení výstavby vleku je nejdůležitějším úkolem podzimu. V realizačním týmu je P. Frič, zkušený tajemník TJ J. Kopecký a předseda lyžařského oddílu Z. Lábler. Vybudování vleku bude znamenat podstatné zlepšení podmínek lyžařů v Janských lázních.

Žáci a žákyně lyžařského oddílu TJ Janské Lázně s cvičiteli V. Lorencem, V. Kysilkovou a D. Fričovou na letním táboře v Branžeži (Foto S. Ondráček)

• **NEJLEPŠÍ LYŽÁRKOU** okresu Havlíčkův Brod byla vyhlášena Jarmila Machačová [Kovofiniš Ledeč nad Sázavou], která překvapila vítězstvím v přeboru Východočeského kraje v běhu na 10 km a krajském poháru. Pracuje jako rehabilitační zdravotní sestra a ačkoliv nemá trenéra, může se pochlubit pozoruhodnými úspěchy po přípravě na běžeckých tratích na Melechově.

Termínová listina 1985-86

Prinášíme termínovou listinu celostátních soutěží a mezinárodních závodů pro sezónu 1985—86, schválenou předsednictvem výboru Svazu lyžování ÚV ČSTV.

14.—15. prosince 1985: Pohár přátelství, mezinárodní závod sdruženářů (jednotlivci a družstva) — ČH Štrbské Pleso

20.—22. prosince: I. celostátní kvalifikační závody mužů ve skoku (dvakrát P 70 m) — Dukla Banská Bystrica

4.—5. ledna 1986: I. celostátní kvalifikační závod v běhu — Československý pohár (muži, ženy, junioři, juniorky 15, 5, 3X10⁺ a 3X5 km⁺) — Autoškoda Vrchlabí

10.—12. ledna: Turné Bohemia — Světový pohár ve skoku (dvakrát P 90 m) — Jiskra Harrachov a Ještěd Liberec

Bezroukův memoriál, mezinárodní závod juniorů v běhu (10, 5, 3X10 a 3X5 km) — OV ČSTV Zvolen

17.—19. ledna: Zlatá lyže Českomoravské vysočiny, mezinárodní závody v běhu — Světový pohár žen na 20 km (muži, ženy, junioři 15, 20, 3X10 a 3X5 km) — TJ Nové Město na Moravě

18.—19. ledna: II. celostátní kvalifikační závody mužů ve skoku (dvakrát P 90 m) — Ještěd Liberec

24.—26. ledna: Celostátní kvalifikační závod dospělých — Československý pohár ve sjezdových disciplínách (slalom, dva obří slalomy) — Harrachov

Celostátní kvalifikační závod dospělých, juniorů a dorostu v závodě sdruženém — Dukla Banská Bystrica

25.—26. ledna: II. celostátní kvalifikační závod v běhu — Československý pohár (muži, ženy, junioři, juniorky 15⁺, 5⁺, 30, 10 a 10 km) — Ski Vysoké nad Jizerou

I. CKZ dorostu v běhu (3, 5, 7 a 10 km — první den volně, druhý den klasicky) — Šumavan Vimperk

29.—31. ledna: Juniorské mezinárodní závody dorostu ve sjezdových disciplínách (slalom, obří slalom) ve Špindlerově Mlýně — Technika Brno

1.—2. února: Přebor SSR mužů ve skoku (otevřený závod — P 70 a P 90 m) — ČH Štrbské Pleso

3.—7. února: mistrovství ČSSR 1986 v běhu (muži a ženy 5, 10⁺, 15, 30⁺, 3X10 a 3X5 km), přebor ČSSR juniorů a juniorek (5, 10⁺, 15, 10⁺) — TJ Nové Město na Moravě

4.—8. února: Skiinterkritérium žactva, mezinárodní závody žactva ve sjezdových disciplínách (slalom a obří slalom) v Říčkách a Vrátné

6.—9. února: mistrovství ČSSR 1986 ve skoku a v závodě sdruženém, přebor ČSSR 1986 juniorů v závodě sdruženém, mistrovství ČSSR 1986 družstev ve skoku a v závodě sdruženém (P 70 m a P 90 m, 7, 5 a 15 km Gundersenova metoda) — ČH Štrbské Pleso

7.—9. února: Velká cena Slovenska, Světový pohár žen ve sjezdových disciplínách (slalom a obří slalom) — TJ Vysoké Tatry

8.—9. února: mistrovství ČSSR 1986 ve vytrvalostním běhu — Hančův memoriál (muži 50 km, ženy 20 km) — TJ Nové Město na Moravě

10.—16. února: mezinárodní mistrovství ČSSR 1986 ve sjezdových disciplínách (všechny) ve Špindlerově Mlýně — Technika Brno

Družba, mezinárodní závody reprezentantů zemí socialistického společenství ve skoku a v závodě sdruženém (jednotlivci a družstva) — ČH Štrbské Pleso

13.—16. února: Přebor ČSSR 1986 žactva ve sjezdových disciplínách (všechny) — Jezersko

15.—16. února: Přebor ČSR mužů ve skoku (otevřený závod — P 70 a 90 m) — Jiskra Harrachov

17.—18. února: Pohár osvobození, mezinárodní závody ve sjezdových disciplínách ve Špindlerově Mlýně (slalom a obří slalom) — Technika Brno

21.—23. února: CKZ dospělých a juniorů v závodě sdruženém — Sokol Plavý

Přebor ČSSR 1986 žactva v běhu (3, 4, 5 km — delší tratě klasickým způsobem) — Sokol Hamrsko

25. února—2. března: Přebor ČSSR 1986 dorostu ve sjezdových disciplínách (všechny) — TJ Liptovský Mikuláš

CKZ a Československý pohár dorostu ve sjezdových disciplínách v rámci přeboru ČSSR — TJ Jasná Liptovský Mikuláš

28. února—2. března: přebor ČSSR 1986 dorostu v běhu (3, 5, 7, 10 km a štafety — první den volně, druhý den klasickým způsobem, štafety volně) — VŠE Banská Bystrica

Přebor ČSSR 1986 dorostu ve skoku a v závodě sdruženém (P 54 a 70 m, 7, 10 km Gundersenova metoda) na Zadově — Sokol Stachy

7.—9. března: závod talentované mládeže na Zadově (mladší dorost — SVS-M, TSM, IŠ, ST) v běhu na Zadově — Sokol Stachy

CKZ a Československý pohár dorostu ve sjezdových disciplínách (obří slalom, dva slalomy) v Bílé — TJ Vítkovice

Přebor ČSSR 1986 žactva ve skoku a v závodě sdruženém — Jiskra Harrachov

10.—16. března: Družba, mezinárodní závody mladých reprezentantů zemí socialistického společenství v běhu — Jiskra Harrachov

15.—16. března: CKZ dospělých a juniorů — Československý pohár v běhu (10, 15, 3X5 a 3X10 km) — ČH Štrbské Pleso

II. CKZ dorostu v běhu (3, 5, 7 a 10 km — první den volně, druhý klasickým způsobem) — Elitex Jablonec

21.—23. března: Tatranský pohár — finále Světového poháru v závodě sdruženém, Evropský pohár ve skoku (P 70 a 90 m) — ČH Štrbské Pleso

CKZ dospělých ve sjezdových disciplínách — Československý pohár ve Vysokých Tatrách — TJ Vysoké Tatry (Běžecské soutěže označené + se běží klasickým způsobem.)

Čs. lyžaři na trávě

I letos nejvýznamnější událostí letní sezóny čs. závodníků v lyžování na trávě byl již 6. ročník slalomu o Cenu města Piešťan s mezinárodní účastí. Pořadatelem těchto závodů je lyžařský oddíl TJ Piešťany Banka, který je největším propagátorem lyžování na trávě. Letos na kongresu FIS ve Vancouveru bylo definitivně zařazeno do FIS jako subkomise sjezdové komise Mezinárodní lyžařské federace. Znamená to i další zvýšení zájmu o tuto disciplínu mezi čs. lyžaři.

V hlavní kategorii mužů o Cenu města Piešťan ze 35 startujících na trati 350 m s převýšením 80 m zvítězil Ivan Herinek časem 1:23,89 (42,61 a 41,28) před Mozolákem (oba Piešťany) — 0,98 (44,98 a 39,89). Další tři místa obsadili Maďari Szabó — 4,84, Takács — 11,49 a Ecsényi — 24,12. Mezi těmi, kteří závod nedokončili, byl i Masár z Piešťan. V závodě juniorek zvítězila Maďarka Tóthová za 1:42,58 (51,28 a 51,30). Také žákovské kategorie skončily úspěchem mladých maďarských reprezentantů Barsiho 1:36,22 a Gyncsikové 2:21,18. Závody byly současně mistrovstvím Západoslovenského kraje.

Závody v Kálnici

Závody o Pohár ČSSP uspořádala TJ Zavažan Kálnica u Nového Mesta nad Váhom. V kategorii mužů ze 14 účastníků byl první Lubomír Masár (Dukla Banská Bystrica) v čase 1:22,19 (44,17 a 39,59) před Herinkem — 4,59 a Mozolákem (oba Bezovec Piešťany) — 8,19. Z dorostenců zvítězil Juraj Brežtenský (Chirana Stará Turá) v druhém nejlepším čase 1:26,62 (47,03 a 39,59). V žákovských kategoriích pa-

trilo prvenství M. Snopkovi (Banka Piešťany) 1:39,21 a B. Šickové (MDPM Piešťany) 2:47,41.

Na hmotě

V podzimních měsících jsou hlášeny tyto závody na umělé hmotě:

28.—29. září: Pohár NF všech kategorií v závodě sdruženém v Lomnici nad Popelkou, pořadatel Technolen Lomnice nad Pop.

5. října: Veřejný závod sdružený žactva v Tanvaldě, Seba Tanvald

XV. ročník Poháru NF dorostu a mužů ve skoku při umělém osvětlení ve Frenštátě pod Radhoštěm, MEZ Frenštát

12. října: V. ročník Poháru OV ČSPP dorostu a mužů ve skoku v Liberci, Ještěd Liberec

Veřejný závod mladšího žactva ve Dvoře Králové nad Labem

20. října: Finále Severomoravského poháru všech kategorií ve skoku — X. ročník Čokoládové ceny ve Frenštátě pod Radhoštěm — MEZ Frenštát

Severočeský pohár žactva v závodě sdruženém v Liberci, Ještěd Liberec

radíme, doporučujeme

Vlastnosti styčné plochy lyží a sněhu do značné míry určují výsledky dosažené v závodním lyžování. V masovém lyžování pak výrazně ovlivňují bezpečnost jízdy a tím i množství úrazů. Proto je nutno kladně hodnotit, že se v Lyžářství v poslední době objevila řada příspěvků, které se touto problematikou z různých zorných úhlů zabývaly a které přinesly řadu nových a zajímavých informací.

Společným nedostatkem těchto materiálů, za který ovšem nenese vinu redakce ani autoři, je, že vesměs přebírají zkušenosti a doporučení zahraničních výrobců. Pro trenéry a závodníky, kteří nemají přístup k zahraničním přípravkům, a pro převážnou většinu rekreačních lyžařů mají pak tyto materiály pouze informativní hodnotu. Na překážku praktickému využití je i nejednotnost užívané terminologie.

Opravy a údržba skluznic a hran lyží broušením

[Příspěvek zpracovaly Spojené závody na výrobu karborunda a elektritu, závod Kolín.]

Pro broušení umělých hmot a tedy i skluznic lyží je nutné použít vhodný typ brusiva, v tomto případě broušící voděvzdorný papír tuzemské výroby typ 223. Tento papír má jako brusivo karbid křemíku a jako pojivo umělou vodovzdornou pryskyřici. Vyrábí se v zrnitostech 60, 80, 100, 120, 150, 180, 220, 240, 280, 320, 360, 400, 500, 600.

Před broušením je v každém případě nutno odstranit z lyží vosky, které by při broušení zanášely brusivo a výrazně by snížily broušící výkon. S uvedeným brusivem se brousí za mokra (pod vodou). Tím je zaručen dobrý broušící výkon a potlačeny nežádoucí teploty zejména při strojním broušení.

Při broušení doporučujeme následující postupy:

Ručně: Odstranit ze skluznice staré vosky. Pro hrubé obroušení do žádaného tvaru použijeme hrubých papírů, které upneme na destičku z tvrdé umělé hmoty nebo slitiny hliníku. Pro upnutí broušícího papíru postačí ohnutí okrajů papíru přes hrany destičky. Velikost destičky se volí podle rozměrů archu brusného papíru a postačí zhruba 7×20 cm. Brousíme příčnými tahy přes skluznici v úhlu asi 45°. Předpokladem kvalitní práce je udržení roviny broušení. Před a během práce smáčeme lyži i brusný papír vodou, která vyplavuje odbroušené části a zvyšuje účinnost broušení. Po hrubém opracování skluznice volíme jemnější brusivo a brousíme ručně v podélném směru, aby se zahladily příčné rýhy.

Broušení vibrační bruskou: Do brusky upneme příslušné brusivo a za vydatného máčení vodou brousíme celou skluznici podél. Při velkém opotřebení skluznice je možno provést hrubé obroušení napříč. Musíme

Proto se Komise výzbroje a výstroje VSL ÚV ČSTV obrátila na řadu domácích výrobců se žádostí o zpracování materiálů, které by doplnily již uveřejněné příspěvky o postupy a doporučení založená výhradně na dostupné bázi surovin a přípravků. Vyjádření jednotlivých výrobců budeme postupně uveřejňovat.

JAROSLAV MÁŠA a ing. JAN SEIDL

rovněž dbát na zachování roviny skluznice.

Broušení diskem na gumovém kotouči elektrickou vrtačkou: Broušící disk z BW papíru typu 223 upneme na nosný gumový kotouč a po upnutí do vrtačky a za stálého máčení vodou obrousíme skluznici do žádaného tvaru. Po broušení diskem je nutno skluznici ručně zahladit broušením podél, aby byly odstraněny příčné rýhy po disku.

Broušení pásem: K vrtačkám Narex Combi 513 D lze zakoupit přídatné zařízení pro broušení nekonečným broušícím pásem. Toto broušení se provádí podél za mokra, je velmi rychlé a efektivní. Problémem je však nutnost **dovozu broušících pasů z voděvzdorných keprů, které se v tuzemsku nevyrábějí.**

Další možnosti broušení skluznic nám nejsou známy. Doporučované broušící postupy vycházejí ze současně námi vyráběných brusiv a jejich dosažitelnosti na domácím trhu.

Poznámka KVV VSL ÚV ČSTV: Často se objevuje dotaz, zda zrnitost broušícího materiálu uváděná v zahraničních pramenech odpovídá zrnitosti tuzemských výrobků. Podle Katalogu broušících papírů, pláten a kombinací, tabulka na str. 21 je zrnitost podle ČSN 22 4012 a normy FEPA STANDARD 30 GB 1971 a 31 GB 1971 prakticky totožná. Je možno doporučit použití brusného materiálu o třídě jemnějšího (zahraniční doporučení zrnitosti např. 100, použijeme tuzemský materiál zrnitosti 120). KVV bude i nadále s výrobcem v kontaktu a bude řešit možnost dodávek voděvzdorných broušících pasů typu 223, příp. další možnosti broušení. Potřebujeme však znát předběžný odhad spotřeby materiálu na sezónu. Požadovaný údaj sdělte a zašlete současně s vyplněným Evidenčním listem lyžářského servisu na: ČÚV ČSTV — Výbor svazu lyžování, s. Máša, Na porčí 12, 115 30 Praha 1-Nové Město.

Za JUDr. Františkem Steidlem

Československou tělovýchovu a zejména lyžování postihla bolestná ztráta. V úterý 23. července zemřel náhle na ostrově Rujana JUDr. František Steidl, významný tělovýchovný pracovník, předseda VSL Západočeského KV ČSTV a člen VSL ČÚV ČSTV. Je nemožné v krátkém nekrologu zhodnotit bohatý a činorodý život tohoto oblíbeného a skromného funkcionáře.

Ve svém mládí byl všestranným sportovcem a brzy se věnoval funkcionářské činnosti. Byl devatenáct let členem ČÚV ČSTV a stejný počet roků předsedou OV ČSTV v Klatovech, byl zvolen členem ekonomické komise ČÚV ČSTV, členem VSL ČÚV a předsedou TJ Sportovní areál OV ČSTV na Špičáku. Vykonaval také několik politických funkcí. O jeho záslužné činnosti svědčí státní, resortní a tělovýchovná vyznamenání.

Ještě v době, kdy pracoval v závodech Škoda v Klatovech, začal budovat svůj milovaný areál na šumavském Špičáku. Byl nesmírně houževnatý a dovedl překonávat „nepřekonatelné“ překážky. Na Špičáku vytvořil velké dílo. V současné době jsou zde dva těžké vleky v délce 1300 m a řada menších vleků, hřiště lyžařské školy pro mládež, tělocvična, tenisové dvorce, sjezdovky, které mají parametry pro všechny disciplíny a k tomu ubytovací a stravovací zařízení. Dovedl využít svých dlouhých let práce v klatovské Škodovce, nalezl zde dobré spolupracovnice v čele s Josefem Malátem, dnes už uznávanou vlekařskou kapacitou. V této symbióze přišla na svět první československá sněhová děla.

JUDr. František Steidl odešel, aniž mohl dokončit další připravované akce, předat všechny své plány a zkušenosti. Budoval svůj areál pro štěstí lidí, dětí, lyžařů, sportovců a návštěvníků. Západočeští lyžaři na něho nikdy nezapomenou. Čest jeho památce. JINDŘICH BERNÝ

Lyžařská idyla ve Velké studené dolině ve Vysokých Tatrách

[Foto ing. J. Bobula]

LETNÍ TÁBORY MLÁDEŽE

10

ROČNÍK 71

1985

Kčs 3,—

lyžařství

*Závodníci, kteří patří k nadějším ve sjezdových disciplínách. Na hořejším obrázku Hans-Jörg Tauscher (NSR) při od-
vážném skoku ve sjezdu na MSJ v Jasné, kde obsadil druhé místo. — Na dotejším snímku Rakušan Bernd Stöhrmann,
který vybojoval stříbrnou medaili v obřím slalomu*

(Foto B. Hynek)

Z OBSAHU PŘÍŠTÍHO ČÍSLA

●
PŘÍPRAVA
ČS. REPREZENTANTŮ

●
ČÍSLA VARUJÍ

●
ZAJÍMAVOSTI
ZE SVĚTA

●
NA TITULNÍ STRÁNCE LUCIE MEDZIHRADSKÁ (IŠŠ BANSKÁ BYSTRICA), KTERÁ JE NEJMLADŠÍ ČLENKOU ČS. REPREZENTAČNÍHO DRUŽSTVA SJEZDAŘEK (1968). NA LETOŠNÍM MSJ V JASNÉ BYLA ŠESTÁ V KOMBINACI. (FOTO B. HYNEK). — NA ZADNÍ STRANĚ OBÁLKY TŘI ZÁBĚRY V PRAVEČKA ZE ZÁŘIJOVÝCH KONTROLNÍCH TESTŮ BĚŽCŮ V JABLONCI NAD NISOU. NA PRVNÍM L. JEBAVÝ V ČELE BĚHU NA 3000 m NA DRÁZE PŘED L. ŠVANDOU. NA DRUHÉM P. BENC NA TRATI KROSU NA 10 km SLEDOVÁN M. BEČVÁŘEM A NA TŘETÍM M. PETŘÁSEK PŘI TESTU SÍLY NA KOLEČKOVÝCH LYŽÍCH DO SVAHU.

Lyžařství

Ročník 71

Číslo 10

Vydává Československý svaz tělesné výchovy v nakladatelství Olympia v Praze. Šéfredaktor tělových. časopisů ing. Alexandr Žurman. Odborný redaktor časopisu Jaroslav Trousil. Řídí redakční rada: J. Trousil, předseda, ing. P. Borský, K. Eidlpes, PhDr. F. Chovanec, J. Kotland, JUDr. O. Kulhánek, MUDr. F. Mach, R. Marek, J. Maršík, J. Máša, Z. Paulů, PhDr. J. Potměšil, dr. J. Soukup a Pavel Zelenka. Redakce: 115 88 Praha 1, Klimentská 1. Tel. 23 14 88 4. Redakční uzávěrka: k 1. dni předcházejícího měsíce. Vychází jednou za měsíc. Vytiskla Stráž, tiskařské závody, n. p., Karlovy Vary. Cena 3 Kčs. Rozšiřuje PNS. Informace o předplatném podá a objednávkou přijímá každá administrace PNS, pošta a doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS - ústřední expedice a dovoz tisku Praha, závod 01, administrace vývozu tisku, Kafkova 19, 160 00 Praha 6. Uzávěrka tohoto čísla byla 1. září 1985. Neobjednané příspěvky se nevracejí.

ISSN - 0323 - 1445

ÚSPĚŠNÁ SPOLUPRÁCE

V měsíci říjnu si každoročně připomínáme dějinný význam Velké říjnové socialistické revoluce a výročí vzniku prvního socialistického státu — Svazu sovětských socialistických republik. VRSR před 68 lety byla inspirujícím příkladem pro naplnění internacionálních myšlenek k vytvoření světové socialistické soustavy, znamenající určující cílu současného světového vývoje. Nesmrtelné myšlenky Velkého října, úspěšně uváděné do života sovětským lidem pod vedením Komunistické strany Sovětského svazu ukazují pracujícím všech zemí cestu ke skutečné svobodě, míru a společenskému pokroku. Světově dějinný význam Velké říjnové socialistické revoluce je znásobován úspěchy, kterých dosahují národy Sovětského svazu v politické, hospodářské i kulturní oblasti.

Letos jsme oslavili 40. výročí osvobození naší vlasti hrdinnou Sovětskou armádou. Vzpomenuli jsme 140 000 sovětských hrdinů, kteří na našem území položili své životy za svobodu našeho lidu. Jsme hrdí na to, že ve společném boji proti hitlerovskému fašismu bylo na věčné časy zpečetěno přátelství s naším osvoboditelem — Sovětským svazem. Minulý měsíc jsme si připomněli jeden z nejpamátnějších mezníků naší novodobé historie — Slovenské národní povstání. Naše společnost letos oslavila 40. výročí vyvrcholení národně osvobozeneckého boje československého lidu s hitlerovským fašismem. Tak jak se blížila Sovětská armáda k našim hranicím, narůstalo v celé zemi a zvláště na Slovensku partyzánské hnutí a antifašistický boj se stával stále masovějším. Jeho neaktivnější složkou byli komunisté. I v současné době nevzpomínáme na Slovenské národní povstání jen jako na významnou historickou událost. Jeho odkaz je stále aktuální i při řešení náročných úkolů budování rozvinuté socialistické společnosti a obrany míru. Čtyřicet let naší cesty od osvobození až po nynější etapu výstavby rozvinutého socialismu je praktickým potvrzením, že KSC si svou principiální třídní marxisticko-leninskou politikou a ryzím vlastenectvím právem získala důvěru v národně osvobozeneckém boji a při výstavbě socialismu.

V neděli 6. října jsme si připomenuli 41. výročí karpatsko-dukelské operace, která je věčným svědectvím nezištné bratrské pomoci sovětského lidu národům Československa. Na Dukle se zrodilo heslo Se Sovětským svazem na věčné časy, jež se stalo výrazem základní politické orientace v poválečných letech socialistické výstavby naší vlasti a při zajišťování jejího mírového života a bezpečnosti.

Stejně jako ve vědě, průmyslu a jiných odvětvích, tak také v tělovýchově se Sovětský svaz stal velkým vzorem pro ostatní země socialistického společenství. Sovětští sportovci dosahují stále výraznějších úspěchů v největších mezinárodních soutěžích a znamenají sportovní velmoc. Sovětský svaz byl také první ze socialistických států, který v roce 1980 vzorně zorganizoval XXII. olympijské hry v Moskvě.

Mezinárodní styky zahájili sovětští lyžaři v roce 1951, kdy se zúčastnili IX. světových akademických her v rumunské Poianě a zvítězili ve všech běžeckých disciplínách. To byla také příležitost pro čs. lyžaře k navázání přátelských styků se sovětskými sportovci. K jejímu upevnění došlo při prvním startu sovětských reprezentantů na mistrovství světa 1954 v klasických disciplínách ve švédském Falunu, kde překvapili lyžařské experty vybojováním čtyř zlatých a jedné stříbrné medaile v běhu. I na dalších mistrovstvích světa a ZOH sovětští běžci a běžkyně si odvezli medaile a patřili mezi světovou špičku. Začali se prosazovat také v mezinárodních soutěžích ve skoku a v závodě sdruženém, výrazně se zlepšili i ve sjezdových disciplínách.

Vedení našeho lyžařského ústředí usilovalo o získání některého ze sovětských trenérů pro instruktáž čs. předních běžců a běžkyň. Podařilo se to v roce 1961, kdy jsme přivítali v Československu zaslužilého trenéra A. N. Bažukova. Seznámil naše trenéry a závodníky s úspěšnými tréninkovými metodami sovětských běžců a běžkyň, k zlepšení úrovně přispěla i činnost mistrů sportů manželů Gusakovových. Českoslovenští a sovětští lyžaři se stále častěji setkávali na mezinárodních závodech a trenéři si vyměňovali své zkušenosti. Československá reprezentační družstva, lyžaři armádních středisek vrcholového sportu a Rudé hvězdy využívali prvního sněhu v Sovětském svazu za polárním kruhem, sovětští skokani a sdruženáři zase přijížděli do Československa k přípravě na můstcích s umělou hmotou.

Start sovětských reprezentantů na významných mezinárodních závodech v ČSSR a čs. lyžařů v SSSR se stal pravidelnou součástí termínové listiny závodníků a závodnic obou zemí. Sovětští skokani se zúčastňují Velké ceny Frenštátu, Turné Bohemia a Tatranského poháru, běžci a běžkyně Zlaté lyže Českomoravské vysociny a Bezroukova memoriálu, sdruženáři Poháru přátelství a Tatranského poháru, sjezdaři Velké ceny Demänovských jeskyň a Velké ceny Slovenska, junioři Juniorská kritéria a žactvo Skiinterkritéria. Čs. lyžaři pravidelně zájždějí na mezinárodní závody v Kavgolovu, Svátek severu v Murmansk, Chibinské jaro a závody ve sjezdových disciplínách v Kirovsku a v Terskolu. Semináře v rámci akce Olympijské solidarity v SSSR se zúčastnil metodik VSL ÚV ČSTV P. Zelenka a trenér čs. reprezentačního družstva běžců B. Rázl, na stáž v sovětském tréninkovém středisku v Raubiči stále vzpomíná ústřední trenér J. Potměšil.

V úvodu nové sezóny jsme přivítali sovětské skokany na XIII. ročníku Velké ceny Frenštátu a plány nového závodního období dávají nejlepší předpoklady k dalšímu prohloubení úspěšné spolupráce závodníků, závodnic, trenérů, metodiků a dalších lyžařských funkcionářů obou zemí.

Hlavní úkoly čs. lyžařů

Pro československé lyžaře existuje v sezóně 1985—86 jeden základní úkol — příprava na mistrovství světa 1987 a ZOH 1988. Prakticky jde o vyzkoušení modelu přípravy, načasování sportovní formy a vytvoření předpokladů růstu a stability sportovní výkonnosti jako východiska ke splnění plánovaných výkonnostních cílů na MS 1987 a ZOH 1988.

PŘÍPRAVA NA MS 1987 A ZOH 1988 NEJDŮLEŽITĚJŠÍ

Co to prakticky znamená? Především důslednou realizaci koncepční přípravy, její organizace, zabezpečení, objemy přípravy, vzájemné poměry a zastoupení jednotlivých tréninkových prostředků, ale i aktivní zapojení sportovců je na úrovni současných požadavků. Proto je potřeba, aby RT byly schopny nejen plnit požadavky trenérů, ale aby přinášely objektivní podklady pro řízení sportovního tréninku. Zde jsou kladeny zejména náročné požadavky na metodické a zdravotní zabezpečení. Lékaři by měli být nejbližšími spolupracovníky, ale zároveň i oponenty trenérů. Do této oblasti patří i materiální zabezpečení a využití tréninkových podmínek doma i v zahraničí. Nemělo by ani ze strany trenérů, ale ani ze strany závodníků docházet k taktizování v průběhu sezóny ve smyslu nominací, účasti v soutěžích atd. **Celé naše vrcholové lyžování je v situaci (i když mezi jednotlivými disciplínami existují specifické rozdíly) kdy musí obhajovat své postavení, navázat na výsledky a tradice minulosti a především dát záruky vývoje do blízké budoucnosti.**

NEJVÝZNAMNĚJŠÍ UDÁLOSTI SEZÓNY

Z tohoto hlediska je úkolem sezóny 1985—86 zvýšení úrovně sportovní výkonnosti, její stabilita a zaměření na vrchol v období pořádání MS 1987 a ZOH 1988, tj. do druhé poloviny února 1986. Pro všechny disciplíny jsou to mistrovství ČSSR — běhy 3.—7. února v Novém Městě na Moravě, pro skoky a závod sružený 10.—16. února na Štrbském Plese a pro sjezdové disciplíny 10.—16. února ve Spindlerově Mlýně. V mezinárodních soutěžích pak 14.—16. února zkoušky pro MS v Oberstdorfu pro běžecké a běžkyňské (50 km volně, 4×10 km klasicky pro muže, 20 km klasicky a 4×5 km volně pro ženy), Švýcarské skokanské turné a MS v letech na lyžích 7.—9. března v Kulmu (Rak.) pro skokany. V závodě sruženém rovněž Oberstdorf 16.—18. února, který však není Světovým pohárem. Ve sjezdových disciplínách soutěže Světového poháru před a po mistrovství ČSSR (u žen včetně Velké ceny Slovenska 8.—9. února 1986).

ÚKOL ZKUŠENÝCH REPREZENTANTŮ

Celý proces přípravy je postaven za předpokladu, že se v mezinárodním měřítku podaří udržet získané pozice — zde mají hlavní míru odpovědnosti zkušení reprezentanti jednotlivých disciplín, kteří by měli ostatní výkonnostně podržet a připravit jim tak půdu a dát příklad k pronikání do světové špičky. Skutečností je, že je jich momentálně málo. V běhu žen [po odchodu Blanky Paulů, Gabriely Svobodové, Anny Pasiárové a nyní i Viery Klimkové — mateřské povin-

nosti] zůstala prakticky pouze Dagmar Švubová, v běhu mužů Miloš Bečvář. Oba jsou schopni soutěžit v obou způsobech běhu a měli by ostatním, především Alžbětě Havrančíkové a Marcelce Jebavé, dále Ladislavu Švandovi (který snad už konečně splní na lyžích předpoklady z letní přípravy), Pavlu Bencovi, Petru Liščanovi dopomoci se prosadit. **Hlavní role ostatních členů reprezentačních družstev** Petry Šimůnkové, Ludmily Klíngerové, Anny Janouškové, Jaroslavy Starší, dále Štefana Lichoně, Václava Korunky, Martina Petráška a Františka Karlíka [pochopitelně i dalších, kteří na příležitost teprve čekají] je v tom, co nejvíce natrénovat, získat zkušenosti a přesvědčit, že jsou těmi, na které se správně vsadilo k ZOH 1988. Tomuto hlavnímu úkolu se musí podřídit i dílčí cíl — příprava a výsledky na MSJ (11.—17. února v Lake Placidu).

SITUACE V JEDNOTLIVÝCH DISCIPLÍNÁCH

To ovšem znamená vyhnout se nemocem a zraněním (Lichoň, Karlík, částečně Korunka), vyrovnat se se studijními povinnostmi (Staršia, Šimůnková) a docílit pochopitelně posun úrovně sportovní výkonnosti. Celou situaci pochopitelně komplikuje rozhodnutí kongresu FIS ve Vancouveru o dvou způsobech běhu na lyžích. Je zcela jednoznačné, že se musíme zabývat oběma způsoby a čekat na rozhodnutí po sezóně 1985—86 a věřit, že najdeme vhodné typy. **Z jednoho mám obavy — v přípravě na klasický způsob zatím všichni střídají oba způsoby běhu podle pocitů a terénu.** Pravidla pro klasický způsob běhu však zcela zakazují použití bruslení a naopak úprava tratě pro bruslení [preparace, beze stopy] bude vyžadovat ve velké míře použití oboustranného bruslení. **Jde totiž o to dokázat totálně realizovat jednak klasický způsob a jednak volný způsob běhu.** Budeme toho skutečně schopní?

Ve skoku na lyžích je situace zdánlivě jednodušší. Dodatečné rozhodnutí FIS o odložení realizace zúžení skokanských lyží — lyže do délky 255 cm zůstávají široké 115 mm, lyže do délky 260 cm se zužují na 105 mm — konzervuje současnou situaci. Pavel Ploč, Jiří Parma a Ladislav Dluhoš jsou zkušenými a úspěšnými skokany a měli by vytvořit výhodnou pozici pro ostatní skokany. Zejména návrat Vladimíra Podzimka, stabilní uplatnění Martina Švagerka a Miroslava Poláka a prokázání odpovídající sportovní výkonnosti v mezinárodních soutěžích u Bohumila Vacka a Jiřího Malce. Příprava na lety bude probíhat v rámci přípravy a soutěží Světového poháru. Jde především o to, získat vysokou stabilitu a techniku skoku u P. Ploce a z toho plynoucí sebevědomí. U ostatních pak trvalý výkonnostní kontakt se světovou špičkou.

V závodě sruženém se opakuje situace známá již několik let. Čeká se na výsledek a na to, že se sruženáí prosadí na mezinárodních soutěžích v zahraničí (nejen tedy na Tatranském poháru na Štrbském Plese). Ján Klimko stojí proto (pokolikáté již) před úkolem trvale se včlenit do světové špičky sruženářů a vytáhnout i ostatní. František Repka by se měl zlepšit ve skoku a vytvořit si tak předpoklady zahajovat soutěže v běhu při Gundersenově metodě z lepších pozic. Karol Tatranský by měl přesvědčit, že je vhodným typem pro vrcholový sport a světové soutěže. Miroslav Kopal přestat být věčnou nadějí a dokázat realizovat své předpoklady. Dušan Pitoňák pak nepřibrat chyby a nedostatky starších kolegů a spolu s Františkem Repkou vytvářet novou generaci našich sruženářů. Značně si slibujeme od přípravy a soutěžení volným způsobem a Gundersenovy metody.

Ve sjezdových disciplínách po odchodu Jany Gantnerové [zanechala závodní činnost] je hlavní osobností Olga Charvátová. **Naše nejspěšnější sjezdařka všech dob by měla navázat na to nejlepší, co již dosáhla.** To ovšem předpokládá zcela jednoznačně dosáhnout nejvyšší možné úrovně připravenosti a tuto uplatnit v tréninku a technice jízdy na lyžích. Dále pak trvalé začlenění do užší světové špičky, aby byly vytvořeny reálné předpoklady (nejen z hlediska losování, ale především psychické) jednak k dosahování odpovídajících výsledků, ale zvláště (a to je nejdůležitější) k dalšímu zdokonalování a růstu sportovní výkonnosti. Byl by předpoklad i pro realizaci dalších členek družstva. Víme dobře, jak těžce se závodí jednotlivci, lepší je tandem a ještě lepší silná skupina. Alexandra Mařasová, Ivana Valešová a sestry Elena a Lucie Medzihradské loni Olgu výrazněji nepodpořily. Nejsou a nadále nemohou zůstat bezejmennými sjezdařkami a musí proto usilovat o stabilizaci výkonnosti na pokraji (hranici) světové špičky. Monika Hojstřičová [po svém návratu do družstva] a Lenka Kebrlová [po probouzení se do reprezentace] by měly naznačit možnosti dalšího výkonnostního růstu a perspektivy.

Situace ve sjezdových disc. mužů se rovněž v poslední době opakuje. Zkušený Miroslav Kolář by měl ostatním pomoci. Peter Jurko se vpravovat do atmosféry a náročnosti soutěží dospělých a pomalu splňovat vkládané naděje. Ostatní: Marián Bireš, Michal Hošek, Antonín Novotný a Robert Žallmann se pokusit prosazovat a postupně tak navazovat na minulé tradice.

Zdánlivě méně důležitá sezóna 1985—86 má tedy pro československé lyžování zásadní význam a je potřeba usilovat o splnění všech úkolů tak, aby vznikly co nejlepší předpoklady k plnění výkonnostních cílů daných IP 1988 pro MS 1987 a ZOH 1988.

JAROSLAV POTMĚŠIL
ústřední trenér VSL ÚV ČSTV

Nový pokus o profi-cirkus

O nezdravé a nežádoucí komercializaci vrcholového sportu, které byly v kapitalistickém světě v posledních dvaceti letech otevřeny brány dokořán, bylo již mnoho napsáno. Vrcholový závodní sport prodělal během svého vývoje hluboké změny, ze soukromého hobby se stal „veřejnou“ záležitostí s mnoha zájemci: závodníky, činovníky, svazy, sponzory, televizními společnostmi, diváky atd. V lyžařském sportu se kooperace a vzájemná vazba mezi jmenovanými partnery dvacet roků intenzivně rozvíjela. Dala do pohybu neuvěřitelné finanční prostředky, především ve sjezdovém sportu a umožnila rekordní růst výkonnosti úrovně, jaké jsme v současné době svědky. Po celou tu dobu musela Mezinárodní lyžařská federace FIS vyvíjet velké úsilí a prokázat velkou dávku diplomatického umu, aby lyžařský sport zůstal kontrolován a řízen jí a nikoli výrobou a obchodem. Doposud se FIS dařilo ztlumit pronikající komercializaci na únosnou míru.

V únorovém Lyžařství, v článku Perspektiva závodního lyžařského sportu, jsme lyžařskou veřejnost informovali o předpokládaném vývoji lyžařského sportu v nejbližších letech. Jak bylo napsáno, půjde o dynamický vývoj a federace má již dnes mnoho starostí; spolu s odbornými komisemi má i plné ruce práce. Zdaleka největší její starostí nadále zůstává latentní krize ve sjezdu. Během krátké doby pěti let byl na sklonku letošní sezóny odstartován v pořadí již třetí pokus o založení profi-cirkusu ve sjezdovém závodě v konkurenci k soutěži o Světový pohár (SP). Jde o kontinuální proces za kulisami světové závodní scény s mnoha peripetemi a často nepřehlednými situacemi. V dnešním článku se chceme pokusit přiblížit čtenářům pozadí a obsah nejnovějšího návrhu na profesionalizaci závodu ve sjezdu. Nejde o informace z oficiálních pramenů, opírá se o zprávy sportovního tisku, převážně alpských zemí.

Druhá rebelie sjezdařů (viz Lyž. čís. 9/84), vedená Franzem Klammerem a Conradinem Cathomenem skončila nezdařem a „zájmové sdružení sjezdařů“, okazale ustavené v březnu m. r. v Malbulnu v Lichtenštejnsku, se v klidu rozešlo. Jaké je pokračování?

SCHŮZKA NA TEGERNSEE

Ve dnech 22. a 23. dubna 1985 se sešlo v Rottach-Egern na jezeru Tegern (NSR) 14 špičkových sjezdařů a přibližně 80 sponzorů, aby vyslechli informace o plánech Světového sdružení sportu — World Sport Association (WSA) na založení profi-cirkusu ve sjezdu pod prozatímním označením Velké cena ve sjezdu mužů (Men's Downhill Grand Prix - GP).

Skupinu sjezdařů tvořili: Rakušané Höflechner, Wirnsberger, Weirather, Steiner, Resch, Stock a Klammer, Švýcaři Cathomen, Mahrer a Kernen, Italoové Mair a Marzola, Němec Wildgruber a Američan Johnson; jako pozorovatel byl přítomen Andy Wenzel z Lichtenštejnska.

Ze světové špičky scházeli především Švýcaři: Zurbriggen, Müller, Alpiger a Heinzer; scházeli také vítěz SP 1985 Girardelli z Lucemburska a mistr světa v obřím slalomu 1985 Marcus Wasmeier (NSR).

Z 80 přítomných sponzorských firem bylo cca 60 firem se sídlem v USA a Kanadě, zbytek byly firmy, domicilované v Evropě — ale také arabští multimilionáři. Žádná z přítomných firem se prozatím k ničemu nezavázala,

i když mnohá prohlášení byla naladěna velmi optimisticky.

SVĚTOVÉ SDRUŽENÍ SPORTU — WSA

Kdo se skrývá za WSA? Předsedou výkonného výboru a viceprezidentem je dr. Horst Renz, daňový poradce z Garmisch-Partenkirchenu, odborník s dlouholetými zkušenostmi v obchodě se sportovními potřebami. Prezidentem je princ Konstantin z Lichtenštejnska (1984 účastník ZOH), dalším viceprezidentem je dr. Steinbrugger z Vaduzu. Spojkou mezi sponzory a závodníky je bývalý sjezdař Michael Veith (druhý na MS 1978), ve funkci třetího viceprezidenta. WSA chce spolupracovat s různými, v profesionálním sportu působícími světovými agenturami, záleží mu ale také na dobrém kontaktu s Mezinárodní lyžařskou federací. FIS, právě tak jako sponzori z výroby lyžařské výstroje a výstroje, zaujímají prozatím vyčkávací stanovisko, protiútok „ještě“ nepokládají za nutný. Jasný je pasus Mezinárodního soutěžního řádu: jezdec, který se zúčastní profi-závodu, ztrácí kvalifikaci pro účast v závodech FIS.

VELKÁ CENA VE SJEZDU MUŽŮ — GP

Nový projekt (Men's Downhill Grand Prix - GP) vyžaduje podle odhadu projektantů 10 miliónů dolarů ročně. K zahájení série deseti sjezdů

v roce finanční prostředky samy ještě nestačí. Je nutno se vypořádat i s požadavky v mnoha dalších oblastech, stejně životně důležitých, jako milióny dolarů:

- **Pořadatelé** — závod začíná u pořadatele, je nutno zainteresovat 10 pořadatelů. To nebude jednoduché. Pořadatel jednoho z klasických závodů ve sjezdu — Hahnenkammu v Kitzbühelu, prozatím zájem neprojevil. To samo o sobě je značným handicapem i když se profi-cirkus má z jedné pětiny prezentovat na tratích USA a Kanady. Předseda org. výboru dalšího klasického závodu ve sjezdu, Lauberhornu ve Wengenu, dr. Viktor Gertsch, je ochoten se zapojit při splnění dvou podmínek: závod nesmí být konkurenčním podnikem SP, příprava tratě vyžaduje dotaci 200 tis. švfrs.

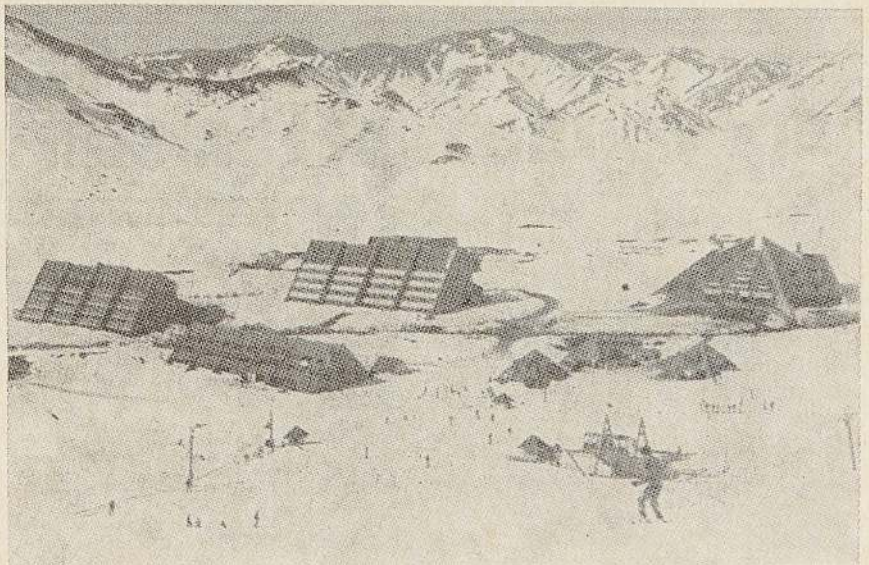
- **Televizní přenosy** musí být zajištěny pro každý závod. V USA a Japonsku by podle WSA nebylo problémů. Naproti tomu v Evropě budou vážné obtíže. Smlouvy rakouských a švýcarských televizních společností a EBU, uzavřených s FIS, obsahují velmi přísná pravidla o reklamě a propagaci.

- **Potřebný sportovní lesk** GP zajistí jedině účast všech sjezdových super hvězd na každém závodě. O zapojení obou současně největších hvězd; dvojnásobného mistra světa P. Zurbriggena a vítěze SP 1985 M. Girardelliho existují prozatím pochybnosti.

KONKRÉTNÍ PŘEDSTAVY

O programu GP a tréninku mají iniciátoři tyto představy:

- **Program** — předvídáno je 10 závodů ve sjezdu se startem a finále v USA/Kanadě, 8 závodů je programováno pro Evropu, příp. Japonsko. V každém závodě by se jelo kolo kvalifikační a finálové. Ceny za umístění na prvních třech místech v každém jednotlivém závodě jsou lákavé, činí řádově 150 tisíc (1.), 75 tisíc (2.) a 50 tisíc (3.) DM. Celkové vyhodnocení GP má být prováděno bodovým systémem. Bodovalo by prvých deset míst podle škály 15—1 bod (bez škrtů). První tři jezdci celkové klasifikace by získali další tučné ceny.

Nové argentinské lyžařské středisko La Lenas, které bylo dějištěm premiéry nového ročníku Světového poháru 1985—86 ve sjezdových disciplínách

● **Trénink** — organizaci tréninku převezme samo WSA. Předpokládány jsou letní a podzimní tréninky v délce asi 100 dní za asistence tří trenérů, po jednom ze Švýcarska a z USA, trenér rakouského reprezentačního družstva sjezdařů Karl Kahr je vyhládnut pro funkci šéftrenéra.

MOTIVACE A POŽADAVKY ZÁVODNÍKŮ

● **Svoboda reklamy** — motivace závodníků je jasná: vyhlídky na vysoké peněžité ceny a především více volnosti v předpisech o reklamě. Výnosy z reklam z osobních smluv by náležely 100% závodníkovi, procentuální podíly agenturám, obvyklé v profesionálním sportu, nebude WSA požadovat. S jedním handicapem však závodník musí počítat, nesmí dojít ke konkurenčnímu střetu mezi jeho osobním sponzorem a sponzorem WSA.

● **Bankovní garance** — WSA musí závodníky jednak optimálně pojistit, jednak jim musí zajistit tříletou kontinuitu příjmů formou bankovní garance.

● **Nápadná jednota** — „všichni nebo nikdo“, zní heslo závodníků. Jsou si vědomi toho, že projekt má šanci na realizaci jen tehdy, bude-li v jednotlivých závodech bez větších absencí zastoupena pokud možno celá světová elita.

ZÁVĚR

Zda GP spatří světlo světa či nikoli, se ukáže později. Už jsme jednou napsali, že vytvoření konkurenčního podniku Světového poháru ve sjezdu by mělo nedozírné následky na celé sjezdové lyžování. Došlo by k rozbití sjezdových disciplín vrcholové úrovně, podstatná část finančních prostředků, jakož i divácký zájem by se soustředil na sjezd, technické disciplíny by byly zatlačeny do pozadí. SP ve sjezdových disciplínách by ztratil na přitažlivosti, vyvolané jistotou startu celé světové špičky na každém závodě. Škody, které by takový vývoj způsobil, ukázala před lety válka mezi GP a WGT v tenisu.

Projekt WSA se nalézá ještě ve stadiu zkoumání a plánování, pokud by plány nabyly konkrétnější podoby, musela by federace zahájit jistě již promyšlené a připravené tažení. Od sponzorů výroby a obchodu lyžařské výstroje a výstroje už nemůže očekávat zvýšení finančního angažmá. Bude proto nutno najít nové cesty, jistá liberalizace na úseku reklamy se zdá být nevyhnutelná. V tomto směru si FIS bude muset nechat něco napadnout.

Mám za to, že je možno s pocitem jakéhosi zadostiučinění říci, že federace a její členské svazy plnily v minulosti své základní poslání, vést a usměrňovat vývoj závodního lyžařského sportu odpovědně a dobře. Řešit a úspěšně ukončit hlubokou krizi ve sjezdu může jen federace. Jen ona je proto predestinována, nejen statutární kompetencí, ale i komplexní znalostí velmi pestré a komplikované problematiky kolem profesionalismu ve sportu.

Dr. OTTO KULHÁNEK
člen mezinárodní komise
VSI ÚV ČSTV

Čs. juniorské reprezentační družstvo sjezdařů na letním výcvikovém táboře ve Zmrzlé dolině ve Vysokých Tatrách. Zleva A. Bireš, D. Kučera, V. Maxa, P. Veselský, P. Kunkela, M. Vokatý, R. Daniška a trenér M. Sochor, upředu sedí asistent trenéra M. Beňáčka (Foto V. Maxa)

Sjezdaři před závodním obdobím

Do druhého roku OH cyklu vstupují sjezdaři s cílem dosáhnout lepších, výraznějších úspěchů než tomu bylo v minulé sezóně. I při dílčích dobrých výsledcích na MS, Zimní spartakiádě spřátelených armád a mezinárodní univerziádě, reprezentovaných i zlepšením bodových hodnot FIS u všech členů reprezentačního kolektivu a konstatováním, že se podařilo zastavit pokles výkonnosti u sjezdového lyžování mužů je třeba přiznat, že se nepodařilo zlepšit situaci v závodech Světového poháru a do nového závodního období vstupujeme pouze se dvěma vyjetými místy jako tomu bylo v minulém roce.

Realizační tým pod vedením trenéra Jiřího Vlčka, asistenta Milana Medly a lékaře MUDr. Juraje Skladaného má k dispozici šestičlenný kádr reprezentantů, který byl měl situaci zlepšit. Jsou to Miroslav Kolář (1961) a Antonín Novotný (1966) oba z ASVS Dukla Banská Bystrica, Peter Jurko (1967) z SVS-M Jasná Liptovský Mikuláš, Michal Hošek (1966) z SVS MŠ ČSR Praha a další dva, kteří na základě dobrých výsledků byli letos do reprezentace zařazeni. Jedná se o bývalé reprezentanty Roberta Žalimanna (1963) ze Slávie UK Bratislava a Mariána Břeše (1964) z ČH Banská Bystrica.

Proti minulému roku, zejména na základě získaných zkušeností by měl posun ve výkonnosti zajistit především kvantitativnější i kvalitativnější trénink na sněhu a zlepšení motoricko-funkční složky s ohledem na vysoké nároky, které v tomto směru vyžaduje moderní sjezdová technika. Nemalá pozornost bude věnována zlepšení výchovné práce.

Od 3. května do 20. prosince 1985 je proto počítáno celkem s patnácti srážky reprezentačního družstva v celkovém počtu 105 tréninkových dnů. Z toho připadají čtyři na kontrolní srážky, tři na soustředění v domácích podmínkách, šest na ledovci v Rakousku, jedno regenerační a tři přípravy kondiční.

V novém závodním období bude poprvé samostatně bodově hodnocena disciplína Super-G (superobří slalom) — doposud podle bodů obřího slalomu). Sjezdové disciplíny se tak rozšiřují na čtyři. Super-G je disciplínou, která vznikla v podstatě jako vyrovnání handicapu, který v závodech

Světového poháru měli specialisté sjezdaři proti závodníkům technických disciplín se dvěma disciplínami: slalomem a obřím slalomem.

Komplikovanější situace tím vznikla pro nás. Z mnoha důvodů musíme startovat ve všech disciplínách a věnovat pozornost všestrannosti. Časově rovnoměrně rozdělit přípravu na čtyři části podle disciplín by znamenalo vstupovat do závodů maximálně s polovičními objemy (nehledě na kvalitu) ve srovnání se specialisty. Z tohoto důvodu bude v letošním roce převážná část tréninku na sněhu věnována pouze dvěma disciplínám, a to slalomu a superobřímu slalomu. Super-G jako středová disciplína mezi obřím slalomem a sjezdem by měl z velké části nahradit trénink obou těchto disciplín.

Kvalitativnější přípravu by pak mělo zajistit lepší materiální vybavení reprezentačního družstva ve srovnání s uplynulou sezónou. K dispozici na trénink budou výkonné tyče (díky MSJ v Jasně), benzínová vrtačka a videotechnika. A tak splnění náročných cílů letošního RTC — ze šesti závodníků by jich pět mělo vyjet Světový pohár — bude záležet na realizaci přípravy na ledovci u jednotlivých členů reprezentačního družstva a dořešení zařazení některých reprezentantů do systému vrcholového sportu, který v letošním roce zaznamenal změny v neprospěch sjezdového lyžování. To bylo ze středisek vrcholového sportu vyřazeno což nepříznivě ovlivnilo především čs. reprezentaci.

JIŘÍ VLČEK
trenér reprezentačního družstva
sjezdařů

Běžci po testech

Motorické testy jsou pro vrcholového sportovce nedílnou součástí přípravy, pro trenéra potom diagnostickým prostředkem pro zjištění úrovně připravenosti svého svěřence.

Nejinak tomu bylo při druhém kontrolním měření na centrálních motorických testech speciální tělesné připravenosti v běhu na lyžích za povinné účasti členů reprezentačních družstev dospělých i juniorů, SVS, SVS-M, SÍŠ a ISS v celkovém počtu 67 mužů a juniorů, 57 žen a juniorek.

Testy se uskutečnily v plánovaném termínu běžecké subkomise vrcholového lyžování 26.—28. srpna v Jablonci nad Nisou při tradičně dobrém uspořádání funkcionáři TJ Elitex Jablonec. Z členů reprezentačních družstev se jich nezúčastnil ze zdravotních důvodů F. Karlík a V. Klimková, která z rodinných důvodů (mateřství) požádala o roční vyřazení z reprezentace.

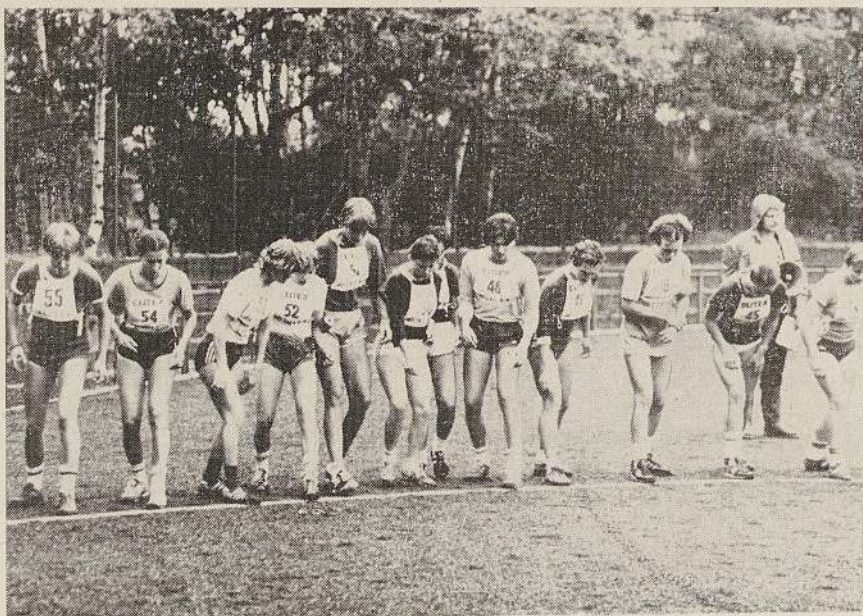
SITUACE V ŽENÁCH

Po ukončení závodní činnosti osvědčených reprezentantek (Květa Jeriová-Pecková, Blanka Paulů, Gabriela Svobodová, Anna Pasiárová) a neúčasti Klimkové, byly soutěže v jednotlivých disciplínách otevřeny záležitosti. Nejlépe si vedla Marcela Jebavá, která zvítězila ve třech ze čtyř disciplín, a Dagmar Švubová, která mimo testu — síla paží, obsadila vždy druhé místo. Z juniorek na sebe upozornily dobrými výkony Eva Pravečková, Ivana Dvořáková a Pavlína Brožová. Naopak při porovnání výsledků ze srpna 1984 zůstaly značně za svými výsledky Ludmila Klingerová a Jaroslava Starší. I při dosažení řady osobních zlepšení a rekordů nepodařilo se žádné závodnici přiblížit se k výkonům jmenovaných reprezentantek, které ukončily závodní činnost. Jejich výsledky jsou zatím současným reprezentantkám nedostupné. Rovněž při hodnocení celkové úrovně vyjádřené průměrnými hodnotami prvních deseti, dvaceti, event. 40. pořadím, nelze s předvedenými výkony startovního pole vyslovit plnou spokojenost.

Porovnání vítězek 1984 a 1985: — 1500 m dráha: 1985 Jebavá 4:46,50 — 1984 Pasiárová 4:38,80, síla paží: 1985 Jebavá 40,10 — 1984 Pasiárová 39,60, kopce - opakované výběhy: 1985 Kynčlová 8:25,00 — 1984 Pasiárová 7:39,50, kros 5 km: 1985 Jebavá 17:23,20 — 1984 Paulů 16:33,10.

MUŽI V LEPŠÍM SVĚTLE

Družstvo mužů se představilo v porovnání s výsledky z loňského roku v lepším světle. Ladislav Švanda potvrdil roli favorita a kromě úvodní disciplíny — běhu na 3 km na dráze (obsadil druhé místo) — zvítězil v ostatních disciplínách. V krosu na 10 km vytvořil dokonce nový „rekord testů“, když jej zaběhl pod hranici 30 minut. Jemu dobře sekundovali Pavel

Start čs. reprezentačního družstva žen a juniorek k běhu na 1500 m na dráze. Třetí zprava vítězka M. Jebavá (Foto V. Praveček)

Benc Petr Lisičan a Štefan Lichoň, kteří dosáhli osobních nejlepších výsledků (opakované výběhy do kopců a kros). Poněkud za očekáváním zůstal Miloš Bečvář, který však v průběhu testů měl žaludeční potíže. Z „mladých“ členů družstva Václav Korunka a Martin Petrásek nenavázali na výsledky z loňského roku. Jejich stagnace byla zřejmě ovlivněna výpadkem z tréninku na začátku přípravného období. Z juniorů prokázal největší zlepšení Radim Nyč, který se svými výkony ve všech disciplínách zařadil mezi nejlepší čtyřku jmenovaných. Za zmínku stojí i výkony Leoše Jebavého. Naproti tomu výsledky startovního pole vyjádřené průměry, obdobně jako u žen mají mírně sestupnou tendenci.

Porovnání vítězů 1984 a 1985: 3000 metrů dráha: 1985 Jebavý 8:44,40 — 1984 Mička 8:40,60, síla paží: 1985 Švanda 51,30 — 1984 Švanda 50,40, kopce - opakované výběhy: 1985 Švanda 11:24,60 — 1984 Švanda 11:21,80, kros 10 km: 1985 Švanda 29:44,10 — 1984 Švanda 30:05,50.

Jablonecké testy speciální tělesné připravenosti (STP) opět potvrdily, že jsou významným mezníkem v každoročních kontrolách trénovanosti lyžařů-běžců, představujících celou oblast vrcholového běžeckého lyžování v ČSSR. V RTC 1986—87 je již nyní určen termín na 25.—27. srpna 1986 opět v Jablonci nad Nisou. Další prověrkou trénovanosti a výkonnosti už budou jen výsledky v hlavním závodním období, proto nezbývá než popřát všem co nejlepší přípravu.

PAVEL ZELENKA
ústřední metodik VSL ÚV ČSTV

PŘEHLED VÝSLEDKŮ ŽEN

	Ø deseti	Ø dvaceti	40. pořadí
1500 m dráha			
1984	4:49,00	4:56,90	5:22,20
1985	4:54,01	4:59,98	5:28,30
síla paží			50. pořadí
1984	43,29	45,54	1:09,60
1985	42,95	45,68	1:03,50
kopce - opakované výběhy			40. pořadí
1984	8:17,61	8:43,20	10:46,20
1985	8:36,56	8:52,82	10:57,60
kros 5 km			40. pořadí
1984	17:35,49	18:15,69	20:21,40
1985	17:51,09	18:37,39	20:33,90

PŘEHLED VÝSLEDKŮ MUŽŮ

	Ø deseti	Ø dvaceti	40. pořadí
3000 m dráha			
1984	8:50,43	9:00,58	9:51,30
1985	8:54,18	9:05,34	10:03,30
síla paží			
1984	52,13	54,08	1:02,30
1985	54,08	56,15	1:03,70
kopce - opakované výběhy			25. pořadí
1984	11:58,46	12:21,20	13:25,50
1985	12:20,20	12:50,41	13:44,90
kros 10 km			40. pořadí
1984	31:08,03	31:57,06	36:09,60
1985	31:06,10		37:06,20

Vítězství Weissfloga před Parmou

Tradiční již XIII. ročník Velké ceny Frenštátu pod Radhoštěm první zářijovou sobotu byl i letos nejvýznamnější mezinárodní událostí skokanů v ČSSR na můstcích s umělou hmotou. V soutěži 88 závodníků z dvanácti zemí zvítězil Jens Weissflog (NDR) před obhájcem prvenství z loňského roku čs. reprezentantem Jiřím Parmou a Andreasem Bauerem (NSR). V zajímavém závodě s patričnou gradací rozhodl o prvenství olympijského vítěze Weissfloga závěrečný nejdelší skok letošní Velké ceny 92 m za příznivých povětrnostních podmínek.

Jens Weissflog znovu potvrdil, že se dovede k závodu dobře připravit a v rozhodujícím okamžiku úspěšně bojovat. V tréninku se mu příliš nedařilo a spokojen byl jen s posledním pátečním skokem. „Zatím jsem na hmotě ze svých výkonů neměl radost (v závodech ve švýcarském Kanderstegu byl desátý), při hodnotné konkurenci ve Frenštátě jsem si říkal, že je to příležitost k zlepšení,“ prohlásil Weissflog. „Měl jsem výhodné vylosování a věděl, jak vypadá situace. Po prvním kole byl můj souboj s Parmou nerozhodný (oba skočili 89,5 m a dostali stejnou známku od stylových rozhodčích). Když Parma ve druhém kole ze zkráceného nájezdu délku zopakoval, uvědomil jsem si, že musím alespoň metr přidat k celkovému vítězství. Soustředil jsem se na dobrý odraz, který se mi podařil a cítil jsem příznivé proudění vzduchu. Znamenalo to nejdelší provedený skok v soutěži. Úspěch je pro mne povzbuzením do další přípravy, rozhodující však budou skoky na sněhu.“

I letos byla Velká cena Frenštátu příležitostí nejen pro čs. reprezentativní družstvo mužů a juniorů, ale ještě pro další skokany, aby změřili své síly s hodnotnou mezinárodní konkurencí. Z těch se nejlépe dařilo Petru Čížovi z Dukly Banská Bystrica, je-

hož páté místo je povzbuzením do další přípravy na sezónu. Pět čs. skokanů v nejlepší patnáctce je náznakem jejich výkonnosti před blížící se novou sezónou, v níž chtějí zopakovat dobré výsledky posledních dvou závodních období. O dobrou úroveň 13. ročníku Velké ceny se postaral tým NDR, Rakušané Vettori, Neuländtner, Felder, dále Bauer (NSR), Jugoslávce Žagar a po těžkém pádu znovu nabírající formu Švéd Daun. Škoda, že Finové, jimž se platily finančně náročné letenky, vyslali do Frenštátu tak velmi slabou garnituru. Zklamáním byl výkon vítěze 9. ročníku Velké ceny Jugoslávie P. Ulagy, který po slabém výkonu v prvním kole nepokračoval v soutěži.

Trenér skokanů NSR Ewald Roscher o závodech prohlásil: „Velká cena Frenštátu má již tradičně dobrou mezinárodní konkurenci. I letošní ročník se vydařil. Zajímavý byl souboj Weissfloga s Parmou, pro mne příjemným překvapením výkon Bauera. Ze služebních důvodů teprve nedávno začal s přípravou. Má předpoklady pro úspěšné výsledky v nové sezóně. Teprve Intersportturné ukáže situaci ve světové skokanské špičce.“

Jiří Parma po závodě připomenul: „V tréninku se mi dařilo a vypadalo to, že bych mohl zopakovat loňský úspěch. Zkušební kolo se mi však nepovedlo a začal jsem si uvědomovat, že to nebude snadné. Pády Deckerta, Božičkova a Fijase varovaly před riskantními dlouhými skoky. Weissflogovi se druhý skok mimořádně podařil, takže na mne zbylo druhé místo.“

V historii třinácti ročníků Velké ceny Frenštátu byli zatím nejúspěšnější skokani ČSSR, kteří zvítězili šestkrát. Z toho tři prvenství patřila Leoši Škodovi, po jednom Františku Novákovi, Pavlu Plocovi a Jiřímu Parmovi. Pětkrát vybojovali vítězství reprezentanti NDR, jednou Švýcar Walter Steiner, Jugoslávce Primož Ulaga a Rakušan Hubert Neuper, který se v jubilejním 10. ročníku dělil o prvé místo se Škodou.

Přehled dosavadních medailistů Velké ceny Frenštátu pod Radhoštěm — 1973: 1. H. Wosipiwo (NDR), 2. T. Pawlusiak (Polsko), 3. M. Wolf (NDR). 1974: 1. H. G. Aschenbach, 2. B. Eckstein, 3. J. Danneberg (všichni NDR). — 1975: 1. W. Steiner (Švýcarsko), 2. M. Weber (NDR), 3. H. Wallner (Rakousko). — 1976: 1. J. Danneberg, 2. H. Glass (oba NDR), 3. R. Bachler (Rakousko). — 1977: 1. F. Novák (ČSSR), 2. J. Sätre (Norsko), 3. L. Jirásko (ČSSR). — 1978: 1. L. Škoda, 2. J. Samek (oba ČSSR), 3. P. Bergerud (Norsko). — 1979: 1. L. Škoda (ČSSR), 2. J. Danneberg, 3. M. Weber (oba NDR). — 1980: 1. K. Ostwald,

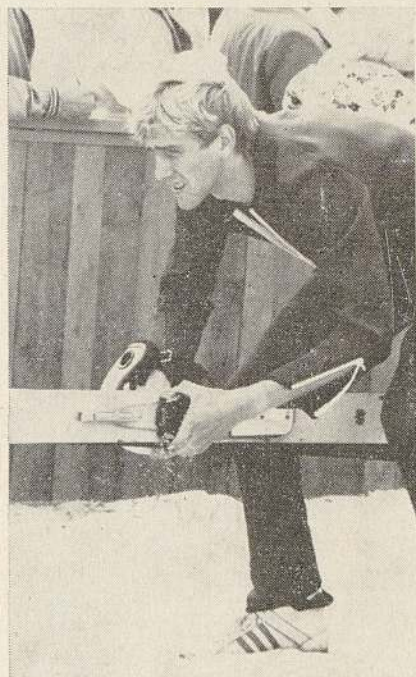
Jens Weissflog (NDR) si dovede dobře připravit lyže pro závod, což je velmi důležité pro úspěšný výsledek (Foto J. Trousil)

2. T. Meisinger (oba NDR), 3. L. Škoda (ČSSR). — 1981: 1. P. Ulaga (Jugoslávie), 2. K. Ostwald (NDR), 3. V. Brejčev (Bulharsko). — 1982: 1. H. Neuper (Rakousko) a L. Škoda (ČSSR), 3. A. Kogler (Rakousko). — 1983: 1. P. Ploc (ČSSR), 2. G. Waldvogel (NSR), 3. P. Fijas (Polsko). — 1984: 1. J. Parma (ČSSR), 2. A. R. Berg (Norsko), 3. M. Slušný (ČSSR). — 1985: 1. J. Weissflog (NDR), 2. J. Parma (ČSSR), 3. A. Bauer (NSR). Rekordmanem můstku je G. Waldvogel (NSR) skokem 93 m z 11. ročníku soutěže.

Letošnímu ročníku Velké ceny přihlíželo asi 6000 diváků a po jednorocní přestávce byl její průběh opět vysílán Československou televizí. Chladné počasí bylo střídavé. Chvilími zamračeno, potom slunečno a nechybělo ani několik kapek deště při proměnlivé rychlosti větru.

Výsledky XIII. ročníku Velké ceny Frenštátu:

1. Jens Weissflog (NDR) 227,9 (89,5 a 92), 2. Jiří Parma (ČSSR) 224,4 (89,5 a 89,5), 3. Andreas Bauer (NSR) 215,7 (88 a 89), 4. Vettori (Rakousko) 207,1 (84 a 89,5), 5. Číž (Dukla Banská Bystrica) 206,3 (85 a 88), 6. Malec (ČSSR) 204,1 (84,5 a 86,5), 7. Neuländtner (Rakousko) 204,0 (87 a 83), 8. R. Rölz (NDR) 202,3 (85 a 83), 9. Žagar (Jugoslávie) 201,0 (87 a 83), 10. Daun (Švédsko) 199,0 (87 a 83), 11. Felder (Rakousko) 197,5 (85 a 82,5), 12. Findeisen 196,6 (83 a 83), 13. Sauerbrey (oba NDR) 194,5 (87,5 a 78), 14. Dluhoš 191,2 (85,5 a 79), 15. Polák (oba ČSSR) 191,1 (83 a 81,5).

Jiří Parma (Dukla Banská Bystrica), odchovanec Frenštátu, je již několik sezón úspěšným čs. reprezentantem (Foto P. Mikeska)

Pre zlepšenie výkonnosti združenárov

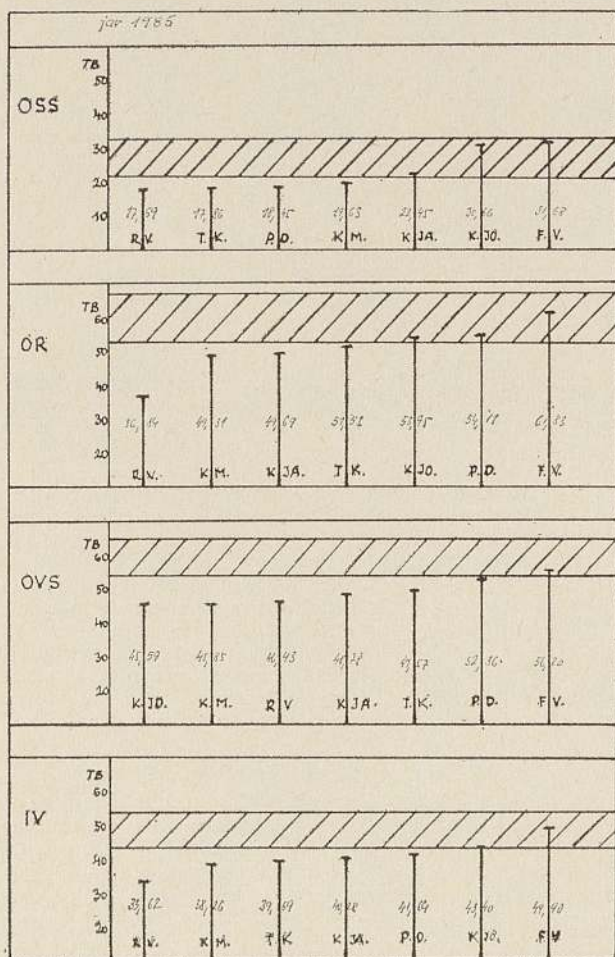
Po dvoch náročných sezónach 1984, kedy sa uskutočnili ZOH a 1985 MS, je pred nami sezóna bez vrcholnej svetovej súťaže, čo nám vytvorilo priestor pre dôslednú analýzu doterajšieho systému prípravy našich združenárov, ktorý priniesol zlepšenie v bežeckej časti ale výkonnosť skoku značne zaostáva za svetovou združenárskou špičkou. Plnenie hlavnej úlohy, t. j. zvýšiť výkonnosť vo vrcholných svetových súťažiach si vyžaduje predovšetkým zdokonalenie úrovne techniky skoku.

Pre zlepšenie súčasného stavu pretekov združených považujeme za najdôležitejšie:

1. Nadviazať užší kontakt so špeciálnymi disciplínami v skoku a behu na lyžiach a to vo všetkých oblastiach organizácie a riadenia tréningového procesu.

2. Zdravotný stav — riešenie zdravotného stavu kľúčových členov RD. Tento fakt negatívne ovplyvnil prípravu na ZOH a MS. Do RD zaradovať takých pretekárov, ktorých zdravotné dispozície umožnia plnenie náročného tréningového zaťaženia.

Tabuľka 1 — Testovanie špeciálnej výkonnosti — porovnanie RD skokanov a združenárov

OSS = oblasť statickej sily

OR = oblasť rýchlosti

OVS = oblasť výbušnej sily

IV = index výkonnosti

TB = T body

R. V. = Repka Vladimír

T. K. = Tatranský Karol

P. D. = Pitoňák Dušan

K. M. = Kopal Miroslav

K. JO. = Kovařík Josef

F. V. = Frák Vladimír

K. JA. = Klimko Ján

/// = výkonnostné pásmo RD skokanov ohraničené najnižšou a najvyššou hodnotou meraného súboru

3. Doplniť družstvo perspektívnymi pretekármi s morálne vôľovými a psychickými predpokladmi. Zvýšenú pozornosť venovať mladým športovcom, ktorí na pretekoch Družba a MSJ naznačili svoje ambície.

4. Zdokonaľiť prácu realizačného tímu.

Konkrétne úlohy pre sezónu 1985—86 pri spolupráci so skokanmi a bežcami:

Skok:

— Uskutočniť testovanie špecifických pohybových schopností v LVS UP v Olomouci (jar, jeseň), porovnať výsledky RD skokanov a združenárov. Na základe rozborov stanoviť individuálne úlohy optimálneho rozvoja rýchlostne-silových schopností.

— Priebežne uskutočňovať rozbor biomechaniky odrazu, stroboskopickou metódou vo Frenštáte pod Radhoštem na mostíku P 72 m. Výsledky konfrontovať s úrovňou techniky odrazu RD skokanov.

— Uskutočniť spoločné VT na Štrbskom Plese a vo Frenštáte p. R. pre vybraných športovcov, spoločná príprava na ľadovej stope v Sarajeve v rámci medzinárodných pretekov a spoločná príprava pri nácviку najzákladného postavenia a rozvoja odrazových schopností v špecifických podmienkach na Dachsteine.

— Užšia spolupráca SVŠ Dukla Liberec a SVŠ Štrbské Pleso so skokanskými družstvami. SVŠ Štrbské Pleso, kde nie je skokanské družstvo, spolupráca s SVŠ-M Frenštát.

— Spolupráca lekára RD združenárov s lekárom RD skokanov.

Beh:

— Uskutočniť funkčné vyšetrenie (jar, jeseň) na rovnakom pracovisku (ÚVN Střešovice u MUDr. Krejčího). Rovnakou metódou ako u družstva RD bežcov.

— Spolupráca lekára družstva MUDr. Kavana s lekárom RD bežcov.

— Spolupráca pri nácviку techniky korčuľovania.

— Spoločná príprava na prvom snehu.

Z uvedeného vyplýva, že v tomto roku nám ide predovšetkým o zlepšenie techniky skoku, kde máme najväčšie rezervy.

Doterajšie príprava a prvé skúsenosti so spoluprácou. Ťažkou prípravou ostáva v dvoch SVŠ, kde sú sústredení reprezentanti (Dukla Liberec 1, ČH Štrbské Pleso 4).

Spoločné VT majú prevážne kontrolný charakter s nácviкуom techniky skoku na umelej hmote.

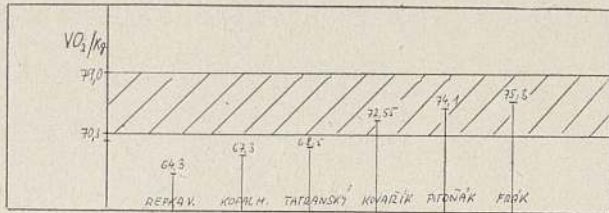
Kongres FIS vo Vancouveru dal odpoľ od otázku spôsobu behu pre sezónu 1985—86. Pre združenárov je to voľný spôsob — korčuľovanie. Tento fakt sa prirodzene odrazí aj v špeciálnej príprave v tejto sezóne. V špecializácii na korčuľarsky krok nám ide predovšetkým o adaptáciu na špecifické požiadavky korčuľovania, čo sa odrazí v zaradení nových tréningových prostriedkov a metód pri rozvoji kondičných schopností a nácviку techniky korčuľovania.

Prvý kontrolný zraz sa uskutočnil 29. 5. v LVS UP v Olomouci. Cieľom bolo laboratórne testovania špecifických pohybových schopností pre skok.

Výsledky [tabuľka 1] nám ukazujú úroveň výkonnosti v jednotlivých oblastiach v porovnaní s výkonnostným pásmom RD skokanov. V tabuľke sú uvedení aj športovci s perspektívou zaradenia do RD a sledovaní juniórski reprezentanti, ktorí sa zúčastnili merania. Z uvedenej tabuľky vyplýva, že najväčšie rezervy máme v oblasti výbušnej sily, ktorá je jednou z limitujúcich schopností skoku. Máme však aj pretekárov, ktorí dosahujú úroveň skokanov alebo sa im približujú. U týchto je potrebné hľadať rezervy v efektívnosti využitia rýchlostne-silových schopností a úrovni techniky skoku, čo potvrdil aj rozvoj biomechaniky odrazu. To je len stručný pohľad na telesnú zložku skoku na lyžiach. Rozbor bol urobený s individuálnym prístupom so stanovením cieľových úloh.

Funkčné vyšetrenia združenárov prebiehali v posledných rokoch na rôznych pracoviskách a boli uskutočňované ne-

Tabuľka 2 — Funkčné vyšetrenie — porovnanie VO₂/kg RD bežcov a združenárov

Funkčného vyšetrenia sa nezúčastnili Ján Klimko a František Repka pre onemocnenie resp. zranenie.

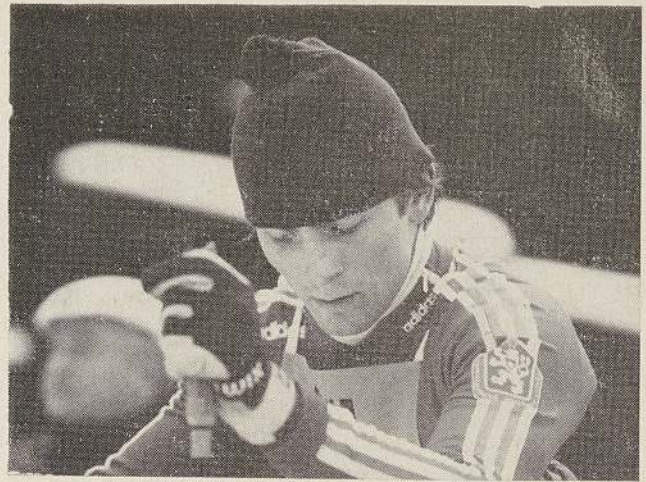
/// = VO₂/kg RD bežcov

jednotnou metodikou, čo neumožňovalo dlhodobé sledovanie a porovnanie získaných ukazovateľov. V tomto roku sa uskutočnili 18. a 19. 6. funkčné vyšetrenia v ÚVN v Prahe. Teda na stejnóm pracovisku ako RD bežcov. Pre ilustráciu uvádzam opätovné porovnanie združenárov s pásmom RD bežcov v ukazovateli VO₂/kg [tabuľka 2].

Táto hodnota je závislá na celom rade ďalších ukazovateľov a faktorov. Ale aj tento zjednodušený pohľad nám ukazuje aktuálny stav jednotlivých členov malého súboru združenárov s RD bežcov.

Následne sa uskutočnili tradičné motorické testy strednodobej a dlhodobej vytrvalosti v Rožnove p. R. (bez 3000 m dráha a 7 km terén — prevýšenie štart—cieľ 900 m). Novinkou bolo zaradenie testu sily horných končatín — odpich súpaž na KL. U starších členov sa výkony pohybovali približne na rovnakej úrovni ako v minulom roku v stejnóm období. Pozitívnym javom bolo zlepšenie niektorých mladých športovcov (Pustějovský, Kovařík, Pitoňák, Kerda). Je však potrebné uviesť, že PO bola príprava iného zamerania ako vlni, čo tiež malo vplyv na jednotlivé výkony.

Rozbor biomechaniky odrazu sa uskutočnil pri krátkodobom VT vo Frenštáte p. R. 10.—12. 7. 1985. Pomocou stroboskopickéj metódy sme porovnali úroveň mechaniky odrazu s obdobným rozborom našich reprezentantov sko-

František Repka (ČH Štrbské Pleso) patrí k nadějím čs. družstva združenářů (Foto B. Hynek)

kanov s minuloročných pretekov GP. Rozbor ukázal, že v tomto smere máme najväčšie nedostatky a tejto oblasti musíme venovať rozhodujúcu pozornosť. K úspešnému priebehu akcie významne prispel P. Mikeska, ktorý s touto metódou vyhodnocovania pracuje niekoľko rokov.

Už prvé merania v porovnaní so skokanmi a bežcami nám ukázali niektoré nedostatky, ale čo je hlavné, ukázali smer ďalšej práce. Keď si uvedomíme zložitost štruktúry športového výkonu v pretekoch združených, je to cesta neľahká, vyžaduje si trpezlivosť a dlhoročnú systematickú prácu.

V závere chcem poďakovať príslušným pracovníkom za ochotu pri spolupráci a verím, že sa nám podarí bohatý potenciál vedomostí a skúseností v jednotlivých špeciálnych disciplínach efektívne využiť v našej príprave.

VLADIMÍR SEIDL, trenér RD združenárov

Hodnocení sjezdařů v ČSR

Situace ve sjezdových disciplínách po řadě opatření v minulých letech je z hlediska úrovně výkonnosti velmi vážná. Proto hodnotíme letošní sezónu ČSR v širší souvislosti.

Byla mimořádně příznivá z hlediska konfrontace československé a zahraniční výkonnosti úrovně. Trenéřské radě VSL ČUV ČSTV sice nepřísluší hodnocení československé reprezentace, ale v naší péči je mládež, která později bude tvořit dospělou reprezentaci. V letošním roce jsme měli mistrovství světa v Bormiu, mistrovství světa juniorů v Jasně, Družbu na Vitoši u Sofie, Skinterkritérium, Monte-Bandone, Škofja Loka, Světový pohár a Evropský pohár. Tudiž dostatečné množství závodů, ve kterých jsme mohli posoudit výkonnostní úroveň naší dospělé špičky, ale i mláď.

Z hlediska umístění v závodech můžeme být v mužské kategorii spokojeni pouze s nejmladší kategorií žactva. U žen je situace o něco lepší, ale současná nastupující generace se zdá být také problematická.

Porovnáme-li naše dospělé reprezentanty se světovou špičkou, vidíme, že celková úroveň je nízká; vždyť 6—10 sek. „příděly“, které byly v letošním roce u nejlepšího našeho závodníka na mistrovství světa, v době Pažoutů, Sochorů a Zemanů nebyly. U žen kromě Charvátové, která představuje absolutní světovou špičku, nejsou výsledky a perspektivy zatím také uspokojivé.

Příčiny spatřujeme v následujících oblastech:

— Hodnocení výkonnosti kategorie žactva se v alpských zemích nepřikládá takový význam jako u nás a žáci tam se mohou víc věnovat nácviku techniky.

— V alpských zemích jsou sportovní třídy a školy skutečnou nadstavbou nad prací v oddělech a mají komplexní zajištění sportovního tréninku až do 18 let.

— U nás žakovská kategorie je od vstupu do závodní činnosti vystavena stálému tlaku po získání výsledku „za každou cenu“. Protože pokud se závodník nezařadí do

systému péče o talentovanou mládež nejspozději už ve 12 letech, prakticky ztrácí možnost dalšího extenzivního rozvoje a zařazení do vyšších článků vrcholového sportu případně reprezentace. V podstatě se umístění ve výkonnostním žebříčku v žakovské kategorii stává existenční záležitostí pro budoucnost. Toho jsou si vědomi trenéři a rodiče a proto příprava je zaměřena pro získání maximální výkonnosti již ve 12—13 letech. Tím dochází k omezení základních etap nácviku techniky a z toho vyplývají vážné technické nedostatky, které v pozdější době se stanou limitujícím faktorem k dosažení vyšší výkonnosti.

VÝKONNOSTNÍ LYŽOVÁNÍ A JEHO ÚKOLY

Postavení výkonnostního lyžování v systému není zcela jednoznačně vymezeno. Na jedné straně je to otázka přípravy budoucích reprezentantů — ST, SŠ, TSM, na druhé straně zájmová činnost, záležitost jednotlivců — dorost, seniorská kategorie, která jede za tzv. „vlastní náklady“. Tato situace je značně rozporná, a proto je těžké přesně vymezit úkoly a poslání výkonnostního lyžování. Je jasné, že čím vyšší bude úroveň výkonnostního lyžování, tím lepší budou podmínky pro rozšíření základny a „dozrávání“ reprezentantů. Ve sjezdovém lyžování je to o to důležitější, že naši závodníci nemají možnost se ve větším počtu zúčastňovat mezinárodních závodů.

Ve výkonnostním sportu je proto třeba se zaměřit na dva hlavní úkoly:

1. Kvalitní příprava mládeže pro budoucí reprezentaci
2. Vytvářet podmínky pro velmi kvalitní úroveň dorostenecké a dospělé kategorie.

Trenéřská rada sjezdových disciplín a předsednictvo výboru Svazu lyžování ČUV ČSTV zhodnotilo úroveň výkonnostního sjezdového lyžování a upozornilo na zkvalitnění práce v těchto oblastech:

TĚLESNÁ PŘIPRAVENOST

Obecná tělesná připravenost je na dobré úrovni. Pouze u kategorie dorostenek, hlavně výkonnostně slabších, jsou rezervy. Speciální tělesná připravenost má určité nedostatky. U většiny převládá rozvoj silových vytrvalostních schopností na úkor rychlostních, což se projevuje pak v pojetí jízdy na lyžích — tvrdé silové neuvolněné pohyby. Chybí obratnost, pružnost — především dolních končetin, koordinace pohybu. Závodníci nejsou schopni plynule navazovat a koordinovat různé pohyby, zanedbávána je také horní část těla, tj. paže, zádové a břišní svalstvo. Je třeba abychom nerozvíjeli vytrvalce s malou rychlostí a pohyblivostí, ale právě lyžaře — sjezdaře s výbušností a rychlostí pohybu.

V tréninku je třeba se zaměřit na:

- kromě rozvoje síly ve větší míře na rozvoj rychlosti a dynamiky pohybu,
- rozvíjet obratnost a prostorovou orientaci, provádět různá koordinační cvičení,
- pro rychlostní vytrvalost používat různé kombinace slalomových drah jak v tělocvičně, tak i v přírodě,
- v přípravném období zařazovat kompenzační cvičení pro posílení těch svalových skupin, které při jízdě nejsou zatěžovány.

TECHNICKÁ ÚROVEŇ

Technická úroveň je závislá kromě jiného přímo na možnostech tréninku na sněhu. Ta v posledních dvou letech byla značně omezena malým množstvím sněhu a hlavně pozdním napadnutím, což mělo vliv na malou vyježděnost závodníků. Další faktory, které ovlivnily negativně technickou přípravu, jsou:

- nesprávně sestavený kalendář soutěží,
- jednostranná kritéria výběru do SVS-M a reprezentačních družstev mládeže.

Celkově lze říci, že technická úroveň závodníků je neuspokojivá. Nejdůležitější nedostatky spatřujeme:

- ve vedení lyží v oblouku, není po hraně vnější lyže, což je způsobeno špatným přenášením hmotnosti na vnější lyži, většina závodníků jezdí „po dvou lyžích“,
- chybí větší rozsah pohybu dolních končetin ve směru horizontálním a vertikálním,
- chybí najíždění na tyče, závodníci objíždějí tyče tělem a tím si prodlužují dráhu oblouku,
- je příliš dlouhé držení lyží v oblouku (někdy smyku) a tím dochází ke zpoždění zahájení dalšího oblouku.

Pro odstranění nedostatků je třeba:

- bezpodmínečně zajistit trénink v kloubových tyčích. S tím souvisí zajištění výroby kloubových tyčí, holených a ramenních chráničů a speciálních rukavic,
- v metodice tréninku — nácviku techniky u talentované mládeže odstranit z nácviku aktivní smykové brzdicí prvky,
- zaměřit se na nácvik skluzu po celých plochách — pro sjezd, po hranách — pro oblouk,
- zlepšit organizaci tréninku, aby tréninková jednotka byla efektivní,
- nezvyšovat současné normy kvantitativních ukazatelů, ale soustředit se na kvalitu.

SOUTĚŽE A HODNOCENÍ VÝKONNOSTI

Soutěže jsou finálním vyjádřením snahy připravenosti závodníků a kvality tréninkového procesu. Proto sestavení kalendáře, technického provedení závodů a správné vyhodnocení výkonnosti má nesmírně důležitý význam.

V posledních letech sestavení kalendáře závodů a hodnocení výkonnosti pomocí bodů je nejslabším článkem v celém systému sjezdového lyžování. Na druhé straně byla velmi kvalitně zajištěna technická a organizační stránka závodů, rezervy jsou ve stavbě tratí.

Soutěže nebyly postupové, ale náhodně zařazené do závodního období. Vliv na to měl federální kalendář, který je zase sestavován na základě mezinárodního kalendáře, který byl v průběhu sezóny ještě měněn. Vzhledem k příliš krátké zimní sezóně v našich podmínkách je řešení tohoto problému velmi obtížné.

Vyhodnocení výkonnosti, tj. převod výsledků závodů na body ukazuje na značné nepřesnosti. Tzv. BOB přírážka je závislá na mnoha faktorech a mnohdy je závod znehodnocen i když jedinci podají vynikající výkon nebo zase naopak. V poslední době utrpěly na své vážnosti NKZ, pro tože zde závodníci získávají velmi obtížně nízké body. Na druhé straně se stává, že NKZ a KP v některých krajích

Antonín Novotný patří k mladým členům čs. reprezentačního družstva sjezdařů (Foto dr. T. Broda)

mají výhodnější bodové hodnoty a tím dochází k paradoxu, že kvalitnější závody NKZ a P-ČSR jsou z hlediska bodových hodnot nezajímavé a také nemotivující. Mnoho závodníků získává do národního i celostátního žebříčku právě body z krajských závodů. Zde situace došla tak daleko, že se kalkuluje (na krajské úrovni) i s výsledky závodů, aby se vytvořily dobré bodové hodnoty.

Pro zlepšení situace je třeba:

- bezpodmínečně dodržet postupnost závodů,
- provést důkladnou analýzu systému bodování závodů a navrhnout změny pro kvalitnější vyjádření výsledků závodů,
- nominace pro M-ČSSR a CKZ provádět hlavně z výsledků závodů národních a celostátních,
- zamezit negativním jevům při ovlivňování kvality krajských závodů.

PRÁCE TRENÉRŮ PŘI SOUTĚŽÍCH

Práce trenérů je velmi rozdílná. Jsou trenéři, kteří pracují velmi kvalitně. Jsou ovšem i takoví, kteří přijíždějí na závody nepřipravení, bez lyží a s malou odpovědností za svoje závodníky. Nejsme spokojeni s prací trenérů ve funkci pedagogického dozoru v ubytovnách a při výchovné práci. Zde trenéři neplní své povinnosti, a proto se mnozí kázeňské přestupky závodníků, i samotných trenérů. Také práce při závodech má rezervy.

Pro zkvalitnění práce trenérů je třeba:

- zvýšit odpovědnost trenérů za svoje svěřence,
- na aktivech trenérů a seminářích podrobně rozebrat výchovnou stránku trenéra,
- zvýšit odpovědnost krajských trenérských rad za nominaci trenérů a vedoucích krajských výprav na národní a celostátní závody.

ZÁVĚR

Z vytyčených problémů je vidět, že nás čeká mnoho práce. Důležité je, že víme, co je třeba zlepšit. Chybou by bylo, kdybychom nepřiznali nedostatky a zavírali před nimi oči. Kritický pohled nám může pomoci zlepšit situaci. Největší problém bude realizace závěrů a opatření. Zkušenosti ukazují, že trenéři, funkcionáři a především rodiče (u mládeže) nejsou ochotni se oprostít od klubových i osobních zájmů ve prospěch celého lyžování. Bude to obsáhlá přesvědčovací kampaň, ale také prosazení řady opatření na vyšších místech.

Hodnocení ve většině postihuje nedostatky, což neznamená, že se neudělalo mnoho pozitivního.

Doc. dr. TADEÁŠ BRODA, CSc.
místopředseda VSL ČÚV ČSTV

Příprava skluznic a správné používání vosků SWIX

Dosažení vrcholných výkonů v lyžařských soutěžích bez rozdílu jednotlivých disciplín, je do určité míry podmíněno vhodnou úpravou skluznic a správným použitím vosků. V současné době není markantního rozdílu v přípravě skluznic a mazání lyží mezi během (schválení Siitonenova kroku), skokem nebo sjezdovými disciplínami.

Proto byl pozván na červnovou XXII. celostátní konferenci profesionálních trenérů a metodiků v lyžování do Nového Města na Moravě přední odborník firmy Swix Björn Vikar, doprovázený Janem Weisshäutem, čs. zástupcem této firmy. Pro účastníky konference přednesl přednášku na téma: druhy sněhů, systém vosků, příprava skluznic a mazání včetně diapozitivů, doplněnou praktickou ukázkou při přípravě a mazání lyží v jednotlivých disciplínách.

Ve snaze seznámit s touto závažnou problematikou širší okruh trenérů a metodiků, jakož i závodníků, uvádíme překlad informativního bulletinu Swix Kompendium, který byl přednesen na konferenci.

DRUHY SNĚHU

Správné mazání předpokládá dobré znalosti o sněhu a jeho struktuře. Rozeznáváme šest různých druhů sněhu: **nový sněh** — padající nebo teprve nedávno napadlý sněh, **jemnozrný sněh** — dva až tři dny starý sněh, **hrubozrný sněh** — starší sněh pod 0 °C, kdy krystaly ztratily původní formu a zaoblují se, **sůl** — zrnitý sněh — starý sněh, **mokrý sněh** — sněh je plně nasáknutý vodou, **chemicky preparovaný sněh** — nasazením chemických prostředků se uměle snižuje teplota sněhu.

Cílem mazání je zredukovat energetickou ztrátu mezi krystaly sněhu a plochou lyže.

Nový sněh — je tvořen jemnou strukturou šestihhranných krystalů. Po napadnutí se mění jednotlivé krystaly a více se zaoblují. K této změně dochází při nízkých teplotách pomaleji než při stoupající teplotě a vlhkosti. Nový sněh je tvořen z výsloveně ostrých krystalů a tvoří volnou sněhovou pokrývku. Proto potřebujeme především při nízkých teplotách **tvrdý vosk**.

Jemnozrný sněh — změnou krystalů se zpevňuje sněhová vrstva a stává se zrnitější.

Starý sněh — krystaly jsou od sebe rozděleny, jsou kulatější a mají průměr cca 1–2 mm. Nezávisle na teplotě potřebujeme pro nový sněh vždy tvrdší vosk, než při starém sněhu (při teplotách pod 0 °C).

Chemicky preparovaný sněh — se sestává z velkých krystalů. Při použití normálních chemikálií např. sněhového cementu, může teplota sněhu klesnout až o cca 10 °C. Při takových podmínkách použijeme vosk pro rozsah teplot od -4 °C do -7 °C zn. SWIX fialový/žlutý v poměru 1:1.

Příliš **měkčím voskem** sněhové krystaly pronikají, což vede k většímu tření a tím omezení skluzu. Příliš **tvrdým voskem** se zvyšuje ztráta kinetické energie a působí proto negativně na skluz.

Když se sněh trvale mění, je těžké jej přesně definovat. Mazání se stává obtížné a vyžaduje hodně zkušeností. Mazání ovlivňuje rovněž rychlost, přičemž 80 km/h je hraniční hodnota, nad kterou se rychle zvětšuje koeficient tření. To znamená, že měkčí (teplejší) vosk se musí změnit jako při nižších rychlostech a stejné teplotě. To platí především pro sjezdové disciplíny a při lyžování ve vysokých rychlostech.

Pravidlo: zkouška skluzu musí být proto vždy prováděna rychlostí, která má potom následovat.

SWIX systém 4+2

Sjezdářské vosky SWIX dělíme na: **hlavní vosky** (4): červený, fialový, modrý a zelený.

Tyto vosky jsou složeny ze syntetických složek jemných parafinů a mikrokrystalických vosků. Hlavní vosky jsou vytvořeny tak, že působí v určitých podmínkách. Jejich tvrdost je odstupňována. Červený je nejměkčí, zelený je nejtvrdší. Tyto 4 hlavní vosky pokryjí následující teploty — červený: 0 ° a tepleji, fialový: 0 °C do -8 °C, modrý: -8 °C do -15 °C, zelený: -15 °C a chladněji.

Smíšené vosky (2): žlutý (teplý parafin) a bílý (studený parafin).

Tyto vosky vznikají syntetickým spojením zjemněných parafinů. Žlutý má nižší bod tání než bílý a je jemnější.

Smíšené vosky jsou z parafinů a změkčujících hlavních vosků. Při vysokých rychlostech přes 80 km/hod potřebujeme měkčí vosky, čímž získávají smíšené vosky při zvyšující rychlosti na významu.

VLIVY PŮSOBÍCÍ NA VOSKY

Při teplotě vzduchu pod 0 °C jsou vosky ovlivňovány těmito faktory: teplotou vzduchu, strukturou sněhu, vlhkostí vzduchu a rychlostí jízdy.

Při teplotě vzduchu nad 0 °C jsou vosky ovlivňovány těmito faktory: strukturou sněhu, vlhkostí sněhu a rychlostí jízdy.

Za úplně jistých podmínek musí být dodržovány následující zásady: Při vysoké vlhkosti vzduchu (přes 75 %) připočítáme 2 °C. Totéž platí pro starý sněh. Při novém sněhu odpočítáme 2 °C. Při velmi vysokých rychlostech přičteme 5 °C až 8 °C.

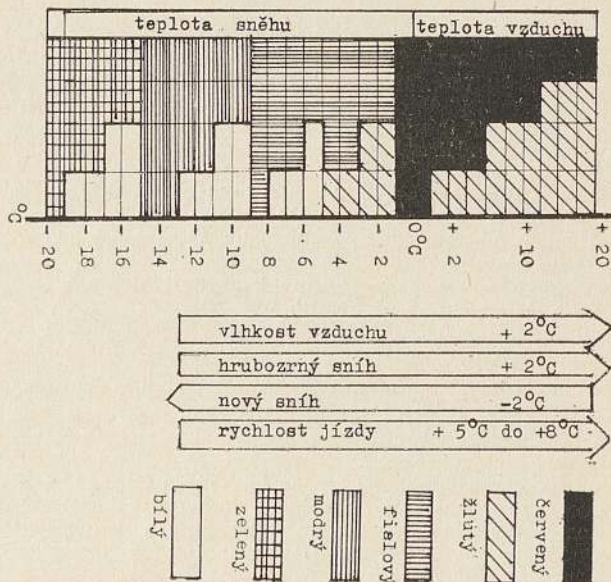
Volba vosku je rovněž ovlivňována poměrem mezi teplotou sněhu a vzduchu. Po velmi chladných nocích může teplota vzduchu relativně vysoko stoupnout. Rozdíl v teplotě sněhu může obnášet od 5 °C do 10 °C. Sluneční záření a jeho úhel dopadu musí být rovněž brány v úvahu. Mazání na začátku sezóny se liší od mazání na jaře.

TABULKA VOSKŮ

Pro vyhovění velké náročnosti lyžařského sportu byla setavena tabulka vosků, které při určitém sněhu a teplotě vzduchu dovolují optimální skluz. S novými vosky SWIX je promazání vyloučeno, když předchází správně posouzení sněhových podmínek a přihlíží se k tabulce vosků. Se čtyřmi hlavními vosky a dvěma smíšenými vosky (parafíny) je možno dosáhnout ještě lepšího doladění.

Tabulky jsou propočteny pro rychlost pod 80 km/hod. Při vyšších rychlostech se musí mazat tepleji než je uvedeno v tabulkách. Při rychlosti 100 km/hod. a teplotě -13 °C se má použít směs pro teplotu kolem -5 °C.

Na tabulku je nutné se dívat jako na návod, protože podmínky vzduchu a sněhu se stále mění. Tabulka se řídí podle teploty vzduchu nad bodem mrazu a teplota sněhu pod bodem mrazu.

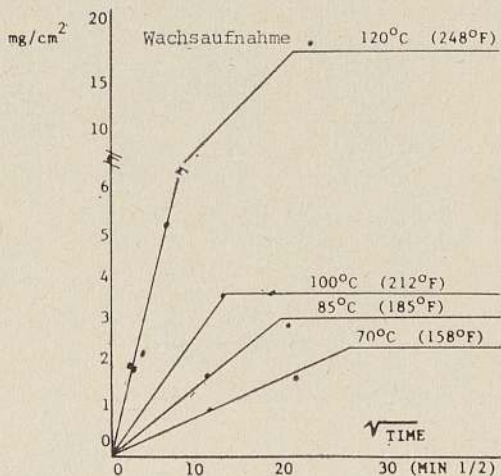

SKLUZNICE

V současné době jsou skluznice vyráběny v polyetylénu. Způsob této výroby se nazývá LPPE. Kvalita skluznice záleží na molekulární váze. V úvahu přicházejí dvě výrobní metody. Pro molekulární váhu do 1 miliónu se používají provazově lisované skluznice. Pro molekulární váhu více než 1 milión se používají porézní skluznice, jejichž výroba je podstatně dražší. Polyetylén není homogenní materiál. Skládá se z malých krystalů o velké hustotě a ty jsou obaleny amorfní zónou o malé hustotě.

Nejnovější skluznice jsou černé. Skládají se z několika procent grafitových molekul, které se přidávají do polyetylénového jádra. Podle teorie vytvářejí černé skluznice menší tření na studeném novém sněhu. Tyto skluznice mají méně statické elektriny a tím se zabráňuje tomu, aby se na špinavém a mokřem sněhu znečistovaly.

Teplý vosk vniká do skluznice (do horní vrstvy skluznice). U základních vosků (několik minut zažehlovat) vnikne vosk cca 0,1–0,3 mm do skluznice. Proto je důležité nanést dostatečné množství vosku, aby žehlička na skluznici resp. vosku mohla „plavat“. Žehlička nesmí být přehřátá, aby nebyla porušena hladkost skluznice. Měřením se dokázalo, že žehlička má být zahřátá až na 130 °C a musí se zažehlovat nejméně několik minut (viz diagram — příjem vosku/čas).

METODY MAZÁNÍ

Viditelný vosk se musí důkladně stáhnout. Žlábek a hrany musí být od zbytku vosku očištěny. K tomu se používá cidlina z umělé hmoty nebo plexiskla. Poslední úkon je zdrsnění skluznice nylonovým kartáčem, aby se žádaná skluznicová struktura zase objevila. Zůstane nám slabá mikroskopická vrstva vosku, která je při nízkých teplotách velmi důležitá.

PREPARACE SKLUZNICE, BROUŠENÍ

Broušení skluznic má velký význam, chceme-li dosáhnout zvýšení rychlosti. Teoreticky i prakticky je dokázáno, že nebroušená skluznice kladě větší odpor než broušená. To znamená, že zbrúšená skluznice má nižší koeficient tření a současně vykazuje větší schopnost v přijímání vosku (penetrace skluznice). Broušení se mění podle druhu sněhu a teploty. Technika broušení je nová a je obtížné určit správné broušení pro určitý druh sněhu. SWIX a ostatní firmy podnikají vydatné testy, aby se znalosti a informace v této oblasti prohloubily.

V současné době známe tři metody broušení:

1. manuální broušení skelným papírem a pro konečnou úpravu se používá fibertex (směs vláken z umělé hmoty a zrněk silicium-karbidu),
2. mechanické broušení pásovou bruskou,
3. mechanické broušení kamennou bruskou.

Všechny tři metody vykazují dobré výsledky při odborném provedení.

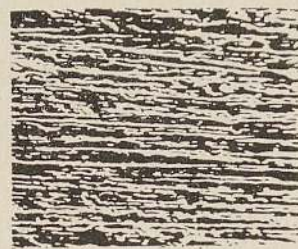
Při manuálním broušení platí tyto zásady:

- pro dosažení stejnoměrného brusu brousíme skluznici důkladně a rovnoměrně po celé ploše skluznice, abychom odstranili veškeré nerovnosti povrchu,
- brousíme dlouhými pohyby od špičky k patě,
- zrnitost papíru určujeme podle teplotního rozsahu takto: při teplotě -1°C a vyšší zrnitost 80–100, při teplotě -1°C až -14°C zrnitost 100–180, při teplotě -14°C a nižší zrnitost 180–220.

Pro sjezdové lyže používáme papíry hrubší zrnitosti, pro slalomové lyže jemnější zrnitosti od 120.

Po všech metodách broušení zůstávají na skluznici jemné nitky z polyetylénu, které se musí řádně setřít, aby se dosáhlo otevřené struktury skluznice. Tyto mikroskopické pozůstatky jsou okem neviditelné.

Na závěr se musí skluznice vykartáčovat jemným kovovým kartáčem. Toto čištění zbrúšené skluznice opakujeme 2–3krát, od špičky k patě, aby se odstranily polyetylénové zbytky. Při použití fibertexu můžeme jezdit po

100 X zvětšená skluznice po manuálním broušení papírem zrnitosti 180

100 X zvětšená skluznice po použití fibertexu

skluznici v obou směrech. Konečně zbavíme skluznici polyetylénových zrněk a prachu zažehlením měkkého vosku a před vychladnutím stáhneme plexikovou cidlinou. K tomuto účelu se používá směs fialový—žlutý 1:1, červený—žlutý 1:1, nebo SWIX Racing—preparační vosk.

MAZÁNÍ LYŽÍ PRO ZÁVOD

„Cestovní — transportní vosk“ stáhneme. Určíme druh brusu skluznice. V případě, že není nutné změnit broušení, očistíme skluznici střídavě drátěným kartáčem a fibertexem. Zvolíme směs vosků pro závod, kterou popsaným způsobem nanese na lyže a ještě před zchlazením vosk stáhneme plexistěrkou. Tento úkon nanesení a zažehlení stejné směsi vosku opakujeme a vosk necháme na skluznici nejméně 1/2 hod. chladnout. Potom následuje stáhnutí vosku a očištění hran a žlábků uvedeným způsobem.

Zůstane úplně slabá vrstva vosku, a to je žádaný výsledek. Následuje další důležitá činnost. Nylonovým kartáčem skluznici ve směru odpředu dozadu vykartáčujeme. Tím se odstraní velmi malé viditelné částičky vosku. Na závěr setřeme skluznici fibertexem. Nezávisle na teplotě a stáří sněhu se skluznice NIKDY NELEŠTÍ. Před svazáním vložíme mezi lyže fólii PVC pro transport na start. Nejméně na dobu 1/2 hod. před startem zahrabeme lyže do sněhu. Po „vychlazení“ lyží ve sněhu v případě velmi nízkých teplot, nebo při čerstvě napadlém sněhu, stáhneme ještě jednou plexistěrkou nebo vykartáčujeme silonovým kartáčem.

BROUŠENÍ A MAZÁNÍ PRO URČITÉ SNEHOVÉ PODMÍNKY -1°C a tepleji (starý sníh)

Stáhneme skluznici plastickou cidlinou a vyčistíme chemickým čistěčem [SWIX]. Skluznici brousíme papírem zrnitosti 80 nebo 100. Následuje leštění fibertexem a 2 až 3krát jemným drátěným kartáčem. Potom ještě jednou použijeme fibertex. Zažehlíme červenou—žlutou směs, necháme zchladnout a stáhneme plastickou cidlinou. Nylonovým kartáčem zdrsníme vosk, znovu stáhneme plexistěrkou a nakonec použijeme znovu silonový kartáč.

-1°C do -7°C

Očištěné lyže nejdříve brousíme lehce papírem zrnitosti 100. Potom střídavě fibertexem a drátěným kartáčem. Zažehlíme fialový+žlutý vosk. Po zchlazení stáhneme plexistěrkou a nylonovým kartáčem.

-7°C do -12°C

Očištěné lyže brousíme papírem o zrnitosti 180. Po ošetření skluznice fibertexem zažehlíme fialový+bílý, nebo modrý+bílý a opakujeme stejný proces jako v předcházejícím případě.

-12°C do -20°C

Pro očištění lyží použijeme tentokrát ocelovou cidlinu a brousíme papírem zrnitosti 220. Zažehlíme modrý+bílý nebo zelený+bílý. Doba chladnutí je tentokrát delší, podle možnosti přes noc. Veškerý vosk stáhneme plexistěrkou, vykartáčujeme silonovým kartáčem a nakonec přetřeme fibertexem.

Pod -20°C

Pro broušení použijeme papír zrnitosti 220. Po zažehlení a vychladnutí stáhneme ocelovou cidlinou. Tímto způsobem dosáhneme správné struktury pro velmi studený a suchý snh.

Chceme-li dosáhnout odpovídajících výsledků při závodech, je nutné věnovat přípravě lyží a mazání patřičnou péči podle návodu, jak jsme byli seznámeni představitelům firmy SWIX

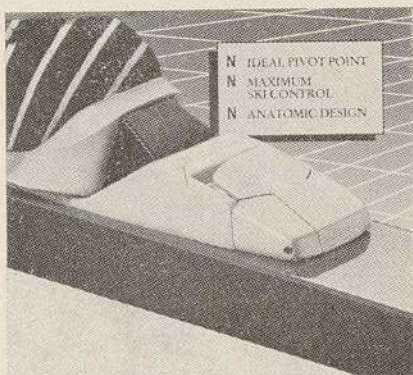
[Zpracováno podle Swix Kompendium]

PAVEL ZELENKA
ústřední metodik VSL ÚV ČSTV

NNN - New Nordic Norm

V 5. čísle Lyžařství v článku o veletrhu ISPO jsem se zmínil o revoluci v nových konstrukcích běžeckých bot a běžeckých vázání. Tu nejvýraznější novinku předvedla firma Rottefella představením nového typu vázání s označením: N N N.

Firma Rottefella ve spolupráci s norskými botářskými firmami Alfa a Suveren představila tak komplet (boty + vázání) v současnosti patrně bez konkurence. Ke třem „N“ v označení uvádí výrobce tyto tři novinky. Jsou to:

1. Ideální umístění osy otáčení, která je přímo pod začátkem špičky nohy. Při porovnání s ostatními systémy zjišťujeme, že:

— NN 75 (i u nás vyráběné) má rovněž „nulový“ bod, nedochází však k otáčení, ale ohýbání podešve a podle její tuhosti i k různé velikosti vynakládané práce.

— NN 50 (i u nás vyráběné) má

vzdálenost 8 mm mezi špičkou nohy a místem ohýbání „nosu“ podešve. Platí totéž co u NN 75.

— Adidas 38 má vzdálenost 15 mm k místu ohýbání. Ditto NN 75.

— Contact má vzdálenost 20 mm k místu otáčení.

— Salomon SNS má vzdálenost 25 mm k místu otáčení.

Z tohoto přehledu vyplývá, že čím větší je vzdálenost špičky nohy od bodu (osy) ohýbání nebo otáčení, tím výše se musí dostat špička nohy při ohybu o 90°, což znamená další práce navíc.

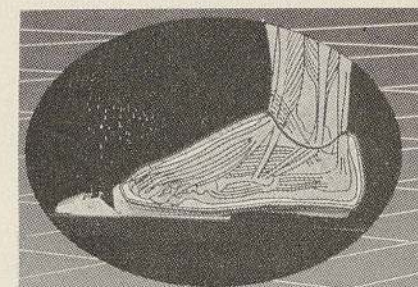
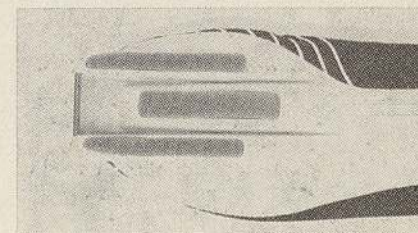
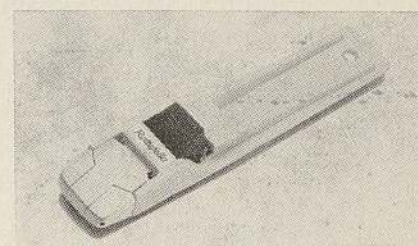
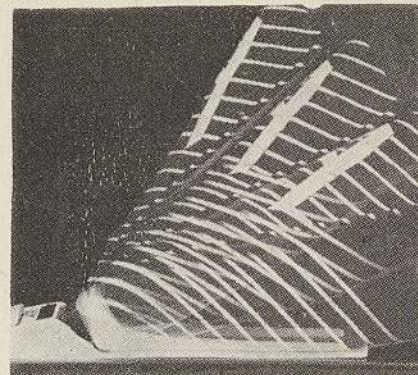
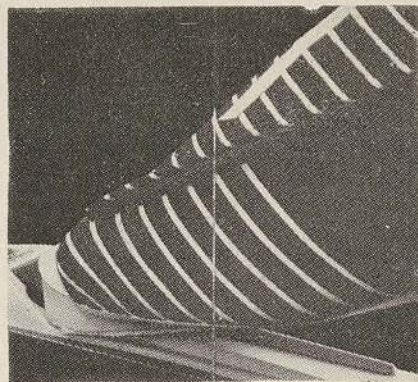
2. Maximální kontrola vedení lyže je dána předním čepem na botě a jeho uložením ve vázání s dvěma hlubokými podélnými drážkami v podešvi boty, do kterých zapadají klínové výstupky shodného tvaru základové desky vázání (deska s tělem vázání je z plastu).

3. Anatomický tvar vnitřní části podešve a vršku boty.

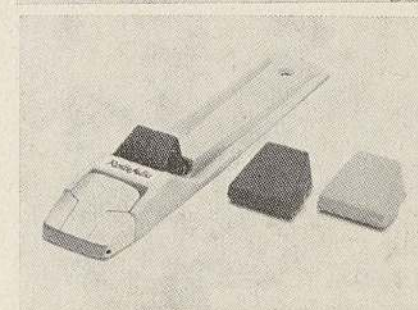
4. Čtvrtá novinka nemá již své „N“ v názvu, ale pro bruslení bude vítaným pomocníkem. Jsou to výměnné gumové bloky o různé tvrdosti, které lyži po uvolnění ze stopy ihned vrací zpět k botě, takže při dalším bruslařském odrazu odrážíme se ihned celou délkou lyže.

Co říci závěrem? Jeden pár bot a vázání byl k nám dovezen a v závěru sezóny odzkoušen. Výsledek předčil očekávání. Uvažuje se o možné výrobě bot v národním podniku Botana a jejich vývozu, za což by se dovezlo toto vázání pro náš trh.

Ing. JOSEF BURDA

ANATOMIC DESIGN

Pro zelenou krásu

Lesná, Jedlová, Krásná Lípa, Jelení, Bor, Chřibská, Pěnkavčí vrch, Na Tokáni a desítky dalších názvů abecí a vrchů prozrazují čím dříve Lužické hory oplývaly. Nechci opěvovat jejich přírodní krásu, popisovat významná místa a památky v pohraniční oblasti šluknovského výběžku na nejsevernější naší státní hranici s Německou demokratickou republikou. Čilý turistický a cestovní ruch je tu ovlivněn otevřeným hraničním přechodem ve Varnsdorfu.

Po celý rok, v zimním i letním období, v blízkosti Jedlové, Luže a Klíče, na každé turistické stezce lze potkat celé rodiny turistů a přátel přírody. Lužické hory jsou rekreační oblastí chalupářů a chatářů. U Jiřetína pod Jedlovou bylo vybudováno středisko zimních sportů, které do této části děčínského okresu láká stovky návštěvníků. O sportovní areál se stará lyžařský oddíl TJ Slovan Varnsdorf. Pěkně stylově upravená chata Slovan, ubytovny, vleky, sjezdovky, lyžařské běžecké trasy, to všechno do-

kazuje velikou péči, píli, obětavou práci a nadšení členů oddílu o udržování pěkného prostředí pro lidi, kteří se rozhodli pobýt v hezké krajině. A vlastně o nich jsem chtěl napsat, že nevidí pouze svoje oddílové zájmy, ale že svoji mnohem širší činností se starají o to, aby názvy obcí a vrchů, uvedené na začátku, měly svoji platnost i v budoucnosti.

Na Lužické hory nepříznivě doléhá průmyslová exhalace. Jsou místa, na nichž ze země trčí rezavé pahýly kmenů. Je na ně smutná podívaná. A proto členové lyžařského oddílu ve spolupráci s lesní správou pomáhají vysazovat zničené porosty novými a odolnějšími stromy. Za rok jich vysázejí dva tisíce. Svůj vztah ke krajině a přírodě projevují činy. Pro její zelenou krásu odpracovali tisíce brigádnických hodin. Mají zájem o to, aby každý návštěvník Lužických hor pocítil osvěžující zelené pohledy a nebylo mu smutno na pustých stráních se šedými kameny a lišejníky.

JOSEF POLÁČEK

Dominoval na MS

Dvaadvacetiletý Švýcar Pirmin Zurbriggen ze Saas-Almagellu byl hvězdou letošního mistrovství světa ve sjezdových disciplínách v italské Valtellině a největším soupeřem Marca Girardelliho (Lucembursko) v 19. ročníku Světového poháru 1984–85. Vybojoval dvě zlaté medaile na světovém šampionátu — ve sjezdu a kombinaci — a jednu stříbrnou v obřím slalomu, když zůstal jen pět setin sekundy za nečekaným vítězem Markusem Wasmeierem (NSR).

Start Zurbriggena v úvodním sjezdu MS na trati Stelvio v Bormiu byl očekáván s mimořádným zájmem. Vždyt jen tři týdny po operaci menisku se zúčastňoval nejvýznamnějšího závodu sezóny. Náročný operativní zákrok na klinice švýcarských sportovních lékařů v Muttenz byl úspěšný. Potvrdila to skutečnost, že po intenzivní terapii a sportovně-lékařském testu již za dvanáct dnů si připsal lyže a začal znovu trénovat. Přesto někteří odborníci vyslovovali obavy, zda pro náročný závod bude zcela v pořádku. Tyto pochybnosti vyvrátil nejlepším časem v prvním oficiálním tréninku a vítězstvím v úvodní části kombinace ve sjezdu s náskokem 0,20 s před svým krajanem Lüscherem. Znamenalo to úspěšný vstup do mistrovství světa a získání sebedůvěry.

Sjezd světového šampionátu soustředil pozornost příznivců lyžařského sportu a přinesl velký úspěch reprezentantům helvétského kříže. Prvenství a zlatá medaile patřila Zurbriggenovi, stříbrná jeho krajanovi zkušenému P. Müllerovi a bronzovou překvapil Američan D. Lewis s vysokým startovním číslem 19. V první desítku byli ještě další dva Švýcaři: Heinzer (4.) a Cathomen (8.). „Vítězství je pro mne povzbuzením,“ prohlásil v Bormiu po závodu Zurbriggen. „Chtěl bych ho zopakovat v kombinaci a vybojovat některou z medailí i v obřím slalomu. Konkurence je ovšem náročná a hodně vyrovnaná. Zlatá medaile je pěkným dárkem k zítřejšímu 22. narozeninám.“

Přání Zurbriggena v kombinaci se splnilo. Páté místo v její druhé části — slalomu — stačilo k druhému nejcecnnějšímu kovu MS. Nejrychlejší byl tentokrát Švýcar Bürgler, na něhož měl Zurbriggen ztrátu 0,99 s, pro Bürglera to znamenalo celkové třetí pořadí za Rakušanem Riedelspergerem. Další dvě medaile potvrdily opět velký úspěch švýcarské reprezentace. „Přibývá jezdců, kteří dokazují svou všestrannost a přesvědčují, že se dají absolvovat všechny disciplíny. Týká se to především sjezdařů,“ připomenul P. Zurbriggen. „Při malých časových rozdílech kombinace získávají na zajímavosti.“

Od trojnásobného prvenství v nejvýznamnější světové soutěži dělilo Zurbriggena pouhých pět setin sekundy. Takovou měl ztrátu na vítězného o rok mladšího Markuse Wasmeiera, který poprvé v historii MS vybojoval pro NSR nejcecnnější medaili. O jeho úspěchu rozhodlo na trati připomínající superobří slalom první kolo, v němž získal na Švýcara náskok 0,39 s. Ve druhém kole byl Zurbriggen nejrychlejší, jen 0,05 s mu chybělo k třetí zlaté medaili.

Se dvěma zlatými a jednou stříbrnou získal Zurbriggen více než třetinu celkového počtu 8 medailí reprezentantů a reprezentantek Švýcarska, které bylo nejúspěšnější zemí 28. mistrovství světa 1985 ve sjezdových disciplínách.

Ve Světovém poháru 1984–85 Zurbriggen neobhájil loňské prvenství. Byl však největším soupeřem vítěze Marca Girardelliho, na něhož se 244 body měl ztrátu 18 bodů. V soutěži o malý křišťálový glóbus v obřím slalomu byl druhý, ve sjezdu pátý, v kombinaci devátý a ve slalomu čtrnáctý. Svědčí to o jeho všestrannosti, stejně jako po dvou vítězstvích ve sjezdu (obě v Kitzbühelu) a obřím slalomu (Puy St.-Vincent a Panorama) a po jednom ve slalomu (Sestriere) a v kombinaci (superobří slalom v Puy St.-Vincent a sjezd v Kitzbühelu). Švýcar získal 102 bodů v obřím a superobřím slalomu (22 bodů se mu škrtalo), 79 ve sjezdu, 38 ve slalomu a 25 bodů v kombinaci.

Pirmin Zurbriggen na sebe upozornil již v roce 1980, když zvítězil v juniorském mistrovství Švýcarska ve sjezdu, druhý byl ve slalomu a sedmý v obřím slalomu. V sezóně 1979–80 poprvé startoval v Evropském poháru a v celkové klasifikaci skončil čtvrtý po vítězství ve sjezdu v Morzine, druhém místě v kombinaci v Méribelu a čtvrtém v kombinaci v Laaxu a obřím slalomu ve Villachu. Přicestoval také do Jasné, kde v obřím slalomu byl pátý. V dalším závodním období se již zúčastnil Světového poháru, v celkové klasifikaci skončil 32. (nejlepším umístěním bylo páté pořadí v kombinaci Val d'Isère/Ebnat-Kappel). V sezóně 1981 až 1982 se posunul na jedenácté místo (v obřím slalomu skončil šestý a v kombinaci sedmý — zvítězil v kombinaci Adelsboden/Wengen a v obřím slalomu v San Sicariu). V sedmnáctém ročníku SP 1982–83 postoupil na šesté pořadí v celkové klasifikaci (čtvrtý v obřím slalomu a třetí v kombinaci — vítěz obřího slalomu v Abelsbodenu, druhý v superobřím slalomu v Garmisch-Partenkirchenu a třikrát třetí). V sezóně 1983–84 vybojoval velký křišťálový glóbus, když v obřím slalomu byl druhý při stejném počtu bodů s vítězem Stenmarkem a totéž místo obsadil i v kombinaci. Na ZOH 1984 v Sarajevu ve sjezdu skončil čtvrtý (desetina sekundy ho dělila od bronzové medaile) a obří slalom po riskantní jízdě nedokončil.

Sympatický a ukázněný blondák měří 183 cm a váží 76 kg. Je členem klubu SC Mattmark Saas-Almagell. Rád si zahraje také kopanou a v létě se věnuje tenisu. Trenéři vždy pochvalovali jeho svědomitost v tréninku. Roland Francey, který má na starosti švýcarské reprezentační družstvo v technických disciplínách, připomíná: „S Pirminem je dobrá spolupráce, dovede dobře zajet na každé trati. Při své skromnosti a ukázněnosti má mnoho sportovních přátel.“

Vstup Zurbriggena do 20. ročníku SP nebyl úspěšný. V prvním letním sjezdu v argentinském Las Lenas byl devátý, ve druhém skončil 24. z 84 startujících se ztrátou 2,69 s na vítězného Alpigera. „Zima začíná až v prosinci, na slabší výsledek v Las Lenas chci rychle zapomenout a věřím, že v další části nového ročníku Světového poháru budou lepší,“ prohlásil Zurbriggen. „Na MS 1987 v Crans-Montaně chci obhájit dobré výsledky z Bormia.“

-1-

• **DVĚ ŠVÝCARSKÉ OBLASTI** jsou předběžnými kandidáty na uspořádání ZOH 1996. Jsou to bernský Oberland a Lausanne. Výkonný výbor Švýcarského olympijského výboru provedl technické zajištění olympijských soutěží v obou střediscích a v květnu 1987 rozhodne zda a které se bude oficiálně ucházet o kandidaturu. Zvláštní pracovní skupina, vedená K. Erbem, přezkouší veškeré podklady a podá definitivní návrh valnému shromáždění Švýcarského olympijského výboru. Jejími členy jsou dále předseda Švýcarského olympijského výboru D. Plattner, místopředseda H. Nater, P. Laeng a předseda Mezinárodní lyžařské federace M. Hodler.

• **NA HOLMENKOLLENU**, jehož můstek je každoročně dějištěm tradičních mezinárodních závodů ve skoku, se letos v létě uskutečnila velká manifestace mírových hnutí severovýchodních zemí. Zúčastnili se jí členové organizací z Dánska, Švédska, Norska a Finska. Žádají zastavení horečného zbrojení a vytvoření pásma severní Evropy bez nukleárních zbraní. Velkému zájmu účastníků mírové manifestace se těšilo také známé lyžařské muzeum. Zatímco v zimě Holmenkollen láká desetitisíce lyžařů, v létě je významným turistickým střediskem.

• **ŠVÝCARSKÝ LYŽAŘSKÝ SVAZ** vyslal k prvnímu sjezdu nového ročníku Světového poháru 1985–86 do argentinského střediska Las Lenas třináct reprezentantů. Kromě zkušených závodníků Zurbriggena, Müllera, Heinzera, Mahrera a dalších dostali příležitost i členové B-týmu. Šéftrenér Karl Frehsner v nové sezóně si hodně slibuje od Rolfa Ulricha a dalších mladých sjezdařů.

• **JEN DVĚMA ZÁVODNÍKŮM** se dosud podařilo ve Světovém poháru zvítězit v závěrečném a v dalším ročníku v prvním sjezdu této soutěže. Rakušan Klammer vybojoval prvenství v roce 1976. 14. března v Aspen v posledním závodě a potom 17. prosince ve Val Gardeně při zahájení nového ročníku. Jeho krajan Wirnsberger dominoval v roce 1979 na závěr sezóny v Lake Placidu a 7. prosince ve Val d'Isère v úvodu nového závodního období.

• **DRUHÝ GIRARDELLI** je bratr vítěze Světového poháru 1985 ve sjezdových disciplínách Marca Girardelliho dvanáctiletý Patrick. Bude dalším členem lucemburského družstva pod vedením trenéra — svého otce Helmuta Girardelliho.

• **ŠVÝCAR ERWIN CAVEGN** je novým šéftrenérem norských sjezdařů. Dosud působil jako trenér švýcarského týmu pro Evropský pohár. Podepsal smlouvu do konce června 1988 a působí u norského družstva společně s bývalým závodníkem Edwinem Holem. Starají se o sjezdaře Skaardala a Dokken, cílem jsou dobré výsledky na ZOH 1988 v kanadském Calgary.

• **KANADŠTÍ SJEZDÁŘI** přicestovali k prvnímu závodům Světového poháru 1985–86 v Las Lenas bez lyží a vyslaček. Při příjezdu do Argentiny byly jim policí zabaveny, protože nevyrovnali všechny účty při posledním tréninku v Bariloche. Výzbrojí jim

vypomohl tým USA. Štěstí měl Todd Brooker a někteří další závodníci, jimž přivezl lyže servisman z Rakouska.

• **JIRÍ PARMA** obsadil druhé místo v 7. ročníku mezinárodních závodů ve skoku na můstku s umělou hmotou ve švýcarském Kanderstegu ze 79 startujících. Zvítězil Klaus Ostwald (NDR) s 226,7 (89,5 a 90) před Parmou 221,6 (89,5 a 89) a svým krajanem Deckertem 219,1 (89,5 a 86,5). Čtvrtý byl vítěz Světového poháru 1985 Fin Nykänen s 208,3 (86 a 87). Další pořadí: 5. Piazzini (Švýcarsko) 205,2 (83,5 a 88,5), 6. P. Fijas (Polsko) 204,3 (87 a 86), 7. Felder (Rakousko) 204,0 (91 a 79), 8. Bauer 202,8 (81 a 89,5), 9. Wegscheider (oba NSR) 201,9 (85 a 86,5), 10. Weissflog (NDR) 201,6 (84 a 84,5), 11. Kalso (Finsko) 201,5 (84 a 86), 12. Tepeš 200,8 (85,5 a 85).

— Umístění dalších čs. reprezentantů: 18. P. Ploc 192,1 (80 a 86), 34. Dluhoš 175,8 (78 a 82,5). V soutěži družstev zvítězila NDR s 445,8 b. před ČSSR 413,7 a Finskem 409,8. V soutěži týmů dvanácti zemí bylo další umístění: 4. NSR 404,7, 5. Rakousko 397,3 b. Rekordmanem můstku s normovým bodem 70 m je Rakušan Felder skokem 94 m z roku 1983.

• **KANAĎAN STEVE COLLINS** zvítězil poslední srpnovou neděli v mezinárodních závodech ve skoku na můstku s umělou hmotou v Hinterzartenu (NSR). Startoval rekordní počet 102 skokanů a sruženářů, mezi nimi i šest čs. reprezentantů. Výsledky závodů: 1. Collins (Kanada) 223,3 (88 a 90), 2. Tepeš (Jugoslávie) 219,3 (88 a 90), 3. Puikkonen (Finsko) 218,1 (87 a 89), 4. Opaas (Norsko) 217,2 (90 a 87), 5. Bulau (Kanada) [215,2 (87 a 87,5)], 6. Nykänen (Finsko) 212,5 (86 a 89), 7. Hansson (Norsko) 205,1 (84 a 84,5) a Vettori (Rakousko) 205,1 (84,5 a 86,5), 9. Vacek (ČSSR) 198,7 (84,5 a 82,5), 10. Felder (Rakousko) 198,2 (80 a 87). Umístění dalších čs. skokanů: 20. Polák 188,8 (82 a 81), 31. Švagerko 182,4 (80 a 81,5), 43. P. Ploc 177,1 (80 a 78,5), 54. Dluhoš 84,5 (77,5), 71. Parma 79,3 (88 m s pádem).

• **MISTROVSTVÍ SVĚTA V LYŽOVÁNÍ NA TRÁVĚ** se konalo v Owen arc der Teck (NSR). Nejúspěšnější byl Švýcar Richi Christen, který vybojoval dva mistrovské tituly ve slalomu a v kombinaci. V obřím slalomu mužů se stal mistrem světa Grossmann (NSR) v čase 1:14,88 před Gansnerem (Švýcarsko) — 0,45, Rakušanem Wörndlem — 0,64 a Christenem — 0,69. Ve slalomu zvítězil Christen za 1:07,60, následován Gansnerem — 0,65 a Italem Ellemuntem — 1,59. V kombinaci bylo pořadí: 1. Christen

7,15, 2. Gansner 12,13, 3. Dejeri (Itálie) 31,53. V soutěži žen v obřím slalomu patřilo prvenství Rakušance Otrawotwitzové časem 1:20,98 před jejími krajkami Hartmannovou — 0,40 a Hirschhoferovou — 1,95. Ve slalomu se stala mistryní Hirschhoferová za 1:17,54. Druhá byla Francouzka Petitjeanová — 0,78 před Rakušankou Pimperovou — 1,83. Umístění v kombinaci: 1. Hirschhoferová 18,55, 2. Petitjeanová 55,79, 3. Büsserová (Švýcarsko) 112,54.

• **JUGOSLÁVEC JURE FRANKO**, který na ZOH 1984 v Sarajevu vybojoval stříbrnou medaili v obřím slalomu, zanechává závodní činnost. Po několika zraněních měl Franko potíže s kyčlemi a ve 23 letech se rozloučil se závoděním.

• **RAKUŠAN HUBERT NEUPER**, vítěz prvního ročníku Světového poháru skokanů, se rozloučil s aktivní závodní činností. Vystřídá svého krajana a bývalého olympijského vítěze Toni Innauera v materiálové komisi FIS.

• **WILLY PÜRSTL**, bývalý dlouholetý rakouský úspěšný reprezentant ve skoku, působil v posledních sezónách jako trenér španělských skokanů. Tuto funkci nyní zastává u kanadského reprezentačního týmu. Jeho asistentem je Rupert Hirner a jejich hlavním úkolem je připravit dobře Kanaďany na ZOH 1988 v Calgary.

• **MARC GIRARDELLI**, lucemburský vítěz letošního Světového poháru ve sjezdových disciplínách, v úvodních sjezdech nového 20. ročníku v argentinském zimním středisku Las Lenas obsadil desáté a deváté místo. Po dvou disciplínách s 13 body je zatím na sedmém místě společně se Švýcarem Kernenem. Po těchto závodech se podrobil operaci dvou výrůstků v koleně, takže v září měl tréninkovou přestávku. V polovině října však počítá již s pravidelnou přípravou.

• **MARKUS WASMEIER** z NSR, který překvapil vítězstvím v obřím slalomu na letošním mistrovství světa v Bormiu, měl úspěšný vstup do nového ročníku Světového poháru. V prvním letním sjezdu byl šestý a ve druhém dokonce třetí. Po dvou sjezdech v Las Lenas je třetí s 25 body. „Již delší dobu mám v úmyslu vybojovat si účast v I. skupině ve sjezdu,“ řekl M. Wasmeier. „Na lyžích nemám strach ani z tvrdé „brutální“ trasy. V podzimním tréninku se soustředím především na sjezd a obří slalom.“

• **DVOJNÁSOBNÝM VÍTEZSTVÍM** ve dvou po sobě jdoucích sjezdech se může pochlubit jen sedm závodníků. Jsou to: Karl Schranz SP 1971–72 v Kitzbühelu, Roland Collombin 1972 až 1973 v Garmisch-Partenkirchenu, Franz Klammer 1976–77 ve Val Gardeně, Sepp Walcher 1977–78 v Kitzbühelu, Peter Müller 1981–82 v Aspen, Pirmin Zurbriggen 1984–85 v Kitzbühelu a Karl Alpiger 1985–86 v Las Lenas.

• **FREDY GASSER**, servisman argentinských sjezdařů, měl nepříjemnou nehodu. Při sjezdu od startu do cíle prvního závodu SP v Las Lenas se srazil s turistou. Natrhl si vazy v pravém koleně, což znamenalo nucenou přestávku.

Lomnické jubileum

Lyžařský oddíl Technolen TJ Lomnice nad Popelkou oslavuje letos významné jubileum 60 let organizovaného lomnického lyžování. Výhodný terén a dobré klimatické podmínky podhorského města přispěly k tomu, že již ve dvacátých letech místní vyznavači bílého opojení uvažovali o založení samostatného spolku, který by se organizačně staral o tento pěkný sport. Po několika jednáních byla 6. října 1925 svolána ustavující schůzka a založen lyžařský odbor SK Lomnice nad Popelkou. Prvním jeho předsedou se stal dr. Audolenský. To byl začátek organizovaného lyžařského sportu v tomto městě.

V pozdější době ještě vznikl lyžařský odbor místního Sokola, v jehož čele stál Čeněk Ouhřabka. Lyžařský odbor nepřerušil svou činnost ani za druhé světové války a po osvobození Sovětskou armádou a sjednocení čs. tělovýchovy v roce 1948 byl utvořen nejdříve lyžařský oddíl TJ Sokol a později Jiskra. Na krátkou dobu vznikl i druhý lyžařský oddíl při TJ Slavoj, ale brzy přecházejí jeho členové do jediného lyžařského oddílu v Lomnici pod názvem TJ Jiskra, který nesl až do roku 1968, kdy byl opět přejmenován na TJ Sokol Lomnice. Po uzavření patronátní smlouvy s národním podnikem Technolen v roce 1973 byl přejmenován na lyžařský oddíl Technolen TJ Lomnice nad Popelkou.

Lomničtí lyžaři mají velké zásluhy na úspěšné propagaci a rozvoji lyžování v této oblasti. Zejména za druhé světové války se Lomnice nad Popelkou a její kouzelné okolí stalo rájem lyžařů ze širokého kraje a oblasti se právem říkalo „malé Krkonoše“. Lyžařský oddíl se zaměřil i na závodní lyžování a věnoval se všem disciplínám. Velkou péči zaměřil na výchovu mládeže a při dobrém vedení zkušených pracovníků vychoval řadu závodníků, kteří nejen úspěšně reprezentovali oddíl a své město, ale se lvíčkem na prsou i svou vlast ve významných mezinárodních soutěžích.

Vždyť v Lomnici vyrůstal i zasloužilý mistr sportu Karel Kodejška, mistr světa 1975 v letech a dlouholetý úspěšný čs. reprezentant ve skoku, nejlepší čs. sportovec a Král bílé stopy 1975. Před druhou světovou válkou naši vlast úspěšně reprezentoval ve skoku Josef Císař, účastník ZOH 1948 ve Svatém Mořici a vítěz mnoha domácích závodů ve skoku, závodě sruženém i sjezdu. Dalšími čs. reprezentanty ve skoku byli mistr sportu František Felix (1950—1956), vítěz Tatranského poháru a mnohonásobný mistr ČSR, později trenér nové skokanské generace, a jeho syn Ivo Felix (1974—1979), účastník ZOH 1976 v Innsbrucku a několika ročníků Intersportturné. V juniorské reprezentaci se prosadil Karel Vágenknecht a Vladimír Vedral, který skončil druhý na juniorském mistrovství Evropy 1976 sruženářů v Liberci. K dalším předním závodníkům patřil Luděk Matura, v poslední době pak Tomáš Portyk, Jaroslav Šimek a František Máka.

V současné době má lyžařský oddíl Technolen 132 členů, z toho 52 závodníků, převážně v žákovských kategoriích. Při výchově mládeže se specializoval na běh, skok a závod sružený. Vedoucím trenérem se stal bývalý čs. juniorský reprezentant ve skoku Luděk Matura, dalšími trenéry jsou Milan Portyk, Jiří Berger, Miroslav Hlubuček, ing. Luboš Svoboda a Růžena Svobodová. O dobré práci

s mládeží svědčí titul přeborníka ČSR Libora Sudka v závodě sruženém starších žáků a stříbrná medaile na přeboru ČSSR, dobré výsledky Davida Salaby, Michala Špačka a Petra Bergera v závodě sruženém a ve skoku.

Mimořádný obdiv si zaslouží výstavba lyžařských zařízení kolektivem lomnického oddílu. Lyžařské středisko v Popelkách s třemi můstkami s umělou hmotou, klubovnou, restaurací, posilovnou a sedmi chatami s celoročním provozem lomnickým lyžařům zvidí mnoho oddílů. Tyto dobré podmínky umožňují pravidelně pořádat Cenu města Lomnice ve skoku, mistrovské a přebornické soutěže ve skoku a v závodě sruženém a na závodech nechybí ani mezinárodní účast.

Každoročně tisíce odpracovaných brigádnických hodin znamenají velký úspěch akce „Z“. Celospolečenskou angažovanost projevují lomničtí lyžaři i při úspěšném plnění úkolů městského národního výboru. Svědčí o tom i slova chvály jeho předsedy Josefa Rubeše. Agilní organizační pra-

covník Stanislav Dlouhý připomíná: „Říká se, že všechno je v lidech — v lidech, kteří vědí co chtějí, pro které je práce víc než jejich koníček, kteří pro dobrou věc dokáží obětovat i kus svého pohodlí.“ A takoví lidé jsou v lyžařském oddíle Technolen TJ Lomnice nad Popelkou.

Již podruhé letos dokázali vzorně připravit v Tylově divadle ve spolupráci s MěstNV slavnostní vyhlášení ankety Král-královna bílé stopy 1985, pořádané výběrem Svazu lyžování ÚV ČSTV a lyžařskou sekci Klubu sportovních redaktorů Svazu českých novinářů. Bylo součástí oslav výročí šedesáti let organizovaného lomnického lyžování.

Další akcí k tomuto jubileu byl již XI. ročník Ceny města Lomnice nad Popelkou ve skoku na můstku s umělou hmotou 10.—11. srpna. Startovali v něm členové čs. reprezentačního družstva i Jugoslávci. Z 31 mužů zvítězil Jiří Malec s 204,0 (66,5 a 66) před Podzimkem 201,5 (65 a 62,5) a Vackem (všichni Dukla Liberec) 199,3 (65 a 63,5). Další pořadí: 4. Parma 190,0 (60,5 a 62), 5. Číž (oba Dukla Banská Bystrica) 188,2 (61 a 63), 6. Mayer (Dukla Liberec) 186,9 (60 a 63), 7. Dluhoš (Dukla Ban. Bystrica) 183,7 (60 a 61,5), 8. Raška (MEZ Frenštát) 181,4 (58 a 60), 9. P. Ploc (Dukla Liberec) 181,2 (60,5 a 61), 10. Švagerko (Dukla Ban. Bystrica) 178,0 (58,5 a 61,5). Z mladších dorostenců byl první Vlasák 170,4 (60 a 58), ze starších Šimek (oba Dukla Liberec) 189,5 (61,5 a 63,5).

Po dvaceti pěti letech

Zajímavé setkání bývalých svěrenců-skokanů trenéra Zdeňka Remy po dvaceti pěti letech připravila ZO SSM JZD Veveří v Řičanech u Brna. Nechyběla při něm ani sportovní činnost. Fotbalové utkání bývalých úspěšných čs. skokanů s místní jedenáctkou v normální hrací době skončilo nerozhodně 3:3, v penaltovém rozstřelu zvítězili domácí 5:4.

Velké pozornosti se těšila beseda v kulturním domě a hodně se vzpomínalo na mnoho velkých závodů na společné zábavě s jubilující místní dechovkou.

Na fotografii Pavla Mikesky stojící zleva: přízvaní V. Podzimek a P. Ploc, dále J. Raška, J. Metelka, B. Novák, Z. Remsa, F. Rydval, P. Skalský, D. Jevavý, J. Lidák, V. Vašut, M. Martinák, K. Kodejška, L. Divila, R. Doubek, J. Kraus, B. Doležal, klečící a sedící Z. Hubač, P. Berka, E. Ulrych, V. Jakoubek, J. Matouš a P. Mikeska. Srazu se zúčastnil i R. Höhnli, který na snímku chybí.

Prevence chronických poškození organismu

Se vzrůstajícími požadavky na výkonnost sportovce se zvyšuje i intenzita tréninkových dávek. Příprava vrcholových sportovců sahá často až k hranicím jejich fyzických možností. Základním požadavkem pro jeho vykonávání je proto zdravotní stav.

I když registrovaný sportovec je povinný jedenkrát za rok se podrobit celkové lékařské prohlídce na tělovýchovně lékařském oddělení, aby mohl startovat ve sportovní soutěži, je třeba, aby při každém onemocnění nebo poranění vyhledal lékařskou pomoc. Pouze lékař je kompetentní sportovce léčit a podle závažnosti onemocnění a průběhu léčby mu říci, kdy postížený může opět začít trénovat a jakým způsobem. Postupný přechod z rekonvalescence do tréninku je jedním ze základních předpokladů plynulého růstu trénovanosti a lékařská kontrola základním článkem v souhrnu preventivních opatření chronických poškození organismu při sportování.

Druhým předpokladem je přísné dodržování fyziologických zásad tréninku, kterými jsou: opakování cvičebních prvků, postupnost zatížení (od jednoduchých prvků ke složitým, od nižší intenzity k vyšší), dostatečná výška intenzity zatížení, všestrannost tréninkové zátěže, zařazování maximální zátěže (formou intervalového tréninku, kterým mobilizujeme rezervy organismu), individuální přístup v dávkování tréninkového zatížení.

Nedůsledným dodržováním těchto zásad nelze zabezpečit trvalé zvyšování sportovní výkonnosti, v určitých případech pak poškodíme zdraví sportovce. Další okolností, která brzdí nárůst výkonnosti, jsou poruchy životosprávy a výživy, jakož i zanedbávání regenerace sil sportovce. Když je zátěž pro závodníka neadekvátní, dochází nejen k nepříjemným subjektivním pocitům, ale i k poklesu výkonu.

Při nesprávně vedeném tréninku, trvalém porušování fyziologických zásad, se setkáváme někdy s nálezy přetížení a poškození zejména pohybového systému. Tyto změny se vyskytují převážně v intervalovém tréninku, když je neúměrný schopnostem a možnostem sportovce. V lyžování podpurným momentem poškození organismu je chlad.

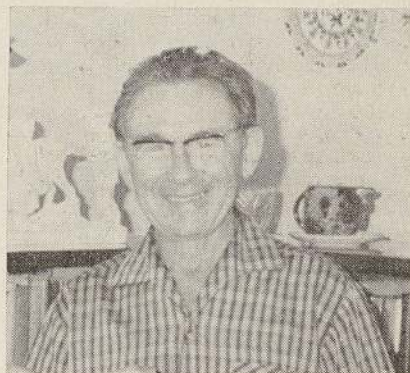
Prevence chronických poškození organismu sportovce spočívá zejména v dodržování fyziologických zásad tréninku, v respektování okolností a podmínek za kterých závodník trénuje, jeho zdravotního stavu, momentální dispozice, trénovanosti, zatížení podle věku a pohlaví. Podpurnými metodami je zvyšování odolnosti, otužování, využití regenerace, vhodné kombinování zatížení, aktivního oddechu a spánku.

Na prevenci nestačí lékař sám, ani trenér, ale jejich vzájemná spolupráce za aktivní spoluúčasti sportovce. Systematickou výchovou je třeba vést sportovce k disciplíně a sebekontrolě.

-hl-

SVETRY PRO SLALOM

Výrobní družstvo VZOR, 547 01 Náchod, Orlická ul. 821 zahájilo zakázkovou výrobu lyžařských svetrů vhodných pro závody ve slalomu. Svetr má rukávy vyztuženy pruhy mechové pryže (přes loket příčnými) a je vyráběn v barevných kombinacích podle požadavků zákazníků a materiálových možností. Cena je přibližně 720 Kčs, dodací lhůta 2—3 měsíce. Objednávky zašlou zájemci na uvedenou adresu.

Jaroslav Sláma

Dlouholetému lyžařskému pracovníku Jaroslavu Slámovi odevzdal předseda VSL ÚV ČSTV Karel Smola a sekretář Jan Vedral vysoké tělovýchovně vyznamenání — Medaili dr. Miroslava Tyrše.

Lyžování se začal Jaroslav Sláma věnovat jako žák již v roce 1915 v České Třebové. Oblíbil si nejen běh a sjezdové lyžování, ale také skoky. Jím přikládá a dodnes přikládá důležitou úlohu v rozvoji nebojácnosti každého sjezdaře. Do Vyškova přišel v roce 1932 již jako cvičitel a patří k zakladatelům organizovaného lyžování na Vyškovsku. Během několika týdnů dal v Sokole dohromady skupinu kluků, kterým stejně jako jemu učaroval lyžařský sport. Ve svých 25 letech využíval poznatků z vlastní závodní činnosti a jako cvičitel je předával chlapcům. Ti nechyběli na žádných závodech na Vyškovsku a téměř vždy si odnášeli nejceněnější trofeje. V létě holdovali atletickým disciplínám a na prvním sněhu sjížděli svahy v okolí nedalekého Podomí, nebo skákali na můstku v blízkých Opatovicích, který si sami postavili. Na lyžařských kurzech v Beskydech a Jeseníkách si Jaroslav Sláma získával všechny frekventanty zásluhou náročného, hodnotného programu a také tím, že při večerních sezeních byl výborným společníkem. Aktivní tělovýchovná činnost Jaroslava Slámy neustala ani ve ztížených podmínkách za německé okupace.

Po osvobození Československa Sovětskou armádou mohl Jaroslav Sláma opět veřejně pracovat jako cvičitel. Stal se členem TJ Vyškov a spoluzakladatelem lyžařského oddílu. Stále pracuje ve výboru oddílu a jako člen běžeckého úseku VSL Jihomoravského kraje. Jako trenér a cvičitel lyžování stále uplatňuje své bohaté zkušenosti zejména s družstvem nejmladších žáků, i klyž mu zdraví již tolik neslouží, jak si někdy postěžuje.

Přejeme mu ještě hodně zdraví a tvrdího elánu, aby za dva roky v kruhu vyškovských lyžařů oslavil svou osmdesátku.

-zž-

Družstvo běžců TSM Ještědu Liberec bylo vyznamenáno čestným titulem vzorný kolektiv mládeže [Foto O. Mrákota]

Příznivci lyžování se již těší na novou zimu, kdy si vyjedou do krásné přírody, jak ukazuje náš záběr O. Mrákoty z Jizerských hor

KONTROLNÍ TESTY BĚŽCŮ

Handwritten signature or scribble at the bottom of the page.

ROČNÍK 71

1985

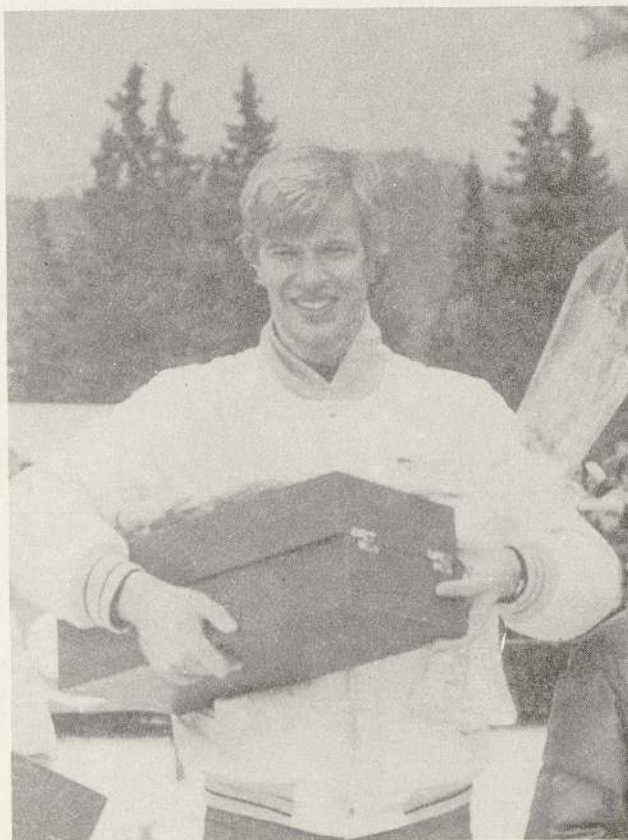
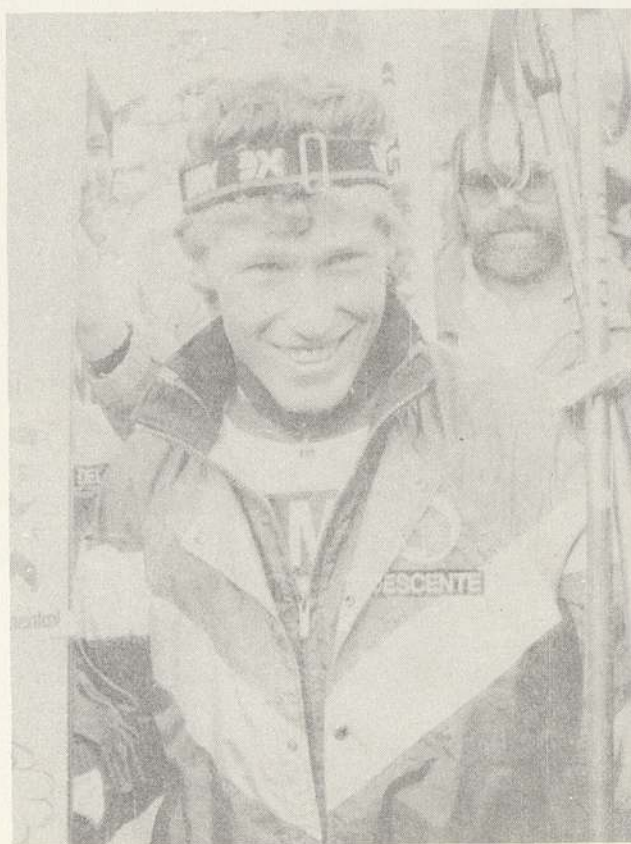
Kčs 3,—

lyžařství

Všichni tito lyžaři patřili k významným postavám uplynulé sezóny a dobré výsledky budou chtít zopakovat i v novém závodním období. Nahoře mistr světa ve skoku na středním můstku Jens Weissflog (NDR), mistr světa v letech a vítěz Světového poháru Fin Matti Nykänen a nejúspěšnější čs. skokan Pavel Ploc. Dole vítěz dvou zlatých a jedné stříbrné medaile na MS ve sjezdových disciplínách Švýcar Pirmin Zurbriggen a finský běžec Harri Kirvesniemi, který se mohl pochlubit několika dobrými výsledky (Foto archiv a ing. J. Bobula)

Z OBSAHU PŘÍŠTÍHO ČÍSLA

HODNOCENÍ
ROKU 1985

SVĚTOVÉ POHÁRY 1986
V ČSSR

ZAJÍMAVOSTI
ZE SVĚTA

NA TITULNÍ STRÁNCE OBÁLKY SOUČASNÝ NEJÚSPĚŠNĚJŠÍ ČS. SDRUŽENÁŘ JÁN KLIMKO (ČH ŠTRBSKÉ PLESO), KTERÝ SE V NOVÉ SEZÓNĚ OPĚT POKUSÍ O NÁVRAT TĚTO V MINULOSTI ÚSPĚŠNĚ ČS. DISCIPLINY DO SVĚTOVÉ ŠPIČKY (FOTO ing. J. BOBULA) — NA ZADNÍ STRANĚ OBÁLKY TŘI ZÁBĚRY J. TROUSILA ZE STŘEDISKA LYŽOVÁNÍ NA TRÁVĚ V KÁLNICI U NOVÉHO MESTA NAD VÁHOM. NA PRVNÍM OBRÁZKU POHLED DO CÍLE PŘI MEZINÁRODNÍCH ZÁVODECH O SARATOVSKÝ POHÁR, NA DRUHÉM ZÁBĚR ZE STARTU, NA TŘETÍM ÚSTŘEDNÍ TRENER JAROSLAV POTMĚŠIL, PŘEDSEDA VSL ÚV ČSTV KAREL SMOLA A MISTOPŘEDSEDA VSL ÚV ČSTV A PŘEDSEDA VSL SÚV ČSZTV dr. MARTIN SCHELLING SI PROHLÍŽEJÍ VÁLEČKOVOU LYŽI.

lyžařství

Ročník 71

Číslo 11

Vydává Československý svaz tělesné výchovy v nakladatelství Olympia v Praze. Šéfredaktor tělových. časopisů ing. Alexandr Žurman. Odborný redaktor časopisu Jaroslav Trousil. Řídí redakční rada: J. Trousil, předseda, ing. P. Borský, K. Eldipes, PhDr. F. Chovanec, J. Kotland, JUDr. O. Kulháněk, MUDr. F. Mach, R. Marek, J. Maršík, J. Máša, Z. Paulů, PhDr. J. Potměšil, dr. J. Soukup a Pavel Zelenka. Redakce: 115 88 Praha 1, Klimentská 1. Tel. 23 14 88 4. Redakční uzávěrka: k 1. dni předcházejícího měsíce. Vychází jednou za měsíc. Vytiskla Stráž, tiskařské závody, n. p., Karlovy Vary. Cena 3 Kčs. Rozšiřuje PNS. Informace o předplatném podá a objednávky přijímá každá administrace PNS, pošta a doručovatel. Objednávky do zahraničí vyřizuje PNS - ústřední expedice a dovoz tisku Praha, závod 01, administrace vývozu tisku, Kafkova 19, 160 00 Praha 6. Uzávěrka tohoto čísla byla 1. října 1985. Neobjednané příspěvky se nevracejí.

ISSN - 0323 - 1445

Před výročními schůzemi

Vstupujeme do významného období výročních členských schůzí a konferencí oddílů, odborů a tělovýchovných jednot. Uskuteční se ve dnech 15. listopadu 1985 až 15. března 1986. Na ně navazují 15. února—20. března okresní svazové konference a 19.—24. dubna okresní konference ČSTV.

Výroční členské schůze a konference znamenají významný mezník v životě oddílů, odborů a tělovýchovných jednot, orgánů a všech členů ČSTV. Uskutečňují se na přelomu mezi VI. a VII. sjezdem ČSTV. Zhodnotí výsledky a činnost při uskutečňování závěrů VI. sjezdu ČSTV, sjezdů české a slovenské organizace ČSTV, projednají úkoly pro další období a zvolí nové výbory.

Výroční členské schůze a konference v oddílech, odborech a tělovýchovných jednotách se konají v období příprav XVII. sjezdu KSČ. Jeho příprava výrazně ovlivní jejich obsahovou přípravu, stane se významným impulsem k široké pracovní, veřejné a společenské iniciativě a aktivitě členů ČSTV, tělovýchovných jednot, svazových a územních orgánů ČSTV při plnění závěrů VI. sjezdu ČSTV a při uskutečňování politiky Komunistické strany Československa.

Přípravy XVII. sjezdu KSČ významně ovlivní přípravu a vlastní jednání okresních svazových a územních konferencí ČSTV. Konference budou využity k seznámení funkcionářského aktivu ČSTV se sjezdovými závěry a bude na nich stanoven postup jejich rozpracování do podmínek okresní organizace ČSTV.

Výroční členské schůze a konference ČSTV se uskuteční v období příprav voleb do zastupitelských sborů. Proto zejména v oddílech, odborech a tělovýchovných jednotách bude na nich projednán podíl na přípravě a zabezpečení voleb, zhodnoceny výsledky při plnění stávajících volebních programů, náměty pro přípravu nových volebních programů Národní fronty a úkoly při jejich realizaci.

Výroční členské schůze a konference oddílů a odborů se budou konat 15. listopadu 1985 až 15. února 1986, výroční členské schůze a konference tělovýchovných jednot 15. listopadu 1985 až 15. března 1986. Projednají zprávu o činnosti a dalších úkolech oddílu, odboru, tělovýchovné jednoty při uskutečňování závěrů VI. sjezdu ČSTV. Zpráva bude především obsahovat zhodnocení plnění závěrů VI. sjezdu ČSTV, sjezdů české a slovenské organizace ČSTV v jednotlivých oblastech činnosti v podmínkách oddílu, odboru či tělovýchovné jednoty, z hlediska vlastních opatření po sjezdech ČSTV, zhodnocení podílu na přípravě a provedení Československé spartakiády 1985. Dále zhodnocení plnění plánu činnosti a hospodaření 1985, v TJ kde byl přijat pětiletý plán zhodnocení jeho plnění, vyhodnocení podílu a plnění volebního programu Národní fronty v místě působení tělovýchovné jednoty. Seznámí členstvo s úkoly v jednotlivých oblastech činnosti při další realizaci závěrů VI. sjezdu ČSTV, sjezdů české a slovenské organizace v podmínkách oddílů, odboru či TJ s přihlédnutím k současnému stavu, výsledkům práce a potřebám dalšího zkvalitňování veškeré činnosti. Mimořádná pozornost bude věnována zejména těm úkolům, které budou v budoucím období přednostně zabezpečovány. Jedná se zejména o další masový rozvoj tělesné výchovy a zabezpečení pospartakiádní aktivity, podíl na rozvoji vrcholového sportu a československé státní reprezentace a účast na přípravě a plnění volebních programů Národní fronty v místech. Dále to jsou úkoly v přípravách XVII. sjezdu KSČ a voleb do zastupitelských sborů včetně rozvoje pracovní, veřejné a společenské iniciativy a aktivity. Zpráva zdůvodní plán činnosti a rozpočtu na rok 1986, který pak zasedání schválí, stejně jako souhrn opatření k podílu oddílu, odboru a TJ v přípravách XVII. sjezdu KSČ a na volby do zastupitelských sborů včetně závazku. Zvolí výbory oddílů, odborů a tělovýchovných jednot, na výročních členských schůzích a konferencích TJ kontrolní a revizní komise, delegáty na konference vyšších orgánů.

Kádrové zabezpečení výročních členských schůzí a konferencí je jedním z hlavních úkolů při jejich přípravě. Úsilí bude zejména soustředěno na zhodnocení stávajících členů případně kandidátů výborů a kontrolních a revizních komisí. Hodnocení bude s každým funkcionářem projednáno včetně provedených závěrů k jeho dalšímu zapojení. Pozornost bude věnována výběru kandidátů do nových výborů a kandidátů za delegáty na konference ČSTV vyšších svazových a územních orgánů. Podrobné pokyny představenstva ÚV ČSTV k přípravě a zabezpečení výročních členských schůzí a konferencí byly uveřejněny v příloze Tělovýchovného pracovníka č. 17/1985.

Vzhledem k významu výročních členských schůzí a konferencí oddílů a okresních svazových konferencí o jejich přípravě jednalo představenstvo VSL ÚV ČSTV i obou národních svazů.

Lyžařské oddíly v letošním roce se mohou pochlubit zvýšenou celospolečenskou angažovaností při plnění volebních programů Národní fronty, pomoci našemu zemědělství a brigádami při zvelebování obcí, vybudováním dalších sjezdových a běžeckých tratí, zlepšením podmínek pro nejširší veřejnost v lyžařských střediscích, rozšířením počtu veřejných lyžařských škol, uspořádáním spartakiádních soutěží i pro neorganizované lyžaře, cvičitelskou pomocí při výchovně výchovných lyžařských zájezdech škol, zimních pionýrských táborech a výuce lyžování na zimní rekreaci ROH, rozšířením členské základny a prohloubením politickovýchovné práce. Tyto úspěšné výsledky se jistě promítnou na dobře připravených výročních členských schůzích a konferencích lyžařských oddílů.

Kam kráčíš, běhu na lyžích?

Rozhodnutí 35. kongresu FIS ve Vancouveru v letošním roce o používání klasického i volného způsobu běhu na lyžích bylo přijato většinou lyžařů jako kompromis, ke kterému vedlo několik důvodů.

Smyslem závodního běhu na lyžích je překonat stanovenou trať od startu do cíle v co nejkratším čase s použitím povolené výstroje. Je proto zcela přirozené, že se hledají rezervy v metodice přípravy, ve vybavení, ale i v technice jízdy. A tak tedy technika bruslení (původně jednostranného s využitím běžecké stopy) se začala uplatňovat nejprve při dálkových bězích (především na rovinatých úsecích, při změnách sněhových podmínek, ale i při sjetí vosků) — teprve postupně vznikla zkušenost, že se dá ujet velká vzdálenost na lyžích připravených pro jízdu a ne pro stoupání. Rozpracováním technologie úpravy skluznic a mazání lyží vznikla nová technika pohybu na lyžích — Siitonenův krok. K tomu se začala do jisté míry přizpůsobovat i úprava běžeckých tratí. Vliv měly pochopitelně i firmy vyrábějící lyže, boty, hole, vosky apod.

Bylo asi málo těch, kteří si vůbec dovedli představit revoluci, která vlastně během velmi krátkého období vznikla. Jednotlivé pokusy s touto technikou na MS 1982 i ZOH 1984 a po nich ukazovaly, že bruslení je doplňkem klasického způsobu běhu a nic víc. Teprve začátek sezóny 1984 až 1985 naznačil směr vývoje k totálnímu bruslení. Toho se představitelé běžeckého lyžování ve FIS zalekli a počali vymýšlet zákazy a omezení použití této techniky během trati nebo na určených úsecích. Přitom je zcela jasné, že vývoj nelze vrátit zpět a že běh na lyžích by se neměl dostat do stejné situace jako chůze v atletice, kde může být sportovec před cílem diskvalifikován. Proto pokusy s ohraničením běžecké stopy prkny, provazy, paprky, sněhovými valy apod. jsou směšné. V tomto směru dal pádnou odpověď Wassberg na Holmenkollenu v běhu na 50 km, kdy měl na skluznicích nalepeny pásky, které po přejetí „klasické zóny“ sejmul a vyhrál ačkoliv zpočátku nebyl mezi prvními. Mistrovství světa 1985 v Seefeldu odpovědělo na několik vážných otázek — ukázalo, že se dá bruslit (a to i ženy), že soutěže nabudou na dramatickosti, nebezpečí ohrožení soupeře není tak velké, na částech tratě zůstane po straně stopa, která se dá využít, že jde o krásný pohyb, většinou jsme slyšeli od sportovců, a to i po 20 km žen a 50 km mužů, že nejsou více unavení a konečně tratě zůstaly i pro běžce s nejnižšími startovními čísly zachovány.

Přesto je potřeba zvážit i argumenty proti nové technice. Faktem je, že běh na lyžích se stal v posledních dvaceti letech masovým sportem s nejnižším využitím pro začátečníky

Ladislav Švanda (Dukla Liberec) v kontrolních testech potvrdil svědomitou přípravu na novou sezónu (Foto B. Hynek)

bez ohledu na věk, předcházející přípravu, pro výkonnostní sportovce i jiných druhů sportů a konečně jako závodní disciplína. Také lékařská stanoviska používání klasického běhu na lyžích velmi doporučovala. Toto nelze opomenout ani přehlédnout.

Nelze však ale do budoucna kalkulovat s tím, že běh na lyžích bude 50 % klasického a 50 % volného způsobu. Nebylo by asi ani správné, aby klasický způsob běhu právě z tohoto širšího pohledu zanikl (jsou zde ještě i metodické důvody náviku a zdokonalování techniky). Prostě běh na lyžích nemůže být politickým a komerčním kompromisem — podobně co vyslovují například i noví norští trenéři reprezentace Odd Birger Skidheim (muži) a Andreas Orheim (ženy).

Zdá se tedy jednoznačně, že budoucnost mluví pro oba způsoby běhu jako rovnocenné disciplíny vedle sebe. Současné řešení je proto provizoriem, o kterém se rozhodne na jaře 1986 a stanoví se způsob běhu na lyžích na MS 1987 a ZOH 1988.

Do té doby však platí směrnice z Vancouveru, a proto ji uveřejňujeme jako informaci s tím, že sportovně-technická komise VSL ÚV ČSTV a národních svazů ji rozpracovaly pro naše využití.

SMĚRNICE A NOVÁ PRAVIDLA

Po kongresu FIS 1985 a podle závěrů tohoto kongresu, předsednictva FIS a komise běhu FIS vyplývají pro běh na lyžích tyto směrnice a úpravy:

1. Zásadní usnesení

Přijímá se, že do budoucna budou v běhu na lyžích dvě rozdílné disciplíny: „klasická technika“ a „volná technika“ (bruslení). Z tohoto důvodu předsednictvo FIS a kongres ve Vancouveru přijaly na návrh komise běhu FIS pro sezónu 1985—86 toto usnesení:

Dříve než bude možno učinit konečné závěry o budoucím vývoji v běhu na lyžích, navrhla komise běhu FIS pro sezónu 1985—86 tato opatření:

A. Pravidla pro lyžařskou výzbroj

budou stejná jako pro leta 1984—85 s výjimkou, že musí být podrobně rozpracována pravidla pro lyžařské hůlky.

B. Závodní Světového poháru v běhu na lyžích a juniorské mistrovství světa (jednotlivců a štafet) se mají uspořádat zpravidla z 50 % v klasické lyžařské technice a z 50 % ve volné lyžařské technice, rovnoměrně rozdělena na celou sezónu.

C. O způsobu pořádání ostatních mezinárodních závodů rozhodnou národní svazy lyžování. Komise běhu FIS doporučuje národním svazům, aby se přidržely této směrnice.

D. Při masových běžeckých závodech se podle doporučení komise běhu FIS má používat klasické techniky. Národní svazy lyžování a pořadatelé mohou, umožňuje-li to prostor a budou-li zajištěny stejné podmínky, dovolit, aby se závod běžel volnou technikou.

E. U závodů uvedených v odstavci B až D se v kalendáři FIS uvádí technika, ve které se daný závod běží.

F. Komise běhu FIS upozorňuje, že závody na kolečkových lyžích na veřejných silnicích jsou krajně nebezpečné a že národní svazy odpovídají za vydání směrnic k prevenci úrazů při těchto závodech.

Až bude v sezóně 1985—86 nashromážděno více zkušeností, předloží komise běhu FIS v dubnu 1986 předsednictvu FIS návrh jak mají být uspořádána mistrovství světa 1987 a ZOH 1988.

2. Tratě a úprava tratí

2.1 Až do přepracování mezinárodního soutěžního řádu (IWO) zůstane v platnosti pravidla pro běžecké tratě v dosavadním znění (pravidlo 311, 312, 313, 314, 315). — Výjimka: **pravidlo 311.5 odpadá.**

2.2 Na tratích pro závody ve „volné technice“ (bruslení) se zpravidla neupravuje stopa. Technický delegát a ředitel závodu mohou ovšem rozhodnout, zda na trati nebo na části tratě bude jedna nebo dvě stopy. Bude-li se upravovat jen jedna stopa, má být při okraji tra-

tě, aby nemohla být porušena bruslařským krokem.

- 2.3 **Tratě, na kterých se běží „klasickou technikou“**, budou mít v budoucnu jen jednu stopu. Jedině na příkrém stoupání (\varnothing 20 %), na prudkém klesání a na místech ostré změny směru se stopa neupravuje. Dvě stopy jsou předepsány pro dojezd do cíle (cca 300 m), přičemž stopy musí být tak daleko od sebe, aby si běžci, kteří běží vedle sebe, nemohli vzájemně vadit. Jestliže se počítá se startem ve dvojicích, budou na prvních 500 m trati dvě stopy (odstup 1,5 m).

3. Pravidlo o omezování (371.6)

- 3.1 Pravidlo 371.6 praví, že běžec se diskvalifikuje: „**jestliže přes výzvu předbíhajícího soupeře neuvolní trať/stopu nebo překáží soupeři**“.
- 3.2 V budoucnu bude třeba, aby jury užívaly tohoto pravidla se vší přísností. To znamená, že techničtí delegáti a ředitelé závodů musí v místech, kde při běhu volnou technikou nebo klasickou technikou může pravděpodobně docházet k překážení, zajistit dostatečnou kontrolu a postarat se o to, že provinilci budou diskvalifikováni.
- 3.3 Technický delegát rozhodne, kde budou zřízeny kontroly. Stanoviště kontroly se vedoucím družstev ani závodníkům neoznamují. Před závodem technický delegát podrobně instruuje tato kontrolní stanoviště o jejich úkolech.

4. Zákaz jednostranného a dvoustranného bruslení při závodech klasickou technikou

Při závodech, pro které je vypsána klasická technika, jsou všechny druhy bruslařského kroku [jednostranný i dvoustranný] zásadně zakázány. Tam, kde není žádná stopa [prudké stoupání, zatáčky nebo prudký sjezd] nebo když se závodníci předbíhají, lze použít jiné techniky než je klasická technika [běh střídavý dvoudobý a běh soupaž s odpičem].

5. Změny pravidel

- 5.1 Pravidlo 337.4 [zákaz bruslařského kroku na posledních 200 m] odpadá.
- 5.2 Pravidlo 382.5 [předávací území] Věta „Na těchto 200 m a na předávacím území je zakázán bruslařský krok“ se škrte.
- 5.3 Pravidlo 382.6 [dojezd do cíle] Nové znění: „Posledních 200 m tratě má vést pokud možno přímým směrem do cíle. Závodník, který je na tomto úseku předbíhán, nemusí uvolňovat stopu.“
- 5.4 Pravidlo 382.4 [odpadá]

Pro štafetové závody je možno při použití klasické techniky (o tom rozhodne technický delegát a ředitel závodu) upravit jednu stopu nebo dvě stopy.

Viz zde také pravidlo 315.2.1. Toto pravidlo platí i pro štafetový běh klasickou technikou. Štafetový běh volnou technikou viz shora bod 2.2.

6. Výzbroj

6.1 Lyže

Pravidlo o lyžích platí nadále. Jsou jen nepatrné úpravy (viz příloha).

6.2 Hůlky

Pravidlo vypracuje v listopadu 1985 komise výzbroje FIS. Pravidlo bude obsahovat:

- dvě hůlky jsou povinné [jedna v každé ruce]
- délka hůlek bude normovaná
- bude popsán materiál hůlek.

Pro obě disciplíny, klasickou i volnou technikou, bude platit v budoucnu jedno společné pravidlo o výzbroji.

7. Program Světového poháru 1985—86

[Vysvětlivky: kl = klasická technika, br = bruslení, m = muži, ž = ženy]

7.—8. prosince 1985: Kanada [Labador City] m 15 km (kl), 4×10 km (br), ž 5 km (br)

14.—15. prosince: USA [Giants Ridge] m 30 km (br), ž 10 km (kl), 4×5 km (br)

11. ledna 1986: Francie [Les Saisies] ž 10 km (br)

12. ledna: Francie [La Bresse] m 30 km (kl)

14. ledna: NDR [Klingenthal] ž 4×5 km (br)

15.—16. ledna: Jugoslávie [Bohinj] m 15 km (br), 4×10 km (kl)

18. ledna: ČSSR [Nové Město na Moravě] ž 20 km (br)

14.—16. února: NSR [Oberstdorf] m 50 km (br), 4×10 km (kl), ž 20 km (kl), 4×5 km (br)

22.—23. února: SSSR [Leningrad/Kavgolovo] m 15 km (kl), ž 10 km (kl)

1.—3. března: Finsko [Lahti] m 15 km (br), ž 5 km (kl), 4×5 km (kl)

8.—9. března: Švédsko [Falun] m 30 km (kl), 4×10 km (br), ž 30 km (kl)

14.—16. března: Norsko [Oslo] m 50 km (kl), 4×10 km (br), ž 10 km (br), 4×5 km (kl)

Miloš Bečvář (Dukla Liberec) přitjemně překvapil na letošním MS v Seefeldu pátým místem na 50 km

[Foto J. Trousil]

8. Start po dvojicích při klasickém běhu

8.1 Při závodech, které jsou vypsány a běží se v klasické technice, je třeba nashromáždit zkušenosti se startem po dvojicích.

8.2 Dále uvedené závody Světového poháru v sezóně 1985—86 budou proto uspořádány se startem po dvojicích:

7.—8. prosince 1985 Kanada — m 15 km

14.—15. prosince USA — ž 10 km

14.—16. února NSR — ž 20 km

8.—9. března Švédsko — m 30 km

1.—3. března Finsko — ž 5 km

8.3 Techničtí delegáti na těchto závodech podají zprávu o zkušenostech s těmito pokusy.

8.4 Start po dvojicích je třeba zkoušet i na národní úrovni při závodech v běhu klasickou technikou.

9. Juniorské mistrovství světa

9.1 Na mistrovství světa juniorů na dlouhých tratích — 30 km chlapců a 15 km děvčat — se poběží volnou technikou.

9.2 Krátké tratě — 10 km chlapců, 5 km děvčat a štafety 3×10 km chlapců a 3×5 km děvčat — se poběží klasickou technikou.

10. Rozpisy závodů

V rozpisech lyžařských závodů je třeba napříště přesně uvádět, zda se trať poběží klasickou technikou [mezinárodní zkratka Cl] nebo volnou technikou [mezinárodní zkratka S — skating].

11. Rozbory technických delegátů

Techničtí delegáti, kteří byli delegováni na závody Světového poháru 1985—86, musí kromě obvyklé zprávy technického delegáta zpracovat rozbor problémů závodů klasickou a volnou technikou.

Tato analýza musí obsahovat:

- zkušenosti s kontrolou na trati
- problematiku omezování soupeřů v pohybu
- zkušenosti s možnou změnou tratí, úpravou, zařízeními na startu a v cíli, předávací území
- návrhy na změny pravidel v budoucnu.

Tyto zprávy budou vyhodnoceny v subkomisi pro pravidla a kontrolu soutěží.

V současné době řeší některé lyžařsky silné země situaci tak, že mají družstva pro klasický a volný způsob běhu. To ovšem není naše situace. Naše příprava probíhá tak, že věnujeme pozornost oběma způsobům, u reprezentačních družstev o něco větší bruslení, u mládeže jednoznačně doporučujeme naopak větší klasickému způsobu běhu. V Lyžařství č. 9 si znovu přečtete termínovou listinu a způsob závodění (tedy techniku, jakou se poběží).

Na ledovcích řeší momentálně úpravu stop pomocí závěsného zařízení tak, že v pravé části tratě je vytvářena stopa, levá část je upravována pro bruslení. Tak je možno při jednom závěsu vytvořit podmínky pro trénink obou způsobů běhu. Směrnice pro výzbroj pro běh na lyžích uvedeme příště.

JAROSLAV POTMĚŠIL
ústřední trenér VSL ÚV ČSTV

Příprava čs. reprezentantů

V nové závodní sezóně je sice jediné mistrovství světa 1986 v letech na lyžích 7.—9. března v rakouském Kulmu/Mitterndorfu kromě mistrovství světa juniorů v klasických disciplínách v Lake Placidu a ve sjezdových disciplínách v Bad Kleinkirchheimu, znamená však pro čs. lyžaře dobře se připravit na mistrovství světa 1987 v Oberstdorfu a Crans-Montaně a na ZOH 1988 v kanadském Calgary. Úkolem čs. vrcholového lyžování je obhájit poměrně dobré postavení ve většině disciplín, navázat na výsledky a tradice minulosti a především dát záruky vývoje do blízké budoucnosti, jak to zdůraznil ústřední trenér VSL ÚV ČSTV Jaroslav Potměšil.

Nové realizační týmy se zabývaly důkladnou analýzou uplynulého závodního období, zejména pak některými nedostatky a neuspokojivými výsledky se snahou zajistit lepší důslednou realizaci koncepční přípravy. Jedná se především o správné načasování sportovní formy a vytvoření předpokladů růstu a stability sportovní výkonnosti jako východiska ke splnění náročných plánovaných výkonnostních cílů na MS 1987 a ZOH 1988. Všechny schůze předsednictva VSL ÚV ČSTV pravidelně projednávají hodnocení přípravy v jednotlivých disciplínách a zajišťují zlepšení podmínek ve vybavení reprezentačních kolektivů a na výcvikových táborech. Prohloubila se spolupráce trenérů s lékaři, v současné době se řeší nedostatky na tomto úseku u reprezentačního kolektivu běžkyň.

Došlo k několika změnám ve jmenovaných reprezentačních družstvech i ve funkcích realizačních týmů. Viera Klimková vzhledem k mateřským povinnostem přestala být členkou družstva běžkyň, které je zatím sedmičlenné. Se závodní činností se rozloučila Jana Gantnerová, která řadu let úspěšně reprezentovala ČSSR ve sjezdových disciplínách. Také kolektiv sjezdařek nebyl doplněn. Novým předsedou běžecké vrcholové subkomise se stal Petr Honzl z Nového Města na Moravě. Trenér čs. reprezentačního družstva běžců Bohuslav Rázl se stal trenérem ASVS Dukla Liberec, kde má soustředěno sedm členů reprezentačního kolektivu a společně se Stanislavem Henychem dělají vše pro to, aby slibné výsledky běžců z uplynulé sezóny se ještě zlepšily. Nebude to lehké úspěšně závodit v klasickém i volném způsobu v novém závodním období podle rozhodnutí kongresu FIS ve Vancouveru. Úkolem sezóny 1985—86 je zvýšení úrovně sportovní výkonnosti, její stabilita a zaměření na vrchol v období pořádání MS 1987 a ZOH 1988, tj. do druhé poloviny února. Testy speciální tělesné připravenosti ve všech disciplínách byly dobře připraveny. Přinesly většinou lepší výsledky ve srovnání s loňským rokem, což by se mělo projevit i na sněhu.

V družstvu běžkyň po odchodu zkušených reprezentantek a při mateřské přestávce Klimkové není situace růžová. Oporami by měly být mladá a s nadšením závodící Havrančíková, která má předpoklady především pro bruslení a Švubová s nejlepšími výsledky v klasickém lyžování. Obě tyto závodnice se mírně zlepšily v obecné přípravě. Jako třetí se jeví v klasickém i volném způsobu Jebavá. Další členkou je Janoušková a následují tři juniorky Šimůnková, Staršia a Klíngerová. Velké zlepšení v obecné

přípravě prokázala Šimůnková, Staršia je perspektivní v klasickém způsobu i bruslení, Klíngerová má problémy v technice (rovnováha). Trenér Zdeněk Ciller je spokojen s odpovídajícím přístupem závodnic k přípravě, s kolektivem nejsou problémy, každá ze závodnic však potřebuje něco zlepšit. Podle jeho názoru bruslení je pro podmínky čs. běhu výhodou, klasický běh je náročnější a znamená velkou dřinu. Na ledovci na Dachsteinu se uskutečnily dvě přípravy družstva, na první sněh pojede čtyři závodnice do Švédska a tři do SSSR. I když současná situace není ideální, trenér Ciller věří, že se mu podaří, i z jeho třetích ZOH s družstvem čs. běžkyň přivést medaili, jak to prohlásil na říjnovém zasedání předsednictva VSL ÚV ČSTV v Piešťanech. Účast závodnic ve Světovém poháru je velmi důležitá, získávají odolnost při cestách, zvykají si na tvrdý život a mají příležitost solidně závodit.

Kontrolní laboratorní a funkční testy potvrdily plnění tréninkových ukazatelů členů družstva běžců. Spokojen je trenér Bohuslav Rázl s Bencem, Lisičanem a Švandou, kteří nejlépe splňují všechna kritéria, při dobrém zdravotním stavu byli bez výpadku v přípravě a v podzimních motorických testech lepší ve srovnání s jarními. Do druhé skupiny patří Lichoň a Bečvář. Lichoň se podrobil operaci mandlí, což znamená přestávku, ale je již v pořádku, motorické testy měl jako loni a na ledovci nezklamal. Bečvář s virovým onemocněním měl slabší výsledky při centrálních motorických testech v Jablonci. Při testech v Novém Městě na Moravě byl již fit. Zatím není spokojenost s Korunkou, Karlíkem a Petráskem. Korunka nemohl trénovat do konce června pro zranění achillových šlach, Petrášek maturoval a začal se připravovat až od 1. srpna, nejhorší problémy se zraněním kolena měl Karlík a systematicky trénoval až po testech v Jablonci. Hrozilo mu vyřazení z družstva, výpadek však v poslední době dohnil. Konkurencí pro reprezentanty jsou Nýč a Jebavý, jejich výkony jsou sledovány. Švanda s dobrými výsledky v testech má upravený tréninkový objem. Bečvář a Švanda zvládli oba způsoby běhu, ostatní měli problémy s klasickým stylem, kterému bude věnována zvýšená pozornost v závěru přípravy. Důležitá bude příprava na sněhu ve Švédsku, kde se sjede celá světová špička a bude možno posoudit jak vypadá situace.

Nejvyrovnanější kolektiv mají skokani. Absolvovali podle plánu stanovený program přípravy a závodů na hmotě [neuskutečnil se start v Hintertertenu pro pozdní pozvání]. Tre-

nér Dalibor Motejlek byl spokojen s tréninkem na ledové stopě můstku s umělou hmotou v Sarajevu. Říjen a listopad byl ve znamení rozježdění na sjezdovkách a zvládnutí techniky a dynamiky na skokanských lyžích ve dvou výcvikových táborech na Dachsteinu. Pavel Ploc se zdokonaloval v technice a všechny přípravy absolvoval se zaujetím. Kladem Parmy byla stabilita výkonnosti a příkladný přístup k tréninku. Podzimek si poranil loket při sarajevském soustředění a měl krátkou přestávku v přípravě. Velmi dobrou výkonnost před zahájením sezóny prokázal Vacek, zdá se, že to bude stabilní. Švagerko se snaží překonat technickou chybu při odrazu, Malec se připravoval se zájmem o technické zlepšení, Polák měl krizi s lyžemi. Před odjezdem na první závody Světového poháru v prosinci v Kanadě a v USA je plánována příprava v zahraničí podle sněhových podmínek.

Sdruženáře čeká závažný úkol: konečně se prosadit v mezinárodních soutěžích v zahraničí. Kontrolní testy v Rožnově měly uspokojivý průběh. K zvýšení výkonnosti by měla přispět spolupráce s trenéry skokanů a běžců. Jedničkou družstva zůstává Klímko, předpoklady pro zlepšené výsledky má F. Repka. Také další členové týmu Kopal a Tatranský se zúčastnili výcvikového tábora na Dachsteinu, kde využívali speciálního odrazového cvičení se skokany. Přípravu na prvním sněhu absolvuje družstvo v SSSR. Pátým členem reprezentačního celku je Pitoňák. Jedním z úkolů je zlepšení činnosti realizačního týmu.

Trenér Štátný připravil nový tréninkový systém kolektivu sjezdařek na ledovci v Hintertuxu. Při třech výcvikových táborech, následujících za sebou v říjnu, absolvovaly vždy pětidenní trénink a potom dva dny na Zadově, odkud se znovu mikrobusem vracely na ledovec. Dávky absolvovaných branek obřího slalomu, slalomu a superobřího slalomu byly vydatné, stejně jako počet kilometrů volné jízdy. Všechny členky družstva se koncentrovaly na každý trénink, rozhodující bude úspěšný přechod na sněh. Charvátová je vedoucí závodnicí dobrého kolektivu a získala na sebevědomí. Potěšitelné bylo zlepšení Kebrlové po fyzické i technické stránce.

Šestičlenné reprezentační družstvo sjezdařů pod vedením trenéra Vlčka absolvuje kvantitativnější i kvalitativnější trénink na sněhu a má za úkol zlepšit motoricko-funkční složky při vysokých nárocích moderní sjezdové techniky. Ve Světovém poháru mají pouze dvě vyjetá místa, po skončení nového závodního období 1985—86 by jich mělo být pět. Kontrolní testy v Olomouci, laboratorní a funkční vyšetření v Bratislavě měly uspokojivý průběh. Hlavní speciální příprava na ledovci v Hintertuxu se konala v závěru října a v listopadu. V tréninku se kondičně zlepšili především Kolář a Jurko, pokroky se projeví i v technice. Dalšími členy kolektivu jsou Novotný, Hošek, Žallmann a M. Bireš. Převážná část tréninku je věnována slalomu a superobřímu slalomu.

Lze si jen přát dobrý průběh závěru přípravy a úspěšný vstup čs. reprezentantů a reprezentantek ve všech disciplínách do úvodních proscincových závodů nové sezóny.

O tituly mistrů světa na trávě

Poprvé letos mistrovství světa v lyžování na trávě se konalo pod patronací Mezinárodní lyžařské federace FIS, neboť na květnovém 35. kongresu FIS ve Vancouveru se stalo oficiální samostatnou subkomisí sjezdového lyžování. Čtvrtého světového šampionátu v Owen an der Teck (NSR) se zúčastnili reprezentanti Austrálie, Belgie, Brazílie, Británie, Francie, Itálie, Japonska, Maďarska, NSR, Rakouska, Švýcarska, USA a nechyběli ani závodníci ČSSR. Startovalo celkem 85 mužů a 20 žen.

Nejúspěšnějšími byli Švýcar Richi Christen a Rakušanka Ingrid Hirschhoferová, kteří vybojovali po dvou mistrovských titulech ve slalomu a v kombinaci. Hirschhoferová obhájila prvenství v kombinaci ze světového šampionátu 1983 v Austrálii, v obřím slalomu se stala mistryní světa její krajanka Claudia Otrawitzová. Vítěz zlatých medailí ve slalomu a kombinaci Rakušan Erwin Gansner se tentokrát musel spokojit se stříbrnými ve všech třech disciplínách.

V silné mezinárodní konkurenci se neztratili čs. závodníci. Lubomír Masár (Dukla Banská Bystrica) v kombinaci obsadil sedmácté místo, ve slalomu byl devatenáctý a v obřím slalomu čtyřicátý. Cenné je i dvacáté místo dorostence Juraje Breštenského (Chirana Stará Turá) ve slalomu. Tyto výsledky znamenají povzbuzení do další závodní činnosti, která se v ČSSR úspěšně rozvíjí.

PRÉHLED VÝSLEDKŮ MISTROVSTVÍ SVĚTA

Muži — slalom: 1. Christen 1:07,60, 2. Gansner (oba Švýcarsko) — 0,65, 3. Ellemunt (Itálie) — 1,59 — čs. závodníci: 19. Masár — 10,63, 20. Breštenský — 13,63, 24. Tinka — 15,13, 25. Herinek — 16,27. — **Obří slalom:** 1. Grossmann (NSR) 1:14,88, 2. Gansner — 0,45, 3. Wörndl (Rakousko) — 0,64, — 40. Masár — 10,12, 48. Pišný — 16,44, 50. Tinka — 20,65, 59. Herinek — 25,84. — **Kombinace:** 1. Christen 7,15, 2. Gansner 12,13, 3. Dejori (Itálie) 31,53. — 17. Masár 212,68, 21. Tinka 347,33, 22. Herinek 399,25.

Ženy — slalom: 1. Hirschhoferová (Rakousko) 1:17,54, 2. Petitjeanová (Francie) — 0,78, 3. Pimperová (Rakousko) — 1,83. — **Obří slalom:** 1. Otrawitzová 1:20,98, 2. Hartmannová (obě Rakousko) — 0,40, 3. Hirschhoferová — 1,95. — **Kombinace:** 1. Hirschhoferová 18,55, 2. Petitjeanová 55,79, 3. Büsserová (Švýcarsko) 112,54.

Doplňkem mistrovství světa byl letmý kilometr. Zvítězil v něm Švýcar Erwin Gansner, který dosáhl rychlosti 85,22 km/hod. před svými krajany Benzem 84,96 km/hod. a Christenem 84,87 km/hod. Čs. závodník Ivan Herinek (Bezovec Piešťany) skončil 25. a rychlostí 69,17 km/hod. utvořil základní čs. rekord. Držitelem světového rekordu v letmém kilometru v lyžování na trávě je Gansner 86,88 km/hod.

Členové předsednictva VSL ÚV ČSTV před Kulturním domem v Kálnici. Zleva dr. M. Schelling, Z. Gabriel, předseda TJ Závažan Kálnica Z. Ševčík, K. Smola, předseda subkomise FIS lyžování na trávě R. Apschner, předseda MNV Kálnica A. Krchnavý, J. Vedral, J. Mráz a J. Demčuk

(Foto J. Trousil)

O LYŽOVÁNÍ NA TRÁVĚ V PŘEDSEDNICTVU VSL ÚV ČSTV

O lyžování na trávě jednalo říjnové zasedání předsednictva výboru Svazu lyžování ÚV ČSTV v Piešťanech. Ústřední metodik Pavel Zelenka seznámil členy předsednictva s historickým vývojem této disciplíny ve světě i v ČSSR, kde se první závody konaly v roce 1980 v Piešťanech. Lyžování na trávě se uskutečňuje na speciálních pásových (válečkových) lyžích, v poslední době většinou na Roller-ski italské výroby. U nás byly vyrobeny ZVL Žilina prototypy na způsob italských lyží na trávu. Pro zlepšení jízdních vlastností se zakapávají jemným olejem. Všechna ostatní výzbroj (boty, hole, vázání) je stejná jako v zimě.

V oblasti techniky pohybového projevu, jakož i funkčního zatížení vykazuje lyžování na trávě podle zahraniční literatury stejné prvky techniky a obdobné funkční hodnoty jako lyžování v zimě. Navíc při jízdě nedochází k bočnímu skluzu jako při jízdě na sněhu. Lyžování na trávě lze uskutečňovat pouze v lokalitách s přírodními podmínkami tam, kde na zimních závodních tratích je travnatý povrch a jsou k dispozici vleky.

V současné době v ČSSR je evidováno 25 lyžařských oddílů, které mají 280 závodníků všech věkových kategorií v lyžování na trávě a mnoho dalších oddílů projevuje o tuto disciplínu zájem. Na Slovensku již pracuje přípravná komise. Předsednictvo VSL ÚV ČSTV projednalo možnost zařazení lyžování na trávě do systému ČSTV spadající do péče VSL ÚV ČSTV a národních svazů, jako nové lyžařské disciplíny. Bude vypracována organizační struktura řízení lyžování na trávě ve federálním a národních svazech a předložena dubnovému plenárnímu zasedání 1986 VSL ÚV ČSTV ke schválení.

NÁVŠTĚVA PŘEDSEDNICTVA V KÁLNICI

Členové předsednictva VSL ÚV ČSTV v čele s předsedou Karlem Smolou navštívili druhou říjnovou sobotu mezinárodní závody o Saratovský pohár v lyžování na trávě v Kálnici u Nového Mesta nad Váhom, jichž se zúčastnili také reprezentanti Maďarska. Místní tělovýchovná jednota, která v příštím roce oslaví čtyřicetileté

trvání, se může pochlubit mimořádnou činností a její členové celospolečenskou angažovaností. Vybudovali krásné travnaté fotbalové hřiště s vybavením, kultivované svahy se dvěma lyžařskými výtahy znamenají ideální podmínky pro lyžování na trávě i v zimě, nechybí ani pěkné terény pro běh na lyžích. Příkladnou činnost členů TJ Závažan Kálnica a jejich pomoc při všech akcích ocenil při besedě členů předsednictva VSL v kulturním domě, který je pýchou Kálnice, předseda MNV Adam Krchnavý. Také předseda JRD Rozkvět Rudolf Pagáč hovořil s uznáním o aktivitě a zásluhách členů tělovýchovné jednoty.

Pokud se týká občanské vybavenosti patří Kálnica k nejlepším obcím v okrese zásluhou samých svépomocných akcí. V roce 1959 založený JRD po počátečních obtížích velmi dobře prosperuje po ekonomické stránce i materiálního vybavení. S činností tělovýchovné jednoty seznámil lyžařské funkcionáře federálního svazu předseda Zdeno Ševčík, který má velký zájem nejen o kopanou, ale i o lyžování. Zatím lyžaři působí v turistickém odboru, ale při nových výročních členských schůzích bude ustaven lyžařský oddíl, který má v Kálnici s 1200 obyvateli úspěšné perspektivy. Okolní svahy při příznivých sněhových podmínkách lákají nejen lyžaře ze Západoslovenského kraje, ale i z Moravy. K dispozici jsou dva vleky 250 a 450 m, plánována je výstavba nového zalomeného o délce 1000 metrů a osvětlení svahu. Kálničtí lyžaři uvažují i o získání sněhového děla, které by přispělo k prodloužení sezóny a dalšího zlepšení podmínek pro lyžování v této pěkné oblasti.

Překvapením byla nečekaná návštěva předsedy subkomise lyžování na trávě FIS Rakušana Roberta Apschnera. Přijel se neohlášen podívat na mezinárodní závody v Kálnici. Ocenil možnost besedovat s členy předsednictva VSL ÚV ČSTV a aktivitu československých oddílů, věnujících se lyžování na trávě. Očekává ještě početnější zastoupení zemí socialistického společenství v subkomisi této disciplíny v Mezinárodní lyžařské federaci. Výhledově se předpokládá uspořádání jednoho závodu Evropského poháru v ČSSR.

JAROSLAV TROUSIL

ČÍSLA VARUJÍ

Výbor Svazu lyžování ÚV ČSTV a ČÚV ČSTV se již v roce 1982 zabýval stavem výkonnostního lyžování a bylo konstatováno, že svou funkci plní více ve vztahu k masovému rozvoji lyžování než se zaměřením k péči a výběru talentů a k jejich přípravě pro vrcholový sport.

V důsledku toho provedlo předsednictvo VSL ČÚV ČSTV kritickou analýzu stavu výkonnostního lyžování a přijalo pro nejbližší leta opatření k jeho rozvoji na kvalitně vyšší úrovni. Výsledky rozboru a přijatá opatření byla vtělena do materiálu Základní předpoklady rozvoje výkonnostního lyžování, schváleného předsednictvem ČÚV ČSTV 15. prosince 1982. Účelem tohoto článku není vracet se k podrobnostem vydaných materiálů.

Jen se zmíním o tom, že byl i zdůrazněn význam lyžařských soutěží, které mají zlepšit vzájemný poměr a vztah mezi výkonnostním a vrcholovým lyžováním a dohodnout zásady společné účasti závodníků vrcholového a výkonnostního lyžování na vytypovaných závodech — celostátních lyžařských závodech. Pro nové stabilizační období se i předsednictvo svazu rozhodlo pro koncepci soutěží jednotlivců. Bylo přesvědčeno, že nová úprava lyžařských soutěží výkonnostního charakteru účinně napomůže k dalšímu rozvoji výkonnostního lyžování. (Schváleno na plenárním zasedání 20. 11. 1982).

Tolik jen úvodem před celkovým pohledem na lyžařské soutěže v běhu v roce 1985, při nichž v celostátních soutěžích by měla být vytvořena základna pro postupnou budoucí reprezentaci. Nechci provádět mnohdy nic neříkající mnohomluvný rozbor, ale chci se převážně zabývat konkrétními stavy a statistickými čísly, které říkají mnohem více.

Při hodnocení celkového stavu v lyžařských celostátních závodech 1985 v běhu na lyžích je provedeno i srovnání se stavy v předchozích letech. Z tohoto srovnání vyplývá otázka, zda současný stav celostátních soutěží v této disciplíně plní svoji funkci k postupnému přechodu do oblasti vrcholového sportu.

SITUACE U MUŽŮ A JUNIORŮ

VSL ÚV ČSTV vypsali pro rok 1985 dvanáct celostátních závodů (pro jednotlivce) Československého poháru, které byly současně klasifikačními závody pro sestavení žebříčků (včetně mistrovství a přeborů ČSSR) pro kategorie mužů, juniorů, žen a juniorů. V těchto závodech startovalo celkem 157 závodníků (103 mužů a 54 juniorů), kteří závod dokončili. Přitom jen 73 lyžařů (54 mužů, 19 juniorů) dokončilo minimálně pět ze dvanácti závodů potřebných pro zařazení do žebříčku (21 závodníků jen 1 závod.) Celkový počet startujících v CKZ je v roce 1985 nejnižší ve srovnání s předcházejícími roky. V roce 1984 bylo 191 účastníků, kteří dokončili alespoň jeden závod, 1983 — 195, 1982 — 203, 1981 — 183, 1980 — 185 a před omezením účasti jen na I. VT pro neúnosný počet startujících, startovalo v roce 1979 — 215 lyžařů a v roce 1978 dokonce 235.

Ve 12 celostátních běžeckých soutěžích se uskutečnilo 978 startů (584 mužů, 394 juniorů), z nichž však 79 vzdalo, takže závod dokončilo v souhrnu 899 běžců (520 mužů, 379 juniorů). Při 520 startech mužů, kteří závod dokončili, byla splněna I. VT

226X (41%), II. VT 146X (28%) a III. VT 154X (28%). Při 379 startech juniorů, kteří závod dokončili, byla splněna I. VT 119X (31%), II. VT 72X (22%) a III. VT 154X (42%), přitom však někteří junioři splnili i limit I. VT dospělých. Celkem I. VT na CKZ splnilo 61 závodníků (z toho 15 juniorů), což v průměru na jeden závod při přepočtu na trať 15 km představuje časové zpoždění na vítěze do cca 5 minut. V průměru ze dvanácti závodů připadá na jeden závod 76 běžců (44 mužů a 32 juniorů).

Složení závodníků podle příslušnosti k lyžařským oddílům ukazuje přibližně nominace závodníků na mistrovství a přebor ČSSR (muži a junioři), kam bylo nominováno 100 závodníků a 10 náhradníků. Nominovaní závodníci byli celkem z 37 lyžařských oddílů a 14 oddílů mělo ve výběru jen 1 běžce, více než tři závodníky 8 oddílů, přičemž převažují oddíly, při nichž jsou SVS nebo SVS-M.

Trvalý pokles startujících prokazuje i počty běžců, zařazených v jednotlivých letech do celostátních žebříčků: v roce 1978 rekordní počet 157, v roce 1979 — 128, 1980 — 101 (účast omezena jen na I. VT), 1981 — 128, 1982 — 125, 1983 — 111, 1984 — 80, 1985 — již jen 73 závodníků. I u juniorů ubývá počet zařazených do žebříčku: 1981 — 55, 1985 již jen 37 a stejně je tomu při celkovém počtu startujících juniorů.

Tolik pokud jde o trvalý pokles počtu startujících v CKZ. Zarážející je však i skutečnost, že s klesajícím počtem závodníků klesá i celková výkonnost běžců zařazených do žebříčků, kteří znamenají přehled našich

Nejlepší junioři v závodech na 15 km letošního XX. Tatranského poháru. Zleva Korunka, Petrásek a Nž (Foto J. Trousil)

nejvýkonnějších závodníků. Při nižším počtu zařazených běžců v žebříčku poměrně značně poklesla úroveň výkonnosti. Desátý závodník žebříčku ve srovnání s loňským pořadím má dvojnásobnou časovou ztrátu a rovněž tak běžci na 20., 30., 40. a 50. místě mají řádově více než minutovou ztrátu proti loňsku. Může to však i ukazovat na vyšší výkonnost vítěze žebříčku Ladislava Švandy, který spolu s nezařazenými mistry ČSSR 1985 Pavlem Bencem a Milošem Bečvářem dosáhli v letošní sezóně výkonnostní růst i v mezinárodním měřítku. Markantní ve srovnání s loňskem je rovněž nárůst časového zpoždění u juniorů, kdy třetí běžec juniorského žebříčku má ztrátu 1:17 a desátý závodník téměř půldruhé minuty. Jen 24 juniorů včetně starších dorostenců splnilo na CKZ limit I. VT, což při přepočtu na trať představuje časové

Trenér čs. reprezentačního družstva běžkyň Zdeněk Ciller (vpravo) hovoří o přípravě čs. lyžařek s redaktorem Čs. rozhlasu Václavem Svobodou (Foto J. Trousil)

zpoždění na vítězem až cca 5 a půl minuty. Pochvalu zasluhuje suverénita nejlepších harrachovských juniorů Korunky a Petráska, kteří se výrazně prosadili i v žebříčku mužů (3. a 6. místo).

KATEGORIE ŽEN A JUNIOREK JEŠTĚ NEPŘÍZNIVĚJŠÍ

U žen a juniorek je situace ještě daleko závažnější. Ve dvanácti běžecích závodech poslední sezóny startovalo celkem 65 lyžařek (37 žen a 28 juniorek), které dokončily alespoň jeden závod. Pět závodů potřebných pro zařazení do žebříčku absolvovalo 38 startujících (22 žen a 16 juniorek), devět dokončilo čtyři závody, tři 3 závodnice, dva 9 lyžařek a jeden závod šest běžkyň.

Ve srovnání s předcházejícími roky je počet startujících, stejně jako u mužů a juniorů, absolutně nejnižší: v roce 1985 — 65 závodnic, 1984 — 73, 1983 — 87, 1982 — 82, 1981 — 75, 1980 — 80, 1979 — 105 a v roce 1978 dokonce 114 běžkyň. Je však třeba připomenout, že od roku 1980 byl start v CKZ omezen na I. VT právě pro velký počet startujících. Ve dvanácti CKZ se uskutečnilo v sezóně 1984—85 409 startů (216 žen, 193 juniorek), z nichž však 14 závodnic vzdalo(!) — 12 žen a 2 juniorky, takže závody dokončilo 395 běžkyň. Při 204 startech žen, které závod dokončily, byla splněna I. VT 66× (32%), II. VT 24× (12%) a III. VT 97× (48%); při 191 startech juniorek I. VTJ 103× (55%), II. VTJ 33× (17%) a III. VTJ 52× (27%), přitom některé juniorky splnily i limit VT dospělých. Celkem však na CKZ limit I. VT splnilo jen 27 běžkyň (včetně mistrovských tříd), a to 15 žen a 12 juniorek, v přepočtu na 5 km to představuje časové zpoždění cca téměř dvě a půl minuty. V průměru ze dvanácti závodů připadá na jeden závod 33 lyžařek (17 žen a 16 juniorek).

Podle příslušnosti k lyžařským oddílům (podle nominace na mistrovství a přebor ČSSR, v níž bylo 50 běžkyň) jsou závodnice celkem z osmnácti lyžařských oddílů, přičemž osm oddílů mělo v nominaci jen po jedné lyžařce. Největší počty měly RH Jablonec 7 a Univerzita Brno 9 závodnic.

Na trvale klesající počet startujících v CKZ ukazují i žebříčky žen a juniorek v předcházejících letech: 1985 — 38 žen a juniorek (20 ž, 18 j), 1984 — 49 (27, 22), 1983 — 61 (41, 20), 1982 — 55 (36, 19), 1981 — 60 (36, 24), 1980 — 53 (33, 20), 1979 — 69 (40, 29), 1978 — 75 (48, 30). V kategoriích žen se projevuje velmi citelně generační problém, kdy po vrcholu naší špičky na ZOH 1984 v Sarajevu postupně odcházejí úspěšné reprezentantky a pohled na možnou rezervu pro reprezentaci není právě příznivý, a to jak do kvality, ale zejména pro omezený počet výběru. I když časové zpoždění v přední části žebříčku ukazuje na značnou vyrovnanost čtrnácti splněnými limity mistrovské třídy (6 žen, 6 juniorek, 2 dorostenky) zarážející je další pokles splněných limitů I. VT na CKZ v sezóně 1984—85, a to pouze u 27 běžkyň (včetně 14 MT). V roce 1984 to bylo 31 I. VT, 1983 — 35, 1982 — 40, 1981 — 40, 1980 — 28, 1979 — 31, 1978 — 51 I. VT. Je to

dáno jistě značným postupným snižováním počtu startujících závodnic, který začíná být katastrofální.

V tomto příspěvku, vycházejícího z hodnocení výkonnostních žebříčků v běhu na lyžích (možná z přísného kritického pohledu), jsem se snažil poukázat na nebezpečný postupný odklon běžců a běžkyň od závodění ve vyšší výkonnosti směře, kdy s přibývajících roky postupně se ztrácí potřebná výkonnostní základna pro výběr pro československou reprezentaci. Každým rokem sice dochází k značnému zvýšení zájmu o běh na lyžích v souvislosti s běháním pro zdraví, k rozšíření lyžařské základny stále stoupajícím zájmem o masové závody, ale jak se zdá má nepřítivný dopad na výkonnostní sport, který tvoří základnu vrcholového sportu.

Někteří vidí příčinu tohoto zjevu ve zřízení středisek vrcholového sportu a zmenšením zájmu o závodní výkonnostní lyžování v lyžařských oddílech, které ztratily motivaci pro výkonnost-

ní (výběrové) závodění, což se projevuje právě v počtech výkonných závodníků v jednotlivých lyžařských oddílech (mimo ty, při nichž jsou SVS nebo SVS-M). Volá se i o obnovení soutěže družstev (zrušené v roce 1980), která zajišťovala (propracováním od krajských a národních soutěží až k soutěži celostátní) vyšší počty výkonných závodníků v celé řadě lyžařských oddílů. Sledovala zvýšení počtu závodících žen, který byl při vzniku soutěže stejně neuspokojivý jako v současné době.

Jsou jistě i další důvody, které ovlivňují současný stav, ale domnívám se, že je nutné hledat cestu k nápravě, aby trvalá tendence stálého ubývání výkonných běžců a běžkyň nepokračovala a mezera mezi širokou masovou základnou v běhu na lyžích a vrcholovým sportem se potřebně a účelně doplnila dobrou výkonnostní základnou.

FRANTIŠEK TÁBORSÝ
člen STK VSL ÚV ČSTV

Evropský pohár na trávě

Zařazení lyžování na trávě na letošním kongresu FIS ve Vancouveru do Mezinárodní lyžařské federace se projevuje stoupajícím zájmem o tuto disciplínu. Potvrdily to i závody Evropského poháru, které se konaly 17. a 18. srpna v Budapešti. Zúčastnili se jich také čs. závodníci, kteří byli handicapováni lyžemi starého typu, zatímco všichni ostatní měli nové italské Rollky. Ve slalomu byl nejspěšnější Ivan Herínek, v obřím slalomu Lubomír Masár.

Ve slalomu s převýšením 150 m zvíťzil Ital Marcus Dejeri a Rakušanka Ingrid Hirschhoferová. Ze 69 startujících mužů bylo 30 klasifikováno, z 23 žen jen jedenáct. V obřím slalomu ze 70 mužů, z nichž 61 bylo klasifikováno, na trati s převýšením 180 metrů vybojoval prvenství Rainer Grossmann (NSR). Z 24 žen bylo hodnoceno 17 a Ingrid Hirschhoferová zopakovala svůj úspěch ze slalomu.

Slalom mužů: 1. Dejeri (Itálie) 1:12,67 (35,20 a 37,47), 2. Spinka (Rakousko) — 0,65 (36,38 a 36,94), 3. Acerboni (Itálie) — 1,23 (36,04 a 37,86) — 20. Herínek — 12,11, 23. Mozolák — 13,69. V prvním kole závod nedokončili Rycek, Suchopár a Šebek, ve druhém Masár, Tinka, Pišný, Paulíček a Ptáček.

Slalom žen: 1. Hirschhoferová 1:19,25 (38,41 a 40,84), 2. Pimperová (obě Rakousko) — 0,75 (39,17 a 40,83), 3. Schmidová (NSR) — 3,10 (40,45 a 41,90).

Obří slalom mužů: 1. Grossmann (NSR) 1:15,66 (37,10 a 38,56), 2. Christen (Itálie) — 0,38 (37,49 a 38,55), 3. Fagerer (Rakousko) — 0,73 (37,29 a 39,10), — 35. Masár — 8,78, 45. Herínek — 15,67, 48. Ptáček — 17,31, 49. Rycek — 17,72, 50. Mozolák — 18,18, 52. Tinka — 18,54, 55. Paulíček — 22,76, 57. Pišný — 24,16, 59. Suchopár — 27,14, 61. Šebek — 35,67.

Obří slalom žen: 1. Hirschhoferová 1:12,27 (40,71 a 41,56), 2. Pimperová (obě Rakousko) — 0,14 (41,18 a

41,23), 3. Valtová (Itálie) — 0,29 (41,02 a 41,54).

MASÁR VÍTĚZEM DUNAJSKÉHO POHÁRU

Pěkného úspěchu dosáhli čs. závodníci v mezinárodní soutěži v lyžování na trávě o Dunajský pohár v maďarském městě Szokolysia. Zvítězil Lubomír Masár (Dukla Banská Bystrica) před Jurajem Breštenským (Chirana Stará Turá) a Maďarem Laszló Szabem. Masár byl první ve slalomu i obřím slalomu, dorostenec Breštenský vybojoval prvenství v obou disciplínách v dorostenecké kategorii.

Obří slalom — muži: 1. Masár 49,53, 2. Szabó — 3,05, 3. Takács (oba Maďarsko) — 4,39, 5. Pišný (Banka Piešťany) — 8,82. — **Dorostenci:** 1. Breštenský 54,63, 2. Viski — 9,54, 3. Renter (oba Maďarsko) — 9,80. — 5. Wolf (Bezovec Piešťany) — 11,65. — **Žáci:** 1. I. Barsi 55,11, 2. N. Barsi (oba Maďarsko) — 1,89, 3. Snopek — 6,99, 4. Molnár (oba Banka Piešťany) — 9,22.

Slalom — muži: 1. Masár 53,31, 2. Szabó — 5,38, 3. Pišný — 10,30, 4. Herínek (Bezovec Piešťany) — 17,55. — **Dorostenci:** 1. Breštenský 54,85, 2. Tóth (Maďarsko) — 2,62, 3. Viski — 6,82. — **Žáci:** 1. I. Barsi 63,16, 2. Mathenyi (Maďarsko) — 2,67, 3. Molnár — 6,17.

Kombinace o Dunajský pohár: 1. Masár 102,84, 2. Breštenský 109,48, 3. Szabó 111,27. — **Žáci:** 1. I. Barsi 63,16, 2. Mathenyi 65,83, 3. Molnár 69,33.

Regenerace sil v tréninkovém procesu

Regenerace sil se stala se vzrůstající náročností přípravy na sportovní výkon neodmyslitelnou součástí tréninkového procesu. Moderní pojetí sportovní přípravy obsahuje u mládeže jednu třetinu celkového objemu tréninku a u vrcholových sportovců až polovinu.

Regeneraci sil se zatím v našem tréninkovém procesu u lyžařů-sjezdařů nevěnuje dostatek pozornosti a také nejsou v dostatečné míře vytvořeny podmínky pro její uplatnění v praxi. V našem příspěvku bychom chtěli informovat o významu a základech regenerace sil.

Pod pojmem aktivní regenerace sil rozumíme odstranění únavy, obnovení energetických zdrojů, vyrovnání vnitřního prostředí, urychlení zotavovací fáze a prevence případného přetížení eventuálně i úrazů. Regenerace může do určité míry zvýšit intenzitu tréninku (až o 20 %), ovlivňuje zvýšení celkové zdatnosti a odolnosti.

Regenerace je biologický proces, který má za úkol vyrovnat a obnovit přechodný pokles funkčních schopností jednotlivých orgánů a celého organismu.

Abychom správně mohli provádět regeneraci sil, musíme znát, jaké jsou nároky sjezdových disciplín na vnitřní orgány a pohybový aparát člověka. V příspěvku se zaměříme na regeneraci sil pohybového aparátu.

Stručně vyjádřeno při sjezdovém lyžování hlavní pohyby se konají v kloubech — kolenním, kyčelním a ramenním. Důležitá je harmonická spolupráce trupu, horních a dol-

Pro vysvětlení účinku kompenzačních cvičení musíme uvést, že v těle existují dva systémy svalů — svaly fázičké (se sklonem k oslabení) a svaly posturální (se sklonem ke zkrácení). Žádný sval však není čistě fázičkový nebo posturální, je jen s převahou té či oné skupiny. Za normálních podmínek jsou oba systémy v rovnováze. Tato rovnováha však není stabilní a lze ji udržet jedině vhodnou a správně dávkovanou tělesnou aktivitou.

na pomoc trenérům a cvičitelům

Při udržování svalové rovnováhy mají prvořadý význam svaly posturální — s tendencí ke zkrácení. Je-li sval zkrácen, pak:

1. nemůže pracovat z plného protažení a jeho práce není efektivní,
2. tlumí už tak oslabený antagonní sval (inhibiční převaha zkrácených svalů),
3. zhoršuje již dříve vzniklou dysbalanci svalovou (nerovnováhu).

Kromě toho vznikají i jiné následky, od statických změn v hybném systému až po změny degenerativního charakteru, které si vyžadují již lékařskou péči.

Při provádění kompenzačních cvičení musíme dodržet tyto zásady:

1. nejdříve zjistit, které svaly jsou oslabené, které zkrácené,
2. vybrat vhodné kompenzační cviky a při jejich provádění dodržet opět tyto zásady:
 - a) zachovávat výchozí polohu (event. fixaci), je-li nutná,
 - b) sval musí být prohřátý (masáže a jiné typy prohřívání), zrelaxovaný,
 - c) zachovávat směr pohybu,
 - d) pohyb provádět pomalu a stále stejnou rychlostí,
 - e) tah nebo tlak, který vyvíjíme, má být vždy přesně ve směru prováděného pohybu,
 - f) jednotlivé kompenzační cvičení opakujeme 5—7krát, cviky řadíme tak, aby sportovec nemusel po každém měnit polohu, celý soubor vybraných cviků opakujeme ještě 1—2krát.

KOMPENZAČNÍ CVIKY PRO SVALY S TENDENCÍ KE ZKRÁCENÍ (svaly posturální)

Protažení svalů na zadní straně stehna (ohybačů kolena)

Stoj spojný zády ke stolu, hluboký předklon, přitažení hlavy ke kolenům [obrázek 1].

Vleže na zádech, přednožit, pomocí šály protahovat celou dolní končetinu i plosku chodidla (zároveň protahujeme svaly lýtkové).

Stoj rozkročný, pravá vpřed, hluboký předklon, dlaně na zem.

Obrázek 1

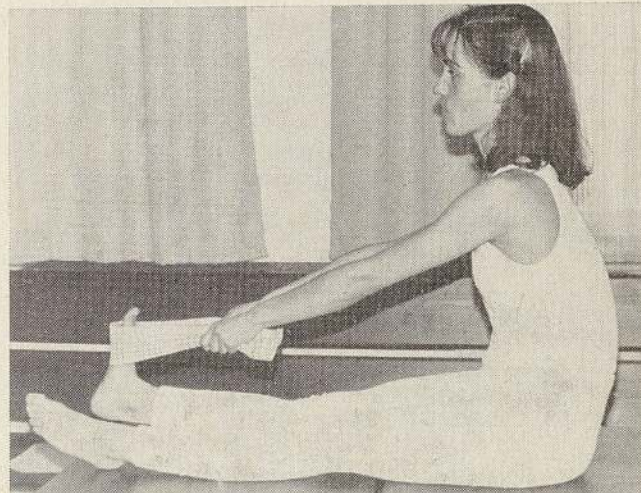

Obrázek 3

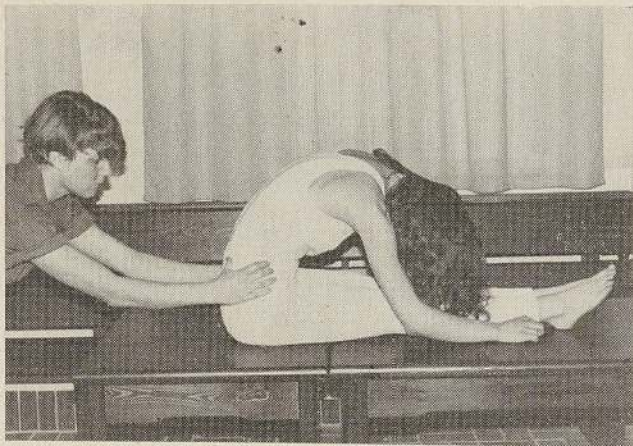
ních končetin. Při dlouhodobém provádění sjezdového lyžování dochází ke zkrácování stehenního a lýtkového svalstva, částečně k protažení svalstva zádového (a tím ke kulatým zádkům), zkrácení svalstva prsního a ke ztuhnutí kloubu hlezenního. Dalším závažným momentem je přetížení bederního svalstva a páteře, což se projevuje bolestí v krční, hrudní a lumbosakrální oblasti páteře. Pro všechny je typický zdánlivý obraz distenze svalové. Původ potíží je ze cvičení prováděného v chladu, bez dostatečného postupného rozcvičení, po nekoordinovaném pohybu. Ve svalech nacházíme tuhost, bolestivost a napětí.

Důležité pro zabránění negativním jevům je prevence v podobě dlouhodobé regenerace. Dlouhodobá regenerace sil se skládá z pravidelné regenerace po každém tréninku a celkové regenerace po závodním období. Jednou z nejpodstatnějších složek dlouhodobé regenerace jsou kompenzační cvičení, která se podílejí na prevenci a nápravě svalových dysbalancí a omezení kloubní pohyblivosti.

Hlavní zásadou při provádění kompenzačních cvičení je nejprve protáhnout zkrácené svaly a pak posilovat svaly oslabené. Jednou z technik při protahování svalů zkrácených a zvyšování kloubní pohyblivosti je postizometrická relaxace, kterou dosáhneme maximálního efektu v kratším časovém intervalu a s menší bolestivostí. Technika spočívá v krátkém izometrickém napětí proti odporu a protažením v následné fázi relaxace. Odpor klademe minimální — má pouze vyvolat aktivaci svalových vláken. Před tímto cvičením je vhodné svaly prohřát (teplá koupel, masáž, solux).

Obrázek 2

Obrázek 4

Protážení ohybačů hlezenního kloubu (svalů na zadní straně lýtka)

Sed, jedna končetina pokrčena v kolenu, pomocí šály protahujeme plosku nohy (izolovaně protahujeme musculus soleus).

Sed, pomocí šály protahujeme celou nohu (protahujeme musculus gastromenius a musculus soleus — obrázek 3).

Stoj spojný, paty přes lavici, váhou vlastního těla protahujeme výše uvedené svaly.

Protážení prsních svalů

Stoj spojný, uchopit hůlku na jejích koncích (šíře uchopení musí být taková, aby při vzpažení odpovídala směru prsních svalů), provádíme maximální vzpažení až zapažení (obrázek 2).

Protážení svalů na přední straně stehna a ohybačů kyčelního kloubu

Vleže vpředu, nohy přes stůl, zanožit skrčmo, zapažit obě paže, pomocí šály ještě více zanožovat (zároveň protahujeme i prsní svaly, nedovolíme velkou hyperlordózu).

Klek, opřeme nohy o židli, pohyb celým tělem vpřed.

Protážení svalů na laterální straně krku

Vsedě na stole (židli), jedna paže se drží okraje stolu, druhá provádí přesný úklon hlavy.

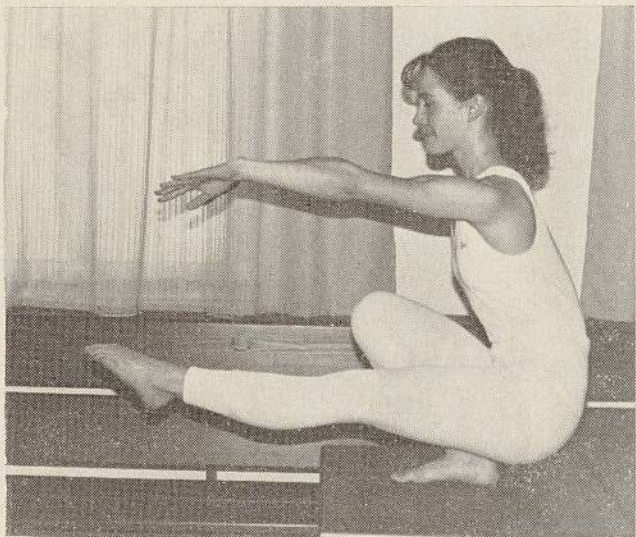
Protážení svalu podél páteře

Sed, hluboký předklon, nepřeklápět pánev vpřed, paže suneme podél nohou (hlava 10–15 cm nad kolena — obrázek 4).

KOMPENZAČNÍ CVIKY PRO SVALY S TENDENCÍ K OSLABENÍ (fazické)

Posílení čtyřhlavého svalu stehenního

Dřep přednožmo levou (na plná chodidla), předpažit (obrázek 5).

Obrázek 5

Posílení prsních svalů

Stoj spojný, bokem ke stěně, předloktí v upažení povýš opřít o stěnu, izometrickým tlakem zapojit prsní svaly na příslušné straně.

Posílení svalů hyžďových

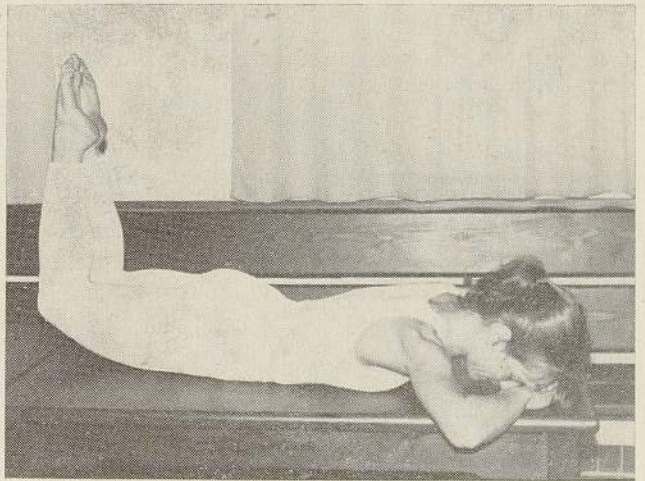
Leh vpředu, zanožit pokrčmo, kolena zvednout, v konečné poloze setrvat 10–20 sekund (opakovat — obrázek 6).

Posílení svalů mezilopatkových, dolních fixátorů lopatek

Vsedě vzpažit, zevnitř s neustálým napětím upažovat do připažení.

Všechna vybraná cvičení jsou nenáročná na prostor a vybavení. Je možno je dělat v bytě i v chatě. Tyto preventivní prostředky by měly být prováděny pravidelně — denně. Svým účinkem pomáhají adaptaci organismu k vysokému zatížení.

Pro zvýšení výkonnosti je velmi důležitá **regenerace sil bezprostředně po sportovním výkonu**. Hlavní rozdíl mezi slalomem a sjezdem je v dynamice pohybu. Pro slalom je typické dynamické střídání kontrakce a relaxace svalů. U sjezdu převládá zatížení statické. Z toho důvodu je regenerace sil více zaměřená na relaxaci. Relaxace je opak pohybu, při němž dochází k jistému klidu ve svalové práci. Je to vysoký stupeň útlumu, kterého docílujeme buď zvýšením činnosti inhibičních synapcí nervových nebo snížením počtu vzruchů, které vstupují do buňky. Relaxaci začínáme teplou sprchou nebo koupelí, ve které můžeme současně provádět automasáž. Poté následuje celková ma-

Obrázek 6

sáž zbavující únavy, kterou provádí masér nebo trenér. Vychází z hmatu a postupu klasické masáže. Vynechávají se hrubější a do hloubky působící nárazové úkony. V praxi se aplikuje postup klidný, pomalejší s jmeným a důkladnějším propracováním zejména přetřžených svalů. Po masáži je možno aplikovat saunu s odpočinkem na lůžku. Jako doplněk možno použít horské slunce, solux. Jako speciické metody relaxace používáme např. Schultzův autogenní trénink, Jacobsenovu progresivní relaxaci, relaxační cvičení vybraná z jógy. Pro odreagování a zlepšení psychického stavu závodníka je dobré zakončit relaxaci kulturním vyžitím — tanec, kino, četba, společenské hry. Důležitý je vydatný spánek.

Doc. PhDr. T. BRODA, CSc., E. STRÁNSKÁ a kolektiv

Použitá literatura: J. Javůrek: Kompenzační cvičení v rámci regenerace sil mladých sportovců, Praha ČUV ČSTV 1980, 1982 — M. Kučera, Z. Poláková, F. Vála Funkce hybného systému, Praha 1982 — V. Janda Vyšetřování hybnosti, Praha Avicentrum 1974.

• **JABLONECKÝ MARATÓN** 12. ledna 1986 zahájí třetí ročník Ligy dálkových běhů, kterou organizuje sportovně technická komise VSL ČUV ČSTV. Pořadatelem Jabloneckého maratónu je TJ Elitex Jablonec, Sportovní 310, 466 04 Jablonec nad Nisou. Dalším závodem Ligy dálkových běhů bude o týden později Březinská padesátka. Přípravuje ji lyžařský oddíl Sokola Březiny, 569 95 Březiny u Poličky.

K tréninku sdruženářů

V letošním roce po rozboru přípravy reprezentačních družstev se objevuje ve všech materiálech týkajících se další přípravy oprávněný požadavek zvýšení skokanské úrovně sdruženářů reprezentantů.

Situace v kategorii žactva i dorostu je však opačná jako v kategorii seniorů. Sdruženáři žáci i dorostenci jsou celkem velmi dobrými skokany. Není neobvyklé, že například v kategorii žactva mají medaile z přeborů ve skoku sdruženáři, že z prvních dvaceti skokanů je 15 sdruženářů apod. Tyto tendence se ale projevují již několik let. Z této základny a výkonnostní úrovně dostanou trenéři skoku závodníky do světové špičky, u sdruženářů se to nedaří. Je ale pravda, že určitým nedostatkem je přechod některých talentovaných sdruženářů ke skokanům, větší množství skokanských závodů i možností mezinárodních startů apod. Nedá se však vše svádět jen na toto. Nabízí se však i takové vysvětlení.

Většina závodníků sdruženářů je v žákovských letech nedostatečně trénována běžecky. Dokazují to rozboru tréninků závodníků procházejících přijímacím řízením do SVS-M. Například z rozborů tréninků závodníků, kteří prošli přijímacím řízením ve Vrchlabí po několik předcházejících let, je možné shrnout asi toto: skokanská příprava je objemově vesměs na dobré úrovni, často převyšuje hodně hodnoty, které udává JTS pro tuto kategorii. Komplexně, tedy po běžecké a skokanské stránce, přicházejí přípraveni závodníci z Harrachova. Velmi nedostatečná běžecká příprava je u závodníků Lomnice n. Pop. a Liberce. Byly získány i údaje pohybuující se na hodnotě 600 km/l? cyklických celkem za celý roční tréninkový cyklus u závodníků končících v kategorii starších žáků. Naopak horší skokanská příprava víceméně po technické stránce je patrná u závodníků Tanvaldu a Rožnova. Lze shrnout, že mladí sdruženáři jsou připravovaní více po skokanské stránce (chybí však více obratnosti, koordinač-

ních cvičení). Pro krátké žákovské tratě je tato příprava postačující. S přibývajícím délkou tratí ve vyšších kategoriích větší náročnost tréninků běhů zákonitě více ovlivňuje i skokanskou výkonnost. Dá se říci, že čím horší má závodník sdruženář běžecké základy, tím více v pozdější době běžecký trénink skokanskou výkonnost ovlivňuje. I zde totiž může být zakořeněna část problémů v pozdější výkonnosti sdruženářů.

Opačný, daleko rozšířenější názor, že „když se nenaučí skokan skákat do 15 let, nenaučí se to již nikdy“, má v sobě též hodně pravdy. Protože základy se nejlépe získávají v mladším věku (kategorie žactva a mladšího dorostu), bude vyšší náročnost a hlavně vyšší četnost tréninku lepším opatřením pro pozdější výkonnost než schovávání se za „větší důraz na trénink skoku“. Není totiž bez zajímavosti, že z míst, kde se běhu v přípravě sdruženáře žáka věnují daleko méně než skoku, se ještě žádný sdruženář nedostal v kategorii mužů ani na solidní úroveň u nás.

Mimo jiné i zkušenosti z letošního MS v Seefeldu poukazují nepřímou na nutnost vyvážené komplexní přípravy. Napsal o tom dr. O. Kulhánek v Lyžařství: „Z výsledků letošního MS je možné dedukovat, že velmi dobrému běžci se snáze daří vyrovnat odstup ze skoku, těžší je pro skokana si ve skoku vytvořit potřebnou rezervu pro běh.“ Tato stará sdruženářská pravda platí totiž i při dnešní velmi vyrovnané konkurenci.

Proto i při nutnosti zvýšení skokanské úrovně u závodníků reprezentačního družstva nesmíme nikdy zapomínat na nutnost velmi náročné (časově, objemově i intenzivní) komplexní přípravy nejen u reprezentantů, ale zvláště u mládeže.

Zasloužilý mistr sportu LADISLAV RYGL
trenér SVS-M Vrchlabí

Na hory s knihami z OLYMPIE

Nakladatelství Olympia připravilo svým čtenářům už hezkou řádku knih ze všech oblastí tělovýchovy, sportu a turistiky. Nezapomíná ani na milovníky lyžování, kteří si v současné době mohou vybrat z dalších zajímavých titulů.

V první řadě je to publikace **Sjezdové lyžování**, která byla v letošním roce oceněna nakladatelskou cenou za rok 1984. Na svých stránkách přináší rady a návody, které rychle, dobře a zejména bezpečně zvládnout jízdu na zasněžených svazích našich hor. Kniha je doplněna náčrtky a kinogramy a využít ji může nejen začátečník, ale i lyžař poněkud zkušenější. Postihuje nejnovější členění oblouků a popisuje jejich techniku a metodiku nácviku. Autory jsou J. Maršík a M. Příbramský, vázaná stojí 26 Kčs.

Malá škola lyžování je publikací, věnovanou nejširšímu okruhu mladých adeptů tohoto sportu. Srozumitelnou formou radí nejmenším lyžařům jak se naučit dobře lyžovat, aby požitky z jízdy a z vlastní dovednosti byl co možná nejsilnější. Využijí ji rodiče mladých lyžařů, učitelé, cvičitelé a vedoucí zimních dětských táborů. Autorem je Josef Treml a je obohacena kresbami Karla Pekárka. Cena brožované knížky je 10,50 Kčs.

Lyžařské terény v ČSR je další velmi užitečnou knihou, věnovanou příznivcům lyžování. Vyšla v oblíbené edici A—Z. Uvádí podrobné údaje o sjezdových a běžeckých lyžařských tratích v ČSR, nezapomíná ani na lyžařské vleky, lanovky, a na doby jejich provozu. Tento důležitý průvodce ušetří vyznavačům lyžování čas a případně tápání v neznámé oblasti. Brožovaná knížka stojí 22 Kčs.

Ubytování v ČSR seznamuje čtenáře s možnostmi ubytování ve všech oblastech. Turista se dočte, kde je možno přespát, jakou má ten který hotel, chata, horská bouda, autokemp či turistická ubytovna kapacitu a dozví se další užitečné informace, které mu pomohou příjemně strávit

pobyt a neztrácet zbytečně čas. Cena brožované knížky je 26 Kčs.

Naším nejnavštěvovanějším zimním střediskem jsou Krkonoše a jim se věnuje stejnojmenný průvodce. Publikace podává podrobný přehled o všech oblastech života, věnuje se historii, kultuře a sportu. Vymezuje příjezdové trasy, možnosti ubytování a lyžování, uvádí přehled procházek a túr. Kniha je doplněna mapkami a plánky, barevnou mapou celé oblasti v příloze a stojí vázaná 36 Kčs.

Pokud pojedete s některou knížkou z Olympie na hory na zimní dovolenou nebo rekreaci anebo jen na víkend, věřte, že toho nebudete rozhodně litovat. Zbývá jen dodat, že publikace můžete zakoupit ve všech prodejnách KNIHA, n. p., nebo vám je zašle obchodní středisko nakladatelství Olympia, Klimentská 1, 115 88 Praha 1.

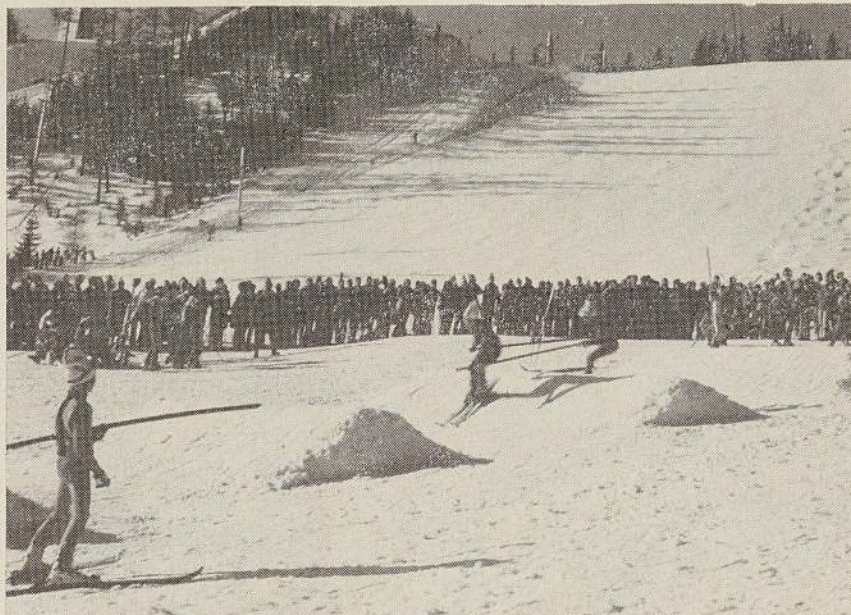
-ubn-

K problematice zatěžování mládeže

Obsahem 3. čísla Aktuálních informací z oblasti metodické a zdravotnické práce, vydávaných VČ KV ČSTV, je pět monotematicky laděných příspěvků o nových poznatcích v problematice zatěžování mládeže. Hlavní pozornost je věnována okruhu lyžařských disciplín [K problematice tréninku mladých sdruženářů, Fyziologické a biomechanické podklady přípravy lyžaře běžce, Některé poznatky z přípravy mládeže v běhu na lyžích]. Redakční rada vydala tento materiál pod vedením A. Suka, počet výtisků si zájemci mohou objednat u distributora Jiřího Pekaře, metodika KV ČSTV, náměstí Osvooboditelů 777, 501 99 Hradec Králové.

Další úspěšné období VLŠ

Jarní a letní období bylo časem bilancování výsledků práce veřejných lyžařských škol ve výukovém období 1984—1985. Podklady a informace o této činnosti se vyhodnocovaly jednak v rámci TJ, kterým byla udělena licence na provozování VLŠ, jednak na úrovni vyšších složek ČSTV a zejména jeho krajských orgánů pověřených operativním řízením VLŠ ve vlastním okruhu působnosti. Hodnotící zprávy a údaje pak prošly analytickým zpracováním a souhrnným hodnocením na ústřední úrovni VSL ČÚV ČSTV, zejména v orgánu pověřeného tímto úkolem — v komisi masového rozvoje lyžování a v jejím úseku veřejných lyžařských škol. Zpracované podklady projednalo předsednictvo VSL, které na tomto základě předkládá letos svou zprávu s příslušnými závěry vyšším orgánům ČÚV ČSTV.

Znameníitou metodou nácviku sjezdových prvků je ve VLŠ jízda přes umělé vlny
(Foto J. Stránský)

VÝSLEDKY UPLYNULÉ SEZÓNY

Důležitý je především údaj o tom, kolik frekventantů prošlo uceleným výcvikem, přičemž je za plný výukový cyklus pokládána výuka po dobu 6 celých dnů po 6 hodinách anebo i jinak rozložená výuka, ovšem opět v trvání celkem nejméně 36 hodin. V uplynulém období prošlo touto ucelenou výukou 28 361 frekventantů, u nichž délka výuky už překročila stanovených 6 hodin a dosáhla v průměru 6,5 hodiny. Je to příznivý vývoj, poněvadž delší než minimální šestidenní výuka umožňuje v každém případě vyšší účinnost výcviku a zároveň i vyšší využití účtyhodného sboru 2283 cvičitelů VLŠ (v předcházející sezóně 2175). Při přepočtu skutečného počtu absolventů na základní 36hodinový cyklus by jejich celkový statistický počet činil v uplynulé sezóně 30 055. V předcházející sezóně byl počet absolventů uceleného výcviku 30 036. V posledních dvou sezónách se tedy počet vycvičených žáků ustálil na zhruba 30 000. Na tom, že se tento počet v posledním hodnoceném období nezvýšil, se do značné míry podílejí mimořádně nepříznivé sněhové podmínky téměř v celé první polovině zimní sezóny, na kterou mělo své hlavní výukové akce naplánováno mnoho VLŠ převážně víkendového typu. Řada z nich zvláda organizační úkol přesunout tyto plánované akce do druhé poloviny sezóny jen částeč-

ně. Proto byl relativní úbytek žáků přes nárůst počtu VLŠ nakonec nevyhnutelný.

Na této práci se v uplynulé sezóně podílelo celkem 119 VLŠ s řádnou licencí. (K 1. říjnu 1985 se ovšem počet VLŠ zvýšil na 129 a lze počítat s tím, že v příštím výukovém období bude své služby lyžující veřejnosti poskytovat už více než 130 VLŠ.)

Pohyb v počtu vycvičených žáků VLŠ celkově a v jednotlivých krajích vyplývá z tabulky č. 1, obsahující údaje za poslední tři sezóny.

Téměř 91 procent absolventů VLŠ v minulé sezóně patří do věkové kategorie dětí a mládeže do 18 let. Výjimkou je Praha, kde VLŠ věnují potřebnou pozornost i výuce dospělých (asi jedna třetina absolventů výuky).

Jak vyplývá z údajů tabulky, vykazuje vzestup město Praha, Severočeský, Severomoravský a zejména Středočeský kraj, kde došlo k dlouho očekávanému zvýšení předtím velmi malého počtu VLŠ. Malý pokles proti předcházející sezóně vykazuje Jihočeský kraj, a zejména Jihočeský kraj, i když jde vzhledem k nepřiměřeně nízkému počtu VLŠ v tomto kraji — navíc s minimálním počtem žáků — o zanedbatelný úbytek. Tento stav v Jihočeském kraji je navíc výmluvnou ilustrací úrovně činnosti příslušných svazových orgánů. Výrazný pokles ve Východočeském kraji má pouze aritmetický charakter, poněvadž na rozdíl od minulých let sem nebyly zahrnuty některé VLŠ, jež sice v tomto kraji výcvik trvale uskuteč-

ňují, ale jejich provozovatelská TJ patří do jiného kraje.

Celkový počet 2283 cvičitelů pracujících ve VLŠ je pozoruhodný a potěšitelný. V této souvislosti se čím dál víc potvrzuje už praxí ověřený poznatek, že VLŠ poskytují cvičitelům výbornou příležitost k intenzivní a soustavné práci, která všestranně přispívá ke zvýšení jejich kvalit, technické úrovně i k obohacení jejich pedagogických a metodických zkušeností. Práce ve VLŠ se pro ně stává intenzivní praktickou školou, v níž musí osvědčit své schopnosti a soustavně je zvyšovat. VLŠ se tak nestávají jen „konzumenty“ kvalitních cvičitelů, ale zároveň hybnou silou upevňování cvičitelských kádrů, což se celému našemu hnutí vrací jako nemalá hodnota.

Z tabulky č. 2 vyplývá rozložení cvičitelů VLŠ na jednotlivé kraje a Sportpropag s jejich rozdělením do tříd. K tomu je nutno poznamenat, že cvičitelé IV. třídy vypomáhají ve VLŠ jako pomocníci cvičitelů vyšších tříd a pracují pod jejich dohledem.

K intenzivnějšímu využití současného stavu cvičitelů by mohlo dojít především ve VLŠ, které své výukové cykly pořádají jen v části zimního období — obvykle první — a druhou vynechávají, ačkoli zůstává zájem veřejnosti neuspokojený. Rozšíření činnosti těchto VLŠ na celé zimní období je tedy jak cestou k lepšímu využití cvičitelů a celé organizační struktury VLŠ, tak i způsobem, jak zvýšit kapacitu VLŠ a tím i lépe uspokojovat poptávku po lyžařské výuce.

Kraj (město)	Výukové období		
	1982—83	1983—84	1984—85
Praha	8 939	9 038	9 470
Východočeský	1 737	6 208	3 529
Severočeský	4 374	4 512	5 136
Západočeský	3 292	1 984	2 252
Středočeský	110	198	1 935
Jihočeský	250	250	103
Severomoravský	2 359	2 408	3 018
Jihomoravský	1 674	2 374	2 242
Sportpropag	3 533	3 064	676
Celkem žáků	26 268	30 036	28 361
Celkem zákodnů	141 268	149 430	185 127

KVANTITATIVNÍ RŮST A ROZVOJ ČINNOSTI VLŠ

Nárůst počtu VLŠ na nynějších 129 je potěšující a slibný. Pokládáme za správné zájem TJ, které splňují směrnicemi stanovené předpoklady, plně podporovat, a to i tehdy, když VLŠ začíná jen s několika desítkami žáků a s malým počtem cvičitelů. Dlouholeté zkušenosti ukazují, že všechny nové VLŠ jsou životaschopné a perspektivní. Svědčí o tom i skutečnost,

Kraj (město)	Cvičitelé VLŠ				Celkem
	I. tř.	II. tř.	III. tř.	IV. tř.	
Praha	28	149	359	—	536
Středočeský	—	7	27	—	34
Severočeský	12	61	286	110	469
Východočeský	7	46	176	152	381
Jihočeský	—	8	12	—	20
Západočeský	7	55	230	35	327
Severomoravský	5	43	279	—	327
Jihomoravský	3	24	136	—	163
Sportpropag	—	6	20	—	26
Celkem	62	399	1525	297	2283

že ke zrušení licence pro pasivitu bylo třeba přikročit jen v jednom případě a že se vyskytly jen ojedinělé případy přerušení činnosti VLŠ na jednu sezónu. Jde obvykle o malé školy, u nichž výpadek jednoho nebo dvou pracovníků může způsobit vážné kádrové a provozní problémy. Zpravidla si však i slabší VLŠ pozice pracovníků může způsobit vážné kádrové a provozní problémy. Zpravidla si však i slabší VLŠ pozice pracovníků může způsobit vážné kádrové a provozní problémy.

V současné době vypadá rozdělení sítě VLŠ na jednotlivé kraje takto: Město Praha — 19 VLŠ, Jihomoravský kraj — 21 VLŠ, Jihočeský kraj — 4 VLŠ, Severomoravský kraj — 25 VLŠ, Středočeský kraj — 5 VLŠ, Severočeský kraj — 22 VLŠ, Východočeský kraj — 15 VLŠ, Západočeský kraj — 18 VLŠ. (Sportpropag — 4 VLŠ.)

Pokud jde o rozložení VLŠ, přetrvává ještě problém, na který jsme už upozornili: vyskytují se mezery v zeměpisném rozložení, neodůvodněné ani objektivními podmínkami, ani možnostmi tělovýchovných jednot a jejich lyžařských oddílů. Platí to zejména pro Jihočeský kraj s jeho příznivými přírodními podmínkami, ale i pro řadu okresů s jinak dobře zastoupenými kraji, kde působí skutečně silné TJ s velkými lyžařskými oddíly s dostatkem lyžařských cvičitelů. O tom, že i v těchto oblastech se projevuje velký zájem veřejnosti o lyžařskou výuku, není třeba pochybovat. Lze však právem pochybovat o tom, zda si tuto situaci uvědomují funkcionáři příslušných TJ a zda jsou schopni význam poskytování této důležité sportovní služby veřejnosti v zájmu rozvoje lyžařského sportu a bezpečnosti lyžařů správně docenit.

Jisté pochybnosti tohoto druhu však vznikají i při hodnocení některých zpráv ústředních a krajských funkcionářů našeho svazu, kteří provedli inspekce vybraných VLŠ. Vyplývá z nich totiž často vlnitý, někdy i netečný a ve výjimečných případech dokonce i negativní postoj vedení TJ k vlastní VLŠ. Pokud se projevuje nedostatečný zájem výboru TJ o činnost VLŠ nebo jí není ze strany výboru TJ poskytována potřebná pomoc, vzniká paradox: o souhlas se zřízením a provozováním VLŠ žádala přece TJ jako taková a ona sama je nositelem této licence. Nevyvodit z toho důsledky a nevěnovat trvalou péči a pozornost vlastním zařízením, jakým VLŠ skutečně je, je jednak v rozporu s plněním úkolů v oblasti masového rozvoje lyžování a se směrnicemi pro činnost VLŠ, jednak v rozporu s nejvlastnějšími zájmy TJ samé a jejího lyžařského oddílu zvlášť.

Hodnocení jednotlivých VLŠ i namátkově inspekce ukazují na mimořádně úspěšnou činnost řady škol, které zde nelze všechny vyjmenovat. Za zvláštní pozornost stojí VLŠ — mezi nimi jak ty velké, tradiční a už

dlouho osvědčené, tak i některé malé — jejichž pracovníci zavádějí nejkrokovější a mnohdy originální metody a praxi v organizaci a formách činnosti VLŠ. Patří sem moderní pedagogické přístupy, účinné formy náboru a spolupráce se školami, podnikovými a společenskými organizacemi, zřizování výborně vybavených dětských lyžařských školek a hřišť s řadou originálních rekvizit, závažné progresivních forem celodenní péče o dětské frekventanty i v předškolním věku, výuky rodičů s dětmi, patří sem i velké ekonomické a investiční úsilí některých TJ vynaložené na lepší vybavení VLŠ vleky, stroji na úpravu výcvikových svahů a tratí atd. Pozoruhodné jsou v tomto směru výsledky např. VLŠ TJ Bizuterie Jablonce n. Nisou, VLŠ TJ Sportovní areál Klatovy, VLŠ Klínovec Chomutov a dalších. Zvlášť je třeba ocenit aktivní a vynalézavý přístup malých VLŠ, pracujících s minimálními prostředky a velmi malým počtem cvičitelů a aktivních pracovníků. Velký význam má např. vytrvalá a přitom nelehká práce VLŠ TJ Veselí nad Moravou s dětmi předškolního věku v úzké spolupráci s mateřskou školou a s využitím všech prostorových a sezónních možností, jež se v bezprostřední blízkosti nabízejí. A nejednou, jako patrně i v tomto případě, leží na straně VLŠ tíha na bedrech jediného pracovníka.

V budoucnu tedy půjde jak o rozšíření sítě VLŠ hlavně tam, kde zůstávají mezery, tak o intenzifikaci jejich činnosti, zvýšení kapacity, zvýšení kvalifikace cvičitelů a kvality výuky, půjde o širší prosazení účinných progresivních koncepcí do organizačních forem a náplně služeb našich VLŠ, využívaných dnes už desetitisíci našich občanů.

SPOLUPRÁCE S ČESKOU STÁTNÍ POJIŠŤOVNOU

Česká státní pojišťovna ve snaze zvýšit rozšiřováním odborné lyžařské výuky bezpečnost v masovém lyžování přispívá významným podílem k rozvoji VLŠ a rozšíření i zkvalitňování jimi poskytovaných služeb veřejnosti. Činí tak dotacemi provozovatelům VLŠ na nákup vybavení pro VLŠ, které má vliv na zvýšení bezpečnosti ve veřejné lyžařské výuce.

V rámci příslušného zábranného programu ČSP podaly TJ provozující VLŠ předepsanou cestou žádosti o účelovou dotaci na léta 1985, 1986 a 1987 v celkové výši 5 880 030 Kčs. Seznam prostředků a předmětů, na které lze tyto dotace využít, byl zpracován v dohodě VSL ČÚV ČSTV a generálního ředitelství ČSP. Tato spolupráce s ČSP znamená významnou pomoc pro práci všech VLŠ, které splnily podmínky pro poskytnutí dotace a řádně

o ně požádaly prostřednictvím příslušných poboček ČSP.

Realizace dotací je však nejenom spojena s vážnými problémy. K hlavním patří změny a nepravdivosti v nabídce předpokládaných předmětů a zařízení (např. vleky) na domácím trhu, zejména mezi okamžikem, kdy TJ své požadavky specifikuje, a okamžikem, kdy už může přistoupit k jejich nákupu. Mění se modely a typy, mění se i ceny. V tomto mezidobí se mohou změnit i skutečné potřeby a priority na straně VLŠ (zvýšení kapacity, nové výcvikové prostory atd.). Řešit lze tuto situaci pružnějším přístupem k možnosti přesunu prostředků bez překročení už schválené celkové dotace VLŠ z jednoho schváleného předmětu na druhý jednak v rámci schváleného sortimentu pro jednotlivou VLŠ, ale pokud možno i v rámci celého seznamu prostředků dohodnutého mezi ČÚV ČSTV a ČSP. Tyto přesuny, vyžadované reálnou situací a neprekračující ani dohodnutý finanční, ani sortimentní rámec, určitě nemohou narazit na žádné zásadní překážky a mělo by být svěřeno složkám na realizační úrovni, aby se o takovýchto nutných změnách mohly dohodnout, aby se každý případ nemusel projednávat až na úrovni generálního ředitelství ČSP.

Tyto problémy bude třeba vyřešit jednáním mezi příslušnými ústředními orgány tělovýchovy a ČSP. Zatím však přes tyto problémy a překážky probíhá realizace dotací uspokojivě a značná část VLŠ této možnosti pro zlepšení své činnosti a snížení úrazovosti vydatně využívá.

V letošním podzimu se prací veřejných lyžařských škol a jejich dalším rozvojem zabývají vedoucí orgány ČÚV ČSTV. V říjnu to byl jeho sekretariát a v listopadu jeho předsednictvo, pro které předsednictvo VSL připravilo všechny podklady a vypracovalo s oddělením sportů I. ČÚV ČSTV příslušnou zprávu. Z těchto jednání vzejdou usnesení, jež vytvoří další úkoly a směry vývoje VLŠ. Tato usnesení budou všechny pracovníky na úseku VLŠ inspirovat a zavazovat ke zvýšenému úsilí při zajišťování úspěšné práce na tomto tak slibně se rozvíjejícím poli našeho lyžařského hnutí.

Ing. PAVEL BORSKÝ
předseda úseku VLŠ VSL ČÚV ČSTV

Vzorné kolektivy mládeže

V závěru roku bude vyhodnocena spartakiádní soutěž o Neaktivnější vzorné kolektiv mládeže. Nejvíce kolektivů v ní soutěžilo v Praze — 32, v Jihomoravském kraji 27, ve Východočeském kraji 14, v Západočeském kraji 12, v Jihočeském a Severomoravském kraji po 10, v Severočeském kraji 6 a ve Středočeském kraji tři kolektiv mládeže lyžařských oddílů. Pro tři nejlepší vzorné kolektivy mládeže z této soutěže připravili politikovochovné oddělení ČÚV ČSTV ceny.

Gunde Svan -běžecká jednička

Švéd Gunde Svan zazářil na nebi běžeckých hvězd na XIV. ZOH 1984 a patřil k nejúspěšnějším sportovcům sarajevské olympiády. Jen finská lyžařská běžkyně Marja-Liisa Härmäläinenová s třemi zlatými olympijskými medailemi na 5, 10 a 20 km a bronzovou ze štafety 4x5 km a rychlobruslařka Karin Enkeová (NDR) s dvěma zlatými a dvěma stříbrnými medailemi měly lepší výsledky než švédský běžec. Svan zvítězil na 15 km a na posledním úseku vybojoval prvenství švédské štafety na 4x10 km v souboji se sovětským reprezentantem Zimjatovem. Na 50 km získal stříbro jen 4,9 s za svým krajanem Thomasem Wassbergem a bronz na 30 km, třetí v pořadí za sovětskými běžci Nikolajem Zimjatovem a Alexandrem Zavjalovem.

Svou suverenitu v běžecké stopě prokázal i celkovým vítězstvím ve Světovém poháru 1983—84 se 145 body a náskokem 49 bodů před Wassbergem. Dovedl se prosadit na všech tratích a při svém mládí naznačil, že bude patřit ke světové špičce i v dalších sezónách.

Gunde Svan se dovedl dobře připravit i na letošní mistrovství světa v klasických disciplínách v rakouském Seefeldu, kde s ním Švédský lyžařský svaz právě počítal jako s oporou běžeckého týmu. Zahájil 35. světový šampionát prvenstvím na 30 km mohutným závěrem v soutěži 81 běžců před Norem Ovem Aunlim a Finem Harrim Kirvesniemim. Byla do dosud nejrychlejší třicítka lyžařské historie, v níž ještě na 20 kilometru vedla finská trojice Kirvesniemi, Härkönen a Karvonen, v závěrečné desítku však nevydržela rychlé tempo. „Byl to velký závod a neobyčejně rychlý,“ komentoval třicítka Gunde Svan. „Vyplatilo se mi, že jsem se těsně před startem rozhodl vyměnit lyže. Použil jsem ty nejstarší, na kterých jezdím již pátou sezónu a neklamaly mne. Jejich velmi dobrý skluz byl rozhodující pro úspěch v rychlém závěru.“ Závod na 15 km přinesl nejhorší umístění švédského reprezentanta na letošním mistrovství světa — skončil pátý, když i další medailisté na této trati ze Sarajeva byli mezi poraženými. Stříbrný Karvonen byl až dvanáctý a bronzový Kirvesniemi šestý. Medaile tentokrát patřily Finu Härkönenovi, Švédovi Wassbergovi a Italovi de Zoltovi, který byl největším překvapením. Ani ve štafetě 4x10 km nedovedli Švédové zopakovat olympijské prvenství. Tentokrát se museli spokojit třetím místem, když dominovali Norové před italskou štafetou, jejíž úspěch lyžařští experti nečekali. Svan však ani tentokrát neklamal. V závěrečném úseku předstihl vítěze patnáctky Härkönen a odsunul finské družstvo na čtvrté místo.

Triumfem Gunde Svana skončila závěrečná padesátka seefeldského světového šampionátu. Náročný závod v závěru za hustého sněžení rozhodl v dosud nejlepším čase na světě 2:10:49,9 hod. a vybojoval druhou zlatou medaili. Svým výkonem téměř o pět minut překonal dosud nejlepší čas svého krajana Thomase Wassberga. V tomto závodě Svan opět dokázal, že dokonale ovládá bruslení a dovede si rozdělit síly. I tentokrát

měl vynikající jiniš. V polovině trati vedl Sachnov (SSSR) těsně před Svanem a Italem de Zoltem. Potom Svan setřásl své největší soupeře a nenechal nikoho na pochybách, že je současnou běžeckou jedničkou. Zvítězil s náskokem 1:02,7 min. před Italem Mauriliem de Zoltem a o dalších 45,1 s zůstal třetí Nor Ove Aunli, když Sachnov se propadl až na osmé pořadí. Velkým úspěchem bylo páté místo čs. reprezentanta Miloše Bečváře, který společně se Svanem a Italem de Zoltem patřil k hrdinům tohoto lyžařského maratónu.

To, co se podařilo 23letému Švédovi loni, dokázal i letos. Již podruhé zvítězil ve Světovém poháru. Získal 152 bodů, tedy o sedm bodů více než loni. Od druhého Nora Tora Hakona Holteho ho dělilo 34 bodů. Mohl se pochlubit vítězstvími ve Světovém poháru 1984—85 na 15 km na bulharské Vitoši a na 30 km ve švédském Falunu, byl druhý v patnáctce na Holmenkollenu a třetí na stejné trati ve francouzském Cogne. Zasloužil se i o úspěch Švédů ve Světovém poháru štafet, v němž běhal rozhodující poslední úsek. Švédský tým získal 104 bodů před norským družstvem s 98 body.

Gunde Svan se postaral i o malou senzaci před zahájením letošního mistrovství světa. Při tréninku se objevil na seefeldské trati s jednou, asi dva metry dlouhou hůl, jak ukazuje náš obrázek. Při střídavém kroku, běhu soupažním ji držel před tělem a odrážel se jí střídavě na obě strany, při Siitonenově kroku (bruslení) mu pomáhala jako obrovská páka. Dosahoval největší rychlosti ze všech běžců na tréninkové trati a tímto svým záměrem vyvolal hodně diskusí v řadách lyžařských odborníků.

Sympatický modrooký blondák je středem pozornosti na všech závodech, v nichž startuje. Ovládá dokonale techniku klasického stylu a dovede výborně bruslit. Narodil se 12. ledna 1962 ve Falunu. Měří 185 cm a váží 73 kg. Žije ve švédském městě Dala-Jarna a je členem místního lyžařského klubu. Jeho trenérem je Ake Eriksson. Závodí na lyžích Kneissl White Star Ultra a botách Salomon. Jeho prvním mezinárodním úspěchem bylo třetí místo na 15 km na juniorském mistrovství světa 1981 v Schonachu a stříbrná medaile za štafetu 3x10 km. O rok později na MSJ 1982 v Murau byl členem vítězného švédského štafety a na mistrovství světa v Oslo startoval již v kategorii mužů a na 15 km obsadil třinácté místo. Ve Světovém poháru běžec začal startovat v sezóně 1981—82 a získal 8 bodů, aby v dalším závodním období 1982—83 se 116 body byl již druhý a potom tuto cennou trofej dvakrát vyhrál.

Svan se pilně připravuje i na novou sezónu, v upraveném Světovém poháru chce být úspěšný v závodech v klasickém i volném způsobu běhu. Prohlásil, že se pokusí potřetí vybojovat SP a zasáhnout úspěšně do bojů na mistrovství světa 1987 v Oberstdorfu i na ZOH 1988 v kanadském Calgary, kde bude obhajovat zlatou olympijskou medaili na 15 km. Předpokládá však větší naděje na úspěch v závodech na 30 a 50 km. -tr-

• **NOR LARS ERIK ERIKSEN** je novým trenérem běžců NSR. S družstvem NSR v čele s J. Behlem absolvoval první přípravu na ledovci. V září se Eriksen se svou rodinou přestěhoval do nového působiště.

• **ITAL MARCUS DEJORI** zvítězil ve finále Evropského poháru 1985 v lyžování na trávě před Švýcary Christenem a Gansnerem. Ze žen byla první Rakušanka Ingrid Hirschhoferová. Závěrečné závody se konaly v italské L'Aquila. V prvním slalomu mužů vybojoval prvenství Ital Ellemund před Christenem, ve druhém Švýcar Benz před Gansnerem. Ze žen v prvním slalomu zvítězila Italka Valtová před Hirschhoferovou a stejné pořadí bylo i ve druhém slalomu.

• **ANETTE BOEOVÁ**, dvojnásobná norská mistryně světa v běhu na 5 a 10 km, zvítězila v australském Falls Creek v závodě na 10 km časem 34:20 min. Druhá byla Finka Erkkiläová se ztrátou 1:03 min, před Australankou Boltonovou — 3:33 min.

• **KARL FREHSNER**, trenér švýcarských sjezdařů, po úspěchu svých svěřenců v úvodních sjezdech 20. ročníku SP v Las Lenas prohlásil: „Osvědčilo se, že jsme přicestovali do argentinského lyžařského střediska dva týdny před zahájením oficiálního tréninku. Bylo to po zkušenostech, které jsme získali již v létě 1983 a 1984. Podmínky pro přípravu byly velmi dobré a s výsledky v obou závodech jsem spokojen.“

• **DVĚ VÍTEZSTVÍ** čtyřiatřicetiletého Švýcara Karla Alpigeru během 24 hodin v zahajovacích sjezdech jubilejního 20. ročníku Světového poháru v argentinském Las Lenas vzbudila největší pozornost lyžařských expertů v letním období. „Po úspěchu v zahajovacím závodě SP byl jsem nervózní před startem druhého sjezdu a nebylo lehké zapudit myšlenky na možnost dalšího vítězství,“ řekl po závodě Alpiger. „Uklidnila mne skutečnost, že jelo šest předjezdčů, k tomu mě startovní číslo 11, tedy 17. jsem vyjžděl na trať. Bylo to stejné pořadí, jaké jsem měl při mém prvním vítězství ve sjezdu SP v Bad Kleinkirchheimu. Měl jsem tytéž lyže Blizzard jako v prvním závodě a při tréninku na MS v Bormiu, kde jsem dosáhl nejlepšího času. O stavu trati byl jsem dobře informován vysílačkou trenéra Seppa Staldera. Byla sice měkká než při prvním závodě, ale s tvrdým podkladem. Teprve když projel cílem Müller (startovní číslo 15), věřil jsem ve svůj úspěch. Má na něm zásluhu trenér Stalder, který v přípravě kladl důraz na techniku a zaměřoval trénink na obří slalom a superobří slalom. Učinil jsem pokroky v technice jízdy, což bylo rozhodující v přípravě s A-týmem.“

• **ŠVÝCAR DIETER BARTSCH** je novým šéftrenérem rakouských sjezdařů. Smlouvu podepsal teprve dva dny před odjezdem s novými svěřenci k zahajovacím sjezdům nového ročníku SP v Argentíně. Nové angažmá je na tři roky. „Rakušané se musí učit trpělivosti,“ prohlásil Bartsch, který jako coach švýcarských sjezdařek se mohl pochlubit pěknými úspěchy. „První rok chci vytvořit bázi reprezentace, druhý rok by již měl přinést úspěchy.“ Při prvním sjezdu v Las Lenas Höflehner byl třetí a Wirns-

berger sedmý, při druhém pět Rakušanů bylo v první desítce (nejlepší Wirnsberger čtvrtý).

• **TECHNICKÝM DELEGÁTEM FIS** na mistrovství světa 1987 ve sjezdových disciplínách v Crans-Montaně v soutěžích žen bude Francouz Charles Conrad, v soutěžích mužů Rakušan Hubert Spiess, na MS 1987 v klasických disciplínách v Oberstdorfu v běžeckých závodech Nor Ivar Formo, v závodě sdruženém Rakušan Hans Stattman, zatímco technický delegát pro skokanské soutěže nebyl dosud určen. Techničtí delegáti FIS byli určeni i pro lyžařské soutěže ZOH 1988 v kanadském Calgary. Pro sjezdové disciplíny žen je to Heinz Krecek (NSR), pro sjezdové disciplíny mužů Ital Helmut Adams, pro běžecké závody Dietrich Martin (NSR), pro skokanské soutěže Nor Torbjörn Yggeseth a pro závod sdružený Američan Jim Page.

• **MARKUS WASMEIER (NSR)**, mistr světa 1985 v obřím slalomu, po čtyřtýdenní přestávce zaviněné zraněním v Las Lenas, opět zahájil trénink. Pilně se připravuje na další závody Světového poháru.

• **ŠVÝCARSKÉ REPREZENTAČNÍ DRUŽSTVO BEŽCŮ** pro novou sezónu 1985—86 tvoří Markus Fährndrich (25 roků), Andy Grünenfelder (25), Giachem Guidon (24) a Daniel Sandoz (24). V A-družstvu jsou Joos Ambühl (26), Battista Bovisi (23) a Jean-Philippe Marchon (23), V B-týmu Jürg Capol (20), Hanspeter Furger (21), Hans-Luzi Kindschi (22), Christian Marchon (21), Jacques Niquille (20) a Jeremias Wigger (20). V reprezentačním kolektivu švýcarských běžkyň jsou Christina Brüggerová (29), Evi Kratzerová (24) a Karin Thomasová (24). A-družstvo tvoří Annelies Lengacherová (21) a Martina Schönbächlerová (20), B-tým Elisabeth Glanzmannová (19), Marianne Irnigerová (19), Marlies Rietmannová (18), Margit Ruhstallerová (20) a Gaby Scheideggerová (25).

• **MISTROVSTVÍ ŠVÝCARSKA** v běžeckých soutěžích bude mít disciplíny 50 km a 4x10 km mužů, 3x10 km juniorů, 20 km a 3x5 km žen ve volném stylu, 15 a 30 km mužů, 15 km juniorů, 5 a 10 km žen v klasickém stylu.

• **JENS WEISSFLOG (NDR)**, olympijský vítěz a mistr světa, zvítězil na mezinárodních závodech ve skoku na umělé hmotě s ledovou stopou v Sarajevu s 227,8 (87,5 a 88 m) před Jugoslávci Tepešem 226,9 (88 a 88,5) a Žagarem 212,3, který měl nejdlejší skok soutěže 89 m. Na závodech měli startovat také čs. reprezentanti, kteří však pro poruchu auta nedojeli do Sarajeva.

• **V NORSKÉM VIKERSUNDU** se konají ve dnech 14.—16. února 1986 mezinárodní lety na lyžích. Byly zařazeny do programu Světového poháru skokanů.

• **POLSKÁ DVOJČATA DOROTA A MALGORZATA TIALKAOVY**, úspěšná ve sjezdových disciplínách, měla dvojnásobnou svatbu ve francouzském Grenoblu. Jejich životními partnery se stali francouzští bratři Christian a Christophe Mogoreovi. Manžel Doroty Christian je sportovním novinářem se specializací lyžování, Christophe, který se oženil s Malgorzatou, je profesionálním cyklistou.

• **DVACETILETÉ TRVÁNÍ** oslavila ženská běžecká komise FIS na svém zářijovém zasedání v bulharském studentském táboře Ravda, vzdáleném tři kilometry od Nesebru. Komise vznikla sice v roce 1946, ale zpočátku pracovala společně s komisí sjezdového lyžování. Teprve od roku 1965 existuje samostatně a stále pod vedením předsedkyně Švédky Ingy Löwdinové. Členkami jsou zástupkyně dvanácti zemí: Bulharska, ČSSR, Dánska, Finska, Francie, Kanady, NDR, NSR, Polska, SSSR, Švédska a USA. ČSSR v letech 1961—1975 zastupovala zasloužilá mistryně sportu Květa Lelková, která je nyní čestnou členkou stejně jako Zoja Bolotová (SSSR). Ve vedení komise Lelkovou vystřídal v roce 1975 bývalá čs. reprezentantka Eva Kracíková-Paulusová. Nejmladší členkou komise je dlouholetá vynikající závodnice NDR Barbara Beyerová-Petzoldová.

Na 30. zasedání členky komise diskutovaly o bruslení a klasickém stylu, délkách tratí pro ženy a juniorky (v roce 1986 ve Falunu je poprvé na programu závod na 30 km), smíšených štafetách 5x5 km (dvě ženy a tři muži), změně výškových rozdílů tratí, možnostech dopingové kontroly na tréninkových táborech, problémech startu dvojic a školení technických delegátů a členů jury v roce 1986 v Novém Městě na Moravě. Bulharští hostitelé využili zasedání k propagaci kandidatury Sofie na uspořádání ZOH 1992. Seznámili členky běžecké komise se stavem příprav sportovních zařízení a olympijské vesnice. Příští zasedání ženské běžecké komise FIS se uskuteční v květnu 1986 v Paříži.

• **FINANČNÍ ÚHRADY** za výhradní práva televizních přenosů ze ZOH v posledních letech mimořádně stoupají. V roce 1960 to bylo 50 000 dolarů, 1964 již 597 000, 1968 2 500 000, 1972 6 400 000, 1976 již 10 miliónů, 1980 15 500 000, 1984 91 500 000 a za výhradní práva přenosů ze ZOH 1988 v kanadském Calgary zaplatí ABC (American Broadcasting Company) 309 miliónů dolarů.

• **ZASEDÁNÍ FIS** pro autory tratí sjezdových disciplín v Söldenu se zúčastnili trenéři družstev žen šestnácti zemí. Jednalo se na něm zejména o nové úpravy pravidla o trati obřího slalomu. Má v něm být minimálně 30 branek. Jejich počet se nově řídí podle převýšení tratě, jmenovitě 12 až 15 % převýšení. Kupříkladu při převýšení 400 m 48 branek. Maximální počet je 60 branek. Tím se stane obří slalom technicky náročnější tratí.

Malé jubileum SVS-M Pohár Národní fronty

Středisko vrcholového sportu mládeže ve Frenštátě pod Radhoštěm oslavuje letos desetileté trvání. Bylo založeno na podzim roku 1975 se zaměřením na skok. O úspěšném plnění hlavního úkolu: připravit mladé talentované závodníky pro reprezentační družstvo svědčí nejlépe skutečnost, že téměř čtvrt stovky mladých lyžařů juniorských reprezentačních kolektivů nejen skokanů, ale i sruženářů vyšlo z tohoto střediska.

Jeho vedoucí trenér Pavel Mikeska může být tedy s výsledky spokojen. Přestože ve vybavení střediska jsou ještě některé nedostatky, mnoho se zde zlepšilo a ve Frenštátě pod Radhoštěm jsou dobré podmínky pro skokanskou disciplínu. Můstek s umělou hmotou a normovým bodem 72 m byl řadu let největším na světě. Má umělé osvětlení a od roku 1983 v pravidelném provozu moderní dvousedáčkovou visutou lanovou dráhu, umožňující velký počet skoků v tréninku a mikroprocesorový systém ELASK 15 GS pro měření délky skoku. Sněhové dělo při mrazivém počasí připravuje můstek brzo na začátku sezóny. Pravidelná soustředění čs. reprezentačního družstva i zahraničních kolektivů, pořádání mezinárodních závodů o Velkou cenu Frenštátů a Pohár Národní fronty jsou příležitostí pro účastníky střediska sledovat přípravu a výkony skokanů, z nichž řada patří do světové špičky.

Mezi těmi, kteří začínali závodnickou kariéru v SVS-M ve Frenštátě pod Radhoštěm, byli také současní členové čs. reprezentačního družstva skokanů Parma a Dluhoš, první juniorský mistr světa 1977 v Sainte Croix Fizek, dále v seniorské reprezentaci působili sruženář Vojkůvka, skokani Brzuchanski a Žingor. Účast v juniorském družstvu si svými výsledky vybojovali všichni tito závodníci, dále Raška jun., Harabiš, Cáhlik, Černocho, Bobek, Martynek, Mikeska, Kojda, Lašota a další. Mohli se pochlubit i dobrými výsledky na mistrovství a přeboru ČSSR.

Když SVS-M v roce 1975 začínalo, mělo dvanáct členů. Jeho kádr tvořili mladí skokan z Třince, kteří přešli do Frenštátu se svým trenérem Pavlem Mikeskou. Začátky nebyly lehké, postupně se hodně věcí zlepšilo. Osvědčila se družba s mladými skokany NDR a vzájemné výměnné výcvikové tábory. V Beskydech je o skokanskou disciplínu značný zájem. K její popularitě přispívají nejen dobré mezinárodní výsledky čs. skokanů, ale také pravidelně pořádaná Beskydská liga mládeže (založená v roce 1971) a řada dalších závodů pro mladé skokany. Kromě Frenštátu se o náležitě využití skokanských nadějí starají v Rožnově, Třinci a ve Vrbně pod Prádem.

Od roku 1981 působí ve středisku mládeže Frenštát jako trenér olympijský vítěz Jiří Raška, takže Pavel Mikeska má dobrého pomocníka. Raška je také asistentem trenéra juniorského reprezentačního týmu Rudolfa Höhlna a ve středisku uplatňuje bohaté závodnické zkušenosti a příkladnou svědomitost v přípravě.

Vrcholové středisko mládeže se může pochlubit i dobrými výsledky v politickovýchovné práci. Svědčí o tom přehled splněných závazků a celospolečenská angažovanost jeho

Fizek, první juniorský mistr světa 1977 ve skoku (Foto J. Trousil)

mladých členů. V současné době je kolektiv desetičlenný.

Přáním vedoucího střediska Pavla Mikesky je, aby se podařilo získat vlastní tělocvičnu a posilovnu, dále zlepšit úroveň ostatních zařízení, v Beskydech připravit padesátimetrový můstek s umělou hmotou (důležitý pro přípravu dorostu) a rozšířit počet míst ve středisku.

Již XV. ročník mezinárodních závodů ve skoku o Pohár Národní fronty na můstku s umělou hmotou se konal při umělém osvětlení první říjnovou sobotu ve Frenštátě pod Radhoštěm. Při neúčasti členů čs. reprezentačního družstva ze 69 startujících zvítězil Polák Piotr Fijas před domácími závodníky Kojdou a Raškou.

Po prvním kole byli v čele P. Fijas a Tomáš Ploc se 108,4 b. za stejný nejlepší skok soutěže 89 m na můstku s normovým bodem 72 m. Třetí byl Jiří Raška, který skočil jen o půl metru méně a měl ztrátu 0,8 bodu na vedoucí dvojici. Ve druhém kole skočil nejdále Kojda 86,5 m a postoupil z pátého místa na druhé. Fijasovi stačilo 85,5 m k vítězství, když T. Ploc přistál na značce 82 m.

Výsledky: 1. Fijas (Polsko) 211,2 (89 a 85,5), 2. Kojda 209,7 (88 a 86,5), 3. Raška (oba MEZ Frenštát) 206,8 (88,5 a 82), 4. Božičkov (Bulharsko) 206,6 (86 a 85), 5. T. Ploc (Dukla Liberec) 203,1 (89 a 82), 6. Číž (Dukla Ban. Bystrica) 202,1 (87 a 84), 7. Brejčev (Bulharsko) 201,3 (88 a 82,5), 8. Pustka (Dukla Ban. Bystrica) 199,5 (88,5 a 81,5), 9. Mayer (Dukla Liberec) 195,2 (85 a 82), 10. Jelenský (Dukla Ban. Bystrica) 193,8 (85,5 a 82,5).

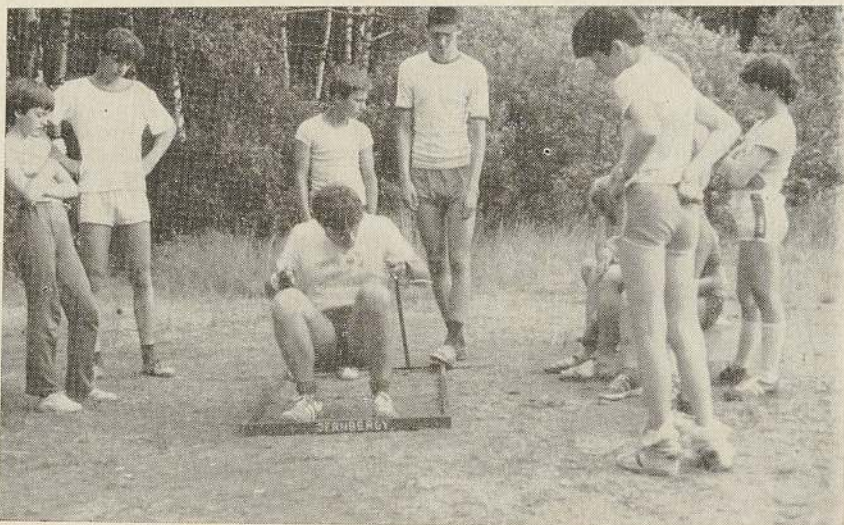
Letní výcvikový tábor

Mladí členové lyžařského oddílu Spartaku Telč absolvovali týdenní letní výcvikový tábor na lyžařské základně v autokempu Ránsná pod svahy nejvyšší hory Českomoravské vysočiny Javořic. Ve spolupráci s DPM Telč se podařilo zabezpečit všestranné využití mladých sportovců. Nechyběla při něm ani kanoeistika, cyklistika, míčové hry, stolní tenis a dobře vybavená posilovna.

Vlastní tréninková náplň se uskutečnila na standardních běžeckých tratích v okolí Ránsné, které v zimě slouží široké lyžařské veřejnosti jižní části jihlavského okresu. V krásném prostředí Jihlavských vrchů pořádají lyžaři Spartaku Telč v posledních pěti letech lyžařský závod Javořická patnáctka, dále pak okresní přebor žactva a dorostu a v minulé sezóně i závod mužů na 30 km. Konal se na stabilně značené patnáctikilometrové trati, což vyžaduje od všech členů oddílu, který není vybaven žádnou mechanizací, maximální pracovní úsilí.

Mladí lyžaři Spartaku Telč pod vedením trenéra Jirky Housera se stali přeborníky okresu v mladším dorostu a získali tři III. výkonnostní třídy mládeže. Při jednorozhodné existenci družstev mládeže jsou to dobré výsledky a povzbuzení do nového závodního období.

Na dolejší snímku starší dorostenec Michal Káčerek při kontrolním testu výkonnosti v letním výcvikovém táboře v Ránsné.

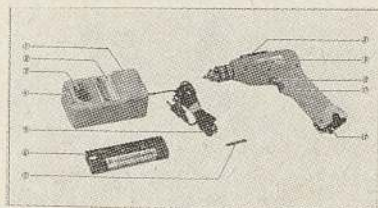
Kloubová tyč potřebuje vrtačku!

Vývoj techniky zatáčení technických sjezdových disciplín si vynutil používání kloubových slalomových tyčí. Ať už se nám tato skutečnost líbí nebo ne, musíme ji brát jako realitu. V nastávající sezóně se minimálně závody CKZ a M-ČSSR dospělých pojedou už s kloubovými tyčemi.

Všem oddílovým či střediskovým trenérům je nyní jasné, že trénink na kloubových tyčích se stal nutností. Kloubových tyčí je zatím nedostatek, v komisi výstroje a výzbroje VSL ÚV ČSTV se však problém urychleně řeší. Doufejme, že není daleko doba, kdy bude tyčí pro všechny dost.

Použití kloubových tyčí však bezpodmínečně vyžaduje mobilní vrtačku s nezávislým pohonem. Zatímco reprezentativní trenéři mají možnost pracovat s několika benzínovými zahraničními vrtačkami (váha cca 7 kg), na domácích svazích je stále v rukou trenérů při slalomovém tréninku vidět spíše ocelový protbják a palice. Je nasnadě, že takový slalomový trénink byl nezdárka fyzicky náročnější pro trenéra, než pro závodníky.

Proto upozorňuji na zkušenosti s vrtačkou, kterou používali trenéři VSTJ Technika Brno celou minulou sezónu, a to nejenom při tréninku, ale i při pořádání závodů vlastních i jiných. Jedná se o vrtačku MAKITA,

japonské výroby, která je napájena baterií. Bylo v ní vyzkoušeno několik typů vrtáků až do Ø 32 mm. Lze nyní konstatovat, že tato vrtačka, vážící i se zdrojem (bez vrtáku) 1,1 kg(!) po příslušné praxi dokáže vyvrtat bez výměny zdroje 240 děr do preparované, ledové pesty. Příslušenství k vrtačce je kromě šroubováku pro montáž vázání i rychlonabíječka, která dokáže zdroj nabít za 1 hodinu. S druhým, náhradním zdrojem kapesního formátu vážícím 300 g, trenér může vydržet na kopci i několik hodin.

Jak bylo sděleno zástupci Metasportu Ostrava, v dohlednu je prototyp benzínové domácí vrtačky, jejíž hmotnost se zatím blíží 15 kg. I když se jistě podaří hmotnost snížit, bude tato vrtačka vhodná zřejmě pouze pro vybavení lyžařských středisek pro použití pořadatelů závodů, nikoliv pro trénink.

Nakonec ještě parametry bateriové vrtačky MAKITA, která by určitě byla zajímavá i pro domácí kutily, neboť:

- vrtá ocel do Ø 10 mm
- rychlost 600 ot/min
- šroubuje samořezné šrouby do Ø 6 mm
- je vybavena rychlonabíječkou a šroubovákem
- má přepínač vpřed i vzad
- stojí 1632 šilinků včetně záruky 1 rok.

Ing. JIŘÍ ČERNÝ

Jaroslav SMUTNÝ

Jaroslav Smutný hned po osvobození naší vlasti Sovětskou armádou patřil k těm, kteří v Jablonci nad Nisou začínali stavět na nohy lyžařský sport. Někdejší výborný sjezdač, po dlouhá léta neúnavný trenér a cvičitel, duše veřejné lyžařské školy TJ Bižuterie oslavil koncem června pětadesátiny (nikdo by mu je při jeho věčně dobré náladě a elánu nehádal).

J. Smutný je živou legendou jabloneckého lyžování. Byl mezi jedenácti nadšenci, kteří se 26. srpna 1945 sešli v jabloneckém Corsu, aby dali impuls k rozvoji lyžařského sportu. Tak vznikl klub Severák, v poválečném období s 500 členy jeden z největších lyžařských klubů v Československu. Jaroslav Smutný jako sjezdač byl tehdy v menšině, ale vedle klasiků se postupně začali prosazovat i vyznačující sjezdového lyžování.

V roce 1954 se začal v Loučné stavět první vleč, pak přibýly VL 200 na Bramberku a na Severáku, v roce 1960 se začalo s terénními úpravami na Špičáku. U všeho byl samozřejmě Jarda Smutný.

V současné době disponuje lyžařský oddíl TJ Bižuterie třemi velmi dobře vybavenými středisky — na Špičáku, na Severáku a v Bedřichově. A jeho činnost závodní i mimozávodní se podstatně rozšířila. Letos oslavila desetileté jubileum veřejná lyžařská škola, kterou ročně prochází více než pět set žáků. V poslední sezóně se o jejich výuku a zdokonalování staralo čtyřicet cvičitelů v čele s J. Smutným.

Stále hledají nové formy. Vedle týdenních internátních kursů ve spolupráci s CKM se letos slibně uvedl výcvik dětí v doprovodu rodičů. Oddíl v něm bude pokračovat a dále ještě rozšíří spolupráci se studenty vyšších ročníků FTVS, kteří v rámci povinné pedagogické praxe vystupují v roli cvičitelů.

Velký počet gratulací přijímal J. Smutný k letošnímu životnímu jubileu. O jeho záslužné práci v lyžování svědčí 25 různých vyznamenání a ocenění. K četným gratulantům se připojuje i naše redakce s přáním, abychom se s ním ještě dlouho setkali na lyžařských svazích i za zeleným stolem, kde vystupuje v řadě funkcí.

-jk-

Druhý rok činnosti

K 1. září 1985 byl zahájen druhý rok činnosti sportovní školy v Jablonci nad Nisou se zaměřením na běh na lyžích a atletiku. Od tohoto data je již ve škole zařazeno 30 žáků 5.—6. ročníku základní školy a 9 studentů I. ročníku gymnázia.

Na škole působí tři profesionální trenéři a jeden trenér na úvazek. Počet žáků ve třídách bude postupně narůstat, až se uzavře celý cyklus počínaje 5. ročníkem ZŠ a konče 4. ročníkem gymnázia. Nárůst žáků s sebou bude přinášet i další nároky na zabezpečení tréninkového procesu po stránce kádrové, zdravotní, technického zabezpečení, regenerace apod. Jestliže sportovní škola má plnit úkoly, jež jí přísluší jak po stránce vzdělávací tak i sportovní, je nutné v první řadě zaměřit se na co nejkvalitnější výběr nadaných jedinců do prvního ročníku sportovní školy.

Jablonecko má specifikum, že je prakticky jedním z nejvíce sportovně rozvinutých okresů v ČSR, kromě lyžařů a atletů zde působí řada dalších sportovních odvětví. Přestože je tedy výběr do sportovní školy prováděn centrálně z celé jablonecké populace, jež čítá kolem 1200 dětí da-

ného věkového ročníku, stále se potýkáme s problémem získání opravdu těch nejtalentovanějších jedinců pro běh na lyžích. Jsme tedy nuceni podchylovat zájem dětí o lyžování již v raném věku v přípravce při TJ Elix, za kterou závodí i žáci naší školy. Pro příští roky budeme nuceni udělat daleko více pro propagaci běhu na lyžích na školách u dětí tohoto věkového stupně (náborové závody apod.). Dalším problémem tentokrát pro výběr a zařazení žáků do I. ročníku gymnázia je soustředění dalších článků vrcholového sportu v běhu na lyžích na jablonecku resp. Liberecku. Škola má sice určenou svoji spádovou oblast pro výběr, ale v první řadě se musí zaměřit na svoji vlastní produkci, čili přechod nadaných jedinců (jak po stránce studijní, tak sportovní) ze ZŠ na gymnázium. Určité základy byly již položeny, nyní jde o to, aby se nám během dalších dvou let celý cyklus přechodu žáků ze ZŠ na gymnázium podařilo úspěšně uzavřít a tím aby jablonecká sportovní škola získala opodstatnění v systému vrcholového sportu lyžování v ČSSR.

PAVEL LEJSEK
trenér sportovní školy

Pohled na běžecký sektor lyžařského stadiónu na Štrbském Plese, který bude v roce 1986 již podruhé dějištěm finále Světového poháru sdruženářů

[Foto ing. J. Bobula]

LYŽOVÁNÍ NA TRÁVĚ V KLÁNĚVÍ

ROČNÍK 71

1985

Kčs 3,—

lyžařství

Veřejné lyžařské školy jsou připraveny na novou sezónu. Již několik stovek mládeže absolvovalo správnou lyžařskou výuku VLS OV ČSTV Klatovy ve sportovním areálu Špičák na Šumavě. Potvrzují to i dva záběry Jaroslava Kabáta.

Rozhodují závody kombinézy?

Ke stálému zvyšování výkonnosti ve všech lyžařských disciplínách v posledních letech přispěli nejen mimořádně talentovaní jedinci se soustavnou cílevědomou náročnou přípravou a jejich zkušení trenéři s vědeckými poznatky, ale i stále novinky lyžařské výstroje a výstroje. Nové materiály při výrobě lyží, vázání, hůlek a kombinéz při uplatňování dokonalé techniky znamenaly neustálé zvyšování rychlosti ve sjezdových i běžeckých disciplínách a prodloužení délky skoků. Dochází k materiálovým bitvám výrobců a v Mezinárodní lyžařské federaci musela být ustavena zvláštní komise pro výbroj a výstroj, aby lyžaři všech zemí měli relativně stejné podmínky v závodech.

Svého času vyrukovali s novými kombinézami a upravenými lyžemi rakouští skokani, objevily se nové kombinézy sjezdařů i běžců, byla vyvinuta nová vázání, zavedeny kloubové tyče. Před novým závodním obdobím 1985—86 známý švýcarský výrobce výstroje Hans Hess, nazývaný „oděvním profesorem“ vyrobil nové kombinézy.

Byly vyzkoušeny švýcarskými sjezdaři Alpigerem, Müllerem, Hanglem a Heinzerem ve vzduchovém tunelu leteckých závodů v Emmenu za účasti Fritze Straumanna z institutu Straumann AG ve Waldenburgu při oficiálním měření. Výkony v nově vyvinutých závodních kombinézách byly překvapující. Podle měření na známé sjezdové trati Lauberhorn by byly rychlejší o tři sekundy než kombinézy v letošním ročníku Lauberhornu. Znamená to snížení odporu vzduchu o 9,4 %. Nová kombinéza Kombi svými vlastnostmi je zcela v blízkosti plastických kombinéz z takzvaných rybích šupin, které FIS zakázala. Podle hlasů odborníků Kombi má ve všech směrech odpovídat požadavkům směrnice Mezinárodní lyžařské federace o propustnosti 30 litrů.

Výrobce Hans Hess byl samozřejmě velmi spokojen s výsledky zkoušek. „Je to pozoruhodné snížení odporu vzduchu, což znamená obrovský krok kupředu. Na vývoji materiálu jsem pracoval celý rok. Jedná se o zcela novou látku, více nemohu prozradit,“ řekl H. Hess. „Kombinézy splňují požadavky materiálové komise FIS. Mo-

hu pro novou sezónu připravit 500 kusů těchto kombinéz. Počítám především s vybavením reprezentačních družstev Švýcarska, USA a Kanady. Další část kombinéz je určena pro země, které nepatří ke sjezdařským velmocím.“ Nepředpokládá oblečení největších rivalů švýcarských sjezdařů — Rakušanů. Američané, jak se zdá, jsou nedůvěřiví a vyžádali si, že si nejdříve nové kombinézy sami pořádně vyzkouší. Nové Kombi se měly objevit již na prosincových závodech.

Švýcarští novináři měli pochopitelně zájem, co novým kombinézám říkájí závodníci, kteří je zkusili. Velmi zajímavé je, co prohlásil zkušený Peter Müller: „Každý nový oblek je vždy rychlejší než dosud používaná kombinéza. Kombi H. Hesse znamená určitě zlepšení, mnohem důležitější je však vědomí, že máme kolem sebe lidi, kteří stále pracují na něčem novém a lepším. Nové kombinézy znamenají především více psychologickou výhodu. Rozhodující činitel pro úspěšný výkon bude vždy závodník. Stačí jednou vyhodit ruce do vzduchu — špatně vytočit zatáčku nebo otevřít sjezdový postoj — a celá přednost materiálu je pryč. Rakušané častokrát při rozhovorech o nových materiálech zdůrazňovali význam oblečení a přece se svými novými kombinézami nebyli rychlejší než my nebo jiní sjezdaři. Podle mne je rozhodující tato přednost: být rychlejší než kamarádi z družstva, Američané nebo Kanaďané, abych vyhrál.“

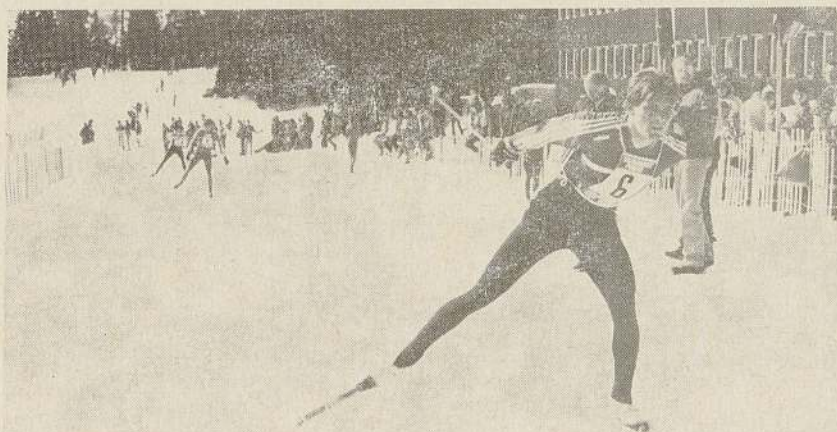
Žebříčky FIS

Koncem října Mezinárodní lyžařská federace vydala nové žebříčky sjezdových disciplín. Z československých reprezentantů v první skupině je jen Olga Charvátová — šestá v superobřím slalomu a dvanáctá ve slalomu. Přinášíme pořadí na vedoucích šesti místech a zařazení čs. reprezentantek. Sjezd muži: 1. Alpiger 0,00, 2. Müller 0,15, 3. Zurbriggen (všichni Švýc.) 1,29, 4. Höfleher (Rak.) 1,54, 5. Heinzer (Švýc.) 4,06, 6. Wirnsberger (Rak.) 4,46. — Ženy: 1. Figiniová 0,00, 2. Walliserová (obě Švýc.) 1,42, 3. Grahamová (Kan.) 2,26, 4. Gutensohnová 5,16, 5. Kirchlertová (obě Rak.) 7,58, 6. Oertliová (Švýc.) 8,42. — 19. Charvátová 15,45, 27. Gantnerová, 72. Valešová, 102. L. Medzihradská. Superobří slalom: 1. Zurbriggen 0,00, 2. Girardelli (Luc.) 2,97, 3. Roth (NSR) 11,32, 4. Wenzel (Licht.) 12,09 5. Bürgler (Švýc.) 12,23, 6. Marzola (It.) 13,83. — 1. Kiehllová (NSR) 0,00, 2. Figiniová 3,43, 3. Twardokensová (USA) 10,37, 4. Hächerlová (NSR) 12,00, 5. Walliserová 14,57, 6. Charvátová 15,30. — 104. E. Medzihradská. — Obří slalom: 1. Girardelli 0,00, 2. Zurbriggen 0,96, 3. Bürgler 1,69, 4. Wasmeier (NSR) 2,53, 5. Stenmark (Švéd.) 3,09, 6. Julen (Švýc.) 4,50. — 1. Fernandezová-Ochoaová (Šp.) 0,00, 2. Roffeová (USA) 0,77, 3. Schneidrová (Švýc.) 0,97, 4. Becková-Epplová (NSR) 1,35, 5. Figiniová 1,50, 6. Kirchlertová 3,87. — 20. Charvátová 12,57, 77. E. Medzihradská, 82. Hojstřičová. — Slalom: 1. Girardelli 0,00, 2. Nilsson (Švéd.) 4,88, 3. Križaj (Jug.) 5,25, 4. Tötsch 6,73, 5. De Chie-sa (oba It.) 7,33, 6. Stenmark 7,43. — 1. E. Hessová (Švýc.) 0,00, 2. Quariová (It.) 4,05, 3. Becková-Epplová 4,37, 4. Pelenová (Fr.) 4,54, 5. McKinneyová (USA) 5,28, 6. Guignardová (Fr.) 6,48. — 12. Charvátová 11,59, 40. Valešová, 44. Mařasová, 50. E. Medzihradská, 93. Hojstřičová, 100. Kebrlová.

Zurbriggen se připravuje

Švýcar Pirmin Zurbriggen a Marc Girardelli (Lucembursko) byli nejúspěšnějšími závodníky uplynulé sezóny ve sjezdových disciplínách. Zurbriggen vybojoval dvě zlaté a jednu stříbrnou medaili na MS 1985 v Bormiu a skončil druhý v celkové klasifikaci Světového poháru za Girardellim, který získal ještě malé křišťálové glóbusy ve slalomu a obřím slalomu.

Na novou sezónu se Zurbriggen pilně připravuje. Na jaře strávil desetidenní dovolenou společně se svými lyžařskými kolegy Julenem, Bürglerem a Hanglem na ostrově Mauritius, potom byl hostem na tenisovém turnaji v Monte Carlu a plnil povinnosti lyžařského svazu. Pochvaloval si klidný pobyt v Greenwichi u Londýna, kde se zdokonaloval v angličtině. Pak se zájmem se věnoval golfu a začala příprava na sezónu. Start v letních úvodních sjezdech nového ročníku SP v argentinském Las Lenas se mu nedařilo, ale na to již zapomněl. Ví, že švýcarští příznivci od něho očekávají dobré výsledky i v nové sezóně. Nechce je zklamat a nasvědčuje tomu jeho intenzivní trénink. Těší se zejména na sjezd v Kitzbühelu.

Sáruženáři v nové sezóně všechny závody Světového poháru absolvují volným stylem. Jejich letošní závod na Tatranském poháru ukázal, že ovládají bruslení, jak to potvrzuje čs. reprezentant F. Repka. (Fot J. Trousil)

Běžci v přípravě na sezónu 1985-86

Úkoly, které dostalo do „víňku“ v sezóně 1984—85 nově tvořící se družstvo čs. běžců, družstvo s perspektivou pro ZOH 1988, byly splněny. Začátek k vstupu výkonnosti tohoto týmu byl nastoupen. A i když v závodním období 1985—86 není vrcholná světová soutěž — MS nebo ZOH, je povinností každého člena reprezentačního kolektivu, stejně jako celého realizačního týmu, usilovně pracovat na dalším zlepšování výkonnosti. Byly stanoveny nové a samozřejmě náročnější cíle.

V oblasti politickových práce vycházíme z plánu a stanovených zásad pro tento RTC. Do popředí vystupuje úkol vytvoření těsného vztahu mezi dosaženým výsledkem a sounáležitostí k naší vlasti a socialistickému systému. Jde především o problém schopnosti vyhrávat, nebát se vyhrávat a být na to hrdý.

V oblasti sportovní výkonnosti to znamená potvrzení dobrých výsledků uplynulé sezóny a stabilizovat výkonnost. Konkrétně to znamená bodovat ve všech závodech Světového poháru, kterých se zúčastníme a který se pojede volnou technikou. Kromě toho každý závodník dostal svůj individuální výkonnostní cíl, o jehož splnění se musí pokusit. Dosažení těchto individuálních cílů je ohraničeno obdobím od 15. ledna do 28. února 1986. V této době jsou hlavní vrcholy sezóny: mistrovství ČSSR v Novém Městě na Moravě a „zkouška“ na mistrovství světa 1987 v Oberstdorfu (NSR). Nejnáročnější cíle mají ti, kteří byli v loňské sezóně nejúspěšnější: Bečvář, Benc, Lisičana a Švanda. Svůj výkonnostní růst musí však také prokázat Lichoň a Korunka. V družstvu jsou dva noví závodníci: Karlík a Petrásek. Jejich úkolem je trénovat a závodit s perspektivou být platnými členy reprezentačního týmu. Petrásek se navíc bude snažit bojovat o účast na mistrovství světa juniorů 1986 v USA.

V oblasti tréninkového procesu se zaměřujeme na následující hlavní problémy:

1. Zlepšení řízení tréninkového procesu — zvýšení centralizace a tím umožnění větší direktivnosti řízení tréninkového procesu a zároveň pružnějšího ovlivňování trénovanosti jednotlivců. Nejdůležitějším opatřením v tomto směru je přechod odpovědného trenéra reprezentačního družstva do ASVS Dukla Liberec, kde trénuje sedm z osmi členů týmu. Dalším opatřením je jmenování do funkce asistenta trenéra RD s. Stanislava Henycha a vytvoření konsolidovaného a práce schopného realizačního týmu: dr. Petr Krejčí, lékař družstva, masér Miroslav Holeček, trenéři Ondřej Brůžek a Petr Honzl.

2. Zvýšení kvality tréninkového procesu — pro možnost individuálního ovlivňování trénovanosti jsme zařadili do kontrolní testové baterie nejen motorické testy, ale i testy pro zjišťování anaerobního prahu v terénu, a to jak koncentrací laktátu v krvi, tak i průběhem tepových hodnot (neinvasivní metoda). Zde však musím ještě konstatovat, že se nám zatím nedaří zjištěné údaje plně uplatňovat do praxe. Jednak nám chybí více zkušeností v tomto směru, ale i přístrojová technika k tomu potřebná, naovč. sporttestory, fotobuňky a podobně. I při těchto některých nedostatcích vidíme cestu vpřed ve vět-

ším zobjektivněním tréninkového procesu, a proto v tom budeme pokračovat.

3. Modelování tréninku k vrcholu sezóny — a to jak samotným tréninkovým systémem, tak i využitím individuálních zkušeností s jednotlivými závodníky v uplynulé sezóně. Model bude jednovrcholový — mistrovství ČSSR a „zkouška“ na MS 1987.

4. Zaměření tréninku ve vztahu klasičká a volná technika. Rozhodnutí běžecké komise FIS o vyzkoušení obou technik v závodech SP vytvořilo řadu tréninkových problémů. V žádném případě nesmíme v tomto směru ztratit kontakt se světem. Musíme být schopni reagovat na všechny vzniklé situace. Budeme tedy trénovat obě disciplíny s preferencí volné techniky. Toto vše je směr naší práce, naše plány a naše snažení. Hodně napověděly kontrolní motorické srpnové testy v Jablonci a především jejich porovnání s testy jarními a testy ve stejném období minulého roku (výsledky byly v 10. čísle Lyžařství).

Při znalosti podmínek testování ve stejném období roku 1984 a 1985 a znalosti zaměření přípravy před testy lze vyvodit některé závěry:

1. Správnému trendu přípravy v průběhu sezóny musí odpovídat zlepšení výkonů v testech od jarních k podzimním testům.

2. Za správný trend ve vývoji trénovanosti považují jen výkony lepší nebo maximálně horší o 1 % v měřených disciplínách (ne test síly — byl ovlivněn povětrnostními podmínkami) v období srpen 1985 proti srpnu 1984. Tomu odpovídají výkony Bence, Lisičana a Švandy.

3. Pokud došlo pouze v jedné z měřených disciplín ke zhoršení o více než 1 %, ale zároveň došlo k výraznému zlepšení v disciplíně druhé, i to je možné brát. Je zde ještě možnost při důrazném zaměření přípravy na odstranění nedostatku v jedné disciplíně, rychle testovanou vlastnost zlepšit. To lze říci o Lichoňovi.

4. Za neodpovídající trend přípravy je třeba považovat zhoršení o více než o 1 % ve dvou disciplínách: Bečvář, Petrásek, Karlík, Korunka. Je nutné ihned přistoupit k individuální analýze. Bečvář — infekční onemocnění v průběhu testů. Korunka — zranění achillovky v průběhu vstupu do základní vojenské služby, tím výpadek z tréninku. Petrásek — maturita a přijímací zkouška, výpadek z tréninku. Karlík — zranění kolena v průběhu přijímacích zkoušek a onemocnění před testy. Zdá se, že z těchto čtyř závodníků by vzniklé ztráty měl neirycheleji dohonit Bečvář. Věřím, že zvýšeným tréninkovým úsilím v další přípravě Korunka i Petrásek se budou snažit dohonit schodek v tréninku. Karlík neodjel na regenerační cvičkový tábor do Bulharska, aby se

Ladislav Švanda (Dukla Liberec) při vítězném krosu na 10 km na kontrolních testech v Jablonci

(Foto V. Praveček)

mohl systematicky připravovat v ASVS Dukla Liberec.

Na testech v Jablonci na sebe ještě upozornili junior Nýč z Dukly Liberec, který v nové sezóně bude bojovat jak o účast na MSJ 1986 v USA, tak o reprezentační dres. Dobré výkony podávali na testech též Jebavý z Dukly Liberec a Augustiniák z ČH Štrbské Pleso. Jsou ve sledování a je jen třeba, aby na závodech v zimě potvrdili dobrou výkonnost v motorických testech.

Jak lze tedy charakterizovat dosavadní přípravu na sezónu 1985—86? V plnění tréninkových ukazatelů, po kontrole trénovanosti motorickými testy, funkčním vyšetřením v laboratoři a dalším vyšetřením v terénu je to se spokojeností s trendem přípravy tak těsně nad 50 %. Dobře lze hodnotit přípravu Bence, Lisičana a Švandy, průměrně Lichoň, Korunka, Petrásek a Bečvář, především pro tréninkové výpadyk z důvodů zranění, nemoci apod., špatně u Karlíka, který do konce srpna byl bez systematického tréninku. Toto je konstatování faktů. Důležitější však je to, co nám kontrola motorickými, funkčními i laboratorními testy ukázala a řekla pro další přípravu. Nejvýznamnějším poznatkem je, že trénink se více ubíral cestou o hodnotách pod nebo těsně na hranici anaerobního prahu. To dokumentovalo naše funkční měření v terénu. Máme tedy určitým způsobem udán směr přípravy, a to považují za klad. V její další části budeme pracovat na splnění našich předsevzetí daných plánem, využívat výsledků dosavadní přípravy a připravovat se na to, co se nám již delší dobu stále nedaří, a to je zabezpečení přechodu z tréninku na suchu na trénink na sněhu v inkriminovaném období, to znamená listopad a prosinec. Aby se nám ten přechod podařil, musí být zajištěn jak vhodným tréninkovým systémem, tak podmínkami. Pak je možno mít pro sezónu 1985—86 i trochu optimismu.

BOHUSLAV RÁZL

trénér čs. družstva běžců

Čo nového sa pripravuje v Jasnej

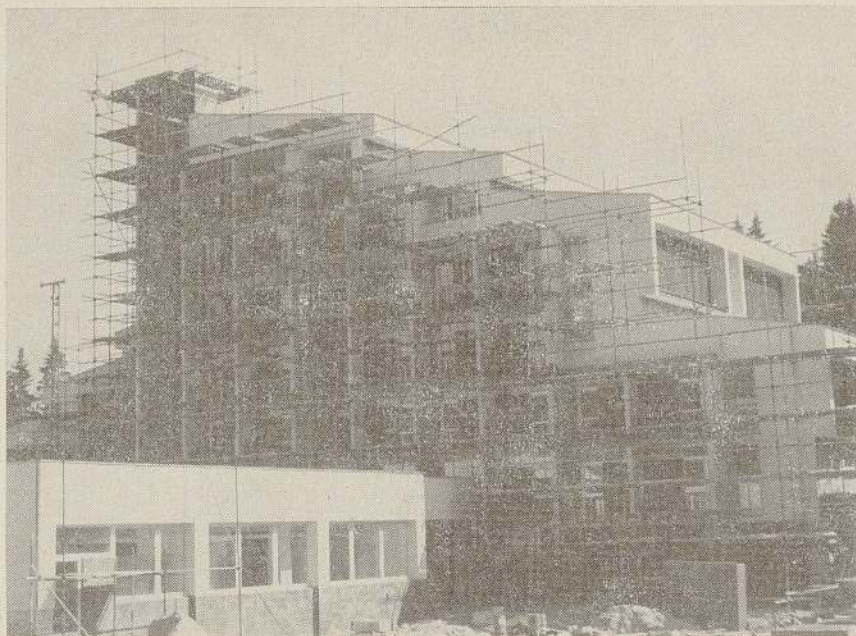
Jasná patrí už dlhé roky k našim najnavštevovanejším a najlepšie vybaveným lyžiarskym strediskám v ČSSR. Uznesením vlády ČSSR z roku 1962 bola Jasná zaradená do I. kategórie cestovného ruchu ako oblasť, ktorá zlučuje najlepšie podmienky a jej význam presahuje celoštátny rámec. Rýchlemu rastu cestovného ruchu však súčasný stav materiálno-technickej základne už nezodpovedá.

Od roku 1949, kedy bola daná do prevádzky prvá sedačková lanovka na Lukovú, pribudlo ďalších 15 horských dopravných zariadení s hodinovou kapacitou 10 165 prepravených osôb. Desiat lyžiarskych tratí o celkovej dĺžke 42 418 m slúži lyžiarom z 15 ubytovacích zariadení o celkovej kapacite 1261 postelí.

Napriek uvedenému vysokému stavu jednotlivých zariadení, javí sa potreba rozšírenia a zdokonalenia ubytovacích a stravovacích kapacít, dopravy, zásobovania vodou a rekonštrukcií lyžiarskych tratí, so zameraním na ich úpravu a rozšírenie. Po určitej stagnácii v uplynulých rokoch sa začalo v roku 1984 s rozsiahlou výstavbou, ktorá na základe programu vlády SSR bude pokračovať aj v 8. 5RP.

K dnešnému dňu je v oblasti Jasnej vo výstavbe:

1. Hotel KKM v priestoroch Bielej Púti, 290 postelí,

Stavba zotavovne ROH J. Švermu

(Foto D. Holá)

2. Hotel Tri studničky, 75 postelí, 100 stoličiek,
3. Hotel ČSZTV v Otupnom, 160 postelí,
4. Reštauračný a stravovací objekt na Záhradkách, 111 postelí, 218 stoličiek,
5. Samoobsluha Koliesko, 100 stoličiek, 118 samoobsluha,
6. Zotavovňa ROH J. Švermu, 200 postelí, zotavovňa by mala prijať prvých návštevníkov v decembri 1985,
7. Rekreačné stredisko Uholno-lignitových baní Prievidza, lokalita Repiská, 250 postelí,
8. Budova Spojov v priestore Troch domkov s najmodernejším telekomunikačným vybavením,
9. Rekonštrukcia cesty Záhradky — Biela Púť,
10. Záchytné parkovisko pred Pavčinou Lehotou pre 300 osobných aut a 25 autobusov.

V súvislosti s lyžiarskymi pretekami sa uvažuje o výstavbe vodných nádrží v oblasti zjazdovej trate č. 7, s viac účelovým využitím. Kumulovaná voda sa bude môcť využiť ako na spevnenie slalomového svahu, tak aj na prípadný postrek umelým snehom.

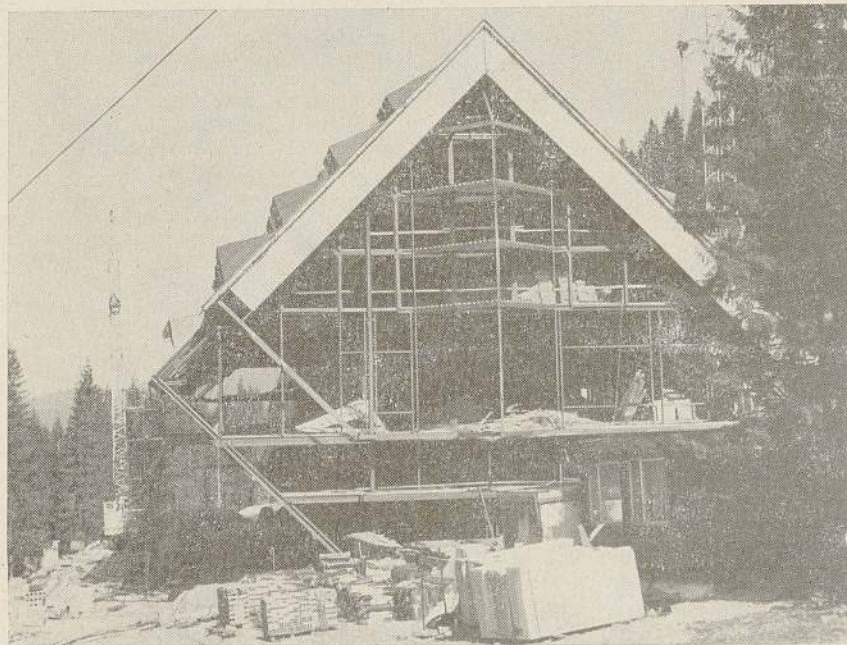
Z uvedeného vyplýva, že v krátkej budúcnosti sa ubytovacia kapacita v Jasnej zvýši o ďalších 1088 postelí, pričom sa podstatne zvýši aj počet stravovacích kapacít.

Z akcií, ktoré budú realizované v priebehu 8. 5RP je potrebné spomenúť:

1. Výstavba obchodno-spoločenského centra, zahájenie stavby v roku 1986, dokončenie 1989,
2. Stavba sedačkovej lanovky (POMA) Otupné—Luková, 1986—1988,
3. Rekonštrukcia a modernizácia sedačkovej lanovky na II. úseku Chopku, 1986—1988,
4. Modernizácia lyžiarskeho vleku Koliesko—Luková, 1986—1987,
5. Rozšírenie a úprava lyžiarskych tratí č. 1, 2 a 7, 1986—1987,
6. Výstavba dojazdového areálu Koliesko, 1986—1989,
7. Rekonštrukcia lyžiarskych bĕžec-kých tratí, 1986—1988.

Ako vidieť, výstavba komplexného strediska cestovného ruchu v Jasnej má veľké perspektívy. Je to celospoločensky vysokoefektívna investícia, ktorá má svoje opodstatnenie. Na jednej strane poskytuje návštevníkom všestranný oddych a možnosť pohybu vo vysokohorskom prostredí, na druhej strane vytvára vhodné podmienky pre usporiadanie akýchkoľvek pretekov v zjazdovom lyžovaní.

MAGDA HOLÁ

Novostavba hotelu CKM v Jasnej

(Foto D. Holá)

Význam silných juniorských celků

Výkonnostní úroveň reprezentace jednotlivých zemí se především hodnotí podle výsledků na ZOH a MS, dále pak na základě úspěchů v soutěžích SP apod. O sportovní úspěšnosti země rozhodují zpravidla vynikající jedinci (G. Svan, A. Boeová, M. Nykänen, J. Weissflog, H. Weinbuch, P. Zurbriggen, E. Hessová apod., stejně jako řada lyžařských es minulosti A. Moserová-Prölllová, H. Wenzelová, I. Stenmark, J. C. Killy, M. L. Hämäläinenová, B. Aunliová, G. Kulakovová, J. Raška, B. Wirkola, U. Wehling, T. Wassberg, S. Jernberg a mnozí jiní), v nejlepším případě jsou podpořeni silným zázemím (Švédsko, Finsko, Norsko, SSSR v klasických disciplínách a v současné době především Švýcarsko ve sjezdových disciplínách). Stává se ovšem, že se vyskytnou vynikající jedinci, kteří vysoce převyšují a přerostou své okolí a přesto jsou úspěšní — J. Luszczek, Y. Kasaja, sourozenci Wenzelovi atd.

Z hlediska perspektivnosti a trvalosti výkonnosti je jistě nejlepší, když zavedený systém organizace a výchovy dokáže pravidelně produkovat jedince, kteří nejen že vykonávají potřebný výkonnostní tlak na nejlepší, ale v podstatě se pravidelně a postupně prosazují do světové špičky. Na stupních vítězů MSJ [MEJ] se objevovali např. v běhu mužů: O. Braa, T. Wassberg, A. Ivanov, G. Vanzetta, T. Eriksson aj., z našich měl k těmto výsledkům nejbližší F. Šimon (4. Kavgolovo 1973) a v poslední době V. Korunka. Ve štafetách SSSR (12X), Norsko (5X), Švédsko (1X), ČSSR (5. místo 1985 Täschi).

V běžích žen H. Kuntolaová, K. Chvorová, B. Petterseňová, A. Jahrenová, z našich B. Paulů (3. 1972 a 1973), částečně J. Gaudelová (4.). Ve štafetách NDR, Finsko, Norsko (5X), SSSR (3X), našim běžkyním se ve štafetách nedařilo.

Ve skoku: H. G. Aschenbach, A. Innauer, S. Collins, M. Nykänen, E. Vettori, z našich slavili úspěch P. Fízek (1. 1977), M. Švagerko (1. 1984, 4. 1985), F. Novák (3. 1976), M. Polák (3. 1984) — zde se tedy naše silná disciplína prosadila. V závodech sdruženém R. Miettinen, U. Wehling, H. Weinbuch, H. Hunger, z našich V. Vedral (2. 1976).

Ve sjezdových disciplínách mužů U. Spiess, B. Križaj, I. Stenmark, A. Wenzel, G. Hinterseer aj., z našich B. Zeman (2. ve slalomu 1975, 3. v obřím slalomu 1974), částečně R. Zallmann (6.), v soutěžích žen P. Emonetová, T. Hächerová, A. Wachterová, z našich J. Gantnerová (1. v obřím slalomu 1977), J. Zemanová (2. ve slalomu 1976, 3. 1977), O. Charvátová (2. v obřím slalomu 1977, 3. ve slalomu 1979), A. Mařasová (2. ve slalomu 1983).

Celkově v osmnácti ročnících MSJ v klasických a třinácti ročnících sjezdových disciplín bylo rozdáno 582 medailí závodníkům a závodnicím 19 zemí:

Nejúspěšnější je překvapivě Rakousko — běhy 0, skok 11, závod sdružený 1, klasické disciplíny 12, sjezdové disciplíny 84 — celkem 96, SSSR — 64, 7, 10, 81, 3 — celkem 84, Norsko 50, 5, 8, 63, 9 — celkem 72. — 11. ČSSR 2, 4, 1, 7, 8 — celkem 15.

Překvapivá je jistě pro mnohé úspěšnost jednotlivých disciplín čs. reprezentantů. Sjezdové disciplíny žen: 1 zlatá, 3 stříbrné, 2 bronzové — celkem 6 medailí. Sjezdové disciplíny mužů: 0 — 1 — 1 — celkem 2. Skoky 2 — 0 — 2 — celkem 4. Běh žen 0 — 0 — 2 — celkem 2. Běh mužů 0 — 0 — 0 — celkem 0. Závod sdružený 0 — 1 — 0 — celkem 1.

Závažná je skutečnost, že velká většina těch, kteří se prosadili v juniorských soutěžích byla úspěšná i v soutěžích dospělých. Neplatí to sice na sto procent, ale hodné pravdy na tom je. Jedno období se dokonce tvrdilo, že kdo není schopen soutěžit na vysoké úrovni již v juniorském věku, nemá později žádnou šanci — ani to není pravda — příklady máme i u nás: K. Pecková-Jeriová, A. Pasiárová, M. Bečvář a naši by se jistě i jiní.

Důležitým momentem je to, že junior či juniorka by měli zvládnout potřebný objem a kvalitu tréninku, která by zajišťovala předpoklady pro úspěšnou přípravu a závodění v kategoriích dospělých, měli by mít zkušenosti se závoděním a s tím spojeným cestováním, seznámit se se soupeři, mít důvěru ve vlastní schopnosti a dokázat odvahu v soutěžích to, na co mají. Potom už je jenom otázkou zdravotního stavu na jedné a vlastního totálního zaměření na vrcholový sport v určité životní etapě, využití stáva-

jších podmínek pro sportovní přípravu a závodění (ale i přípravu do života) na straně druhé.

Faktem je, že naši úspěšní junioři až na výjimky (V. Vedral) uspěli i v kategoriích dospělých. Jde tedy o to, celý systém lyžování — masového, výkonnostního a především vrcholového zainteresovat, aktivizovat a sjednotit v přístupu, na metodice a obsahu přípravy a na konečných cílech. Je totiž velmi důležité, aby aktiv rodičů, učitelů, cvičitelů, trenérů, funkcionářů, rozhodčích atd. pracoval uvědoměle, koordinovaně a zaměřeně na rozvoji československého lyžování a výsledcích reprezentace v nejdůležitějších světových soutěžích — tj. ZOH a MS. Tomu také podřizovat osobní, místní, oblastní, resortní či jiné zájmy. Jedině tak se nám může znovu podařit zopakovat závěr OH cyklu 1981—1984 v Sarajevu. Zde je velmi důležité vytvořit společnou aktivní pracovní atmosféru a společensko-politické chápání významu lyžování (jako součásti života, náplně volného času, prostředku regenerace sil), ale zároveň významu reprezentace lyžování na mezinárodní úrovni.

Zájem a péče rodičů, úsilí učitelů, cvičitelů, trenérů i funkcionářů patří k největším kladům lyžování — jde především o to, aby vynaložené prostředky, úsilí sportovců i trenérů a funkcionářů přineslo očekávané výsledky.

Dosavadní systém práce přináší úspěchy na úrovni soutěží Družba — dále se již prosazujeme podstatně skromněji — jednak je větší konkurence, dále zlepšování výkonnostní úrovně předpokladů po funkční i technické stránce je náročnější, ne všichni mají předpoklady se dále zlepšovat, je potřeba dokonale využít individuálních předpokladů a zvláštnosti jedince a mít k tomu skutečně optimální podmínky.

Právě v tomto období dochází zřejmě k dalším chybám (první jsou na úrovni základní přípravy, výběru do dalších článků, ve specializované přípravě apod.), které jsou: především ve snaze stačit vše — obrazně řečeno být mistrem světa a zároveň vynikajícím studentem, lékařem, pracovníkem. Ve světě se jednoznačně ukazuje, že v životě úspěšných sportovců jsou zcela zřejmá období sportovní přípravy, období sportovních úspěchů, období pracovních nebo studijních výsledků, mateřství apod. K tomuto je také systém našeho vrcholového sportu a jeho sociálního zabezpečení připraven — ve snaze urychlit a úspěchat sportovní výsledky nerespektováním zákonitosti rozvoje sportovní výkonnosti — především „jednostrannou“ specializovaností (na jednom kopci a pak například oblouk jen doleva, na jednom můstku a jen z velké nájezdové rychlosti, v běžecké stopě, ale neumět sjezdovat atd.), zaměřováním se na některé nominační soutěže, odmítáním reprezentačních povinností, čekáním na výsledek, zafixováním na určité povětrnostní či sněhové podmínky, návykem na tratě, nadmořskou výšku či termín soutěže (například Tatranský pohár) — v nesprávném posuzování dosažených výsledků. Především uspokojení s umístěním ve středisku, s výjezdem, s dosažením individuálního studijního plánu, úlev ve škole nebo v učení. Dále snaha pracovat a trénovat ve vyjetých a osvědčených kolejkách — neriskovat, nehledat vlastní cesty. Zde je pole pro uplatnění politickovychovného působení, pro příklady trenérů a funkcionářů i pro ovlivňování postojů a motivace sportovců.

Existují i nedostatky v systému práce — je to především zarozovávání do vyšších článků systému vrcholového sportu — je potřeba vždy spíňovat kritéria pro zařazení, setrvávání. Bezproblémoví, zdraví a perspektivní jedinci by je měli splňovat jaksi samozřejmě, u všech ostatních (včetně retardovaných) to už není tak jednoznačné. Není dostatek kvalitních soutěží pro dorostenecké a juniorské kategorie, především mezinárodních a zvláště v zemích socialistického společenství (tak se stává, že na MSJ startují naši junioři bez mezinárodních zkušeností, FIS bodů apod.). Tyto zkušenosti velmi chybí, a tak je téměř pravidlem, že v prvních soutěžích platíme krutou daň no-

vázkovství, další sice znamenají zlepšení, ale tím jsou naše ambice často vyčerpány. Je skutečností, že juniorská reprezentační družstva **nemají zatím zabezpečenou odpovídající speciální přípravu na letním a prvním sněhu.** To, že se někteří jednotlivci občas na sněh dostanou, není systémem a nemůže v žádném případě přinášet očekávaný efekt (v návaznosti na celý plán), který je v tom, aby juniorská reprezentace zabezpečila silné zázemí dospělých a vytvářela potřebné tlaky na růst sportovní výkonnosti členů reprezentačních družstev a pravidelně RD dospělých doplňovala. Tím dává příklad a otevírá dveře ostat-

ním. Nemělo by se proto stávat, že po několik let nepřijde do družstva dospělých nikdo z mladých, nebo jsou zařazováni jenom proto, že už nikdo jiný není — tedy to jsou v podstatě organizační opatření a nikoliv zařazování na základě sportovní výkonnosti.

Prostě a jednoznačně: bez silných juniorských reprezentačních družstev nemůžeme očekávat výsledky československého lyžování v budoucnosti.

JAROSLAV POTMĚŠIL
ústřední trenér VSL ÚV ČSTV

K PROBLEMATICE SJEZDU

Problém metodiky a organizace tréninku a pořádání závodů ve sjezdu v našich podmínkách je mezi trenéry a funkcionáři stále velice diskutovaná otázka. Současná situace i perspektivy dalšího vývoje sjezdu jsou předmětem rozsáhlejší široké diskuse i v nejvýšejších sjezdařských zemích — Rakousku a Švýcarsku. Chceme v několika poznámkách seznámit naše lyžařské pracovníky s nejzajímavějšími názory a poznatky, které jistě využijí i pro svoji vlastní práci.

Vysoké nároky na závodníky a jejich bezpečnost

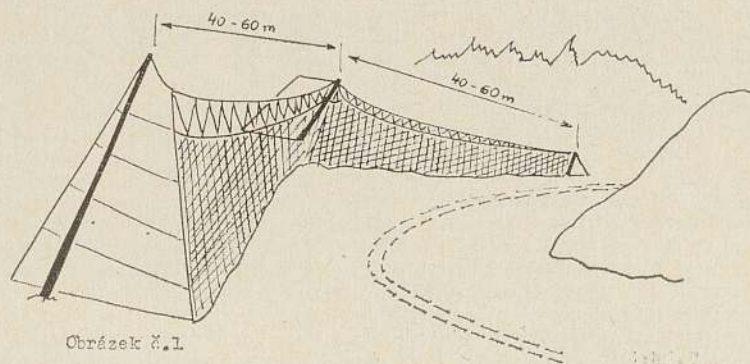
Díky stoupající materiálně technické úrovni (lyže, boty, sjezdové tratě atd.) i vysoké fyzické zdatnosti sjezdařů stále stoupá rychlost sjezdových závodů. Vzniká nebezpečí, že nároky na závodníky překročí jejich fyziologické možnosti. Odborníci vypočítali, že při rychlosti 30 m/s (108 km/hod) vzniká v oblouku nebo prohlubni trati o poloměru 45 m odstředivá síla, která je 2X větší, než tělesná hmotnost (2 G). Při skocích na lyžích je jako hranice odstředivé síly v poloměru nájezdu můstku uváděno 1,67 G. Na sjezdaře za určitých okolností mohou působit daleko větší hodnoty. Stále stoupající rychlost ztěžuje správné provedení skoku na terénních zlomech nebo boulicích. Při rychlosti 30 m/s (108 km/hod) a trvání odrazu 0,5 s musí závodník provést odraz na úseku 15 m dlouhém. Velice proměnlivé podmínky trati před něj při každém skoku staví značně náročný pohybový úkol. Sebelepší chyba v jeho provedení může znamenat pád a následně zdravotní poškození. Často se stává, že závodník v důsledku veliké délky skoku doskočí na plochý úsek tratě. Při doskoku na svah se sklonem 15°, při rychlosti 35 m/s musí 80 kg těžký lyžař vykonat práci, jakoby udělal podřep s činkou 180 kg těžkou. Uvedené údaje naznačují ohromné fyzické zatížení, kterému je závodník v průběhu závodu vystaven. Je potřeba si uvědomit, že uvedená fyzická zatížení přicházejí v průběhu závodu opakovaně a ve velice vysoké rychlosti. Vysoká rychlost jízdy a náročná trať přináší při každém závodě nebezpečí pádů. Zajištění maximální bezpečnosti závodníka v případě pádu je jedním z hlavních úkolů stavitelů tratí, pořadatelů i všech dalších odpovědných funkcionářů. Při rychlosti 30 m/s (108 km/hod) působí v případě pádu náraz závodníka na tvrdou překážku jako volný pád z výšky 45 m. Lyžař vážící 80 kg při rychlosti 30 m/s (108 km/hod) působí v případě nárazu energií 37 kilojoulů (3700 kp). To je třeba vzít v úvahu při určování bezpečnostních opatření. Chceme-li lyžaře zastavit, musíme na něj působit ekvivalentní

silou v opačném směru. Ochranná zařízení musí postupně zvyšovat třecí odpor lyžaře, tzn. být elastická a umožňovat dlouhou brzdovou dráhu. Z toho důvodu nejsou vhodné balíky slámy, ochranné plůtky a podobná zařízení. Jediným skutečně účinným prostředkem jsou ochranné sítě, pou-

žité na trati podle obr. č. 1. V souvislosti s řadou podobných údajů se stále více objevují požadavky na stavbu tratí s menší rychlostí, větším množstvím bezpečných oblouků, s technickými úseky, členitým profilem. Takové tratě budou bezpečnější a neztratí nic ze své zajímavosti pro jezdce, ani pro diváky.

Technika jízdy

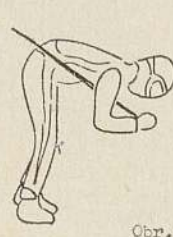
Na rychlost jízdy při sjezdovém závodě působí řada faktorů. Jedním z nich je odpor vzduchu. Čím je vyšší rychlost, tím větší význam má

Obr. 2

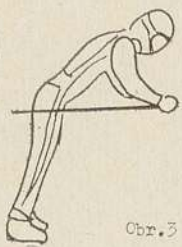
3.a

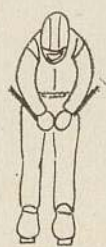
Obr. 5

5.a

Obr. 3

3.a

Obr. 6

6.a

Obr. 4

4.a

Obr. 7

7.a

správný sjezdový postoj. Rakouský sjezdařský odborník prof. Hoppichler uveřejnil výsledky měření ve vzduchovém tunelu, které prováděla Annemarie Moserová-Prölllová při rychlosti 100 km/hod. Obrázky 2—7 a tabulka č. 1 ukazují jednotlivé postoje a odpor vzduchu, který při nich vzniká. Nízký sjezdový postoj (obr. 7) byl chápán jako ideální s nulovým odporem vzduchu. Pro jízdu na sjezdové trati je důležité udržet trup v ideálním postavení a nohama vyrovnávat nerovnosti tratě. Předpokládá to vyvinutý cit pro skluz a výbornou fyzickou připravenost. Význam udržení správného postoje i v těžkých úsecích tratě ukazuje příklad. Jestliže závodník v důsledku problémů na trati zvětší čelní plochu na dobu 10 s o 10 %, dojde ke snížení rychlosti z původních 26,64 m/s (95,90 km/hod) na 25,40 m/s (91,44 km/hod). Pokud takový postoj trvá 10 s, ztrácí závodník 0,47 s. Dokáže-li naopak závodník v původní rychlosti 26,64 m/s (95,90 km/hod) zmenšit čelní plochu o 10 %, zvýší se rychlost jeho jízdy na 28,08 m/s (101,9 km/hod). Udrží-li takový postoj po dobu 20 s, získá náskok 1,08 s. Uvedené časové změny jsou samozřejmě teoretické. Předpo-

Tabulka č. 1

Postoj	Velikost odporu v kp	Obrázek č.
Vzpřímený postoj	16,8 kp	2, 2a
Vzpřímený postoj, paže a ramena vytaženy vpřed	13,8 kp	3, 3a
Trup předkloněný, nohy napjaté	6,4 kp	5, 5a
Hluboký dřep, záklon	5,2 kp	4, 4a
Nízký sjezdový postoj, hlava příliš předkloněná, záda zvednutá	1,2 kp	6, 6a
Nízký sjezdový postoj	0 kp	7, 7a

kládají, že všechny ostatní faktory ovlivňující rychlost jízdy zůstanou nezměněny.

Vedení družstva, jeho atmosféra

V této souvislosti je citován názor Rakušana K. Frehsnera, který je odpovědný za švýcarské sjezdaře: „Sjezdař musí být tvrdý. Při sjezdovém závodě jsou to nejosamělejší lidé na světě, nikdo jim nemůže pomoci a po dojetí jsou tvrdě vyhodnoceni pouze podle dosaženého času. To musí dělat lidé, kteří si takový úděl zvolili do-

brovolně. Sjezdařský sport nejde dělat v přátelské atmosféře, s radostí, „při vaření vajíček“. Trenér musí být tvrdý a závodníci každý proti každému a získat vlastní náskok. Ale všichni společně proti všem, kteří stojí mimo skupinu. Nechci žádné družstvo kamarádů, ale společnost se stejným zájmem, ve které neplatí nic jiného, než vůle po vítězství.“ Takový vnitřní konkurenční boj už kdysi panoval mezi Nadigovou a Agostiniovou a je asi jednou z příčin současných výborných výsledků švýcarských sjezdařů.

JOSEF TREML

Tréningové formy v malých jednotách

Súčasný trend zjazdového lyžovania ako športu i ako individuálneho využitia je náročný na tréningový proces. Technika zjazdových disciplín sa neustále vyvíja a snahou pretekárov i trénerov je, aby sa tieto najnovšie poznatky hneď aplikovali na domáce pomery. Zvládnutie pretekárskej techniky sa stáva čoraz náročnejším. V tých telovýchovných jednotách, kde majú možnosť vytvoriť si družstvá podľa jednotlivých kategórií, majú ľahšiu cestu v tréningovom procese. Tam sa tréner môže optimálne venovať družstvu a regulovať tréningy podľa potreby. V malých telovýchovných jednotách, kde nie je možné vytvoriť družstvá podľa jednotlivých kategórií, sú tieto podmienky odlišné. A práve na tomto strokotatá snaha trénerov. V družstve sú zvyčajne zaradení pretekári rôznych kategórií. Zladiť tréningový proces v takýchto podmienkach je problémom. Pokúsime sa poukázať na niektoré formy a metódy tréningového procesu práve v takýchto podmienkach malých telovýchovných jednot.

Počas dlhodobého sledovania sme zistili, že na dobré zvládnutie pretekárskej techniky sú potrebné minimálne tri roky v takýchto podmienkach. Na začiatku trojročného cyklu boli v 11člennom družstve zaradení dvaja dorastenci a žiaci rôznych ročníkov. Počas cyklu došlo k obmene u troch pretekárov a v závere cyklu družstvo tvorili jeden muž, štyria dorastenci a šesť žiakov. Podľa hodnotení i testov techniku zvládlo šesť členov družstva, z toho jedno dievča.

V prvom roku boli tréningy zamerané na zvládnutie techniky základných oblúkov a čiastočne sa prešlo na nácvik modifikovaných oblúkov. V druhom roku sme sa zamerali na aplikáciu modifikovaných oblúkov v bránkach jednotlivých disciplín. Preto sme už kládli dôraz na prácu rúk. V treťom roku to bolo zvládnutie aspoň jedného zrýchľovacieho prvku tak, aby ho pretekár používal v súťažiach. Možno sa zdajú tieto požiadavky nie dosť náročné, ale pretekári sa počas cyklu zúčastňovali okresnej i krajskej súťaže.

Tréningové jednotky sa v prvej časti prípravného obdobia, 15. 8—30. 9., konali v teréne. Okrem použitia bežného zásobníka cvikov sme do špeciálnej časti tréningovej jednotky zaradili modifikácie zjazdových prvkov

v teréne so sklonom svahu 20—30 %. Všetky cvičenia družstvo dieferencovane absolvovalo po spádnicu. Najvhodnejším doplnkom je podľa nás slalom cez švihadlo s miernymi poskokmi znožmo do strán vo voľnom teréne bez bránok. Na tento cvik je potrebná maximálna koncentrácia a približuje sa jazde na lyžiach tým, že sa pretekár sústreďuje na správne vykonanie cviku, ale musí sledovať aj terén. Toto cvičenie v rôznych obmenách zabralo asi 30 % tréningovej jednotky.

V druhej časti prípravného obdobia tieto cvičenia zaberali už 40 % tréningovej jednotky. Prítom sme polovicu tréningovej jednotky absolvovali v teréne a druhú polovicu v telocvič-

Z výcviku v lyžařské škole v Tisovci (Foto V. Pašiak)

ni. Práve v telocvični sme vo väčšej miere upustili od klasického vedenia tréningu trénerom, ale utvorili sme troj až štvorčlenné družstvá. Rozostavilo sa všetko telocvičné náradie, ktoré bolo v telocvični k dispozícii. Každému družstvu sa určil pivot. Družstvá štartovali v trojminútových intervaloch tak, že pivot predvádzal jednotlivé cviky v ľubovoľnom poradí náradia v dĺžke 1—1,5 min. podľa veku. Každé družstvo oddychovalo 3 min. Na ďalší interval sa menil pivot. Touto organizáciou došlo k samomotivácii a spšteniu tréningu. Tak sa táto časť tréningovej jednotky stala obľúbenou, pretože každý sa snažil nájsť nové poradie náradia, zvyšovala sa sústredenosť a vytvorila sa zdravá atmosféra súťaživosti.

V závere prípravného obdobia toto čiastočné diferencovanie v družstve prinieslo zvýšený záujem o túto formu tréningu, ktorú sme využili i pri tréningu na snehu. Technicky vyspelejším pretekárom sme prideliť technicky slabšieho partnera. Dvojice absolvovali tréning tak, že slabší lyžoval v tesnom závесе i cez bránky za technicky zdatnejším. Malo to prínos najmä pri tréningu jednotlivých oblúkov, nácviku nasadenia do rôznych bránkových kombinácií. Pretekár lepšie pochopil, čo sa od neho chce, keď to videl tesne pred sebou a v zápätí sa to snažil zopakovať. Pri nácviku zložitejších prvkov sme používali len jedného alebo dvoch pivotov, ktorí už takmer dokonale zvládli zložitejšie prvky. Pri nich sa vystriedalo postupne celé družstvo. Trénerovi sa tým uľahčila práca a mohol sa viac venovať ostatným členom družstva. Negatívnym prvkom v tejto metóde je to, že pretekár si môže osvojiť i prípadné chyby, ktoré robí pivot. Toto je však možné postupne odstrániť.

Prínosom tejto organizácie je motivácia staršími, dokonalejšími pretekármi, ktorí sa stávajú prirodzeným vzorom pre mladších. Keď jedinec zvládol požadovaný prvok, najprv sa zdokonaľoval vo voľnom teréne. Po zdokonalení sa ho snažil použiť v bránkových zostavách. Zistili sme, že tréningová jednotka na snehu nestačí na dokonalé zvládnutie všetkých prvkov. Je nutné vytvoriť medzi pretekárom a trénerom taký vzťah, aby i vo voľnom čase mimo tréningu pretekár zdokonaľoval tie prvky, ktoré sa naučil na tréningu. Ak sa podarí vytvoriť takýto vzťah, je to prínosom pre ďalší rast pretekára.

Nechceme naše poznatky zovšeobecňovať. Sú ovplyvnené špecifickými podmienkami v našej telovýchovnej jednote. Snažíme sa poukázať na jeden zo spôsobov, akým je možné i v takýchto podmienkach vychovať dobrého lyžiara a technicky zdatného pretekára. V súčasnosti sú v okresných a krajských súťažiach najviac obsadzované žiacke kategórie. V dorasteneckých kategóriách a u mužov a žien sa pole pretekárov výrazne znižuje. Vysoký úbytok pretekárov v týchto vyšších vekových kategóriách je práve z menších telovýchovných jednot. A práve tu je potrebné sa zamyslieť, či vložené úsilie a investície nevychádzajú rýchlo a nenávratne nazmar.

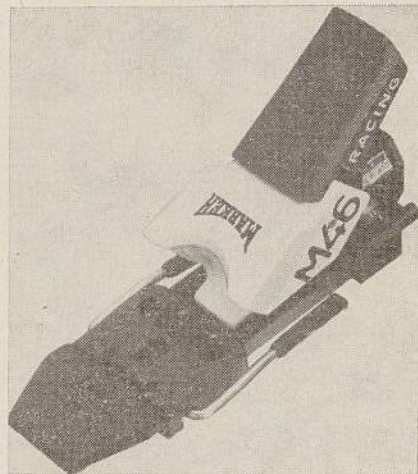
VLADIMÍR PAŠIAK

Vázání Marker M 46 Racing

V souladu se zvýrazněným tématem „Sport — turistika — volný čas“ se letošního 16. ročníku mezinárodního veletrhu spotřebního zboží v Brně účastnila řada tuzemských i zahraničních výrobců, kteří zde předváděli novinky svého výrobního programu. V oboru sportovních a turistických potřeb a zařízení bylo uděleno celkem 10 zlatých medailí, z toho 8 zůstává v ČSSR, po jedné získalo Rakousko a NSR.

Oblast lyžařské výzbroje byla obhacena o dvě oceněné novinky. Jsou to sjezdové lyžařské hole, výrobek Nissasportu Jablonec nad Nisou, které jsou určeny pro náročné sportovní a závodní použití. Jejich nízká hmotnost, vyvážení a tvarování rukojeti umožňuje velmi dobrou ovladatelnost. Druhým oceněným výrobkem je bezpečnostní lyžařské vázání MARKER M 46 RACING, vystavované firmou Marker Deutschland GmbH, Garmisch-Partenkirchen, NSR. Toto vázání je jedním z inovované řady bezpečnostních vázání, která byla poprvé předvedena koncem února t. r. na mnichovské výstavě sportovních potřeb ISPO a vzbudila zaslouženou pozornost novostí a pokrokovostí konstrukčního řešení.

Jako vůbec první na světě přichází Marker s bezpečnostní špičkou TWINCAM 4, která má na rozdíl od všech dosud známých konstrukcí odděleny funkce elasticity a pojistného vypínání. Špička má dvojité kulisové vedení, přičemž první kulisa zajišťuje elastickou výchylku čelistí vázá-

uje vázání spolehlivě nárazy působící při jízdě a při správném nastavení velikosti vypínací síly prakticky vylučuje předčasné vypnutí. Rovněž je zcela vyloučen vliv tření v oblasti styku boty bezpečnostní špičky a kluzné podložky. Rovněž přizpůsobení čelistí tloušťce podešve je samostatné.

Nově řešená bezpečnostní pata Pivot Cam Step zachovává přednosti dosavadních patních automatů Marker, jako je snadné uzavírání a otevírání vázání, pevné držení a spolehlivé vypínání, navíc má značně sníženou hmotnost a zjednodušenou montáž a nastavení funkcí.

Základní údaje o nové řadě vázání Marker obsahuje připojená tabulka.

Firma Marker již řadu let úspěšně spolupracuje s Filmovým průmyslem Praha (patnácté výročí podepsání licenční smlouvy si zanedlouho připomeneme). Lze proto očekávat, že se tato nová vázání, která jsou bezesporu významným příspěvkem ke zvýšení bezpečnosti lyžování, brzy objeví i na našem trhu.

Ing. JAN SEIDL

ní do stran a jejich následné bleskové vystředění. Teprve po dosažení nastavené hodnoty vypínací síly se uvede do funkce druhá kulisa, která uvolní vypínací čelist a tím i botu z vázání. Kluzná třecí podložka vázání se vychyluje do stran současně s čelistí. Díky této konstrukci pohl-

Model	MRR	MR	M 46 Racing	M 46	M 36	M 26	M 16	M 5
Použití	Sportovní lyžaři a závodníci		Pokročilí a rekreační lyžaři			Mládež a děti		
Pro hmotnost (kg)	od 75	35-95	od 60	30-105	25-100	25-95	25-55	10-28
Rozsah nastavení [Z]	8-15	4-10	5,5-14	3-10	2,5-9	2,5-8,5	2-5	0,75-2,5
Systém špičky	TWINCAM 4			ČTYŘKLOBOVÁ				
Systém paty	otočný talíř		Pivot Cam Step			Kompakt Step	Cam Roller	
Hmotnost Vázání (g)	2274	2274	2350	2224	1950	1950	1880	1390

Vytčené náročné cíle

Dobrá politickovýchovná práce přispívala k úspěšnému plnění všech úkolů výboru Svazu lyžování ČÚV ČSTV a jeho komisí. Vyznívalo to ze zprávy předsednictva na 6. plenárním zasedání, kterou přednesl místopředseda svazu JUDr. Bohumír Vidura 9. listopadu v Praze. Výraznou aktivitu a pochopení smyslu a významu této činnosti vysoce hodnotila i politickovýchovná komise ČÚV ČSTV.

VÝZNAMNÝ PODÍL NA ÚSPĚCHU ČSS 1985 A SPARTAKIÁDNÍCH SOUTĚŽÍ

Počátek hodnoceného období po pátem plénu byl ve znamení vrcholících oslav 40. výročí osvobození Československa Sovětskou armádou a příprav, jakož i samotného konání Československé spartakiády. Byl konstatován výrazný podíl řady členů předsednictva a výboru Svazu lyžování ČÚV ČSTV a širokého aktivu funkcionářů a členů lyžařských oddílů na těchto akcích. Zasedání bylo příležitost k slavnostnímu odevzdání pomětných medailí a diplomů ústředního štábu Československé spartakiády 1985 činovníkům a skupinám za zásluhy o ČSS 1985 a vzorné uspořádání sportovních spartakiádních soutěží. Všechny tradiční významné masové závody v uplynulé sezóně byly pořádány jako spartakiádní akce na počest 40. výročí osvobození, oddíly a okresní svazy na území své působnosti připravily alespoň jednu akci navíc, úspěšný průběh měly Zimní spartakiádní dny, které až na malé výjimky byly pořádány ve všech okresech, kde lyžování bylo úspěšným sportem. Do soutěží mládeže o Spartakiádní vložky se zapojilo v ČSR 210 000 soutěžících ze všech krajů, nejvíce v Praze, kde v základních a oblastních kolech startovalo 26 000 chlapců a děvčat. Významnou předspartakiádní aktivitou byla soutěž O neaktivnější kolektiv mládeže, zahájená 1. října 1984, jejíž vyhodnocení bude v závěru roku. Zúčastnilo se jí 107 kolektivů mládeže.

V činnosti tréninkových středisek mládeže je mimo jiné věnována pozornost kontrole stavu a účinnosti politickovýchovné práce ve vztahu k hlavním cílům a posláním těchto středisek. Nadále v popředí zájmu je rozvíjení dopisovatelské činnosti se záměrem zlepšit propagaci lyžování, ale také odměňování činnosti nejlepších trenérů, cvičitelů a funkcionářů a především těch, jež pracují s mládeží. Opomenuta nezůstala ani oblast metodického ovlivňování činnosti komisí VSL KV a MV ČSTV. V mezidobí byla již tradičně zhodnocena a oceňována politickovýchovná práce krajských výborů svazu lyžování. Finanční odměny dostaly tři nejlepší kraje: Severomoravský 141,8 b., Severočeský 140,2 a Jihomoravský 118 b.

Tyto velmi dobré výsledky nemohou však zakrýt vyskytnuvší se kázeňské problémy, projevující se především v porušení životosprávy sportovce, a

to jak závodníky, tak i některými trenéry. Proto byla obnovena činnost disciplinární komise, přestupky pojednala a vyhlásila disciplinární opatření. Tyto jevy nebudou ponechány ani v budoucnosti bez povšimnutí. Ukazuje se nutným zdůrazňovat výchovné poslání dobrovolných tělovýchovných pracovníků v lyžařském hnutí, najít prostor na seminářích a aktivech pro přednášky, besedy a výměnu zkušeností z této problematiky a být důslednými při prosazování výchovných principů v každodenní práci, především s mládeží.

Předsednictvo svazu v uplynulém období věnovalo pozornost zajištění připravovaných oslav 100. výročí organizovaného lyžování v roce 1987. Ve všech krajích budou tyto oslavy při dodržení všech úsporných opatření kvalitně a s dostatečným předstihem připravovány. Vyvrcholení oslav v ČSR bude slavnostní — rozšířeným plenárním zasedáním VSL ČÚV ČSTV v Jilemnici, celkovým vyvrcholením v ČSSR pak bude slavnostní shromáždění VSL ÚV ČSTV v Praze.

V ČSR je v činnosti již 129 registrovaných lyžařských škol. O jejich kvalitní služby a odbornou výuku je velký zájem nejširší veřejnosti ve všech krajích. Kladně je hodnocen podíl České státní pojišťovny, která výrazně přispívá k potřebnému vybavení těchto škol s cílem snížit úrazovost při lyžování. Ve spolupráci se Sportpropagem budou vytvářena další vhodná místa pro založení VLS touto institucí. Bude prohloubeno řízení a jejich kontrola výbory svazu lyžování KV ČSTV, aby bylo dosaženo aktivnějšího podílu TJ na organizačním a ekonomickém zabezpečení činnosti jimi provozovaných škol. K dalšímu zlepšení činnosti přispěje plenárním zasedáním schválená novelizace základních dokumentů pro zřizování a činnost VLS.

VÝROČNÍ ČLENSKÉ SCHŮZE A KONFERENCE ODDÍLŮ

Vstup do období výročních členských schůzí a konferencí oddílů, odborů a tělovýchovných jednot, které se konají v období příprav XVII. sjezdu KSČ a voleb do zastupitelských sborů, znamená významný impuls k ši-

roké pracovní, veřejné a společenské iniciativě a aktivitě členů ČSTV. Předsednictvo svazu schválilo politickoorganizační zajištění této kampaň formou přímé účasti delegovaných zástupců svazu na těchto schůzích a konferencích vybraných oddílů. Diskuse potvrdila, že úspěšným zajištěním jejich průběhu se zabývala také předsednictva okresních a krajských výborů svazu lyžování a jmenovala své delegáty na sněmování dalších oddílů. Lyžaři se na výročních členských schůzích a konferencích oddílů budou moci pochlubit zvýšenou celospolečenskou aktivitou a splněnými závazky v uplynulém funkčním období.

Do konečné verze byl zpracován materiál Zabezpečení péče o sportovně talentovanou mládež v lyžování. Řeší komplexně celou problematiku lyžařských mladých talentů a byl již projednán v komisích svazů a radě talentované mládeže ČÚV ČSTV. Po schválení materiálu nejvyšším orgánem se jistě podaří alespoň některé dosavadní nedostatky odstranit. Všechny sportovní komise vypracovaly zhodnocení sezóny 1984—85, které přineslo cenné poznatky. Významným přínosem je rozbor úrazovosti v lyžování za rok 1984, zveřejněný ve zvláštním sborníku.

Schválené hlavní úkoly plánu VSL ČÚV ČSTV na rok 1986 a pětiletého plánu 1986—1990 výtýčují náročné cíle lyžařů pro další období. V osmém pětiletce počet lyžařských oddílů má být rozšířen na 740 (dosud 695) a veřejných lyžařských škol na 150. Systematicky bude ovlivňována činnost vytýpovaných lyžařských oddílů ve všech ukazatelích, což by mělo významně přispět k zvýšení úrovně výkonnostního lyžování. Pro běh na lyžích byly vybrány: TJ Letohrad, TJ Semily, TJ Valašské Meziříčí, Lokomotiva Česká Třebová, TJ Praga a Motor České Budějovice, pro skok: Tataran Písařov, MEZ Frenštát pod Radhoštěm, TJ Dvůr Králové, TJ Vrbno pod Pradědem, TJ Vlastiboř, Ještěd Liberec, TŽ Třinec a TJ Desná, pro sjezdové disciplíny: Sportovní areál Špičák, Chemička Ústí n. L., TJ Bohemians, TJ Klínovec, TJ Deštné, TJ Roznov pod Radhoštěm, TŽ Třinec, TJ Gottwaldov, Spartak Rokytnice a LIAZ Jablonce nad Nisou, pro závod sružený: TJ Stachy, Baník Osek, TJ Vrbno pod Pradědem a Jiskra Machov.

Podnětné diskusní příspěvky přispějí k dalšímu zlepšení činnosti svazu. Obětavou prací lyžařských funkcionářů ocenil zástupce předsednictva ČÚV ČSTV vedoucí oddělení sportů I. s. Jaroslav Vostatek a člen předsednictva VSL ÚV ČSTV s. ing. Josef Burda.

-tr-

Pražská vložka byla letos zakončena v listopadu na umělém svahu Avie Čakovice Máchalka finálovým závodem první listopadovou sobotu a neděli. Fotografie J. Prokeše je z přípravy ke startu

PORAZIL všechny sdruženáře

Trojnásobného olympijského vítěze (1972, 1976 a 1980) a mistra světa 1974 Ulricha Wehlinga (NDR) a olympijského vítěze 1984 ze Sarajeva, mistra světa 1982 a vítěze prvního ročníku Světového poháru 1983–84 Nora Toma Sandberga vystřídal letos na vedoucí příčce sdruženářů Hermann Weinbuch (NSR). V Seefeldu se stal mistrem světa před Norem Geirem Andersenem a zkušeným Finem Jouko Karjalainenem, který pravidelně startuje na světovém šampionátu již od roku 1978 a může se pochlubit dvěma stříbrnými olympijskými medailemi z Lake Placidu a Sarajeva.

Pro řadu lyžařských expertů bylo vítězství Weinbuchova překvapením. Sám Weinbuch takový úspěch nečekal. Po první části náročného závodu – skoku – byl sedmý, nejlepším časem v běhu na 15 km rozhodl o cenném zlatu MS a při Gundersenově metodě dovedl předstihnout všech šest sdruženářů, kteří startovali před ním a první projel cílem. „Vypočítal jsem si po skoku, že mám vyhlídky na medaili, ale zlato jsem viděl v příliš velké dálce,“ řekl po závodu v rozhovoru s novináři. „Po osmém kilometru mi bylo jasné, že mám šanci vybojovat zlatou medaili. Běžel jsem na lyžích bez vosku a vsadil vše na tuto kartu. Bylo to dobré rozhodnutí, přineslo mi dosud můj největší úspěch.“

Z vítězství měl radost nejen Hermann, ale i jeho otec Helmut Weinbuch, který je předsedou komise závodu sdruženého FIS a nadšeným propagátorem této náročné lyžařské disciplíny, kterou Seveřané označují za královskou. Hermann Weinbuch se na mistrovství světa svědomitě připravoval a dovedl ve spolupráci s trenérem dobře načasovat formu. Nejen nováčkem, na mistrovství světa startoval již v roce 1978 v Lahti, 1982 v Oslu skončil třináctý se 402,290 bodu a ztrátou 24,310 b. na mistra světa Toma Sandberga. Na ZOH 1984 v Sarajevu byl Weinbuch osmý, když jen Finové Karjalainen, J. Ylipulli a Miettinen byli vážnými soupeři vynikajícího Toma Sandberga. Weinbuch je lepší v běhu než ve skoku a pravidelně si v druhé části závodu zlepšil umístění. Několik roků před ním byl v reprezentaci NSR úspěšnější Thomas Müller, který na MS 1982 obsadil šesté a na ZOH 1984 páté místo. Na letošním MS v Seefeldu však zůstal daleko za Weinbuchem, skončil třináctý. Marně se snažili letos prosadit reprezentanti NDR, kteří řadu let patřili k velmocím v této disciplíně a ještě před třemi roky na MS 1982 v Oslu měli všechny čtyři závodníky v první desítku. Konrad Winkler vybojoval stříbrnou a Uwe Dotzauer bronzovou medaili. V závodu družstev patřilo NDR prvenství před Finskem a Norskem.

Weinbuch měl také velkou zásluhu na úspěchu NSR na MS 1985 v soutěži družstev. Společně s T. Müllerem a H. Schwarzem získali zlaté medaile před Norskem, Finskem, Sovětským svazem a NDR. Zasloužili se o 1276,90 bodu a náskok 20,88 bodu před norským týmem (G. Andersen, A. Andersen, H. Boegseth).

V prvním ročníku Světového poháru 1983–84 sdruženářů dominoval Tom Sandberg se 103 body před Uwe Dotzauerem 89 a Geirem Andersenem 82 b. Weinbuch byl desátý se 42 body. Z družstev zvítězilo Norsko, následováno SSSR a NSR. Sandberg po úspěších v roce 1984 se rozloučil se závodní činností. Ve druhém ročníku SP 1984–85 patřilo prvenství Noru Geiru Ander-

senovi se 140 body před Weinbuchem, který i v této soutěži prokázal, že je vynikajícím sdruženářem a obsadil druhé místo se 126 body a velkým náskokem před svým krajanem H. Schwarzem 79 b. V Poháru národů bylo první Norsko 509 b., následováno družstvy NSR 477 a NDR 271 b. Weinbuch po slabších výsledcích v prvních závodech SP měl skvělý závěr. Zvítězil ve třech soutěžích: v Schonachu, Seefeldu a na Holmenkollenu, dvakrát byl druhý: v Leningradě a Lahti. Je to nejlepší doklad výkonnosti tohoto vynikajícího sdruženáře, který zejména na mistrovství světa v Seefeldu dovedl uplatnit techniku bruslení.

Hermann Weinbuch se narodil 22. března 1960 v Bischofswiesenu. Měří 177 cm a váží 67 kg. Jeho prvním mezinárodním úspěchem bylo vítězství na juniorském mistrovství Evropy 1978 v Murau a kvalifikoval se tím na mistrovství světa 1978 v Lahti. O rok později se stal juniorským mistrem světa v závodu sdruženém v kanadském Quebecu. V roce 1980 reprezentoval NSR na ZOH v Lake Placidu a od té doby byl platným členem reprezentačního týmu. Mistrem NSR se stal poprvé v roce 1982 a v roce 1983 na světovém žebříčku sdruženářů byl na osmém místě.

Je šikovatelem západoněmecké armády a členem SK Berchtesgaden. Jeho trenérem je Helmut Kurz. Weinbuch se zúčastňoval i skokanských závodů a startoval také na Intersportturné. K významným mezinárodním úspěchům kromě výsledků na mistrovství světa, ZOH a v soutěžích Světového poháru patří čtvrté místo v roce 1980 na tradičních mezinárodních závodech na Holmenkollenu, o dva roky později vítězství ve švédském Falunu a v roce 1983 čtvrté pořadí na lyžařských hrách v japonském Sapporu.

V létě ve volném čase hraje Weinbuch tenis, golf, kopanou a se zálibou se věnuje windsurfinqu. Jeho sestra se zaměřila na běžecké lyžování.

Na novou sezónu se Weinbuch pečlivě připravuje. Chce zopakovat dobré výsledky z letošního Světového poháru a v této soutěži prověřit své vyhlídky na MS 1987 v Oberstdorfu, kde bude obhajovat mistrovský titul. „Stejně jako v ostatních lyžařských disciplínách i v závodu sdruženém je stále větší a vyronanější konkurence,“ říká H. Weinbuch. „Přispěla k tomu i soutěž družstev, v níž se od letošního roku bojuje na MS a také Gundersenova metoda, která učinila závod zajímavější pro diváky. Pokládám za rozumné, že všechnu běžeckou část ve Světovém poháru absolvují sdruženáři volnou technikou. Mně tento způsob vyhovuje.“

-tr-

● **ČTYRNÁSOBNÁ MISTRYNĚ SVĚTA** ve sjezdových disciplínách 23letá Švýčarka Erika Hessová se pilně připravuje na novou sezónu. V uplynulém závodním období nebyla spokojena se svými výsledky v obřím slalomu s botami Nordica, které v říjnu změnila za značku Lange. Přivítala říjnové dobré sněhové podmínky v Zermattu, testovala nové lyže a boty a byla s nimi spokojena. Získala sebevědomí a chce úspěšně zasáhnout do bojů o Světový pohár 1985–86.

● **NEJÚSPĚŠNĚJŠÍ ZÁVODNICE MS 1985 v SEEFELDU** dvacetiosmiletá norská běžkyně Anette Boeová, která zvítězila i ve Světovém poháru 1984 až 1985, chce úspěchy obhájit i v novém závodním období. „Nová zima je sice bez mistrovství světa, ale obhájení prvenství ve Světovém poháru je pro mne velmi důležité,“ prohlásila A. Boeová. „Chci potvrdit dobré výsledky z uplynulé sezóny. FIS nás postavila před těžkou situací. Co a jak máme vůbec ještě trénovat? Mně se líbí obě běžecké techniky, ale bruslení pokládám za lepší. Tréninkové dávky bruslení ve srovnání s loňskem jsem zredukovala. V tomto stylu se uskuteční jen čtyři závody Světového poháru. Přesto věřím, že mnoho běžců udělá chybu tím, že bude příliš trénovat bruslení. Já se chci prosadit v bruslení i v klasickém stylu. V závěru nové sezóny se rozhodnu, zda budu pokračovat v závodní činnosti k mistrovství světa 1987 v Oberstdorfu nebo i dále k ZOH 1988 v Calgary.“ Poslední přípravu k zahájení nového ročníku Světového poháru chce Boeová uskutečnit ve švýcarském Engadinu.

● **SVĚTOVÝ POHÁR** ve sjezdových disciplínách mužů má v lednu 1986 na programu tyto závody: 3.—4. ledna v Borovci (Bul.) slalom a obří slalom, 6. ledna ve Vídni (Semmering - Rak.) paralelní slalom, 10.—11. ledna v Garmisch - Partenkirchenu (NSR) sjezd, superobří slalom a kombinaci, 12. ledna v Berchtesgadenu (NSR) slalom, 18.—19. ledna v Kitzbühelu (Rak.) sjezd, slalom a kombinaci, 25. a 26. ledna ve Sv. Antonu (Rak.) sjezd, slalom a kombinaci, 28. ledna v Adelbodenu (Švýc.) obří slalom. SP žen pokračuje těmito závody: 6.—8. ledna v Mariboru (Jug.) slalom a obří slalom, 11.—12. ledna v Badgasteinu (Rak.) sjezd, slalom a kombinace, 17. a 18. ledna v Pfrontenu (NSR) sjezd a superobří slalom, 19. ledna v Oberstaufen (NSR) obří slalom, 24.—26. ledna v Megève/St. Gervais (Fr.) sjezd, slalom, superobří slalom a kombinace (slalom a superobří slalom), 31. ledna v Crans-Montaně (Švýc.) sjezd.

● **SEZÓNOU REKORDŮ** bylo pro Švýcarsko závodní období 1984—85 ve sjezdových disciplínách. Ve Světovém poháru jeho reprezentanti a reprezentantky vybojovali 29 vítězství z celkového počtu 71 soutěží. Ženy získaly všech pět křišťálových glóbusů. Mužům patřilo prvenství ve třinácti z 37 závodů SP, ale nezískali žádné v celkové klasifikaci jednotlivých disciplín. Na mistrovství světa Pirmín Zurbiggen vybojoval dvě zlaté a jednu stříbrnou medaili, k úspěšným vavřínům přispěli dále mistrovskými tituly Michela Figiniová a Erika Hessová, druhými místy Peter Müller a Ariane Ehratová a bronzovou medaili Tho-

mas Bürgler. V Poháru národů Světového poháru 1985 zvítězilo Švýcarsko s rekordním náskokem před Rakouskem.

● **TECHNICKÝMI DELEGÁTY FIS** pro mistrovství světa juniorů 1986 ve sjezdových disciplínách v Bad Kleinkirchheimu jsou Matjaž Hafner (Jugoslávie) pro soutěže děvčat a Ital Gianni Marzola pro závody juniorů. Na MSJ 1986 v klasických disciplínách v Lake Placidu byli touto funkcí pověřeni pro běžecké závody Kanaďan Björger Pettersen, pro soutěže sruženářů Švýcar Heini Benz, pro skokanské závody bude teprve určen delegát.

● **SVĚTOVÁ BĚŽECKÁ LIGA 1986** zahajuje 19. ledna 17. ročníkem Běhu Dolomity v rakouském Lienzu. Trať závodu měří 60 km. O týden později se v italském Predazzu uskuteční Marcialonga (muži běží 70 km, ženy 45 km). Šestnáctý ročník Běhu krále Ludvíka v Oberammergau se koná 2.

února (65 km). Dálkový běh Napříč Jurou na trati Lamoura-Mouthe (76 km) poběží vytrvalci 16. února, v Telemarku (USA) se koná tradiční American Birkebeiner 22. února (50 km), Findlandia Hiihto (76 km) na trati Hämeenlinna-Lahti je připravena na 23. února. Již 62. ročník Vasova běhu ve Švédsku ze Sälen do Mory (89 km) se uskuteční 2. března a o týden později 9. března 18. ročník Engadinského maratónu (42 km pro muže i ženy) ve švýcarské Pontresině.

● **SVĚTOVÝ POHÁR SDRUŽENÁŘŮ** po zahajovacím závodě v italském Tarvisiu pokračuje 29.—30. prosince v Oberwiesenthalu (NDR). Další závody jsou na programu 4.—6. ledna 1986 v Schonachu (NSR), 11.—12. ledna v Nesselwangu (NSR), 18.—19. ledna v Murau (Rakousko), 28. února—2. března v Lahti (Finsko), 7.—9. března ve Falunu (Švédsko), 14.—16. března v Oslu. Dějištěm finále bude Štrbské Pleso 22.—23. března, kde soutěž vyvrcholí při Tatranském poháru.

● **ŠVÝCARSKÝ BĚŽECKÝ TÝDEN** se v nové sezóně uskuteční na její závěr 19.—26. března. Dějištěm závodů budou Champéry, Saas-Fee, Obergoms, Campra, Schwarzenburg a Zweisimmen. K závodům jsou pravidelně zváni i čs. reprezentanti.

● **ROBERTO GRIGIS**, italský sjezdař, se zranil při tréninku na ledovci a musel se podrobit operaci pravé ruky. Znamenala vyřazení z přípravy na dva měsíce.

● **ŠVÝCARSTÍ BĚŽCI** měli v říjnu kondiční přípravu na Sicílii ve Sciacca Mare pod vedením trenéra Curdina Kaspera. Zúčastnilo se jí jedenáct závodníků, kteří využívali pěkného

počasí a měli většinou lepší výsledky v kontrolních závodech na dráze na 5 km ve srovnání s loňskem. Na příští rok plánují švýcarští běžci letní trénink v argentinském lyžařském středisku Las Lenas, kde se v srpnu konaly zahajovací sjezdy Světového poháru 1985—86 mužů.

● **PETAR POPANGELOV**, nejspěšnější bulharský reprezentant ve sjezdových disciplínách, se zranil při pádu na listopadovém tréninku v rakouském Hintertuxu. Po operaci sleziny bez komplikací doufá, že se bude moci zúčastnit prosincových závodů Světového poháru.

● **PĚČE O JUNIORSKÉ REPREZENTANTY** je jedním z hlavních úkolů Švýcarského lyžařského svazu, jak prohlásil jeho představitel na konferenci s novináři. V nové sezóně 1985 až 1986 se počítá s podporou 200 000 švýcarských franků na přípravu vybrané mládeže ve sjezdových disciplínách. S mimořádnou dotací je počítáno i pro trénink mladých kandidátů ZOH 1988 v Calgary v běžeckých disciplínách.

● **HANS STUFFER**, mistr NSR v obřím slalomu, utrpěl koncem října zranění levé ruky při tréninku na ledovci v rakouském Pitztal. Zlomenná si vyžádala osmitýdenní přestávku v přípravě.

● **PAUL GRÜNENFELDER**, který ve Světové běžecké lize 1985 obsadil v celkové klasifikaci páté místo, bude v novém ročníku soutěže společně s Konradem Hallenbarterem tvořit švýcarský tým. Finanční podporu jejich účasti zajistil Švýcarský lyžařský svaz a švýcarský lyžařský pool. Grünenfelder absolvoval patnáctitýdenní letní a podzimní přípravu v horách, z toho 13 týdnů v nadmořské výšce přes 2000 m.

● **ŠVÝČARKA MICHELA FIGINOVÁ**, olympijská vítězka 1984, mistryně světa 1985 ve sjezdu, vítězka Světového poháru 1985 ve sjezdových disciplínách a malého křišťálového glóbusu ve sjezdu, se před čtyřmi měsíci podrobila operaci kolena. Začátkem listopadu jí sice chyběly dva tréninkové týdny, ale soustředěně se připravovala na novou sezónu. Devatenáctiletá vynikající sjezdařka prohlásila: „Moje soupeřky mají sice v přípravě malý náskok, ale nejsem nervózní. Musím na sněhu všechno dohonit. Spolupráce s trenérem Markusem Murmanem je velmi dobrá, věřím, že mohu být ještě lepší než v poslední sezóně.“

● **SEPP STALDER**, trenér švýcarských sjezdařů, byl po dvojnásobném vítězství Karla Alpígera v zahajovacích letních sjezdech Světového poháru v argentinském Las Lenas se vstupem do nového závodního období spokojen. Dva týdny po návratu z Jižní Ameriky byla zahájena kondiční příprava, která byla zakončena týdenní regenerací na Krétě. V polovině října byl zahájen trénink na sněhu. Slabá sněhová vrstva v Söldenu však nedovolovala sjezd. Proto byla příprava přemístěna na Zermatt, jako jediný ledovec ve střední Evropě, kde bylo možno absolvovat dvouminutový sjezd. S kondiční a technickou připraveností svých svěřenců byl Stalder před prvními evropskými závody spokojen.

Přípravy 15. ročníku Juniorkritéria

Ve dnech 28.—31. ledna 1986 bude ve Špindlerově Mlýně uspořádán již 15. jubilejní ročník mezinárodního závodu FIS ve sjezdových disciplínách — Juniorkritéria. Patří k nejvýznamnějším juniorským soutěžím kalendáře FIS a koná se každoročně od roku 1970. Nebylo uspořádáno jen v roce 1974, kdy náš svaz byl organizátorem 3. mistrovství Evropy juniorů a letos, kdy se konalo v Jasné 4. mistrovství světa juniorů ve sjezdových disciplínách.

Uvážíme-li, že první mistrovství Evropy juniorů se uskutečnilo v italské Madonně di Campiglio až v roce 1972 a mistrovství světa juniorské kategorie se koná teprve od roku 1982, pak teprve vystupuje význam Juniorkritéria pro naše mladé závodníky a závodnice, jakož i ostatní reprezentanty zemí socialistického společenství. Kvalitní účast zahraničních závodníků na Juniorkritériu poskytovala každoročně jedinečnou možnost konfrontace širokého okruhu nejlepších čs. dorostenců a dorostenek s výkonností mládeže sjezdařsky vyspělých alpských zemí. Byla i příležitostí k získání dobrých a ve většině případů základních bodů FIS.

Ve startovních listinách i v přehledu dosavadních čtrnácti ročníků Juniorkritéria najdeme jména velmi často dnes již velmi známých závodníků, kteří ve Špindlerově Mlýně získávali mezinárodní zkušenosti. Jsou mezi nimi Rakušané Klaus Heidegger, Franz Gruber, Thomas Stangassinger, jejich krajanek Roswitha Steinerová a mnozí další, kteří v současné době patří k oporám reprezentačních družstev svých zemí.

Výbor Svazu lyžování ÚV ČSTV pověřil uspořádáním opět Slovan ÚV ČSTV, který soutěž pečlivě připravuje ve spolupráci s VSL MV ČSTV Praha. Dvoustrannými dohodami je zajištěna účast reprezentačních družstev zemí socialistického tábora, svůj start přislíbili kvalitní junioři Rakouska, Švýcarska a NSR, pozvání jsou i italské závodníci. Čs. lyžování bude zastupovat 30 vybraných dorostenců a 25 dorostenek.

Časový pořad závodů byl stanoven takto: ve středu 29. ledna obě kola obřího slalomu juniorů a juniorek, ve čtvrtek 30. ledna slalom juniorek, v pátek 31. ledna slalom juniorů a večer slavnostní vyhlášení vítězů v zatahovně ROH Dukla. Technickým delegátem FIS je Polák Andrzej Gasienica-Roy, který tuto funkci zastával před patnácti lety při 2. ročníku Juniorkritéria 1971.

Přehled dosavadních vítězů Juniorkritéria

Uvádění jsou vítězové ve slalomu, obřího slalomu a kombinaci, nejdříve junioři a potom juniorky.

1. ročník 1970: všechny disciplíny M. Sochor (ČSSR) — I. Neuberová, H. Stegerová, I. Neuberová (obě Rak.)

2. ročník 1971: U. Spiess, E. Winkler, L. Gleirscher (všichni Rak.) — všechny disciplíny M. Švestová (ČSSR).

3. ročník 1972: E. Salvater (Rak.), J. Vala, I. Sochor (oba ČSSR) — všechny disciplíny A. Droppová (ČSSR).

4. ročník 1973: první slalom B. Gensbichler, druhý slalom K. Heidegger (oba Rak.) — první slalom D. Kuzmanová, druhý slalom S. Kuzma-

nová (obě ČSSR).

5. ročník 1974 všechny disciplíny W. Plössnig (Rak.) — všechny disciplíny J. Šoltýsová (ČSSR).

6. ročník 1976: W. Ortner, F. Gruber, W. Ortner (oba Rak.) — J. Harvanová, P. Walachová, J. Zemanová (všechny ČSSR).

7. ročník 1977: všechny disciplíny F. Gruber (Rak.) — J. Harvanová (ČSSR), Ch. Loikeová (Rak.), L. Vlčková (ČSSR).

8. ročník 1978: všechny disciplíny F. Gruber (Rak.) — všechny disciplíny L. Vlčková (ČSSR).

9. ročník 1979: I. Pacák, M. Schimmer (oba ČSSR), H. Lerchbaumer

(Rak.) — D. Freystetterová, R. Steinerová, R. Steinerová (obě Rak.).

10. ročník 1980: P. Šoltýs (ČSSR), F. Wutscher (Rak.), A. Romanowski (Pol.) — O. Charvátová, M. Bergerová, M. Hojstřichová (všechny ČSSR).

11. ročník 1981: T. Stangassinger, A. Prenner, T. Stangassinger (oba Rak.) — I. Valešová (ČSSR), E. Warterová (Rak.), I. Valešová (ČSSR).

12. ročník 1982: T. Stangassinger (Rak.), P. Pochobradský, M. Bíreš (oba ČSSR) — všechny disciplíny P. Petrová (ČSSR).

13. ročník 1983: P. Jurko, P. Pochobradský (oba ČSSR), W. Hlebaina (Rak.) — H. Hozdová, L. Milanová, H. Hozdová (obě ČSSR).

14. ročník 1984: všechny disciplíny M. Hošek (ČSSR) — L. Dezmanová (Jug.), H. Hozdová, H. Hozdová (ČSSR).

ANTONÍN HUSÁK
ředitel Juniorkritéria

Hana Hozdová zvítězila v obřím slalomu a v kombinaci 14. ročníku Juniorkritéria (Foto dr. T. Brodů)

Nová úprava tratí

V posledních dvou sezónách došlo k podstatným změnám způsobu běhu na lyžích, což si vyžádalo i některé úpravy Pravidel lyžování, ale také změny ve způsobu úpravy běžeckých tratí a stop. Instrukce komise sportovně technické a rozhodčích VSL ÚV ČSTV je závazná pro všechny pořadatele soutěží 1985—86.

Základní dokonalá úprava profilu tratě v celé šíři a délce, s maximálním využitím šířky od 3 do 5 m, s dokonalým provedením preparace a tvrdostí zůstává stejná. Při závodech klasické techniky jsou všechny druhy bruslařského kroku zásadně zakázány. Tam, kde není narýsována žádná stopa (prudká stoupání nad 20 %, zatáčky v prudkém sjezdu, prudký sjezd), nebo v okamžiku, kdy se závodníci předbíhají, lze použít jiné

techniky než klasické. Za bruslení se nepovažuje změna stopy, pokud jsou narýsovány stopy dvě. Pokud se startuje po dvojicích, je nutné minimálně 500 m od startu upravit dvě stopy (odstup 150 cm). Při startu jednotlivě se narýsuje-upraví jedna stopa, a to uprostřed upraveného profilu tratě! V dojezdu do cíle (cca 300 metrů před cílem) se narýsují 2 stopy až do cíle. Úseky se zrušenou stopou budou jen na příkrém stoupání nad 20 %, na prudkých sjezdech a na místech ostré změny směru po schválení TD. Pro závod volnou technikou se může použít jakýkoliv způsob běhu od startu až do cíle. Z tohoto důvodu se narýsuje-upraví jedna stopa po celé délce tratě, a to na okraji upravené trasy vpravo.

Účelně boulovatým svahem

Na nedostatek boulovatých lyžařských svahů si v našich horách stěžovat nemůžeme. Je slabou útechou, že takové svahy se v důsledku jejich přelidnění začínají vyskytovat čím dál častěji i v zahraničí. Zároveň je pravda, že boulovaté svahy daly podnět dokonce ke vzniku jakési speciální disciplíny (vžil se americký název „hot-dog“). Její vyznačovací v zahraničí tyto svahy nejen vyhledávají, ale pro své soutěže přímo budují. Nám by tedy mohli jenom závidět.

Je-li však však ne každý lyžař pokládá horečnou gymnastiku na boulovatém svahu za ideál pohybu na lyžích, ale často nemá jinou volbu, snaží se jim znalci pomáhat nejen technickými radami, ale i radami taktickými. Patří k nim i mistr světa v jízdě na boulicích z roku 1984, Američan Hilary Engisch, svým návodem, jak volit pro svou jízdu po takovémto svahu nejlepší trasu.

R říká, že při lyžování na boulovatých svazích je nejdůležitější naučit se „přečíst“ terén „boulového pole“. I lyžaři s dobrou technikou narazí na problémy, když neumějí správně určit nevhodnější místo k nasazení oblouku.

Podle Engische je optické určení správné trasy mezi boulemi někdy téměř tak snadné jako rozeznat řady palic na kukuřičném poli. Správnou linii, o níž „polykači boulí“ tak často mluví, tvoří úzké cestička mezi dvěma protilehlými řadami střídajících se boulí. Boky boulí tvoří koryto, jež vede kolem boulí obvykle přímo po spádnicí. A právě toto koryto je onou výhodnou trasou, která je pro jízdu nejúčelnější.

Některé trasy poskytují lyžaři více času k zatáčení díky většímu vzájemnému odstupu boulí. Je účelné udržovat linii vytvářenou svažujícími se boky protilehlých, střídajících se boulí — asi tak, jak je to vyznačeno na snímku. Po bocích těchto boulí patky lyží sklouzávají zpátky do koryta po každém oblouku. Výsledkem je střídavý rytmus odrazů patek lyží od protilehlých boulí, což usnadňuje sledování koryta. -bor-

Poděkování

V závěru roku děkujeme všem dopisovatelům, fotografům i čtenářům, kteří svými příspěvky a připomínkami nám pomáhali zlepšit úroveň našeho časopisu. Těšíme se na jejich další spolupráci a vítáme každou snahu pomoci nám, aby Lyžařství po všech stránkách plnilo náročný úkol odborného měsíčníku. Zaslouhují se o to často i mimořádným pochopením pracovníci tiskárny Stráž v Karlových Varech.

REDAKCE

Přebory ČSR

Plenární zasedání VSL ČÚV ČSTV druhou listopadovou sobotu schválilo termíny přeborů ČSR 1986.

26.—28. ledna: Přebor ČSR dorostu ve sjezdových disciplínách ve Špindlerově Mlýně — pořadatel Slovan ÚV ČSTV

30. ledna—2. února: Přebor ČSR žactva ve sjezdových disciplínách v Jablonci — Sokol Jablonec nad Jizerou

15.—16. února: Přebor ČSR ve skoku v Liberci — Ještěd Liberec

Přebor ČSR v závodě sdruženém v Liberci — Ještěd Liberec

Přebor ČSR žactva v běhu v České Třebové — Lokomotiva Česká Třebová

20.—23. února: Přebor ČSR ve sjezdových disciplínách na Špičáku na Šumavě — Sportovní areál Klatovy

21.—23. února: Přebor ČSR v běhu ve Svatce — Mars Svatka

22.—23. února: Přebor ČSR dorostu v běhu v Jilemnicích — Ski Jilemnice

Přebor ČSR dorostu ve skoku na Zadově — Sokol Stachy

Přebor ČSR dorostu v závodě sdruženém na Zadově — Sokol Stachy

Přebor ČSR žactva ve skoku v Lomnici nad Popelkou — Technolen Lomnice nad Popelkou

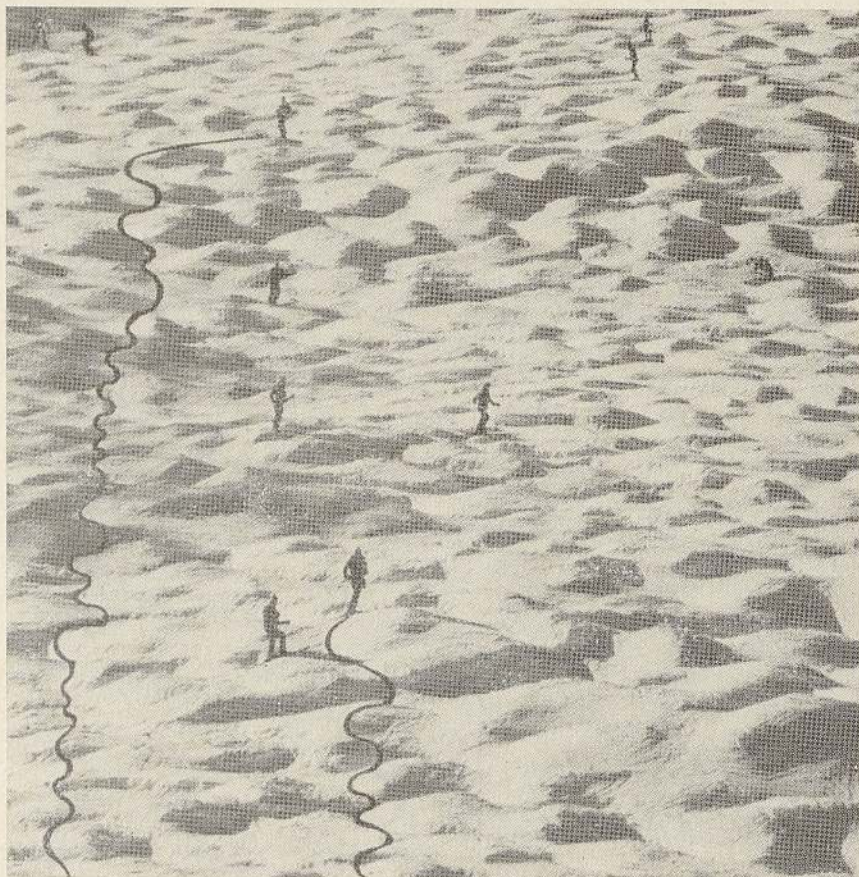
Přebor ČSR žactva v závodě sdruženém v Lomnici nad Popelkou — Technolen Lomnice nad Popelkou

Liga dálkových běhů

Již třetí ročník Ligy dálkových běhů připravil pro novou sezónu VSL ČÚV ČSTV. Rok od roku stoupá počet jejich účastníků, přestože v některých závodech v chráněných přírodních oblastech je omezený počet startujících.

Přehled závodů III. ročníku Ligy dálkových běhů a adresy pořadatelů: 12. ledna 1986 Jablonecký maratón — TJ Elitex Jablonec, Sportovní 310, 466 04 Jablonec nad Nisou, 19. ledna Březinská padesátka — TJ Sokol Březiny, oddíl lyžování, 569 95 Březiny u Poličky, 26. ledna Jizerská padesátka — TJ Lokomotiva Liberec, Jablonecká 21, 461 04 Liberec, 9. února Orlický maratón — Svaz lyžování OV ČSTV Rychnov nad Kněžnou, 516 11 Rychnov nad Kněž., 15. února Šumavský maratón — TJ Šumavan Vimperk, oddíl lyžování, 385 01 Vimperk, 16. února Krušnohorská padesátka — Svaz lyžování OV ČSTV Teplice, Vrchlického 7, 416 53 Teplice, 1. března Veteráni bílé stopy — TJ Nové Město na Moravě, oddíl lyžování, 592 31 Nové Město na Moravě, 2. března Jesenická sedmdesátka — okresní výbor ČSTV, Tyršova 12, 787 48 Šumperk.

V prvním ročníku Ligy dálkových běhů v soutěži mužů zvítězil ing. Zdeněk Böhml (Liberec) před Junkem (Studeneč), v soutěži žen Táňa Bláhová (Slovan Špindlerův Mlýn) před Palmeovou (RH Jablonec), ve druhém ročníku byli první Jiří Beran (Elitex Jablonec) následován Žalčíkem (RD Jeseník) a Ludmila Palmeová (RH Jablonec) před Macháčovou (Kovo Ledec nad Sázavou).

Ludmila Milanová (TJ Jasná Liptovský Mikuláš) je členkou čs. juniorského reprezentačního družstva sjezdařek. Zvítězila letos v přeboru ČSSR dorostenek v obřím slalomu a ve sjezdu byla druhá

(Foto B. Hynek)

DÁLKOVÉ BĚHY LÁKAJÍ

